

1.BÖLÜM

20 Haziran, İstanbul

Onun hikâyesi güzel başlamamıştı ama başkalarına göre cadı ona göre bir perinin dokunuşuyla masala dönüşmüştü.

Serra...

Barış, hayadan birbirine değdiği andan beri karısına âşıktı. En çok da Serra'nın orada olduğunu bildiği zamanlarda eve dönmeyi seviyordu.

Dişli çarktan olan bir makine düzeniyle hareket eden karısı, sahip olduklarını koruyan tam bir Amazon kadınıydı.

Arabasından inerken kafasını sallayan Banş'ın yüzündeki tebessüm tüm duygulannın aynası gibiydi. Aradan beş yıl geçmişti ama o, dağın yamacından büyüyerek yuvarlanan kar kümesinin çığa dönüşmesi gibi kansına'âşık olmaya devam ediyordu. Hayranlığını ise tarif etmesi mümkün değildi.

Karısına kavuşmak için adımlarını hızlandırdı.

Evden sabah 5'te çıkmıştı ve gün onu yormuştu. Yaklaşan futbol ligine hazır olabilmek adına çift idmana başlamışlardı. Üç ay görüşme yapmış, yeni transferlerin basın toplantısına katılmış ve bunların hepsi dokuz saat içinde yaşanmıştı.

Arka bahçeyi dolaşıp oradan mutfığa ulaşmayı hedefledi. Günün bu saatinde Serra'nın orada olacağına sereyseye emindi. Om sarılıp kokusunu içine çekecek, şanslıysa ateşli öpücüğünü ama sonra birkaç saat kestirmesi gerekecekti.

Eski bir futbolcu ama şimdilerde büyük bir kulübün teknik direktörü olan Banş, sportif becerisi sayesinde verandanın üç basamağı tek adımla geçti.

Herhangi bir bağımlının bağımlılığına kavuşma anındaki isteri kriziyle mutfak kapısından içeri girdiği an Serra'yı gördü, durdu. Kapı pervazına yaslanıp gözlerini ve ruhunu doyurmak istercesine kansam süzmeye başladı.

Minicik bir şort giymiş kadının bronz bacakları İpeksi bir tatbıkla parlıyordu. Banş'ın yorgun bedeni bir anda canlanmış ve uykuya olan ihtiyacı bambaşka bir istekle yer değiştirmişti. Çünkü Sem kot şortunun üzerine saten, mavi bir bluz giymiş, saçlarını özenli ama dağınık biçimde tepesinde toplamıştı. Sadelik ve çarpıcılığın n bir karışımıydı.

Gözlerini bilgisayar ekranına sabitlemişti. Büyük bir ciddiyette Banş'ın ne olduğunu anlamadığı, asla da merak etmediği bir video seyrediyordu.

Banş etrafına bakındı. Sonra avına kilitlenen bir kaplan gibi ka*duuna doğru yürümeye başladı.

Mutfakları bir futbol takımını sıdırmaya yetecek kadar büyüktü. Yolu yanlayınca dalmış kadına kendini belli etmek adına, "Beni yeni bir fantezi ile karşılayan çok hoş," dedi ve hem yürümeyi hem de konuşmayı sürdürdü. "Ama ben ve küçük Banş tek bir sınav çekemeyecek kadar yorgunuz. Beni yaşlandırdın, küçük Banş'ı ise tükettin."

Serra'nın ani bir refleksle başını kaldırıp göz göze gelmeleriyle birlikte bir aksilik olduğunu anladı. Sebebini sormaya fırsat bulamadan genç kadın hızla bilgisayarın ekranını kapadı ve ayağı fırladı.

Hepsi üç saniyede olmuştu. Dördüncü saniyede ise kendini tutamayan Serra'nın dehşeti yerini kahkahaya bıraktı.

Kadının kahkahası mutfakta yankılanırken Barış adımlarını tehditkâr bir edayla atmaya başladı. Ne olduğunu idrak eden man* tikli tarafına inat, erkek egosu direniyordu.

Serra'ya dokunmasına bir adım kala durduğunda genç kadın gülüşünü bastıramayacağını anladı ve bir eliyle ağzını kapatıp diğer eliyle anlamsız İşaretler etmekle yetindi.

“Orada kimler vardı ve bizi duyabiliyorlar mıydı?”

Banş sorusunu daha yeni bitirmişti ki Serra'nın cep telefonu çalmaya başladı. Masanın kenarında duran telefonun ekranında Eda yazıyordu ki bu, Serra'nın asistanıydı. Neden aradığını tahmin etmek için kâhin olmaya gerek yoktu.

Bugün kansının bir toplantısı vardı. Banş bunu biliyordu. Ancak toplantının onun mutfağında ve akşam saatinde olacağını tahmin etmesi nasıl mümkün olabilirdi?

“Sana dün bahsettiğim toplantının tam ortasıdaydım.”

“Mutfağımızda olacağını söylememiştin -ki zaten bu çok saçma!”

Elini kocasının omzuna koydu, dokunmaktan ziyade onu teselli ediyor gibiydi.

“Çünkü bizim mutfağımız benim en güzel referansım,” derken Serra'nın sesindeki eğlence tınısı açıkça duyulabiliyordu. “Burayı gördüklerinden emin olmak istedim.”

“Ama konuşmuyordun?” Banş ısrarlı sorularıyla bunun bir şaka olduğunu kanıtlamak istercesine çırpıyordu.

“Üzgünüm, sen içeri girdiğinde ses açıldı.” Serra kulağındaki minik kulaklığı çıkarttı. “Ve onlara slayt izletiyordum.”

Bunu kabullenmek Banş'ın kolayca yapabileceği bir şey değildi. Bu bir şaka değilse önemli bir düzeltme yapması gerekecekti.

Az önce susan telefonu aldı ve karısının hâlâ kendi omzunda duran elini tutup avucuna koydu. “Eda'yı ara ve canlı yayına geçtiğimizi söyle. Küçük Banş'ın aslında küçük olmadığını ve istersem kaç sınav çekebileceğimi görmek isteyeceklerdir.”

Yüzünü buruşturan ama hâlâ gülmeye devam eden Serra, “Ben İnliyorum, bu da bize yeter,” dedi.

Aralarındaki mesafeyi kapatan Barış kocaman elleriyle Serra'nın sıkı ama küçük kalçalarını yakaladı ve kendine yasladı.

“Canlı yayına geç!” Banş'ın sesindeki ton değişmişti, günaha davet eden bir tını gibi yayılıyordu artık. “Öncekiler idmandı. Asıl maç şimdi. Onlar da bunu görecek.”

Karısının kalçalarını kendi kasıklarına iyice bastırırken dili de Serra'nın kulağıyla boynunun birleştiği yerde dans etmeye başladı.

Serra'nın inlemesiyle kendini kaybetmeye çok yaklaşan Banş tek hamlede onu masanın ucuna oturttu. Dili keşfini sürdürürken kadının bluzunun düğmelerini açtı. Normalde elleri sert ve kaba görünürdü fakat dokunuştan az sonra yaşanacaklar için vaatte buluyor gibi tadı ve yumuşaktı.

Barış biraz daha eğilip karısının diri memelerine doğru hamle yaparken elleri çoktan aşağıya kaymış, Serra'nın şortunun düğmelerini açmaya başlamıştı.

Banş'ın uyandırdığı arzu onu soluksuz bırakırken kalan son gücüyle, “Bir şey söylemem lazım,” dedi. Sesi cansızdı ve nefes nefeseydi. Kocası dursun istemiyordu, ne var ki durmalan gerekiyordu.

Barış dudaklarını onun dudaklarına bastırdığında tüm direnci kındı. Telefonu bir kez daha çalmaya başladı. Fakat kimin umurundaydı İd?

Dudaklarını bir müddet emdikten sonra dilini yakalayan Banş, tüm kapalı düğmelerden kurtulmuştu. Serra, “Beş dakika,” diye düşündü.

Ne yazık ki düşüncesini ve evrene saldığı dileğinin devamını getiremeden kardeşi Tanem'in, “Telefonunu neden açmıyorsun?” diyen sesi, ardından da çığlığı duyuldu. “Siz ne yaptığınızı sanıyorsunuz?”

“Lanet olsun, bu nasıl bir ev!” Banş'ın haklı isyanı tüm öfkесinin dışı vurumu gibiydi. “Ne yaptığınızı anlamadıysan bunun haşabını kocana sor.”

Serra'nın omzunu itmesiyle geri çekilen Barış, tişörtünü pantolon üzerine doğru örtüp sağ eliyle saçlarını düzeltti.

Banş hâlâ kapıda dikilen Tanem'e yöneldi. "Madem gördün, geri git- Neden orada dikilmiş bizi seyrediyorsun?"

"Peki, siz yatak odanıza çıkmayı hiç düşündünüz mü?"

"Bu iş sadece yatak odasında yapılır/ diye bir kural mı var?"

"Bizim evde üç çocuk var."

Başını sağa sola sallayan Banş, "Onları nerede ve nasıl yaptığınızı duymak istemiyorum," dedi. "Ben kendi yapamadıklarımla ilgileniyorum."

Kocasına ters ters bakan Serra, "Kes şunu, Banş!" dedi. "Önce toplantımı mahvedip şimdi de kardeşimi azarlayamazsın." Sonra da kardeşine döndü. "Sana da abla tavsiyesi, bir daha böyle bir şey gör* düğünde sessizce arkanı dön ve çık."

"Sevgili kancığım huysuzluk moduna geçtiğine göre artık seni resetlemeden bırakmam mümkün değil." Banş tekrar Tanem'e dönüp haylazca göz kırptı. "Sen Menekşe ile ilgilen çünkü biz birkaç saat olmayacağız." Ne planladığını anlamaya çalışan bu İki kadının bakıştan eşliğinde karısını tek hamleyle kucağına aldı. "Tavsiyene uyup odamıza geçeceğiz."

"Bunu yapamayız, toplantıya devam etmem lazım." Serra İtirazının aksine kardeşine gülümserken kollarını kocasının boynuna dolamıştı.

"Eğer hâlin kalırsa onlara neden toplantıya katılamadığını ve altımda sen varken kaç sınav çekebildiğimi anlattırın."

Ellerini beline koyup ikilinin ardından bakan Tanem'in memnun hâli dudağının kenanndaki kıvrımdan belli oluyordu.

Cadı ablasının minnoş bir aşk kadınına dönüşmesine hâlâ alışamamıştı. Yine de gerektiği yerlerde dişlerini gösteren ve tırnaklarını çıkartan yeni Serra'yı daha çok sevdiğini itiraf etmeliydi.

21 Haziran, Londra

Yaptığından dolayı kendini anlayışla karşılıyor hatta konup uzatmadan buraya geldiği için bir takdiri hak ettiğini bile düşünüyordu.

Fırat'ın babasının eşi olan Serra, tek başına yeterince korku tucuyken yanına kardeşi Tanem de eklendiğinde başka bir boyut) geçmişlerdi.

İlk etapta kadınlara karşı kararlı davranmaya kalkışmış anıl direnç süresi bir dakikaya bile ulaşamamıştı. Aramalan görüntülü değil de sesli olsaydı Fırat'ın belki bir şansı olabilirdi. Ama iki kadın telefon ekranının karşısına geçmiş ve gözlerini ona dikmişlerdi. Ne istediklerinin o an için önemi yoktu. Nasıl söylediklerini her hatırladığında içi ürperiyordu.

Taksiden inen Fırat, kepinin önünü eğip güneş gözlüğünü de yüzüne yaklaştırdı. Numara yapmakla ilgili bir sıkıntısı yoktu. Yalnızca yapmak üzere olduğu şeyi onaylamıyordu ve bu da kendini kötü hissetmesine sebep oluyordu.

Dünya çapında tanınan bir tenisçi olması, Fırat'ın neden Lond-

fa'da olduğunu yeterince açıklıyordu. Fakat ünlü olmasının asıl nedeni kesinlikle İyi bir tenisçi olması değildi. Düzgün bir fiziği ve uzun bir boyu vardı. Omuzlanma genişliği, vücudunun kas kütle oramı yaptığı işin bir sonucu olsa da dikkatlerden kaçmamıştı. Geçen ay en seksi sporcu seçilmişti. Bu da ününe ün katmıştı.

Vanş noktasına ulaşmayı geciktirmek ister gibiydi, uzun bacak* lanna rağmen kısa adımlar atıyordu. Piccadilly Meydanındaki bindik bir kaleye gidiyordu. Sıradan bir günde tek başına kahve içip çörek yemek İsteyen herhangi biri gibi davranacaktı. Ne var ki onu tanıyanlar zorda kalmadıkça ağzına protein dışında bir şey koymadığını bilirdi. Lâkin şu an, hayatında zorda kaldığı anlar listesinin ilk üçünü zorlardı.

Hedefine ulaştığında rahatlığını bozmadan küçük masalardan birine oturdu. Buranın keyfi, açık alanda tatlı yiyip kahve içerken geleni geçeni seyretmekle çıkardı. Ancak Fırat aradığını görebilmek umuduyla kafenin İçine doğru baktı çünkü onu bugün göremezse bir daha buraya gelmeyeceğini bilecek kadar kendini tanıyordu. Neyse ki gözlerini çok dolaştırmasına gerek kalmadan ince beline doladığı siyah önlüğünün cebini karıştıran genç kadını fark etti.

Arkası dönük olsa da onun Sanem olduğuna emindi. Yine de şüpheye yer bırakmamak için bakışlarını genç kadından ayırmadan yüzünü görmeyi bekledi. Sadece birkaç saniye geçmişti ki genç kadın ona bir hediye sunarcasına çıkardığı telefonuna bakıp tekrar önlüğünün cebine koymasının ardından yavaşça onun olduğu tarafa döndü.

Sanem izlendiğini hissetmiş gibi temkinliydi ama Fırat, onun gün ışığının altında parlayan beyaz tenini süsleyen siyah saçları ve yeşil gözleriyle karşılaştığında bakışlarını kolayca ondan ayıramadı. Tüm ressamlar bir araya gelse gözlerinin yeşil tonunu oluşturamazlardı, bundan emindi. Derin, anlamlı ve insanı bir girdap gibi kendine çeken o gözlere bakma isteğini nihayet dindirip başını çevirdi.

Artık tek amacı tanınmak olduğu için sırasıyla gözlüğünü ve şapkasını çıkardı. Sağ elinin parmaklarıyla saçlarını düzeltti.

Ya Sanem onu tanımazsa ne yapacaktı? Cevabı hiçti.

Sanem için endişelenen ve onu görmeye gitmesini isteyen Serra'yı arayıp görevini yerine getirdiğini söyleyecekti. Bir karar alm^ ve aldığı karara uygun şekilde yaşayan Sanem, söylenenlerin akkor oldukça keyifli görünüyordu, İşinin başında olan kadının, onlam dediği gibi tehlikede ya da zorlu şartlan aşmaya çalışıyormuş gibi bir hâli yoktu.

Sanem'in annesi yani Sancaktar kardeşlerin teyzesi, kocasını boşamış ve 30 yıl önceki ilk aşkıyla evlenip Türkiye'ye yerleşin» Sanem de babasıyla Fransa'da yaşamaya devam etmişti. Ancak tubasıyla tartışınca iki yıl önce Londra'ya taşınıp herkesle görüşmeyi kesmişti. Büyükannesinin fonundan ona bir* miktar para kalmış olmasma rağmen kafede garsonluk yapıyordu. Abisi ise gönüllü doktor olarak üçüncü dünya ülkelerinden birine gitmişti. Tüm bunlar üzücü bir hikâyenin detayları da olsa, bu kadardı.

Ani bir dürtü ile kalma kararını sorgulayan Fırat daha ileriye gidip genç kadının mahremine saygısızlık ettiğine dair huzursuz edici bir hisse kapıldı.

Fırat genç kadını rahatsız etmemeye karar verdi. Gitmek için ayağa kalktığı an şiir gibi gelen bir tonda adını duymasıyla olduğu yerde kaldı.

“Fırat Dağı!”

Nasıl görüldüğünü umursamadan ona doğru gelen Sanem'in yüzünde şaşkınlık ve mutluluk ifadesi vardı. Fırat'ın dudaklarının kenarı istemsizce hafif bir tebessümle yukarı kalktı.

Tam önünde duran ve ondan onu tanımasını bekleyen Sanem'in yüz ifadesinin onda birini yapması durumu kurtarmasına yeterdi. Ancak Fırat paniklediğini hissediyordu. Onu tanımamış gibi yapması inandırıcı olmazdı. Serra ve Banş'ın düğününde birlikte yeterince zaman geçirmişlerdi. Bir bunak değilse beş yıl, unutmak için yeterli bir süre değildi.

"Sonemi"

Tereddüt etmeden kollannı ona dolayan genç kadın, "Beni tanımadığını sandım," dedi.

Ses tonu böyle bir durumun onu ne kadar üzeceğini açık ediyordu. Fırat da ikinci kere düşünmeden kendini olayın akışına bıraktı.

"Ayak parmaklarımda yarattığın nasırların sızısı seni unutmama izin vermedi."

"Giden her kadın, ardında bıraktığı adama kendini hatırlatacak bir iz bırakır."

"Bu işte oldukça İyi olduğunu İtiraf etmeliyim."

Sanem gülümsemeyi kesti. "Kalkıyor muydun?" diye sordu. "Yarım saate mesaim bitiyor. İşin yoksa..."

Cümlesinin devamını getirmeyen Sanem mahcup hâlde kafasını kaldırıp Fırat'ın gözlerinin içine baktı. Bir teklifte bulunmuyordu. Kalabalık bir parkta kaybolmuş bir kız çocuğunun tanıdık bir yüz görmüş olmasının mutluluğunu yaşıyordu.

Anlamsız merakı ve sözde iyi niyeti Fırat'ı yenmişti. Artık istese de gidemezdi.

Saatini kontrol etti. "Sonrasında taksi durağına birlikte yürüyecek kadar vaktim var."

Yüzü yeniden aydınlanan Sanem, genç adamı kocaman bir gülümseme ile ödüllendirdi. Sonra da çenesi ve bakışlarıyla Fırat'ın arkasındaki bir noktayı işaret etti.

Binanın tüm duvarını kaplayan ilan panosunda Fuat'ın yakıcı bakışlarının keskin hatlı suratıyla uyum içindeki yüzü vardı. Bu aslında bir deodorant reklamıydı. Ancak ilk bakışta dikkatini çeken asla elindeki şişe değildi.

"Ünlü Fırat Dağlıcı oyalamayacağıma söz veriyorum."

"O zaman bana bir kahve ısmarlarsın."

"Filtre kahven geliyor,"diyerek yanından ayrılan Sanem'in içeri girmesini bekledikten sonra sandalyesine oturdu. Fakat gözlerini ondan ayırmadı.

Genç kadının çalışma arkadaşları etrafını sarmıştı. Her biri bir şey söylerken Fırat'ın olduğu tarafa bakmamaya özen göstermeleri konunun ne olduğunu gizlemeye yetmiyordu.

İstemsizce dudak çizgisi sağa doğru kıvrıldı, böylece serseri gülüşü ortaya çıkmıştı. Gözlüğünü taktı ve etrafıyla bağlantısını kesmek için telefonuyla ilgilenmeye başladı. Ancak tatlı bir heves ve heyecanla gülümsemesi hâlâ duruyordu.

Yanmı saat boyunca profesyonel tavrını bozmayan Sanem ile zaman zaman bakışları buluşmuştu. Her fırsatta orada olup olmadığını kontrol etmek için ona bakan genç kadını izlerken yakalanan Fırat, taktığı gözlüklere minnettardı. Ama bu, kendi kendine duyduğu utana bastırması için yeterli olmuyordu.

İtiraf etmesi gerekseydi beş yıl önce Sanem'den hoşlandığını, onunla zaman geçirmek için fırsat kolladığını söylerdi. Sanem de ona kayıtsız değildi, en azından Fırat öyle bir yanılgıya kapılmıştı. Ta ki son akşamın sabahına kadar...

Bir haftayı birlikte geçirmişler ve her anında çok eğlenmişlerdi. Son olarak da Serra ile Banş'ın düğününden Önceki gece sahilde bin içip sohbet etmiş, denize girmiş ve geceyi aynı şezlongda uyuyarak tamamlamışlardı. Sonrası çok daha iyiydi. Düğüne birlikte hazırlanmışlar, bütün gece yan yana kalmış ve dans etmişlerdi.

Sabahında ise Fırat harika bir program yapmıştı. İlk adım olarak elinde çiçeklerle Sanemin kapısını tıkatmadan önce onu hayatını istediğini söylemek için prova bile yapmıştı. Fakat kapı açılmayınca resepsiyondan onun gece odasına hiç gelmediğini öğrenmişti. Telefonu da kapalı olan genç kadının nerede olduğuyla ilgili bilgiyi ancak on gün sonra halayından dönen Serra'dan öğrenmişti.

Düğünün sonunda Sanem annesiyle tartışmış ve Fransa'ya dönmüştü. Bunu yaparken hatta yaptıktan sonra bile Fırat'a habef verme zahmetine girmemişti.

Düştüğü durumu kabullenmesi kadar Sanem'i unutmaması da zor olmuştu. Hayatında ilk defa bir kadından etkilenmiş, onunla ilgili hayaller kurmuş ve ismini koymaya vakit bulamadığı duygular hissetmiş, daha fenası karşılık aldığı sanmıştı.

Bir süre sonra hayal kırıklığına öfke de eklenince Fırat için daha zor günler başlamıştı çünkü öfkesinin her zerresinin muhatabı kendisiydi. Düştüğü hâl, onu Sanemin yaptığından daha çok kızdıyordu.

Genç kadından kısa da olsa mesaj beklediği bir ayın sonunda Sanemle uyuduktan sahile gidip aynı yerdeki şezlonga bu defa tek başına uzanmıştı. O kadar çok İçmişti ki ne zaman sızdığını bile hatırlamıyordu. Öğlene doğru uyandığında telefonu, saati ve cebindeki parasının çalındığını fark etmişti. Öyle bir hâldeydi ki küçük kızı ile kumsalda yürüyüş yapan kadın onu görünce yolunu değiştirmişti.

O sabah kendiyile toplantı yapmış ve kazanmıştı. Kimsenin onu bu hâle düşürmesine izin vermeyecekti. Bir kadın uğruna gençliğini ve hayatını mahveden babasının kaderini yaşamayacak, bir ömrü bir haftaya kurban etmeyecekti.

Sert bir kasırganın ardından oluşan enkaz gibiydi. Ve o sabah-tan başlayarak kendini yeniden ancak bu defa çok daha sağlam temeller üzerine inşa etmeye başlamıştı.

İkisi de çok gençti, bu açıklama geçmişin tek telafisiydi ve o da buna sığınmıştı.

O günden sonra Sanemi bir daha anmayan ve düşünmeyen Fırat, şimdi olduğu yeri sorgulamayacaktı.

Söylediği gibi tam yarım saat sonra Sanem belindeki siyah önlüğü çıkarıp mekânın arkasına geçti. Sadece birkaç dakikanın ardından da sırtına taktığı çantayla döndü. Ondaki tek değişim buydu. Beklemek zorunda kaldığı diğer kızlardan farklı olarak ne makyaj yapmış ne de gece karası saçlarını tarakla buluşturmuştu.

Göğsünden geçen soğuk ürperti, İçini üşüttü. Hissettiği neydi? Hayal kırıklığı mı yoksa öfke mi?

Genç kadının özensiz davranışının onda yarattığı duyguyu isim-

lendiremediği gibi anlamlandıramadı da. Tepkisini gizlemek [jj] ayağa kalkarken sandalyesiyle ilgilenmeye koyuldu. Her şeyi e\$k yerine bıraktığı sırada Sanem yanına ulaştı.

Bir parfüm kullanıyor muydu, emin değildi ama genç kadın takt çikolata esansı kokuyordu.

“Beklediğin için teşekkür ederim ama keşke biraz daha vaktimé olsaydı.”

Sanemin Türkçesi ancak ana dili Türkçe olan birisinin anlayabileceği kadardı ve bozuk bir aksan ancak bu kadar sevimli hâle gelebilirdi.

Az önceki duygu karmaşasından uzaklaşan Fırat, “Bir dahaki sefere,” dedi ve yürümeye başladı. “Zaman ve mekânı senin belirlediğin bir buluşma ayarlarız.”

“Kendini bana bırakmak istediğine emin misin?”

“Buna ne cevap verirsem vereyim pişman olacağımı hissediyorum-”

Yüzündeki ifadeyi bozmayan Fırat'ın ses tonu imasını açıkçı belli edince. Sanem omzuyla adamın omzunu itti. Sonra da ona cevap vermek yerine ne olduğunu anlamak istercesine uzun ve narin parmaklarıyla adamın pazılarına dokundu.

“Of, bunları bu hâle getirmek hiç kolay olmamıştır!”

“Saçmalama, ben böyle doğdum!”

“Tanrılarımız farklı olmah,” diyen Sanem, genç adamla aynı anda adım atarken Fırat'ın kolunu sıkmaya devam etti. “Seni yaratanla beni yaratan aynı olamaz.”

“Beni taciz etmeye daha ne kadar devam edeceksin?”

“Taciz değil de göz hakkımı alıyorum diyelim.”

“Çök bakma, sonra âşık olursun.”

Sanem ona arsız bir sırıtışla baktı. “Yaratılış amacın bu değil mi?” Soru sormuyor, tespitini aktarıyordu.

Beş yılın sonunda Fırafa sanki ardında bırakırken umursamadığı adam değilmiş de daha dün ayrılmışlar gibi davranıyordu. Mahcup bile olmamasına sinirlenmeden edemiyordu. Ancak durula

mu eşitleyen ve Fırat'ın sakin kalmasını sağlayan kendisinin burada oluş amacıydı.

Onun nasıl olduğunu öğrenmekle görevlendirilmişti ve vazifesi burada bitiyordu. Sanem aynı Sanem'di. İyiydi, eğlenceli ve hâlâ temas seviyordu. Üstelik mutlu görünüyordu. Fırat görevini tamamlamıştı ama henüz gitmeye hazır değildi.

"Hayranlığım anlıyor hatta saygı duyuyorum.*

"Sen deli misin? Herkese seni tanıdığımı hatta bir hafta aynı evde kaldığımı söylerken bana inanmadılar." Güzel gözlerini deviren Sanem aynı anda Fırat'a sevimli bir gülüş gönderdi "BiDboarda fazla bakıp hayal kurduğumu söylediler."

Heyecanı azalmak yerine artan Sanem'in mimikleri Fırat'ın istemsizce tebessüm etmesine sebep oluyordu.

"Bir hafta aynı evde kaldığımız, teoride doğru çünkü o evde bir hafta boyunca -saymadım ama saysaydım- en az yüz kişi vardı ki sonrasında otele çıkmak zorunda kaldık."

"Detayları soran olmadı ki!"

"Pekâlâ, ortak geçmişimize saygım var ama sen yine de beni elemekten vazgeç."

Fırat ciddi olduğunu anlamasını sağlayacak kadar uzun süre genç kadının yüzüne baktı.

"Peki, bu bir rica mı yoksa emir mi?"

"Hangisine boyun eğeceksen o olsun."

Dudaklarını aralayıp konuşmak için sarf ettiği çabanın sonunda, "Bu tepkinin sebebini anlamadım," diyen Sanem gerçekten anlamamış gibi bakıyordu.

Sanem dokunarak iletişim kurabilen biriydi. Aynı bahaneyle daha önce Fırat'a temas etmekten çekinmemişti. O zamanlar fena olmayan adam boyut atlamış, tanrısal bir varlığa dönüşmüşken ona dokunmamak haksızlık olurdu. Keza Sanem öylesini de tercih etmezdi.

Aralarındaki mesafeyi gerekli seviyeye çekmek için yaptığı uyarıyla Sanem'in değişen yüz ifadesi Fırat'ı memnun etmemişti, zaten işe de yaramamıştı.

Serseri gülüşünü ortaya çıkaran Fırat bakışlarıyla sağ kolunu gösterirken Sanem de onu takip etti.

Hâlâ genç adamın kolunu tutmaya hatta sıkmaya devam eden Sanem, “Şey.” dedi ama cümlenin devamını getirmedi. Sadece dudaklarında bir sırıtiş belirdi.

“Bana rahatça dokunabileceğın bir yere gitmek ister misin?”

Ufak bir çığlıkıa dini çeken Sanem tuhaf şekilde utanmıştı.

“Yani dimi orada unuttum.” Fırat’ın alaycı bakışlarını görünce açıklamasının garipliğini ancak fark etti. “Yani ‘Unuttum/ derken bilirsin sohbet ederken böyleyimdir, samimiyetten kaynaklı. Yani bazdan var ki sohbet ederken el de tutuşuyor.”

“Biraz daha konuşursan eminim ikna olanım!”

“Kes şunu!”

Bazı şeyler değişmiyordu, heyecanlandığında Sanem’in hâlâ üç kelimesinden biri *yani* idi.

Fırat, kurtarıcısı gibi yol kenarına yanaşan taksiyi işaret etti. “Artık gitmeliyim.” Kesinlikle geç kalmaması gereken bir reklam toplantısı vardı.

Sanem de onunla aynı yöne baktı. Sonra dönüp yüz yüze geldiğı Fırat’a diktiğı gözlerinde bu defa başka bir duygu belirtmişti.

•Vaktinin az olduğunu söylerken azı gerçek manasında kullanmışsın.”

“Toplantı öncesinde ufak bir mola için buradaydım.” Bu doğru olarak kabul edilebilirdi. Fırat için kafeye gelip Sanem’i görmek bir an önce yapıp kurtulmak istediğı ve işlerinin arasına sıkıştırdığı bir görev olarak başlamıştı.

Sanem, “Yine görüşür müyüz?” derken kendini açık etmiş olmaktan dolayı gerilmiş gibiydi.

Düşünmesi yarım saniye süren Fırat’ın dudaklarında hafif bir gülümseme belirirken gözlerinin kenarı kırıştı. "Numaramı yaz.' Genç kadının telefonunu çıkarmasını beklerken pişman olacağını bilse de ne duygularına ne de kendine engel oldu. Pişmanlık ve getirilerini gelecekte, o an geldiğinde düşünürdü.

Telefon numarasını verdi. Sanem'in omzuna dokundu ve gülümsedi. "Telefonumu çaldır, ben de numaranı kaydedeyim."

"Önce hangimiz arayacak?"

Taksinin kapısını açan Fırat içeri girmeden önce. "Büyük ihtimalle sen olursun," dedi.

Fırat beş yılını taviz vermediği bir disiplinle geçirmişti. Uyku saatinden yediklerine batta giydiklerine kadar biç şaşmayan bir düzen oluşturmuş, eğlenceye ise daha az vakit ayırmıştı.

Kazandıkça fark etmişti ki, başan onu diğer her şeyden daha çok mutlu ediyordu. Zamanla elindekilerle yetinmemeye vedaha fazlasını istemeye başlamıştı. 29 yaşındaydı ve tenis oynamak için geriye fazla zamanı kalmamıştı. Jübilesini yapıp geçmişle yüzleşmek zorunda kaldığında yapmadıklarından dolayı pişman olmak istemiyordu.

Wimbledon Tenis Turnuvası'na bir hafta kalmıştı ve kendini bu denli yormasının nedeni de buydu. Mutlak galibiyet istiyordu. Sonraki hedefi de ocak ayında Avustralya'daki Melbourne Park'ta düzenlenecek, Grand Slam tenis turnuvasında kupa kaldırmaktı.

Hem yardımcısı hem de spor eğitmeni olan Jack, "Haydi! Haydi!" diye bağırırken Fırat sağına ve soluna sırayla atılan toplara daha sert vurmaya başladı.

Düşündüğü tek şey, alacağı yeni bir başarıyla Türkiye'ye döndüğünde onu havaalanında bekleyen Barış Dağlı'nın görüntüsü olmaydı ki aslında öyleydi.

Baş çöğü zaman ama özellikle final maçlarında yanında olurdu. Ama bu defa onun da takımıyla kampa gireceği aynı tarihe denk düşmesinden dolayı programlan netleşmemişti.

Jack, "Üç, iki ve bir," dediğinde Fırat hem düşünmeyi hem de toplara vurmayı bıraktı.

Terlememiş sanki fırtınaya dönüşmüş yağmurun altında saatlerce kalmış gibiydi. Kolsuz, bol tişörtü bedenine yapışmıştı. Omzu-

na havlu koyan Jack'e su için yalvarırcasına baktı. Ancak bir dakika dolmadan ona bir damla bile vermeyecekti. Fırat sadece şansını denemek istemişti.

Dikkatini bir şey dağıtsın istemiyordu ama aldı ondan bağımsı? davranarak Sanem'in görüntüsünü olmadık zamanlarda gözünün önüne getiriyordu. Aslında iki gündür boş kaldığı her an, kadının düşüncelerine hücum etmesine bilinçli olarak izin veriyordu.

Beş yıl boyunca hiç hayatına girmemiş gibi yok saydığı Sanem'i, aynı kararlılıkla yeniden görmek İçin hevesli olması tuhaftı. Fakat Fırat bu tuhaflığı sorgulamamayı seçmişti.

Gerekli sürenin sonunda Jack'in elindeki su şişesini kaptı. Kararlıydı. Bir sonraki antrenmana kadar ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu.

Boşalan şişeyi adama geri uzattı, boynundaki havluyu eline aldı ve duştan önce soyunma odasına geçti. Çocuksu bir heyecan ama güçlü bir istekle dolabındaki telefonu aldı. Yüzündeki sırıtişla aptalca görünüyor olduğunu bilmesi onu durdurmaya yetmezdi.

İki gün önceki görüşmeleri kısıydı ama Sanemle olmak rahatı ve damağa yapışan çikolata gibiydi. Orada olmaması gerekiyordu ancak orada olduğu sürece bıraktığı tat keyifliydi.

İlk arayanın Sanem olacağına dair kendince girdiği İddiayı kaybetmişti. Belki de Sanem onu yine geride bırakmıştı. Eğer öyleyse, neyse ki bu defa şaşırp nedenini sorgulamayacaktı.

Önce onu aramak istedi, sonra vazgeçti. Mesaj bölümünü açtı.

Kendinden emin olmakla ilgili hiç sorun yaşamayan Fırat, "Bugünkü bedava kahve hakkını kullandın mı?" diye yazıp hiç düşünmeden gönder tuşuna bastı.

Genç kadının çalışıyor olma İhtimaline karşın hemen cevap beklemiyordu. Telefonu yerine bırakıp duşa geçti.

Suyun altında zaman geçirmeye bayı İsa da bilinçaltındaki dürtü onu hızlı olmaya zorladı. Havluyu beline sardı, saçından damlayan sulara aldırmadan giyinme bölümüne geçti. Mesaj geldiğini haber veren ışık yanıp sönüyordu.

Hafif bir tebessümle mesajı açtı. Beklediği gibi Sanem'dendi. "Cevabı çoktan seçmeli; gözün kahvemdeyse evet ama bana kahve ısmarlayacaksan hayır?"

Sanem yine Fırat'ı gülümsetmeyi başarmıştı. Banka oturdu.

‘Kahve benden ise tatlılar da senden olmalı."

‘Senin gibiler nasıl bir tatlı yer?"

Fırat'ın tebessümü iyice genişledi ve serseri hâli geri geldi. Ne yazması gerektiğini hiç düşünmedi, zaten yazmayacaktı. Yakın zamanda arkadaşının ona gönderdiği videoyu bulmak için hızla telefonunu karıştırdı.

Sevgilisinin ona, "Yoldayım, yemeği ısıt," diye mesaj atmasıyla kadın mutfığa geçiyordu. Sonra da finni çalıştırıp kapağını açıyor, açık finn kapağının Önüne oturup kendini ısıtmaya başlıyordu.

Videoyu Sanem'e gönderdi. Ancak bu bir davet ya da niyet değildi. Devamına gülen adam emojisi de ekledi. Genç kadınla birbirlerinin sınırlarını zorlamaları geçmişten gelen ve sevdikleri bir alışkanlıktı.

Sanem'den gelen, 'Seninki tamam ama ben soğuk taüı severim hatta mümkünse buzlu? diyen mesaj onu haklı çıkarmıştı.

‘Evimdeki küvetin bir gün işe yaracağını biliyordum!"

‘Akşam dokuzda!"

Dokuz bu sıralar Fırat'ın evde ve yatağında ama sadece uyumuş olması gereken saatti. Sanem'e, 'Hayır? demek de programından taviz vermek de istemiyordu.

‘Benim ev, konum atarım?"

‘Küveti dolduracağım zamanı haber veririm?yazıp sonunda bir de gülücük koymuştu.

Fırat yüzünde hiç eksilmeyen gülüşüyle telefonu kapadığında keyfi uzun zamandır olmadığı kadar yerindeydi. Beş yıldır bu anı beklediğini söyleyip duran içindeki o sesi duyuyor ancak durup üzerinde düşünmeye yanaşmıyordu.

2. BÖLÜM

Fırat'ın aniden hayatına girmesi onun İçin mucize gibiydi. Sanem kendine yeni bir yol, yeni bir hayat seçtiğinde en çok zorlanacağı şeyin yalnızlık olabileceğini hiç düşünmemişti ama garip ve anlayamadığı bir şekilde öyle olmuştu.

İşi ve evi vardı, yeni tanıştığı insanlar hatta özel dedektif olabilmek için ona yardımcı olan harika bir dostu vardı. Ancak geçmişinden birinin hayatına girmesi ve o kişinin de Fırat olması evrenin ona sunduğu en güzel hediye idi. Ve o hediyeyi seve seve kabul ediyordu.

7 Ama şimdi tüm dikkatini başka bir şeye yönlendirecekti. Ne zaman olduğunu hatırlayamayacağı kadar uzun zaman Önce dedektiflik dirileri izlemeye başlamıştı. Bir yerden sonra da izlediği o güçlü, atarh, akıllı ve korkusuz dedektifin kendisi olduğunu hayal etmişti. On sekiz yaşındayken de hayali için harekete geçmişti.

Eğitim programlarına katılmış ve her anlamda kendini donatmıştı, Silah ve dedektiflik ruhsalı almak düşündüğü kadar kolay olmasa da başarmıştı. Dövüş sporlarını da becerilerine eklemiş, sonra da özel bir dedektiflik bürosunda stajyer olarak işe başlamıştı.

flk görevi, aldatan eşleri takip etmektir. Memnun değildi ama

mutluydu. Sorun, aklatan kişileri tokatlama isteğini bastırmakta yavaşadığı zorluktu.

Sonra evden kaçtığı söylenen on yaşındaki erkek çocuğunun peşine düşmüştü. Aile üzgündü ve Sanem’İ destekleyip her türlü yardımda bulunuyorlardı. Dört uzun ay boyunca çocuğu aramıştı. Bir noktadan sonra kayıp çocuk Kevin ve ailesi onun hayatının bir parçası olmuştu.

Sanem profesyonelce davranmadığını bilse de onlarla empati kurmanın ve yoğun duygular hissetmenin önüne geçememişti. Nihayetinde ise olan olmuştu.

Kevin’ın dayısının ufak bir yalanım yakalamıştı. Bir tura içtiğini söylediği olay gecesinde aslında körkütük sarhoş olduğuna dair bir bilgiye denk gelmişti. Devamında da içindeki dürtüyü takip eden Sanem o detayın peşine düşmüştü.

“Sarhoştum, o gece neler olduğunu pek hatırlamıyorum ama Kevin’ı görmediğime eminim,” demek yerine bir bira içip evine gidip yattığını söylemişti.

Maalesef sonuç. Sanemin korktuğu gibi çıkmıştı. Dayısı kendi evi yerine ilâ blok mesafedeki ablasının evine gitmişti. Kevin’ın evde yalnız olduğunu İnliyordu çünkü ablası kız arkadaşlarıyla gezmeye çıkmıştı ve eniştesi iş seyahatindeydi. Çocuğu döverken uyguladığı fazla kuvvede onu Öldürmüştü.

Eve gelen ablası yani önceliği Kevin’ın annesi olmak olan kadın tercihini kardeşinden yana kullanmıştı. Kevin’ı bir süre evde tuttuk-tan sonra üç yüz kilometre mesafedeki çiftliklerinin bahçesine gömmüşlerdi.

Kevin’m babasından sonra yıkılan kişi Sanem’di. Travma hâline gelen bu olaydan sonra psikolojik destek almıştı. Bu yüzden bir süre ilaç tedavisi görmüştü.

Vakayı çözmesi bir anda Sanemi piyasada popüler biri hâline getirmişti ama keyfini sürmeye çok sonra başlayabilmişti. Keza bu tatlı süreç de uzun sürmemişti.

Babaannesi vefat etmişti. Sanem onu, o da Sanem’i severdi.

Ama mirasından bir miktar fonu ona bırakacak kadar aralarında bir bağ olduğunu düşünmemişti.

Belki de sebep, annesi tarafından terk edilen ve gözünü hin bürümüş babasının yanında kalan bir kız çocuğu olan Sanem'de hayat adına babaannesi özür diliyordu.

Anne ve baba olmak için sadece seks yapmak yeterli olmamıştı. Ebeveyn adaylarının öncesinde ciddi bir eğitim ve psikoloji testten geçmeleri şarttı.

Ona kalan mirası vakti geldiğinde ve hazır olduğunda kendi Öze! dedektiflik bürosunu açmak için kullanmayı planlayan Sanem'e habasının başka bir sürprizi vardı.

Bağımlı olduğunu, hayatını bilinçli olarak tehlikeye attığını ö sürerek Sanem'e vesayet davası açmıştı. Ne baba ama! O ilacı bağımlılık olarak addediyor ama neden kullandığını sorma gereği bil duymuyordu.

Karşı atak olarak Sanem hayatta yalnız olduğunu anlamış ve iU Önce ilaçtan kurtulmuştu. Sonra da tuttuğu avukatla ilk davayı dü şürmeyi başarmıştı. Ancak babasının pes etmeyeceğini bilen gem kadın akabinde kendini İngiltere'ye atmış ve burada kendine küçül bir dünya kurmuştu. Bir de eski İş arkadaşı aracılığıyla tanıştığı vı kısa sürede dostu hâline gelen adli tıp uzmanı Alex'ten yardım alt yordu.

Sabah onu arayan Alex, saat altıda yanında olmasını çünkü dik katini çekecek hikâyesi olan bir kadının geldiğini söylemişti. İngilte re'de geçerli ruhsatı almasına az kalmıştı. Bu sırada piyasada adın duyurmak için ilginç, karmaşık bir vakayı çözmeye ihtiyacı vardı w Sanem beklediği vakanın bu vaka olduğuna inanmak istiyordu.

Başka bir şey düşünmeyen Sanem mesaisini arkadaşıyla değı ş tirip Fırat'a akşam dokuza randevu vermiş ve saat tam beş buçukü adli tıp binasının Önündeki yerini almıştı.

AleK'e orada olduğunun haberini vermişti, şimdi İçeriye çağın! mayı ve morgdaki kadınla tanıştırmayı bekliyordu.

Tepeden tırnağa beyaz tulum giyip maske takan Sanem bu odada olmaktan hoşlanmıyordu. Havası soğuktu ve içerisindeki gri metal eşyalar burayı daha da sevimsiz hâle getiriyordu.

AJex adli tıptaki en yeni doktordu, acil olmayan ve önem arz etmeyen vakalar ona veriliyordu. Kademe atlayana kadar Sanem'e yardım edebileceğini de en başında söylemişti.

Önlerinde yatan çıplak kadın bayattayken belli ki güzeldi. Ancak ölünce çenesi sarkmış, yüzünde kahve lekesini andıran şekiller gibi iz ve delikler oluşmuştu. Bu, artık hiçbir şey ifşa etmeyen boş bir yüzdü.

Midesindeki asidin boğazını yaktığını hissederek Sanem bunu ilk kez yaşamıyordu. Fakat ilk defa bu duyguyla başa çıkmakta zorlanıyordu. Genç bir kadının ölümü zaten üzücüyken, soğuk, metal bir masada bu hâlde yatarken onun için kullanılacak en doğru kelime, kederdi.

Onun nereye baktığını gören Alex, "Yeni ölmemiş," dedi ve devam etti. "Bulunması uzun sürmüştü."

Çabalanna rağmen Alex sorularına yanıt alamamıştı. Beyin kanaması ya da başka bir hasar yoktu. Sahibine ait birçok anıyı biriktiren, sağlıklı görünen bir beyindi ve aslında daha uzun yıllar ona hizmet edebilirdi.

"Neden ölmüş?" Alex cevap olarak gözlerini kısmakla yetindi. Sanem mesajı almıştı. "Yani dikkatimi çekeceğini düşündüğün hikâyesi nedir?"

Alex bu defa da gözlerini devirdi. "Rica eden Hugo olmasaydı Çekilir gibi biri değilsin."

Ona karşılık Sanem de gözlerini devirmek istedi ama iradesini zorlayıp gülümsedi. Neyse ki suratında maske vardı da gülüşünün ne kadar zorlama olduğu anlaşılmıyordu, kırışan göz kenarıyla durumu kurtarmıştı. Aslında bir an Önce cevaplarım almak ve genç

kadını rahat bırakmak istiyordu. Yoksa daha fazla dayanamayacak ya kusacak ya da ağlayacaktı. Gerçi ikisini de yapma ihtimali çok yüksekti.

"Ona ait bilinen hiçbir şey yok. Ama boş bir mideyle olmuş.*" "

Cesedin başında dikilen Alex iki adımla ayak ucuna ilerleyip kann bölgesini İşaret etti, ölû de olsa kadının mahremiyetini İhlal ediyor olduğu hissi rahatsız ediciydi. "Vajina ve rektum da temiz. Sağlıklı ve doğurganlık oranı yüksekmiş. Ancak hiç cinsel ilişkiye girmemiş."

Sanem hayal kırıklığına uğramış gibi görünse de şaşırmanuştl Sadece genç kadın için üzgündü. Sağlıklı, güzel ve uzun bir ömrii olabilir ama buraya kadardı. Öte yandan kendi neden buradaydı? Alex ne fark etmişti de onu çağırması? Bu konu hâlâ gizemini koruyordu.

Alex bir kez daha konuşmaya başladığında Sanem düşüncelerini susturup tüm dikkatini ona verdi. "Bazen yanıtlar hemen kendilerini açık eder ama bunda ölüm zamanını, nedenini, İntihar m cinayet mi olduğunu belirlemede zorlanıyorum."

"Neden, onu farklı kılan ne?"

"Ölümden sonra beden, ilk iki günde soğur, sertleşir ve şişer Kan çekilir ve renk değişimi başlar. Sonraki süreç yavaş İşler, orga! ve dokuların değişimi üç haftayı bulur ki Ok önce tırnaklar düşer."

Bu detayları bilse de Sanem'İN duymaktan hoşnut olmadığı görebilen Alex konuyu uzatmadı.

"Bu bedende işler biraz daha farklı ilerlemiş." Ölü kadına dokunmadan yüzündeki lekeleri gösterdi. "Suratında derin olmaya ama geniş kesikler mevcut, ölümünden en fazla bir gün Önce gerçekleşmiş, bu da üç haftalık deformasyon süresini Öne çekmiş."

Adamın bahsettiği kesiklerin yerinde kahve lekesi diye tanın¹ladığı çok da hoş olmayan İzlere yakından bakmak için Sanem öt* doğru geldi. Açıkta bırakılmış et parçaları gibi çürümüşlerdi. Öğfr memek için dişlerim birbirine geçirdi. "Kesiklere ne sebep olmuş?*

"Bıçak ya da hayvan saldırısı değil. Demir bir tel olabilir." S»

nem’İN onu anlamadığını belli eden kaçan ortada birleşince Alex devam etti. “Çocukluğumda komşunun telle örgülü bahçesine girerken ellerimde ve ayaklarımda bu kesiklerden oluşurdu.”

"Yani sen şimdi..."

“Hayır, öyle olduğunu söylemiyorum. Anlaman için neye benzediğine dair örnek verdim.”

“Ama diyorsun ki ölümden önceki yaralardan dolayı deformasyon hızlı gelişmiş çünkü kesiklere paslı bir tel neden oldu. Bu yüzden de çürüme ölmeden önce başlamış ve ölümden sonra da süreç olması gerekenden hızlı ilerlemiş.”

“Aynen,” diyen Alex bir kere daha yerini terk etti. “İkinci detay, parmakları.” Avuç içleri yukarıya dönük olan kadının sağ elini gösterdi. “Parmak uçları hem de on tanesi birden yanmış. Derin yanıklar değiller ama ölümün de etkisiyle çürüme başlamış. Ütü yanığı diyebilirim. Bu arada parmaklarına krem sürülmüştü. İncelemeye gönderdim fakat kesin sonuç gelmeden de yanık kremi olduğunu söyleyebilirim. Bu durumda parmak izi almam mümkün olmadı.”

Sanem o ana kadar kadının dikkat etmediği ellerini görmek için eğildi. Alex temizlemiş olsa da uçları yırtılmış eldiven gibi olan görüntü midelerini rahatsız edince bu defa kendini durdurmadı ve hafifçe öğürdü.

Sanem’in hâlini gören Alex, “Söyleyeceklerim bu kadar,” deyip bedenden uzaklaşırken Sanem’e eliyle onu takip etmesini işaret etti. Neyse ki odanın dışına çıkıyorlardı.

“Bir hostelde* bulunmuş. Üç kişilik odanın parasını bir aylığına ödemiş ama diri ve ölü toplamda dokuz gün kalabilmiş.”

“Hostel gibi bir yerde yazın ortasında ölü bir beden...”

Sanem cümlesinin devamını getiremeden Alex araya girdi. “15 derecede çalışan klima devre dışı kalınca koku olmuş ve yan odadaki kiler şikâyetinde bulunmuş. Onu tek gören danışmadaki görevliymiş.

I. Gençlerin ve ailelerin konaklamaları için yapılmış ve belirli kuralları göre yönetilen ucuz tesis.

Dediğine göre kız az konuşmuş, girişini yapmış, paranın hepsini m kh olarak ödemiş, o kadar.”

Alex sanki şimdi dikkatini çekip çekmediğini anlamak İçin bir kaç saniye es verip Sanem’in yüzüne baktı. Gördüğünden metnnot kalmış olacak ki devam etti. “Kesin ölüm nedeni İçin toksikoloji* n porunu bekliyorum, kolunda bir iğne deliği izi var. Ama tam zamanı söylemek zor, 15 derece iyi bir koruyucu etken.”

“Bilinçli bir tercih yani.”

“Kalabalık bir hostelde kimseye duyurmadan ve görünmedir cinayet işlemek neredeyse mümkün olmadığı için polis yüksek doz k intihar ettiği konusunda diretiyor.”

“İntihar edecek olsam klimayı 15 dereceye ayarlamak aklım gelen son şey bile olmazdı. Hadi yaptı diyelim neden? sorusunu mantıklı olsun olmasın bir karşılığı yok Üstelik bir aylık oda ücreti ni ödemek yerine ruhumun rahat etmesi için o parayı bağışladım. Sanem bîr an duraksadı ve sonra aklına gelen yeni tezi geciktirme den sordu. "Sadece yüksek doz vakası olamaz mı?"

"Kolunda tek bir iğne izi var, burundan çekse deformasyon yok Cığerleri başta olmak üzere iç organları çok sağlıklı.”

“Anladım, bir bağımlı değil yani.”

"Toksikoloji raporundan sonra seni gönül rahatlığıyla teyit edebilirim.”

"Ya da ilk denemesiydi ve beceremedi.”

Alex onaylamasına başını öne doğru salladı. "Yine de yakalanmadan nasıl cinayet işleyeceğini bilen biri, belki de bir seri katil tarafından öldürülmüş olması daha mantıklı.”

“İyi de benim işim katil yakalamak değil ki!”

"Katili değil kızı bulman gerek.” Bulunduğu ortama ters düşer bir ifadeyle Alen’in keyiflenen İfadesi Sanem’in şaşkınlığına verilini; bir tepkiydi. "Kıza ait bilinen hiçbir şey yok. Kimlik, telefon ya & başka bir eşya... Hostele de Amel'ta Smith adıyla giriş yapmış.”

1 Zehirle, onlinn organizmaya olan etkileriyle ve zehirlerin belirlenmesiyle u rafin bilimdik

“İngiltere kadın nüfusunun üçte biri yani? Seçenekleri epey daralttık hal**

“Hostel kayıtları için verdiği bilgiler gibi adı da yalanmış.” Alex, otopsi odasını gören iç pencereye döndü ve cansız kadına saygıyla bakıp, “İngiliz değil,” dedi. “İngiltere vatandaşı olabilir ama kökeni asla İngiliz değil. Asyalı olduğuna iddiaya girerim. Zaten danışmada kaydını yapan genç, az konuştuğunu ama aksanının tuhaf olduğunu söylemiş.”

“Polis dosyasının bir kopyasını alabilir miyim?”

“Maalesef. Öyle bir dosya varsa bile bana getirilmede Benim açtığım dosyada bana sözlü olarak aktarılanlar ve eklediğim notlar var. Orada da sana söylediklerimden fazlası yok”

Sanem kendi kendine mırıldanırcasına, “Yani intihar olduğuna eminler,” diye söylendi.

Hostelde kalmak, uzun seyahatlere çıkmış ve az para harcaması gereken turistlerin seçimi olur. Yerel halk nadiren bir hostelde kalır. Bu bilgiye ilave olarak Alex’in tespitleriyle onun turist olduğuna dair verdiği ihtimal artmıştı. Ama intihar, Sanem’e göre de olası değildi.

“Bir sırt çantası da mı yokmuş?” Alex yanıt olarak başını sağa sola sallayınca Sanem adanmış bir inançla cansız bedene baktı.

Onun kim olduğunu ve başına ne geldiğini bulacaktı. Bunu hem kendi için hem de hak ettiği saygıyı kadına geri vermek için yapacaktı.

Sanem nihayet doktorun yüzüne baktı. “Şimdiye kadar gösterdiklerinin arasında istediğim sonuca ulaşmamı sağlayacak vaka bu.” Sesindeki hüznü gizlemeye çalıştı. “Ama tuhaf şekilde kız yani Amelia için üzgün olduğumu hissediyorum. Sence de bu çok saçma değil mi?”

“Neden saçma olsun?¹” Alex ellerini Sanem’in omuzlarına koydu ve gözlerinin içine baktı. Teselli etmekten ziyade söyleyecekleri için af diliyordu. “Seninle aynı yaşlarda olan yalnız bir kadın için üzülmek kadar doğal bir şey yok”

“Bana yardım edecek misin?”

Alex ellerini çekip Sanem'den bir adım uzaklaştı. Duvara ylandı ve kollarını göğsünde kilitleyip yüzündeki tüm sıcak ifadeli sildi.

"Mantıklı ve yapılabilir isteklerinde sana yardım ediyor olcağım."

"Teşekkür ederim." Sanem aldığı cevaptan memnundu, konu; daha fazla uzatıp Alex'i tedirgin etmeyecekti. Giydiği tek kullanımlı tulumdan kurtulmaya uğraşırken konuyu değiştirmek adına, "Ab döndü mü?" diye sordu.

"Dönse ne olur? Kitabı yeni çıktı, en az altı ay sürekli koşturuyolacak."

Dünyaca tanınan bir yazar olan Alex'in abisinin on iki kitabudan yedisi Netflix dizisi olduktan sonra ünü daha da artmıştı. Saneronunla hiç tanışmamıştı ama tüm kitaplarını okumuştı.

"Tamam anladım. Kitaplarıma imza almak için altı ay daha beklemem lazım." Elinde buruşturduğu tulumu çöpe atıp adamın karşısına dikildi. "Başka da beklemem, haberin olsun."

"Bakarsın o kadar bile sürmez."

"Umarım,* diyen Sanem artık gitmeye hazırdı.

Önce Fırat şimdi de Amelia... "İnsanın hayatı hayalidir," sözünün nihayet onun için de gerçekleşmeye başladığına dair Sanem yesheren bir umuda kapıldı.

Baş'ın onunla uğraşması Fırat'ın çocuksu bir keyif duymasına sebep oluyordu. Ama yılların getirmiş olduğu ustalıklı başka bir duyguyla bunu kolayca başarabiliyordu.

Gözlerini devirip, "Hadi!" dedi. "Söyleyeceğiniz önemli bir şey yoksa kapatıyorum."

Wimbledon'da Cluster Otel'in en تنها köşesindeki villayı dört yıllığına kiralamıştı ama şimdi anlıyordu İd burada uzun süre kalır

mazdı, ailesini özliyordu. Telefonunun ekranında ona gülümseyen Serra, Barış ve kızları Menekşe'nin yanında olmayı birçok şeye değışmezdi.

Banş, "Asıl sana hadi ama!" dedi onun taklidini yaparcasına. "Turnuva sonrası partiyi nerede yapacağınızı ve kimlerin davet edildiğini bilmek hakkım."

"Mesela sen davetli değilsin." Araya giren Serra'nın sağ kaşı havaya kalkmış, bakışları tehditkâr bir hâl almıştı. "Bu bilgi sana yeter sevgilim."

Banş itiraz etmek istediği anda çalan kapı ziliyle herkes kısa bir anlığına durdu. Bunun sebebi Fırat'ın sese verdiği tepkiydi. Boş bulunmuştu; gözü saate kaymış ve kimin gelmiş olabileceğini anlamasıyla kendini açık etmişti. Güvenliğe Sanem'in adım verip mutlaka İçeri almalarını söylemişti. Keşke ona da haber verilmesini isteseydi de böyle gafil avlanmasaydı.

Sessizliği bozan yine Banş oldu. "Turnuvaya bir hafta kala eve kız mı atıyorsun?"

"Seni de davet ederdim ama Serra'dan izin koparamazsın!"

"Demek Jack'i aramam için ısrar ediyorsun!"

"Hâlâ aramadıysan danlınm!"

"Biz kapatıyoruz," diye araya giren Sena bu defa, "Sonra görüşeceğiz!" der gibi bakıyordu ki Fırat bunun için çok beklemeyeceğini biliyordu.

Telefonu bırakıp misafirini karşılamak için ayaklandı. Kann boşluğunu gıcıklayan o duyguyu yok saymaya çalışıp kapıya yöneldi. Giderken de nasıl görüldüğünden emin olmak için aynaya bakmayı ihmal etmedi.

İtiraf, iyi görünüyordu çünkü öncesinde hem kendini hem de genç kadına söz verdiği kahveleri hazırlamıştı.

"Tatlılar geldi!" Sanem'in her daim neşeli seriyle gülümseyen Fırat aynı neşeyle, "Hoş geldin," dese de cümlesini tamamlayanlardan gülüşü silindi.

Onu içeri davet etti. Elindeki tatlıları aldı. Sanem'in güzelliği-

ne ne değse bozulmazmış gibi görünüyordu. Tek başına gözleri bü yeterdi. Ne var ki lacivert kısa şortu ve üzerine geçirdiği mavini tüm tonlarını içinde bannıduran tişörtüyle uzun bir yürüyüşten gt liyormuş gibiydi. Siyah saçlarını atkuyruğu yapmıştı ama bu san) saatler önceydi.

Onlarınki özel bir randevu değildi ama bu özensizlik isteme de Fırat'ın canım sıkılmıştı. Sanem'in hayat tarzı bu olsa bile yine d biraz Özenilmesi gerektiğine inanıyordu.

Terasa geçeli iki saat olmuştu, zaman hızlı akıyordu. Geniş ko' tuğun ortasında yan yana oturmuş ve ikisi de dirseklerini sırtlı dayayarak yüzlerini birbirine dönmüşü. Fırat sadece yarım barda kahve içmişti. Sanem de tatlıları bitirmişti. Ancak amaçsız sohbeti ri devam ediyordu.

Sanem önce etrafına, sonra Fırat'ın gözlerine baktı. "Güzel, s kin bîr hayatın var."

Fırat ise iradesi dışında genç kadının doğal bir pembeyle reni lenmiş nemli dudaklarına kayan bakışlarını kontrol altına almay çalışıyordu.

"Evet ama bu dinginliğe ulaşana kadar savaşımam gerekti.*

Sanem ani bir karar almış gibi arkasına yaslanıp başını geri) atb ve gecenin karanlığında kaybolmayı dilercesine gözlerini göl yüzüne çevirdi.

"Yani diyorsun ki kazanmak İçin Önce savaşmak gerekiyor.*

"Başkalarını bilmem, benim için öyle oldu.* Fırat uygun ceval verdiğini ama Sanem'in ihtiyaç duyduğu şeyin bu olmadığını göreb liyordu. "Ben de seninle ilgili bir şeyler duymuştum.*

"Konuyu açman iyi oldu. Görüşüğümüzü İstanbul'dakilere söf ledin mi?*

Aynı saniyede cevap vermesi gerektiğini bilen Fırat, tamamı y*

lan olan bir cümleden uzak durup, “Karşılaştığımızdan bahsettim,* dedi. Bu bilginin onu kurtaracağına inanmak istedi.

"Ahi" diye belli belirsiz bir nidayla yerinde dikleşen Sanemin değişen vücut dili Fırat'a doğru olanı yaptığına inandırdı.

“Kaçtığının onlar olmadığını sanıyordum.”

“Bir şeyler değil, belli ki anlatırken Tanem virgül bile atlama-mış. Senden ricam, onlara benden bahsetme, olur mu? Hem ben de onlar hakkında bir şey bilmek istemiyorum.”

Genç kadının ricası Fırat'ı tedirgin etti. Ona, “Seni korumak için buradayım ve bunu isteyen onlardı,” demek ne kadar yanlışsa burada oluş amacı da o kadar masum değildi. İçini kaplayan rahatsız edici bir duygu genç kadına karşı kendini mahcup hissettirdi.

Fırat iç hesaplaşma yaparken Sanem kalkıp balkon korkuluğuna ilerledi. Parmak boğumları beyazlayana kadar metal demiri sık-tığını gördüğü genç kadının tepkisinin neye olduğunu anlayamayan Fuat da kalktı. Sanem'e yakın ama ona alan bırakacak kadar bir mesafede durdu.

“NeoMu?”

Sanem derin bir iç çekti ve “Utandım,” dedi, “ya da öğrendiklerinden sonra hakkımda düşündüklerinden dolayı gerildim.*

“Açıkçası bir şey düşünmedim.” Fırat Önce bakışlarını, sonra başını Sanem'e doğru çevirdi. “Bu beni kalın kafalı ve düz bir adam mı yapar?”

“Hadi ama!”

“Tamam haklısın, düz bir adam olmak için fazla mükemmelim.”

“Acuna, üzülme ya da kınama yok mu?”

Fırat ellerini havaya kaldırıp serseri gülüşünü ortaya çıkardı. “Bu ara tüm dikkat ve enerjimi sadece kendim için harcıyorum.” Sesindeki gizli kahkaha duyulabiliyordu.

Saniyeden daha kısa bir anda girdiği buhrandan takdirlik bir hamleyle sıyrılan Sanemin tebessümünün ne kadan gerçektir, anlamak zordu.

“Teşekkür ederim,” diyen Sanem gerçekten minnettarmış gib bakıyordu. ‘Kararlarımdan dolayı suçlanmaktan nefret ediyorum Ben sevdiğim insanları suçlamadan önce sorgularım.”

Fırat konunun neoMuğunuyada ne yöne doğru evirildiğirti anlamamıştı. Tek görebildiği, kendini açıklamak için Sanem'in duyduğu İstektir.

‘Bunu yapmak zorunda değilsin.”

‘İstiyorum? Susup genç adamın yüzüne baktı. Fırat’ın sessü onajma karşılık tebessüm etti. "On beş yıllık arkadaşım Janet ü büyüdük, sonra onun hayatına Saanvi girdi. Üniversite birinci sınıftaydık’ Sanem iki işaret parmağını havaya kaldırıp söyleyeceği* hayali tırnak işareti içine aldı. "Onunla daha çok zaman geçirmes sorun değildi. Fakat Saanvi o adam değildi.” Sanem bir kez daha susup Fırat’ın gözlerine baktı. Adamın ne düşündüğünü görmeye çalışıyor gibiydi. Oysa Fırat kayıtsız ancak konunun nereye gideceğin karşı duyduğu merakla sadece dinliyordu. "Rezil herifin tekiydi. Janet’i hamile bırakıp onu okuldan ayıracak, sonra daha genç ve güzel için onu terk edecekti.” Sanem omuzlarını bir kez kaldırıp indirdi "Yaptığım tek şey Saanvi’ye bakıp bacak frikiği vermektir. Sonra o peşimden tuvalete gelirken Janet'e rujunu getirmesi için mesaj attım Tam Saanvi beni zorla öpmeye çalışırken Janet içeri girdi. Adamın gerçek yüzünü gösterdiğim için rahatlamıştım ki tokadı yiyen bet oldum. Ne gördüğüne uer de bana inandı. Gerçi ona açıklama yapmadım. Geçmişimizi, bizi önemsemeyen suçumu onayıp beni cezalandırdı, açıklamayı hak etmiyordu. Aynı gün hayalimin peşinde: gitmek için okulu bıraktım. İşletme, babam ve Janet için seçtiğin bölümdü. İkisi de böyle bir fedakârlığı hak etmiyordu.”

“Okulu neden bıraktığını kimseye açıklamadığın için aile içindide ayrıca suçlandın?*

“Bazen anlaşılmayı beklemek yerine açıklama yapmalı nuym diye düşünüyorum.’

Sanem bayatının dönüm noktasını anlatarak belli ki beş yıl* öncesi için kendince özür dileyip yapabildiği kadarıyla durumu* izah etmeye çalışıyordu. Tatmin edici miydi? Kesinlikle hayır. Fak*

genç kadın, “Ben böyleyim, yaptım ve yine yapanm,” diyordu. Akli devreye giremeden duygulan karar veriyor ve o da hemen harekete geçiyordu.

Bir şeyler söylemek zorunda olduğunu gören Fırat, “Niyetin iyiymiş fakat yöntemin sıkıntılı,” dedi konuyu kendinden uzak tutmaya çalışarak. “Çoğu zaman aksi olsa da bazen söylemek yapmaktan daha anlamlıdır. Eyleme geçmeden önce Janet’e Saanvi ile ilgili tespitlerini anlatsaydın belki seni dinlerdi. Hatta sana kızmasının sebebi bu bile olabilir.”

“Sen de mi egosu kendinden büyük adamlardansın, inanılmaz.”

“Bunu hak edecek ne yaptığımı anlamam için bana üç saniye ver,” diyen Fırat az önce kalktığı koltuğa doğru ilerleyen genç kadının ardından baktı.

“Söylesene, beş yıl seni nasıl bu kadar değiştirdi?” .

“Yavaş, daha diğer sorunun cevabını hatta sorunun kendisini bulamadım.”

Kahkahasına devam eden Sanem, “O bir soru değildi,” dedi. “Seninle İlgili tespitimdi.”

“Peki, bahsettiğin bu değişim -egom dışında tabu- neyi kapsıyor?”

Fırat tüm ciddiyetiyle yürümeye başladı. Sanem’in onun baklandaki fikirlerini duymayı istiyor olması bir yana, pişman olmaktan da endişe ediyordu. Genç kadının yanına otururken de bütün gece yaptığı gibi onunla ten teması kurmamaya dikkat etti.

“Eskiden de sevimliydin ama...”

Sanem doğru tabiri bulmak için konuşmasına ara verse de Fırat, ondan duymayı umduğu kelimenin sevimli olmadığını biliyordu.

“Şimdi daha keyifli, kendinden emin, dik hatta netsin.” Aradığını bulamamış olmanın hoşnutsuzluğuyla Sanem, “Bunların hepsi bir araya geldiğinde,” dedi ve devam etti. “Her ne oluyorsa öylesin işte.”

Sanem'in taktiği konuyu değiştirmek için pek de ustaca bir yöntem değildi. Fakat Fırat ona katıldı çünkü soruyu öylesine değil cevabını gerçekten merak ettiği için sorduğu belliydi.

“Geçmişî geçmişte bırak, anı yaşa, unutmazsan ilerleyemezsin.” Rrat elini havada sallarken ustalıklı bedenini Sanem'den öteye çekti. “Kişisel gelişimciler, psikologlar bunlar gibi onlarca şey söyler. Fakat aslında yaşamak lazım.” Şimdi Sanem'in tam gözlerinin içine bakıyordu. “Önce dibe vurup sonra edindiğin tüm tecrübelerle yukarı çıkarsın.”

Aniden sessizlik oldu, Fırat'ın her bir kelimesi sanki havada asılı kaldı.

Sanem de ondan teker teker yakalamaya ve kendine bir yol bulmaya çalışıyormuş gibi birkaç saniyeliğine donup kaldı. Sonra beklenmedik ve tahmin edilemez bir dürtüyle kollarını Fırat'ın boynuna doladı.

Her şeyin bir gün güzel olacağına dair duymak istediklerini duyan Sanem için bu bir klasik aktarımdı. Ancak bunu bilmek ve eyleme geçmek Fırat için kolay değildi. Kafasının içinde, “Sadece teşekkür ediyor.” gibi düşünceler dönüp dursa da hisleri ona aman vermiyordu.

Sanem'in sıcak teniyle teması, tüm vücudunda bir titreme hissetmesine sebep olmuştu. Peki, kalbinin göğüs kafesinde zonklamasının nedeni de genç kadın mıydı?

Fırat risk alıyor, tehlikeyle dans ediyordu. Değerli öz denetimini kaybetmek üzereydi

Sanem içten ama alçak bir sesle, ‘İyi ki karşıma çıktın!’ derken nefesi adamın boynunu ılık bir rüzgâr esintisi gibi yalayıp geçti. Fırat'ın tüm hücreleri aynı anda uyanmış gibi irkildi.

Bedeninin ve duygularının genç kadına verdiği reaksiyon onu yoruyordu. Fırat'ı ele geçiren arzulan daha da arttı. Onların ne olduğunu iyi biliyor, her detayı hayal edebiliyordu. Genç kadının narin bedeninin çıplaklığı ise bu hayalin en can alıcı kısmıydı.

Kollarını kaldırdı. Arzuladığını değil mantığının yönlendirmeyle Sanem'i dirseklerinden tutup boynuna dolanmış ellerini sonra da genç kadını kendinden uzaklaştırdı.

‘Kuru teşekkürün de sen de çok sıkıcısınız.* Dudak çizgileri

kıvrılan ve başını sallayan Fırat'ın gülümsemesi hiç ikna edici değildi.

"Ne yani, hayatımın bundan daha boktan olacağını söyledin diye şampanya mı patlatayım!"

İşaret parmağıyla genç kadının alnına dokunup ufak bir hareketle onu öteleyen Fırat sonra yerinden kalktı.

"Sana önemli olanın netice olduğunu anlatmaya çalıştığım kısmı duymadın mı?"

Sanem iyice arkasına yaslanmış, gitmeye niyeti olmadığını belli ediyordu. Ancak Fırat yorulmuş ve gerilmişti.

O, bir dost bulmuş olmanın keyfini sürüyordu. Oysa Fırat onunla dost olmak istemediğini az önce fark etmişti.

Sanem'i görmeye gitmesinin ilk amacı onun iyi olduğunun haberini Türkiye'dekilere iletmekti. Bir de bunun ikinci ve gerçek kısmı vardı, onu görmek istemişti. Sanem haklıydı, beş yıl Fırat'ı değiştirmişti. O da genç kadının ne kadar değiştiğini ve nasıl olduğunu görüp ondan bir özür duyup pişmanlığına dair bir şeyler görmek istemişti.

İkisi de olmadı. Aksine bir heyecanla onunla yeniden görüşmek için duyduğu heves korkuya dönüşmüştü.

Sanem için bir kez daha bunu yapamazdı. İradesi ve duygularıyla savaşmak istemiyordu. Bu, onca emekle inşa ettiği kendine haksızlık olurdu.

Onun her gülüşüne kaniyor, her dokunuşuyla önem verdiği tüm değerler anlamını yitiriyordu. Üstelik aradan geçen beş uzun yıla rağmen aynı çekim devam ediyordu.

Genç kadın ona kendini açıklamış ve bir gün nedenini kendinden başkasının anlayamayacağı bir sebepten dolayı yine gidebileceğini söylemişti. Aynı Janet gibi onu çok sevmesi ya da yaşanmışlıklar Sanem'i durdurmaya yetmemişti.

"Söylesene, 'Kahvaltıda görüşürüz,' deyip yanımdan ayrıldıktan sonra geçen beş yılın ardından şimdi neden buradayız?*"

Fırat'ın ani gelen sorusuyla afallayan Sanem'in gözleri irileşti.

Dudaklarını oynattı ama ses çıkaramadı. Yutkundu ve ancak İkinci denemesinde konuşabildi.

‘Üzgünüm.’

‘Kibu doğru duygu.’

‘Kızgın olmak da senin hakkın olan duygu. Ancak...’

‘Aslında sana hiç kızgın olmadım. Sadece anlamadım ve sebe bulamadım.’

Cevaplar oradaymış gibi gözlerini gecenin karanlığındaki b noktaya sabitlenen Sanem sesinin çıkabileceğine kanaat getirine ‘Geride bıraktığım annemdi,’ dedi. ‘Ve beni hiç tanımayan ama t diyormuş gibi sürekli yargılayan Sancaktarlardı.’

Fuat Öfkesinden kurtulmak adına ciğerierini yakan havayı b< şaktı ve bir dakikadan daha az bir süre bekledi. ‘Konu, hiç ben o inadım, değil mi?’

Dudaklarını büzen Sanem, karşısında dikilen adamın sözlerini inkâr etmedi. ‘Bunu şimdi söylemem İşe yarar mı bilmiyorum am sadece üzgün değil pişmanım da. Seni aramalıyım.’

‘Ya da gitmeyi seçmeden önce bana gelmeliydin.’ Kararını ve ren Fırat için sakın kalmak hiç bu kadar zor olmamıştı. Ancak artı o adım değildi ve olmak da istemiyordu. ‘Güzel bir akşamdı am sabah çok erken antrenmanım var.’

Yalandı. Antrenmanı uyumak istediğini bahane ederek ertele naişti. Ama şimdi aldı ile tüm bağlantısını kesene kadar spor yapı yorulmaktan başka bir şey istemiyordu.

Sanem yine o neşeli hâline dönüp tek hamlede ayağa kalktı.

Tamam. Peki, yann akşam yine görüşür müyüz?’

‘Zor, yann akşam turnuvarın etkinliğine katılmam gerek.’

‘Olsun sonrası var.’

‘Bir haftaya turnuva başlıyor, programım biraz yoğun olacak.’

‘Anladım,* diyen Sanem iki kısa adımla Fırat’ın yanına gelip onu yanağından öptü. ‘Kuru teşekkürü renklendirmek için.’

Genç kadın gülümsüyor ve samimi görünüyordu ama Fırat bir

kere bu işaretlen yanlış yorumlamış ve bedelini Ödemişti. Aym hata-
ya düşmemek için çabalamak istemiyordu.

“Tutup elinden Türkiye’ye mi getireyim?” diyen Fırat bıkkın bir tavırla arkasına yaslandı. “Benden bu kadar. Sanem gayet iyi, kendine küçük güzel bir dünya kurmuş.”

Yan yana oturup kafa kafaya vermiş Tanem ve Serra telefonun camını aşp Fırat’ın yakasına yapışmak için yol anyormuş gibi uzun uzun baktıktan sonra ilk konuşan Tanem oldu.

“Onu Türkiye’ye getirmeyi gerçekten başarabilir misin?”

Kendi evinde fiziki olarak tek başına oturan Fırat, evinin geniş salonunda köşeye sıkışmış olma hissinden kurtulamıyordu. Ne var ki son ana kadar direnecekti.

“Hiçbir şey yapamam kızlar. Ayrıca o akıllı, bilinçli ve tam yirmi beş yaşında. Bence kendi hâline bırakılırsa hayatta başarılı olacaktır.”

“Bu ukala tavırlar falan... Ne oluyor sana!”

“Hadi ama Serra, sırf istediğini yapmıyorum diye harcama beni!”

“Sen çok değiştin, eskiden seninle oyun oynamak zevkliydi.”

“Ben büyümeyi seçtim,” dediği anda Serra’nın bakışlarıyla karşılaşan Fırat pişman oldu. Keşke tam şu an yok olabilseydi çünkü aksi takdirde bu iki kadın onu parçalara ayırıp evrende kendi kendini imha etmesini bekleyeceklerdi.

“Tamam!” Tanem tüm ciddiyeti ile araya girip saldırmaya hazır Serra’yı durdurdu. Sonra da hâlâ telefonun içinden geçip Fırat’ın yakasına yapışmanın yolunu arıyormuş gibi öne eğildi. “Ben kardeşi için endişelenen, onun iyi olmasını isteyen bir ablayım.”

“Şimdi de duygusal baskı mı?”

“Babası vesayet davası için yeniden dilekçe vermiş. Bizim avukat itiraz etmiş ama umut yok diyor.”

İşte bu Fırat'ın beklemediği bir hamleydi. Oluşturduğu güçlü kalkan ilk darbeyi böylelikle aldı. Vesayet davasını araştırmıştı. Sanemin on yaşında bir çocuktan farkı olmayacaktı. Babasının istediği yerde yaşayacak, İsteddiği şeyi yapacak hatta dilerse yediğine, içtiğine giydiğine kadar karar verme hakkı adamda olacaktı. Sanem İtiraz eder, kaçar ya da şartlara uymazsa onu hastaneye bile kapatabilecekti.

"Bu nasıl olur? Elinde ne gibi bir koz var? Çünkü Sanem gayet iyi ve aklı başında."

"Sanem uyuşturucu bağımlısı..."

"Hah! Siz de buna inandınız mı?"

'Aksi için donemiz yok. Zaten hâkim inanırsa gerisi önemini kaybeder. Avukatı bizimle iş birliği içinde, biz de elimizden geleni yapıyoruz. Bu süreçte onun ne yaptığını, babasının ithamlarının ne kadarının doğru olduğunu öğrenmek hatta mümkünse babasına koz verecek bir hataya düşmesini önlemek zorundayız. Bunları yapabilecek tek kişi de sensin. Ayrıca babasının vesayeti altına girmektense Sanem'in yapabileceği diğer ihtimaller bizi korkutuyor."

Tanem son cümlesini söylerken elini kalbinin üzerine koyup Sanemle aynı rengi taşıyan yeşil gözlerini kıpmıştı. Söylemek istediği şey açıldı ama kelimelere dökmeye cesareti yoktu.

Fırat düşünmek için kendine zaman tanıdı. Keyifli ve hayata bir yerden tutunmaya çalışıyormuş biri gibi görünen SanemTe iki gece Önce terasta yaptıkları konuşmanın, aslında tüm bunların aksini söylediğini şimdi anlıyordu.

Genç Mamın duraklamasını fırsat bilen Serra yeni bir hamle için beklemedi.

"Kimlerle takılıyor, ruh hâli, sağlığı nasıl, kötü bir alışkanlığı var mı, bilmek istiyoruz."

"Buhranlı anne ve disiplinle kafayı bozmuş bir baba ile büyüyen bir çocuktuktu." Araya giren Tanemin sesi titremeye başlamıştı. "Sanemin amacı dikkat çekmekti. Ne yazık ki annesinin Türkiye'ye dönüşüyle her şey onun için daha kötü oldu."

"Peki, neden siz de babası gibi yapıp onu kendi kafesine koy-
maya çalışıyorsunuz?"

"Biz onu senin aracılığıyla tanımak istiyoruz. Bu işin sonunda sen, 'Bırakın/ dersin sana sözbırakınız. Ama babasının ithamlarının birazı bile doğruysa..."

GÖzyaşlarıyla daha fazla mücadele edemeyen Tanem'in yaşları akmaya başladığında susmak zorunda kaldı. Onunla, herkes sustu.

Savaşmadan yenilgiyi kabul etmek de başka bir kahramanlık biçimiymi. Ama Fırat'ın amacı da isteği de kahraman olmak değildi.

Çok değil yarı dakika boyunca tüm ihtimalleri değerlendiren Fırat kayıtsız kalamazdı. Belki bencileydi ama kendini düşündüğü İçin Sanem'i hayatına aldığı hızla çıkarmıştı. Ama şimdi genç kadını bekleyen sonu bilirken onu bırakamazdı.

Bu savunmaya sığınarak, "Ben Tamam/ dediğimde bitireceğimize söz verin," dedi. Ne kadar kararlı olduğunu göstermek için de kollanını göğsünde kilitleyip gözlerini bu defa o kıstı.

İki kadın, "Anlaştık," dediğinde kararından pişman olacağına ne kadar eminse Sanem'in gerçekten nasıl olduğunu öğrenmek ve ona yardım etmek istediğine de o kadar emindi.

"Şimdi kapatıyorum ve ben sizi arayana kadar da beni aramayın."

Kadınların cevabı ve yorumunu beklemeden görüşmeyi sonlandıran Fırat'ın ekrandan silinmesiyle Tanem ve Serra aynı anda arkasına yaslanıp derin bir oh çekti.

Hem rahatlamış hem de sevinmişlerdi. Ne var ki karşılarında oturup sakince elmasını yiyen ortanca kız kardeşleri Asya'nın cık cık diye ses çıkarmasıyla tüm dikkatlerini ona yönelttiler.

"Ne?"

"Fırat'ın arkadaşı ve üvey annesinin Serra ama ona en büyük kötülüğü sen yapıyorsun."

"Ne kötülüğünden bahsediyorsun?" Serra yerinden kalkmış ve kardeşinin yanına varmıştı. Ne yorum yapacağını gerçekten merak ediyor gibiydi.

ImarM «hMı nımuVM hMhy»f«k «mı dr Mminını w
dikkatin* ctlmmnuı *

'P*H drtptehtdir. N4« programındın w yolundun w mit.*

TW

'IlHm pim be» de «Umdun geçeni wie!'

h M» dmnımuın Tanem olmuş. o da Asya'nın diğer tarafl-
ım p(M*lı Vnm. met MM hıMIı görüntüye sahip olan Asya ta-
bü b tadetentun OM mevdan okumasına pabuç bırakarak değildi.
Çraamı kakhnpoaee Herra'ya sonra Taneme hakti. (Gerginliklerini
kav daha (mmadınMIı uya konuşmaya başlamadan önce beş sa-
mWMMI

'Aaterer MMmu' hm, Sanem den hoşlanıyor.”

Ok tepki Sem dan geldi. Saçmalık anlamına gelircesine elini
M uladı «r «akımı.

im dr petekten bir şev söyleyeceksin sandım.”

*ZMB peştı soviüyoeum. Senin düğününde fark etmiş ama
MM hbtnadı bir şey duymayınca gelip geçtiğini düşünmüştüm.
Ana MtevufM te pç*emiş. sadece araya zaman ve mesafe girmiş.”

"Mat anttan' Sa kocan Doruk'a âşık olduğunu iki çocuk do-
!*■ anan anladın ama Fırat'ın hislerini ilk bakışta fark ettin.

TMB'B «lava vuruntuna gözlerini devirerek karşılık veren
Ap. MIM M etmeyecekti. O da yerinden kalktı.

MdMirhas geliyor w değişiyorum.’

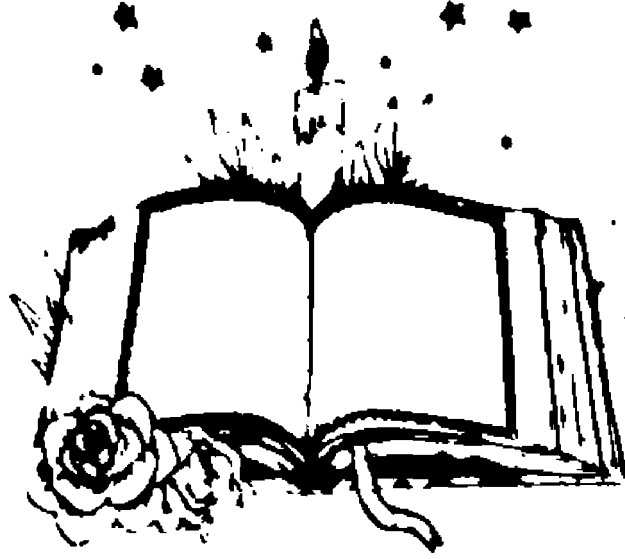
iMtt M ntenateıı!’

Apa ŞİM parmağla. önce Tanem' e doğru çevirdi. “Sanem’i
İUAIMH ÇBÜMMU anbvûnttD ama bunu oraya gidip senin yapma
gmıyor ’ Sonra ayet hışunh Sena' ya döndü. 'Barış şu yaptığını
teyva MU «Ma AUKI baba da könieu Fırat senin arkadaşın, evet
bifte bu tür oyunlar uyumaya «Muuu «®* ° aynı Fırat değil.
YatemteM düşte w bırak» işte yapsın.”

Konu«HMMa ara veren Aaya kardetennden bîr tepki bekledi
MM karşılaştığı atMüdik ulunca devam Hti.

“Sanem ve Fırat’ın birlikte olmasını isterim. Ancak yanlış zamanlama. (İst elik bu hikâyenin yanarı Fırat olur. Sanem tutunacak Mr <1*1 »tıy<*. Can havliyle sarıldığı dalın İllaki kırılacağına aldırma* dan kurtulana kadar tutunmaya devam eder. Fırat İse karakteri ve hisleri yüzünden kırılacağını bile bile o dal olmaya razı kalacaktır.”

Hayretle ona bakan Serra ve Tanem’İN şaşkınlalarının ilk nedeni bunu düşünememiş olmalarıydı. İkinci ve en büyük sebebi de Asya'nın değişimiydi. Zamandan ziyade yaşadıkları onu değiştirmeye ve geliştirmeye devam ediyordu.

3.BÖÜ-M

MB mrv ne durumdaydı bilmiyordu ama kendi durumundan yık gtani bir tahminde bulanabilirdi. Her şey gibi o da ber-

ı ih Onhr bosta! w karakol arasında mekik dokuyordu ama / bMBhMB tapada haçtır şey Öğrenememişti. Kaldırım kenanna «tama bam. kaimini dizlerinin arasına gömdü ve hatalı cümleyi d^N^k btaaadifctenü bilmemeye devam ediyordu.

Magh tanttuiff mezarlığına gömülmeyi bekleyen genç ka-4MR ah bv gatacağı jraithı ama adı ve geçmişi de yoktu. Ona bir MMM «mUsta w hangi dinden olduğu bilinmediği için sadece tafMitan atana tanielacatab.

Araba «u m hqwa herhangi bir yerinde onu merak edip öi-b)M tarih* var «aydı?

Aha ytadi duada ukiahiohtinija ölümüne neden olduğunu htatağı ta tar da tar MM uyuşturucuydu. Vücudunda başka iğne w yahu, uhiita de daha üoct uyuşturucu kullanmadığını doğru-btalık Fakat Asya ktataı bir kadınsanız polis kolaylıkla aşın dua haran verip duyumu kapatabiliyordu. Savunmaları çok aumıyd),

h yleleriyle günde kaç kez karşılaştıklarını Sanem biliyor muymuş? Bilmiyordu. Eğer bilseydi onlar için de mücadele ederdi.

Ne yazık ki buna İzin vermek istemese de artık kabullenmesi gerekliliğine İnandığı noktada duruyordu. Geçen zaman sadece var olan izleri silmekten başka bir işe yaramıyordu. Üstelik hem kendini hem de geçen kadını kurtaracağına olan inana tükenme noktasındaydı.

Amelia'nın üzerindekilerden başka hiçbir eşyası olmadığına Sanemi kimse İnandıramazdı. Danışmadaki ocuğa en çok bu yüzden ulaşmak İstemişti. Bir bavulu, çantası var mıydı diye soracaktı. Peşin ödediği parayı cebinden mi cüzdanından mı çıkarmıştı? Bu sorunun cevabı İnle bir tez oluşturması için yeterdi.

Kadının giriş yaparken verdiği tüm bilgiler sahteydi. Ancak ne yazmıştı,  ğrenmeliydi. Aynca yazısını uzman bir grafoloğa-³ gösterecekti. Hem karakter analizi için hem de formu doldururken nasıldı öğrenecekti.  zg n, kızgın, korkmuş ya da heyecanlı. Ruh halini  renirse çıkaracağı sonuç belki de ona başka kapılar açacaktı.

Ve tabii başına ne gelmişti de yüzünde ve ellerinde o hasarlar oluşmuştu? Alex ölümünden önce olduğunu söylemişti. Saldın darbeleri değildi. Yanık ve kesikler İçin aklına mantıklı tek bir şey gelmiyordu.

Değil soru sormak hostelden içeriye adım atmasına o koca göbekli adam izin vermemişken Amelia'nın kim olduğunu yada başına ne geldiğini nasıl öğrenecekti?

Katasım kaldırdı, bir işaret bekledi ama sonra başlamışken daha İyisini istemek gerektiğini düşünerek b r mucize diledi. Beklediği o mucize gökten incekmiş gibi başını kaldın p bir dakika boyunca güneşe doğru baktı.

Gözleri acıyıp yaşarmaya başladığında pes etti ve ‘ zg n m,* diye mırıldandı.

Sırt çantasının kapalı fermuarını kontrol etti ve sırtına geçirirken ayağa kalktı.

'Mf* ilatk*""*^' «ılırUdolı vakayı genç ıhHlif idin <k
(itavü ı«hnlıttı '

ÇW»WH* 'nnüiKİm geçen manşetler buhar olan mı damlacık-
ta itfa «tip tanlth Hıranı «ödeve altlayarak atamazdı. yüzünü
to*Mtı 'VtiMNI taürl hiM«tnı lırmek*y?rpk halta tozdan arlık
K«M ballı apt alan camlarını kırarak ancak geçirebilirdi. (»wçi
fa tavmdı d» ma#rtlm tatalı w oturma izni vermekle olduk-
ça emir taranan fa utafan ntnır dışı edilmeni sadece on dakika
ıfaii

tuman gurakah* w kalabalık olan sokakta hışımla açılan ka-
faa artata fa. "îMol git buradan?" diye bağırın adamın sesini
fafaNfa banan btr m* okluğunu anlamıştı.

kfadraa itmek adım değil, verdiği vazgeçme kararını teyit
(takruumı

(kMk «takı ve « son ne zaman duş aldığı belli olmayan
faam fam eummyir iaenn doğru gelirken kaçmanın çok akıl*
faı «IHM W» fa Sanan ayaklan yere yapışmışçasına olduğu
yafam faNmıdı Aksine omuzlanın dikleştirip çenesini havaya

*Mfafa orta beni atmak için polisi araman gerekiyor."

IMbMafamu doğru yerdesin."

İfadt fa orasuyorumdur da bela olmaya gelmişimdir.**

Hâfagam rafatau ediyorsun Burada dikilmeyi bırak ve

Taaevfaa aynı çiftte kapı bir kere daha açıldı. Sırtlarında ve
afaaaafaçafaafayıU önce onlara doğru bakan ama sonra ters yöne
ğ^sffaiİD kafamuk grubu gördüğünde Sanem adamın öfkesi*
om fafaa fafat fa kadana olduğu ve başka bir kadının etra-
MfafağiteMSanca fa kalmak istemezdi.

*Gfaw ama tak şartla' fa atadan o odaya çıkıp etrafı ince-
İMMMt ura var"

"fana miadım ta» fa fam pofa orayı yeterince aradık. Hiç-
fa Y

Sonem İkna olmak üzereydi ki zaten aksini beklemiyor, sadece umuyordu. Uzatmadan gidecekti. Ne var ki adamın çaprazında duran İnce, uzun, yorgun ama en azından daha temiz ve günümüz ergenleri gibi giyinmiş genç delikanlı İle bir anlığına bakışları buluştuğumla karannı askıya aldı. Gördüğünün ne olduğunu biliyordu. Üstelik bu çocuk, ulaşmak için hostelin etrafını aşındırdığı çocuktur.

Amelia'yı canlı son gören kişi oydu ve çocuğun ona bir şey anlatmaya hevesli olduğu ama bu şişko adamdan korktuğu belliydi. Eğer Sanem şimdi giderse ona bir daha ulaşamazdı. Fakat bu dev aralarında dururken de ona yaklaşması mümkün görünmüyordu.

Çabuk düşünmesi ve aynı hızla eyleme geçmesi gerekiyordu.

Sanem adama döndü ama göz ucuyla çocuğu takip etmeyi bırakmadı. "Tamam, haklısın. Ben de bir şey çıkmayacağına emindim zaten, gidiyordum.*

"İyi, hemen İkile.*

Bacaklarını birbirine sürüp kalçasını hareket ettiren Sanem, "Burada durmamın sebebi başka,* dedi ve sesini alçaltıp devam etti. "Acilen tuvalete gitmezsem altıma edeceğim. Eğer tuvaleti kullanmama izin verirsen sonra beni bir daha görmezsin.*

Adam kalın kolunu uzatıp çöp konteynerini işaret etti. "Git, onun kenarına yap. Binama girmene izin vermeyeceğim.*

"Hadi ama hâlden anlamaz mısın?* Fikri yeni bulmuş gibi heyecanlanan Sanem en tatlı gülüşünü takındı. "İstersen o çocuk yanımda dursun hatta tuvalet kapısında beklesin ve sonra dışarıya çıkana kadar benî markajında tutsun.*

Sanem kalçasını sağa sola sallamaya ve bacaklarını birbirine sürtmeye devam etti. Aynaya baksaydı yüzündeki İfadeye kendi bile kanardı. Zor durumdaydı ve yardım dileniyordu.

Adam İkna olmak istemiyordu ama hem Sanem'den kurtulmak hem de kapısının önüne çişini bırakmasını İstemiyorsa başka çaresi olmadığına karar vermiş olacaktı ki, "Tamam,* dedi ve çocuğa döndü. "Onu gözünün Önünden ayırma, gerekirse tuvaletin kapısını açık tut ve sonrasında gittiğinden emin ol.*

I*Mı|ı hXMrTW gtfon odum artmamı döndüjümlp hile S«ı*t
«HMMM devamı etti Knmk hu defa çocukun güderinin içine baktı.
kfotm» anladıklarından emin oluncı da ninimevr bAşlmhlar

IkMii pnc »un konforu aktılar. Tuvalet ilk giren Sanem
ekte İki Mumu vardı ve ikanın fo kaplıını açtı. Kimse yoktu. Doğ-
ru anda çocuğu içen çekip ana kapıyı kapadı.

faktan vak UM ne olduğunu hemen »öyle lütfen."

IMnı hUttun anlamadım*

*lMa ter dr tabu rolü yapamam,' diyen Sanem çocuğun gül-
aami iç* dudaklarım sıkıldığını görünce devam etti. "Seninki bi-
RM pkı 0 kına tam olduğunu, başına ne geldiğini öğrenmek ve
tat d#' *» * ****' katıyorum. Başka hiçbir amacım yok.*

Qa gna« tea yaptım. Sessiz ve çok güzeldi.*

Date itası 4e aynı şeyi istiyoruz. 0 yüzden ne biliyorsan
tekbM'

•^ tı* kipler sahteymiş. Kontrol etmediğim için ba-
bafomrşKn'

"İsten MM (M4 kaçın seçmiş. Yoksa buraya kimliksiz giriş ya*
tata ipe te kadar rağbet gördüğünü ikimiz de biliyoruz." Fazla
vtaatetşeatasM ata almadan konuşmaya devam etti. "Yazdığı
*nş fama tenis IM OM bakmam ya da almam mümkün mü?"

"ta tato af' Baham ikimizi birbirimize çarparak öldürür.*

ÇMfoı tak otağsai bta de şansını denediği için Sanem'e
tane tasamate 'Pata OM almadı »r

'Hayır, ta» iolğriuu çekti'

"Yaaditaanai haurüyur SIMI, bilgileri sonradan kontrol ettin
ter

İtat de Mite tabu ki hayır.

*te btlptau eaiM olduğum nereden biUyorMia?"

'Formun fotoğrafım çeken polis iki saat sonra kızın ölü bedenini torbayla dışarı çıkarırlarken yanımıza geldi ve o söyledi."

Sanem bu konuyu şimdilik rafa kaldırıp, "Peki, polisten ifadeni alamadım," dedi. 'O yüzden yine sormalıyım. Bir çantası yok muydu? Bir cüzdanı olmalı. Parayı cebinden mı çıkardı?"

"Polis bana bunlan hiç sormadı."

"Net" diye ciyaklayan Sanem vakti olmadıkını hatırladı ve elini havada sallayıp. "Tamam, şimdi ben soruyorum."

"Vardı, sırtından hiç indirmedığı bir tane ve boynuna astığı başka küçük bir çantası vardı. Parayı içinden çıkardı. Telefonu da vardı. Gördüm"

-Ama odada bulamadınız."

-Doğru."

"Müşteriler çalmış olabilir mı? Sonuçta buraya her tipten insan geliyor, senin onları iyi veya kötü diye ayırman mümkün değil"

Çocuk önce başını salladı, sonra da, "Hayır," dedi. "Kapı içten kilitliydi. Zorla da olsa İçeri girdik. Kızı görünce de polisler gelene kadar ben hep orada bekledim. Babam onlan karşılamak için aşağıya inmişti.*

"Ve yalnızdın... Ve bir şey fark ettin veya buldun? Ne olursa bilmek İstiyorum. Adını kimseye vermeyeceğim, söz."

Çocuğun düşünmesine müsaade eden Sanem bu arada yeni hamlesini hesaplıyordu. Birazdan adam bağırmaya başlardı.

' Uzanıp çocuğun elini tuttu ve "Lütfen," dedi.' Bununla yaşamak istemezsin."

Çocuk başını öne eğip elini ondan kurtardığında Sanem hırslıdan ağlamak üzereydi. Bu kadar yaklaşmışken... Fakat sonra delikanlı elini arkasına doğru götürüp tişörtünün altından pantolonun beline sıkıştırdığı defteri çıkardı ve Sanem'e uzattı.

"Dediğim gibi ne çanta ne telefon nede para vardı. Sadece bunu üst ranzanın yatağında buldum. Günlük. Trunslate uygulamasında baktım Türkçe yazılmış."

1V«<w •• ” diw mınlthnıın Sanem whnlı||ını wpnun
««w bırakıp örfim kaptı w çanlarına koyup çıu'ıığn «nhlt
UİİMt Mmm Sana mutlaka haber wwvtim ' lam.ghlêcekU
akta* phı hu diğér iınrmh mctak durakladı. “Kırın yüründü
w parmaktandı vara irim vni mudi**’

IM dmMmcn hık gerek görmeden. “Hayır,” dedi. “Ellen
dr Mimi dr purviauMİu *

“O MÜH «naradan Kiralandı. Bir pÜıvıtte ya da yardım U
Mata batamadı UM**’ Sanem kafalını toparlayıp tam olarak nr
At|iMfim p^dtdm karar veremedi.

“Hay* otw «edece girimi yaparken gördüm.” Çocuk utaa
ta' hr tandı katur çevirdi. “Eker ortalıkta dolaşsaydı onu fark
edirdim *

İtb kta (M boyunca OM görmemiş olmaktan dolayı şüp-
heleniyordum mu?”

“tu IMi meta çok yen ‘ olur, hostelde zaman geçirecek
değil” Çocuk taavı baktı. ifadesi artık endişeliydi. “Babambi-
ntaphpotaui’

Mantar hep pes ettiğın andı ortası çıkardı. Bu doğru değildi.
(aannn>d<. iç» pes etmişti Ancak hayat ona asri mucizeni®
■MOMtaktata» Mnriamuştı.

Bu auta amam ptaydı bu defa Serra ve Tanem’i değil
hantal Mflai iaaup güvendiğı iradesi ODU yan yolda bırakmış
«ta* karar bu ata iMtaamdaD GÜininişti-

tana ta** tarta w yardıma ihtiyacı olduğunu bilirken
ta ta**- ta* f*k ** düşünmekten kendini alıkoyamazdı.
Atan* tanku onar onun ip olduğunu bilmesi gerekiyordu.
tantal nan üğUounii

İta >tam kanan'ı Mele adebüaceğuu bilecek kadar kendi*-
dm anıta taputaomui içm herhangi biri ulamıyordu. Ya

kpja da hiçti. Fırat İki gece önce hiçi seçmişti fakat Sanem'in ona ihtiyacı vatken kararını *hep ue »onuna kadar* olarak değiştirmişti. Ve konunun sadece hu başlıklarda kalmasına özen göstermesinin yeterli olacağını umuyordu.

Mütevazı BMV aracı ile gelmek varken Lamborghini ile gelmeyi seçmesinin sebebini ise sorgulamayacaktı. "Biraz dikkat çekmenin »ran olmaz," diye düşünmüş olabilirdi.

Yol konarına park edip yere yakın arabadan İndiğı anda gece şansını aşmış olmasına rağmen kalabalığından bir şey kaybetmemiş sokaktaki tüm gözler ona döndü.

Uzun boyu, kendinden emin dunişu, geniş omuzlan ve kısık bakışlarıyla gözü gören herkesin illaki dikkatini çekecek olmasına rağmen indiğı araba bu etkiyi İki katına çıkarmıştı.

Elinde sadece telefonu vardı. Salaş beyaz gömleğı, aynı salaşlıktaki koyu renk pantolonu ile Fırat adım atmaya başladığında onu takip eden göz şaşısında azalma olmadı.

Kısa bir yürüyüşün ardından kafenin önüne ulaştı ve ilk gördüğü Sanem oldu.

Yine siyah saçları İpek bir perde gibi beyaz tenini sarmış, yeşil gözleri gecenin karanlığında parlıyordu. Küçük ağzını çevreleyen kalınca dudaklarını görmek Fırat'ın İçini titretti.

Cinselliğı aklına getirmek için hem çok yanlış bir andı beni de sonunda hata diyebileceğı kadına bakıyordu.

Toparlandı, gülümsedi ve iki adım daha atıp, "Tam zamanında/ dedi.

Onu gören Sanem'in şaşkınlığı kısa sürdü. Sohbet ettiğı arkadaşlarını ardında bırakıp yürümeye başladığında Fırat bu defa gerçekten gülümsüyordu.

Sanem tam önünde durdu. Birbirlerine değmiyorlardı ama aralarındaki hava akımını da engellemişlerdi.

"Gelmişsin!"

"Gelmemeli miydin?"

•Gelmeyecek gibiydin."

hnt Mlçf htımı eğdi 'Mn. wn grlrrrh mWn'

taam. 'Hadi' (Wı ra puç idimin kotamı tuttu

•Nwrw dw nmnmnl mmın''

XMmtnn wdt tantmum**

~~Uta~~ tatammı'

*0 raman *«ı nktaN kmm umurunda'' diyen Sanem hay

Mk anten nrtai<tfi*Mı HM dondu 'Ben gittim."

Katarakta iiteMKmi w>n ra içlerindeki en uzun beyte
katan dar attı "ta t»Mvwv»ıl muin?'

■fc OM» te» «ItatfuM ata bihvörzunuz."

Kiktotetaanitar sunta çıkaran arkadaş grubuna bir kere
daha arkana tarara Kanam kodunu bırakmadığı Fırat'ı yönlendirip
Irakta terktir ata» atmaya zorladı.

hr# Ma «eratta kaderine razıydı.Tâki İsteddiği noktaya gele-
vteda •utaataamteonuyontendırmietiinekarşıçıkarcasma
batamt kanata w pat katanı biteğinden yakalayıp üstünlüğü ele
İta*

Aateran «aha artau ta*tta»dı durdu ve Sanem için ka-
~~patı açtı~~

tavmı küpte haram ' .

~~Her şeyi göğüs atan~~ kantta"ra tütter kocamın oldu. "Buna mı
hM#r

*tn.M^ ter araba'

'Aıamn ar tasta* bfeywa w bu hiç onlara benzemiyor.'

'taraf

W ttta bam katan önüne park et, lütfen!"

GMC katara# aranı yakmaanaya dikkat ederek elini sırtına
bayıp ana mta ita doğru MD Fırat sonra da kapıyı kapatıp
MdteıartaMMpçtı

(»dır tegb ataydı Sutm'u tavrını farklı yorumlayabilirdi.
ta tatta harara taf rahatlamış, tıpkı Fırat gibi kavu*ua-
Mrateı ~~delayın aıta~~ utauftu .

Keyifli raman geçirmeyi başarabiliyorlardı. Fırat da durumun binle kalma ve «levam etmeni İçin gerekeni yaparken aklı ve kalbi- nin onunla İş birliği yapmasını umuyordu.

Arabaya bindiklerinde Sanem öylesine keyifliydi ki zaferi ko- nuşmayı seven kadın kendini aşmış, hiç susmamıştı. Konu kefeye gelen tuhaf müşterilerden öteye geçmese de Fırat onu susturmak yerine »kaklan turlamıştı. Ta ki konu Amelia'ya gelinceye kadar...

Tüm dikkatiyle genç kadının anlattıklarını duymak isteyen Fı- rat arabayı kullanırken bunu yapamazdı, önünden geçmek üzere oldukları llyde Park'ta oturmayı teklif ettiği Sanem için mekânın öneminin olmadığını görebiliyordu.

İçecek ve atıştırarak bir şeyler alıp oturacakları yeri seçmeleri- nin ardından Fırat'ın bir şey sormasına gerek kalmadan Sanem vir- gül koyduğu yerden konuşmasını sürdürmüştü.

Hostelde ölü bulunan kızın eşyası olduğunu düşündüğü günlü- ğü nasıl ele geçirdiğini anlatarak da konuyu tamamlamıştı.

“Tuvalete girme fikrin çok İyiymiş,* diyen Fırat yerinde doğrul- du. Bağdaş kurup Sanem'e döndü. “İyi bir dedektif olacağına benî ikna ettin.* Su dışında ne bir şey içmiş ne de yemişti. Zaten uyku hakkım öğlen kullanacağına dair yeni bir program yapmıştı. Üstüne bîr de beslenme düzenini bozmak şıklar arasında kesinlikle yoktu.

'Ve sanıyorum ki sen ikna ettiğim son kişi olacaksın.*

•Bu ses tonu, tanıdığım Sanem'e ait değil gibi.*

•Ve bu ukala ses de tam tanıdığım Fırat'a uygun*

Fırat yumuşak bîr dokunuşla Sanem'İN alnına işaret parmağıyla dokunup onu hafifçe geriye doğru itti.

“Seni motive etmeye çalışıyorum.* Fırat uzanıp aralarında du- ran şeffaf poşetteki günlüğü aklı. “Ayrıca bu yirmilerinin ortasında genç bir kadına aitmiş gibi durmuyor.*

İ'ırnndfn *rçwı nllınn rtkwHc defterin Hkilljl dikkat çeh
ilk `(Wİİ<ıv^ HMT «Maların iurlıkk کنار uçlan İçeri doğru»
tamu» w *wmw< mürekkep de canlılığını kaybetmiş ve kelimeleri*
(HM araltım* *ih yer ver «dinmeler oluşmuştu.

W üflen '

Mkudun mu'*

İM. drnMım.' diyen Sanem üzüntüsünü belli ederce»
•edmahırıcırkb *Sade<T başına bir şey gelmesin diye onu poşete
bomtMı A wtmna baktım* .

•fib Madan k»»wtır*c*lwı benı. Ne yazıyordu?"

'Aamaa kaüenai yaşıyorvm, 1997'.

> ataksa w' Neunn abla senin yaşımda evli ve çocuklu bir
tate*'

OM bir kadına takılacak en güzel mücevherdi. Bunu kanıt*
tama da U^ı dudakiannı aralayıp gülümseyen Sanem oldu. Fırat
br an ^a baş buhtasp o gülüşte kaybolmaya hazırmışçasına donup
MAa^(taç kadının onu omzundan dürtmesiyle toparlandı.

GahpiM seyretmek BÜ yoksa Sanemle ten temasında bulun-
■kttflab yaracuydu, karar vermesi zordu. Tam bir ikilemdi.

XM|M ilk «İea Annemin kaderini yaşıyorum' ve 199/de
MHırtıŞMt adıyor ki eskiliğine bakılırsa tarih beni ikna

İMİ* bana W yetiştireceğine onu okumalıydın."

M* Mamak p* etrafında bir şey aradı. Sonra kararını bir
kaç tana ÇM Itaparmakun yana kullanan Sanem adamın yüzüne
Mam .

"Bam Mı de tabyanın fakat Türkçe yazılmış.' Fransa'da do-
[* hRUMt w un taş yaşma kadar hiç Türkiye'ye gitmemiş olan
taam kMMișataldığı Turneyi de annesinden öğrenmişti. Babası
M Frauaıo w lagüm» dışında başka bir dil kullanılmasına kar*

"TM# Mİ? Aaıb Tmi muydu?"

•Adli tıp doktora, Asya kökenli bir kadın demişti ama Türk olabileceğini düşünmemiştim. Fakat şimdi günlük beni yönlendiriyor ve bir İddiaya girecek olsam Türk derdim."

Tamam," diyen Fırat heyecanlanmış ve nedensiz yere kendini olayın bir parçası gibi hissetmeye başlamıştı. Sanki dünyanın tüm problemlerini çözecekmiş gibi gözlerini deftere dikti. "Ne yapmayı planlıyorsun?"

"öncelikle hosteldeki çocukla sürekli iletişimde kalmanın bir yolunu bulmalıyım. Ona sormak İstedğim onlarca şey var. En önemlisi de Amella'nın giriş formunu almalıyım."

•Etraftaki güvenlik kameralarına bakmak falan yok mu?"

"öncelikle şunu bil ki ben katili aramıyorum, kain kim olduğunu bulmaya çalışıyorum." Kelimelerin üzerine basarak konuşan Sanem aynı üslupla devam etti. "Ayrıca henüz ruhsatım ve yetkim yok. Kimse bana kamera kayıtlarını göstermez."

"iyi de eminim katili bulursan kıza da ulaşırsın."

"Öldürüldüğüne İnanan tek kişi benim. Daha da kötüsü bunu kanıtlayabilmem için elimde takip edebileceğim bir ipucu yok. Sadece yüksek olasılıklı bir tahmin ve altına hissim var."

"O zaman önce İlk beş hissini takip et ve ortada bir katil var mı yok mu, onu araştır."

"Ya bir seri katil veya odasına hırsızlık için giren herhangi biri tarafından öldürüldüyse? Yani bunun beni aştığını ille de söylemem mi gerek!"

Tamam," diyen Fırat bedenini geriye doğru çekti ve Sanem'in meraklı bakışlarına aldırmadan onu omuzlarından tutup başını dizlerine koydu. "Şanslısın ki sana bîr iyilik yapacağım."

Bu çok saçma ve anlamsızdı. Saat gece yansı üçe gelmişti ve üç saat sonra sıkı bir antrenman maçı vardı. Ama bir tercih yapmaya gerek bile görmemişti. Hem günlükte yazılanları merak ediyordu hem de Sanem in işini kolaylaştırmanın peşindeydi.

"Günlüğü mü okuyacaksın?"

"Yok seni ayaklarımda sallayıp uyutacağımı." Fırat başını kendi-

nr iMnamnvnmiKnını iki yan» «alladı. "Ban* böyle no*nk «JWÜN
vat**TM*' klanıma aykırı.*

"F*^ ama hu çok romantik, (kcr. yıldızlar, piknik, dizlerin.. *

*Aynca hana Kılıp durma ve bot hayallere kapılma. Diz sadett
arkadaşı *

Rahatlama nih vaa donup Hlmni çenesinin ahimin birleştirm
Sanem m küçük çAmıttı imnhılı m can sıkıcı olsa da Fırat aldır*
maması cnhvtı Onlar iadece arkadaştı. Maalesef.

Aaaram kaderinden kaçmak için kilometrelerce uzağa gel-
dm «ms aynı kader hem takip ediyormuş gibi hiç beklemediğim,
okr yandan e# ihtiyarım olan anda karşıma çıktı.

htiu&eri öyle enkamh ve yumuşaktı ki kendimi durdurana-
mtş. 0 Wtşttnw çekene tadar gözlerimi gözlerinden ayırma-

hm^fth. buçuk ur loş odamda yarım kişilik yatağıma girdim
ama tyayma&m Onunki aynı çatı altında olduğumu düşündük-
grgbeumr uyku yitmedi. Çareyi yatmakta buldum.

Dlm anlamadım gibigurbet adı verilen bu ülkede hiç ar-
ted^anyat Hem honuşabüsem bile anlatamam. Hislerimi kendi-
me itryj ederken büf utanırken onları kimseye anlatamam.

Gütd u^mleketımden buraya geleli iki ay oldu ama bir hafta
enezeme kadar ila utun yü gibiydi. Fakat bu son haftada her şey
değişti. Ilımdı sabah utmasını bekliyor ue onu tekrar görmek için
güden hah hah öyleme yatıyordum. Tek amacım sabahki uik
kahuekiemdurı onat orada olmak ve beş saniye için de olsa onu
yarmak

boam .. Sonrası sadece onu düşünerek, ödeyerek ve hay*
ederek geçiyor Teldbir sonraki tabuh kahvaltısına kadar...

Kırat okumaya ara verdi. Hislerinden değilse de düşündüklerinden emindi. "Söylediği gibi sadece konuşacak kimsesi olmadığı için yazmış; cümlelerinin yapısı konuşma cümlesi, hiçbir imla kuralını yerine getirmemiş. Kısacası İngiltere'ye okumak için gelmediğini söyleyebilirim. Tabii gurbet dediği yeri İngiltere olarak kabul edersek..."

Sessiz ve kıpırdamadan duran Sanem'in uyuduğuna ikna olmak üzereydi ki genç kadın nihayet kıpırdandı. Sonra ağır hareketlerle yerinde doğruldu. Ve bîr eliyle yerden destek alıp başını kaldırdı. Kahretsin ki yüzü Fırat'ın yüzüyle aynı hizadaydı ve çok yakındı.

Uykuya yenik düşmemek için savaşıyor gözlerinin İçinde ne olduğunu tam da belli etmeyen duygular vardı. Sonra Fırat'ın bakışları genç kadının dudaklarına indi. Hafif aralıktı, nemli ve pembeydiler. Tatlarını, vereceği hissi merak etmek istemiyor olsa da şu anda genç kadını öpmek için bir kolunu feda edebilirdi.

Alt kann boşluğundan başlayan lapım tüm hücrelerine yayılmış onu esareti altına almıştı. Beyni komut vermeyi unutmuş gibiydi. Zaman durmuş, hava da ağırlaşmıştı.

Uzanıp onun yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdığını, dudakların çaresiz, talepkâr bir öpücükle onunkileri ezdiğini hayal etti.

Fırat tüm iradesini kullanıp bakışlarını kaldırdı. Gözleri bir an için birbirine kenetlendi. Şimdi genç kadın da ona aynı istek, özlem ve endişe karışımı ifadeyle bakıyordu.

Sanem kadınsı bir şekilde hafifçe gülümseyip dudaklarını araladı.

Fırat tatlı ve teşvik edici bu gülümseyişe kanmamak için direnirken bakışlarını kaçırarak, uykudan uyanmış gibi irkilen Sanem oldu. Bu da Fırat'ın düştüğü yerden büyük bir öfkeyle çıkmasına sebep oldu. Ancak öfkesi yalnızca kendisineydi.

Kendine verdiği sözü tutamamış, keyifli zaman ve arkadaşlık

olarak HirHijli konu başlıkfanmlan <fahn ilk dnkikMİN uzaklaş
mıjlı Yine ek «r (»net* yaşRnunlun *orgufaniAVAcnkh. Kendi hh »T
mallarının farkındaydı faknt dünkü çocuk da delikli, Az İMMV Sunra
için de lür şeyler farklı IT anlamlıydı,

"Bu defteri, birim kırın yarmadığını tahmin ediyoruz," diyen
Sanemin w boğuk ve dirinden çıkmış. Yüzünü Fırat'tan UMMIJ-
lirmiş OİMİ da halâ ona bakıyordu.

"HakliMn Belki bir çekikle bizim kızın eline geçti, atmaya kı-
yamalı hatta belki yazanı bulmak için buradaydı. Ya da en köküsü,
kaldın önceki müşterilerinden biri unuttu onu."

*Hr|*ı «dabihr takat elimde bir tek o var."

"Anlaşıldı." diyen Fırat kolundaki saate baktı. "Belli kİ bejin
hucrrimn bekkvememiş iv senden önce uyumuş. Ve benim de iki
saat sonra maçım var." Tek hamleyle ayaklanan Fırat yiyip içtikle-
rinden arta kalanları çöpe atmak için poşete sıkıştırırken konuşma-
ya devam etti. 'Bam geçelim; sen uyu, ben de duş alıp çıkanm. Son-
ra ds -.Sonrasına bakana."

Döneklerine en çok ihtiyacı olduğu anda ne bedeni ne akli ne de
kalbi Fırat'la;a* birliğine yanaşıymdu.Neyapaöı7İnm?soruna karşı-
lık ar yazık ki tamamen alternatifsizdi.

Aylar Önce küçük turnuvalardan birinde karşılaştığı Rus tenisçi
Aaddrvi Ar oynadığı hazırlık maçını kazanmıştı. Ne yaşarsa yaşasın
•e kadar yorgun olursa ohun Fırat her şeyi tenis kortunun dışında
tarakahiliyurdu.

Onu tebrik eden ve b*şan dileyen Andrni'nin iyi niyetli dilek-
lerini kabul «den Fırat kabı altı teklifini nazikçe geri çevirmiş ve din-
IMMH gerektiğini öne sürmüştü. Çünkü Sanem onu evinde bekler
İM daha fazla zaman kaybetmek işemiyordu.

Soyuma* oduna, oradan da duşa geçtiğinde tüm yorgunluğu
kaaduu belli emişti.

Kaşındım aşağıya akan ılık suyun altında kıpırdamadan durdu. Çıplak teninin üzerinden akıp giden su yoluna bakarken keyifli olduğu kadar da durgundu.

Dört günü kalmıştı ve üçüncü kere katıldığı Wimbledon Tenis Turnuvası'nda bu defa birincilik kupasını İstiyordu. İşi zordu ama artık İmkânsız değildi. Herkesin favori gösterdiği tenisçiydi.

Kendine ne istediğini ne İçin çalıştığını bir kere daha hatırlatıp isyan eden kaslarını susturmaya çalışırken elini duvara dayayıp başını aşağıya eğdi. Sauna ve masa) ona iyi gelecekti.

Zihni onu yalanlarcasına ve gerçeği suratına çarparcasına zeminde akan suyun üzerinde beliren bir çift yeşil göz ve aralanmış pembe dudakları silmek istercesine ayağını suyun üzerinde gezdirip başlamadığı düşünu bitirmek İçin hareketlendi.

Gece Fırat'ın evine gitmişlerdi. Genç kadın daha fazla adım atamayacağını söyleyip salondaki kanepeye uzanmıştı. Fırat başının altına yastık koyup üzerine İnce bir örtü örtmüştü. Sonra da hazırlanmış ama onu almaya gelen Jack'ten saniyeler önce lobiye haber verip evinde misafiri olduğunu ve kahvaltı servisi yapılmasını söylemişti.

Fırat'ın dolabındaki yiyecek stokunun Sanem'e hitap etmediğini bilmesi için kızı çok da iyi tanımasına gerek yoktu.

'Ne yapıyorsun orada?'

Kapıda onu bekleyen Jack'in elinde tuttuğu havluyu akh. "Duşta ne yapıyor olabilirim?"

"Girdin ama çıkmak bilmedin!"

"Çünkü bir tek orada seni görmek zorunda kalmıyorum."

"Kuşku uyandırıcı. Bunu düşüneceğim." Fırat'ın çatılan kaşlarına bakan Jack sıttı. "Andrevi'nin kahvaltı teklifini neden geri çevirdin?"

"Eve gidip saunaya gireceğim. Unutmadan masörü arar mısınız?" diyen Fırat giysilerini alıp paravanın arkasına geçti. "Ama geçen seferki olmasın. Yok mu listende nazik biri?"

"Listem kabarıktır."

'Bundan Kelly'nin haberi var mı?'

Jark w Kelly bu hayatta Firarın başına gelen en iyi şeriri la teMnin ilk Mralanndaydı. Evli değillerdi ama iki çocuktan vardı w gördüğü ar undaki mutlu çiftlerden biriydiler. Tek minin disiplin, anm w hır» bürünmüş olan Jack'in bunu tüm hayalına yansıtmış dmaMydı Kelly re onun aksine anı yaşayan, dünle ya da yarınla işi olmayan harika lü kadındı.

"Komik d^iİMn.'

"Pekâlâ. hv taksiyle dönerim, beni bırakmana gerek yok. Birkaç Miat dinleneyim, masörü ona göre ayarlarsın. Akşamki hazırlık maçımdan önce de gelir, biraz daha antrenman yaparız."

Fayalarının olduğu spor çantasından gözlüğünü ve şapkasını çıkaran Fırat telefonuna Özellikle bakmamıştı. Jack'i kuşkulandıracak herhangi bir şey yapmaktan özenle kaçınıyordu.

Yine de lam kapıya yaklaşmışken kollarını göğsünde birleştirip kocaman gövdesiyle Jack önünde dikildiğinde onu kolayca atlatabileceğini düşündüğü için hata yaptığını anladı.

"Gün programım benden habersiz yapmışsın ve hiçbir yerinde beeyokum.'

"Sabah ilk w gece son gördüğüm şenken, nasıl seni programa eklememiş olabilirini!*

"Ben de onu diyorum işte. Sabah ve akşam... Peki ya arada?*

"Eğer yapacak işin yoksa arada da gelip evde başımda dikilebilirsin. Ancak sizin ajansla ve sponsorla toplantınız yok muydu bugün?'

Şimdi ikisi de birbirine meydan (ütüyordu. Fırat rahat görün* ■ek için ilâ elini yana açıp, hadi, denesine bakarken Jack'in içindeki kuşku, gözlerinin kısılmasına sebep olmuştu.

Yaklaşık yarım dakikalık meydan okumanın ardından Jack yana çekildi. "İki toplantı arasında sana uğrarım. Ve masörden önce, Davm gelir sana.* Ekibin fizyoterapistini kasteden Jack'in iki kaş* birden haraya kalktı.

"Diyorsun ki sanı boş bırakmam.' Kapıyı açan Fırat serseri pr "

Kişini Renkletti. "Canım yaramazlık yapmak isterse yapmanın bir yolunu bulacağımı bilmiyor olamazsın."

"Seni yakalamak İstersem yakalayabileceğimi bilmiyor olman beni ürer/

Cevap vermek yerine başını sallayıp kendini dışarı atan Fırat, ucuz atlattığım ama Jack'ın kolayca peşini bırakmayacağını biliyordu. Gece hiç uyumadığını ve evinde bir kadının onu beklediğini bilse yazık ki genç yaşında önce Fırat'ı boğazlar, sonra da kalpten giderdi.

Aralarında hiçbir zaman patron-çalışan ilişkisi olmamıştı -ki yaptıktan İş düşünülürse böyle bir İlişki işlerin doğru ilerlemesine köstek olurdu. Yine de aralarında patronun kim olduğu sorgulansaydı kesinlikle öne çıkacak isim Jack olurdu.

Onun için her şeyin yanlış olduğu doğru zamanlarda Fırat karşısına çıkıyordu. Bu beş yıl önce de böyleydi şimdi de. Sanem beş yıl önce öfkeliydi ve öfkeli kalmak istiyordu. Fakat Fırat onu sakinleştirip yumuşatıyor hatta mutlu ediyordu. Bu yüzden hayatını değiştirmek zorunda kaldığında fırsatı olmasına rağmen onu aramamıştı. Gönül İlişkisi İhtiyaç listesine girmeye yakın bile değildi -ki Fırat'a da hiç öyle bakmamış, sadece İstanbul'da kaldığı zamanı kolaylaştırmıştı. Ama adamın kendini kontrol etmeyi bıraktığı anlarda ona nasıl baktığını Sanem görüyordu.

Geride bırakırken aklına bile gelmeyen adamı üç sene önce televizyonda gördüğünde onu ne denli özlediğini kendine İtiraf etmekten kaçınmaya çalışmış ancak direnci çabuk kırılmıştı. Ne yazık ki onu aramak için geç kalmıştı.

Sonrasında haberlerden ve sosyal medyadan sürekli Fırat'ı takip etmiş, reklamlarını ve maçlarını defalarca izlemişti. Bu itirafı ancak şimdi yapabiliyordu. Fransa'dan ayrılmaya karar verdiğinde dünyanın başka bir ucuna değil de Londra'ya gelme sebebi de Fırat'ı burada olduğunu bilmesiydi. Karşılaşacaklarını hiç düşünme-

m^ bunun için bir girişimde bulunmamıştı. Ancak ona yakın «M» hna Wm4 hile in hiMrtm^ini M*I*mi|tı.

İki |ün önce gitmeyi seçen Fırat, »onuna kadar haklıydı. Kin Mır Tanem w Sem ona neler ^«biçmişti? Üzerine .lanetle oba hAiwnı anlatarak adamı korkutmuştu. Sonra Fırat 'donmuşti Sanem 'in ona. onun verdimi güvene, hutura ve arkadaşlığa İhtiyar vardı.

Sanem dokunduğu her fñi mahvetmesiyle ünlüydü. Fakat ka- carındı. Fuat'ı kavhetmçsvcekti. Kaybedenlerdi. Adanı etrafınday km hiçbir şeyi tek başına yapmasına gerek olmuyordu. Biri OM, "Sen dur. ben halNmia' diyordu. Bu konfora alışık değildi anu kolayca ılw?wdu.

önceden obaydı farklı düşünürdü ki tam da öyle olduğu için ardına bakmadan gitmeler yaşamıştı. Artık yorulmuştu. Kaçmak* tan. dik durmaça çabalamaktan hatta hayatta kalmak için mücadele etmekten bıkmıştı. Fuat durup dinlenmesine olanak sağlayan bir limandı

Fırat'ın evuuk onun hesabına yazılan kahvaltüyı hazırlayıp ye- mege başlamak için adamı beklemiş olması garip bir teşekkür etme biçanıyd. Sanem'in elinden bu İtadan geliyordu.

"Bugünkü planın ne?"

Fırat'ın anı merakıyla, "Ne yani," diyen Sanem yemeğe de dü* şünerierme de an verdi- "Bana ne zaman gideceğimi kibarca sorma- nın yolu bu mu?"

"Dilediğince kalabilirsin ama ben birkaç saat uyuyacağım."

"Horlayacak mısın?*

*S« veremem . Ama daha önce birlikte uyuduğum kadınlar bandan şikâyet etmedi."

"Kibar kadınlarmış.'

"Hırladığımı konusunda neden ısrarcısın?"

"Çünkü ben de birlikte uyuduğın kadınlardan biriyim ve şikâ- J*çryua"

huyundan bir yudum alıp kenara bırakan Fırat kollarını mur

mn 'iwri«le birleştirip öne faildi. Sesini alçaltıp serseri gülüşüyle dudaklarını MğA doğru çarpıttı.

‘O gecenin telafisi İçin bana bir şana daha vermek ister misin?*

‘Denenmişi denemek huyum debidir."

Duraksayan Fırat'ın aniden değişen her mimiği bir karar aşamasında olduğunu açık etti. Bir şey söylemek istiyordu. Sanem'in anlamadığı, konunun ne olduğuydu.

Nihayet Fırat'ın konuşmayı seçtiğini anladığında çatalını bırakıp arkasına yaslandı ve genç adamın söyleyeceklerine odaklandı.

'Bunu neden yapıyoruz ya da daha ne kadar yapmaya devam edeceğiz?"

Kaşlanm çatan Sanem neyi kaçırdığını anlamak istercesine adamın yüzüne baktı. Ciddi olduğunu belli eden ifadesini görüncce kıvınlı dudaktan düz bir çizgi hâlini aldı.

Fırat her neyden bahsediyorsa belli ki onun İçin Önemli bir konuydu ve cevap bekliyordu.

‘Kahvaltı etmek, konuşmak, evinde olmam? Şu anda yapaklarımız bunlar ve sen tam olarak hangisini yapmaktan rahatsızsın?’

Lafı dolandırmaya niyeti olmadığını belli eden Fırat, “Birbiri-mize laf sokmaktan bahsediyorum,* dedi. “Konumuz da imalı seks muhabbetlerinden öteye geçmiyor.*

Fırat'ın açık sözlülüğü ve kendinden emin, sorgulayan tavn Sanem'i bir cevap vermeye zorluyordu. Üstelik kaçamak bir cevap değil gerçek bir neden sunmalıydı.

Sanem bu defa ellerini masanın üzerinde birleştirip Öne doğru eğildi. “Best buddy* olanlar böyle yapar.* Hızla başım salladı. "Ne düşündüm, emin değilim ama...*

‘Bana aramızda bundan daha fazlasının olmayacağını söylemek için tuhaf bir yol.*

Normalde lafı kesildiği için kızabilirdi. Fakat söyleyemediklerini Fuat'ın dile getirmesinden gayet memnundu. Sadece niyetini jeoç MUJDID *İUAÜAA duyuuk OÜU bira utüdümufti.

iUayitfUhf.

•İnan han*, benim gibi bir aevjpti İMememin. Artanda* ^ harikamdır ama t* aşka meşke dönüşünce hata yapmakta Ümfc volttur*.

”Vn daha bıkırin? layığım v? aonın bende dr^il nende * .

(ünlerini dikip Fırat'ın «ıratın* bakan Sanem, ‘Hayır,* da Sm tMariadijtından daha rrt çıkmıştı. "Yani ben de yeterince* «redir. Sadece «evcili davlarının iyi aonla bitmediğini anlatma çıkıyorum.*

“Mütevau olmak karakter özelliklerinden biri değil Mnına ’ .

Maanm ucunda duran telefonunu alan Sanem arama motora açtı w "Mutevaa.* diye tekrarladı. Sadece birkaç saniye bekledik* sonra çıkan aomicu lüksek nede okudu. “Yaptığı işlerle ya d* kent ile övünmeden, gösteriş yapmayan.” Telefonu kapatıp az önceki ya ne kovdu Yeşil göden yavaş yavaş kararmaya başlamıştı kİ Fırat g galtı dağıtma Mtegyie sağ kaşını havaya kaldınp gülümsedi

“Merak etme, sana evlenme teklifi etmeye niyetim yok* Fa MİMM yaslandı. “Aynca seni sadece yatağında istiyor olsaydı *e* daha nasıl olduğunu anlamadan bunu yapardım. Ve inan bre oradan bir daha da çıkmak istemezdin.”

"Ne piki İn arananda müteuozi olan kimse yok.”

“KOOMVB açıklık getirmeye çalışıyorum.”

'Anladım ama bir şeye daha açıklık getir lütfen. Neden beni y tığında MleflMyoraMi? Senin için gerçekten yeterince iyi olmadığı ndışıMiyörMo?'

“Cümlemi* içindeki asıl nokta ‘sadece’ demiş olmamdı,” dıw Fırat bu def* arkasına yaslandı. Ses tınısında netlik vardı. Teki#’ yonttu Seni sodecr yatağında istiyor olsaydım...”

Afallamak kelimesinin tam karşılığını yaşayan Sanem ne yap cağını ya da ne söyleyeceğini bilemiyordu. Hatta konuşmasına p* var mıydı, ondan bile emin değildi.

Frt ia bunu fark ettiğinden emin değildi ama adara konuşa ya haşladığında akliyi* kesilen bağlantısını yeniden kurmay a çahf

“O yuaden ben fikrimden vazgeçene ya d* sen ne ietediğnaM

emin oluncaya karlar ilişkimizin bir adı olacak İse cinsiyetsiz arkadaşlık olwn.’

‘Cinsiyetsiz Arkadaşlık, sevdim bunu.* Sanem aslında az Önceki cümlesinde kullandığı sadece kelimesinin açılımını sormayı tercih ederdi. Ancak duyacaklarından korkuyordu.

Fırat’ın yeni hâli Sanem’İ her defasında şaşırtıyordu. Daha önce görünmemek için çaba sarf ediyormuş gibi kenarda kalmaya ve köşelerden yürümeye dikkat eden adam şimdi sahnenin yıldızı olmayı hiç çaba sarf etmeden başarıyordu.

'Fizyoterapistim gelecek ama onun Öncesinde uyumam gerek.*

'Benim bulmam gereken bir kadın var, okumam gereken bir günlük ve gece mesaisine gitmem gereken bir işim var.*

Fırat babını aşağı yukarı salladı.

Adamı izleyen Sanem, onun ne kadar tatlı olduğunu ve normal olmaktan ne denli öte olduğunu düşünmenin sırası olmadığını tartandı. Ancak aklından geçenleri durdurmadı. Onlara hak vermek koca bîr yalan olurdu.

"Tamam, yoğun olan bir ben değilim ve sözümü hatırlattığın için teşekkür ederim.* Fırat uzanıp masanın kenarında duran ve Sanem'in bir an olsun yanından ayırmadığım fark ettiği defteri uzanıp aldı. 'Eğer istenen şimdi okumaya başlayabilirim.*

Sanem konuşmanın akışına tekrar uyum sağlayabilmek için gözlerini kırptırdı. "Gerek yok, sen programını aksatma,' diyeceğimi sanıyorsan yanıyorsun.*

"Ne kadar da anlayışlısın!"

Sanem parmağını genç adama doğru salladı. "Kendini düşünmeyi ben hiç düşünmem. Bunları hesap ederek söz vermesi gereken kişi sendin.*

Fırat İki etini havaya kaldırdı. "Testim oluyorum."

"O zaman havuz başına inelim mi? Kitap okurken konsept oluşturmayı severim."

"Peki, o nedir?" diye sonu» Fırat çenesiyle az önce defteri aklığı amanın köşesini işaret etti.

“O benim not defterim. Sormam ve «orgutamam gerekenim liderini yapıyorum.*”

'Bakmama imim var mı?"

'Belki sonra." Sağ kaçıma havaya kaldırıp takımlarını ona \$ ken Fırat'ın yüzüne bir şey almamak için direnen Sanem, attı da kendini bir yerden aşağıya atmalıydı. Az önceki cinaıyrttı arkadaşlık anlaşmalarına ihanet eden hormonlarını başka naa durdurabileceğini bilmiyordu. ‘Ne var, neden dik dik bakıyor» tana?’

‘Beni kullanıp kullanmadığını anlamaya çalıştım.*

Sanem pııı kalktı. Rnt’ın ihtişamlı geniş omuzlarına bt kıp onu tepeden tırnağa süzdü. Sonra göz kırptı ve arkasını dömi gitmeden önce. ‘Seni kullanmak isteseydim bunu,* dedi ve ekled ‘kullanım alınma ve var oluş amacına uygun olan şikkı seçerekp pardım’

'Neden duruyorsun o zaman?"

Teras kapısından uzanıp sadece taşını çıkaran Sanem, “ÇÛDI öpün değİlsin!’ dedi.

• Başarılı, yakışıklı, anlayışlı ve mükemmele yakın değİl miyim'

"Öyle de otsan en nihayetinde biz zavallılar gibi ölümlüsün."

“Hey! Anlaşmamış çiğneyip sonra da öyle çekip gidemezsin!*

Görüş alanından çıkan Sanem, "Gittiminle!*" dedi.

“Korktuğun için mi kaçıyorsun?"

“Bunu asla bilemezsin.*

Sanem'in ses de kaybolduğunda başının bu kadınla derde t recebini anlama» sadece öç saniye sürdü. Keza Fırat artık kendü de güvenmiyordu çünkü tüm bahane ve gerekçelerinin hepsi aslı» onunla ta anlan yaşamak içindi.

Ona bakarken yakalandım. Bu çok korkunçtu. Korkunçtu çünkü yamndakine yakalanabilirdim. Bu da sonum olurdu. Göreceyim muameleyi düşünemiyorum bile.

"Muamele nedir?"

"Ona nasıl davranıldığı."

Sanem İstedî# konsepti yaratmıştı. Havuzdan gelen su sesi, yakılmış tütsüler ve onları güneşten koruyan şemsiyenin içine asılmış rüzgâr çanı. Ve son ama en önemlisi de yan yana şezlonglar yerine aynı geniş havuz yatağını tercih etmişti.

Fırat bir kolunu Sanem'ın başına destek yapıp onu omzuna yaslandırmış, diğer eliyle günlüğü tutmuş uzun parmaklarıyla sayfaları çeviriyordu.

Birkaç gün ortalıklarda görünmemem lazım ama hain yüreğim bana hep ihanet ediyor, kendimi onun yolunu beklerken buluyordum. Aklım gitmişti, beni yöneten artık duygulanımdı. Ama umurunda değildi. Keza benim amacım ona kavuşmak değildi. Ben onu sevmeyi, görmeyi, özlemeyi ve beklemeyi seviyordum. Yanında geçirdiğim bir saniye bile dünyalara bedeldi.

*Off, yeter! Bence direkt sonunu okuyayım." Fırat günlüğü kapatıp yan sehpanın üzerine koydu. "Bundan hiçbir şey çıkmayacak. Sadece duygularını anlatıyor. Nerede, ne yapıyor? Kimden bahsediyor? Hiçbir şey yok'

"Kızın yazdıklarından çıkardığın sonuç bu mu? Nasıl seviyor, nasıl çaresiz! Anlamıyor musun?"

"Anlamıyorum çünkü biz ona kadın deyip dursak da aslında o erkek de olabilir."

Sanem itiraz etmek istediye de sustu. Maalesef Fırat haklıydı. Yavaşça kalktı ve yan şezlonga geçip oturdu.

"Haklısın ama pes etmek istemiyorum."

*Şu baktınnadıAın not defterine yardığın başka Mr yol ya d#
ipucu yok mu?"

Sanem marahm ekşitti. 'Karalamadan öteye geçemedi. Çünkü
Aroeliay» ah her «ey kayıp?

"Çıtınmışlar mı?"

"Bu şıkkı elemedim ama olan değil. İlmdık oİMydı udece te*
Monu w param alınırdı .Kim idrnuş bir kadının onca eşyasını alıp
aonra da onlardan kurtulmak için uğradır?*

"Katili.. Ama ara bu konma bulaşmak istemiyorsun. Telefon
numarauni bulama/ mısın?"

"Çırışmı yaparken yazdıklarına ulaşmanın hili bir yolunu dü-
funuım"

Fırat da ra az Sanem kadar umutsuz görünüyordu artık. O da
yennde doğruldu ve yüzünü sıvazladı. "Bir yol muhakkak olmalı."

'Çantası obaydı ra azından giysilerindeki marka etiketinden
yola çıkarak nereden ya da hangi ülkeden giyindiğini bulup bir yer-
den başlamak için üknm olurdu."

"Kadın çıplak mı bulundu?"

Sanem kaşlarını çattı ve birkaç saniye düşündü. "Hayır? dedi
ve kalasını salladı. "Fotoğraflarım Alex göstermişti. Üzerinde bir kol
etek w tişört vardı. Ama ayakkabısı yoktu?

Bunu daha önce düşünmediği İçin kendini azarlayan Sanem
yerinden fırladı ve yan sehpanın üzerindeki telefonunu aldı. Bekle-
meden Ales'i aradı ve hat meşgule dönene kadar çaldırdı. Omuzlan
düşse de pes etmedi, 'İpn bitince beni *mutlaka ara**, diye mesaj ya-
sıp gönderdi.

Mutsuzluğu belli olan Sanem'İD bu olayı İçselleştirdiğini göre-
biliyordu. Tabii ki Fırat ona bunun bir dedektif için iyi bir şey olma*
dığua söylemeyecekti.

Ortamı yemden yumuşatmaya çalışan Fırat, "Hadi, biraz ar»
vareliiB? dedi.

"Daha başlamadım ki ara vereyim."

Tamam, sustum. Bundan sonra yorum da yapmam, fikrimi de eşlemem."

‘Sen benimle kavga mı ediyorsun?*

Fırat’ın yüzü hafif bir dokunu) gibi bir çeşit şefkatle gülümsedi. “Sena’ya bu denli benzemen hiç akıl işi değil. Olaylan kendi açınızla değerlendirip İçinizden geldiği gibi tepki verme süreniz sadece bir »niye*.

“İyi bir şey söylemiyorsun."

•O nereden çıktı."

“Çünkü cümlelerin öznesi Serra."

* Bence bu konuyu da kapatalım," diyen Fırat ayağa kalktı.

Sanem tabii ki hemen savunmaya geçecekti hatta öncesinde omuzlarını dikleştirmişti. Ne var ki Fırat’ın çalan telefonu onu susturdu.

“Hayda! Bu Jack şimdi neden anyor?"

“Kim bu Jack?"

“O da cinsiyetsiz başka bir ilişkim." diyen Fırat kaçıışı olmadığını bilerek telefonu açtı. "Davın hâlâ gelmedi." Fırat’ın iki kaşı ortada buluşup yüzündeki tüm yumuşak ifadeler sertleşince Sanem ayağa kalktı.

Telefonu suratına mı kapatmamı İstiyorsun?" Kısa bir sessizlik. “Güvenlik mi?" diye soran Fırat nihayet sesini yükseltti. "Her ne oluyorsa sakinleş ve en baştan başla."

Fırat susunca telefonun diğer ucundaki adam anlatmaya başladı.

Sanem başını kaldırıp genç adamın yüzüne baktığında onun nasıl değiştiğini görüp dehşete kapıldı. Kanı damarlarında ateş olmuş gözlerinden çıkıyordu. Dişlerini birbirine geçirmiş çenesindeki tüm kaslar patlayacakmış gibi hızla atıyordu. Şu an onu tarif edecek tek kelime öfkeydi. Hem kendini hem de etrafındaki her şeyi bir kasırga gibi savurmaya hazırlanıyordu.

Hiçbir şey söylemeyen Fırat telefonu kapatıp şezlonga fırlattığında Sanem gelecek olan tehlikeyi hissetmişti. Gardım aldı.

Fırat her ne yapacak» onu durdurmak için fazla şanm yaktı ama deneyecekti.

Fırat ısırarak boğumlan bcyazlayana kadar yumruklarını .MU ğmda gelecek olan hamleyi fark eden Sanem olabilecek ihtimalim düşünmeden hareket etti. Bîr balyoz gibi kaldırdığı yumruğunu d» vara indirmek üzere olan adamın önüne atıldığında canının ne kadar yanacağım düşünerek çenedini bıkıp gözlerini kapattı ve Fırat'ı durdurmak için ellerini kaldırdı.

Bir. iki. üç *aniyv. Bir şey olmayınca önce sağ sonra da sol gözü-nü açtı. Ona hayretle bakan ve yumruğu havada duran Fırat*! görün-ce rahat bir nefes verdi.

Scn ne yaptığını sanıyorsun?

“Asıl seti ne yapıyorsun?” diyen Sanem arkasındaki taş duvarı dönüp tekrar Fırat'ın yüzüne odaklandı. *0 yumruk duvara inseydi her Um ne yaptıysa ona istediğini vermiş olacaktın?

‘Bu umurumda nu sanıyorsun?*

•Şu anda değil ancak sonra olacaktı?

İstemese de genç kadına hak verdi. Parmaklarını açıp tarak mi-salî saçlarının arasından geçirip ensesinde birleştiren Fırat, kendi etrafında yanın tur döndü.

Aı önce Sanem bayatını kurtarmıştı.

Az önce hayatını yeniden toparlaması gerektiğini söyleyen bir haber almıştı .

Üç uzun adımla havuza ilerleyip kendini suya bıraktı. Öfkesin-den kurtulmak için ya duvarı yumruklayacak ya Sanem'i öpecekti Oy» ikisi de yapılmayacaklar listesinde en baştaydı.

‘Cinâyrtiin arkadaşlık derken bunu kastettiğini bilmiyordun^’ Kolumun kolçağına oturmuş gözlerini Fırat'tan ayırmayan SaMi® şaka yaptığını belli etmek için gülümsüyordu- Ancak adamın duru-
n

mu ne kadar ciddiye Aklığını görebildiği için bunu sesine yansıtmamıştı.

Sanem yavaşça yerinde doğrulup Fırat'ın yanına gitti ve elinde tuttuğu tableti aldı.

Beş adamın, gece kulübünden dışarıya adım attığında çekilmiş bir fotoğrafıydı. Hepsi uzun boylu, gösterişli ve havalıydı. Bir kadın olarak Sanem'in dikkatini İlk çeken bunlardı. Fakat asıl konu fotoğrafın altındaki başlık ve başlığı doğrularmış gibi duran görüntüydü.

*Hem rakibi hem sevgilisi. Türkiye'de büyük bir futbol takımının antrenörü olan Barış Dağlı*mn oğlu ünlü Türk Tenisçi Fırat Dağh'nın sevgilisi ortaya çıktı. Onu neden bugüne kadar bir kadınla görmediğimiz de böylece anlaşılmış oldu. Bu İlişkinin ne zaman başladığı ve karşılıklı maçlarını nasıl etkileyeceği merak konusu oldu.*

Fırat adım atmış ve onunla aynı endama sahip Max de boynuna sarılmıştı. Fotoğrafın açısından dolayı İki adamın ne yaptığıyla ilgili onlarca şey söylenebilirdi.

"Bu haberi neden bu kadar sorun ediyorsun?"

"Olmadığı bir şeyle itham edilen herkes kadar sorun ediyorum.* Fırat uzaklaşıp pencere kenarına gitti. İki elini de pantolonunun cebine soktu. "Eş cinsellik benim savunduğum ya da karşısında durduğum bir şey değil. İnsanlar başkalarına zarar vermediği sürece özgürdür. Buradaki sorun, itham edildiğim şeyden çok seçilen kelimeler."

Sanem daha fazlasını söylemesi için ısrar eden kuşkulu bakışlarını genç adama dikti. "Hâlâ anlamış değilim."

"Türk olmamın altını özellikle çizmeleri yetmiyormuş gibi Banş`ın adını en başa, kaim yazmışlar. Beni sahada değil dışarıda yenmek İÇİN yapılan çok aşağılık bir hareket. Onlar da biliyor ki Türkiye değişse de hâlâ nüfusunun büyük çoğunluğu muhafazakâr."

Haberi duyar duymaz yola çıkan Jack'i bekleyen tatsa sürpria-

krbitmMimlu. Fırat merinin kapısını açıp içeriye girerken kargılı, şacağı manraradan endişe duyuyordu. Çünkü bir duran mmnıkl»- yan ya da önüne gelen ilk şeyi tekmeleyen İsrافی sakatlanmış hâlde görecekt olmaktadır korkuyordu. Acelesi de eğer hâlâ yapmamışsa OM durdurmak içindi.

Koltukta oturmuş ve haşini omzuna kımp elini tutan bir b* dınh sakince bekleyen Kıratla karşılaştığında o denli rahatlamıştı ki şaşırıp kırmak gibi vermesi gençken esas tepkiler aklına bile gelmemişti. Yapabildiğı tek şey, getirdiğı tabletten haberi açıp Fırat 'a göstermek olmuştu.

On dakikadır da sessizce bekleyen Jack, nihayet yerini terk etmek için İleme doğru adım atarken önce boğazındaki gıcığı te* mitler gibi ses çıkardı, sonra Fırat'ın gerçek derdini ortaya koymak istercesine. "Baş bunun bir komplo olduğunu anlayacak'tır/ dedi.

Fuat başını geriye iterken, "Off!w diye inledi, "Bir 'futbol takımı adam../ Cümlesinin devamını getirmeden Fırat gözünün önüne gelen görüntü silmek istercesine başını salladı.

"İri de Türkiye'de bir tribün dolusu insan, ki bu yaklaşık elli bin adam demek, İcardiye Aşkın olayım,' diye şarkı söylüyor."

Jack'in söylediğı şey , Fırat'ın yarım da olsa tebessüm etmesine sebep oldu. Onun bu hâlini gören Sanem de aynı inatla devam etti.

"Eminim abanıyorsundur. Dediğın gibi sonuçta bu kişinin kendi tercihi.'

Fırat duruşunu bozmadan Sanem'in karşısına dikildi. "Ama be- BÜÜ değil/

"Eğer derdin buysa bence Baş senin eş cinsel olmadığını bih-yardır."

NMII emin olabilir? diyen Fırat'ın öfkesi yeniden alelienroe-ye başlamıştı. "Bana yasak olduğu hâlde kabak tatlısı yediğimi bilir çünkü önünde birçok kere yedim ama daha önce önünde İliç sevişmedim/

Tine de seviştiğini bildiğine eminim."

•Evet, kMİN biliyordur uma şimdi hangi cinsle seviştiğim konu-
nnda şüpheleri olacak.”

‘(taneli ebeveynlerin önünde sevişmek şart*

‘Anlaşana, sorun haberden çok haberin amacı!”

•Ve sen de İsledikleri gibi davranıyorsun.” Jack İkiliyi sustur-
muş olmaktan dolayı memnun hâlde yeni bir adım attı ve dikkatini
Fırat'a verdi. ‘Ne olduysa oMu? Alice ve diğerleri yolda. Geldiklerin-
de ne yapacağımızı konuşur, hallederiz.”

"İstediğim şey bililerinin suratını yumruklamak ve inan bana, o
kişi sen ol istemiyorum.”

‘Seni rahatlatacak ise durma yap ama yüze atılacak bir yum-
rukla parmaklarındaki kaç kemiğin kınlabileceğini biliyor musun?”

‘Hah! Peki, taş duvara atılan yumruk kaç kemik yapar?”

Jack arkasını dönüp Sanem'e baktı, sonra yeniden Fırat'a yö-
neldi. "Bu kadının kim olduğunu ve evinde ne aradığını soracağım
ama öncesinde ne demek İsteddiğini açıklarsan sevinirim.”

‘Onu duymazdan gel.”

"Seve seve.” diyen Jack kararlıydı "Ne istediğini söyle. Turnu-
vadan mı çekilelim?”

"Ne saçmalıyorsun?”

"Bu ruh hâliyle katılıp dibe vurmandan» gururumuzla kendi-
mi! ayrılalım. Böylece seni sahada değil ama yaptıklar bir haberle
dışanda yenmiş olsunlar.”

Fırat bu defa başını eğip ayak uçlarına baktı. Pes etmek onun
için bir seçenek değildi. Onlara İsteddiğini vermeyecekti. Eğer Fı-
rat'tan kurtulmak niyetindeyseler onu kortta yenmeleri gerekiyor-
du. Uyvmayı, yorgundu ve şimdi de bu olmuştu.

Biraz dinlenmesi ve düşünmesi gerekiyordu. Sonra Barışla ko-
nuşacaktı. Onu tanıyordu, "Sorun yok,” diyecekti ama aslında sorun
olduğunu ikisi de bilecekti.

Sanem ve Jack'e döndü. "Beni yalnız bırakır mumuz?" dedi.
"Ara. diğerleri de gelmesin.”

tik. itiraz Sanem'den gelecekli ama Fırat konulmaya niyetini»
olmadım ve isteğinde ne denli ciddi olduğunu belli etmek İçin ifr
rine de arkasını döndü.

Bankalarının ,tanında zaafılarını gösteriyor olmaktan dolap öf-
kesi kallamıMilu. Fırat öyle biri değildi, daha ileri gideme kendine
olan Mjpnnı kaybederdi ki buna çok ,saklanmıştı. Onun zayi nok-
tan Barıştı. Ayrıca biliyordu ki Öfkenin öncesi delilik, sonram '»e
pişmanlıktı

4.BÖLÜM

Hayat çok garip bir şeydi, seni sınıdığı yerden Ödüllendiriyordu. Doruk için de tam olarak böyle olmuştu. Ailesiyle sınanmış ve tüm acılarını çekmiş, sonra banka bir aileye sahip olmuştu. Karısı Asya ve ikizleriyle çekirdek aile oluşturmuş fakat büyük bir dünya yaratmışlardı.

Bununla da kalmamış Sancaktar ailesinin bir parçası olmuştu. Onlara ise çekirdek aile demek doğru bir tabir olmazdı. Tanrının, evlenin ve çoğalın diye verdiği emrinin en etkin savunucusu ve uygulayıcısı olarak doğan çocuk sayısı ile birlikte aile toplamına ulaşmak için İyi bir matematik bilgisi gerekirdi.

Sancaktar ailesinin her bir üyesi ile arası iyiydi ama Ahmet Sancaktar ile işler bambaşkaydı. Ofisleri aynı binadaydı ve boş olduktan her an özellikle yemek saatlerini hiç atlamadan birlikte olmaya dikkat ediyorlardı.

Yine öyle bir gündü ama bu defa Doruk'un amacı konuşmaktı. Ahmet'i kendi ofisine çağırılmış ve asistanı da az önce yemek servislerini yapmıştı.

Her uman rahat olan Ahmet'in değişmeyen en büyük özelliği

takım cibreye dan uzaklığıydı. İyi bir iç adamı olmuştu ama aalaç pwwk w panlokmlanndan vazgeçmemişti.

"Bu R«*irfifctmın devamını merak ediyorum," diyen Ahmet manadan kalkıp pencere ÖDÜIKHİ koltuğa geçti- bacak bacak üstüne atıp arkasına yaslandı w Ikruki *hadi*, dcrccsine baktı.

"Sorun, kardeşin?"

"Ne yani bana karını mı şikâyet edeceksin?"

"Konuşmaya ihtiyacım var, bu ya ren olacaksın ya da psikolog."

"O zaman psikologa git, parasını ben Öderim." Doruk gülümse* mişti ama onu neredeyse on yıldır tanışan Ahmet bu gülüşten hoş* lanmanuştu "Ama merak ettim aşkınız mı bitti, ne oldu?"

"Saçmalama! Hâlâ İseli bîr âşık gibi onu gördüğümde kalbim İki yur «tıw, heyecanlanıyorum. Onu ne kadar öpersem öpeyim ada doymuyorum. Hep daha..."

"Tamam, kes şunu! Bahsettiğin kişi kardeşim, detayları kendi* •e saklanarak anlat."

"Babamın tahîne duruşması var. Yaşı ve hastalığı ilerlediği için | çıkma ihtimali yüksek."

/ Ahmet iki dini birden kaldırıp ensesinde toplarken, "Ve Asya ona bir avukat aharlayıp çıkmasını garantilemek istiyor," dedi.

Doruk da yerinden kalkıp başını onaylarcasına sallarken Ab* metin karşısına oturdu. Esmer, uzun ve gösterişli bir adam olan Doruk'un sıkıntı» en çok kara gözlerinden belli oluyordu-

"O kadar da değil, çıktıktan sonra kalacağı bakımevi için araş* tama yapıyor."

‘Ama sen onun İçin bir şey yapmak istemiyorsun.* Cevap olarak Doruk tnr kez daha başını aşağı yukan sallayınca Ahmet devam HÛ "Peki, intikamın zayıf insanların işi olduğunu söyleyen ve asla kin beslemeyen Doruk â ne oldu?"

‘fen onun için kin, İntikam gibi duygular da dâhil hiçbir şey hnetiuyûr w yapmak istemiyorum . Cezası kaderin işi, benim değil ama ben ya da bir başkasının da kaderine müdahale edip şartlanma ââagiriliBMnî tercih etmiyorum."

“Bak, hhüeltitimiz kişi A«ya. O kalbi ne diyorsa ona göre davranır. Ve sen de herkes gibi onun bu yanına hayransın. Şimdi ucu «ana dokunuyor diye Asya'ya kılamazsın.” Ahmet öne eğildi, ellerini açık dizlerinin arasında birleştirdi. “Belki de kızdığın Asya değil de babanın çıkacak olmasıdır.”

Doruk cevap vermek yerine Ahmet’in söylediğinin ne kadarının doğru olduğunu anlamaya çalıştı. Belki de bu kadar mutluluğun arasında kendine dert arıyordu.

Odanın İçindeki ağır sessizliği Doruk’un telefonuna gelen mesaj sesi boıdı.

Ateş kırmızısı ve bir kadının bedeninin sadece yüzde onunu kapatabilecek kadar kumaştan oluşan bir geceliği elinde tutan Asya’nın önce fotoğrafı, beş saniye sonra da mesajı geldi. “Mağazanın yeni ürünü... Ne kadar etkili olduğunu anlamak için bu gece deneyeceğim.’

Doruk’un sıcak gülüşü geri gelmişti. Az önceki öfke, kırgınlık ve üzüntü gibi tüm olumsuz duyguları kaybolmuş, yerlerini sıcacık bir hisse bırakmıştı. Üstelik şu an İstediği tek şey karısının yanında olmaktı ama tercihini ikisinin de çıplak olmasından yana kullanırdı.

Hiç düşünmeden, “O şey üzerinde en fazla üç saniye kalır,’ diye yazıp gönderen Doruk saatine baktı. Akşama daha çok vardı. Kansıının yanına kaıp gitmesi, hızlı ama ateşli bir seksin ardından dönmesi ne kadar sürerdi?

Transa geçmiş gibi telefonu İle ilgilenen Doruk’un kiminle yazıştığını tahmin etmek Ahmet için zor değildi. Asya ber oe yazdıysa kesinlikle İşe yaramıştı.

Ancak Asya ile konuşacak ve Doruk’u anlamasını sağlayacaktı. Onlar bir aileydi ama kocasının çocukluğuna dokunmaya ve verdiği kararlara bu şekilde müdahale etmeye hakkı yoktu. Fakat banlan tabii ki Doruk’la paylaşacak değildi. Ahmet önce Asya’nın abisiydi.

“Hafta sonu bir şeyler yapalım.*

Ahmet'in sorusuyla toparlanan Doruk, “Yapacağız ya zaten,*

dedi. *Scrm bahçesine büyük ekran koydurtmuş. Fırat'ın maçını orada birlikte ılınırHiz.*

"Ben olum defti! bahçeme, Taksini Mıydanı'na ekran koy* nm." Ahmet takdirini belli edercesine bir kez ellerini birbirine çarp* tı. "Akli başında, karizma sahibi haşarılı biri Fırat.*

Doruk telefonunu karıştırırken, "Hakkında çıkan haberi gördün mü?" dı? sordu.

•Sabah Sena söyledi. Sahada yenemeyeceklerini anladıkların* dan dikkatini dağıtmak için yapılan bir haber..?

•İnanamıyorum, şunlara bak!"

Doruk'un heyecanına kayıtsız kalamayan Ahmet merakla, "Ne oldu?" diye sordu .

"Çıkan haberde neden bir kadınla görülmediği anlaşıldı yazıl* mıştı ya Fırat'ın hayranlan onun kadınlarla çekilmiş fotoğraflarını "9 hratı^Kadınlan^ etikiyle paylaşıyor. Resmen harem kurmuş ve inan bana çok cesurmuş."

Dayanamayan Ahmet de sosyal medyaya girip bulduğu fotoğ* raflın incelemeye başladı. Birçoğu gece kulübünde çekilmiş oldukça samimi fotoğraflardı. Birinde Fırat kadını öyle öpüyordu ki Ahmet açığı yakalayabilmek için telefonunu kırk beş derece eğmek zorunda kaldı.

"Çok yanlış imanlarla arkadaşlık etmişim? dedi Doruk tüm ciddiyetiyle. "Bundan sonra en yakın arkadaşım Fırat hatta onu ilk maçında yalnız bırakmamak için hemen İngiltere'ye uçak bileti ılı* cıym."

"Hoşt!" diye öfkeyle bağırın Ahmet'in tepkisini anlamak ilk ba* kıştı sordu. "Ben bu Fırat denilen herifi tek elimle boğazlar, diğeri)* İe gözlerini çıkarırımı?

"O ne demek ya? Hani akli başında karizma çocuktu?*

"fen hiç konuşma? diyen Ahmet ayağa kalktı. "Aynı kazağı hana «en de attın. Ben diyorum, en iyi dost kadınlardan olur diye MM fimi izin vermiyor?

Tam »tarak ne olduğunu açıkların ben de sana ne kadar haki) olduğunu söylerim.”

"Şuna bek, anlarsın!"

Ahmet telefonunu Önüne koyduğunda Doruksun ne olduğunu anlaması birkaç saniye sürdü. Yan yana iki fotoğraftı ve ikisinde de aynı kişiler vardı. Sanem ve Fırat.

Birinde Fırat genç kadının binmesi için arabanın kapısını açmışken birbirlerine flört evresindeki o tatlı bakışlarla bakıyorlardı. Diğerinde ise yine hava karanlıktı ama bu defa çimlerin üzerinde yüzlerini birbirine dönmüş ve bakışları kilitlenmişti. Kıyafetlerinden fotoğrafların aynı gün çekildiği belliydi. Ancak bakıştan değişmiş, belli ki flört evresi bîr sonraki aşamaya taşınmıştı. Bu bakışlardan sonra gecenin kalanını ayn evlerde geçirdiklerine kimse inanmazdı.

Ahmet'in şimdi neden çıldırdığını anlamıştı. Bekâr kız kardeşi kalmamıştı, kızı da küçüktü. Uzun bir süre rahat edeceklerini düşünürken akıllanna teyzesinin kızı Sanem gelmemişti. Ahmet asla açık görüşlü biri olamamıştı. Kıskanç olmak yapısal bir özellikti ve o bunun en büyük örneğiydi.

Telefonunu alıp hışımla odadan çıkarken de bunu bir kere daha kanıtlamış oldu. Gözden kaybolmasına rağmen söylenmelerini hâlâ duyulabiliyordu.

Gittiği yer kesinlikle Serra'nın yanındı. Ve aynı yoldan geçmiş biri olarak Doruk, Fırat için üzülmeden edemedi.

Hayır, düşünmeyecekti. Fırat'ın nasıl olduğunu, ne yaptığını asla düşünmeyecekti Onu yanında istemeyen bir adam için de gününü zehretmeyecek, hedefinden vazgeçmeyecekti.

Yaşadığı hayal kırıklığı ile Fırat'ın evinden ayrıldığında Jack denilen ukala onu gideceği yere bırakmayı teklif etmişti. Hem gururu hem de belki Fırat onu geri çağırır umudu adama hayır demesini hağtaiuışlı. Ne var ki telefonu sürekli elinde ve sesinin açık olduğu-

nu »k sık kontrol etmesine rağmen Hrat aramamıştı. Olan wa* ayaklarına, bir de hafiften burukluğunu hissettiği kalbine olmuşta.

Herhangi bir toplu taşımanın geçmediği bir yerden merkat inmek için bir saat yürümesi gerekmişti. İşin iyi yanı İni sürede di şünmek için ramam olmuştu. Fakat Rrafı değil. Onun tarafında bulunma bekleyen genç kadını, Amelia'yı...

İlk işi bir sürü dilekçe tutmak olmuştu. Kim olduğu bilinmedi# için üç kişi tarafından sadece açılan toprağın içine konulmasına izin \wmezdi İnandığı şekilde hatta sevenleri tarafından gömülme herkes gibi onun da hakkı vardı. O yüzden yasayı kullandı ve defa işinin bir yıl sonraya bırakılmasını dört ayın yere yaptığı başvuru ile başarmıştı.

Yani Sanemdin onu bulmak için bir yılı vardı. Bu süre boyunca Amelia'nın bedeni korunacak fakat sonra ne olursa olsun defnedilecekti.

İkinci işi Alet ile konuşmak olmuştu. Amelia'nın üzerindeki giysilerin etiketlerine neden ihtiyacı olduğunu açıkladığında adam ona hak vermişti. Laboratuvara gönderilen ve oradaki işleri bilen eş* yıllar maalesef delil poşetlerine konulup dosya kapandığı için arşiv» yolunu tutmuştu. Sanem pes etmemişti. Her açıdan fotoğraflarını çekildiğine emindi. Alea'in referansı ile laboratuvara Nick'i bulmuş W SOOUCa ulaşmıştı

Kot eteğin ve tişörtün etiketleri kesilmişti. Hem de sadece yalarının olduğu kısım alınmıştı. Düzgünce kesilmiş olmalarına rağmen kenarlarından küçük beyaz ipler sarkıyordu. İç çamaşırlarıma etiketi varsa da kesildiğine dair bir ize rastlamadım.

Nick'e bu durumun şüpheli olduğuna dair dosyaya bir not düşüp düşmediğini sorduğunda aldığı cevap can sıkıcıydı. 'Bazıları rahatlık verdiği için giysilerindeki etiketi keser.*

Adamın suratına ters ters bakmakla yetinmeyen Sanem 'Etiketler onu rahatsız ediyordu ama sarkan ipler hoşuna gidiyordu, öyle mi?* diye sormuş ama asla bir cevap alacağım düşünmemişti. Zaten de almamıştı. Nick tek omzunu sallayarak karşılamamıştı.

Oradan hışım ve öfkeyle ayrılmasının ardından üçüncü işi portre sanatçısı bulmak olmuştu. Onunla yarın sabah buluşmak için sözleşti fakat öncesinde Alex'i İkna etmesi gerekiyordu. Ressamın, kızın resmini çizebilmesi için İşine yarayacak açılardan fotoğrafını çekmesi ve gerçek bîr vesikalık isliyorsa taslağı bedeninin yanında çıkarması gerektiğine dair direktmişti.

Aleni aramış ama sadece akşam evine çağırmıştı. Aynı gün ondan İkinci kez istekte bulunacaktı, ona bira ısmarlaması şarttı.

Hayır cevabını kabul etmeyeceğinden Sanem işini garantilemek İçin evinin İyi bir seçenek olduğunu da ayrıca biliyordu.

Sosyal medya güçlü bir platformdu, kızın fotoğrafının gerekirse tüm Asya ve Avrupa'ya yayılmasını sağlayı p onu tanıyan birine denk gelmek için dua edecekti.

Günün bir diğer önemli başlığı da Fransa'dan avukatının onu anması olmuştu. Babası yeni bir vesayet davası İçin dilekçe vermiş. O an İçini kaplayan sinir gözyaşına dönüşmüştü. O üzgünken değil sinirliyenken ağlardı ama bu defa garip şekilde öfkesi ne kadar büyük olsa da kendini belli eden üzüntüyü de hissetmişti.

Babasının vesayet davasını kazanma ihtimalini Sanem bugüne kadar düşünmemiş, plan yapmamış veya kafasında canlandırmamışb. Yaşanacaklardan öyle çok korkuyordu ki çareyi bu ihtimali aklına getirmeden yoluna devam etmekte bulmuştu.

Akşam mesaisi vardı ama kafeyi arayıp gidemeyeceğini söylemişti. Uzun günü tamamlayıp evinin bulunduğu sokağa geldiğinde markete girmişti.

Alışverişini tamamlayan Sanemin bugün yapmadığı tek şey günlüğü okumaktı. Denemişti ama Türkçe metin okumak ve okuduğunu anlamaya çalışmaktan o kadar yorulmuştu ki tekrar denemişti. Artık Fuat'ın da yardımım istemiyordu. Başka küfelerde öğrenci Türk garsonlar vardı ve birkaçı ile tanışmıştı. Onlardan yardım alacaktı.

Yapmak istediği ama direndiği şey ise Fırat'ı düşünmekti. Nasıl olduğunu öğrenmek için can alıyordu. Son düşüncesi ile kendini tokatlama isteğini aynı anda hisseden Sanem hızla başım sallayıp

üncünün önüne gelen Firal'ın görüntüsünü »ilerken ondan öden» bekleyen kariyerin garip bakıştan ile karşılaştı.

Gülümseyip, "Ben deli delilim ama First beni <Hi ediyor,* dedi

Aldığı tek cevap, "Otur pound," «Mu.

Dört canlısı İngilidcr!

Akx ile akşam# en yakın arkadaşı Lindayı da çağırmişti. Fırat'ı düşünmemek için her saniyesini dolduruyordu ve Unda bu göm için harika bir seçenektir. Arkadaşlar bugünler içindir. Ayrıca iyi arkadaş iyidir.

"Hayır, hayır ve yine hayır!"

"Hadi Aieş sadece bir saat kalacak. Eskiz hazırlayacak ve kendi bakış açısına göre birkaç fotoğraf çekecek."

"Seninle tanıştığım günü keşke hayatımdan silebilsem."

"Yapma!" diye ısrara olan Sanem en sempatik gülümsemesini takındı. "Sana iyi geliyorum, hayatına neşe ve renk katıyorum."

Küçük sakındaki orta sehpanın etrafında toplanmış ve yerdt otunmuş, üçlüde Unda sessizliğini koruyup keyifle İkiliyi dinliyordu. Sanem' in kazanacağını; biliyordu, bilmediği şeyAJez'in ne umu pas edeceğiydi.

"Bana iyi falan geldiğin yok, tanıştığımız günden beri sadece başıma bela oluyorsun. İşine yarayacak bir vaka gelsin de sendea kurtulayım diye kiliseye duaya bile gittim.*

"Komik değildi."

"Zaten şaka da değildi."

"Lütfen! Yapacağı resmi yapay zeki ile üç boyutlu hile getirte öğün. Buna mecburum çünkü şu anki hâli ile Ameli'nın fotoğrafım sosyal medyada paylaşamam.*

"Trió, aen bugün hiç sosyal medyaya baktın nu?"

Umkmn sorusuna şaşırın Sanem, 'Hayır, ne oldu kİ?' diye sordu.

Sorusuna cevap almak yerine Unda ve Atac'ın bakışmalarına tanık olunca telefonuna uzandı kİ Unda araya girdi.

‘Bırak telefonu, ne güzel ortam yapmışız. Hem sen de,” derken Aler’e dönen Unda gergin görünüyordu, “kabul et işte! Onu tanıyor-sun yoksa kendi gibi birini bulup gizlice morga girer ve o resmi illaki çizdirir. Sonra başına daha çok bela açar ” .

Sanem bir şey olduğunu anlamıştı, sadece ne olduğunu henüz çözememişti. Olasılıklar üzerinde düşünüp tekrar telefonuna uzan-mıştı İd Alex, “Tamam,” dedi. "Yarın sabah dokuzda ve sadece bir saat.” Bu, bugüne kadar verdi# en yanlış karar değildi. Fakat so-nucunda olabileceklerden dolayı, en büyük pişmanlığını yaşayacağı karardı belki de.

Şaşkınlık ve mutluluğu aynı anda hisseden Sanem’in kuşkusu bir anda aklından çıkmıştı. Kollarını Ales'ın boynuna doladı Teşek-kürünü kendince belli ediyordu.

“Hadi mutluluğumuza.” Kadehlerim 'tokuşturdular ve aynı ke-yifle yudumladılar.

Görevinin bittiğine inanan Alex ayaklandığında kızların itiraz mırıltılarına aldırmadı. “Sîz keyfinize bakın, ben çıkarım,” dedi Sonra dört adım mesafedeki kapıyı gösterdi. “Neyse İd bu evde kay-bolma ihtimalim yok.”

Alez’e göz devirip el sallayan Sanem adamın çıkıp kapıyı ka-patmasıyla, “Bira mı kola ou?” diye sordu. Unda hiç düşünmeden birayı seçti.

Durgunluğu belli olan Unda uzun gününü ve iş yerindeki ra-kibinin son maceralarını anlatırken Sanem ikinci şişeyi de bitir-mişti.

Diş hekimi asistanı olan genç kadının başı, yanında çalıştığı doktorun sekreteriyle dertteydi. Çilli kızılardan olan Unda belki çok güzel değildi ama çok dikkat çekiciydi ve sekreter kadın diş hekimini onunla paylaşmak istemiyordu.

Üçüncü bira şivesini yanlayan Sanem. "Peki, »n hml'in ham yaptığına ne diyorsun?*" dedi.

Tam olarak ne yaptı sana?*" linda'nın sesi şüpheli ve çekici»- gendi fakat Sanem artık onu anlayamazdı. Çakırkeyiflik aşamamı çoktan geçmiş w sarhoş olmuştu.

"Halkında çıkan haberi gördün mü?*" Unda'mn, "Evet," demesini bekleyip devam etti. "Çok sinirlendi ve üzüklü, ben de yanındı olmak istedim? Kollarını birbirine doladı, "belki bir şey yapamadım ama onu dinlerdim ve sarılırdım. Üstelik uykusu vardı, birlikte uyurduk?

Dili dolanan ve konudan konuya geçen Sanem'in sesindeki tısı bir kızgın ve bir üzgün olmak arasında dalgalanıyordu.

"Biliyor musun? Garip şekilde onun tenini hissetmek benî mutla ediyor? Sanem gözlerini kapadı ve iki dini kamına bastırdı. "Bö)b kann boşluğumda başlayıp vücuduma yayılan bir sıcaklık..." Bu defa sanki başkası duymasın diye sesini alçalttı. "Bazen kendimi onunla sevişirken hayal ediyorum una o beni yatağında istemiyormuş.*

"Ne?

"Ne ya... İşte, böyle şaşırırsın.'

"OM onunla sevişmek istediğini mi söyledin?*

"Hayır demedim, o öyle dedi?

"Of, yeter! Hiçbir şey anlamıyorum. Siz sevgili misiniz, değil nü-aiûz? Yatak muhabbeti yapıyorsunuz ama daha sevişmediniz çünkü ses ona sordun una o seni islemedi, öyle mi?*

Sanem bir cevap vermedi, zaten verecek cevabı yoktu. Başua salladı. Sevgili değillerdi. Ayrıca başındaki sıfat ne olursa olsun nr-kadaş da değillerdi.

Sarhoş olmanın zaten çok ötesine geçen Sanem kalan şişeyi (büyük yudumla bitirdiğinde Unda çılgın atmasına, "Dur, ne yap yursun?*" diye öne atıldıysa da onu durdurmadı.

Biten şişeyi kenara koyan Sanem başını sehpaye dayadı. H< şeyi çift görüyordu.

Yanın dakika boyunca o hâlde kalınca Unda uyumuş uidiğv

M İMnmuyı ve nhthnıtya bağlamıştı ki aniden başını kaldırdı.

"Ona bımın hesabını soracağım/ diyen Sanem telefona uzandı. Arkadaşının itirazlarını, sert bakışları ve çatılmış kaşlarıyla durdurdu, "Hesap nasıl sorulur, İzle/

"İnsan kendini nasıl rezil eder, ayıldığında nasıl pişman olur, onu İzleyeceğim kesin/

Fırat'ın telefonu ilk çalışta açması Sanem'i şaşırtmıştı. "Telefon dinde mi bekliyorsun?"

"Ben deseni arayacaktım/ diyen Fırat'ın sesindeki endişe tınısını anlamaktan çok uzak olan Sanem, "özüünü kabul edecek değilim/ dedi. "Hem aramak İçin çok geciktin."

"Sen sarhoş musun?"

"Sorulan ben soracağım/ diyen Sanem ayağa kalkmak istedi ama başaramadı. "Sen beni yatağında neden istemiyorsun ve bunu bana nasıl söylersin?"

"Kafana taktığın şey bu mu?"

Kelimeler ağzından yuvarlanarak çıkan Sanem çocuk azarlar gibiydi. Sanki Fırat onu görüyormuş gibi parmağını havada sallıyordu

"Konuyu saptırma!"

"Bunu yüz yüze konuşalım. Neredesin? Kim var yanında?"

"Ha... Yanımda kim mi var?" Karşısında hayretle onu izleyen Unda'yı süzdü ve omuzlarını düşürdü. "Unda var, onu yatağında İsteyebilirsin."

"Kes şunu artık!" diye öne atılan Unda'yı kolu ile savuşturmaya çalıştı. Ancak telefonun diğer ucundaki Fırat'ın sesini duyduğunda donup kaldı.

Telefonu Unda'ya verir misin?"

On saniye sonra tüm direnci kırılmış ve gücü kalmamış hâldeki Sanem telefonu arkadaşına uzattı ve tekrar başını sehpa dayadı. Ağlamayacaktı.

"Merhaba Fırat Bey."

"Merhabalar Unda. Neredesiniz ve Sanem ne içti?"

"Aslında «dere bira ama o alkol kullanma*. Oplnlen hızlı k»
ce erken sarhoş oMu.'

"Onu almaya geleceğim. Neredesiniz?"

"Evindeyiz ama yanında kalacağım, gelmenize gerek yok."

"Evde mi?" Fırat'ın neden şaşırdığını anlamasa da sesindeki rahatlamayı duymuştu. "Neden o kadar İçti, haberleri mi gördü?"

"Bugün sosyal medyaya girmemiş ama malum yatak mevzunu var. Bir de bugün sizin ona ihtiyacınız varmış ama onun size ya rdio etmesine izin sermemiş re göndermişsiniz. Aslında konu udea buydu." Unda tam olarak ne olduğunu çözemediği için başını olumsuz anlamda salladı. "Size kızgındı re üzölmüştü ama tek sorun bu mu, emin değilim."

"Yanında olduğun için teşekkür ederim. Bana konum atarmısın?"

"Tabii ki," deüip telefonu kapatan Unda sözünü tutmuş re be*men konumu göndermişti. Fırat gelmeden önce Sanem'i mi kendini mi yoksa evi mi toparlağa seçenekleri arasında gidip gelirken iyi bir arkadaş olup tercihini Sanem'den yana kullandı.

"Ne yaptığımı bana bir daha anlat!"

"Fırat anlatır sana!" diyen Linda nefes nefese kalmıştı ve artık arkadaşına katlanma kapasitesini doldurduğunu hissedebiliyordu

Telefonu kapatır kapatmaz İşe Sanem ile başlamıştı. Onu banyoya taşımış, elini yüzünü yıkamış, saçlarını düzelter bulabildiği uygun bir şeyler giydinmişti.

Ona sert bir kahve yapıp hemen evi toparlamaya koyulmuşta Fır* Dağlı ile tanışması şu ana kadar bir ihtimal bile değildi. Herke» gibi bunu islerdi fakat Linda gerçekleşmesi mümkün olmayan k □ularla raman kaybetmezdi. Onu uzaktan seyrettiği yıllardan SUM* bu şimdi gerçekleşirken köşedeki markete bile gitmeyeceği hâliyk adamın karşıuna çıkacaktı.

İyi hir Arkadaş olup önceliği Sa neñe verdiğı için kendini takdir ediyordu.

Ellerini beline koyup evin hâline, sonra da koltuğun kenarına tünemiş Sanem'e baktı. Tam ayılmış sayılmazdı ama en azından artık gözleri ölü balık gibi bakmıyordu. Tüm akşam süren hırçın ve örteli hâli kaybolmuş, hüznölü moda geçmişti.

Ona ne olduğunu bilmiyordu. Ancak tuhaf ve farklı davrandığını söyleyebilirdi. Fakat bu hâlinin sadece bir kısmının Fıratla ilgili olduğunu söyleyebilecek kadar onu tanıyordu.

Unda aklındaki cümleyi yeni tamamlamıştı ki kapı tıklatıldı. Sanem ile göz göze geldiğinde talimatı aldı. Geleni karşılamak için kapıya yöneldi.

İstemedenden de olsa heyecanlanmıştı ki araladığı kapının ardında gördüğü Fırat hızla atan kalbinin her vuruşunu hak ediyordu.

'Selam, ben Fırat,' diyen adama bakarken kalbinin durmamış olmasına şaşırdı.

'Ben de Lİnda, içeri gelin.'

Saygıyla ama daha çok gergin bir ifadeyle gülümseyen Fırat içeri girdiğinde Sanem de odanın ortasına ulaşmış, ona öylece bakıyordu.

Fırat üç uzun adımla yanına yaklaşp onu kendine çekti ve sarıldı. Bireyle sırtını bir eliyle başını tuttu. Yarım dakika boyunca şekilde durdular. Birbirlerine sarılmış hâldeyken ikisi de her şeyin iyi olacağına olan İnançlarını tazelediler ve bir anlığına da olsa ne durumda olduklarını unuttular. Bu ikisine de iyi gelmişti.

Yavaşça kapanan kapının sesini durduklarında yalnız olduklarını fark ettiler. Konuşacak çok şey vardı ama ikisi de tercihini bir süre için susmaktan yana kullandı.

Elini hiç burkmadığı Sanem'i peşinden çekerek küçük eski koltuğa yerleşen Fuat genç kadının da oturmasını bekledi. Sonra kolunu Sanem'i» sırtından uzatıp iyice sardı ve onu kendine yasladı.

Onu görene kadar aklından milyonlarca şey geçmişti. E »de M-dudunu Öğrendiğinde bile kâbus dolu ncıuntılanhn kurtulamama tı. Bunun nedeni Serra ve Tanem'di.

Sanem'in alışkanlıktan w ruh hâliyle ilgili öyle çok şey aö0e millerdi ki aklından iyi olan bir şey geçmediği için tabii ki kendin* değil onları suçlayacaktı.

Etrafına bakındı. Eski ama düzenli küçük bir evde anlayışlı ta? arkadaşım da sadece bira içmişti. Keza onun bugün yaşadıklarını düşündüğünde Fırat bir büyük rakıyı devirirdi.

Babasının ona vesâret davası açmak için dilekçe verdiğini Sanem nihayet bugün öğrenmişti .Belli ki genç kadın değil etrafındakilere bunu kendine bile itiraf edemiyordu ama babasının kumasından korkuyordu. Bu hâlinin tek değilse bile en büyük sebebi buydu.

Üstelik avukat, babasının dilekçesinin kabul edileceğine w davanın açılacağına maalesef kesin diyebiliyordu. Daha fenası Sanem'in Fransa'ya dönüp dara boyunca orada kalması gerekecekti. Sonrası İse tamamen hâkimin insafına bağlıydı.

Daha öğrenmemişti ancak bir de İkisinin bugün çıkan haberleri vardı ve Sanem, 'fKülkedisi'-etiketiyle sosyal medyada paylaşılma* ya devam ediliyordu. Acımasız yorumları hesaba katmadığında bit bu yeterince can sıkıyordu.

Sanem'i aramak için eline telefonu aldığı an onun Fırat'ı aramasın kaderin başka bir işareti olarak da değerlendirilebilirdi. Fakat beklediği girizgâh yatmakla ilgili değildi. Sanem'in kendinde olmadığı anladığında ise istediği tek şey onu görmektir.

"Yanında olmak istemiştin ama beni kovdun. Şimdi de evime geliyorsun."

Sanem'in konulara sert ve hızlı giriş yapmasına hâlâ alışamamıştı.

Fırat gülümsedi ve "Yorgundum, uyumak istiyordum," dedi .

"Bu de uyurduk," diyen Sanem aniden yerinde dikleşti. Kebabı dere hâkimiyetini uman zaman kaybediyordu. "Ama pardım, w« beni yatağında istemiyordun."

‘Sen varken .İnek usla gitmezdi."

‘Sonrasında da aramadın."

'Benimle yatmak mı İstiyorsun?"

Sanem net bir çizgi çeker gibi işaret parmağını havada salladı.

Hayır, istemiyorum."

"Tamam, ben de islemiyorum. Ne güzel kİ hemfikiriz!"

'Olmaz, ben istemeyebilirim ama sen neden İstemiyorsun?"

Cevap beklemediğini belli eden Sanem yeniden koltuğa gömüldü, yüzünü boynuna gömdüğü Fırat'ın elini tuttu. "Desteğe ihtiyacın varken bunu yapan ben olmak istemiştım."

"İşte buradayım, teselli bulabileceğim tek yerde."

"Ama sarhoşum ve sabah hiçbir şey hatırlamayacağım.*

'Ben sana hatırlatırım."

Sanem genç adamın kulağına doğru eğildi. "Sabah sana evimde ne işin var?" diye soracağım. Sen de zorla girdiğini söyleyeceksın," dedi Asıltıyla*

"Beni arayıp yatağına çağırıldığını unutmamı mı İstiyorsun?"

"Bunu gerçekten yaptım, değil mi?"

"Hı-hı!" diyen Fırat başını salladı.

‘Sabah bunlan hatırlamayacağım, lütfen hatırlamayayım!"

'Eminim, ilgilenecek başka ve daha önemli sorunlarımız olacak. '

"Ve sen sorunlarını benimle paylaşmayacaksın ama konu bana gelince süper kahraman pelerinini takacaksın." Sanem'in sesi sertleşmişti, her kelimesinden hayal kırıklığı akıyordu.

Başını kaldırıp Fırat'ın yandan profiline baktı. Yüzündeki so-murtmayı, çenesindeki gerilimi fark etti. Bir düşünce girdabı zihnini meşgul ediyor ama paylaşacak gibi durmuyordu.

Sanem yeniden kafasını adamın boynuna gömdü ama bu defa yüzünün ve dudaklarının Fırat'ın tenine değdiğinden emin oldu. Onu öpmenin ve onun güçlü bedeninin altında kıvrılmanın nasıl bir şey olacağını hayal etmekten kurt ulamıyordu.

Kendi lubu hızlanmıştı ama Fırat'ın kİteri de artık hissedebil!*

yurdu. Amı her ikisini de sarmatamışken aynı anıta yutkundu!»'

Devamında Sanemin parmakdan yavaş yavaş adamın kolu» dan yukarı doğru çıkmaya başladı, bacak arasında oluşan ıslaklık w o karıncalanma hissinden cesaret alıyordu.

Dudakların aralanıp adamın boynuna değdirdiği an Kırat kendini öteşe çekti ve boştaki eliyle Sanemin bileğini tutup onu durdurdu.

Sanem başını çevirdiğinde gözleri birbirlerine kilitlendi.

Fırat'ın vücudunda genç kadına tepki vermeyen hiçbir yeri kalmamıştı. Sanemi durdurmak için iradesiyle yaptığı savaşı zor bek kazanmıştı. Ama eğer bu şekilde devam ederlerse kendine söz geçiremeyecekti.

"Beni taciz etmen' bırak," derken genç kadının elini uzaklaştırdı.

Pratikte Sanem de geri çekilmesi gerektiğini biliyordu. Ne var ki onu yönlendiren bundan çok daha güçlü bir dürtü, bu adama duyduğu, giderek artan cinsel istekti.

"Nasıl sa sabah hatırlamayacağım ve sen de bana hatırlatma)*»* çaksın.'

"Bu iyiliği hak ettiğinden emin değilim.*

"Aramızda iyilikleriyle ünlü kişi sensin."

'Erkeklerle güvenemezsin!" Fırat yerinden kalkınca Sanem omuzlarını düşürdü. Reddedilmek onu mutsuz etmişti ve bunu açıkça belli ediyordu. "Şimdi uyumaksın."

"Gidecek misin?"

"Hayır," diyen Fırat onu teklifsizce kucağına aldı. "Haberin olmadı, bu Sanem'i sevmedim."

Sanem ona cevap vermek hatta kavga etmek istedi ama hiç gücü yoktu.

Küçük evde aramasına gerek kalmadan yatak odasına giren Finli onu yatağa bırakırken Sanem nabzının daha büyük bir anıık bulandığını hissetti. Temiz ve erkeksi kokusu Sanem'in tüm ewı-

jkint MikHlynnlu. Ağzı ^ kurumuştı ki aklına gelen kelimeleri *n>k>emez oklu. Derin bir uykuya dahyormuş gibi nefes alışları yavaşladı. Normalde tepkilerini kontrol edebilirdi ama şimdi yapamıyordu. Yapmak istediğinden de emin değildi. Kollarını onu yatağa bırakan Fırat'ın boynundan ayırmadı ve adamı kendine doğru çekti.

Aynı hatayı üst üste sadece Sanem gibiler yapardı ama gerekçesi vardı, sarhoştı. Sebep olduğu kazalarda bile yan yana kusurlu kabul edilirdi.

Fırat fısıltı hâlinde bir sesle, "Bu hiç iyi bir fikir değil," dediğinde bile homurdandı ama ellerini çekmek yerine daha da kenetledi.

Akşamdan beri ilk defa Fırat'ın yüzünde bir gülümseme belirdi. Zoraki ya da alaya değildi. Dürüst ve kalp durduran bu gülümseme geldiği hızla kaybolmuş olsa da Sanem'i savunmasız yakalamış ve kafasını kaldırıp Fırat'ı öpmek İçin hamle yapması için itici güç olmuştu.

"Bunubirgün yapacağız ama o gün bugün değil.* Fırat'ın net ve etkili olması için özellikle seçtiği sert tavrı işe yaramış, genç kadın kollarını çekmese de tutuşunu yumuşatmıştı.

Fırat da hiç zorlanmadan kendini boynuna sarılan ellerden kurtanp geri çekildi. Gitmeyeceğini belli etmek İçin de Sanem'İo parmakların ı kendi büyük parmaklarının arasından geçirip tuttu ve yatağın kenarına oturdu. Sanem de hiç olmadığı kadar huzurlu hâlde uykuya daldı.

5.BÖLÜM

Sorguladığı verdiği karar değildi. Fırat yapacağı şeyden emini Güvenemedi^ Sanem'di. Kadın tutarlı bir şekilde sadece aklıyla düşünüp kalbiyle karar veriyor, lakin içgüdülerine göre hareket ediyordu. Öncesini sonrasını düşünmeden ne hissediyorsa onun hakkını verircesine anın gerekliliğini yerine getiriyordu.

Bu harika bir özellikti. Fakat Fırat'ı yoruyor ve genç kadına tepkilerini öngöremiyordu.

Dün gerçekten uyumaya ihtiyacı vardı. Otuz altı saate üç antrenman, bir hazırlık maçı sığdırmıştı. Sanemin peşinden koşmuş ciddi kararlar vermiş ve en son da motivasyonunu bozmak için yapılan karalama kampanyasına maruz kalmıştı.

Ne yapacağını bilemediği o anda yanında özellikle Sanemi htememişti çünkü o, genç kadının aksine detaylıca düşünmeden, aÜ ve kalbi hemfikir olmadan harekete geçmekten hoşlanmazdı. Hek zaafılarını ikinci bir çift gözün önünde yaşamaktan nefret ederdi.

Neyse ki altı saat uyumuştı. Aslında bir o kadar daha da uyurdu fakat Tanem aramış ve avukatının Sanemle görüştüğünü, yeni bir vesayet davasına hazırlanması gerektiğini! söylediğini iletmışti. Fırat tan da genç kadının yanında olmasını rica etmişti.

O da öyle yapacaktı, yalnızca ayılmaya ihtiyacı vardı. Ne var ki akabinde Serra aramış ve sosyal medyaya düşen fotoğrafları yollamıştı,

Hiçbiri sorun değildi ta ki içlerinde Sanemi görene kadar.

O iki fotoğrafa ait anlatın her detayını, o an hissettiği her duyguyu hatırlıyordu. Fark etmediği, İzlenmiş olduklarıydı.

Türkiye'den daha çok İngiltere'de tanınan bir yüzdü, yine de bu onun için bile fazlaydı.

Gece pikniği esnasında Sanemi öpmek istemişti ki genç kadının da sarhoş olmadığı hâlde buna hazır olduğunu görmüştü.

Kendilerini,/on` *girl* olarak adlandıran bir grup o fotoğrafları defalarca paylaşmıştı. *Külkedisi masalı* diyen de olmuştu. *Basamakları hızlı çıkmanın yolunu bulan garson kız* ise diğer yorumlann en, hafifiydi. *Belediye otobüsünden Lamborghini'ye transfer olmak için hangi pozisyonu iyi yapmak lazım?* ise en acımasız olanlarından biriydi. Yetmemiş, yorumun ekine seks sitelerinden alınmış görseller ekleyip kendilerince bahsettikleri pozisyonu bulmak için anket başlatmışlardı. Sanem'e çirkin, pasaklı hatta hobbit diyen bile vardı.

Az önce Jack aramıştı. Mümkünse Sanem'in evinde kalmasını İstemiş, kafenin önüne toplanan gazeteci ve hayran grubunun yakın zamanda gidecek gibi durmadığından bahsetmişti. Fakat Jack'e sabah antrenmanına katılmayacağım ilettiğinde adam sinirden kükremişti. Fırat'ı kariyerini bitirmekle suçlamış, ertesi gün başlayacak turnuvada ilk maçta elenmesini tavsiye etmişti.

Jack haklı olduğu İçin ona karşı çıkamamıştı. Fakat gidemezdi, önce Sanem'in sorunlarını çözecekti. Bunun için de Öyle bîr yol bulmuştu ki ikisi de ya kazanacak ya da kaybedecekti.

Sanemle ilgili hislerini unutmak İçin verdiği savaşı kazandığını varsayarak geçen yılların ardından yanıldığını anlaması bir saniye sürmüştü. Kafede Sanemin yeşil gözleriyle karşılaştığı o an, genç kadınla ilgili derinlere ittiği tüm güzel duygular yüzeye çıkmıştı.

Karşı koyamadığı tensel çekim bile tek başına yeterken ayrıca

Sanemi önemsiyor, değer veriyordu. Onu görmek, ona dokunmak ve yakın olmak İstiyordu.

Belki bu hislerin adı aşktı ya da sadece tutku veya imkânsız ta şarmakb. Fırat bir İsim koymanın ya da anlam aramanın derdinde değildi. Konu Sanem olunca kalbinin nasıl ritim değıştirdiğini, içindeki arzunun ona ne söylediğini duyuyordu.

Sanem'e yakın olmak, onunla olmak ama hepsinden Önce onu mutlu görmenin peşindeydi. Çünkü genç kadının gülüşü tuhaf şekilde Fırat'ı her şeyden daha çok mutlu ediyordu.

"Bunlar kendini ne sanıyor? Lanet şımarık veletleri*

Salona kendinden önce Sanem'in sesi gelince Fırat oturduğu yerde başını kaldırdı. Genç kadın da o esnada kafası eğik hâlde telefonuna bakarken içeri girdi, bir adım attı ve durdu. Yalnız olmadığını anlayıp sırasıyla bakışlarını ve başını kaldırdı.

Gözleri birbirine kilitlenip hava aniden dondu.

Sanem nasıl mı görünüyordu? Tıpkı gecedен kalma herhangi biri gibi... Üzerindeki tişörtü kırıktı, saçları dağınıktı, yüzü de şişti. Ancak var olan aurası, gözleri, parıldayan beyaz teni ve pembe dudakları ondan ona yetiyordu.

"Senin burada ne işin var?"

"Gerçekten hatırlamıyor musun yoksa söz verdiğin gibi hatırlamak mı istemiyorsun?"

Sanem'in başındaki ağrı şiddetlenirken kendine bildiği tüm küfürleri saydı. "Gelmemiş olman gerekiyordu," diye karşılık verdi. "Karşına çıkmaya hazır değilim."

"Konuşmamız laam."

"Dur bir saniye! Yoksa hiç gitmedin mi?" Sanem'in beyni karıncalandı. Yirmi dört saatte çok şey yaşamıştı ve anlaşılan yaşama-ya devam ediyordu. Geçip Fırat'ın yanındaki koltuğa oturdu. Zaten karışık olan saçlarını iyice karıştırdı. Yüzünü sıvazladı. "Buna şaşırdım?"

"Buna şaşırmam beni daha çok şaşırttı."

Sanem nasıl göründüğünü umursamıyordu. Daha fenası onun

yanında nasıl görüldüğünü umursamadığını düşünmek Fırat'ı se-
bepsizce rahatsız ediyordu. Onun yerinde başka bîr kadın olsaydı
içeri kaçar, doğaüstü bir hızla duş alıp üzerini değiştirir, makyaj ya-
par ve saçını tarardı.

"Uyunmanı sessizce beklemek seni daha çok mutlu eder diye
düşündüm."

"Haklısın, kusura bakma. Hem şimdi hem de dün gece içti.*

"Hatırlıyorsun?"

"Parça parça anılar ama o bile utanç verici." Nihayet Sanem tatlı
gülüşüyle Fırat'ı ödüllendirdi. "'Sorun yok' şeklinde takıldığıma bak-
ma, havah görünmeye çalışıyorum. Aksi takdirde karşında oturmak
yerine kendimi pencereden atardım."

"Evin birinci katta."

"Yani bence yeterli, kendimi pencereden atarım dedim. Öldü-
rürüm veya sakat bırakırım değil. Hem o kadar da abartmaya gerek
yok."

"Haklısın, bana tecavüz etme girişimini engelledim de abarta-
cak bir şey oluşmadı."

"Hey! Kes şunu!"

Alaya şekilde gülümseyen Fırat öne eğilip İki orta parmağını
Sanem'in alnına dokundurdu. Fakat onu itmedi, "ödeştik diyelim."
Geri çekildi ve gülüşünü endişeli bir ifade ile değiştirdi. "Sanıyorum
sosyal medyadaki haberleri gördün."

Bir anda canlanan Sanem yanında duran telefonu eline aldı.
"Bu İnsanlar kafayı yemiş, resmen kendimden nefret ettim. Biri
bana ucube demiş." Sanem işaret parmağını tehdit eder gibi Fırat'a
doğru salladı. "Ama sen dur, bu fotoğraftan kimin çekip yaydığı İle
İlgili iyi bir tahminim var ve ona pişmanlık neymiş yaşattıracağım."

"Olan oldu. Önemli olan bundan sonra ne yapacağımız..."

"Tamam işte, ben sana ne yapacağımı söyledim. Onu pişman
edeceğim."

"Sanem!"

Fırat'ın dudaklarından adını duymak kalbini hoplatıp ritmik bozmuştu. Ne var ki ses tonu uyan doluydu ve gerçekten sabn ti kenmiş gibi bakıyordu.

"Evet, ben senin dest *buddy* olarak nitelendirdiğin Fırat'ım. Ancak dışarıda farklı bir hayatım var." Fırat yerinden kalkıp pencereye ilerledi ve perdeyi araladı. "Yakında burayı bulurlar.*

"Kimden bahsediyorsun?*

"O yorumlan yazanlar, basın...* Sanem'e döndü. "Burada sadece senin için kalmadım. Evimin giriş kapısını çoktan kapattılar. Ayrıca çalıştığım kafe de işgal altında.*

"Bunlar sadece romantik komedilerde olmuyor muydu?"

"Romantik kısmını bilmem ama bizimkisinde sınırsız komedi var.*

"Ben onlarla baş ederim.*

"Ben yapamam.*

Genç adamın rahatsız edici derecedeki güzel görünen yüzüne baktı. Şimdi pencereden dışarıda olanları seyrediyordu. Vücut dili gergindi. Sanem de toparlandı.

"Dün senin baklanda çıkan haberden dolayı mı?" Bir cevap bekleyen Sanem karşılık almayacağını anlayınca devam etti. "Anu baksana seni kurtarmışlar. Kadın nüfusunun büyükçe bir kısmıyla yakından tanışmışsın."

"Yeterli olduğunu sanmıyorum. Sence de örtbas gibi görünmüyor mu? Hem kim bilir daha neler yazılıp paylaşılacak."

Sanem yerinden kalkıp yanına gitti. Öncesinde rahatça yapabildiği gibi genç adama dokunup sarılmak istedi ama nedenini çözemediği şekilde yapamadı. Onu teselli etmek hatta belki de abarttığı¹ söylemek de istedi. Ancak bilmediği duygular hakkında ahkam kesenlerden nefret ederken onlara dönüşemezdi.

Parmaklarını açıp avuç içini Fırat'ın sırtına koydu. EH al^ değmiş gibi yansa da çekmedi. Bu neden şimdi oluyordu? Yanlış#* maniamama Sanem'in hayatının kısa bir özetiydi.

"Senin için yapabileceğim bir şey olsa keşke."

Ona doğru yavaşça dönen Fırat, “Aslında var,” derken ihtiyatlı bir tonlamayla konuşmaya devam etti. “Ama bunu senden istemeye hakkım olduğundan emin değilim.”

“Lütfen söyle, her ne olursa yapmaya hazırım.”

Sanem gerçekten hevesli ve istekliydi. Bunu da belli ediyordu. Fakat Fırat kararını kesin şekilde vermiş olsa da alacağı tepkileri, * muhatabı Sanem olduğu İçin kestiremiyordu.

Öncelikle geriye doğru bir adım abp ondan uzaklaştı. Verdiği kararda en büyük sorun buydu. Genç kadının kokusunu duyumsayıp sıcaklığını hissedebildiği kadar yakınında olduğu an tüm testosteron hormonları dans pistinde tepinir gibi hareketleniyor ve asla durmuyordu.

“Bu kadar emin olma.” Fırat kelimelerinin birkaç saniye havada asılı kalması için bekledi. “Kabul etmezsen sana hak veririm ama kabul etmeni çok isterim. Yoksa bir daha Türkiye’ye dönemem. Ya da bu ruh hâliyle Jack’in dediği gibi turnuvadan çekilmem daha faydalı olur.”

“Yani şimdi sana, *Yuh daha neler! Biraz daha abartsaydın,’ derdim ama demiyorum. Sadece saçmalama demekle yetinmek istiyorum.”

Sanem’in sesi kararlı ve sertti. Tam da Fırat’ın istediği kıvama gelmişti.

“Abartmıyorum, beni bekleyen senaryoları seninle paylaşıyorum.”

“Tamam, badi,” diyen Sanem kollarını yana doğru açtı. “Nasıl bir planın var söyle. Ucunda adam öldürmek de dâhil söz, neyse yapacağım.”

Fırat’ın efkârlı ifadesi serseri ama bir o kadar da çekici gülümsemeyle değişti. Sanem’i koruyacak ve bunu da en çok kendisi için yapacaktı. Fırat, “Katil olmamıza gerek yok, evlenelim yeter,” derken asla tereddüt etmedi. Aksine istekli ve hevesliydi.

Onu yanlış duyduğundan emin şekilde sol kulağını Fırat’a doğru çeviren Sanem, “Ne yapalım?” diye sordu.

•Benimle evlen.”

“Diğer şıkka geçelim, hadi gidip katil olalım. Kimden başlaya-
çağımızı söyle.*

“Sosyal medyada paylaşılan fotoğraflardaki kadınlardan birijit
de evlenebilirim ama sözleşme yapsam dahi onlara güvenemem ya
hayatımı ya tüm mal varlığımı alırlar kİ çeneleri de kapanmaz. Hem
külkedisi olarak en dikkat çekenî sensin. Bir geçmişimiz de var.⁹ Fı-
rat’ın ne söylediğinin bir önemi yoktu. Sesi öyle yumuşak ve derindi
ki hipnozla İkna etme gücü vardı sanki. “Sadece bir yıl sürer.*

Kısa bir an için düşünceleriyle tüm ilişîği kesilen Sanem sanki
kendine yabancılaşmıştı. Evli olmak zaten başka bir günün konu-
suyken bir de Fırat ile evli olmak düşüncesi bedenindeki tüm hücre-
leri yerinden sarsıyordu. Onun için bir şeyler yapmak istiyordu hatta
buna razı ve gönüllüydü. Ancak konuşmak, yanında olmak, elini tut-
mak gibi şeyleri kapsayan bir iyilik paketinden bahsediyordu.

“Daha dün sabah bana evlenme teklif etmeyeceğine dair Söz
vermiştin!”

“Hayatın ne getireceğini bilemezsin.*

“Şimdilerde sözünün eri adam bulmak imkânsız.”

Sanem köşeye sıkışmış tavşan gibi bulunduğu bir metrekarelik
alandaki sağı sola yürüyor, bazen de kendi etrafında dönüyordu. Ama
Fırat’ın beklediğı gibi ilk cümlesi, *kesinlikle* hapır/olmanuşb. Sa-
dece kabullenmeye ve başka bir yol bulmaya çalışıyordu.

Fırat çok düşünmüş, araştırmış en nihayetinde saate aldırma-
dan avukatım aramıştı. Vesayet davası onlar evlenirse düşerdi. Sa-
nem’in bunu neden daha önce düşünmemiş olabileceğine karşılık
cevabı ona avukatı vermişti. Anlaşmalı bir evliliğı babası kanıtlayıp
feshedebilirdi. Ama Fırat ve Sanem tanışıyordu. Yakındılar. Hat-
ta beş yıl önce birlikte zaman geçirdiklerini kanıtlayabiliyorlardı.
Şimdi de basında fotoğrafları çıkmıştı. Babası aksini asla kanıtla-
yamazdı.

Teoride mantıklıydı ama uygulamada sıkıntılar vardı. Fırat için
Ok sıkıntı bunu San em ’e & oyi emekti. “Vesayet davası için evlenelim/

deseydi onu hem utandıracak hem kızdıracaktı ve Sanem çaresizliğine rağmen asla kabul etmeyecekti.

Sanem ona yardım etmek istediğini kendi ağzıyla birçok kere söylemişti. Keza Fırat'ın yardıma ihtiyacı yoktu. Çıkan haberlere ilk tepkisi sert olmuş olsa da tek üzüntüsü Banş içindi. Onunla konuşmuş» kendi dâhil herkes bunun turnuva öncesi ona kurulan bir komplo olduğunu bildiğini söylemişti. Hatta konu ana haberlere çıkmış ve devlet büyükleri de olaya dâhil olmuş, spor bakanı tüm müsabakaları boyunca yanında olacağını belirtmişti.

Detayları Sanem'in bilmesine gerek yoktu. Hayali, özel dedektif olup mutlu bir hayat yaşamaksa Fıratona bunu verecekti. Onu utandırmak ya da babasının insafına bırakmak İstemiyordu. Bunu yaparken de küçük bir hile yapmıştı çünkü dün gece görmüştü. Sanem bilinen ve inanılanın aksine sakın, kendi hâlinde ve oldukça düzgün bir hayat yaşıyordu. Sadece başkalarının ne düşündüğünü umursamıyor, kendini açıklamaya gerek duymuyordu.

“Başka birini ya da başka bir yol da bulurum. Ama sadece sana güvenebilirim.”

Fırat'ın sesi yumuşacıktı. Sanem bu sesin teninin üzerinde gerindiğini hissetti ve içi titredi. Hareket etmeyi bırakıp kocaman açılmış gözlerle bakarken Fırat onu omuzlarından tuttuğunda genç adamın gücünü fark etti. Kendi üzerinde isim veremediği ve karşı koyamadığı o gücü.

Kann boşluğundan başlayan titreşim tüm vücuduna yayılırken bacaklarının arasındaki ıslaklık geri gelmişti. Bu ufacık temasın östrojen hormonunu bu kadar çabuk hareke geçiriyor olması biyolojik kuramların hepsini çürütüyordu. Üstelik aklından geçen görüntülerin hiç sırası değildi. Fakat şu an istediği tek şey kendi çıplak teninin üzerinde Fırat'ın çıplak tenini hissetmekti.

Kollannı tutan Fırat'ın parmaklarının dudaklarının kenannda gerindiğini hayal etti. Sanem düzgün, güçlü o parmakların tadına bakarken Fırat da diliyle onun iki göğüs arasının tadını alıyordu.

Ama Fırat'la arzusunu hızlı ve kimliksiz bir sevişmeyle tatmin etmek istemiyordu. Yoğun, yorucu ve anlamlı olmasını tercih ederdi.

Sanem'in hissettiği değişim diğer her şeyin önüne geçmiş n kaşları çatılmıştı. Yüzünün ona ihanet edip kızarmamasını diledi.

“Senden çok şey istiyorsam söyle lütfen, başka bir yol İllaki bu lunım*.

Sanemin yüzündeki ifadeyi yanlış yorumlayan Fırat'ın dudaklanındald yarım da olsa sıcak gülümsemeye karşılık vermedi ama kaşlarını çatmayı bıraktı. Kendini geri çekti.

Anlaşmalı da olsa onun başkasıyla evlenmesine izin veremezdi. “Seninle evleneceğim.”

Kendini kırılğan ve savunmasız hissediyordu. Üstelik bu İh duygudan da nefret ediyordu.

Bir rişanın içindeymiş gibi Sanem etrafında gelişen olayları di* şandan izliyor, müdahale etme şansı varsa bile akışına bırakıyordu.

“Her ne yaparsanız bana mutlaka rapor verin,” diyen avukatını iramalı mıydı?

Adam bunu söylediğinde ona gülmüştü. Sanem ne yapıyordu İd? Günleri birbirine ardına aynı şekilde yaşıyor, beklediği bir şey varmış gibi zaman öldürüyordu.

Şimdi sosyal medya ünlüsü olmuştu ve Fırat Dağlı İle evleniyor' du. Eğer turnuvayı kazanırsa o zaman dünyaca ünlü olacaktı.

Evet, bu köklü bir değişimdi. Keza Sanem'in dünyası bunu id* rak edip hayalini kuracak kadar geniş değildi. Üstelik ona böyle bir iyilik yapacak kadar da kaderine güvenmiyordu.

Kaderden özür dileyip teşekkür mü edecekti yoksa inancım yi* tirmekte ne kadar haklı olduğunu Sanem'e bir kere daha mı ispat edecekti? Bunu maalesef zaman gösterecekti.

Hayranlar ve gazeteciler Fırat'ın olabileceği tüm adreslerde kır kışkaya yatmış gibi bekledikleri için henüz ulaşamadıkları Sanem'in evinde sıkışıp kalmışlardı,

Yanm saat Önce yanlarına gelen Jack onlara bazı haber ve evraklar da getirmişti. Konsoloslukta evleneceklerdi. Detaylarla ilgili görüşmeler az önce bitmişti. Şimdi de Fırat'ın marka yöneticisi Ali* ce'in gelmesini bekliyorlardı.

Telefonuna gelen bildirimle dikkatinin dağılacağını umarak mesajı açtı.

"Lütfen kafeye gel. Bir aylık işi şimdiden yaptık ve gün daha yeni yanlandı. Eğer gelersen sana bir maaş ikramiye veririm."

Mesaj müdüründendi ve anlaşılan Fırat, Jan girl ile gazeteciler konusunda haklıydı. Bu karmaşa bitince kafeye gidecekti. Gözüyle on beş metrekairelik salonunu taradı. Müdürün söz verdiği ikramiyeyle bir halı alacak ve daha rahat bir koltuk takımının ilk takririni ödeyecekti.

"Biraz beklesinler ve onlara kremalı kahve satın. İşlerim bitince geleceğim." Mesajı müdürüne gönderdi Oraya giderek hem bir maaş ikramiye alacaktı hem de San Sülün'ün hakkından gelecekti. O fotoğrafları onun çekip paylaştığına emindi.

"Sıkıldın mı?"

Sesle birlikte başını kaldırdığında Fırat'ın ona baktığını ve soruyu ona sorduğunu fark eden Sanemdin dudaklarında bir sırıtış belirdi.

"Hayır," deyip başını sallayan Sanem, bu adamla evleneceği İçin San Sülün'e teşekkür etse daha uygun olmaz mıydı?

Bu düşüncüyü aklından silmek ister gibi hızla başını salladı ve tekrar telefonuna odaklandı. Görev bilinciyle hareket etmeli ve lanet hormonlarını dizginlemeliydi.

Artık geç kaldığını söyleyen sesi duymuştu ama duymamış gibi yapmayı seçti.

Tüm marka yöneticileri mi böyle görünüyordu? Yoksa Fırat kendine böyle görüneni mi seçmişti? Alice uzun bacaklı ve san saçlı

bir kadındı. Hem vücudu hem yüzü bakını kendine bir daha baktı nyordu.

Fırat ona kapıyı açıp içeri alırken yanaklarından öpüp. “Geldi ğin için teşekkürler,” dedi.

Alice, “Sorun değil,” dese de onun için aslında öyle olduğu gö rülebiliyordu. Ancak sorunun, buraya kadar gelmek mi yoksa Fırat* kendi elleriyle evlendirmek mi olduğu tartışılırdı.

Girdiği ortamdan hoşnut olmadığını belirtiresine etrafına ba- karken eli hâlâ Fırat'ın belindeydi. Kabul, Alice buraya ait değildi w hoş olmayan bir tezatlık yaratmıştı.

Usta bir manevrayla kendini kadının kısıkaçlarından kurtar» Fırat yanına geldiğinde Sanem nihayet yerinde kıpırdandı ve saygı! genç bir kadın gibi gülümsedi. Ancak Fırat elinden tutup onu ayağı kaldırdı ve elini beline yerleştirdiğinde dizleri titredi.

Böylelikle Fırat safını ve tercihini belli etmişti.

“Sizi tanıştırayım. Sanem, umarım yalanda eşim olacak,”diyen Fırat sözlerinin birebir karşılığıyla parlayan gözlerle Sanem’e bakıp gülümsedi ve onu yanağından öptü. Bilmese bu Oscarlık oyunculuk karşısında adamın aşkına inanırdı. “Ve Alice, marka yöneticisi diye geçiyor ama çok iyi bir dost ve işinde harika biridir.”

“Evet, başımıza bunlar hep marka bilmem nesi yüzünden geldi.”

Jack'in homurdanması karşısında diğerleri gülüşürken Sa- nem'in çatılan kaşlarını gören Fırat tedirgin oldu. “Jack sadece tenis kortunda kalalım istedi. Alice ise bizi bir marka yaptı.”

"Yanılıyorsun," diyen Sanem de kadın oyuncu ödülüne talipti. “Yeteneğin ve karizmanla tenis kortunda fark edilmeden daha fazla kalamazdın. Arkadaşlar sadece süreci Öne çektiler.”

tik tepki Jack’ten geldi ve bıkkınlıkla oturduğu koltuğa yaslan* dı. “Sana göz açtırmadığımı sanırken şimdi seni kendi ellerimle ev- leDdiriyorum.”

“Sende mi bu ilişkiyi bilmiyordun?”

Aliee’in sorusu havayı buz gibi yaptı. Fakat Jack hatasını çabuk UM

toparladı. "Aile dostu ve arkadaşı olduğunu söyledi. Ve bîl bakalım ne oldu? Keriz gibi ona inandım."

Alke'in hayalleri suya düşerken Sanem bir kere daha gülümse-di. Bu anlaşmalı evliliği sadece Jack bilecekti ve adam işinde iyiydi.

"O zaman detaylara geçelim," diyen Alice kendine oturmak için konum ararken Fırat belinden tuttuğu Sanemle birlikte yere çöme-lip ona da aynısını yapmasını işaret etti.

Sanki ona, "Kendini köprüden at," demiş gibi hayretle baksa da denileni yapmaktan başka çaresi olmadığını biliyordu.

Mini eteği ve uzun bacaklarına rağmen oturmayı hem de hiç fri-kik vermeden başardı. Bazı kadınlar bu genle yaratılıyor olmalıydı. Yoksa bunu yapmak görüldüğü kadar kolay değildi. Sanem içinse imkânsızdı.

Alice evrak çantasından onlarca kâğıt çıkarıp sehpayaya koydu. "Bazı derlemeler yaptım," dedi. "Gelen yorumlar ve buna bağlı bek-lentilerin tablosu şu şekilde." Fırat'ın önüne bir grafik koydu. "Eş cinsellik ile ilgili yapılan habere kimse İnanmadı ve demotive amaçlı bir haber olduğu konusunda herkes hemfikir. Tabii kadınların sana sahip çıkma biçimi biraz farklı olduysa da işe yaradı. İlle de evlilikle sonuçlanması gereken bir durum yok."

"Burada dur bakalım," diyen Fırat patronluk taslamak isteme-miş ama sesi öyle çıkmıştı. Herkes susup ona dönünce o bir kere daha kolunu Sanem'e doladı. "Bu evlilik zaten olacaktı, haberler işimi kolaylaştırdı. Sanem'i ikna etmişken böyle bir ihtimali hemen ele."

Alice akıllı bir kadındı, genç adamın Sanemle neden apar topar evlenmek istediğini anlamaya ve mümkünse de evliliğin gerçekleş-mesini önlemeye çalışıyordu. Fakat Fırat ne kadar ciddi ve istekli olduğunu öyle net belirtmişti ki kadın tek kelime etmeden elindeki kâğıtları sehpanın altına koyup yeni bir grafik çıkardı.

Ancak Sanem kuşkuyla Fırat'ın yüzüne baktı. Madem her şey ona pozitif olarak dönmüştü, o zaman neden evlenmek zorunday-dılar?

“Burası hatta dünyanın kalanıyla ilgili sorunum yok. Bu haberlerin Türkiye'deki yansıması inan bana çok daha farklı, hele ki Banı için. Bunu daha önce konuşmuştuk, Fırat Dağı markası ile ilgili her şeyi yapmaya sonsuz hakkın ve kredin var. Ancak benim Türk olduğumu ve Türkiye'de bir ailem hem de benden daha ünlü, üstelik geleneksel bir ailem olduğunu unutmadan hareket etmeni bir kere daha rica etmek durumundayım.”

yüksek sesle düşündüğü için mi Fırat böyle bir açıklama yapmıştı? diye çözmek istercesine Sanem en iyi cevabı alacağım düşündüğü kişiye yani Jack'e baktı. O da en az Sanem kadar burada olmaktan dolayı keyifsizdi.

Sanem onunla göz göze gelmemek için bu defa bakışlarını kaçırdı. Çünkü Jack onu suçlarsa adama hak vermekten başka çaresi yoktu.

“Onunla bunca zaman...”

“Sanemle Kitfen.”

-Anlamadım?

“Adı Sanem, Fransız ama annesi Türk.”

Mesajı alan Alice, “Sanem ile,” diye cümleye başladığında Sanem, Fırat'ın onu kendine bağlayıp âşık etmek için daha ne hamleler yapacağını merak ederek adama baktı. Sanem'in hiç şansı yoktu. Kaşlarını kaldırıp İndirdi ve kabullenmiş bir edayla tekrar Alice'e yöneldi.

“Bunca zamandır görüşmelerinizi ustaca saklayıp şimdi ortaya çıkarsanız ikna edici olmaz. Fakat Sanem'i gizlemeye devam edersen de bu seni hoş göstermez. Orta yollu bir program yaptım. Gazeteciler ve hayranların evinin önünde bekliyor. Birazdan üçünüz eve gidecek ve konuşmadan arabayla yanlarından geçeceksiniz. İkinizin bir pozunu yakalayacaklardır. Bu da bugünlük bize yeter. Zaten güvenlik onlara Sanem'in geçen gün senin evinde kaldığını ve birlikte kahvaltı ettiğinizi hatta neler yediğinizi bile anlatmış.”

İlk defa olaya dâhil olan Sanem, “Benim kafeye gitmem lazım,” dedi.

İM

“üzgünüm orada daha çok *antiSanemciler* var ve bugün işe gitmeniz hatta bundan sonra garsonluk yapmanız mümkün değil.”

“Ne demek bu, neden?”

"Birkaç güne Fırat Dağlı'nın eşi olacaksınız. Garsonluk yapamazsınız. Eğer isterseniz kafe açarız, siz de işletirsiniz.”

"BİR dakika...”

“Tamam Sanem, bu detayları sonra konuşsak olmaz mı?”

"Müdürümü ve o San Sülün'ü görmek zorundayım.”

"San Sülün?”

Alice merakla araya girmiş ama İkili onu duymamıştı. "Bugün olması şart mı?” diye soran Fırat'ı Sanem, "Evet,” diye cevaplayınca genç adam, "Tamam, bunu halledeceğim,” dedi. Bu genç kadının ona koşulsuz bir inançla güvenmesini sağladı. Ancak bu çalışmama durumu beklemediği bir darbeydi. Böyle bir değişikliğe hazır değildi. Nasıl geçinecekti? Hazırdaki parası ona uzun süre yetecek olsa da o sonrası için bekliyordu.

"Bu evi de hemen kapatmayız, nikâhtan bir hafta sonrasına kadar kalır.”

Alice'in yeni yorumuyla yerinden tek hamleyle ayağa kalkan Sanem, "Evimi de mi alıyorsunuz?” diye sordu.

"Evli çiftler aynı evde yaşar!”

Jack'in ima dolu bir tonlamayla verdiği cevap Sanem'i durdurmaya yetmişti. Lanet ki Fırat'a, "Evet,” derken bu detayların hiçbirini düşünmemişti. Anlaşmak evlilik denilen şey kâğıt üzerinde yapılan bir şeydi. Onlar gerçekten evleniyor olamazdı.

“Sanem!” İşte Fırat yine yapmıştı. Adını sanki sadece onun için var olmuşçasına söylemişti. "Sakin olur musun? Bana bir kere ‘Evet,’ dedin. Dönmene izin verecek değilim.”

Dikkatle ve sükûnetle Sanem'e bakan Fırat'ın ses tonu buyurgan ama şaşılacak derecede yumuşak çıkmıştı.

"Bu detayları sonra biz aramızda konuşacağız, tamam mı?”

“Söz veriyorum, Sanem.”

Sanem kafası karışık hâlde yerine oturdu.

‘İkili olarak ortaya ilk maçta çıkacaksınız. Maçı kazanacağımı varsayarak...”

“Varsaymıyoruz, kazanacak.”

Jack’ın uyarısına karşılık Alice, “Tabii ki kazanacak,” dedi. “Senin için o maçı kazanmasını sağlamak benim işim de İhtimallere göre hareket etmek.”

“Tamam gençler, devam edelim.”

"İlk maç sonrası basın açıklamanda galibiyeti Sanem’e ve sev* diklerine armağan edeceksin. Zaten girişte ve çıkışta fotoğraflarınız çekilecek. Ancak mesafeli görünmeniz ilk izlenim için önemli. Akabinde evlilik gerçekleşmiş olur diye tahmin ediyorum. Bunu ben basına başka bir kaynaktan sızdıracağım. Ama yasal prosedürler yüzünden evlilik şu iki üç gün içinde gerçekleşmezse final maçından sonraya kalır, çünkü bugüne kadar olduğu gibi başann konuşulsun istiyorum. Evliliğin, ilişkin ya da Sanem değil. Ancak bir aksilik olur da birinciliğe ulaşamazsak o zaman evlilik haberini yayanın ki...”

“Başarısızlığım değil evliliğim konuşulsun.”

“Dediğim gibi her olasılığı düşünüp ona göre yol almak benim işim. Tabii bir de ünlü ve sporcu erkekler bütün zamanlarını çalışarak geçirdiği için bir süre sonra eşleri onlardan daha ünlü oluyor.* Alice sahte bir tebessümle Sanem'e döndü. "Lütfen yanlış anlama, benim korumakla görevli olduğum Fırat Dağlı markası.”

Sanem'in düşünceleri sanki mikserle atılmış gibi birbirine karışmıştı. İsteddiği ün ya da para değildi, daha şimdiden eski boş hayatının hasretini çekmeye başlamıştı.

Yanında oturan Fırat’tan aldığı sıcaklık, karşısındaki Alice’io söyledikleri, Jack’ın düşmanca bakışları, babası, işi, evi hatta geleceği. .. Verdiği karan sorgularsa kimsenin itiraz etmeye hakkı olmazdı. Fırat'a, "Evet,” derken asla bu detaydan hesaba katmamıştı. İçinde kandırıldığını dair güçlü bir duygu vardı.

Başım kaldınp Fırat’a baktı. Adam da bunu hissetmiş gibi ona

döndü. Bedenleri birbirine değerken bu bakışma bir şeylerin altını çiziyor gibiydi; Tehlikenin.

Gözleri acıdı ama bakışlarını çekmedi. Daha önce kafasının içinde çanlar çalmadıysa da şimdi çalıyordu. Karannı sorgulayabilir hatta vazgeçebilirdi de. Ancak Sanem'e, "Evet," dedirten sebep çok başkaydı. Bir kere daha akıyla değil dürtüleriyle yola çıkmıştı.

Fırat onu anlamış gibi, "Yapma," dercesine gülümsedi. Ve o an Sanem yanacaksa ateşe girmeye gönüllü olduğunu hissetti.

Fırat'ın teması, gülüşü ve gözleri... Yalan olmak istediğı başka hiçbir şey yoktu. Tek dileğı İse hayatındaki diğer tüm güzel şeyler gibi bunun da bir kâbusla sonlanmamasıydı.

6.BÖLÜM

O bakılan tanıyordu. Kaçmak İçin doğru anı bekleyen avın bakışlarıydı onlar. Keza Sanem'in sessizliğini ve gözlerindeki İfadeyi Fırat başka bir şeye yoramazdı. Tüm acelesi bu yüzdendi. O daha w olduğunu anlamadan sonuca ulaşmayı amaçlıyordu.

Evinden bir sırt çantasını dolduracak kadar eşya alan Sanem, psikolojik olarak hazır değilse de çıkmak İçin onu bekleyen Fırat'a hazır olduğunu söylemişti. Ve bu son bir saatte ağzından çıkan tek kelimeydi. İşte bu durum genç adamı korkutuyordu.

Alice'in dediklerini yerine getirmişlerdi. Jack'in kullandığı arabayla sitenin önünde yavaşlamış ve arka koltukta birbirlerine yakın otururken gülümsüyor olduklarına dikkat etmişlerdi. Sonrasında akşam altı İçin antrenmanda buluşacaklarına dair sözleştikten sonra Jack gitmişti.

Ve nihayet ikisi evde yalnızdı. Fırat dünden beri üzerinde olan koşu pantolonunun cebine ellerini koydu. Hafifçe yerinde sallandı-Gülümsedi.

Sessizliği bozmak için, "Nasılsın?" dedi. Aklına daha iyi bir giriş cümlesi gelmemiştir.

Sanem parmaklarını inceleyormuş gibi sindiği koltuğun kenar-

nnda yavaşça dikleşmeye başladığında hatalı giriş yaptığını anlamıştı.

“Harikayım.” Genç kadın başını kaldırdı. Yemyeşil gözleri bir anda orman karasına dönüşmüştü. “Bu duymak istediğin cevap.” Yerinden kalktı. Avına süzülen bir timsah gibi ağır hareketlerle yürümeye başladı. “Ama doğrusu» acayip derecede kandırıldığımı hissediyorum.”

Kadının bakışlarından kaçmak için Fırat’ın harcadığı çabanın sonuç vermeyeceği belli olmuştu. Geriye doğru gitmeye başladığında Sanem göz temasını asla kesmeden adımları arasındaki mesafeyi arttırdı.

“Senden yardım istedim ve sen de kabul ettin. Nasıl kandırıldığını düşünüyorsun?”

“Artık bir evim ve işim yok. Mesela böyle olacağını söylemedin.”

“öyle olacağını nasıl bilebilirdim!” Sanem’e kızgın olmak öyle çok yakışmıştı İd Fırat şu an gülmemek için kendini zor tutuyordu. Genç kadına sıkıca sarılıp ve yüzünü boynuna gömüp çikolata kokusuyla ciğerlerini doldurmak hayatta en çok istediği şey hâline gelmişti. “Hobilerim arasında anlaşmak evlilik yapmak maalesef yok. Bu benim için de bir ilk.”

Adamın suratındaki ifadeden Sanem’in hiçbir şey anlamadığı belli oluyordu. Fırat bir oyun mu oynuyordu yoksa gerçekten bu anlaşmalı evliliğe ihtiyacı mı vardı? Karar veremiyordu.

“Sana güvenmiyorum.”

“Beni kırıyorsun.”

“Şu an umurumda mı sanıyorsun!”

Sırtı cam duvara dayanınca Fırat durmak zorunda kaldı. Artık gidecek yeri kalmamıştı ama Sanem üzerine doğru gelmeye devam ediyordu.

“Şartlan senin için düzenleyeceğim.”

“Bana kafe açarak mı?”

Bilerini iki yana uzatan Fırat, “Çok param var ama harcayacak

zamanım yok," dedi. "Birinin harcaması lazım. Bu pekâlâ sen olabilirsin.'

Sanem dudaklarını öne doğru büzdüğünde Fırat'ın tüm hürleri alarma geçti. Genç kadını Öpmemek için kendiyile yeni ve çok daha güçlü bir savaş başlattı.

'Limitsiz mi?"

"Ne o limitsiz olan?" Fırat genç kadının dudaklarına öyle çok dalmıştı ki aradaki konuşmayı kaçırdığını düşündü.

"Harcayabileceğim para miktarı diyorum, limitsiz mi?"

Hayretle açtığı gözlerini karşısındakine dikme sırası Fırat'a geçmişti. İlk denemede konuşamadıysa da ikinci denemesinde, "Birt mit koymam herhalde.'

"Güzel. Peki ya ev ve araba?"

"Acaba tüyonun biraz onurlu davranarak bu meseleleri akışına mı bıraksak!"

"Öyle mi?" diyen Sanem minik bir adımla tam önüne geldi 'Anu senin bana teklif ettiğin şey bu, değil mi? Evimi, işimi, hayatımı bırakıp senin himayende şana ait olan şeylerle devam etmem. Bunu benden duyunca onursuzluk oluyor ama sen teklif edince erdendik'

Tamam ama parana ihtiyacım yok desen daha şık olurdu sanki."

'Niye parasız, evsiz ama onurlu olayım?!'

"Bu evlilik benim için. Dolayısıyla sen fazlasıyla fedakârlık yapıyorsun. Ben de karşılığında sana minnetimi göstermek İçin çaba liyorum."

"Dur bakalım, minnetin İçin ödeyeceğin bedeli daha belirlemedim.'

Bedeninin ağırlığını tek bacağının üzerine yükleyerek umursamaz bir poz verip dudaklarına da o serseri ve aynı oranda seksi gülüşünü yerleştirdince Fırat'ın mahcup ama ulaşılmaz görüntüsünde* ayrılıp bir çapkına dönüşmesi çok kolay oldu.

"Yalnız eğer bu şekilde önümde dikilmeye ve üzerime gelmeye devam edersen seni öpeceğim. Baştan söyleyeyim de sonra kızma/

Sanem işaret parmağını adamın göğsüne delik açar gibi bastırdı. "Aklından bile geçirme. İlk kural, temas yok.**

"Bu senin için de geçerli mi? Bana dokunmadan yaşayamadığın gibi bir izlenime sahibim."

Sağ kaşını havaya kaldıran Sanem, "İzle ve gör!" dedi.

"O zaman haberin olsun, bu kuralı delmek hedeflerimden biri olacak.**

Sanem adamın meydan okumasına karşılık bakışlarını Fırat'ın gözlerinde sadece İki saniye daha tutabildi. Sonra bir hışımla geri çekilip arkasını dönecekti ki bileğinde hissettiği güçle aniden durdu. Fırat tek bir hamleyle onu kendine doğru çevirmiş ve göğsüne dayamıştı.

Bedenleri ve nefesleri birbirine karışmışken ikisinin de kalp atış hızı olması gerekenin çok üzerine çıkmıştı.

Fırat'ın bakışları sanki içini görmek istercesine yüzünde gezinirken göğüs kafesinin içinde isyan edip ondan uzaklaşması gerektiğini haykıran kalbini Sanem yok saymayı başaramadı. Hele sahip olduğu çekicilik azmış gibi bir de haylaz gülümsemesini yerleştirdiği dudaklarının oluşturduğu o görüntü, dayanılır gibi değildi.

Hafifçe yutkunan Sanem, "Aklından bile geçirme," dedi kendinden emin olmayan tür sesle.

"Hazırlan da kafeye gidelim, diyecektim. Yoksa seni öpeceğim gün, bugün değil. Sadece gerilimi arttırmak ve beklentinin ne boyutta olduğunu görmek istedim."

Sanemdin hayal kırıklığına uğradığına Fırat yemin edebilirdi, sadece ispatlayamazdı. Ama kendi hayal kırıklığı daha büyüktü. Kaskılarındaki ağn da bunun ispatıydı. Sanem sert bir hamleyle kendini kurtarıp, "Cehenneme git Fırat Dağlı!" diye yanından uzaklaşırken Fırat'ın serseri gülüşü genişledi. Onlan bekleyen günler hem yorucu hem eğlenceli olacaktı.

“Seni takip edemiyorum,” diyen Fırat kırmızı ışıktaki duruna şapkasının Önünü iyice yüzüne doğru eğip yanındaki Sanem’e döndü. “Söz verdiğim gibi kafeye gidiyoruz işte.”

“Kahraman, centilmen, düşünceli, saygılı ve özverili adam!”

“Bunlar iyi özellikler olsa da neden kendimi kötü hissediyorum.”

“Çünkü öyle hissetmen için söyledim.”

“İyi bir şeyler yapmak isterden neden seni kızdırdığımı çözemiyorum.”

Hışımıyla Önüne dönen Sanem, “Yeşil yandı,” dedi ve soruya cevap vermeyeceğini belli etmek için dudaklarını birbirine bastırdı.

“Hem kafeye gitmek isteyip hem de kafeye gittiğimiz için banı çıkışman, tam da senlik!”

“Sevgili Alice İn antrenman harici evde kalmanı söyledi.”

“Olabilir, bu onun fikri ve ben tamam demedim.”

“Evet ama kabul etmek istemesem de yaptığı program iyiydi.”

“Lütfen Sanem, iyi gidiyorsun devam et.”

“Kes şunu!” Derin bir iç çeken Sanem nihayet, “Evet,” dedi ve devam etti. “Kafeye gidip San Sülün’e haddini bildirmek istiyorum, senin başına yeni bir bela açmak değil.”

“Bu San Sülün kim ve neden benim başıma bela oluyor!”

“Bela mıknatısı olan benim için yeni bir sorun nereden geldiğini değil ne zaman geleceğini sorgulanmalı. Ayrıca San Sülün yani Olivia ile hesabımı kapatırken etrafta olmanı istemiyorum.”

Fırat gerçek anlamda keyiflenmiş ve gülüyordu. “Benim için endişeleniyorsun, aynı zamanda seni etkiliyorum. Demek bir de seni öpsem, kesin bana âşık olursun.”

Gözlerini deviren Sanem başını adama çevirdi. “Tamam Fırat Dağlı, nensin!” dedi. Ancak dudakları alaycılıkla kıvrıldı. “Dikkat et de ava giderken avlanma.”

«^vti sensen hiç sorun değil.”

“Şano bir tavsiye, sakın beni hafif alma* .

“Asla- Aksine sana hayatımı emanet ediyorum.”

”0 zaman ikinci tavsiyemi dinle, kimseye güvenme.”

Kimseye değilse de hislerime güveniyorum. Bu yüzden av sensen av olmaya ve hayatımı sana emanet etmeye hem razı hem gönüllüyüm.” Hiçbir teklemede bulunmadan cevap veren Fırat ona doğru döndüğünde Sanem başını çevirdi.

Adama nasıl bir cevap vermesi gerektiğinden emin değildi ama Sanem içinde bir şeylerin, yapboz parçaları gibi yerini bulduğunu hissedebiliyordu.

Neyse ki Fırat sağa sinyal verip direksiyonu çevirmeye hazırladığında konuyu kapatabilmesi için fırsat önüne düşmüştü. “Dur, sokağa girme. Beni burada bekle.”

“Hayır, seninle geleceğim.”

Sanem sırt çantasını kucağına aldı, tüm vücuduyla Fırat'a dönüp bakışlarını da kısıp ne kadar kararlı olduğunu önce beden diliyle belli etti.

“Bana sadece ayak bağı olursun, işim beş dakika sürecektir ve her ne olursa onunla baş edebilirim.” Sanem konuşmasına devam edebilmek için kısa bir es verdi. “Doğada tek başına yaşamaya alışkın bir kediye evcilleştirip sonra tekrar sokağa bıraktığında var olan dokuz canından sadece biri kalır.”

“Sen bana ne anlatıyorsun?”

Fırat'ın sesi istediğinden sert çıkmıştı. Ancak itham edildiği şeyden hoşlanmamıştı.

“Tek olmayı iyi bilirim. Bunu değiştirme. Gücümü elimden alırsan gittiğinde bocalarım.”

İtiraz etmek ve onu asla bırakmayacağını söylemek isteyen Fırat'a arkasını dönen Sanem göz pınarlarında hareketlenen ve özgürlüklerini talep eden yaşlarını geri göndermek için derin bir nefes aldı. Hissetmek istemediği duyguların, içindeki diğer tüm duygulara üstünlük sağlamak için nasıl çırpındığını sezebiliyordu. Tavırlarına

yansıması sert olsa da o duygular yumuşaktı. Fakat Sanem sonum kadar direnecek ve illaki bir savunma metodu bulacaktı.

İlk hedefi müdürün ofisi denilen depodan bozma odaya geçip hesabını kapatmaktı. Ancak küçük koridorda karşısına çıkan San Sülün Olivia ile karşılaşınca ikisi de aniden durdu.

Sanem nasıl başlayacağını bilemedi. Sonra içgüdülerini takip etti ve kendinden on santim uzun kızın üzerine yürüyüp onu duvara yapıştırdı. Sağ kolunu tutup arkasına doğru büküğünde kızın attığı çığlık onu keyiflendirdi. Sonra da kendi boştaki kolunu Olivia'nın ensesine bastırıp onun hareket edemeyeceğinden emin oldu.

Sanem aldığı dövüş sporları eğitiminin bir gün işe yaracağım biliyordu, sadece böyle bir amaçla kullanacağını asla tahmin edemezdi.

"Ashında sana Fırat adına teşekkür etmeye gelmişim. Sayende onunla evleniyorum? Bunu kesinlikle söylememesi gerekiyordu ama Sanemin içgüdüleri asla doğru yoldan ilerlemezdi. "Ona sürekli 'Hayır/ diyordum ama bak, fotoğraf ve haberlerden sonra, 'Hayır/ diyemedim."

"Sen ne saçmalıyorsun ya!"

Kız bir yandan çığlık atıp bir yandan da kendini kurtarmaya çalışıyordu. Sanemin ise gözlerinden ateş çıksa da ses tonunda sabitlik ve dinginlik vardı. '

"O gece bizi takip ettin ve fotoğraflarımızı çekip paylaştın?"

"Ben öyle bir şey yapmadım. Çek pençelerini üzerimden?"

"Hah! Buna inanır mıyım? O gece nasıl baktığımı gördüm?"

"Sen ve Fırat beni ilgilendirmiyorsunuz. Ne sizi takip ettim ne fotoğraf çekip paylaştım?"

"Sabaha kadar konuş, sana inanır mıyım?"

Hıncını alamayan Sanem, dirseğim' ensesine iyice bastırıldığı kızın çığlık atmaktan başka şansı kalmamıştı.

Olivia, "Yardım edin'" diye yakarırken Sanem, "Sana kötülerin hep kaybettiğini öğreteceğim," diyerek ona öfkeyle karşılık verdi.

Sesleri duyan müdür ve çalışanlar koridora koşup ikilinin etrafına toplandı. Ancak Sanem'ın yakın arkadaşı Emily onlara yaklaşmaya cesaret edebilen tek kişi oldu.

"Sanem sakın ol!" derken kolunu tutmuş, kızı bırakması için ODU zorluyordu.

"Fotoğraflarımızı çekip paylaştı ve hayatımı altüst etti."

"Hangi fotoğrafları?"

Sanem arkadaşına olayın detaylarını anlatmak isterken kolunun gevşemesini fırsat bilen Olivia kaçmak için hamle yapacaktı ki onu yeniden ittirdi. "Özür dilemeden ve bir daha kimseye kötülük yapmayacağına söz vermeden seni bırakmayacağım."

Olivia bencilliğiyle ünlüydü. Kafeden çok kişiyi ağlatarak uzaklaştırmıştı. Bu yüzden diğerleri onun kıvrınmasını zevkle seyretmek için Sanem'e müdahale etmiyordu. Tık naz müdür ise otoritesini kaybedeli çok olmuştu. Bağırınca mobbing yapmakla, dokununca tacizle suçlandığı için olayın dışarıya yansımadan kapanması için sadece dua ederek bekliyordu.

İşin ona düştüğünün farkında olan Emily bu durumdan Sanem'ın hasar almadan kurtulması için sesini iyice yumuşattı. Sanem'ın gerçekte nasıl biri olduğunu iyi biliyordu. Zor zamanlarında yanındaki tek kişiydi. Ayyaş erkek arkadaşının ona açtığı borçları ödemek için uğraşan Emily ile sadece zamanını değil maaşını da paylaşmıştı. Yediği dayaktan sonra karakola gitmesi için onu cesaretlendirip yanında olan kişi de Sanem'di.

"Ne olduğunu anlat ki cezasını birlikte verelim."

"İnternette yayılan şu Fırat'la fotoğraflarım var ya, onları bu çekip paylaştı."

"Emin misin?"

"Başka kim olabilir?" Sanem'ın Öfkesi yeniden alevlenince kızı

bir kere daha duvara sıkıştırdı. Olivia'nın attığı çılgınlıkla keyiflenip arkadaşına döndü. "Fırat'ın buraya geldiği gece bizi arabaya binerken çekmiş. Sonra gittiğimiz yere kadar takip edip orada çekmiş."

Aklı karışmış olan Emily kendine inanamayarak, "Yanılıyorsun," dedi. Onu Olivia'yı savunacak pozisyona getiren hayatın da alacağı olsun. "Arabaya binerken fotoğrafınızı çekmiş olamaz. Biz sizi görmedik."

"Siz görmediniz, o düşmüştü r peşime."

"Sanem hayır, hep birlikteydik. Jo'nun mekânına gittik ve biliyorsun ki oraya aşağıdaki yoldan gidiliyor, sizinkinin tam ters istikamette."

"Emin misin?"

Emily durup o geceyi ve o gecede Olivia'yı gözünün önüne getirdi. Kız hep yakınındaydı, herhangi bir sebeple dahi ayrılmamışlardı. Anarını düşündükçe Olivia sürekli orada belirliyordu. Emindi.

"Emily haklı. O hep yanıımızdaydı. Sonrasında saat geç olduğu için ben Olivia'da kaldım. Sızıp yattık. Hatta benden önce uyudu."

Araya giren Sam'in sözlerini doğrulatmak için Sanem arkadaşının gözlerinin içine baktı.

"Her şey aynen öyle oldu. Kesinlikle o değil."

Sanemdin şaşkınlığını çatık kaşları belli ediyordu. Akimdan ise birbirine temas etmeyen onlarca düşünce geçiyordu.

"Bırak artık beni!"

"Neyse bunu daha önce yaptıklarının cezası gibi düşün," diyen Sanem kızın üzerinden çekildiğinde bu defa Olivia ona doğru atıldı. Ancak sessiz kalan kadınlar bu kez araya girip bağışlarına aldırmadan onu depoya soktu.

Kargaşaya ve düşüncelerinin hızına yetişemeyen Sanem, "Kim yaptı?" diye sordu. "İki fotoğrafı da aynı kişi çekmiş olmalı çünkü aynı hesaptan tek postla paylaşılmış. Belli ki o gece bizi takip etti. Her şey doğaçlama gelişmişti, nereye gideceğimizi biz bile bilmiyorduk."

"Belki Fırat'ın bir fanıdır."

Sanem aslında soru sormuyor, yüksek sesle düşünüyordu. Yine de arkadaşına yanıtına önce kafasını sallayarak karşılık verdi. “Fırat’ın fanları benimle uğraşiyor, ona toz dahi kondurmuyorlar ama o paylaşımı yapan Fırat’ı ağır şekilde eleştirip olmayacak ithamlarda bulunup açık alanda seviştığımızı söyleyecek kadar Heri gitti. Tek amacı ikimizi de rahatsız etmektir. Bu yüzden Olivia’nın yaptığına inandım.”

Soğuk bir esintiyle ürperdiğini hisseden Sanem ürkmüştü. Takip edildiklerine ve bunun kesinlikle iyi niyetle yapılmadığına emindi.

Babası olabilir miydi? Vesayet davası için kendine haklı bir sebep daha yaratmış olmak için kızını aşağılamaktan çekinmezdi.

Fakat o duygusuz da olsa aptal değildi. Şimdi evleniyorlardı ve ilişkilerinin kanıtlarından biri de bu fotoğraflardı. Babası bu ihtimali düşünmeden hareket etmezdi.

Kimdi o zaman? Onları takip edip özellikle başlarına çorap örmek isteyen kim olabilirdi?

Keşke bir cevabı olsaydı fakat aklına uzak ihtimal dahi olsa hiçbir şey gelmiyordu.

Emily ile kucaklaşıp diğerleriyle de vedalaşan Sanem’in öfkесinin yanına bir de endişe eklenmişti. Ve bu duygu onun yoldaşı gibi olsa da ona hâlâ alışamamıştı.

Fırat’a, “Evet,” demişti. Neden hiç pişmanlık hissetmiyordu?

Sadece endişe vardı artık. Babası onunla uğraşırken Fırat’a zarar verebilirdi.

Evliliğe inanmıyor değildi. Kendi anne babası kötü bir iş çıkardı diye genelleme yapmayacaktı. Sancaktar kardeşleri görmüştü; yıllara, yaşanmışlıklara rağmen her şeye hatta tüm dünyaya karşı el eleydiler.

Hayat adil değil, melankolisi yaratmayacaktı. Böyle bir hakkı vardysa da zamanı yoktu.

Midesinde oluşan düğüm yapmak zorunda olduğu şeyi yokmuş gibi davranmasını engelliyordu. Fırat'a anlatmak zorundaydı Onunla evlenerek neye bulaştığını, babasının yaptığı ve yapacağı muhtemel şeyleri adamın bilmeye hakkı vardı.

Sena ve Tanem vesayet davasından habersizdi. Biliyor olsaydılar -kİ nasıl bileceklerdi- mutlaka bahsetmiş olurlardı. Fırat herhangi bir konuşmanın herhangi bir aşamasında böyle bir şeyi ima dahi etmemişti. Şimdi dürüst olacak ve adama hem neye bulaştığını hem de bu evliliğin Sanem için hangi sonuçlara gebe olduğunu söyleyecekti.

Midesindeki düğüme ve öfkesine rağmen rahat bir tavırla arabaya binip yolcu koltuğuna oturdu. Fırat'a dönüp bir şey söylemesini bekledi. Genç adam kaygılı görünüyordu ama onu rahatlatacak değildi çünkü kendisi çok daha fazla endişeliydi.

Fırat'ın bir şey söylemeden ona diktiği merak ve endişeli bakışlarını yok sayıp telefonunu çıkardı ve Fransa'daki avukatını aradı. Kabul, utanıyordu. Anlatacak cesareti yoktu. Ancak genç adamın duymasını sağlayabilirdi.

Telefonu açan avukata, "Selam," dedi ama konuşmasına izin vermeden konuya girdi. "Ben evleniyorum. Bu evlifik, babamın açtığı vesayet davasını nasıl etkiler?"

Üç saniye süren sessizliğin ardından Sanem, "Onu tanıyorum,* dedi. Daha uzun bir sessizlikten sonra Sanem aynı inançsız sesle devam etti. "Sahte evlilik değil. Aksini ispat edemez."

Fırat'ın da söylenenleri duyması için telefonu kulağından uzaklaştırıp hoparlörü açtı. Onu nasıl etkileyecek ise ilk ağızdan duyması gerekiyordu.

"Evlendiğiniz takdirde babanız davayı açamaz. Ama evlilik için inceleme talep edebilir. Fakat İngiltere'de olmanız işini zorlaştırır. Eşinizi ise etkileyecek herhangi bir durum yok."

'Anladım. Peki, bizimle uğraşır mı?"

"Nasıl, anlamadım?"

"Bize sorun yaratmak için bir şeyler yapar mı?" Sanem'in bir

yanı o fotoğrafların babasının başının altından çıkmış olmasını diliyordu. Ne var ki mantığı bunu kabul etmiyordu.

"Babanız Çin'de. Dilekçenin verildiği günün ertesinde gitmiş. Bahsettiğiniz nedir, bilmiyorum ama bir şey yapacaksa döndüğü zamana saklamıştır. Ancak bundan da emin değilim çünkü sizi zora sokmak için yapacağı hamleyi onun yaptığını hamtlarsak aleyhine döner."

Mantıklı tarafı kazanmıştı. Sanem üzülmeyen mi yoksa sevinmenin mi dununa daha uygun olduğunu bilmediği bir an yaşıyordu.

Telefonu teşekkür edip kapattı ve Fırat'ın gözlerine baktı. Kafası o denli karışmıştı ki utanma eylemine harcayacak enerjisi kalmamıştı.

Sanem tam ağzını açmışta ki Fırat, "Bunu yapmana gerek yoktu," dedi.

"Neye bulaştığını bilmeni istedim."

"Seninle gelen her şeyi kabul ettiğim İçin seninle evleniyorum.*

"Bana böyle şeyler söyleyip durma. Sana âşık falan olursam pişman olursun."

"Bu konu dikkatimi çekmiş olsa da sonraya bırakıyorum. Baban ne diye sana vesayet davası açtı?"

"Açamadı, hâlen uğraşüyor," diyen Sanem'in şalaklan zonklamaya başladı. "Beni dizginlemek içindir ama bunu sonra batta çok sonra konuşabilir miyiz?"

"Yardıma ihtiyacın olduğunda İsteyeceğine söz verersen konuyu sonsuza kadar kapatırım."

"Aslında zaten evlenerek bana yardım etmiş olacaksın."

"Desene bizimkisi kazan-kazan evliliği oldu." Sanem'e daha fazla yalan söylemek istemeyen Fırat rol yapmakta da zorlanmaya başladı. Çenesi ile ileriye işaret etti. "Orada ne oldu ki gelir gelmez böyle bir arama yaptın?" diye sorarak konuyu değiştirdi.

"Bilmen gerektiğini düşündüm."

Fırat için, "Biliyordum," demenin tam stresiydi ancak o zaman

bu evlilik gerçekleşmez ve adam Çin'den gelir gelmez harekete ^
çerdi.

Karar vermekte zorlanmayan Fırat, "Onu soruyorum, neden aniden böyle düşündün?" dedi.

"Bizim fotoğraflarımızı çekenin ve paylaşanın Olivia olduğum emindim ama değilmiş."

İşte şimdi konu Fırat'ın ilgisini çekmişti. "Devam et."

"Ben o fotoğraflardan çok çektim. Aldattığından şüphe edilen kocayı takip ederken sürekli elim deklanşörde olur. Her anın fotoğrafım çeker, sonra İçlerinden eşe verilmesi en uygunu seçerdim. Yani..." diyen Sanem'in beyaz yanakları kızarmıştı. "Biz o akşam sohbet ettik, didiştik ama yalnızca iki an vardı. İlki, neredeyse bir dakika boyunca arabanın başında dikildik, şakalaştık ama o şekilde bana dokunduğun tek fotoğraf yayınlandı. Ki aslında beni arabaya İtiyordun..." Sanem telefonunu çıkarıp paylaşımı açtı ve bahsettiği fotoğrafı Fırat'a çevirdi. "Ama burada sanki bana arkadan sarılmış ve arabaya binmeme yardım ediyorsun."

Sanem susup anlattıklarından genç adamın sonuca varmasını bekledi. Ela gözleri kısıldığında Fırat'ın durumu kavradığını anladı

"İşinde iyisin."

"Teşekkür ederim, biliyorum." Sanem telefonunu yeniden kendine çevirip ikinci fotoğrafa geldi. "Şey, bu an biraz daha saçmaydı.' Yanaldan artık az sonra alev alacak gibiydi. "Sen defteri okumuştun Duygular yoğunlu, uykusuzluk da vardı."

"Detaylan ve bahaneleri geçip sonuca gel," diyen Fırat aslında ne olduğunu biliyordu. O an İkisi için de bir şeyler farklıydı ve Sinemi öpmeye en çok yaklaştığı andı.

"Sadece üç saniye sürmüştü. Yani yakınlığımız ve bakışları mu.."

"Ama bu an yaşandı."

"Evet. Karanlıkta birim bakışmamızı kavrayıp, telefonu açıp kamera uygulamasını bulup basana kadar biz çoktan ayaklanma olurduk. Oysa o bunu yakalamış, hem de sonunu falan değil tanı orta yerinde. Bu da 1,5 saniye demek. Aynısı araba başında olan iç^

de geçerli. Yani bizi gözetleyip sürekli fotoğraf çekiyordu. Sonra da çektiği onlarca fotoğraftan amacına hizmet edecek iki taneyi ayırıp paylaştı."

"Olivia veya babanın yaptığını sandın."

"Aynen. Maalesef ikisi de değil. Bu da demek ki biri ya seni ya beni takip ediyor. Üstelik amacı da hiç iyi değil."

Sanemi sonuna kadar hak veriyordu. Fakat Fırat'ın aklına bunu yapacak kimse gelmiyordu. Rakipleri mi? Sonuçta bir de eş önsellik olayı vardı.

Fırat çenesini sıvazladı. Buna ciddi anlamda kafa yorup bir ön* km alması gerekiyordu. Ne var ki an itibarıyla önceliği başkaydı.

"Baban hazır Çin'deyken önümüzdeki birkaç gün içerisinde evlenmemiz gerek."

Sanem itiraz etmek istedi. Doğru olan buydu fakat yapamadı. Konuşmamanın daha uygun olacağını düşünüp önüne döndü.

Sürprizleri sevmemesine rağmen hayat ona sürprizler yapıp duymıyordu. Mutlu olmak istemiyordu çünkü kaybedilebilecek bir şeye bağlanan mutluluklar sonsuza kadar sürmezdi.

Gece boyu hiç uyumamıştı. Fırat onu havuz manzaralı misafir odasına götürdüğünde evinden istediği bir şey varsa aldırabileceğini söylemişti.

Hem her şeyi istiyordu hem de geride bıraktığı hiçbir şeyde gözü yoktu. Kapıda dikilip omzunu pervaza yaslayan Fırat'ın koynuna sığınıp orada kalmaktan başka bir şey dilemiyordu. Bu seksle ya da adamın geniş göğsüyle değil güvenle ilgiliydi. Sanki tüm hayatı boyunca beklediği huzur oradaydı.

Ama yapmamıştı. Kendini de Fırat'ı da daha fazla karışıklığın içine sokmaya gerek yoktu. Arapsaçına dönen yaşamlarındaki düğümleri çözüp eskiye dönmeleri zaten zor olacaktı.

Sanem'in iç sesi ona, "Eskiye dönmek istiyor musun?" diye sorduğunda cevabı biliyordu. Akli kanşık, kalbi telaşlı ve kurmak için çok uğraştığı hayatı tepetaklak olmuşken cevabı hayırdı. Dikkat ebe iyi olacaktı, yüksek dozda Fırat zehirlenmesine maruz kalmıştı.

Bütün gece ev sessizdi. Ancak sabah beşte adamı almaya gelen arabanın sesini duymuş ama odasından çıkmak için Fırat'ın gittiğinden emin olmayı beklemişti.

Her şey hızlı geliyordu ve Sanem'in durmaya, kendiyle baş başa kalmaya İhtiyacı vardı.

Fırat'ın çekim alanındayken yapamıyor ve kendini akışa bırakıyordu.

Ressam ve Alex İle dünkü randevusu yeni gündem maddelelerinden dolayı iptal olmuştu. Ama Sanem kendi geleceğini düşünmekten çok, Amelia diye hitap ettiği morgdaki kadının geçmişiyile uğraşmanın ona kendini iyi hissettireceğini bildiğinden adamlarla konuşup bugün için saat onda yeniden randevulaştı.

Ancak birkaç sorunu vardı. Bunlardan biri Fırat'ın evinin anah-tarıydı. Çıkarsa nasıl girecekti? İkincisi de ulaşımı. Toplu taşımayla tanışmamış halkın yaşadığı bu yerde Sanem tabanları sızlayana kadar yürüyemezdi. Böyle bir enerjisi ve vakti yoktu. Taksi ise işsizim birey için seçenekler kısmına girmiyordu.

Fakat Fırat onun yerine düşünmüştü. Salondaki büyük sehpa*nın üzerine evinin ve mütevazı arabasının anahtarını bırakmıştı.

Madem bir iyilik yapıyorsun, tam yap değil mi? Lamborghini'nin anahtarını bıraksaydı işte o zaman Fırat'a âşık olmak için kendine sonuna kadar izin verirdi.

Bir de not yazmıştı. "Bütün gün olmayacağım. Antrenman, basın toplantısı vs. vs. Kendine dikkat et ve eve dönmeyi unutma."

Komik ve akıllı çocuk. Kabul ki kaçmayı her beş dakikada bir düşünüyordu.

Sorunları böylelikle hallolunca kendini dışarı atmıştı ve geldiği hastanenin arka girişindeki merdivenlere oturup ressam İle buluşma saatine beklemeye koyulmuştu.

“Hey! Sen Sanem misin?”

Önüne düşen gölgeyi görmüş hatta adını duyar gibi olmuştu. Ancak öyle derinlere dalmıştı ki algılamakta sorun yaşamıştı.

Sabrı taştan genç ressam bağırp nihayet ona kendini belli etmeyi başarmıştı.

“Evet, evet. Ben de seni bekliyordum,” diyen Sanem ayağa kalktı ve genç adamın önünde durdu. Elindeki resim çantası ve rahat kıyafetlerine balonca bu kesinlikle beklediği kişiydi.

“Öyle olduğuna dair şüphem var.”

“Maalesef sohbet edecek havada değilim ama söz bunu sonra telafi edeceğim.”

“Ben arkadaş değil iş arıyorum. Ama senin konuşacak birine ihtiyacın varsa bana uyar,” diyen ressam gözlerine baktığı Sanemin sanki içini görebiliyordu. “Ücrete ya da biraya tabidir.”

“Aklımda olacaksın.”

Eşyalarını yere bırakan ressam Michael’ın gençliğine rağmen yaşanmışlıklarla dolu bir ifadesi vardı. “Hadi o zaman, iş konuşalım.*

“Doktor Alex seni içeri alacak. Göreceğin kişi bir süredir Ölü okluğu için yüzü çok da iyi durumda değil. Bana onun fotoğrafı lazım. Konuşmamızda yapay zekâ da kullandığını söylemiştin. Ayakta, oturarak ve portre fotoğraflarına ihtiyaam var. Sana üzerindeki son kıyafetlerinin de fotoğrafım vereceğim. Ne zaman bitirirsin?”

“En gıcık müşteri tipi, daha işe başlamadan biteceği tarihi soruyor!”

Michael’ın göz devirmesine karşılık kocaman gülümseyen Sanem, “Kesinlikle haklısın,” dedi. “Sadece süreyi bilmek istedim. Bir hafta, bîf ay».”

“Bir gün. Çünkü telefonda anlattığın hasarlı yüzün resmini çıkarmak kolay. Çoğunu zaten yapay zekâ yapacak.”

“Bir şey söyleyeyim mi? Seni sevdim. Belki ileride arkadaş bile oluruz.”Sağ kaşını havaya kaldıran Sanem hâlâ gülümsüyordu. “Tabii, bu da ücrete tabi mi? Önce onu bilmem gerek.”

“Fena değilsin, bu da benim aklımda olacak.*

"Harika, o zaman Alex'i arıyorum,* diyen Sanem telefonunu p kardı. “Maalesef ben gelemeyeceğim çünkü içeriye sadece bir Idşj alabiliyor.*

“Beni kanunsuz bir işe bulaştırmıyorsundur umarım.”

Ressamın kararsız bakışlarını gören Sanem ona hak veriyordu

"Kanunsuz değil ama legal de değil. Telefonda konuştuğumu detaylar haricinde bir şey yok. Ben özel dedektifim ve oradaki kadın nin kim olduğunu bulmaya çalışıyorum.”

"Hadi, ara doktoru.” Ressam eğilip çantasını almadan önce ip* ret parmağını Sanem'e doğru salladı. “Bitince seni arayacağım, ses de paramın kalan kısmının hazır olduğundan emin ol.”

Sanem, "Anlaştık,” dedi ama yann görüşemeyeceklerini adamı söylemedi Yann büyük gündü. Fırat ilk maçına çıkacak ve Santa de onu izleyecekti.

Düşüncesi bile dizlerini titretip midesini büküyordu.

O söz nasıldı? “Kimsenin senin nasıl hissedeceğine izin vermeT miydi? Eğer Öyleyse Sanem bunun çok saçma olduğuna dair güvence verebilirdi. Senin ne hissettiğin karşındakine bağlıydı. Sana sürdü iyi davranan biri iyi hissetmene sebep olurdu.

Fırat tam da bunu yapıyordu.

Sanem kafasının içinde dönüp duran düşüncelerin dağılması# ister gibi kafasını salladı. Fırat'ı, yarını ve bundan sonrasını düşün* mek yoktu.

O iyi bir adamdı, Sanem'e iyi davranıyor ve iyi hissetmesini saf hyordu. Onunla evlenecekti. Bir kere daha başını ama bu defa çok daha hızlı ve sert salladı. Düşünmeyecekti. Çünkü detaylara ine# bunu yapmaması gerektiğini anlardı. Oysa yapmak için birden fail* gedeni vardı.

Kararını vermişti, beynini bu işten uzak tutacaktı.

Gözlerini kapatıp açtı, saçlarını yolarcasına çekiştirip kulağının arkasına itti.

Yarın kameraların karşısına çıkacaktı. Hem de Fırat'ın müstakbel nişanlısı olarak... Belki de kuaföre gidip biraz alışveriş yapmak ve en azından spor ayakkabı yerine topuklu bir şeyler almalıydı. Unda tam da böyle yapması için telefonda yarım saat boyunca konuşup durmuştu.

"Bir şey daha ister misin?"

Yanında beliren, orta yaşlı aşalı epey olmuş garsona teşekkür edercesine gülümsedi. Dikkatini toplamaya ve nerede olduğunu hatırlamaya ihtiyacı vardı.

"Bir kahve ve elmalı çörek alayım."

Garson ondan daha mutsuz bir suratla yanından ayrıldığında Sanem de dışarıya baktı.

Hostel'in giriş kapısının tam karşısındaki kafede oturmak mantıklıydı. Çünkü kapının önünde dolaşacak olursa şişko baba onu bu defa gerçekten çöp konteynerine gömerdi.

Bekleme tarafındaki üç kişi kafa kafaya vermiş, sohbet ediyordu. Şişko baba bankoda oturmuş, bir şeyler hesaplayıp sonra yazıyordu. Oysa Sanem'in görmeyi umduğu kişi oğuldu.

Amelia ile ilgili neler yapabileceği hakkında fizibilite çalışması yapmıştı. Seçenekleri yoka yakındı. Fakat ne varsa hepsini deneyecekti.

Amelia'nın fotoğrafı oluştuğunda onun sosyal medyada yayılmasını sağlayacaktı. Mesela Emil'nin tanıdığı birkaç fenomen vardı, onlardan yardım isteyecekti. Önce İngiltere, sonra da gerekirse tüm dünyaya ulaştıracaktı. Hatta belki geleneksel medyanın dikkatini çekip televizyona bile çıkardı. Hem şimdi işler değişmişti. Fırat sayesinde yan ünlümsü bir şey olmuş ve sosyal medyada takipçi sayısı yirmiye katlanmıştı. Belki de akşam adamın evinden paylaşım yapıp sayıyı arttırabilirdi.

Düşüncesini yanda kesti. Saçmalamaya gerek yoktu.

"Çörek ve kahven."

"Teşekkür ederim," diyen Sanem önce kahvesinden koca bir yudum içti, sonra da çöreğinden bir ısırık aldı. Ardından küçük defterindeki notlarından, "Fotoğrafi paylaş," diye yazdığı iki numara! şıkkı işaretledi.

Karakola gidip dosyayı açmadan kapatan memuru bulmalıydı Bu beşinci şıktı. Zor olacaktı fakat Sanem tabii ki şansını deneyecek tüm sınırları zorlayacaktı.

En önemlisi Amelia'nın kaybolan eşyaları konusuydu ve bu konunun üzerinde duracaktı.

Odaya oğuldan başkasının girmediği düşünülürse ilk şüpheli oydu. Bu altına şıktı ve kalın çizgilerle yuvarlak içine aldı.

"Kapı içten kilitli," yazmış ve sonuna soru işareti eklemişti. Aynı şekilde, "Giysilerindeki etiketler kesilmiş?" diye büyük harflerle yazmıştı. Çok daha küçük bir yazıyla da altına "Klima tesisatı?" diye ilave etmişti. Bu eksik üç bilgiyi nasıl tamamlayacağını, üstelik nedeni ve sonuçları ile ilgili henüz bir şey düşünmemiş hatta işine yarayıp yaramayacağından emin olamamıştı. Bu yüzden onları detaylandırması gerekiyordu.

Bir de kızın yüzünde ve ellerindeki yaralar vardı. Hostele güvşikle Ölümü arasında ne yaşamış, on parmağını birden yakmayı nasıl başarmıştı?

Amelia'nın fotoğrafı çalınca etraftaki dükkânlara ama özellikle eczanelere soracaktı. Birinin onu tanıması ve kredi kartıyla alışveriş yapmış olması için dua ediyordu.

Ayrıca belki de ellerini kullanamadığı için başına o esnada başka bir kaza gelmiş ve yüzü de yaralanmıştı. Ya da katili, Ajnelia'nın kimliğini gizlemek için uğraşmıştı.

Çok fazla bilinmeyen vardı ve varsayımlarda bulunmak istemediği için hızla bir diğer konuya geçti. 'Amelia'nın forma yazdıklarını kontrol et'

Adı ve soyadı dahil olmak üzere giriş formuna yazdığı bilgiler sahteymiş ama ne yazmıştı? Var olmayan bilgiler mi yoksa var anan

değiştirilmiş bilgiler mi? Böyle durumlarda insanlar X yerden sokak adını, Y yerden cadde adını verirdi. Amelia da öyle mi yapmıştı?

İlk tercihi doğru adres olmasından yanaydı. Fakat buna verdiği ihtimal yüzde onun altındaydı. Polis bu kadarını gerçekten kontrol etmiş olmalıydı.

Sonra da formu bir uzmana götürerek yazısını inceletecekti. Amelia'nın kişiliği ve formu doldururken nasıl bir ruh hâli içerisinde olduğuna dair bir şeyler duymayı umuyordu.

Fakat baba çakılmış gibi bankoda oturmaya devam ettikçe Sanem ne oğulla ne de o formla buluşabilecekti.

Kahvesini içip çöreğini yedi ve yanm saat boyunca dizi izler gibi babanın kirli camlar arkasında yaptıklarını seyretti.

Saat öğleden sonra birdi. Eve geç kalmak istemiyordu. Fakat bu kadar beklemişken pes etmek de bir seçenek olmaktan çıkmıştı.

Telefonunu kontrol etti. Ne bir arama ne de bir mesaj gelmişti. Beş saniye boyunca gözlerini kapadı. Sonra sanki biri onu dürtmüş gibi gözlerini açtı. Bu mucizeydi, başka şekilde açıklayamazdı. Baba, elinde küçük bir çantayla hostelden çıkmış, sağ tarafa doğru yürüyordu. Sanem hemen içeriye doğru baktı.

Oğul sanki onu bekliyormuş gibi az önce babasının oturduğu yerdeydi.

“Benden umudu kesmediğin için teşekkürler.”

Eşyalarını çantasma tıktırıp masaya hesaptan fazla olduğunu düşündüğü parayı bırakıp koşmaya başladı. Ne kadar vakti vardı bilmiyordu ve tek salisesini bile boşa harcayamazdı.

7.BÖLÜM

Kapıyı açtığı an çan çalmaya başladı ve Sanem hiç duraism dan, “Selam,” dedi.

“Senin burada ne işin var?”

“Baban gelmeden gideceğim.” Sanem bankonun önüne geldi Elleri tezgâhın üzerinde birleştirdi. Kimine göre dua ediyor kimi-ne göre de yalvarıyor olarak değerlendirilebilirdi.

“Bana sonucu söylemek zorunda değildin.”

“Sonuca yaklaşamadım bile.”

“Bir şey istemek için buradaysan boşuna gelmişsin o zamu Çocuk kollarını kournunda birleştirip çenesini havaya kaldırdı.

“Bana Amella’nın doldurduğu giriş formu lazım.”

Kapıyı işaret ederek kolunu uzatan çocuk, “Git buradan,’di)* buyurdu.

“Lütfen, günlükten bir şey çıkmadı. Tıkanıp kaldım. Son şansı* o form.”

“Umurumda değil, bela istemiyorum.”

Çabuk düşünmesi, düşünmekten de ziyade hemen eyleme gtf mesi gereken Sanem, “Tamam,” dedi. “Zaten iyi bir çocuk olduğu*0 kanıtladın, bu sefer karşılığını vereceğim.”

"Senin parana ihtiyacım yok."

Çocuk için Sanem parası olan birine benzemiyordu. Onun vereceği üç kuruş için babasıyla papaz olmak ya da herhangi bir şeye bulaşmak niyetinde değildi.

"Para ile satın alamayacağın bir şey. Wimbledon Tenis Turnuvası'nda istediğin maç için sana misafir bileti vereceğim."

"Ben de seni kraliyet yemeğine götüreyim."

Parmak ucunda yükselip inen Sanem, "Doğru söylüyorum," diye inat etti.

"Ben de en az senin kadar doğru söylüyorum."

Sanem telefonunu çıkardı. Fırat'la çekilmiş ve binlerce kez paylaşılmış fotoğrafı buldu. "Bak, bu fotoğrafa. O kadın benim," dedi. "Fırat beni kırmayacaktır."

Çocuk belini hafif büküp başını öne eğdi. Önce telefon ekranına, sonra Sanem'in yüzüne, ardından da tekrar telefona baktı. "Benziyor."

"O benim." Sanem bankonun ucunda duran broşürü önüne çekip kalemlikten de bir kalem aldı. "Buraya numaramı yazıyorum. Hangi maçı istersen, söz."

"Ya bilet ayarlayamazsın."

"Ayarlarım," diye ısrar eden Sanem çocuğun kuşkuvarında haklı olabileceğini fark edip duraksadı. "Minik bir ihtimalle ayarlayamazsam, Fırat hepsi ile arkadaş, hangisi ile tanışmak istersen maç sonrası onunla tanıştırap fotoğraf çekilmeni sağlarım. Viral olursun."

Onu yakalamıştı. Bunu değişen beden dili ve yarım saniye donan bakışlarından anlamıştı. Cebindeki telefonunu çıkaran çocuk az önce Sanem'in broşüre yazdığı numarayı tuşladı. Elinde tuttuğu telefon çalmaya başladığında bir kere daha ekranı çocuğa çevirdi.

Böylece ilk eylemi başarıyla sonuçlanmıştı. Bir daha o kafede saatlerce oturup bayat kahve içip çörek yiyemezdi Neyse ki çocuğun telefon numarasını ele geçirmişti. Şimdi hayır cevabını alsa bile

şansım denemek için istediği kadar zaman ve fırsat bulurdu. Haltn forma ulaşana kadar çocuğun telefon sapığı bile olurdu.

“Aramalarımı açmazsan seni bulur ve rezil ederim.*

“Böyle bir şey asla olmayacak!*

“Anlaştık,* diyen çocuk eğildi. Bankodan dolayı görülmeyen bir çekmecenin önce açılma, birkaç saniye sonra da kapanma sesi duyuldu. “Onu kenara ayırmıştık.*

Sanem kâğıdı almak için hamle yaptığı sırada çocuk geri çekilip bir adım uzaklaştı.

“Yine ne oldu?*

“Bunu geri istiyorum.*

“İşim biter bitmez getireceğim. En fazla beş gün...”

Çocuk başını olumlu anlamda sallayıp öne çıktığında Sanea elindeki kâğıdı hemen aldı ve itinayla çantasının içine koydu.

“Sen hâlâ iyi bir çocuksun. Beni maç için ara.*

Babaya yakalanmaktan korktuğu İçin çocuk bir şey söyleyeni mi diye beklemeden kendini dışarıya attı. Hızlı adımlarla cinayet mahallinden kaçan katiller gibi hostelden uzaklaştı.

Salgıladığı adrenalinin yan etkisiyle kalbi deli gibi atıyordu. Sanki göğüs kafesi ona dar gelmeye başlamıştı. Fakat bunun sebebi az Önce yaşadıkları değildi. Fırat'a bir bilet ayarlamasını rica etme! zorunda kalacağı an içindi.

Keşke tüm canlılar gibi eyleme geçmeden önce beynini kullan* mayı başarabilseydi.

Jack, Fırat'a tavrılıydı. İşkolia olduğu ve pes etmek nedir bilmediği için Fırat'ın yanındaydı ama bir dost olarak yoktu. Ona hak ve riyordu. Adam özenle bir program hazırlamıştı ve son haftaya kadar da saat gibi işlemişti. Ama Jack'i hiç beklemediği şekilde ters köşeye yatırmıştı, sekiz günde hemen her şey değişmişti.

İşlerin bu şekilde ilerleyeceğini kendi de tahmin etmemiş fakat istemişti. Sanem'i kafede gördüğü an, bir daha eskisi gibi olamayacağını anlamıştı.

Bu akşam saat 18.00'de katılımcı tenisçilerin fotoğraf çekiminde olması gerekiyordu. Sonrasında yani saat 15.30'da ilk maçına çıkacaktı ve o zamana kadar sakinlik ihtiyacı olan şeydi. Bunun açılımı, Sanem'den uzak durması demekti. Hele ki bu aralar...

Genç kadının rahat ve öngörülemez tavırları gitmiş, yerine agresif ve her an kavgaya hazır versiyonu gelmişti. Haklıydı. Fakat bu şekilde örtbas kimsenin işine yaramazdı.

Dudaklarını sağa doğru çarpıtan Fırat serseri gülüşüyle telefonunun kilidini açtı. Banka oturdu ve Sanem'i aradı.

Dün akşamdan beri ondan kaçan genç kadını kendi hâline bırakmıştı. Kabullenmesi için zamana ihtiyacı vardı. Ona istediği alanı vermek için yeteri kadar beklemişti. Dünyanın ücra köşesinde kimsenin bilmediği bir yere kaçmamış olmasını dileyerek aramayı cevaplamasını bekledi.

Tam endişelenmek üzereyken, "Eğer kolunu kırmadıysan sana bazı görgü kurallarım anlatmam gerekecek", diyen Sanem'in titreyen sesini duydu.

Gülüşü büyüdü. Hislerini örtbas için öfkeye sığınan Sanem onu şaşırtmamışta.

"Kolum gayet iyi de senin kuyruğuna yine kim basta?"

"Söyleyeceğin önemli bir şey yoksa kapatmam gerek.*

"Neden, ne oldu ki?"

"Araba kullanacağım."

Fırat başını iki yana salladı. "O arabanın *bluetoothu* var. Telefonu ona bağlayıp yanındaymışım gibi hoparlörden konuşabilirsin."

"Ay. ne kadar da sevimsizsin! İngiltere trafiğine alışık değilim."

"Peki, nereye gidiyorsun?"

"Amelia'nın hostel giriş formuna yazdığı adrese."

"İngiltere'de bir adres mi yazmış?"

'Kesinlikle evet."

"Çok enteresan. İngiltere'de yaşamasına rağmen bir ay boyuna kalmak için hem bir hostele gitmiş hem de parayı peşin mi ödemi,? Hem hant bilgileri sahteydi?"

"Ben de bu soruların cevabını ve o adreste ne olduğunu Öğretmek İstiyorum."

Fırat telefonunun saatine baktı. İki buçuk saatlik boş vaktini nasıl değerlendireceğini bulmuştu. "Gelip önce beni al, seninle geleceğim."

"Ne, sen deli misin?"

"Maçırna saatler kalmışken senin kullanacağın arabaya binip can güvenliğini tehlikeye atıyorum,' diyen Fırat loşa bir es verdi "Bu tez değerlendirmesine göre akıllı olduğum söylenemez ama sem de yalnız gönderemem. Konum atıyorum sana."

Sanem'in İtiraz etmek için ağzını açtığını hayal edebilecek ban sesler duysa da telefonu kapattı ve genç kadına konum gönderdi Şimdi Jack'e yalan olmayan ama doğrunun tamamını da içermeyen bir sebep sunması gerekiyordu.

Sanem yaklaştığını haber vermek için aradığında Fırat çoktan tesisin dışına çıkmış cadde kenarında onu bekliyordu. Hem bir an önce genç kadını görmek istiyor hem de az olan zamanını boşa harcamak istemiyordu.

Yüzünü sakladığı şapkanın altından yolu kontrol etmek içinka* fasını kaldırdığında kendi aracının plakasını gördü ye sonra duran arabanın sesini duydu.

Bekletmeden arabaya ilerledi. Kapıyı açıp, "Selam," diyen fr rat baklaymış ve bu hep yaptığı şeymiş gibi Sanem'e doğru uzandı. Parmakların genç kadının çıplak omzuna koyup eğildi ve Sanemi yanağından öptü ancak dudaklarını hemen çekmedi.

O an Sanem kıvranıp inlememek İçin kendini zor tuttu. En zon»

ise gözlerini açık tutmaya çalışmaktı. Acı veren ama daha çoğunu istemesine sebep olan bir zevk dalgası içinde dolaşırken gözlerini kapatıp kendini adama sunmak için onu durduran bir şey yoktu. İnadı ve korkulan hariç.

Sanem, “Gelmene gerek yoktu,” deyip geri çekildi. Ama yanakları onu açık bir şekilde ele veriyordu. Fırat'a bu mesafeden bakmak ve onun dudaklarına yakın olmak eziyet gibi bir şeydi. Onu hem to* katlama hem de öpme isteğiyle boğuşuyordu çünkü her iki eylem de son derece büyük risk taşıyordu.

Neyse ki Fırat da geri çekildi. Bu sefer gülüşü kısa ve İsteksizdi.

Hep ilk gördüğü şey Sanemin gözleri oluyordu. Ardından dudaktan ve tabii çikolata kokusunu fark ediyordu. Çok sonra bir bütün olarak genç kadını fark edebiliyordu.

Birkaç yıkamadan sonra eskimeye yüz tutmuş denilebilecek tayt, kollannı ve göğüs dekoltesini açıkta bırakan yıllara yenilmiş san bir tişört giymişti. Fırat'ın üzerinde ise etiketi bol sıfırlı bir eşofman takımı vardı. Ama bu parayla değil, özen ve önemle ilgiliydi.

Şimdilerde isimleri birlikte anılıyordu ve yeni bir fotoğraflanın çekilmesi anlık bir durumdu. Sanem bunun farkında değil miydi yoksa önemsemiyor muydu? Her iki olasılık da Fırat'ın canını sıkıyordu.

“Gelmekten vazgeçtiysen söyleyebilirsin.”

“Şoför de bekleyen de sensin.”

“Suratındaki ifadeden emin olamadım.”

“Bu beni terslemen ne kadar devam edecek? Önceki yatak muhabbetlerimizi özlüyorum.”

Sinyal verip yola çıkana ve kontrolü sağladığına emin olana kadar bekleyen Sanem, “Öfkem geçene kadar,” dedi ve tekdüze bir sesle ekledi. “Beni hiçbir şey için zorlamadın. Hatta bu evlilik benim de işime yarıyor ama Öfkeliyim işte.”

“Beni günah keçisi seçtin?”

Sanem omuzlarını silkti Sanki özellikle Fırat'a doğru bakma-

inak için gözlerini yoldan ayırmıyordu. “Olabilir. Ayrıca sen öfted-
lanmı iyi savuşturuyorsun.”⁰

“Bir de belki bana âşık olmaktan korkuyorsundur.”

Nihayet hüznle de olsa gülümseyen Sanem “Ah, işte yine başlı-
yoruz,” dedi. Gülümsemesi kendine bile tuhaf gelmişti.

“Dokunmatik olduğunu söyleyen ve bu söylediğini doğrulara-
sına davranırken şimdi aramızdaki mesafe bir metrenin altına düş-
tüğünde neden ateşe değmiş gibi kaçtığımı merak ediyorum.”

Ateş kısmı Sanem için kesinlikle doğrudu. “Ne duymak İs-
tediğinin farkındayım Fırat Dağlı. Ancak sana istediğini verme-
yeceğim.”

“Belki seni ne zaman öpeceğimi düşünmek seni geriyor ve öfke-
lendiriyordu-.”

“En güzel anı seçeceğinden eminim!”

“Yanıyorsun, anı güzel yapan öpüşmemiz olacak.”

Nasıl oluyor da onu tatlı bir esintiyle ürpertmeyi hiçbir şey yap-
madan yanm bir cümleyle başarabiliyordu? Sanem hafifçe başını
salladı ve Fırat’a döndü.

“Madem seni öpmek zorunda kalacağım, vaatlerin doğru çıksa
iyi edersin.”

“Ondan şüphen olmasın.”

“Egosu ve Fırat Dağlı yine iş başında! Bu, sıkıcı olmaya baş*
tadı.”

Sanem’in tenkit dolu tonlamayla yaptığı konuşma Fırat’ın du*
raksamasına sebep oldu. Bu durum eğlenceli olmaktan çıkmıştı.
Genç kadın artık onunla birlikte olmaktan keyif almıyor ve Fırat’la
da kendisi gibi hissetmesini istiyor gibiydi. Üstelik gergindi. Ona
hak veriyor olsa da bu uzun sürerse alışkanlığa dönerdi. Ve alışkın*
Uklar inatçıdır.

Ani alınmış bir kararla, “Arabayı durdurur musun?” diyen Fi*
rafın sesi hislerinin aksine hâlâ yumuşaktı.

Sanem, boş hatta ıssız sayılabilecek bu yolda neden durmak İs*

(ediğini anlamak için kaşlarını çatıp Fırat'a baktı. Ancak genç adam hiçbir duygu ve niyet belli etmeyen ifadeyle sadece onu seyrediyor, durması için ısrarcı olduğunu da sessizliğiyle belli ediyordu.

Sanem dudaklarından dökülen öfke nidasını özellikle uzatarak arabayı sağa çekip motoru kapattı ve ne yapacağını merak ettiği Fırat'ı gözleriyle takip etmeye başladı.

Tek kelime etmeden indiği arabanın önünden dolaşan genç adam, Sanem'in kapısını açıp onu dirseğinden yakaladı ve dışarı çıkardı.

Kararlı ve istekli görünüyordu. Dirseğini bırakıp ellerini tutan Fırat, genç kadınla göz hizasında kalabilmek için hafifçe eğildi.

Sanem'in birkafede ayakta saatlerce çalışıp bodrumdan bozma bir evde yaşamasındansa onunla kalmasının daha konforlu olacağına inanmış ve genç kadın için koşulları iyileştirirken ona iyilik yaptığını sanmıştı. Fakat Fırat hata yapmıştı. Sanem kendi başına inşa ettiği küçük dünyasında belki az şeye sahipti ama içindeki şeyler sadece ona aitti ve o da bu aidiyete sonuna kadar inanıyordu. Oysa şimdi emanet bir hayatın içinde debeleniyordu.

“Seni önemsiyor ve anlıyorum.” Sanem konuşmak için hamle yapacaktı ki Fırat sağ kaşını havaya kaldırıp onu engelledi. “Geçen gün doğadaki kediyle ilgili söylediklerini düşündüm, haklısın. Bir anda ortaya çıktım ve tüm hayatımı değiştirdim. Özür dilerim.” İtiraz etmek bir yana, genç kadın son cümlesini başıyla onaylamasına hafifçe kıpırdanınca Fırat kendine lanet okuyup devam etti. “Sahip olduğum her şeyi seninle paylaşacağımı ve seni asla bırakmayacağımı bilsem de sana bu vaatlerde bulunamam. Zaman da insan da nankördür. Ayrıca söylemlerin senin için önemli olmadığını biliyorum. Sen tecrübe ve deneyimlerden ibaretsin.”

“Bir akıntıya kapılmış ve bilmediğim bir yere doğru sürükleniyormuş gibi bir hâldeyim. Su serin ve iyi hissettiriyor ama dere taşlı ve nereye akacağını kestiremiyorum. Aslında ben hep böyle yaşadım ama o zamanlar kontrol bendeydi.”

“Durumu daha İyi Özetleyemezdin. Hayatını altüst ettiğim için tekrar özür dilerim. Eğer istersen yeniden kafede çalışabilirsin. Evli

bir 'çift olacağız, ayrı kalamayız. Bu yüzden turnuva sonrası ben senin evinde kalırım.”

Sanem yarım da olsa tebessüm etti. Gözlerini Fırat'ın gözlerine dikti. Adamın onu anlamış olması ve sorunlarına çare bulmaya çalışması onu memnun etmişti.

“San Sülün oradayken bir daha o kafeye gidemem. Başka yerde istediğim zaman iş bulurum ama şimdilik sadece Amelia'ya odaklanmak istiyorum. Evime gelince kiraya bir ortak iyi olurdu ama hiç kira ödememek daha iyi.”

Şimdi tebessüm etme sırası Fırat'a geçmişti. Yarım adım geri çekildi ve Sanem'in yüzüne bakıp gerçekten ne hissettiğini anlamaya çalıştı.

Nihayet Fırat, “Teşekkür ederim,” dedi sıcacık bir sesle. 'O zaman bir yandan hayatı yaşamaya devam ederken bir yandan da duralım ve sakinleşip duygularımızı anlayalım. Bakalım, gelecekte ne bekliyoruz, birbirimizi kendi geleceğimizin neresinde görüyoruz? Arkadaş, kan koca, sevgili... İlişkimizin bir adı olmak zorunda değil ama anlamı olmalı. Oysa biz bir kargaşanın içinde kaçak dövüşler yaparak dolanıp duruyoruz.”

Gardıyla birlikte omuzlarını düşüren Sanem bu defa gözlerini kaçınıp bakışlarını Fırat'tan öteye çekti. “Aslına bakarsan Öfkeli değilim de korkuyorum.”

"Biliyorum ve ben de korkuyorum. Her şeyin kötüye gitmesinden, sana âşık olmaktan, seni ve arkadaşlığımızı kaybetmekten, tek kişiyken çift olmaktan... Daha saymamı ister misin?"

"Gerçekten evli olmaktan korkmuyor musun?"

Sanem bakışlarını kaldırıp ona bakana kadar sessiz kalıp bekleyen Fırat, “Hayır,” dedi. “Korktuğum, başaramamak.”

“Bu bir itiraf mı? Eğer öyleyse bu da beni korkutur.”

“İşte tam da bu yüzden, ‘Sakinleşelim/ diyorum. Bir dinleyelim bakalım, aklımız da kalbimiz de bize ne diyor?”

“Ama ben seninle uğraşmayı seviyorum.”

"Ben de senin benimle uğraşmanı seviyorum. Ancak bu şekilde uzak durup bana çıkışmandan nefret ediyorum."

"Her şey çok hızlı ilerlemiyor mu?"

Fırat başını olumlu manada salladı ve öne çıkıp yüzünü Sanem'e yaklaştırdı. "Ben seni yakınımda, yanımda hatta görüş alanımda istiyorum." Fırat bu defa kendine inanamıyormuş gibi kafasını eğip kaldırdı. "İki saatlik boş zamanımda yerde uzanıp nefes çalışması yapmam gerekirken burada olmamın sebebinden emin olmak istiyorum. Anladığım ve hislerimi isimlendirebildiğimde de seninle rahatça paylaşıp itiraf etmeyi umuyorum."

"Ama bu..."

"İtiraz etme! Korkularını bir kenara bırakıp sen ve ben, biz olunca ne oluyoruz, nasıl oluyoruz diye görmeye çalış. Senin ciddiye almadığın ama benim inanarak söylediğim her şeyin doğru olduğunu bilmiyor olamazsın. Ayrıca takındığın bu agresif tutum beni pes ettirmeye yetmez. Ancak kalbini dinler ve emin olup beni istemediğini söylersen anlaşmalı başlayan evliliğimiz bir yılın sonunda yine aynı şekilde biter. Ve hem bu bir yıl boyunca hem de sonrasında, söz, sana bir metreden fazla yaklaşmam."

"Beni sensiz kalmak da korkutur."

"Az önce kurduğum uzun cümlede söylediğim şey, senin isteklerine göre hareket edeceğimdi. Ama istemedenden Önce dinlemen, anlamaman ve emin olman gerek."

Sanem nihayet gerçek ve tam bir gülüşle ona baktığında Fırat rahatladığını hissetti. Bu konuşmayı yapmak çok riskliydi, ne var ki mecburdu. Sanem hata yapmaya Öyle açık şekilde ilerliyordu ki onu durdurup durulmasını sağlamasının başka yolu yoktu. Genç kadına sanılmak ve ona her şeyin güzel olacağına dair söz vermek istedi. Ne var ki tutamayacağı sözler vermek istemediği gibi Sanem'i ürkütmek de istemiyordu.

Yavaşça geri çekilen Fırat, "Anlaştığımıza göre yola devam edelim," dediğinde Sanem'in yüzünde gördüğü şeyin hayal kinklığı olduğuna yemin edebilirdi.

“Tam olarak nereye gidiyoruz?”

Arabaya binmeleriyle konunun değişmesine duyduğu büyük minnetle Sanem, “Çok şaşkınım,” dedi. “Onun Asyalı bir turist olduğuna öyle çok İnanmıştım ki geldiği yerden bir adres yazmıştır diye düşünmüştüm. Ama adres Londra’ya yakın, Tilgate Gölü’nde.”

“Küçük bir yer olan Tilgate’i nasıl bilebilir? Orada mı yaşıyordun?”

“Dilerim evden kaçmış olsun, çünkü orada köklü ve zengin aileler yaşar. Böylece kesilen giysi etiketlerini de açıklarım. Pahalı olduklarını gizlemek için kendi kesmiştir.”

“Kaliteli bir şeyin değerini tahmin etmek için etikete ihtiyaç olmaz, bakınca anlarsın.”

“Ben öyle şeylerden anlamam. Belki de sana ya da Linda’ya göstermeliydim.”

“Anlamadığını görebiliyorum.”

“Bununla ne demek istedin?”

“Önemli değil. Gittiğimiz yerle ilgili detaylara geç lütfen.”

“Hem merkezi hem de kırsal alanı var. Google Maps’ten baktım, verdiği cadde ve sokak doğru ama bina numarasını bulamadım.”

“Bu iş gittikçe tuhaflaşıyor. Peki, resmini çizdirmekten bahsediyordun. Yanında nu?”

“Hayır, o yanna kaldı,” diyen Sanem adamın homurdanmasını duymadan hemen önce devam etti. “Ama yann meşgul olacağım için sonrayı beklemek zorunda.”

“Neyse ki programının bir yerinde beni düşünmüşsün.”

“Sen de beni düşünüp verdiğin sözleri yerine getirşen keşke.”

“Hey! Ben tutacağı sözler veren bir adamım.”

“Günlük der ve susarım.”

"Ahi" diyen Fırat arkasına yaslandı. Günlük çok melankolikti ve bir sonuca ulaşamayacaklarından o kadar emindi ki onu tamamen aklından çıkarmıştı. "Serralar gelmeden önce off günlerimde okurum ama bitirebilir miyiz» emin değilim."

Ağaçlı, sessiz yolda ilerlerken direksiyonu aniden sağa Janp arabayı durduran Sanem önce derin bir nefes aldı. "Serralar mı gelecek?"

"Yani ilk maça değil ama sonrasında.." Fırat açıklamasını yann bıraktı. Sanem'in gözlerindeki dehşet onu susmaya zorlamıştı. Hiçbir açıklama onu ikna etmeye yetmezdi. "Sadece onlar değil arkadaşlanm da gelecek. Türkiye Tenis Federasyonumdan bir ekip, spor bakanı ve final maçı oynarsam Türkiye'de tenis oynayan, tenise ilgi duyan herkes hatta basın da burada olacak. Malum bu son haber beni biraz daha öne çıkardı."

Sanem iki eliyle yüzünü kapadı ve bir süre öyle kaldı. "Bir bu eksikti!"

"Söylesene, Sancaktarlar sana ne yaptı? Neden onları sevmiyorsun?"

"Sevmiyor değilim, sadece kışkırtıyorum." Sanem ne tepki verdiğini görmek için başını yan koltukta oturan Fırat'a çevirdi.

"Bu beklemediğim bir cevap oldu ve beni şaşırttığını itiraf ediyorum."

"Fazla mutlular, hep bir aradalar, birbirleriyle sürekli ilgileniyorlar, kalabalıklar."

Gidecekleri yer kalmayana kadar kaşlarını yukarı kaldıran Fırat, "İyi dan özellikleri kötü gibi vurgulayıp karşındakini neredeyse ikna edebiliyorsun," dedi.

"Çünkü bunlar benim sahip olmadığım şeyler ve ben sahip değilsem kötüdürler." Sanem direksiyonu bırakıp İşaret parmağını Fırat'a doğru uzattı. "Bir de ukalalar."

"Pekâlâ, bu konuyu da halledeceğim ama bana söz vermen lazım." Sanem'in kısılan gözlerindeki merakı gören Fırat cevap alana kadar bekleyeceğini belli etmek için arkasına yaslandı.

“Benden ne için söz istiyorsun?”

“Onlarla karşılaşmamak için tur atlamayayım diye dua etmeyeceğine söz verirsen bu durumu çözmenin bir yolunu bulurum?”

Kelimeler Fırat’ın dudaklarından o kadar yumuşak ve ölçülü bir ahenkle dökülüyordu ki Sanem’in endişelerinin çoğu uçup gidiver’ inişti. Genç adam boşa konuşmuyordu. Her kelime ağzından neler yapabileceğinin bilinciyle çıkıyordu. Daha da fenası Sanem için yapamayacağı şey olmadığını belli ediyordu.

“Dua etmeyi bırakalı çok oldu. Hem etsem bile duaları kabul olan biri değilimdir.”

“Yine derin bir melankoli!**

“peki, ne yapacaksın? Karşılaşmamamız için onlara, ’Gelmeyin/ mi diyeceksin?”

Genç kadının sesi onaylanma ümidiyle doluydu. Fırat ona istediğini verecekti ama önce yarınki maçı kazanmak gibi halletmesi gereken önemli bir konu vardı.

“Bunu konuşacağız,” diyen Fırat bakışlarıyla yolu işaret etti. “İki kilometrede bir durursak bu yol bitmez ve ben genç kalırım. Tüm meselelerimizi şimdi halletmek zorunda değiliz?”

“Haklısın, önümüzde uzun bir yıl bizi bekliyor?”

“En az bir yıl diye umut ediyorum?”

Gülümsememek için dudaklarını büzen Sanem kaderine değil ama Fırat’a güveniyordu.

Sanem arabayı yol kenarına park etmek için uygun bir yer ararken Fırat da etrafi inceleme işine koyuldu. Güzel, kısa ve sakın bir sokağa girmişlerdi. Ormanın içine gizlenmiş sıralı evlerden oluşan bu sokakta yaşayan birinin hostel gibi bir yerde bulunması tuhaftı. Üstelik iki konum arasındaki mesafe evden kaçmaya değmezdi.

Amelia hiç cinsel ilişkiye girmemişti, bu da evli olmadığını gös-

terir. Ailesiyle yaşamak ve onlardan kaçmak İçin de yaşı geçkin kabul edilirdi.

Bu adresteki birine yakın olmak için o besteli tercih etmesi çok daha muhtemeldi.

Belki de haritalar uygulamasından hostele yakın bir adres ararken burayı bulmuştu.

İki seçenek de olasıydı. Ancak ikisini de doğrulayacak bir İpucu yoktu. Yine bir bilinmezliğin doğurduğu birden fazla soruyla karşılaşan Sanem içindeki fazla oksijeni boşalttı.

Fırat'ın emniyet kemerinin çözülme sesini duyduğunda düştüğü girdaptan kurtulup onunla hareket etti. Açık havaya ulaştıklarında ilk konuşan Fırat oldu.

“Numara yirmi yedinin Önündeyiz.”

“Kırk üçe gitmemiz gerek.”

Yürümeye başladıklarında Fırat yavaşladı. Sakin ve sessiz mahalle çok masum görünse de huzursuz olmuştu. Bir şeyler ona yanlış geliyordu ama tam olarak ne olduğunu kestiremiyordu. Sırf bu yüzden olumsuzluk anında Sanem*! koruyabileceğinden emin olmak için çeyrek adım arkasında kalmaya özen gösteriyordu.

Alışverişten döndükleri belli olan bir çift onlara doğru gelirken neredeyse rahatlamış, düşündükleri kadar garip bir yer olmadığına dair ümide kapılmışlardı.

Bahçesindeki yaprakları temizleyen yaşlı adam onları incelemek için durduğunda dürtüsel olarak adımlarını hızlandırdılar.

Nihayet Fırat, “Bitmiş olamaz,” dedi.

“Bina numarası kırk bir ve bu son ev.”

Yolun devamı ormana doğru ilerliyordu ve sık ağaçlıktan başka bir şey görünmüyordu. “Ormanın içinde olabilir mi?” Fırat mantıklı bir cevap ister gibi Sanem'e baktı. “Göle yakınlığından bahsetmiştin. Belki göl kenarındadır.”

“Hayır, uygulamada da burada bitiyor.” Sanem başını salladı.

“Numara yazmıyor ama kalan her şey aynı.”

Ellerini beline koyup sırtını ormana dönen Fırat önünde uzanan sokağa baktı.

"Neden kırk üç? Tam da sondan sonraki numara. Mesela neden elli bir değil?"

Sanem de genç adamla aynı duruşu aldı. Zihninde bir sûrö cevap bekleyen soru vardı. Kendi etrafında bir tur dönüp durdu ve Fırat'ın gözlerine baktı. "Burayı biliyordu veya uygulamadan bakıp uydurdu. İki seçenek de olası. Doğru yanıtı bulabilmek için resmi bitince buradaki herkese gösterip Amelia'yı tanıyıp tanımadıklarını soracağım."

Sanem'in çoktan seçmeli tezine karşı kendi tezini dile getirmeden önce Fırat başıyla tam onaylama sayılmayacak bir hareket yapıp.

"Evet, iki olasılık da mantıklı ve kabul edilebilir. Ancak neden böyle bir şey yapsın?"

"Neyi neden yapsın?"

"Bir ay boyunca kalacağı hostele girişini yaparken neden bu detayları düşünsün? Yaşıyor olsaydı bilgilerini kimse kontrol etmeyecek, yanlış ya da doğru olduğunu kendinden başkası bilmeyecek hatta Burundi'den⁵ geldiğini yazsa bile dikkat çekmeyecekti."

Fırat'ın yorumu olayı bambaşka yöne çekiyordu.

Sanem gözlerini kıstı. "Hayır," dedi ve sertçe başını salladı. "İntihar etmeden önce İzlerini sildiğini anlatmaya çalışıyorsan asıl bunu neden yapsın? Ve neden klimayı soğuğa ayarlasın, neden bir aylık parayı peşin ve nakit ödesin? Ayakkabıları bile yok. Tüm eşyasını ne yaptı?"

"Peki, sen ne olduğunu düşünüyorsun?"

"öldürüldüğünü..."

"Katilinden kaçabilmek için izlerini mi silmişti?"

"Hayır, katili onun kim olduğu bulunmasın diye Amelia'ya ait her şeyi sildi."

"Adresi yazan Ameliyane izleri değiştirmeye başlayan kendisi."

⁵ Doğu Afrika'da bir ülke.

Sanemin zihninin içinde sanki kum fırtınası çıkmıştı. Her bir bilgi taneciği, oradan oraya savuruluyor ve birbirine karışıyor, görmesi gereken yeri görmesini engelliyordu.

Kabul etmek zorundaydı. Amelia'nın kim olduğuna ulaşabilmek için katilini bulması gerekiyordu. Polisin söylediği intihar seçeneğini şiddetle reddediyordu.

Dört uzun ay boyunca Kevin'ı da aramış ama ona yaklaşıma* inişti bile. Çocuğa ancak katilini bulunca ulaşabilmişti.

Fırat haklıydı. Amelia'nın kim olduğunu ancak katilinden öğrenebilirdi.

8. BÖLÜM

“Sen eve mi geçeceksin?”

Bu yeni Fırat inanılmazdı. Nasıl oluyor da basit bir soruyu emir hâline getirebiliyordu? Sanem düşüncelerine istila eden Amelia’dao sıyrılıp ondan cevap değil onaylanma bekleyen Fırat’a yöneldi. Eve gitmek alollicaydı. Buraya Amelia’nın fotoğrafı ile yeniden gelecekti.

“Seni aldığım yere bırakayım, sonra da eve geçerim?”

Fırat’ın aydınlanan yüzü ona doğru olanı seçtiğini gösteriyordu.

Arabaya yöneldikleri ilk adımla birlikte, “Fırat Dağı! İnanamıyorum,” diye haykıran sesin heyecanıla önce durdular, sonra da yeniden orman yoluna döndüler.

İki kadın şaşkın, mutlu hatta umutlu ifadelerle onlara doğru geliyordu. Aralarındaki mesafe üç adıma düştüğünde daha işveli olanı, “Sizi fark ettiğimde hayal görüyorum sandım,” dedi ve tam Fırat’ın önünde durup elini uzattı. “Ben Eliz, sizinle tanışmak harika.”

“Ben de Martha. Yarınki maçınız için günler öncesinden alınmış biletlerimiz var.”

Martha selamlaşmak için tuttuğu Fırat’ın elini bıraktığını görgü kuralını yanm dakikadır ihlal ediyordu. Ve tabii adamı kızar-

mı? tavuğu yeme hayalleri kuran kedi gibi İzliyorlardı. Fırat ise tüm hamleleri fark ediyorsa bile büyük ustalıkla karşılıyordu.

Fırat» kadın nesli için bir tehditti. Az miktarda kötü çocuk havası, biraz da kendini beğenmişlik ve gülüşü diğer tüm özelliklerine eklenince onlara hak vermemesi mümkün değildi.

Kadınlara öyle çok dalmıştı ki Sanem bileğine değen sıcak teni hemen ardından gelen güçlü ama şefkatli dokunuşu sonradan fark etti. O temasla İndikte elektrik çarpması gibi bir etki bileğinden başlayıp tüm bedenine yayıldı.

Fırat bunu görmüş olmalıydı ki sahipleniri tutuşuyla onu yanına çekip kendine yasladı ve “Nişanlım Sanem,” dedi.

Gülümseyip başıyla selam verdi. Ancak ne kadınlar ne de o, bir kere daha görgü kurallarım umursamadı ve tokalaşmak için bir hamle yapmadı.

Suratlarındaki haset dolu ifadeyi görmek her şeye değerdi. Fakat tepeden tırnağa onu süzmeye başlayan kadınların değişen bakışlarına Sanem bir yandan hak veriyor, öte yandan da aynı bakışlar onu öfke dehlizine sürüklüyordu.

İncelemeleri bitince kadınların yüzlerinde oluşan onaylamayan ve küçümseyen ifadeye karşın hissettiği yok olma isteği ise Sanem’e göre mantıklı olan duyguydu.

Uzun bir koşudan döndükleri belli olan kadınlann üzerindeki tayt tişört ikilisi hiç tere maruz kalmamıştı. Sanem de tayt ve tişört giymişti. Ne var ki daha ilk bakışta bile onlarla Sanem arasındaki fark açık kitap gibi okunuyordu. Fırat’ın kalitenin görülebi- len bir şey okluğunu söylediği zamanı hatırladı. Adamın kastettiği buydu.

Sanem zenginlik içinde büyümüşü. Etrafındakilerin nasıl göründüklerine gösterdikleri önemi hatırlıyordu. Ama Sanem bunun kutuyu süslemekten başka bir şey olmadığını söyleyerek annesinin istediklerini giymeyi yıllarca reddetmişti. Oysaki amacı, kavga yoluyla da olsa annesiyle iletişimde kalabilmektir.

Babası bir gün yanlarına yakışmadığını açıkça dile getirerek

katıldıkları yemeğe Sanem'i götürmemiştir. O günden sonra da işler çığırından çıkmıştır.

Kadınların saç, ciltleri, ayakkabıları hatta sadece kenan görünen çorapları bile kaliteliydi. Sanem, elini hiç bırakmamış ana kadınlarla sohbet dâlan Fırat'a baktığında utandı. Yanına yakışmıyordu. Adam tepeden tırnağa özenle işlenmiş gibi nitelik taşıyordu.

Çaprazlarında duran arabanın arka camına vuran yansımaların görebilmek için birkaç santim yana çekildi. Gördüğü şeyle yaşlar gözlerine hücum etti. Bu gruba ait olmadığı o kadar belliydi ki- Eğrelti otu gibiydi. Hep olmamaları gereken yerde dururlardı.

Kızgın ve kıskanç olmak doğru değildi, biliyordu. Bu yüzden Sanem içinde tutmak istedi ama başaramadı. Kalbi acımişti ve bunu da hissetmişti.

“Sizinle sohbet şahaneydi. Ancak buz hokeyini tenise tercih eden Sanem'i daha fazla sıklamayalım. Dilerim sizinle tekrar tenis üzerine uzun bir sohbet etme şansı buluruz.”

Fırat'ın sesi genç kadının duygularım saf bir ipeğin üzerinde efni gezdiriyonnuş gibi yumuşakça okşamış, girdiği derin buhrandan onu çıkarmaya yetmişti.

Adamın yüzüne baktı. Tüm duygularını açık eden bakışlarını gizlemeye çalışmadan ruhuna ve kalbine İstediklerini verirken Sanem bakışlarını hemen çekmedi.

“Zaten tekrar geleceğiz,” diyen Fırat'a cevap vermek için Martha Öne atıldı. “Ben de onu soracaktım. Sizi buraya ne getirdi?”

“Birini anyoruz, ismini bilmiyoruz ama adresinin burası olduğuna neredeyse eminiz. Bir sonrakine fotoğrafıyla geleceğiz.”

“Biz uzun yıllardır burada yaşıyoruz. Helkesi tanırız, size yardımcı oluruz.” Sıra Eliz'e geçmişti ve fırsat önüne düşünce, “Telefon numaralarımızı verelim, fotoğrafı gönderin,” dedi. “Biz bir bakalım, ona göre haberleşiriz.”

Ne cevap alacaklarını bilmedikleri kırk bir evi dolaşımtansa bu kadınların yardımı lütuf gibi bir şeydi. Ne var ki Fırat'ın telefon

numarasını ele geçirdiklerinde olabilecek diğer senaryolar Sanemin canını sıkmaktan öteye geçmişti. Öfkeyle birleşen kıskançlığının, derinlerden yüzeye çıkıp patlamak için verdiği yüksek enerjiyi bastırmak için zor bela yutkundu.

"Çok düşüncelisiniz. Ancak telefonum turnuva sonuna kadar antrenörümde kalacak. Fakat Sanemin numarasını verelim, sizin de numaranızı alalım."

Fırat'ın boynuna sarılıp onu öpmek için duyduğu istek her şeyin Önüne geçmişti. Sanem yüzünü gizlemek için çantasına sarılıp içini karıştırmaya başladığında boğazındaki gıcığı temizler gibi ses çıkartıp gülüşünü örtbas etti.

Kadınların dehşete düşmüş hâlleri mi, Fırat'ın önceliğinin o olduğunu çekinmeden belli edişi mi Sanem daha çok keyiflendirmişti bilmiyordu ama bu soruya cevap aramadı.

Kafasının içinde hiçbirilerine üstünlük sağlayıp Öne çıkmaya çalışan düşüncelerin istilasına uğrayan Sanem yanındaki Fırat'ın konuşma çabalarını savuşturmuştu.

Karar vermek onun için zor olmamıştı. Ancak çekinceleri vardı. Değişmek istemiyordu çünkü değişikliğin onda nasıl duracağından emin değildi.

Tesise yaklaştıklarını fark eden Sanem, "Senden bir şey isteyebilir miyim?" diye sordu. Bir cevap alamayınca yolcu koltuğunda oturan Fırat'ın ne yaptığını görmek için kafasını çevirdi. Adam sabit gözlerle önlerinde akan trafiği seyreliyordu. "Beni duymuyor musun?"

Kaşlarını ortada birleştiren Fırat sahte bir şaşkınlıkla, "Benimle mi konuşuyorsun?" dedi ve aynı ifadeyle devam etti. "Bir an hayalete dönüştüğümü ve beni görüp duymadığını sandım?"

"Sadece düşünüyordum?"

"Daha çok kendinle kavga ediyor gibiydin?"

“Aslında öyle de denilebilir. Senden bir şey İstemem mümkün mü?”

Bu defa sağ kaşını havaya kaldıran Fırat tatlı tatlı gülümseyip kafasını salladı. “Bu çok şaşırtıcı. Sen benden bir şey isteyeceksin! Her ne ise tamam, kabul ediyorum.”

Kısa bir an duran Sanem derin bir nefes alıp verdi. “Yann Unda benimle olabilir mi?”

“Olur, bunu sormana gerek bile yok.” Fırat bu isteğe neyin sebep olduğuyla daha çok ilgileniyordu. “Neden aniden böyle bir şeye ihtiyaç duydun?”

Sanem hemen cevap vermedi. Fırat'ı aldığı yere bırakmak için arabayı durdurdu. Sırtım kapıya yaslayıp tüm bedeniyle adama döndü ve yüze yüze geldiler.

“Yann seni ya da kendimi rezil edecek bir şey yapmak istemiyorum.” Fırat aniden öne atılıp itiraz edecekti ki Sanem bakışlarıyla onu durdurdu. “Ben bazen unutsam da sen Fırat Dağh’sın,yann herkes seni izleyecek. Sana zarar verecek bir şey yapmak istemiyorum.*

“Beni hayatına dâhil ettiğin için mutluyum ve bunun için teşekkür ederim. Gerisi umurumda değil.” Sanem içten küçük bir gülüşle ona baktığında Fırat duraksadı. “Şimdi ne oldu?”

“Yani bunu söylediğime inanamıyorum ama sen bana çoksun. Bana, ‘Seni hayatıma almazdım’ demen gerekirken Öyle özel hissettiriyorsun ki seni hayatıma aldığım için teşekkür ediyorsun.” Sanem başını sallayıp öne eğildi. “Ben bu kadarı olamam. Yann birini dövmeyeceğimden ve kadın gibi davrandığımdan emin olmak için kesinlikle Linda’ya ihtiyacım var.”

Fırat uzanıp Sanem’in elini tuttu. Boştaki elinin parmaklarının da Sanem’in kulak arkasından saçlarının arasına geçirip genç kadını kendine çekti.

Fırat’ın dudaklarının sıcaklığını, şehvetin kokusunu ve adamın gözlerindeki arzuyu hissedebiliyordu. Büyük bir beklentiyle kıvrılırken Sanem beklediği anın bu an olduğunu itirazsız kabul edip kendini adama bıraktı.

Ama Fırat sadece Sanem'in dudaklarının tam bittiği yere sıcak, uzun ve vaat dolup bir öpücük kondurdu. Bu dokunuş şehvetten uzak, kuralsız, kızgınlıkları unutturan ve özlemleri dindiren, sadece kendine mahkûm edip devamım istettiren bir öpücüktü. Ancak geri çekilmedi. Alnını Sanem'in alnına dayadı. Bir süre ikisi de hareket etmeden öylece bekledikten sonra ilk uzaklaşan ve konuşan Fırat oldu.

“Benim için bir şey yapmak istiyorsan olduğun gibi kal. Başka bir Sanem de eminim harikadır ama ben sana böyle hayranım.”

“Kendim için istiyorum.”

Fırat nihayet geri çekildi. “Unda bu akşamdan gelsin, ben Jack ve ekiple olacağım. Türkiye’den gelen arkadaşlarım da var. Zaten yarın akşam seni onlarla tanıştıracam. Tabii federasyon başkanı ve bakan ile de yemek yiyeceğiz.”

Fırat konuşmaya devam ettikçe Sanem'in yeşil gözleri her an daha da açılıyordu. Artık göz kapaklarını hareket ettiremediği noktada, “Fırat Dağlı senden nefret ediyorum! Bunları şimdi mi söylüyorsun?”

Adama saldırmak için öne atılmıştı ki Fırat onu kollarının arasına alıp göğsüne sıkıştırdı. Sonra da kafasının üzerine rahatlatıcı bir öpücük kondurdu. Sakinleştiğine emin olana kadar bekleyip Sanem'i bıraktı.

“Sana söyleyip söylememe konusunda kararsızdım.”

“Ne yani, yakında eşin olacağım ama yanında olmayacaktım, öyle mi?”

Fırat, *şimdilik sahte eşim*, diye düşündü ama düşüncesini kendine sakladı. “Bunu istemeye hakkım olduğundan emin değildim. Bir de karşılığında limitsiz kart İstersin diye korktum.”

“Fırat Dağlı in şu arabadan. Akşama kadar da gözüme gözükme!”

Sanem sesine öfkeli bir ton yerleştirmeye çalışsa da keyifliydi.

Fırat da aynı keyifle İner inmez Sanem arabayı çalıştırdı. Yapa-cak Öyle çok işi vardı ki yetişememekten korkuyordu.

Fırat Dağlı'nın eşi nasıl olunurmuş herkese gösterecekti. Tabii

bunu tek başına başarması mümkün değildi. O yüzden önce Un* da'yı, sonra Emily'yi, en sonunda da moda sokağında çalışan arkadaşı Amy'yi aradı. Babaannesinden kalan parayı ilk defa kullanacaktı çünkü şimdiye kadar önüne bundan daha iyi bir sebep çıkmamıştı

“Evet, bence hazırsın,” diyen Linda hayranlıkla Sanem’e bakıyordu.

Beyaz pileli mini eteğinin üzerine kırmızının birkaç tonundan oluşan ama ağırlığın yine beyazda olduğu bir bluz giymişti. Etek kemerinin başladığı yerde biten bluz bisiklet yakaydı ve bu da kırmızının ona verdiği cazibenin altom çiziyordu. Son olarak da beyaz, yüksek tabanlı spor ayakkabıları, fönli siyah saçları, hafif ama yeşil gözlerini ve dolgun dudaklarını öne çıkaran makyajıyla tam da olması gerektiği hâldeydi.

Aynada sanki başkasına bakıyordu. Ancak gördüklerinden memnundu. Dolabını yenilerken harcadığı her kuruşa değmişti. İsteddiği gibi kaliteli, şık ve Fırat'ın nişanlısı gibi görünüyordu.

Aynanın önündeki pufa iyice sinen Sanem yine de rahatlayana yordu. “Sakin beni yalnız bırakma,” derken arkadaşının yüzünü görmek için başını kaldırdı. “Birini dövmeye çalışırsam, maçı izlerken heyecandan saçmalarsam, metrodaki ergenler gibi oturur...”

“Tamam, tamam. Gözüm üzerinde olacak.” Linda yanlarını olmasa gerektiğini düşündüğü eşyaları çantaya yerleştirme işini bitirince Sanem'in önünde dikildi. “Gülümse.”

“Evet, evet! Bunu bana sık sık hatırlat.”

Artık salona geçip Fırat'ın karşısına çıkmaya hazırdı. Kapı açan Linda'ya teşekkür edercesine bakıp yürümeye devam ederken arkadaşı onu durdurdu.

“Eteğini çekiştirmeyi bırak.”

“Ama çok kısa.”

“Bacakları güzel hanımefendiler için bu bir sorun değildir.”

Sanem bu defa gözlerini devirip koridoru aştı. O stresten kalp krizi geçirmemek için direnirken arkası ona dönük olan Fırat kahkahalarla bir şeyler anlatıyor, diğerleri de onunla eğleniyordu. Tabii ki Jack hariç. İllaki hayatının belli kısımlarında o da mutlu olup gülümseyen biriydi ama etrafla Sanem varsa Özellikle somurttuğuna hemen kanabilirdi.

Onu ilk gören kısa boylu, yuvarlak yüzlü sempatik gençti. Adını hatırlamıyordu ama nefes koçu olduğunu biliyordu.

Fırat'ın ekibi Jack dâhil beş kişiydi. Dün gece olduğu gibi çoğunlukla onunla bu evde kalıyorlardı. Ama yerleşik İngiliz oldukları için ayrıca evleri de vardı. Ancak konuşma arasında İngiltere dışındaki turnuvalarda gerekirse bir otel odasında birlikte yaşadıklarını öğrenmişti.

Nasıl görüldüğü, başkalarının ne düşündüğü şimdiye kadar Sanem için hiç gündem maddesi olmamıştı. Şimdi umursuyordu. Uzun bir şort ve üzerine en az iki beden büyük tişört giymiş, Fırat'ın ona dönüp yeni hâliyle ilgili bir şey söylemesi için sabırsızlanıyordu.

Etrafını sarmış ve sohbet havasından sıyrılmış adamların bahşlarını fark etmiş olmalıydı ki Fırat ne göreceğini merak ederek yavaşça arkasını döndü.

0 an Sanem ile göz göze geldiler ve bir süre bakışları o şekilde bekledi. Sonrasında Fırat, gözlerini genç kadının üzerinde gezdirdi. Kaşlarını kaldırdı ve kısa bir ıslık çaldı.

•Dikkatimi dağıtmaya hakkın yok,” diyen' Fırat'ın sesi gülmek üzereymiş gibi çıkıyordu.

Sanem yutkunup tereddütlü şekilde, “Dikkatin üzerimde olsun yeter,” dedi ve kızarak gözlerini kırptırdı.

“Dikkatin sadece raketinde olsun.” Jack çok ciddiye.

“Yeni bir nefes egzersizine ihtiyacın olacak sanki.”

“Nabzım kontrol etmem gerek.” Nefes koçunun imasına katılan doktoru da gülümsüyordu.

Sataşmalara kulak asmayan Fırat yapacağı şeye itiraz etmemesini buyuran bir ifadeyle ona doğru gelirken Sanem hareket kabili-

yetini kaybetmiş gibiydi. Belli kî görüntüsüyle birlikte huyu da de ğışmişti çünkü adamın buyruğuna itaat edip olduğu yerde çakılız kaldı.

Fırat sakın ama uzun adımlarla yanına gelip elini tuttu. Parmaklarını saran parmaklan güçlü ve sıcaktı. Sanki bir daha hiç bırakmayacakmış gibi kavramıştı onu. İçini tatlı bir keyif ve heyecanı laplayan Sanem kendini adama bıraktı.

Fırat onu kendine yaklaştırdı, boştaki elini de beline koyda Sonra eğilip kulağının boynuyla birleştiği noktaya dudaklarını değdirdi. Hemen öpmedi. Yaşaması ona bağılıymış gibi ciğerlerini genç kadının kokusuyla doldurdu, bekledi ve öptü.

Sanem'in dizlerindeki güç tükenmiş, tüm vücudu titremeye başlamıştı. Fırat onun hem hayatla tüm bağlantısını kesiyor hem de yaşamaya devam etmesi için ona can suyu katarcasına nefesini tenninde gezdiriyordu.

Dünya onların dışında dönmeye devam ediyor olabilirdi ama ikili birbirlerinde kaybolmuştu. Onları bulup geri getiren Jack hariç diğer dört adamın ıslık, çığırtış ve alkışlan oldu.

"Kesin şamatayı." Fırat'ın mutluluğu yüzündeki her bir kasta kendini belli ediyordu. Sanem'in değışmeyi seçmesi, bu ilişkinin bir şansı olduğunun göstergesiydi. Genç kadını her hâliyle beğeniyor ve yanında istiyordu fakat ondan beklediği biraz çaba ve özendi ki Sanem fazlasını yapmıştı.

"Hadi artık gidelim," diyen Jack gergindi. Belki biraz da endişeli. Çok çalışmış ve istemişlerdi. Buraya gelene kadar altı turnuva katılmış, elliye yakın maç yapmış ve dünya sıralamasında ilk on ikiye girmişlerdi. Bu, hedeflerinin yarısıydı. İlk sekize girip dünya finalinde o kupayı alacaklardı çünkü Fırat'ta ihtiyacı olan kabiliyet, güç ve donanım vardı. Sadece bu aralar dikkati dağılmıştı.

Fırat'la olmaktan, yanında durmaktan, zaman geçirmekten ke-
ji(alıyordu. Ama şimdi değişmişti. Sanem, adamla ilgili hayranlık,
saygı ve takdirle birleşmiş birçok duygunun içinde hareketlendiğini
hissediyordu.

Tesise geldiklerinden bu yana yaşadıklarıyla başı dönmüştü,
imza almak, fotoğraf çekilmek, onunla konuşmak için birbirlerini
ezen İnsan grubuna gazeteciler de eklenmiş, bir kare fotoğrafını
almak, ağzından tek bir söz duymak için çırpınmışlardı. Fırat ise
Türkçe, "Maçtan sonra görüşelim," demişti. Kapıdan içeri girerken
de durmuş, "Ama toplarımın vurduğu noktada olmamaya dikkat
edin," dediğinde herkes gülmüştü. "Başınıza bir şey olsun istemem."

Kendini beğenmişlik değildi. Ne yapabileceğini bilen bir ada-
mın hiç de eğrelti durmayan öz güveniyle konuşmuştu.

Sanem'in yanından ayrılmayan Linda, adamı alkışlamaya baş-
ladığında onu durdurmak zorunda kalmıştı. Roller olması gerektiği-
nin aksine İlerliyordu. Ne var ki sudan çıkmış balık gibi aklı karışan
Linda sonuna kadar haklıydı.

Wimbledon Tenis Kortu'nda on beş bin kişi maçı izlemek için
hazırdı. Sanem ve Linda dâ oyuncuların ekibi ve yakınları için ayrı-
lan küçük bölümdeki yerlerini aldı. Tribünden bağımsız korta yakın
olan bu alanda durmak ona göre ayrıcalıklıydı.

Heyecanla Fırat ve rakibinin gelmesini bekliyorlardı. Eğer ba-
loşlan, özellikle Alice'inkileri üzerinde hissetmeseydi başparmağı-
nın tırnaklarını yerdı. Ama Sanem ellerini dizlerinin üzerine koyup
bacaklarının iradesi dışında titremesini önlemeye çalışıyordu. Ne
kadar başarılı olduğu ise kesinlikle tartışmaya açıktı.

Bir anda artan uğultu ve alkışlar yerinden sıçramasına sebep
oldu. Ne olduğunu ise onu gördüğünde anladı. Beyaz şort ve beyaz
tişört giymiş olan Fırat elinde raket, omzunda çantasıyla sahaya çık-
mış, alkışlarıyla onu karşılayan seyircileri selamlıyordu.

Doğaüstü bir varlık gibi kendine hayran bırakan adam, ait ol-
duğu yerdeydi. Tüm tribünü etkisi altına almış, her hareketi karşılık
bulurken elindeki raketle de bir bütünmüş gibi davranıyordu. Sonra
nerede olduğunu zorlanmadan bulup serseri gülüşünü ona gönder-

diğinde Sanem'in kalbi ritmini yakaladı ve bir melodiye eşlik ede gibi çarpmaya başladı. O an neden burada olduğunu, neden kendine bunu yaşattığını anlamıştı. Altık dönüşü yoktu.

Fırat'a dalmış hâldeyken Unda onu öyle şiddetli çimdikledi ki yerinden zıplamamayı başarmış olmasını sadece mucize olarak isimlendirebilirdi.

Linda'nın çenesiyle işaret ettiği yere baktığında görmeyi beklediği son şey, büyük ekrandaki kendi şaşkın yüzüydü. Arkadaşı onu tekrar dürttüğünde kameraya el salladı.

Onaylarcasına başını sallayan Fırat keşke gülümsemeseydi. Eğer bu şekilde ona bakmaya ve gülümsemeye devam ederse Sanem dayanamayacak ve korta girip adamı öpecekti.

Neyse ki Fırat rakibiyle konuşmaya başladı. Keza o anla birlikte adamın beden dili de yüz ifadesi de değişti. Sadece kararlı ve savaşa hazır duruşuyla bile rakibini korkuttuğuna emindi.

Keşke Sanem tenis ile ilgili biraz eğitim alsaydı. "Ace⁶" gibi anlamadı^ terim ve vuruş isimlerinin neyi ifade ettiğini kesinlikle bilmiyordu. Sadece uzağına düşse de Fırat'ın o toplara nasıl yetiştiğini hayretle izliyor, terden sıırıslam olmuş rakibinin aksine rahat ve tek tempolu hâline hayranlık duyuyordu.

Önceki setleri Fırat kazanmıştı, bu set de 5-2 devam ediyordu. Bir sayıya ihtiyacı vardı. Korta olan hâkimiyeti ve duruşuna, rakibi-ne onu yenemeyeceğine dair uyguladığı psikolojik baskıya eklenen oyununa bakınca sonucu tahmin etmek zor değildi.

Nihayetinde top karşı tarafın çizgi dâhilindeki zeminine değdiğinde Sanem de herkes gibi ayağı Adayıp çığlık atmaya başladı. Fırat yedi maçlık maratonun ilkini çok rahat kazanmıştı. Linda'ya sarıldı. Alice nihayet tebessüm etti ki bu süresi onunla göz göze gelene kadardı,

6. Rakip tarafından yakalanamayan nizami servis.

Kimin umunundaydı!

Ekibin kalanıyla Jack da kutlama yapıyordu. Sanem başını korta çevirdi. Raketini havaya kaldıran Fırat diğer elini de yumruk yapmış sallıyordu.

Bu manzara karşısında avuç içlerini birbirine dayadı ve parmaklarını dua eder gibi dudaklarının üzerine birleştirip kalp atışlarının sakinleşmesini bekledi.

Fırat'ın gözleri onu bulduğunda bakışı tüm katmanlarını aşmış Sanem'in düşüncelerine ulaştı. Ve niyeti öyle olmasa da zihninde beliren mahrem görüntüler nefesini kesti çünkü onunla aynı şeyi düşündüğünü belli edercesine serseri gülüşü genişleyen Fırat ona evet diyordu. Bundan daha iyi ve coşkulu bir kutlama olamazdı.

İkisi de birkaç saniye hareket etmedi. Sonra transtan yeni çıkmış gibi Sanem doğruldu ve Fırat da ileriye doğru bir adım attı.

Elinde mikrofonla bir adam önünü kesti. Fırat onunla yanm dakika sohbet etti. Bir adım daha ve rakibiyle selâmlaşmış kucaklaştı. Başka bir adamın tebriğini kabul etti. Hakemlere selam verdi. Fakat gözlerini asla Sanem'den ayırmadı.

Üçüncü dakikada herkes onun nereye varmak istediğini anladı ve yolundan çekildiler.

Adam ona elini uzatırken Sanem tek bir salise için bile tereddüt etmeden o eli tuttu, küçük bir adım attı ve yüz yüze geldiler. Fırat görünenden çok daha fazlasıydı.

Sanem'in boynunda başlayan kızarıklık asma dalları gibi yüzüne doğru ilerlerken Fırat sağ elindeki raketi bırakmadan sol eliyle onu belinden yakaladı ve kendine çekti.

Arzuladığı, ricalarını süsleyen pembe dudaktan kendi dudaklarının arasına aldı. Fırat'ın peşinde olduğu şehvet değildi. Ancak aldığı tat, duyduğu koku kadar muhteşemdi. Bir anlığına gözlerini kapadı ve dudaklarıyla Sanemin dudaklarını ezmeyi sürdürdü.

Sonsuza dek kalmak istediği andaydı. Ancak tüm dünya onların ilerlerken daha fazla ileri gidemezdi. İradesini zorlayıp Sanem'den kendini ve dudaklarını ayırmak güç olsa da başaran Fırat ne göreceğini merak ederek genç kadının yüzüne baktı.

Dudaklarına yarım bir gülüş yerleştirip sağ kaşını hareket ettiren Sanem'in, "Tebrikler," derken sesi Aslıt'dan birazcık yüksekti "An kadar anı güzelleştiren bir hamle oldu!*

Fırat'ın gözlerinde afacan bir pınlı, dudaklarında ise hayia şeytani gülümseme vardı. "Bu ikinci maç öncesi küçük bir antren mandı!"

Tatlı bir zevk dalgası Sanem'in boynundan başlayıp ayak ucuna kadar indi. En tatlı günahı daha baştan çıkana olan öpüşmelerden fazlasını hayal eden zihni ona ihanet etmişti.

"Tebrikler Fırat," diyerek araya giren Alice'in gözlerindeki etki açık kitap gibi okunuyordu. "Seyirciyi selamlaman, Türkiye'den gelen ekibin tebriklerini kabul etmen ve basın toplantısına yetişmez gerekiyor."

Kadının, Sanemi geri planda tutma, ilişkilerinin detayların saklama hedefini yerle bir etmişti Fırat. Herkesle birlikte Alice'e kime ait olduğunu göstermiş ve Sanem ile ilişkisini el altından basma sızdırmak gibi kurgusal ve küçük düşürücü hamlesini büyük« aynı zamanda gösterişli bir hamleyle engellemiş, genç kadına ve ilişkilerine hak ettiği şekilde davranmıştı.

Fırat, Alice'i duymuştu ama yarım saniye boyunca tepki vermeden gözlerinin içine baktığı Sanem'in elini tutup dudaklarına götürdü. Sıcak bir dokunuşla öpüp göz kırptı ve seyirciyi selamlamak için yumruğunu havaya kaldırdı.

O, alkış ve bağırışlar arasında yeniden korta dönerken Sanem kendini arkasındaki boş koltuğa bıraktı. Aklı başında yani olması gerektiği yerde olsaydı dudaklarından dökülen minik kahkahaya engel olabilirdi.

Kameralar ve bakışlar Üzerindeyken daha olgun davranmak, verdiği pozlardan emin olmalıydı. Linda ona tam da böyle söylemişti. Ne var ki Sanem bir ergen gibi sırtırken kendi üzerindeki hâkimiyetini kaybetmişti.

Ona ihanet eden sadece zihni değildi. Kalbi de az önce hainler listesine girmişti çünkü Fırat'a verdiği sözü yerine getirerek dinlemiş ve anlamaya çalışmıştı. Nihayetinde kalbinin isteğiyle aklı, Fırat'la

bû oldukları fotoğrafı gözünün Önüne getirmişti. O an hissettiği tek şey sıcacık bir duyguydu. İçini ısıtan o duygunun etkisi de yüzünde şapşal bir sırıtişa ve içinde sanki bu anı bekleyen kelebeklerin kanat çırpmasına sebep olmuştu.

“Sevgili, arayıp da bulduğun biri değil, hiç aklında yokken âşık olduğun kişidir/ diyen şair sanki biliyormuş gibi Sanem'i anlatıyordu.

“İyi arkadaş olup seni Ahmet konusunda uyarmadığını için özür dilerim Sena!”

Asya'nın abartılı tavrına tebessümle karşılık veren Sena için kim ne derse desin kocasını olduğu gibi seviyordu. Diğer tüm karakter özellikleri gibi huysuz ve haylaz olmak ona yakışıyordu. Üstelik bu ikisi onu Ahmet Sancaktar yapan en önemli özellikleriydi.

“BİR adım uzağında durduğu hâlde onu yirmi yıl boyunca uzak-tan seven bir Sena'nın uyarılmaya ihtiyacı olduğunu sanmıyorum?”

Serra'nın yorumuna kahkahayla karşılık verirlerken Asya hâlâ inatçı davranıyordu. "Sena'nın inadı ve zorluklara olan bağımlılığı olmasa Ahmet'e ancak yirmi gün dayanırdı.”

“Bu defa haklısın. Ahmet'ten daha büyük dert bulamazdı.”

Beş kardeş, eşleri ve çocuklarıyla Serra'nın Şile'nin denizine bakan tepelerinden birindeki evinin bahçesinde Fırat'ın maçını izlemişlerdi. Her şey şahaneydi, buna maçın skoru da dâhildi. Sonu ise daha da muhteşemdi. Dünya onları seyretmiyormuş gibi umursamaz ama emin tavırlarla Fırat'ın gidip Sanem'i öpmesiyle hepsi şok olmuştu.

Ahmet ük tepki olarak içmek üzere olduğu şarap yudumunu püskürtmüş, sonra Fırat'a gerekli terbiyeyi vermediğini söylediği Banş'a çıkmıştı. Son yanm saattir de söylenip duruyordu. Kızlar da çare olarak yemeği hazırlama bahanesiyle mutfığa kaçmıştı.

“Düğünde yakınlaştıklarına şahit olmuşum,” diyen Sena ne ol-

doğunu anladığından pek emin değildi. “Beş yıldır görüşüyorlardı n biz bilmiyor muyduk?”

"Hayır, sonrasında görüşmediler. İngiltere’de yeniden karşılaş Ular."

Serra ona yalan söylemek istemedi ama doğrunun tamamını da şimdi anlatamazdı.

"Sena bu adama nasıl tahammül ediyorsun? İyi bir boşanma avukatı olan arkadaşım var.**

Doruk’un söylenerek İçeri girmesiyle salatayı karıştıran Asya durdu. Gözlerini kısıtı ve görüş alanına giren kocasına, “Kim o tanı dığın iyi boşanma avukatı arkadaşın?” diye sordu.

“Ah, sevgili kancığım sen burada mıydım?”

“Üstelik Sancaktarların vazgeçilemez olmak gibi kötü bir huyu var. O yüzden onunla arkadaşlığını hemen kesebilirsin.”

Asya ile Doruk’un tatlı sataşmaları sürerken diğerleri yemde ha arlıklarına devam ediyordu. Tanem bir süredir olmadığı kadar ke yifliydi. Hizmetli kadına yardım edip pişen yemeği kontrol ederken yüzünde tatlı bir sırıtış vardı.

Az önce izledikleri Sanem ve Fırat sahnesini tekrar tekrar zih- ninde canlandıyor ve bu da mutluluk sebebi oluyordu.

"Bu işe müdahalen olduğunu söyleyen içimdeki sesi susturma* ma yardım eder misin?"

Yanına gelen kocası Yağız’ı konuşana kadar asla fark etmeyen Tanem, daldığı yerden çıkıp hemen arkasında duran ve ondan bir cevap bekleyen adama bakıp gülümsedi.

Gülümsemesi şarttı çünkü Asya ve Serra o denli endişeli görü- nüyordu ki durumu kurtarmak ona düşüyordu.

"Tabii ki yemeğe dokunmadım, Fadime Hanım yaptı." Tanem parmak uçlarında yükselip kocasının yanağına sıcak bir öpücük bıraktı. "Ben sadece servisteyim."

Yağız üzerlerindeki bakışları ve gerginliği hissedebiliyordu. Ko- nunun aslında ne olduğunu Tanem’in anladığına emindi ve ona dik- tiği yeşil gözlerine de gülüşüne de kanmayacaktı.

Sırtını tezgâha dayadı, birasından bir yudum aldı. "Sanem ve Fırat'ın az önce yaşadıklarına senin ya da,* diyen Yağız gözlerini Serra'ya çevirdi ve üç saniye boyunca orada tuttu, "başkasının müdahalesi oldu mu?"

Kocasından detayları gizlemek farklı yalan söylemek çok farklıydı. Tanem'in yapmayı tercih etmediği yalan söylemekti ve bugüne kadar da bu tercihi sadık kalmıştı. Ama şimdi doğrunun tamamını ifşa etmek, istenmeyen sonuçlara sebep olurdu.

Üç kız kardeşi o kadar uzun zamandır tanıyordu ki onlar bakışlarıyla anlaşırken Sena ne konuştuklarını duyabiliyormuş gibi onları anlıyordu. "Aynı soruyu az önce ben de sordum.*

"Çünkü mantıklı hiçbir bireyin dikkatinden kaçmayacağı kadar şüpheli bir durum," diyen Yağız aynı kararlılıkla devam etti. "Peki Sena, cevap aldın mı? Ben hâlâ alabilmiş değilim."

Düşünmesi için ona vakit kazandıran Sena'ya minnetle gülümseyen Tanem mutfak eldivenini çıkarıp tezgâha bıraktı ve kocasının tişörtünün yakasını düzeltiyormuş gibi parmaklarını kumaşın üzerinde gezdirdi.

"Biliyorsun, beş yıl önce zaten tanışmışlardı. Konuşma sırasında Fırat'a Sanem'in de Londra'da olduğunu söyledim tabii ki ama tüm dünya sizi izlerken onu öp demedim."

Kilit nokta beş yıl önceydi. O zaman yakınlaşıp birlikte zaman geçirdiklerini herkes görmüştü. Dolayısıyla böyle bir bilgiyi Fırat'la paylaşması tuhaf kabul edilemezdi. Üstelik bu Tanem'i yalan söylemekten, doğrunun tamamını da anlatmaktan kurtaran detaydı.

"Hey! Şirin yatak odanız yok mu?" diyen Barış içeri girerken pis pis sırıtıyordu. Fırat'ın başarısı onu içmeden sarhoş etmişti. Sanem ise sonraya ötelediği konuydu. İsteddiği tepkiyi alamayan Barış ona çevrilen ve ondan kaçırılan bakışları gördüğünde durdu. "Ne oluyor?"

"Yok bir şey hayatım. Sanem ile Fırat'ın dedikodusunu yaparken biri bastın diyelim." Serra kocasının dudaklarına küçük bir öpücük bıraktı. "Yalnız ilişkimiz boyunca o kadar maç ve kupa kazandın, yüzlerce canlı yayına çıktık ama Fırat kadar olamadın, özellikle

tüm sosyal medyaya İçime ait olduğunu daha açık söyleyeni^

"Bu kadar önemli bir turnuvanın başında dikkatini bu ^ dağıt-?"

Serra kocasının dudaklarına bir öpücük daha kondurup « susturdu. Sonra da koluna girdi ve bahçeye yöneldi. "Kaslarınla^ ğil, kalbinle düşün hayatım."

"Sonuç değişmeyecek," diye inat eden Banş4 bir kere daha öpa Serra ilk defa korkmuştu. İyi bir amaca hizmet ettiğine inanarak çi tığı bu yoldaki tehlikeleri ancak şimdi görebiliyordu.

İçini kaplayan korku yüreğini köşeye sıkıştırmış gibi kısa bira nefessiz kahrken gözlerini kaçırdı. Serra çok iyi biliyordu ki düşü» çelerde ihanet varsa sözlerde sadakat aranmazdı.

Çok uzun zamandır onunla birlikte olan göğsündeki soğuk «t sert düğüm çözülmüştü. Kısacası mutluydu. Bulutların üzerinde)* rriyordu. Ama önemli olan nerede yürüdüğü değil yanındaki kişiydi Saneme' bu mutluluğu yaşatan ne o bulutlar ne etrafındaki renkleri) canlılığı ne de güneşti, yanında duran Fırat yani yol arkadaşıydı.

Güçlü ve becerikli parmaklarıyla kavradığı elini bir an olsunir rakmamıştı. Gitmesini engellemek ister gibi onu yakınında tutuyor, incitmekten korkar gibi dikkatli hareket ediyordu.

Fırat basın toplantısında Alİce*'in hazırladığı metne sadık kalmak istemişti ama kadının korktuğu gerçekleşmiş, öpüşmeleri bay-rısının önüne geçmişti. Gazeteciler sadece bunu sormuştu. Toplantı çıkmaza girdiğinde Fırat'ın arkadaşları salonu basmış ve başındın aşağıya şampanya dökmüşlerdi. Sonra Türkiye'den gelen ekiple ta-nışmış, yemeğe katılmışlar ve nihayet saatin gece yansına varman-na az kala eve gelebilmişlerdi.

İçeri adım atarlarken Fırat'a bakma isteğini dindiremeyince ba-şını kaldırdı. Adam da bunu hissetmiş olmalı ki Jack ile konuştu*)' devam ederken gülümseyen yüzünü ona çevirdi.

Savunmasız anında karşılaştığı bu gülüşün nefesini kesmesini önleyemedi. Sanem kendi üzerindeki gücünü kaybetmişti; kalbi, aklı ve duygulan toplanıp Fırat'ı liderleri olarak seçmişti.

“Sabah erken geleceğiz. Biz gelmeden kahvaltı etme. O zamana kadar da dinlendiğinden emin ol çünkü iyi görünmüyorsun.”

Dönüp gitmeden önce son sözünü söyleyen Jack özellikle Sanem'e dik dik baktı. Bu adama kendini sevdirmenin bir yolunu bulmalıydı. Ne var ki Sanem ona karşı en fazla Tartar Sos⁷ kadar sevimli olmayı başarabilirdi. Yine de şansını deneyerek gülümsedi.

Sanem'in çabasını gören Fırat ona yardım etmek istedi. “Yarın KeDy'i de getir.”

“Eşli görüşmeler yapan sıradan aileler olmak için kazanmamız gereken en az üç kupa var. Ondan sonra çocuklar etrafta koşuştururken barbekü başında bira içerek bugünleri anarız.”

Fırat, “Şansımı denedim,” dercesine ona dönüp omuz silkti. Sanem de sadece dudaklarını oynatıp, “Teşekkür ederim,” dedi.

İstemese de Sanem'in elini bıraktı ve kapıyı kapadı. Ruhen doyuma ulaştığı ve asla unutmayacağı anlar arasında yerini alan bugüne, Fırat'ın bedeni aynı hisle yaklaşıyordu.

Kendini koltuğa bıraktığında vücudunun yorgunluktan daha fazlasına tepki gösterdiğine dair işaretleri almıştı. Hafif bir bulantıyla kendini belli eden midesi, verebileceği ilk örnekti.

“Aslında bu gece ile ilgili başka planlarım vardı,” diyen Fırat hâlâ ayakta duran Sanem'e sorun yok gülüşü göndermeye çalıştı.

Genç kadının anlamadığını söylemesine gerek yoktu. Bu, yüzündeki ifadeden yeterince anlaşılıyordu. Fırat da ne olduğunu anlamıyordu. Sanem'e sürprizini gösterecek, ilişkileriyle ilgili gerçek hislerini açıklayacak ve şanslıysa bu geceyi aynı yatakta geçirmek gibi harika planları vardı. Oysa şimdi kolunu kaldıracak hâli yoktu.

7. internette Grumpy Cat olarak da bilinen Tardar Saatçe calico bir anne ve tekir bir babadan olan, siyam kedisini andıran tüylere sahip, cüce bir dişi kedi. Onu sahiplenen Tabatha Bundesen adındaki kadının kardeşi, 'hfdar Sauce'un fotoğrafını Reddit adındaki platforma yükleyince yüzünde hep memnuniyetsi*, huysuz bir ifade olmasıyla dünya çapında ün kazandı

İçinde dolaşan ateş topuyla sanki cehennem ateşinde kavruluyor, zaman zaman görüşü bulanıklaşıyordu.

Birkaç saattir devam eden belirtilere direnmişti. Belli ki salgılandığı adrenalin onu bu noktaya kadar getirmiş ancak rahat koltuğuyla kavuştuğunda direnci kırılmıştı.

“Yığılıp kaldığın koltuktan seni kaldırabilmek için kaç kişi çağırمام gerekiyor?” Sanem’in sesinden alaycılık akıyordu. Yüzünde ise gizleyemediği bir hayal kırıklığı vardı.

“Sanınm geceyi burada geçireceğim.”

“Delirdin mi? Jack beni ayağımdan sallandırarak meydan kilişesine asar.”

Yanına oturduğu Fırat’ı kolundan tutup kaldırmak için hamle yaptığında ona doğru dönen adamın boynuna değen ve oradan tüm iliklerine işleyen nefesinin yarattığı etki dayanılmazdı. Eziyete dönüşen bir saniye boyunca Sanem dikkatini toplamaya çalıştı.

“Bana sadece bir dakika ver.”

Fırat’ın isteğini makul bulan Sanem ne ellerini ne de bedenim’ adamdan ayırmadan öylece durdu. Yüzü sannın garip bir tonuna almıştı. Üstelik teni sıcak olmanın ötesine geçmişti. Bir tuhaflık vardı, bunların yorgunluk belirtileri arasında olmadığını bilecek kadar sağlık bilgisine vakıftı.

Genç kadını öpmek için duyduğu isteğe rağmen Fırat kendini geri çekti. “Bunu söylediğim için kendimi asla affetmeyeceğim ana iyi hissetmiyorum.”

Fırat aslında tam da söylediği gibi görünüyordu. Yüzünün u önceki san tonu garip bir yeşile dönmüş ve terlemeye başlamıştı.

“Gücünden kalanları değil hepsini tercih ederim. O yüzden uyu-man on iyisi.”

“Bunu sabah tekrar söyler misin?”

“Söylememe gerek olduğunu ima ediyorsan beni kırarsın.”

Fırat’ın dudakları sevimli bir gülüşle büküldü ve attığı hoş kah’ kahayla ortamı yumuşattı. “Jack’i arayıp sabah spor salonunda antrenmana ihtiyacım olmadığını söylemem gerek.”

“Ah, adını duyduğumda senden uzaklaşmam gerektiğini düşünüyorum.”

Fırat, Sanemi belinden yakaladı. "Sakın! Bunun bir daha şakasını dahi yapma. Artık gitmene izin vermeyeceğim. Bunu da seni sevgimle şımartarak yapacağım. İhtiyaç duyduğunda bana seslenmene bile gerek kalmadan yanında olacağım.”

Ona hayretle bakan Sanem’in yüzüne düşen saçlarını kulağının arkasına itip dudaklarını aynı yerdeki tenine değdirdiği o an genç kadının kalbi duracak gibi oldu. Karşı koyacak gücü yoktu. Ne bu temasa ne de adamın sözlerine.

Sanem’in sessizliğinden cesaret alan Fırat, “Bunu da kendim için yapacağım,” dedi. "Sensiz geçen bir gün, bir saat bile istemiyorum.”

Sanem İçin bu kadarı çok fazlaydı. Emily ve Linda’yı arayıp onlara ne yapması ne söylemesi gerektiğini sormak gibi bir istekle boğuşuyordu.

. “Öyle bakma, beni korkutuyorsun!”

“Anlamadım,” diyen Sanem’in mantıklı düşünceleri yok olup gitmiş, konudan uzaklaşmıştı.

"Kapılan kilitleyip evin etrafına güvenlik dikmem gerekiyor-muş gibi bakıyorsun.”

Sanem eğilip genç adamı yanağından öptü ve yerinden kalktı. 'Merak etme kaçmayacağım. En azından bu gece değil.” Fırat’ın elini tuttu ve onu ayağa kaldırmak için olanca gücüyle asıldı. "Sen bu kadar kötü görünürken değil. Senin için ne yapabilirim?”

"Yorgunum, uyumak İstiyorum.”

Kolunu omzuna dayadığı Fırat aksini söylese de Sanem onunla aynı fikirde değildi. Sadece yorgunluk onu bu hâle getirmiş olamazdı. Yine de İtiraz etmeden adamı yatağına götürdü. Son birkaç adımı neredeyse sürünerek atan Fırat’ın başı yastıkla buluştuğu an gözleri kapandı.

Sanem odadan çıkmadan önce Fırat’a baktı. İçi sıcacık olup yumuşadı. Bir daha istese de kaçamayacağım biliyordu.

Her eklemi yorgunum diye inlese de üzerini değiştiren Sanem kendi yatağına girmek yerine Fırat'ın yanına gitmek için duruğa isteğe direnmeden ne yaptığını bilen birinin güveniyle odasından çıktı. Hedefi belliydi. Bahane ve sebep de aramıyordu.

Genç adamın nasıl olduğunu görmek ve sadece elini tutarak da olsa ona dokunarak uyumak istiyordu. Sessiz olmaya Özen göstere-rek kapıyı aralarken heyecanlıydı ama asla tereddüt etmiyordu. Ya* nya kadar açtığı kapının ardından ortaya çıkan yatağın boş olduğu* nu gördüğü ilk an ne düşünmesi gerektiğine emin olamadı.

İçeriye attığı adımla Önce sesi duydu, sonra da ışığı gördü. Ace- leyle banyo kapısının Önüne vardı. Kapı açıktı. İçeri girmeden önce, “Fırat, iyi misin?” diye sordu. Aldığı ilk karşılık az öncekinden daha büyük bir inilti ve hemen onu takip eden öğürtü oldu.

Ne göreceğinden emin değildi ama düşünmeden içeri daldı Şık ve teiniz banyonun duvar dibine yığılmış Fırat'ı gördü. Koşarak dizlerinin üzerine çöktü ve kafası yana düşmüş adamı çenesinden yakaladı.

Yüzleri karşı karşıya geldiğinde boğazına kadar hızla çıkan çığ- lığı durdurdu ve sonra yutkunarak onu geri gönderdi. Fırat terden sıırıslıklam olmuş, ateş gibi yanıyordu. Yan açık gözlerinin tüm ışığı kaybolmuş, beyaz kısmı sapsan olmuştu.

“Bana ne olduğunu söyle lütfen!”

Kupkuru olmuş dudaklarını diliyle ıslatan Fırat İlk etapta konu- şamadı. İkinci denemesinde “Midem,” diyebildi.

Hızlı düşünmesi gereken Sanem'in ilk tercihi Jack'i aramak ol- malıydı. Ancak dik durması için arkasına geçip kollarının arasına al- dığı Fırat'ın o kadar vakti yoktu. Ayrıca ambulans çağırmak için evin tam adresini, Jack'i aramak için de adamın numarasını bilmiyordu.

Boş çuval gibi yığılmış Fırat'ı kendinden sadece biraz uzaklaştı- rarak tişörtünü çıkardı.

"Öğürüp duruyorsun," diyen Sanem kafasını kaldırdı ama adamın hiç kusmadığını gördü. "Mideni her ne rahatsız ediyorsa ondan kurtulmalısın."

Bir küvet bir de ayaklı duş vardı. Fırat'ı yeniden duvara yaslayıp küvet şikkini seçti ve giderini tıkayıp musluğu açtı. Ilık su gelene kadar düğmeleri çevirdi.

Yeni bir öğürme ile nefessiz kalan Fırat'ın yanına döndü. "Gıda zehirlenmesi, bunu en az bir kere yaşadım." Adamı klozete doğru çekti. "İşaret parmağını boğazına sok ve midenin kabul etmediği o şey çıkana kadar da orada tut." Konuşmaya hâli olmayan Fırat başını olumsuz anlamda sallayınca Sanem, "Soru sormadım," dedi. "Sen yapmazsan ben yaparım."

Fırat gülmek istedi ama tuhaf bir ses çıkarmaktan başka bir şey yapamadı. Sanem İzin İstemedi onu koltuk altlarından tutup klozete yaklaştırdı. "Hadi, lütfen."

Başka şansı olmadığını fark eden Fırat ondan uzaklaşıp klozete eğildiğinde Sanem de hızla salona koştu. Dış kapının girişinde sabit telefonu görmüştü. Tek umudu oydu. Şans ondan yana olmalıydı ki parmakları ondan bağımsız hızla tuşların üzerinde gezerken, "İyi geceler Fuat Bey," diyen kadının sesini duydu.

Rahatlamaya ayıracak vakti yoktu. "Acil ambulans lazım." Kadının onayladığını duydu ama aklı Fırat'taydı. Bedeninin de orada olmasını istediği için telefonu kapattı.

Sifonu çekerken gördüğü Fırat'ın yanına koşup oturdu. "Harika. Hadi, şimdi küvete gir."

Fırat itiraz etmek istediye bile herhangi bir yorumda bulunmadı. Az önceki haline göre gücü bir nebze de olsa geri gelmişti. Onu taşımak için uğraşan Sanem'e yardımcı olup küvetin içine girdi. Hem üşümüş hem de İyi hissetmişti.

Sanem duş başlığını aldı ve az açtığı suyla bir bebeğe gösterilen ihtimamla onu ıslatmaya koyuldu. Her anla birlikte sakinleyen ve en azından titremesi yavaşlayan Fırat'ın rengi de geri gelmeye başlamıştı.

Kusan ve terleyen adamın kaybettiği suyu geri kazanması gerekiyordu. Bu defa mutfığa koştu. Büyük bir bardağı suyla doldurup döndüğünde neredeyse Fırat'ın uyuduğunu sanmıştı. Ama genç adam gözlerini açmadan, "Üşüdüm," dedi.

Elini ensesine koyup başını kaldırdı. "Su iç, birazdan ambulans gelir."

İtirazsız talimatlara boyun eğen Fırat artık soğuktan titremece başlayınca Sanem kafasını çevirip köşedeki dolabı gördü. Yanına gidip açtığı dolapta umut ettiği gibi bornozları görünce sevindi. Aynı hızla dönüp Fırat'ı kolundan yakaladı ve küvetten çıkmasına yardım etti. Çıplak teninden süzülen su damlalarının görüntüsünün akımı karıştırmasına izin vermedi.

"Bornozu verir misin? Gerisini ben hallederim."

Ona söyleneni yapan Sanem bornozu giymesine yardım ederken kapının sesini duyuldu.

"Gidip aç, lütfen."

Rahatlamanın erken olduğunu bilse de Sanem'in göğsündeki ağırlık, kapıyı açıp sağlık görevlilerini gördüğünde ancak kalktı.

İnsan ait olduğu yeri bulduğunda içindeki fırtınalar dinip savaşlar bitiyordu. Ona ayrılan yeri bulan Sanem'in içindeki tüm savaşlar kazananı ve kaybedeni olmadan sona ermişti.

Fırat hastaneye gitmeyi kati olarak reddedince sağlık görevlileri serum takmışlardı ona. İlk izlenimleri zehirlenme olduğuna dairdi. Tahlil için kan örneği almışlardı. Sonuçla onlar gitmeden hemen önce gelen Jack ilgilenecekti. Fırat'ın telefonuyla aradığı adam Öyle çok endişelenmişti ki Sanem bir serum da ona takılması gerektiğini düşünmüştü.

Bulantı ve ağrıları azalan Fırat'ın rengi normale döndüğünde çok derin olmayan uykuya yenik düşmüştü.

*Onu kusturup suya sokarak ilk müdahaleyi yapmış, mide yıka-
masından kurtarmışsınız.*

Ekip doktorunun yorumuyla Sanem'in sırtına kısa bir an doku-
nan Jack'ın teşekkür etme şekli sade olsa da adam için büyük bir
adımdı.

Zaten sonrasında diğerleri de gelmiş ve ekip tamamlanmıştı.
Sanem de üzerini değiştirdi. Fırat'ın odasına geçip rahatsız etmeden
yanına İlişti. Elini tutup çok uzun bir süre onu seyretti ve sonra ne
ara olduğunu anlamadan uyuyakalmıştı.

Gözlerini tekrar açtığında yüzü hâlâ Fırat'a dönüktü ve eli elle-
rinin arasındaydı. Gün çoktan aydınlanmıştı. Ancak adam uyumaya
devam ediyordu.

Uykuda yüz kasları gevşemiş, kalp atışları sakin, nefes alışları
düzenliydi. O iyiydi ve bu düşünce Sanemin de iyi hissetmesini sağ-
ladı. Gülümsedi. Sanem her zerresiyle bu adamın sahip olduğu her
şeyi seviyordu. Raket tutan avucundaki nasırlardan ela gözlerine,
saçının her bir teline varana kadar ona ait her bir parçaya ayn ayrı
veya bir bütün olarak hayrandı.

Yaşamak için sadece ona ihtiyacı varmış gibi gözlerini üzerinde
gezdirdiği Fırat'ın yanında kalmayı çok istese de içeride neler oldu-
ğunu merak ediyordu.

Uzanıp adamı öpmek istedi ama onu uyandırma ihtimalini göze
alamadığı için yüzündeki tebessümü genişletip ellerini Fırat'ın el-
lerinden çekti. Yavaşça örtünün altından sıyrıldı ve yataktan çıktı.
Parmak ucunda yürüyüp odadan uzaklaştı.

Kısık tonla ama sert bir üslupla telefonda konuşan Jack'i gördü-
ğünde temkinli adımlar atıp adamın yanına ulaştı.

"Hepsini, çöptekileri de al." Kısa bir sessizlik. "Ve hemen tah-
lile gönder.* Aym sertlikle telefonu kapadığında soran gözlerle ona
bıkan Sanem'e açıklama yapması gerektiğini biliyordu. "Dün bir an
olsun onu gözümün önünden ayırmadım.*

Perişan hâldeki Jack zaten dağınık olan saçlarının arasından
parmaklarını geçirip daha da beler hâle getirdi. *O dikkatlidir, bil-

mediği bir şeye elini dahi uzatmaz. Ama bak gör ki gıda zehirlenmesinden dolayı şimdi odasında yan baygın hâlde yatıyor. Üstelik hâlde sekiz saat sonra maçı var.” Yaşananları Jack’in mantığı bir türlü kabul etmiyordu. “Sadece Türkiye’den gelen protokol ile katıldığının yemekte hafif bir salata yedi.”

“Ne olduğunu düşünüyorsun?”

“Uyarmak için herkesi aradım ama tek zehirlenen Fırat. Gittiğimiz yerlere, başta da organizasyonun olduğu mekâna bililerini gönderdim. Su dâhil her şeyden örnek alıp test yaptıracaklar. O zaman ne olduğunu düşünmekten daha fazlasını yapıp emio olacağım.”

Sanem dişlerini sıkarak, “Onu zehirlediler mi?” diye sorarken ayaklarını olduğu yerde kalmaya zorladı. Fırat’ın yanına koşup onu korumak için sılıca sarılma isteğini başka türlü bastıramazdı.

Jack’in hâli ise çok daha başkaydı. Gözlerindeki öfke nerede)1# elle tutulur hâldeydi.

“Cevabım evet olamıyor çünkü bunu yapabilecek kimse yok. Fakat hayır da diyemiyorum. Sen de duydun, ilk izlenim zehirlenme. Testin sonucu bunu değiştirir mi bilmiyorum.”

“Onun yediği her şeyden ben de yedim ve hangimizin daha dirençli olduğunu söylememe gerek yok sanırım. Belki stresle baş edemedi, belki ter ve rüzgâr İkilisinin işidir.”

Jack küçük bir adımla Sanem’in önüne geldi, elini omzuna koydu. Perişan hâldeki adam, “Umarım ama hiç sanmıyorum,* dedi ve yalvarırcasına devam etti. “Senin düşünmen lazım, ben kargaşada kaçırmış olabilirim ama sen hep dibindeydin. Bir şey muhakkak olmalı.”

Sanem itiraza hazırды. Belirtiler aksini söylese de zehirlenme olduğundan artık ilki kadar emin değildi. Kimseye bir şey olmadığı ortamda Fırat’ın bunu yaşamış olmasıyla ilgili ne düşüneceğini kestiremiyordu. O yüzden istese de itiraz etmedi.

“Yorgunum. Kendime geleyim, düşüneceğim.”

Jack minnetini ifade eden bir tebessümle yanından uzaklaştı*

gında Sanem başını geriye çevirip kendi odasına doğru baktı. Fakat adımını İleriye doğru attı. Fırat'ın yanında olacaktı. Düşünecekse de ağlayacaksa da ona yakınken, onunlayken yapacaktı.

9.BÖLÜM

Bîri sanki beton balyozuyla kafatası kemiklerini kırıp beynini sökmeye çalışıyordu. Gözlerini açmak için sarf ettiği çaba işe yaramadığı gibi az da oba görüş alanına giren ışık başka* ve çok daha büyük bir balyoz darbesine sebep oluyordu.

Ressam Michael gözlerinin kapalı kalmasına dikkat ederek ne yaşadığını anlamak için uğraştı. Akşamdan kalma değildi çünkü çalışıyordu, Ölü kadının resmini bitirdiğinde kendini ödüllendireceğine söz vermişti. Bu yüzden hiç ara vermeden tuvalinin önünde dikilmiş, sona yaklaştığını anladığında aradan neredeyse sekiz saat geçmişti.

Sonra... Biraz mola için koltuğa oturmuştu. Sonra... Derin bir karanlık. Evinin karşısındaki barın tabelasının yanıp sönen renkli ışıklarını hatırlıyordu. Evi köhne ve karanlık bir sokaktaydı. Resim çizmek için doğru ışığı bulmak imkânsız olduğu için kullandığı spotu kapatmıştı. Karnı da acıkmıştı. Sabah resme devam edecekti. Bu yüzden kendine bir sandviç yapacaktı. Sonrası, şu andı.

Michael tüm ağırlarına rağmen tek seferde gözlerini açtı. Aynı stresle yerinden fırladı. İlk saniye sallandı ve ayaklarının üzerinde durabilmek için ellerini açıp dengede kalmak için çabaladı. Bir u önce görmek istiyordu.

Pencerenin önündeki masasının üzeri boştu. Tuvali yere devrilmmişti, boyalan etrafa yayılmıştı ki attığı ilk adımla birinin üzerine basınca zemin yeşile boyandı.

"Lanet olsun!" diye haykırdı. Sadece içinde bulunduğu odadan oluşan evinde amaçsızca koşturmaya başladı. Sağa sola gidiyor, ne varsa hepsini kaldırıp atıyordu. Onu ele geçiren panik düşünmesini engelliyordu. ¹

Telefonu, cüzdanı, bilgisayarını hiçbiri yoktu. Oysa masanın üzerinde olduklarına emindi çünkü hep orada olurlardı.

Yirmi beş metrekairelik odanın arka ucundaki mutfak duvarına döndü. Açık dolap kapağını görünce ağlamaya başladı. Yulaf dolu kavanozu boşaltılmış ve dibine sakladığı parası da alınmıştı. Bankaya yatırmayı hep düşünmüştü ama tüm birikimine yakın olmak ona kendini iyi hissettiriyordu. Başkaları için çok değildi belki ama Michael'ın o parayı biriktirmesi fazlasıyla zamanına ve emeğine mal olmuştu.

Boşalan çuval gibi yere çöktü. Hırsızlık bu mahalle için şaşılacak bir durum değildi. Ama Michael bugüne kadar temkinli davranmıştı. Ta ki dün geceye kadar... Çok mu yorulmuştu? Nasıl kapı ve penceresini sıkıca kapatmadan uyuyakalmıştı?

Başını ellerinin arasına alıp salınmaya başladı. İleri geri hareket ederken aynı zamanda bağırarak ağlıyordu. Tüm parasının çalındığı yetmezmiş gibi para kazanmak için ihtiyacı olanlar da alınmış, geri kalanlar da kullanılamaz hâle getirilmişti.

Ölü kadının resmi... Kalkıp tuvali çevirdi. "Lanet olsun!" Haykırışı, üzüntüsünün ve öfkesinin dışı vurumu gibiydi. Acı ve isyan dolu. Resimde görünen tek şey kadının sağ gözüydü. Boya paleti üzerine devrilmemiş sanki boca edilmişti. Çektiği fotoğraflar aklına gelince hemen yanındaki sehpaye yöneldi. Fırtınaya maruz kalmış gibi tüm kâğıtları, resimleri hatta faturaları bile dağıtılmış, yırtılmış ve boyanmıştı.

Hırsız sanki eşyalarını çalmakla dâ kalmamış kalan zamanında da çocuk gibi kâğıt ve boyalarla oyun oynamıştı.

Nasıl bu denli kendinden geçmiş hâlde uyumuş ve tek bir ses bile duymamıştı?

Şimdi ne yapacaktı?

Öfkesinden aldığı güçle kolunu masanın üzerinde sürükleyip kalanları da o devirdi. Dizlerinin üzerine çöktü. Ölü kadının resmini verip kalan parayı alamayacağı gibi avansı da iade etmesi gerekecekti. İyi de nasıl? Yemek alacak parası bile kalmamıştı.

Sanem ona iyi para ödeyecekti. O yüzden resmi bitirmek için dün gece çok çalışmıştı.

Michael pes etmiş ve yenilmiş, tüm hayatı elinden kayıp gitmişti. Bu boyalan almak için benzincinde üç ay pompacılık yapmıştı. Yine en başa mı dönecekti?

Aptallığının bedelini sürünerek ödemek yerine bir çıkış yoh bulmalıydı. Avuç içiyle üst üste kafasına vurdu. “Düşün, düşün,” diye haykırdı. Sonra masanın altındakini gördü, bir kâğıt parçasıydı ama aslında o yeniden başlamak için küçük bir umuttu.

Michael ölmek yerine o küçük umudun peşinden gidecekti.

Fırat'ın odasından ayrılmayan Sanem, kalemini arasına koyduğu not defterini sehpanın üzerine bıraktı. Pencerenin önündeki berberi adamın yatağına doğru çevirip oturmuştu. Dışarıdaki görüntüyle kıyaslanamayacak kadar şahane manzarasına karşın Amelia ik ilgili aldığı notları gözden geçirmişti. Bir şey yapabilecek durumda değildi, sadece ağır geçen zamanı hızlandırmanın peşindeydi.

Dünü tekrar tekrar düşünmüş ama Jack'in işine yarabilecek bir anı ile karşılaşmamıştı. Protokol, tebrikler, hayran ve gazetecilerle dolu, bol koşturmalı bir gündü. Aslında tam olarak neye dikkat edeceğinden bile emin değildi.

Derin bir iç çekip ellerini ensesinde birleştirdi.

“Yokluğumda kendine mi sardın?”

Odanın içinde yankılanan yorgun ses, buyurganlığından hiçbir şey kaybetmemişti. Sanem mutluluğunun yansıması olan geniş gülümsemesiyle yerinden fırladı.

"insanın kendiyle kavga etmesi çok sıkıcı," diyen Sanem yatağın boş tarafına geçip dizlerinin üzerine oturdu.

"Beni özledin yani!" Rengi düzelmiş ve eskisi gibi sağlıklı görünüyor olsa da Fırat'ın sesi geçirdiği gecenin etkisiyle yorgundu. Kendini zorlayarak sağ omzunun üzerine dönüp hafifçe Örtüyü kaldırdı. •Bana katılmak ister misin?"

'Jack ve diğerleri içeride."

"Ne yapacağımızı düşünüyorsun ki?"

'Aslında pek de bir şey yapabilecekmiş gibi görünmüyorsun." Sanem adamın kaldırdığı örtünün altına girerken Fırat onu kendine doğru çekti. Adamın kollarının arasındaki yerini alırken başını göğsüne dayadığı Fırat da çenesini kafasının üzerine koydu.

Tamamlanan iki yanm gibi birbirlerine dolanmışlarken ait olduğu yerde bulunmanın huzuruyla Sanem'in kalp atışları yavaşladı.

"Yanımda olduğun için şanslıyım, teşekkür ederim."

'Ben olmasaydım seninkilerden birisi olacaktı."

"Sadece teşekkürümü ve benim için endişelendiğini kabul et"

Daha fazla gidecek yeri olmamasına rağmen Sanem adama sokulmak ister gibi harekedendi. Duygularının hiçbir yerinde şehvet yoktu. Kalbi ısınmış ve ruhundaki tüm karanlıklar aydınlanmıştı. Fırat'tan aldığı sıcaklıkla mutlu olmuştu.

'Çok korktum." Sanem o anki duygularının dışı vurumu olan endişeyle adamın ona doladığı kollanna tutundu.

Fırat da gücünün el verdiğince Sanem'e daha sıkı sarıldı ve aynı içgüdüyle genç kadını kendine çekti. Midesi iyiydi, bulantısı geçmişti ancak kendini hâlâ yorgun hissediyordu. Uzun ve sert bir antrenman yapmış gibi tüm kasları sızlıyor, kendilerini hissettiriyorlardı. Aklı ise anın tadını alıyor olsa da hâlâ biraz bulanıktı.

Bir süre ikisi de susup sessizliğin içinde birbirlerinin kalp atışlarını dinleyip huzurun tadını çıkardı. Sonra Fırat dürtüsünü engellemeyip genç kadının başının üzerine duygularını açık eden bir öpücük bıraktı. Sanem de karşılık olarak bir kedinin şımarıklığıyla

mırıltılı bir ses çıkardı. Daha önce hissetmediği bu duygular ona > bancı olsa da kolayca alışıyordu.

“Jack ne yapıyor?”

“Adanmış bir inançla seni neyin zehirlediğini bulmaya çalışıyor.” Sanem başını kaldırdı ve adamla yüz yüze geldi. “Eğer bulum onu yeryüzünden sileceğine emin olabilirsin.”

Fırat sol eliyle Sanem’in yüzünü avuçladı. Başparmağını hafifçe genç kadının ipeksi teninde hareket ettirip onu hissetmenin ne muhteşem bir şey olduğunu düşündü. Bakışlarını ve dokunuşlarını özellikle genç kadının dudaklarından uzak tutuyordu.

“Zehirlenmiş miyim?”

“Yüksek ihtimalle ama kesin sonuç için bekleyeceğiz.”

“Dün her zaman olduğu gibi listemin dışına çıkmadım.” Fırat düşünmeye duyduğu ihtiyaçla başını Sanem’den uzaklaştırıp bakışlarını tavana dikti. “Çok terlediğimi ama sonra esen rüzgârın sırtıma vurduğunu hatırlıyorum. Gerçi burası İngiltere, bu duruma da ab* şığım.”

“Aslında ben de senin gibi düşünüyorum. Dün her anı tekrar tekrar gözden geçirdim. Üstelik Jack herkesle konuşmuş. Senden başka rahatsızlanan kimse olmamış.”

“Belki de senin yüzünden olmuştur.”

Kaşlarını çatan ve başını kaldıran Sanem, “Bu da ne demek?” diye çıkıştı.

Fırat serseri gülüşünü ortaya serercesine dudaklarını hareket ettirip Sanem’e göz kırptı. “Dün yaptığım farklı tek şey, beni Öpmendî *

“İlk düzeltme, beni öpen sendin. İkinci düzeltme, türüm dikenlidir fakat zehirli değildir.”

Fırat işaret parmağıyla hafifçe Sanem’in burnuna dokundu. “Birinciye cevabım, ben başlatandım ama sonrasında kendimi senden kurtarmam zor oldu. İkincisi İçinse doğru olduğunu anlamak için tekrar tadına bakmam gerek.”

“Ah, tamam. Fırat Dağlı gerçekten iyileşmişsin.”

Sanem'in yanaklarının kızarması içinde bulunduğu duruma vurgu yapmaktan öte değildi. Bunu gizlemek için kalkmaya çalıştı ama genç kadının altında duran kolunu iyice sıkarak Fırat gitmesine izin vermedi. "Zehri bilmem ama dudaklarında metamfetamin⁸ olduğuna yemin edebilirim. Yoksa bağımlılığımı başka türlü açıklayanlara."

Fırat'ın tutuşundan kurtulamayacağını bilen Sanem adamın onu öpmek üzere olduğunu ve buna da karşı çıkamayacağını biliyordu çünkü en az onun kadar adamın dudaklarını tekrar ve tekrar öpmek istiyordu. Sadece kolay teslim olmaya ve Fırat'ın kazanmasına karşıydı.

Hafifçe dudaklarını araladığında Fırat da ona doğru eğildi. Tam nefesleri birbirine karışmıştı ki Sanem avazı çıktığı kadar, "Jack!" diye bağırdığında Fırat'ın yüzündeki ifadeyi görmek onu tatmin etmişti. **Kötü geçen gecenin ardından normale dönmüşlerdi.**

Şaşkınlığı çabuk geçen Fırat, "Seni neredeyse tüm dünyanın önünde öpmüşken," dedi ama sesi tasarladığından sert çıkmıştı. "Beni Jack ile mi korkutacaksın?"

Odayı kahkahasıyla dolduran Sanem her anlamda mutlu bir kadının gülüşüne sahipti.

"Üç... İki..." Bir demeye fırsat bulamadan, "Ne oldu?" diye içeriye telaşla dalan Jack'in endişesinin hızla öfkeye dönüşmesini gördüklerinde oldukları hâlde kaldılar. Sanem korktuğunu hemen itiraf edebiliyordu. Korunma çabasıyla Fırat'a yanaştı.

"Beni uyandırdı ve dinlenmeme izin vermiyor." Fırat doğrulup sırtını yatak başlığına dayadı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Genç kadına sen kaçındın bakışı atarken gülümsemek için çaba-lıyordu. "Hâlâ kendimde değilim ve sen de beni Sanem'in insafına bıraktın."

"Sen bir hainsin Fırat Dağlı!"

"Canım seven bir insanım," diyen Fırat yatağın karşısına dikilmiş, Jack'i işaret etti. Ellerini beline koymuş ve gözlerinden ateş sa-

8. Bir uyuşturucu madde.

can adamın Öfkesi yüzündeki her bir kasta hayat bulurken herkesi w her şeyi yıkmaya hazır görünüyordu.

Sanem de kaçmanın ve canını kurtarmanın yapılacak en akıllı hareket olduğunu fark edip usulca yataktan inmek istedi.

Jack, “Sakın kıpırdama,” diye haykırdığında Sanem nefes alma* yı bile bıraktı. Fırat dayanamayıp genç kadını korumak için öne atılacaktı ki, “Önce beni dinleyin,” dedi. Sonra bir adım atıp öne çıktı. Şimdi ikisine de tepeden bakıyordu. “İlişkinizi onaylamasam da saygı duyuyorum. Fakat beni bir karar verdirtmeye zorlama. Sanemle sevişmek için...”

Hem Sanem hem Fırat öne atılıp, “Hey!” diye çıkışmıştı ki Jack onlan bir kere daha susturdu. “Konumuz bu değil. Konumuz kazanmamız gereken kupa... Eğer ciddiyetini ve isteğini kaybettiysen ve sadece Sanem ile olmak istiyorsan boşuna bizi oyalama.”

“Şimdi neden bununla suçlanıyorum?”

“Kırk sekiz saat sonra ikinci önemli maçına çıkacaksın, dün gece ölümden döndün ama sen burada ne yapıyorsun?”

“Sevişmediğimizi söyleye...” Kaşları gözlerinin üzerine düşmüş hâldeki Jack ona yönelince Sanem cümlesini tamamlayamadı.

“Gününüz alındı, üç gün sonra Fransa Konsolosluğu’nda evleniyorsunuz. Bu arada turnuva bitene kadar tam ciddiyet istiyorum.”

Fırat evliliğin ilk önce Fransa yasalarına göre olması için ısrar etmişti. Sanem’in babası onlarla ilgili haberi aldığı anda hazır olmakta fayda vardı.

“Beni ciddiyetsizlikle suçlaman üzücü ama sana böyle hissettirmem çok daha üzücü.”

“Bence de üzücü.” Jack gitmek için hareketlendi. “Görüyorum ki topallanmışsın, hazırlan da salona gel, kahvaltının ardından bakalım, vücudun ne durumda. Maça kadar seni toparlamak zorundayız.”

Jack çıkınca gerisinde fırtınadan sonraki o derin sessizlik kaldı. Sonra Sanem başını çevirip Fırat’ın ne yaptığını görmek istedi. Göz göze geldikleri ilk saniyeyle kahkahaları odayı doldurdu. Mutlu olmanın ilk formülü, birlikte gülebildiğin insanı sevmekti.

Duş ve hafif kahvaltının ardından Fırat, nefes ve meditasyon çalışmasına geçti. Sonra da fizyoterapistiyle ufak kas açıcı hareketler yapmıştı. Geciktiremediği Banş ile telefon konuşmasında ise Sanem'in adı geçmese de ısrarla odaklanmasından bahseden adam konuyla ilgili fikrini bu yöntemle söylemiş oldu.

Ağzındaki buruk, ekşi bir tat haricinde kendini iyi hissediyordu. Ne var ki huzura eremeyen Jack ona vitamin ve sıvıdan oluşan bir serum daha taktırmıştı. Salondaki koltukta uzanıp serumun bitmesini bekleyen Fırat bir suredir ortalıkta görünmeyen Sanem'in ne yaptığını merak etse de yanından ayrılmayan Jack'i tekrar kızdırmamak için sessiz kalmayı seçmişti.

Sehpanın ucunda duran telefona uzanıp alırken göz ucuyla Jack'i takip etti. Adam zaten normal değildi, şimdi daha da paranoyaya bağlamıştı. Fırat'ı neyin hasta ettiğini bulmadan ne kendine ne de etrafındakilere huzur verecekti.

Sanem hâlâ evden kamadıysa onu burada tutacak ve yanına getirecek şey sürprizi olacaktı. Fırat, "İyi hissetmiyorum," diye yapıp Sanem'e gönderirken bile Jack'i gözetlemeyi bırakmadı. Adam telefonda her kimle konuşuyorsa onun yerinde olmak istemezdi.

•Jack'e söyle."

"Sen ne yapıyorsun?"

"Ressama ulaşmaya çalışıyorum."

Sanem için hazırladığı sürprizi ertelemek istemiyor olsa da o esnada gen kadının yüzünü göremeyeceği için üzgündü. "Spor odasının yanındaki kapısı kapalı odaya gider misin?"

-Neden?"

"Senden bir şey isteyeceğim."

"Jack'ten iste, bulsam bile sana getiremem."

"Onun bilmemesi gerek, aramızda sır."

Bu kadının inadı yorucuydu ama Fırat'ın hayatı da kolay değildi. Zor olanla uğraşmak gibi mazoşist bir yanı vardı. Kazanması at olanı kaybetmek de zor olurdu. Ve Fırat, Sanem'i kaybetmeyi imkânsız hâle getirmek için mücadele ediyordu.

Aklı ona *git* diye baskı yaparken kalbi *dur* diyordu. Sanemin turnuva bitene kadar sorun çıkarmadan köşesinde beklemeye karar vermesi bu zor ikilem arasında seçim yapmaya çalışırken olmuştu. Fakat o zamana kadar boş durmayacaktı. Mesela Michael'dan fotoğrafı alıp sosyal medya paylaşımlarına başlamak niyetindeydi. Tabii önce adama ulaşması gerekiyordu çünkü şu an dolandırıldığına dair bir his içini kemiriyordu.

Hosteldeki çocuğa söz vermişti, Amelia'nın formunu ona geri vermek için üç günü kalmışken bu konu da bekletemeyecekleri arasına girmişti. İyi haber ki bir grafolog bulmuştu.

Yarm sabah kâğıdın aslını ona götürecekti. Zaten fotoğrafını çekmişti. Sonra formla işi bitiyordu. Böylece onu iade edebilirdi.

Yatağa yüzüstü uzanan Sanem dirseklerinden destek alıp çenesini avuçlarına dayadı. Telefonu önünde öylece dururken karanlık ekranına bakıyordu. Yapmak üzere olduğu şeyi yapmak istemiyordu. Ne var ki içindeki kuşku büyüyor ve ona aman vermiyordu. Evliliklerini önce Fransa Konsoloslusunda onaylatacak olmaları var olan şüphesini harlamıştı.

X*'e bakmayı seçti. Fırat ile ilgili haberlerin Türkiye'deki yansımasının bir özetini orada bulacağından emindi.

Sakin görünse de kalbi büyümüşü ve sınırları zorlayan bir güçle atıyordu.

9. X, etki adıyla Tlitter, 2006 yılında Jack Dorsey, Noah Glass, Biz Stone ve Enn WiKiams tarafından kurulan bir mikroblog ve sosyal medya platformu. 2023 yılında Elon Musk tarafından yeniden markalandırıldı ve "X" adını aldı, filon Muâ Tetla ve SpaceX'in kurunun ve CEO'su olarak bilinen, teknoloji ve uzay alanını önemli projelere liderlik etmiş bir iş insanıdır.

tik sıralarda Fırat'la öpüşmeleri vardı. Bu dikkat dağıtan bir konuydu, o nedenle hızlı geçti. Çekilen fotoğrafları görmüş ve Fırat'la uyumlarına hayran kalmıştı. İkinci sırayı Fırat'ın başarısı almıştı, önemsiz olduğundan değil de konu dışı diye adlandırdığı için onu da geçti.

Yanm dakikalık sörfün ardından aradığını gördü.

*Footfault¹⁰” diye başlık atılan haberin altında Banş’a ait bir video vardı. *Oynat* butonuna bastı. Arabasına binmek için ilerleyen Banş’a gazeteciler hep bir ağızdan Fırat’la ilgili çıkan haberi soruyor ama adam sanki onları duymuyormuş gibi yoluna devam ediyordu. Maalesef ki suratındaki ifadeyi tek kelimeyle açıklaması gerekseydi Sanem, *ürkütücü* derdi.

Bagajı açıp spor çantasını içine koydu. Sonra da şoför tarafına ilerlerken yüzündeki ifadeyi doğrulayan bir tonla, “Gündemimizde bu konu yok,” diye çıkıştı. “Sizinkinde de olmasın!”

Arabaya binip kapıyı sertçe kapatan Banş hiç beklemeden motoru çalıştırdı ve bindiği aracın hakkını verircesine saniyede aldığı yüksek hızla gazetecilerin yanından ayrıldı.

Ayrıntıları fark eden sadece Sanem değildi. Videonun altındaki yorumları tek tek okumaya başladığında kalbindeki gürültülü ses ve güçlü vuruşlar dindi.

Eş cinsel olduğuna dair haberlere Banş gibi bir adamın verdiği tepkinin az olduğu fikrinde ortakkarar almış gibiydiler. Kızgın olduğu kadar üzgün olduğuyla ilgili de yorumlar vardı.

Bir fenomenin videosuna yazdığı, “Zeus’un oğlu Apollon ırkına ihanet mi etti?” başlığını görünce telefonunu kapatıp oturur pozisyona geçti.

Konuya bakış açısından dolayı Sanem’e göre hâlâ bir evlilik böyle bir haber için fazlaydı. Fakat Banş’ın gözündeki imajı Fırat için her şeydi.

Detaylarıyla olmasa da geçmişlerini ana hatlarıyla biliyordu. Fi-

lo. İngilizce. *Hatalı itirvis*. Teniste, servis atışı sırasında oyuncunun ayağını çizgiye veya saha içine koyarak kuralları ihlal etmesidir. Bu durumda servis geçersiz uyılır ve rakip, puan kazanır.

rat ve Barış gerçek bir aile olmak için öncesinde uzun süren ve içinde acı barındıran bir yoldan geçmişti. Belli ki kurdukları bağ bir arada ama ayrı geçirdikleri zamanı henüz örtememişti.

Bu sorunu kendince halleden Sanem odaya kapanma kararını gözden geçirmek ister gibi gözlerini etrafında dolaştırdı. Burada en fazla bir saat daha kalabilirdi. Oyalanacak bir şey bulamazsa arka kapıdan kaçmak için kendini ikna etmenin bir yolunu bulacaktı.

Bir kurtarıcı gibi telefonuna gelen mesaj sesiyle yüzü aydınlandı çünkü yazan Fırat'tı ve ona ne yaptığını soruyordu. Bu onu uç beş saat ileriye atardı.

Spor odasının yanındaki kapısı kapalı odaya gitmesini isteyen Fırat'a trip atsa da hareket hâlinde olmaktan dolayı mutluydu.

Buraya neden gönderildiğini merak ederek kapıyı açan Sanem ilk beş saniye gördüklerini kavrayamadı. Anladığında ise kendisine ilişlendiriemedi ve çekinerek içeriye girdi.

Büyük bir masa ve üzerinde çift ekranlı bilgisayar vardı. Masanın karşısındaki duvarda not panosu, dijital olay takip panosu, Londra ve civarına ait sokak isimlerinin net görüldüğü harita, kara tahta, veri ve Olasılık hesaplama ekranı, fotoğraf makineleri ilk gözüne çarpanlardı. Yazıcı, fotokopi makinesi hatta fotoğraf tab cihan dahi unutulmamıştı.

Pencere kenarında raftı malzeme dolabı duruyordu. İlk rafta toplamda üç adet telefon vardı; biri Android, diğer ikisi tuşluysa ve üçü de çalışır durumdaydı. Sahip oldukları numaralar da küçük bir kâğıtla üzerlerine iliştilmişti. Alt rafta, renkli ataclar, raptiye, not kâğıdı ve defterleri vardı. Delil poşetleri, eldivenler bile unutulmamıştı.

Bir tepki veremeyecek kadar şaşkın ve düşünce gücünü kaybetmiş hâlde olan Sanem boşlukta süzülür gibi masaya yöneldi. Büyük bir randevu ajandası, her renk ve çeşitte kalemi gördüğünde kendi*

n(bir tür harikalar diyarına düşmüş masal kahramanı gibi hissetti.

Burası ona kalan mirası harcamak İçin hayalini kurduğu ofisle kıyas kabul edemeyecek kadar güzel ve detaylıca düşünülmüştü. Hiçbir eksik yoktu hatta fazlası vardı.

Ha yanılıyorsa ve burası ona ait değilse?

Aklından geçen düşünceyle hareket etmeyi bıraktı. Kalbinin artık atmadığını söyleyebilirdi. Bir çocuğun elinden en sevdiği oyuncacı alınıp gibi hissettiği üzüntüyle boğuşurken masanın kenarındaki kartlığı fark etti.

“Sanem Moreau Dağlı — Özel Dedektiflik Araştırma Hizmetleri”

Bu an İçin o kadar uzun zamandır bekliyor ve öyle çok hayalini kurmuştu ki gözünün ucunda bekleyen yaşlan serbest bıraktı. İstisnası olmadan hayatında ilk defa mutluluktan ağlıyordu.

Etrafında döndü, her şeye tek tek dokundu, ağladı, güldü ve nihayet durdu. .

Bu ne içindi? Fırat bunu ona neden yapıyordu?

Bunlar duruma uygun doğru sorular değildi. Koşup adama teşekkür etmeli ve ona minnetini göstermeliydi. Fakat Sanem sürekli İşleyen ve konudan konuya geçen zihnini durduramıyordu. Belki de bu yaşadıklarını kabul edip inanamıyordu.

Bu iyiye işaret değildi. Yarım saattir bekliyor olmasına rağmen Sanemden herhangi bir ses çıkmamıştı. Jack faktörünü göze alamadığı İçin gelmemesini anlayabilirdi fakat bir mesaj atmamasını iyiye yoracak değildi.

Konunun öznesi Sanem ise yüklemi tahmin etmek imkânsıza eş değerdı. Yine de Fırat bir teşekkürü hak ettiği kanısındaydı.

Beklediği karşılığın gelmeyeceğini anladığı otuzuncu dakikada mesaj bölümüne, “İyi misin?” diye yazdı. Ancak göndermeye fırsat bulamadan zemine hızlı ve seri şekilde çarpan ayak sesini duydu.

Birkaç saniye sonra da merdivenlerin başında beliren Sanem ortayı çıktı.

“Sen ne yaptığını sanıyorsun?”

Bu girizgâh sebep sonuç ilişkisine uygun bir örneklendirme değildi. Keza Fırat da bu duruma hazır olmadığı için ilk tepki olarak seçimini afallamaktan yana kullandı.

“Serumun bitmesini bekliyorum.”

“Boşuna sevimlilik yapmaya çalışma!”

“Hey! Ne oluyor?”

Araya girmeye çalışan Jack’e dönen Sanem, “Sen bu meseleye karışma!” diye çıkışırken adama işaret parmağını salladı. “Konunun dışında kalamayacaksan dışarı çık!”

“Sen beni koyamazsın!”

“Henüz kovmadım çünkü eğer bunu yapsaydım üç saniye dir burada duruyor olmazdın.”

Jack bu defa Fırat’a döndü. “Neler oluyor?”

“Odayı gördü.”

Kaşlarını çatan Jack hayal kırıklığıyla, “O odayı hazırlatmak için ne kadar yorulduk senin haberin var mı?” dedi ve aynı kederli ifadeyle devam etti. “Sırf bunun için Rick odasından feragat edip John’un odasına taşındı.”

“Bunlar benim sorunum değil.” Sanem tehdit dolu bir adım atıp bu defa sallamadan adamın yüzüne karşı parmağını uzattı. “Ya sessizce orada kal ya da git dışarıda biraz hava al.”

Eğer ortam müsait olsaydı Jack’ın yüzündeki o şaşkın ifade Fırat’ı güldürürdü. Fakat canına kastı yoktu. Eğer bir tebessüm dahi etme girişiminde bulunursa Sanem’in sivri oklarına maruz kalırdı. İd bu İntihar etmekle aynı şeydi.

Fakat bu görüntüyü hafızasına not etti, uygun zamanda gülme hakkını kullanacak ve Jack ile dalgasını geçecekti.

Ne yapacağına karar verebilmek için çok da düşünmesine gerek olmayan Jack, Fırat’ı işaret ederek, “O iyi olacak mı?” diye sorarken

odanın uzak köşesine yönelip Sanem'e yaklaşmadan çıkışa yöneldi.

*En azından tek parça kalmasına dikkat etmeni rica edeceğim."

"Gidişata göre karar vereceğim."

Fırat'ın ona *gitme* dercesine yönelttiği bakışlara kayıtsız kalan Jxk, "Bir şey olursa beni değil acil yardımı ara," dedi. Güvenli alan olduğuna inandığı çıkış kapısına vardığında, **Ve şu aranızdaki meseleleri çözün. Bunca sorunun arasında bir de sizin oynaşmalannızı çekemem."

Jack'in gözden kaybolmasını bekleyen Fırat en sempatik gülüşüyle Sanem'e döndü. "Oynaşmak,' dedi ya, tuhaf adam."

"Fırat Dağlı!" Sanem'İN bıçak gibi keskin sesini duyduğunda yüzündeki tebessümü olduğu gibi donduran Fırat yerinde dikleşti. 'Başın büyük belada."

Sanem'İN ona doğru attığı ilk adımla Fırat gerekçesini dile getirdi •Ameli a işine odaklanmak istediğini ve onu düşünmenin seni iyi hissettirdiğini söyledin. Bir de parça parça oluyor dedin. Gece pikniğindeyken de öyle bir yerin hayalini kurduğundan bahsetmiştin, kade..."

"Sana 'Yapma,' dedim, seni uyardım, sana anlattım." Yüz altmış beş santim boyundaki Sanem sanki iki metreyi aşmıştı. "Hani dinle-
yip anlayacaktık? Ancak sen sürekli hamle yapıp düşünme çabalan-
ou baltalıyorsun."

"Bir adım daha atarsan Jack'i geri çağınm." Ona meydan oku-
)ID Sanem peş peşe iki adım attı. "Tamam, Banş'ı anyorum." Sa-
nem bu defa sağ kaşını havaya kaldırırken aynı anda bir adım daha
itip başına dikildiğinde Fırat, "Tamam, bunu sen istedin. Serra'yı
ırıyorum."

"Fırat Dağlı, bu andan İtibaren seni elimden kimse alamaz çün-
kü bunu sen istedin."

"Hayır, ben sadece..." Fırat gözlerini Sanem'den ayırmadan

omuzlarını düşürdü. “Ben ne düşündüm bilmiyorum, sadece staj mutlu etmek için...”

Sanem koltuktaki boş yere oturup Fırat’la yüz yüze geldi. ‘Sm âşık olmam için tüm hünerlerini kullandın. Âşık olduğumda muhle, melen berbat birine dönüşeceğim konusunda seni uyarmıştım. Benim olan benimdir, bensiz nefes alamaz ilkesine sahip olan benimle aşamaya gelmeme çok az kaldı. Bundan sonra atacağın adımları göre atsan iyi edersin.”

“BİR saniye, sen şimdi bana âşık...”

“Henüz değil.” Sanem işaret ve başparmağına birbirine parma ve aralarında en fazla bir santim olacak şekilde uzatıp Fırat’a gösterdi. “Sadece bu kadar kaldı.”

“Bu benim için aşması zor bir mesafe değil.”

“Seni durdurmayacağım ama sonrasında uyardığımı da söyleyemezsin.”

“Kabul ediyorum.” Diliyle dudaklarını ıslatan Sanem ne söylemesi gerektiğini düşünürken ona doğru eğilen Fırat, “Özür dilerim ama bunu yapmak zorundayım,” derken gözleri şehvetle parladı. Yüzünü iyice Sanem’e yaklaştırdı ve nefesleri birbirine karıştı.

Elleriyle yüzünü avuçladığı genç kadının araladığı dudakları es az Fırat’ın kolları kadar aç ve istekliydi. Başparmağıyla Sanem’in ipeksi tenini okşadı. Hissettiği yoğun istekle inlememek için kendini zor durdurdu.

“Eğer sen yapmayacaksan ben yapacağım ve özür falan da diyemeyeceğim.”

Artık düşünmeyi bırakan Sanem tüm açlığıyla dudaklarını fır fırın fazlasıyla öpülesi dudaklarına değdirdi. Bu seferki temas diğerinden farklıydı. Onları yönlendiren şehvet ve açlık olmuş, naifçe başlayan dokunuşlar önlenemez şekilde çılgınca bir Öpüşmeye dönüşmüştü.

Doymak bilmeyen bir istekle Sanem’in önce alt dudağını diğerinin arasına geçirip tüm tadını içine çekmek ister gibi emdi. Kadının yumuşak dudaklarının verdiği haz, Fırat’ı bitirmek üzereydi.

Kılavuzu, günlerdir bastırmak için savaş verdiği şehvetken kendini durdurmaya niyeti yoktu. Sanem'in dudakları da aynı arzu ve coşkuyla hareket etmeye başladığında genç kadının dilini yakaladı. Tadının bağımlısı olmuş gibi onu emerken tek hamleyle Sanem'i kucağına oturtup iyice arkasına yaslandı. Bu defa dudaklarını daha istekli ve ateşli bir şekilde kadının dudaklarına bastırıp onu sertçe kendine çekti.

Bu dokunuşla bedeni arzuyla titreyen Sanem onunla tek bir vücut olmak istercesine iyice adama yaslanırken inledi ve Öpüşmeleri şiddetlendi.

Hazzın artık bitmesini istemekle sonsuza kadar devam etmesi-i dilemek arasında mücadele ederlerken Fırat aniden durduğunda Sanem de onunla hareket etmeyi kesti.

Yarım saniyenin sonunda Fırat, "Orada dikilmeyi keser misin, Jack," derken sesi az önce yaşadığı deneyimden dolayı çatallı çıkmıştı.

"Kavganız çabuk bitmiş."

Sanem'in neredeyse kalp atışlarını duyabiliyor, göz bebeklerinin büyüdüğünü görebiliyordu. Bu korku mu yoksa Fırat'ın bu anı kestiği için Jack'e duyduğu öfkeyle aynı öfke miydi?

"Onu öpmek yerine tokatlasaydım daha mı çok hoşuna giderdi?"

Neyse ki Sanem öfkeliydi ve öfkesinin tek muhatabı Jack'ti.

"Akıllı ve iyi bir oyuncusun, kızdığını inanmıştım."

Sanem'i belinden tutup yanına çeken Fırat, "Peki, seni geri getireo ne oldu?" diye sorarken kadının kendinden uzaklaşmasını ve konunun yeni bir tartışmaya doğru evrilmesini durdurdu.

"Rapor çıktı, zehirlenmişsin ama senin dışında dün girdiğimiz ortamlarda aynı şeyi yaşayan başka biri yok."

Odada biran için soğuk bir rüzgâr esmiş gibi içi ürperen Sanem onu korumak istercesine Fırat'a yanaştı. Fakat adam daha önce görmediği bir ciddiyetle Jack'e bakarken Sanem'i koruma içgüdüsüyle genç kadının elini hiç bırakmadı.

"Bilgiler bu kadar mı?" Daha çoğunun olduğunu görebiliyordu.

Jack gözleriyle genç kadını işaret ettiğinde» “Sanem de duymak,* i dedi Fırat.

“HAZMAT* kategorisinde geçen, normalde çabuk etki eden i ve vücudun hemen dışarıya attığı bir maddeymiş. Ama sen direnç gösterdiğin ve onu uzun süre vücudunda tuttuğun İçin etkisi kanı-na karışmış. Terleme ve ateş bunun semptomlarıymış. Eğer hemen kussaydın görebileceğimiz tek semptom hâlsizlik ve uzun süren bir uyku hâli olacaktı.”

“Bu ne kadar yediği İle ilgili,” diyen Sanem yanındaki adamın suratına baktı fakat herhangi bir duygu ifadesi yakalayamadı. Fırat sadece düşünceliydi. “Eğitim alırken zehir türlerini de araştırmış-tım. Ya zehir oram azdı ya da az yedi.”

“Ve asıl soru şu: Yanlış yerde yanlış bir şey mi yedin? Yoksa buna maruz mu bırakıldın?”

“Haklısın Jack. Asla emin olamayız ve bunu geçiştirenleyiz.”

Sanem içinde dönüp duran korkuyla Fırat’a, “Ne yapacaksın? diye sordu.

“Evans Knox’u arayacağız.”

Duyduğu isimle birlikte Fırat’ın az önce emin olmadığını söy-lediği cevapla ilgili aslında doğruyu söylemediğini, yanıtın ne oldu-ğunu bildiğini anladı. Bu da Sanem’in içindeki korkunun daha çok büyümesi için yeterli oldu.

11. Tehlikeli madde veya uluslararası kısaltmasıyla HAZMATJ kimyasal yapılan sebebiyle serbest kaldıkları veya hatalı kullanıldıklarında eşyalara, çevreye wp organizmalara zarar verebilen katı, sıvı ve gazlardır.

10.BÖLÜM

Evans Knox harika bir seçenektir. Londralı olduğu bilmen hayali dedektif Sherlock Holmes'e rakip gösterilen bir özel dedektif olan Knox'tan daha iyisini bulmak mümkün değildi. Ancak ona İhtiyaç olup olmayacağını da düşünmek gerekirdi.

Her insan Sanem kadar şanslı olup mesleğinde idolü olan biriyle çalışma şansı bulamazdı. Bu nedenle Knox'a anlatacak daha çok bilgiye ihtiyacı vardı. "Başlamak için de şimdiden daha uygun bir zaman olamaz»" diye düşünen Sanem hiç vakit kaybetmeden alt kata inmişti. Fakat her detayı düşünmek gibi bir misyonu olduğuna inanan Fırat illaki Sanem'e açıklama yapmak zorunda hissetmiş olmalıydı ki peşinden gelmişti.

"Kızmadığına emin misin?"

Fırat'ın sorusuna, "Hayır," diyen Sanem heyecanını gizlemekte başarılı olmuştu. "Söylesene, ne ara Knox'u buldun? Bu sanki önceden düşünülmüş ama şimdi kesinleşmiş bir karar."

"Haklısın. Gece pikniğinde çekilen fotoğraflarımız konusunda beni uyardığında araştırmıştık. Sadece ne kadar gerekli olduğuna karar verememiştik. Ama gerçekten birisi tarafından Özellikle zehir* lendiysem ve yine birisi tarafından takip ediliyorsa bunu artık bil-

mek isterim." Fırat durumu tam olarak anlatabilmek için doğru k-
İtmeleri bulabilmek adına duraksadı. "Ayrıca Anelia konusundada
sana yardımcı olur, diye düşündüm. Yetkin olmadığı için birçok şeyi
ulaşamadığını söylemiştin. Yine de karar senin» istemezsen Ameli»
dosyasına hiç bulaşmaz."

Sanem sırtını kapaklı evrak dolabına dayadı, kollarını göğsünde
birleştirdi ve gülümsedi. "Her duygumu önemseme, çabuk kınlan
biri değilimdir. Atlatırım.*

Fırat sağ kaşını havaya kaldırdı, gözlerini kıstı ve "Mutlusun,*
dedi.

"Böyle bir odaya ve bu odayı ona sağlayan birine sahip her ka-
dın kadar mutluyum."

"Knoxla çalışacağın için mutlusun ve çaktırmamak için uğraşıyor-
sun." Fırat başuu salladı ve serseri gülüşüyle Sanem'e göz ziyafeti verdi

"Peki, sen o kadar insan arasında neden onu seçtin?"

"En iyisi ile çalışmak âdetimdir. Üstelik senin yanına birini ge-
tiriyorsam en iyisi olmalı."

Sanem cevap vermeden önce yerini terk etti. Sırıttı ve tam fr
rat'ın önünde durdu. "Tüm irademle sana direneceğim."

"Başarının değeri, uğruna verdiği emekle doğru orantılıdır.
Ben de senin direncine karşı mücadele edeceğim." Elini uzatıp beli-
ne sarılacağı sırada Sanem geri adım atınca Fırat, "Temas yok' ku-
ralını kaldırdım sanıyordum," dedi kinayeli bir tonda.

"Senlik bir durum değildi. Hüküm, ben İzin verdiğim zamanlar-
da askıya alındı sadece."

"İddiaya girmek ister misin?"

"Hayır, çünkü İkimizin de çok işi var." Sanem masasının başını
geçip yüksek arkalıklı koltuğuna oturdu ve yarım tur çevirip Fırat'ı
döndü. Bacak bacak üstüne attı. "Tüm panolara doldurmam, verile-
ri yüklemem lazım. Ama hepsinden önce şu ressama ulaşmalıyım-
Sosyal medyadan aradım ama bugün hiç girmemiş, telefonu da to-
palı. Umarım çalıştığı içindir ama içimdeki öteki ben hiç olumlu şey-
ler söylemiyor."

Fırat da masanın önündeki koltuğa geçip arkasına yaslandı. “O uman hadi, başlayalım/ dedi ve devam etti. "Panoları doldururken bana da anlat.”

Sanem kaşlarının altından adama baktı, düşündü ve beşinci saniyede kararını verdi. Yerde duran siyah eski sırt çantasını kucağına alıp içindeki iki defteri, giriş formunu ve üç adet kâğıdı çıkarıp masanın üzerine koydu. Sonra telefonunun ucuna kablo takıp onu tab makinesine bağladı. Yeni oyuncaklarıyla oynayan bir çocuk kadar mutluydu.

Makine çalışmaya hazır olduğunu bildiren sesler çıkarırken Sanem de telefonundaki galeri bölümünden başta Amelia'nın olmak üzere çıktısını alacağı fotoğrafları seçti.

O işini büyük bir ciddiyet ve hevesle yaparken Fırat da onu hayranlıkla seyrediyordu. .

Yazıcıdan alacağı çıktılar ve tabedeceği fotoğraflar bitince ince, kenarları kınşmış not defterinin ilk sayfasını açtı.

Asla gülümsemeyen Sanem başını çevirip sessizce onu izleyen Fırat'a, “Hazır mısın?” diye sordu. Genç adam karşılık olarak başını bir kez aşağı yukarı sallayınca ayağa kalktı.

Elinde Amelia'ntn nahoş görüldüğü fotoğrafı vardı. Onu olay takip panosunun en tepesine yerleştirdi. Hemen yukarısına da akıllı kalemle, “Amelia Smith Kim?” diye yazdı.

Elindeki kalemi parmaklarının arasında çeviren Sanem, "Amaçımız kim olduğunu bulmak,” dedi ve aynı ciddiyetle devam etti. ‘Bunu başarabilmek için de önce başına ne geldiğini bulacağız.’

Fırat onaylamasına dudaklarını Öne doğru uzattı. “Güzel!”

Sanem bir yandan anlatırken diğer yandan panoyu doldurmaya başladı. “12 Haziran'da hostele giriş yapıyor.” Fotokopisini aldığı giriş formunu panoya raptiyeledi. “Adı ve diğer bilgileri sahte. Nedeniyle ilgili henüz bir gerekçe geliştiremedim ama garip olduğunu

kabul ediyorum.” Aynı yere 20 Haziran yazarken, “ölü olarak bölündüğü gün,” diyen Sanem hemen sonra akıllı kalemi bırakıp kan tahtanın önüne geçti. “Her şey fazla muallak.”

“Muallak olmasının sebebi taraflı davrandığın için mi yoksa gerçekten detaylar öyle düşünmene mi sebep oluyor?”

Fırat’ın sorusuyla yüzündeki tüm kaslan gerilen Sanem Un adama çıkışmak üzereyken durdu. Adam yargılamak için değil sonuçtan ne kadar emin olduğunu sorguluyordu.

“Birlikte karar verelim. Çantaları, telefonu ve parası vardı. Ancak hiçbirini bulunamadı.”

“İntihar edecekse evsizlere dağıtmış olabilir.”

“Ayakkabıları da yok. Eğer onları da verdiyse yalın ayak yiyen bir kadın herkesin dikkatini çekerti. Ayrıca Alex fark eder ve notlarına eklerdi. Ve ben de oradaydım, ayak ucunda on dakika dikildim. Renk ve doku kaybı vardı ama bunlar çıplak ayakla yürüdüğü için değil bir süredir ölü olduğu içindi.”

“Peki, nasılsa ölmüş deyip bir hırsız almış olamaz mı?”

“Hırsız olsaydım ölmüş birinin gerekli gereksiz tüm eşyasını almazdım. Hadi ayakkabıları da dâhil hepsini aldı, diyelim. Peki p giydiklerinin etiketleri neden kesik?”

“Haklısın, eşyalarla ilgili konu kuşkulu.”

“Şimdi gelelim diğer detaya. Bir ay kalacaktı ve işini garantiye almak için paranın hepsini peşin ödedi. İntihar edeceksen hemen edersin, neden bir ay?” Dikkatle onu dinleyen Fırat’tan bir yorum gelmeyince bekletmeden, “Ve üçüncüsü,” dedi Sanem. “Klima 15de* recedeydi.”

“Belki çok sıcaktı, önceden açmış ve öyle kalmıştır.”

“İngiltere’deyiz ve o tarihlerde bu ısıya ihtiyaç duyulacak bir sıcaklık olmadı.”

Sanem hiç ara vermeden tahtaya “4” yazdı. “Parmaklarını yakmış ama ölmeyi planlayan birinin aksine yanık kremi sürmüştü.” Bu defalar cevap istermiş gibi Fırat’a döndü. “Yüzünde de kesikler vardı.”

“Bu epey dikkat çekici,” diyen Fırat çenesiyle panoyu işaret etti.

'Ellerindeki yaralar... Hem de on parmağında birden! Garip. Yüzü de öyle."

Sanem adamın onunla aynı şeyi düşünüp düşünmediğini anlamak için, "Devam et," dedi.

"Asyalı bir turist ise parmak iziyle onun kim olduğu hemen bulunurdu. Ayrıca mültecilerden dolayı hava alanlarında yüz tanıma sistemi de bugünlerde yaygın."

Memnun hâlde gülümseyen Sanem elindeki tebeşir kalemini havaya kaldırdı. "O kesikler yüzü daha çabuk deforme etti. Ayrıca üzerindeki kıyafetlerde hiç kan izi yoktu. Ama o kesikleri gördüm, bir miktar kan kaybına illaki sebep olmuşlardır."

"Bunların katilin işi olduğuna senin kadar emin değilim. Kim olduğu bulunmasın diye katil onu, yakıp sonra da yanık kremi mi sürdü? Ve yine yüzünü kesip sonra da temizledi mi? Hangi vicdanlı katil yapar bunu?"

Sanem gözlerini devirdi. "Yaralar ölümünden on sekiz ila yirmi dört saat önce gerçekleşmiş."

'Bu daha da tuhaf, katil önce onu yaktı, kesti ve sonra temizledi. Gitti. Ardından tekrar dönüp öldürdü mü?"

'Belki hiç gitmedi, o süreçte hep katiliyle birlikteydi."

"Olabilir. Ama bir diğer detay da iğne izi kolunda. Filmlerde katil, daha ulaşılabilir ve açıkta olduğu için kurbanını boynundan yakalar ve iğneyi oradan yapar. Hadi kolundan yapabildi diyelim." Fırat çenesiyle Sanemin tahtaya not ettiği ayrıntıyı gösterdi. "Madem en az on sekiz saat odada kaldılar, sorun çıkarmasın diye kızı uyuşturmuş olmalı. Yoksa kız bağırdı ki ağzının bağlanmadığını varsayarak bu şekilde konuşuyorum."

"Eğer öyle olsaydı Alex mutlaka söylerdi. Keza yüzünde böyle birdurumu işaret edecek kararma da yok."

"O zaman kızı uyuşturmak için ayn, öldürmek için ayrı iz olmaz mıydı?"

"Belki içirmiştir." Sanemin ses tonu söylediğine kendinin de inanmadığını belli ediyordu.

"Ayrıca süre uzun. Tecavüz de yok. Neden o kadar bekledi?"

"Haklısın. Yak, kes öldür ve çık. En fazla bir saat sürer."

-Tonlamalarını yumuşatır mısın? Beni ürkütüyorsun!"

"Cevaba muhtaç çok soru var. Geriliyorum."

"Amaç da bu değil mi? Önce sorulacak tüm sorulan somuk, sonra cevaplan aramak..."

Sanem omuzlarının düşürdü. "Bu oda beni heyecanlandım^ olsa da bu hikâyenin sonu için umutlu değilim. Amelia'yı ya da kati nasıl bulacağım?"

"Ooo!" diyerek ayaklanan Fırat iki adımla kadının yanına geldi Omuzlarını kavradı ve onunla göz göze gelmesi için Sanem'i zorladı "Pes etmek için yolun daha çok başındasın."

"Görmüyor musun? Hep bir çıkmaz!"

"İşin, o çıkmazları aşmak. Üstelik ben sana inanıyorum.' Fırat kollarını genç kadına doladı. "Sen de kendine güven ve ne yapma gerekiyorsa onu yap. Senden istediğim tek şey telefon numaram herkese verme, aldıklarımızı kullan. Bilmediğin bir yere gideceksen de bensez ya da habersiz gitme."

V

Sanem adamı iterek ona doladığı kollarının arasından sıyrıldı

Orası rahat, huzurlu ve güvenliydi. Ne var ki Fırat'ın söyledikleri cu i. sıkıcıydı.

"Kaç yaşmda olduğumu sanıyor..."

"Sanem!" Fırat'ın uyan dolu tonlamayla adını söylediği an genç kadın sustu. "Amelia'nın kim olduğunu anyor olsan da aslında bir katili kovaladığını sen söyledin. Ve kusura bakma, sen 'boyleri» tehlikeli bir işle uğraşırken, ben de oturup bekleyecek değilim."

Sanem başını eğdi. Bu adam neden ona bunu yapıyor, kendiri hem çok iyi hem de mahcûp hissetmesine sebep oluyordu.

"Tamam, dikkatli olacağım ve seninle paylaşacağım. Ama ben de bir söz istiyorum."

"Nasıl bir sözden bahsediyorsun?"

"Sen de dikkatli olacaksın ve bana verdiğin sözleri yeri*

ne getirmeden başına bir şey gelmeyeceğini garantileyeceksin.”

“Anlaşıldı,” diyen Fırat genç kadını yanına çekti. Ona sarıldı ve başının üzerine sıcak, anlamlı bir öpücük kondurdu. “Jack’e bakmam lazım, sonra yine gelirim. Bu arada sen de notlarını toparlamış olursun.”

Sanem’in gülümsemesiyle rahatlayan Fırat aceleyle odadan çıktı. On beşinci kere arayan Serra’ya artık cevap vermeliydi.

Telefonu cebinde titremeye devam ederken bahçeye oradan da ön tarafa yönelip Sanem’den yeterince uzaklaştığına ikna olan Fırat aramayı cevaplandırdı.

“Umarım söyleyecek önemli bir şeyin vardır.”

“Neden açmıyorsun?”

“Müsait olmadığım için olabilir mi mesela? Hem dün konuştuk.”

“O tebrik içindi,” diyen Serra belli ki asıl konuya girmek için beklemeyecekti. “Sanem’in yanında ol/ derken ‘Dünya sizi izlerken onu öp/ anlamında söylemedik. Banş çok huzursuz.”

“Banş da senin uğruna takımını bırakıp ülkeyi terk etmeye kalkmamış mıydı?”

“Adamın onlarca güzel huyu varken kendine bunu mu örnek aldın?”

Fırat tedirgin hâlde etrafına bakındı. “Bu konuyla ilgili beni aramayacağınız konusunda anlaşmıştık.”

“Bu o konuyla ilgili değil,” diye vurgulayan Serra’nın sesi daha önce hiç duymadığı kadar panik hâldeydi. “Belli ki Sanem ile ilişkiniz arkadaş, koruma ya da her ne ise onun dışına çıkmış ki bu benim boşuma gidiyor. Ancak buradakilerin çenesi durmuyor. Sürekli Tanem ile bana ilişkinizde bizim parmağımız olup olmadığını soruyorlar.”

“Lanet olsun!”

“Tedirginim. Sanem’in kulağına giderse ya da şüphelenirse onu

tamamen kaybederiz. Ayrıca Banş da turnuva öncesi seni böyle bit duruma soktuğum için beni asla affetmez.”

Bu sürekli Fırat'ın aklına gelen ama düşünmeyi reddettiği bir konuydu. Her şeyi onun yanında olmayı istediği hatta çok istediği için yaptığını Sanem'e ispatlayamaz, onu ikna edemezdi. Bu om sonsuza kadar kaybetmesi anlamına gelirdi.

“Sanem ile olmak, onu öpmek hatta onunla evlenmek benim kararım, benim isteğim.”

“Evlenmek mi? O nereden çıktı?”

Serra'nın sesi kulaklarını tırmalayınca Fırat telefonu uzaklaştırdı.

“Detayları sonra anlatırım. Zaten avukat. Tanem ile konuşacaktır. Bu arada sen ne yap et ben Türkiye'ye gelene kadar orada kaba. Barış ya da başkası gelmek isterse mâni ol.”

“Bir. de bunu nasıl yapacağımı söyler misin?”

“O kadarı senin işin. Üstelik eminim ki muhakkak bir yoluna bulursun.”

“Bir şeyler deneyeceğim.”

“Tamam, görüşürüz,” diyen Fırat telefonu kapattı. Sanemle geleceği için en büyük tehdit bu konuydu. Sanem güven sorunu olan bir kadındı, ona aksini asla izah edemezdi. İşte o zaman dünyanın başka bir köşesine kaçmasını da engelleyemezdi.

Hayat, hespla değil kaderle yaşanırdı. Sanem için de bir kere daha Öyle olmuştu.

Birisi Fırat'ın canını sıkmak ve belki de onu oyunun dışına atmak için fazla mesai harcıyordu. Birkaç serumla kendine gelse de çok daha büyük ve dönüşü olmayan bir sonuç yaşanabilirdi. Üstelik bundan sonra peşindeki duracağını da kimse iddia edemezdi.

Jack'in, Knox işini halledip adamın yoğun programına Fırat'ı

aldırmayı başarması gerekiyordu. Gerçi iyi bir ödemenin attıramayacağı imza yoktu.

Gece yedi kişi kaldıkları ev toplama kampı gibiydi. Neyse ki sabah onlar erken çıkmıştı. Açık havada düz koşu yapacak olan Fırat * yann çıkacağı maça ne kadar hazırdı, bakacaklardı. Sonra da onları yoğun bir gün planı bekliyordu.

Fırat ona ne yapmak istediğini sormuş. Sanem de ayak altında olmak dışında yapacak işleri olduğunu söylemişti.

Önce Linda'yı aramıştı ama dünden beri ulaşamadığı arkadaşı öğlene kadar dönmezse onu görmeye gidecekti. Sonra Emily'İ arayıp saat üçe randevulaşmışlardı. İki gün sonra evleniyordu, fotoğraflara bakıp kendiyile gurur duyacağı şekilde görünmek istiyordu.

Fırat'ın ona tahsis ettiği arabayı çalıştırırken dikiz aynasına bakmadı ama eğer baksaydı kendi kızarmış yanaklarıyla karşı karşıya gelirdi ve bu onu daha çok utandırırıldı..

Her şeyin yolunda olduğuna ve kontrolü ele aldığına emin olunca Alex'i aradı. Arabanın hoparlöründen gelen çalma sesine karşılık telefon açılmayınca kızmak, belki biraz da endişelenmek üzereydi ki adam cevap verdi.

"Nihayet birisi telefonumu açtı!"

"Böyle bir girişten de beni maça ya da içmeye davet etmeyeceğini anlıyorum."

"Yaptığın iyiliklerin karşılığı olarak ikisini de hak ediyorsun ama bu ara..."

"Tamam ya acındırma kendini de ne istediğini söyle."

Alex'in tavrına rağmen sesi keyifli geliyordu. Sanem de bundan güç alarak, "Geçen sana getirdiğim ressama ulaşamıyorum," dedi. Sağa sinyal verip döndüğünde tekrar devam etti. "Sana bir şey söyledi mi ya da o gün olumsuz bir şey yaşadınız mı?"

Kısa bir sessizlik olunca Sanem adamın neredeyse kapattığını düşünecekti ki Alex düşünceli bir tonla konuşmaya başladı.

"Ona para vermiş miydin?"

"Evet ama hepsini değil, sadece üçte birini."

“Ne kadar?”

Sanem cevap vermek istemese de Alex’in sormaktan vazgeçmeyeceğini biliyordu. “350 pound ama...”

“Eh, geçmiş olsun o zaman,” diyen Alex’e karşı çıkacakta İdadimin kısa bir duraksamasının ardından sesini yeniden duydu. “Aslına bakarsan ben de ona inanırdım. Hep yanıdaydım, işini ciddiye almış ve azimli görünüyordu. Eğer seni dolandırdı ise şaşırınm.”

“Moral için teşekkür ederim.”

“Bunun için buradayım.” Alex kapatmadan önce devam etti. “Gelişme olursa bana haber ver ama hemen söyleyeyim beden konmaya alındığı için artık Amelia’ya ulaşamayız.”

“Harika,” diye mırıldanan Sanem arabanın içindeki sessizlikte kendi düşüncelerini duymaya çalıştı. Yapması gereken çok şey sırken hiçbir şey yapamıyor olmak çok can sıkıcıydı.

Hep bir noktaya kadar geliyor ama orada tıkanıp kalıyordu. Tek dileği grafolog için de aynı sonu yaşamamaktı. Bir saat som kadının yanında olması gerekiyordu ve yaklaşık yarım saatlik yoh vardı.

Yolculuğunu daha kârlı bir hâle getirmek için yeni bir arama yaptı. Belki de şansı dönüyordu çünkü hosteldeki çocuk daha ilk çalışta telefonu açtı.

“Ben de seni arayacaktım, final maçına bilet istiyorum.”

“Yuh!”

“Hangisini istersen demiştin.”

Kesinlikle, şuursuzca aynen öyle demişti. “İnsan önce bir selam verirdi.”

“Kabul edelim ki böyle bir muhabbete sebep olacak ilişkimi! yok.”

“Finale kimin çıkacağını biliyor musun ki o maça gitmek istiyorsun?”

“Kimler olacak bilmiyorum ama en iyilerinin olacağına eminim*"

Sanem yüzünü ekşitti. Çocuk mantıklı konuşuyordu. Aralan®'

daki tek mantıksız Sanem'di. Bu konuyu Fırat'la konuştuğunu hayal ederken bile utancından yerin dibine giriyordu.

“Tamam, halledeceğim,” diyen Sanem asıl konuya geçmek için ara vermedi. “Giriş formunu bir İki güne iade edeceğim fakat birkaç şey sormam lazım.”

“Hayır/ dersem işe yarar mı?”

“Bozulan elektrik tesisatını yaptırdınız mı?”

“Tesisat bozulmadı. Klima bozulmuş. Onu da yaptırmadık, sadece odanın fiyatında indirime gittik. 15 derecede uzun süre çalışmak o denli eski bir alet için harakiriydi zaten.”

“15 derece de ne kadar süre çalışmış?”

“Bunu bilemem, en fazla üç gündür herhâlde,” diyen çocuk sı-Jaldığını belli eden bir üfleminin ardından devam etti. “Sonlann biniyse kapatabilir miyim?”

“12 Haziran'da giriş yaptı, 3 gün klima çalıştı desek, ölümden en fazla 3 gün sonra da koku yayılmıştır. Sen onu 20 Haziran'da buldun. Yaralı hâlde de 1 gün yaşasa o zaman 13 ila 14 Haziran'da öldü.”

“Bunlan bilmek istemiyorum ve kapatıyorum.”

Sanki çocuğu görebilecekmiş gibi Sanem göz ucuyla arabanm dijital ekranına baktı. “Kapının içeriden kilitli olması sence de kuş-kulu bir durum değil mi?”

“Üzerine düşünmedim.”

Çocuk kesinlikle yalan söylüyordu. “Kadına ne olduğunu hiç sorgulamadın mı gerçekten?” Sanem çocuğun yeni bir yalan söylemesini engellemek ister gibi ara vermeden devam etti. “Düşünmüş olmalısın ki günlüğü üzerinde taşıdın ve onu bana verdin. Üstelik aksi şekilde davransan da onun için üzüldüğünü anlayabiliyorum.”

Çocuk telefonu kapatmamıştı ama hattın öteki ucundan nefes sesi bile gelmeyince Sanem dilini ısırđı. Nerede susması gerektiğini insan kaç yaşında öğreniyordu?

Tam konuşmak için dudaklarını aralamıştı ki çocuğun, “Haklı-sın,” dediğini duydu.

"Amelia'da seni etkileyen neydi? Heyecanlı, mutlu, gM.?"

•Hepsi." Kısa bir ara ve yine devam etti. "Biraz da şaşarı... ç>zel, kocaman gözleriyle etrafı süzerken neye dikkat etmesi genia#.ni bilmeden her şeyi inceliyordu."

•İntihar edecek biri gibi değildi yani?"

•Fikrimi soruyorsan hayır. Ne intihar edecek ne de uyulursa kullanan birine benziyordu."

•Onu gerçekten tekrar görmedin mi? Girişini yaparken yüzünde ve ellerinde yara olmadığı söylemiştin."

"Kesinlikle tek bir iz bile yoktu. Ayrıca babam da ölüsünü but na kadar onunla hiç karşılaşmadığını söyledi."

"Yani odasına girdi ve bir daha çıkmadı mı?"

•Çıktıysa bile biz görmedik."

"Binanızda kolayca ulaşılabilir bir ecza dolabınız var mı? Merhemi belki oradan almıştır."

"öyle bir dolabımız yok."

"İki gün sonra sizin oralarda buluşsak ve etraftaki eczaneler? Amelia'yı birlikte sorsak?"

"Bize en yakın eczane üç kilometre ötede. Hastanenin de nerede olduğunu biliyorsundur."

"Amelia'nın yanık ve kesikleri bir şekilde kaza ile oldu,¹ dese de Sanem tedavi kısmı için bir yorum yapamıyordu. "Sakar oMı^nu bildiği için yarımda gerekli tıbbi malzemelerle dolaşıyordu,¹ ^ saçma bir bahaneyi ise asla söylemeyecekti.

Yüzü hızlı deforme olsun, parmak izi de alınmasın diye ütü onu hem yaktı hem de kesti. Ona en doğru gelen İzahat Udu Ama bu açıklamadaki sorun şuydu: Ne diye pansuman yaptı? Ta» bu esnada devreye giren neden ve nasıl sorularının karşılığı den* bir sessizlik oluyordu. Kısaca bu konu da başka bir çıkmasa p' mişti.

"Onu bana nasıl tanımlarsın?"

"Daha önce de dediğim gibi güzel, heyecanlı, mutlu ve ş*şkw W

turist. Sırtındaki çantayı İndirmemesi, boynundakine sarılmasını da İtdirginliİne yorabilirim.”

"Bir şey daha isteyeceğim ama bunun karşılığında sana ne verebilirim bilmiyorum."

"Önce İste. Ona göre ben sana söylerim."

"Beni İçeri al. Amelia'nın odasına." Sanem stresin yol açtığı içindeki fazla havayı boşaltıp derin bir nefes aldı. "Anlayamadığını çok fazla detay var. Fikir bile yürütemiyorum. Belki görürsem..."

"Sana birkaç güne haber veririm." Çocuk düzeltme yapması gerektiğini anlamış olmalı ki hemen devam etti. "Bu bir söz değil. Sadece ayarlamaya çalışacağım."

Sanem günün en güzel haberini almıştı. Araba kullanmıyor olsaydı yerinde tepinirdi. "Teşekkür ederim."

"Babam geliyor kapatmalıyım." Çocuk aramayı sonlandırmadan önce, "Biletimi unutma," dedi.

Hayat bir iskambil oyunu ise belli ki Amelia'ya doğru kartlar gelmemişti. Ama Sanem ona da kendine de söz veriyordu, kaybettiği bu oyunda yenilen sadece Amelia olmayacaktı.

Grafolog Isla tahminlerin dışında bir kadındı. Dar kot pantolonu ve tişörtüyle bir profesörden çok öğrencisini bekleyen veli gibi görünüyordu. Fakat kırışmış saçları ve anlamlı bakan gözleri, beyinde ne denli bilgi barındırdığını hemen açık ediyordu.

Sanem'e kapıyı açıp içeri davet etti. Telefon görüşmelerinde ısrarla bahsettiği, zamanının azlığını bir kere daha agresif üslupla tekrarlayıp sadece on dakikası olduğunu belirten kadın görüntünün yanıltıcı olabildiğinin ispatıydı.

Sanem'in karşısında boş koltuk olmasına rağmen masasına gerip oturan Isla tiz sesiyle, "Elinizdeki belgeyi alayım," dedi.

"Tabii, malum vaktiniz az!" Sanem susmanın erdemlik olduğu-

nu ne zaman öğrenecekti? İslahın homurtusunu duymazlıktan gd\$ •
çantasından giriş formunu çıkardı. Ayağa kalkıp kadının lam önüne
bıraktıktan sonra sessizce tekrar yerine oturdu.

Isla sessiz kalmayı seçerek kağıdı önüne aldı. Yazılanları teker
teker okuyan kadın sonra önüne bir not kâğıdı çekti. Şu bahsettiği
on dakika geçtikten sonra yorumlamaya hazır olduğunu belli etmek
için, “Evet,” deyip arkasına yaslandı. Sanem de tüm dikkatiyle pro-
fesöre döndü.

“El yazısı kişinin karakterinin yansımasıdır. Amelia plan şıpın
ve yaptığı plana sadık kalan İnsan grubunda. Sakin biri olduğunu
söyleyebilirim. Çizgilerde hiç sapma ya da boşluk yok. Bu da genç ve
inatçı olduğunu gösterir.” Sanem kadını dikkatle dinliyordu ancak
hâlâ duymak istediklerine ait bölüme geçmemişti. İsla da durumu
fark etmiş olmalı ki formla ilgili bilgilere geçti. “O esnada heyecanlı
ve mutlu olduğu aşikâr. Belki biraz da endişeli. İngilizce ana dili de-
ğil. Yazdıklarının doğruluğu İse tartışılır.”

Neyse ki Sanem son anda dilini ısınp kendini susturmayı başar-
dı. Fakat sonra şaşırılmış gibi yapıp, “Nasıl yani?” diye sordu.

“Gerçek dışı şeyler yazanların çizgilerinde duraksama ve titrek-
lik olur çünkü yalanı gizleyememekten ya da yazarken yalanı unut-
maktan ve j'akalanmaktan korkarlar. Amelia netmiş, ne yazacağını
biliyordu. Bu yüzden doğru olduklarına inanabilirim. Ama zaman
zaman kelime ve harfleri arasında duraksama olmuş. Kısaca tered-
düt etmiş.”

“Verdiği karan sorgulamış gibi mi?”

“O kadarını söyleyemem, yazılanlarının doğruluğunda şaibe ol-
duğunu not düşebilirim.”

Yazılan adres ne doğru ne de yalandı. Bu da Sanem’in tezini
doğruluyordu. O adreste yaşamıyordu ama Tilgate’i biliyordu ve
orayla bir bağlantısı vardı.

“Peki, intihara meyilli veya uyuşturucu bağımlısı olduğu hak-
kında bir fikriniz oldu mu?”

“Ben bilim insanıyım, fala değilim. Ancak kalemi hiç sürün*’

«4* Sanem'in gözleri onu anlamadığını söylemesine yer bırakmak-
wm bakıyordu.

İsla kalemi eline alıp önündeki kâğıdın arkasını çevirdi. Kale-
nin kâğıtla temasını kesmeden yavaş yavaş adını ve soyadını yazdı.
'Ba mutsuz, umutsuz, İşlen yolunda gitmeyen -senin deyimimle in-
tihara meyilli- birinin yazısı." Kadın bu defa daha seri, aktif ve her
harf sonrası kalemin kâğıtla bağlantısını keserek bir kere daha adını
soyadını yazdı. "Bu da neşeli, canlı ve mutlu birinin yazısı. Amelia
da bu şekilde yazmış." Kadın kâğıdı Sanem'İN görmesi için kaldırdı.
'İkisini de ben yazdım. Aradaki farkı dikkatli bakarsan görürsün."

Hayır, Sanem farkı anlamıyordu. Gözlerini kıstı ve öne eğilip
kâğıda yaklaştı.

"Canından bezmiş, ayaklarını sürüyerek yürüyenle neşeyle yo-
luna devam eden iki kişi gibi... Ama tabii her ayâğını sürüyene intihar
edecek ya da her mutlu görünen kişi aynı şekilde yaşayacak değil."
İsla görüşmelerinin bittiğini belli etmek için ayağa kalktı. "Duymak
istediklerini söyledim mi bilmiyorum fakat Amelia'nın keyfinin ye-
rinde olduğunu ekleyebilirim." Formu Sanem'e uzattı. "Onunla ilgili
bir hikâye anlatmam gerekseydi başlığı. Tatile Çıkmış, Mutlu ve He-
jecanlı Kadın' diye atardım."

Sanem minnetle gülümseyip formu aldı. Duymak istediği neydi
bilmiyordu fakat İsla tam olarak onunla aynı başlığı atmıştı.

Girdiğin kapıdan tekrar çıktığında bir daha eskisi gibi olmaz-
sa Sanem için tam olarak öyle olmuştu. Bugün reel olan bir bilgiye
ibşamanuştu belki ama Amelia'nın yaşadığı son, Sanem'i artık hem
öftetadiriyor hem de onu ağlamanın eşğine getirecek kadar üzü-
yordu.

Ancak an itibariyle Amelia kadar önemli bir mevzuyu halletme-
si gerekiyordu. Bir kadının kankasına ulaşamaması savaş sebeple-
nadeo biriydi ve bunu ancak kadın kankalar anlardı.

Telefonu hâlâ kapalı olan Linda'nın iş yerine gitmişti ama inak olduğunu söylemişlerdi. Bu da Sanem'in trafik kurallarını ihlal edip arkadaşının evine ulaşması için geçerli bir sebepti.

Arabayı park edip yüz metrelik mesafeyi koşarcasına arşınlar-ken kalbi boğazında atıyordu. Kapıyı açmazsa ev sahibine, sonra po-lice ulaşmanın yollarını tasarlıyordu. Üçüncü katta oturan Linda'nın evine girmek için gerekirse düz duvara bile tırmanırdı.

Asansörü beklemeden merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Daire ka-pısının önüne geldiğinde hiç de zarif olmayacak şekilde kapıya vur-maya başladı.

"Hey! Ne oluyor?" diye kapıyı açan Marc'ı gördüğünde İlk tep-kisi şaşırmak oldu ama bu duyguyu sonuna kadar yaşama hakkını sonraya bıraktı. Önce Linda'yı görmesi gerekiyordu.

Adama cevap vermeden içeri girdi. Küçük salonda kimse yokta. Hemen yatak odasına yönelirken mutfaktan, "Kimmiş?" diye soru arkadaşının sesini duydu.

Sanem de o tarafa döndü. Sanki bir fıçı bira ve bir kasa vot-ka içmiş, üzerine maden ocağında taş taşımış gibi görünen Unda'yı mutfak masasına tünemiş hâlde buldu.

Oturduğu sandalyede küçücük kalmış, dik durabilmek için de dirseğini masaya dayamıştı. Sanem üç adımla yanına vanp arka-daşına sarıldı. "Seni çok merak ettim.** Bir süre öylece kalıp sonn dizlerinin üzerine çöktü ve Linda'nın ellerini kendi ellerinin arasını aldı. "Telefonun neden kapalı? Neden bu hâldesin ve Marc'ın burada ne işi var?"

Linda gözlerini kapattı. Ancak on saniye sonra açtı. "Bana ula-şamayınca gelmiş. Onda hâlâ anahtarım var."

Sanem hem utandı hem de kendine kızdı, Linda'yı merak edip gelme süresi nasıl Marc'tan daha uzun sürmüştü olabilirdi? Onun tek lakabı, *aldatan*, *şeref yoksunu*, *uçkur meraklısı*, *sapık*, *eski erkek arkadaş* olmalıydı. Şimdi düşünceli, eski erkek arkadaşına terfi et-mişti.

"Hasta mısın, ne oldu?"

Unda *hayır* anlamında başını salladı ama "Bilmiyorum," dedi. Aklını toparlayıp kelimeleri bir araya getirmekte zorlanıyordu. "İngiliz kuralları!" Tekrar başını salladı. "Beyaz elbisenin İçinde göbekli görünmemek İçin uzun süre aç kaldım, su bile İçmedim. Ve işte »nuç.*

Wimbledon Tenis Turnuvası'nın ilk altın kuralı beyaz giymektir. Aksi bir renkle turnuva mekânının etrafında dolaşmak bile ölümcül günahı.

"Aç kaldığın en az on defayı daha sayarım sana ama bu .." Ayaklanan Sanem'in endişesi azalmış olsa da geçmemişti. "Hadi kalk, doktora gidiyoruz."

"Gerek yok, iyiyim. Yani kırk sekiz saat aç kalıp otuz altı saattir uyuyan biri gibiyim."

Aklındaki tüm düşünceleri silen Sanem kendini önce sakın kalmaya zorladı. Sonra domino taşları gibi birbirini takip eden görüntüler zihninden geçerken bulmak istediği noktaya vardığında onları durdurdu. Jack, "*Semptom hâlsizlik ve uzun süren bir uyku olacaktır*," diyordu.

"Bir şey yemediğine emin misin?" Sanem yeniden dizlerinin üzerine çöktü. Gerginliği ve duyacaklarından dolayı hissettiği korkuyu azaltmak için sesini olabildiğince yumuşattı. "Bir şey muhakkak yemiş olman lazım."

Linda adını bile zor hatırlarken böyle bir detaya inip kesin cevap vermesi şu an için mümkün görünmüyordu. "Bana kahve yapar mısın?"

Sanem, "Tabii," deyip ayağa kalktığı anda Marc, "Bol su içip sonra da bir şeyler yemesi lazım," deyip araya girdi.

Başlarda ısındığı ve arkadaşını mutlu edeceğine inandığı Marc sonrasında Sanem'in hayal kırıklıkları Üstesine girmişti.

"Ben geldiğime göre sen artık gidebilirsin." \

"Bak Sanem, güzel zamanlarımızın hatırına sana katlanmaya çalışıyorum ama Linda ile aramıza girmeye devam edersen..."

"Ne yaparsın?" Sanem ardına döndü ve hiç çekinmeden Mar-

c'm üzerine doğru yürüdü. "Sen pantolonunun düğmelerini kaplı tutma)i beceremediğin için Unda ile aranızda duruyorum. Onu üz- mene bir daha izin verir miyim?"

"Bu seninle konuşacağım bir konu değil."

"Ondan uzak dur."

Linda, "Çilek," dediğinde alevlenmeye hazırlanan tartıcını aniden durdu. Sanem yeniden arkadaşına yöneldi. Bir şey söyle- medi ama Linda onun gözlerine bakıp konuşmaya devam etmes- gerektiğini anladı. "Hem şiş bir göbek istemiyordum hem de suya- nu üzerime akıtma ihtimalini göze alamadığım için sadece yana ısırık aldım."

Çilek yüzyıllardır Wîmbleton Tenis Turnuvası'nın kurallına- dan biriydi. Çilek ikram edilir ve her yerde bulunurdu.

"Ben yemedim. Sen ne ara buldun da yedin?"

"Sen yoktun." Unda karışan aklını yerine getirmek ister gibi ka- fasını salladı. "Alice sana bir şey söylüyordu, gazeteciler ile ilgili. Biz Fırat ile dışarı çıkmış bulunduk. Sonra kalabalık oldu. Ben arkamı döndüm seni görmek için, sonra Fırat bana içinde çilek olan küçük ikramlık bir kap uzattı. Dayanamayıp çilekten bir ısırık aldım."

Sanem heyecanla, "Fırat da yedi mi?" diye sordu.

"Öncesinde bilmiyorum. Ben sana bakıyordum ama sonrasızdı yemedi."

Sanem ayaklandı. Bir elini beline koyup diğeriyle alnını sn» larken küçük alanda turlamaya başladı. Bir yerde okumuştı, "ifr kânsızı elediğinde kalanlar gerçektir," yazıyordu.

"Öncesinde yemiş olmalı çünkü o da senin gibi hastalandı .?Sa- nem hareket etmeyi bıraktı. "Kustun mu?"

"Eve gelmeyi bile bekleyemedim. Bindığım taksi mahvoldun' fazladan para vermek zorunda kaldım." Hayretle bakma sırası Lin- da'ya geçmişti. "Buna çilek mi sebep oldu?"

"İkinizin ortak yediği tek şey çilekken başka ne düşünebilin» la?!"

"Düşünmekten daha fazlasını yapabilirsin," diyen Linda d>

ferindin destek alarak ayağa kalktı. İlk an sallanınca Marc ile aynı anda hareketlenen Sanem, arkadaşını kolundan tuttuğunda adama dı ten bakış göndermeyi ihmal etmedi. “Gazeteciler etraftayken çilekleri atmaya ya da bir yere koymaya cesaret edemedim.*’

Sanem yanm gülüşüyle, "Bunu gerçekten yaptın mı?" diye lordu.

'Evet, dünya para verdiğimiz makyaj malzemelerimizi berbat etmeyi göze aldım ve çilekleri çantama koydum."

Sanem büyük bir içtenlikle arkadaşım yanağından öptü. İmkânsızları aradan çıkardılar ve şimdi gerçeğe ulaşma vakti gelmişti. Durum hâlâ korkutucu da olsa olanlara kimin sebep olduğunu bulmık bir saat Öncesine göre artık daha az olanaksızdı.

11. BÖLÜM

Linda'yı beraberinde eve getirmek istemişti. Ancak o tercihini Marc'tan yana kullanmış, sık sık arayıp nasıl olduğunu haber vereceğine dair de anlaşmışlardı— — —.

Sabaha göre daha keyifsiz olan Sanem ana odaklanma sorunu yaşıyordu. Haberi vermek için aradığı Jack bundan sonrasını Knar'a bırakacaklarını söylemiş ama o zamana kadar çileklere iyi bakmasını tembihlemişti. Yanında taşıdığı çileklerin toksikoloji raporunu aldıklarında korku neydi, o zaman öğreneceklerdi.

“Bence siyah olsun, senin konsepte daha uygun.”

“Sen Öyle diyorsan...”

Yan yana dikilip vitrindeki elbiseleri incelediklerini sanan Emily yanıldığım daha ikinci saniyede anlamıştı. Sanem fiilen yanında dursa da ruhu ve aklı onu bırakıp gitmiş gibiydi.

Dönuş arkadaşının omzunu sert sayılabilecek bir güçle sıkı
“Ne oluyor sana? Vazgeçtiysen bunu Fırat'a söylemelisin.”

“Neden bahsediyorsun?”

“Ne kadarın burada onu anlamaya çalışıyorum.” Emily şimdi biraz da olsa endişeli görünüyordu. “İyi değilsin. Sorun ne?”

Sanem etrafına bakındı. Sadece mağazalardan ve parası olan kadınlardan oluşan sokağı gözleriyle taradı ve on metre ilerideki kafeyi gösterip, “Oturalım mı?” diye sordu.

Emily bir şey söylemeden kolunu tuttuğu Sanemle birlikte kaleyeye yürüdü. Boş olan köşe masalardan birine oturdu. "Ne oluyor?"

'Çok şey oluyor ve ben hiçbirinin hızına yetişemiyorum."

“Yetişmek İstedğin olaylar mı yoksa duyguların mı?"

Sanem gözlerini devirdi. Eğer Emily'i yeterince tanımıyor olsaydı onun büyücü olduğunu iddia ederdi. Erkekler konusunda korunmuş tercihlerinde kullanmadığı harika bir his ve gözlem yeteneği vardı.

“Fırat için endişeliyim. Onun başına bir şey gelmesinden, turnuvayı kaynamamasından.” Sanem başını hafifçe öne eğdi. “Ayrıca Linda rahatsız ve poligami⁰ mensubu Marc onun yanında. Normalde olsa o adamı gönderip Linda beni kovalayana kadar yanında kalırdım*

“Ki ben buna şahitlik yaparım. Bir hafta boyunca bana bebek gibi bakmış, gerektiği yerde benimle ağlamıştın.”

“Ama şimdi yarınki maça hatta ertesi günkü nikâha kadar Linda ile kalabilecekken onun değil Fırat'ın yanında olmak istedim.”

“Oh be!” diye sevinç nidasının ardından Emily arkasına yaslandı. “Aniden neden evlendiğinizi sorgulayıp durdum. Seni tehdit ettiğini bile düşündüm.”

“Şimdi ne anladın?"

“Aşk kimde ve nerede görsem tanırım.”

Sanem itiraz etmek için ağzını açmıştı ki susmanın akıllıca olacağına karar verdi. Duygularına aşk denilebilir miydi emin olmasa da Fırat'ı haddinden fazla önemseydiğini şartsız kabul ediyordu, yalnızca yüksek sesle söylemeye hazır değildi.

Sanem'in sessizliğine devam edeceğini kavrayan Emily, “Sen biraz farklı ve tuhafsin,” dedi ve aynı emin üslubuyla devam etti. 'Kendinden bahsetmez ve duygularını açık etmezsin. Sanki başkala-
UÇÂTJLM.

n için yaşıyorsun.” Emily öne eğildi. "Sevilmek istediğin w yalnızlıktan korktuğun için etrafındakilere haddinden fazla ödiin veriyorsun. Tabii iyi insan olman faktörü de var fakat o başka bir konu."

•İnsanların sevgisini ilgimle satın alıyorum yani?!** Sanem omuz silkti. “Öyle de olsa bu konuyu nereye bağlayacaksın?*

“Yük olmamak adına sorunlarını anlatmayan sen, Fırat'a hayrını teslim ediyorsun. Onu yormaktan, uzaklaştırmaktan korkmuyorsun.”

“Bu söylediğin İlk savına aylan. Ayrıca Fırat'ın uzaklaşmasın'dan da korkuyorum.*

“Ama uzaklaşmayacağını biliyorsun çünkü ona güveniyor ve inanmıyorsun. Canını sıkıyor, başına bela oluyorsun. Sorunların onunla paylaşıyorsun çünkü senden vazgeçmeyeceğinden eminsin”

Sanem itiraz etmeye yeltenmedi çünkü Emily'nin tespiti hakikate yakındı.

“Haklı olabilirsin ama bunları düşünüp kendimi üzmem istemiyorum.*

“Tamam o zaman. Biz de güzel şeylerden bahsedelim. Meseli nikah elbiselerinden...*

Konunun değişmesinden duyduğu sevinçle Sanem, "Nikâhtı olacaksın değil mi?*" diye sordu.

Emily uzanıp Sanemin elini tuttu ve kocaman gülümsedi. “Orada olup o anı seninle paylaşmayı çok isterim.* Sonra ellerini bıraktı* “Hadi, hemen bir kahve içelim ve elbise arama turumuza başlayalım. Senin için en iyisini bulmamız lazım.*__

Sanem sadece ufak bir tebessümle yetindi. Kapıldığı akıntı şiddetlenmiş ve can acıtan engeller artmıştı. Neyse ki kendinden Önceye aldığı arkadaşları vardı da yalnız kalmamıştı.

Eve gelir gelmez çantada kalan ve pörsüyüp ezilmiş çilekleri önce delil poşetine sonra da buzdolabına koymuştu. Hemen ardından kınamasını önlemek adına yatak odasına geçip nikâh elbisesini dolaba astı, öyle şeyler yaşıyordu ki doğru zamanda doğru duyguyu hissetmeye vakti olmuyordu.

İki saatin sonunda askılı, diz üstü, beyaz bir elbisede karar kılmıştı. Aradığı elbisenin bu olduğundan emin değildi. Ancak hiç olmasından daha iyi olduğu için almıştı.

Elbisenin üzerinde elini gezdiren Sanem'in doğruyu yaptığına dairen ufak bir şüphesi bile yoktu. Ancak heyecan da şu anki duygulunun arasına girememişti.

Düşünmeyi reddedercesine dolabın kapağını kapatıp çalışma odasına geçti.

Aklını toparlayabilmek adına günün notlarını birleştirme işi için kollarını sıvadı. Ne var ki huzursuzdu. Panolara baktı. Etrafında döndü. Akımın köşelerini tırmalayan bir kemirgen gibi ona kendini belli etmeye çalışan ama henüz göremediği bir düşünce ona aman vermiyordu.

Bedenini rahat patron koltuğuna bıraktı. Arkasına yaslanıp elleriyle yüzünü kapattı. Evlilik, turnuva gibi onları heyecanlandıran gündemleri varken başlarını sorundan kaldıramıyorlardı. Dolayısıyla odaklanma sorunu yaşaması normaldi.

Ellerini çekti. Duvarda asılı tahtaya dikti gözlerini. Yanındaki mantar pano nispeten boş saydırdı ama tüm notlarını tahtaya aktı»

Zihninde dönüp duran ve ona kendini belli etmeye çalışan düpiaceteri hissediyor, bir sisin içindeymiş gibi orada olduklarını biliyor ama ne olduklarını ayırt edemiyordu.

Ayağa kalktı ve panonun önüne geldi.

Dilini ön dişlerinin üzerinde gezdirdi. Derin düşüncelere daldığında hep böyle yapardı. Dünyayı sessize alıp sadece aklından geçenleri dinlemeye ve anlamaya çalıştı.

Sonra sis dağılmaya ve kavanozdan boşalan boncuklar gibi gö-

rüntüler ortaya saçılmaya başladı. Rutin hayatının İfratla karalatıldıktan sonra değiştiğine inanıyordu. Değişmişti, evet fakat Korunlar Fırat'la karşılaşmasıyla ilgili değil de AmcliaMa ilgili olabilir miydi*

Tahtayla yaklaştı. 23 Haziranda Amclia ile tanışmıştı. İki gün sonra Fırat'ın gazete haberi çıkmıştı. Daha sonrasında İnslagram'dı fotoğrafları yayınlanmıştı. Keza Sanem öncesinde takip edildiklerinden çok az bir yanılma payıyla emindi. Zehirlenme de Tilgatée gitmelerini takip eden sürece denk gelmişti. Bunlar tesadüf kabul edilebilir miydi?

Belki. Ama üst üste tesadüfler kuşku duymak İçin neden kabul edilebilirdi.

Sanem tersten ve zordan başlayacaktı. O kayıp canlıları bulmak üzerine çalışmak istiyordu, kendini bu konuda eğitmiş ve yoğunlaşmıştı. Ancak Amelia'yı bulmak için önce katiline ulaşması gerektiğine ikna olduğuna göre onun gibi düşünmeliydi.

Maktulün kimliği bulunmasın diye onca zahmete girmesinin ardından birisi çıkıp da örtülü toprağı eşiyorsa katilin ona engel olmaya çalışması doğaldı. "Ama eğer bir kere öHürebildiysem bir daha öldürmekten çekinmezdim," diye kendi kendine konuşan Sanem gözlerini panodaki adrese sabitledi. "Ki beni öldürmek için şansın vardı. Bunun yerine başıma çorap örüp beni yavaşlatmayı mı seçtin?" Sanki katil ona cevap verecekmiş gibi birkaç saniye sessiz kaldı. "Zehirlenmek, takip etmek, sosyal medyadan linçe kalkışmak eminim senin için daha zordur."

Ve işte asıl soru: Nasıl biliyordu? Sürekli Sanem'i takip mi ediyordu?

Kendi ile monolog şeklinde devam eden sohbetinde bu defa aklını en çok karıştıran soruyu sordu. "Amelia'nın kim olduğunu neden gizliyorsun? Onu bulursam seni de bulurum diye mi?" Sanem durdu. Siluetsiz katil karşısındaymış gibi dudaklarını çarpıttı. "Tersine seni bulduğumda Amelia'yı da bulmuş olacağım."

Olay örgüsü onu ikna etse de süreç Sanem'e mantıklı gelmiyordu.

Bugün Öğrendiklerini not ettiği karalama defterini eline akü

MbiMnın ucuna olurdu. Ve karşısındaki Amelia'nın nahoş fotoğrafını baktı. Biraz da onunla sohbet etmek İstiyordu.

Heyecanlı, mutlu ve tabii biraz da tasalıydı ki acemi turistler piti# yerde tıpkı böyle hissederdi. Bir ay kalacaktı ve İşini garantiye ilmik için hostelin parasının hepsini peşin ödedi. Peki, neden pe-lin? Bilmediğin bir yerde cebinde nakdin olsun istersin.

•Yeteri kadar paran mı vardı? Yoksa kart kullanıp irini belli etsek mi istemedin?”

Tilgate için mi buradaydın? Kanıtım olmasa da oradan gelmediğine ancak orayla bir bağın olduğuna eminim -ki Isla da beni doğruladı. Ama ne?”

“Kurye olabilir misin?” diye soran Sanem nedense buna inanmak istemiyordu ama bu hikâyeleri çok duymuştu. Özellikle genç yaştakiler hem tatil yapmak hem biraz para kazanmak için ne olduğuna bakmadan çantasına başkası için de bir yük atabiliyordu.

Tabii bu durum, neden o kadar nakdin olduğunu açıklar. Paleti verirken bir şeyler ters mi gitti? Çünkü kapının içeriden kilitli olmasını başka türlü açıklayamam. Onu odana aldın, başkasının girme ihtimaline karşın kapıyı kilitledin.”

Tam İyi gidiyordu ki Sanem duraksadı. Kilitli bir kapıdan katili ijanjı nasıl çıktı? Odası altıncı kattaydı.

'Yangın merdiveni?”

Sanem bu fikri beğenmedi. Tahtada yazan kilitli kapı yazısını parlak içine aldı.

Gözlerini kapadı. Tüm ayrıntıları yakalamaya çalıştı. O olsa tereden kaçardı? Kaçacak bir yer yoktu. Bilgisayarının başına geçip arama motorundan hostele ait görselleri arattı. Bir süre sayfada löceime yaptıktan sonra iki adet görselin çıktısını aldı ve panoya) apıştırdı.

Tüm sorulan İçin mutlaka mantıklı bir açıklama vardı ve Sa-ten hepsini bulacaktı. Aynı anda içindeki ses, “Katil seni izliyor,” diyordu.

Seria yanıldığım söyleyemezdi. Ancak elinde onu onaylayacak

kesin bir bulgu da yoktu. Bir süre gözlemleyecekti. Sonra? Bir katüh peşinde olduğunu anlarsa ne yapacaktı?

Korkmak, hissedilmesi gereken en akıllıca duyguydu. Keza Sanem de korkuyordu. Fakat vazgeçmeyecekti. Sadece Fırat'ı kendisiyle sürüklememenin bir yolunu bulması gerekecekti.

İçindeki sesi bir süre için sessize alan Sanem yeniden masasının başına oturdu. Maç sonrası turnuva alanından çıkışlarına ait görselleri arattı. Bu konuda sosyal medya oldukça verimliydi. Çilek uzatan birinin olduğu fotoğrafa denk gelecek kadar kendini şanslı saymıyor olsa da deneyecekti. Maalesef ki onlarca fotoğrafa bakmasına rağmen bulamamıştı.

Arama motorundaki sonraki umudu Tilgate Gölü çevresinde yaşayan aileleri araştırmak olmuştu. Sadece beş tanesine ulaşabilmişti. Geriye otuz altı adet kalmıştı. Bu, karamsar olmak için yeterli bir sebepti. Fakat listeyi tamamlayıp veri analiz programının yardımıyla bir şeyler bulabileceğine inanmaya devam ediyordu.

Michael onu ekmemiş olsaydı işi kolaylaşılırdı. Şimdi Eliz & dh kadını aramak için elinde hiçbir done yoktu. Sandalyesini yan çevirdi. Amelia'nın panodaki fotoğrafıyla bir resim çizdirebilir miydi? Gerçeğe ne kadar yakın olurdu kestiremiyordu ama yine de hiç yoktan iyiydi.

Photoshop programıyla yüzündeki izleri temizleyip renklendirse?

Üzerinde düşünmeye ve değerlendirmeye değerdı. Yapılacaklar listesine yazdığı sırada üst kattaki sesleri duydu ve aklındaki tün düşünceleri susturdu. Fırat'ı görmek onun için istekten çok ihtiyat hâline gelmişti. Her şeyi olduğu gibi bırakıp koşar adımlarla odada* çıktı. Üst katin merdivenlerine ulaştığında neyse İd sağduyusu devreye girdi.

Durdu. Göğsünü kaldırıp indiren üç derin nefes alıp verdi. Year

ta adım attı, köşeyi döndü ve etrafında toplanmış ekibiyle konuşan Fırat'ı gördü.

Utun süre suyun altında kalmış birinin yüzeye çıktığı İlk anda fenayla buluşması gibi tüm hücreleri sağa sola kaçıştı. Sonra da gertrksinimkriylc buluşmuş olmanın verdiği rahatlıkla yerlerine dönmelerini ve devamında gelen o huzuru hissetti.

Fırat onu beklediğini belli eden yanm ama sıcacık bir gülümse* Mjk olduğu yerde durdu.

Sanem kuralları, yasakları hatta gururu ve kaygılarını umurumadan yürümeye devam etti. Alacağı karşılığı hesaplamadan Fı*nt'ın önüne geldiğinde ondan yirmi santim uzun olan adama eriş*mek için parmak uçlarında yükseldi ve ellerini boynuna dolarken, 'Hoş geldin," dedi.

"Hiç bu kadar hoş bulmamıştım."

Konuşurken nefesleri birbirine karışmış, ikisinin de kalp atışhm olağanın dışına çıkmıştı. Daha fazla kendini dizginleyemeyen Sanem hamlesini yapmak üzereyken Fırat ondan Önce davrandı ve inanıp Sanem'İ öptü. Bu gerçek bir öpücüktü. Sıcak ve insanın ak*tındaki her şeyi yerle bir edip tüm doğrulan unutturan türden bir öpücük. Fırat'ın dudaklan ağır ağır tadına vanrcasına Sanem'in dudaklarında dolaşırken ortaya çıkan arzu baştan çıkancıydı.

Bu, insanın ömrü boyunca çok az tecrübe edebileceği ve bunu yaşadığı için kendini şanslı kabul ettiği türden bir öpücüktü. Konu kesinlikle şehvet değil birbirlerinin varlıklarına duydukları ihtiyacın dışa \unimuydu.

Fırat elini Sanem'in ensesinden saçlarının arasına geçirip genç ihının alt dudakını kendi dudaklarının arasına alıp tadına vardı*badı daha ileri giderse duramayacağını anladı.

Hareket etmeyi aynı anda bıraktılar. Sanki bir su balonunun çildeymiş gibi zeminin sertliğini algılayamayan Sanem devrilmek için aklını toparlamaya çalışırken, Fırat onu belinden yakaladı* kendine yaslayıp hem ayakta hem de güvende kalmasını sağladı.

Sanem yutkunurken etraflarındaki adamların pencere önüne

doğru ilerlediklerini gördü. Bu da kaçınılmaz sona yani yanıtlama kızarmasına neden oldu.

Tabii ki Jack pes edecek değildi. "Seni daha yeni toparım^ maç öncesi bu denli adrenalin salgılayan hiç mantıklı değil."

Sanem başını Fırat'ın omzuna yaslayıp odanın içini doldum bir kahkaha attı. Sadece dört saniye sonra yolunda gitmeyen birin olduğunu fark etti. Tek gülen oydu. Altı adam ona E.T." görmüş gb bakıyorlardı.

Gülümsemesi silindi ve Fırat'ın kulağına, "Neden gülmüyorsunuz?* diye fısıldadı titrek bir sesle. "Bence komikti.* Fıratla gözgân geldi. "Espri yapmıyordun, değil mi?"

Fırat başını salladı. "Aksine çok ciddiye.*

"Neyse ki aslına ihanet..*

Sanem söylenmeye devam edecekti ama Fırat'ın ona işaret w mek ister gibi etini hafifçe sıkan parmaklarını hissedince ha» sustu.

"Yarın maç saat 17.00'de. Onu da atlatırsak geriye dört maç jiii on gün kalıyor." Jack'in tek muhatabı Sanem'di. "Bu süreyi sessiz» köşende bekleyerek geçiremez misin?*

Dudaklarını büzen Sanem, "Denerim,* dediğinde bu defa güks Fırat oldu.

"Tamam Jack, onu rahat bırak. Senin düşündüğünün aks» Sanem bana iyi geliyor.* Fırat genç kadına döndü. Gülüşü ve hah? o denli tatlıydı ki Sanem tüm riskleri alıp onu tekrar öpmek içil amansız bir mücadele verdi. "Nikâh işlemleri ve Knox..."

"Hayır. Tamam. Dur,* diyen Jack ne kadar kararlı olduğu» belli etmek adına bir adım öne çıktı. "Hepsini hallederiz ama sonn.'

13. Steven Spielberg'in) 982 yapımı bir bilim kurgu filmi olan *E.T. the K特拉-Toresiria!* (Türkçe'ye *Dünya Dışından Gelen* şeklinde çevirmek mümkün Aai Türkiye'de E.T. adıyla gösterildi.) filminde yer alan bir karakter. Dünyada »i sur kalan ve eve dönmeye çalışan sevimli bir uzaylının hikâyesini müyü II. çocuklarla kurduğu duygusal bağlar ve sıra dışı görünüşüyle, özellikle (wımı parmağı ve "Eve gitmek istiyorum" gibi unutulmaz replikleriyle dünya ç^nânı tanınan ve sevilen bir karakter oldu.

Jack tam olarak Sanem'in gözlerinin içine bakıyordu. Çilekler... Adam ona konuyu açmaması gerektiğini bir anda değişen bakışla-
n)İı açıkça ve gayet sert olarak ifade etmişti.

Sanem yutkundu. İşkence etseler artık ağzını açmazdı.

"Tamam/* diyen Fırat'ın tonlaması gergindi. Fizyoterapistini işaret etti. "Biz biraz çalışalım, esnemeye ihtiyacım var. Siz de..." Önce Jack'e baktı, sonra Sanem'e dönüp bakışlarını geç kadının özerinde bıraktı. "Knox'a ne gibi bilgiler vereceğinizi ve birlikte ne şekilde çalışabileceğinizi programlayın. Bu arada nikâh için de ha-
arlanmayı unutma." Fırat bir anda aklına gelmiş gibi, "Unda yok mu?' diye sordu.

"Ekildim. Erkek arkadaşıyla barıştı, onunla kaldı." Hastalığın-
dan bahsetmemeye dikkat etti.

"Emily ile birlikteydin, o da gelebilirdi. Bunları bana sormana
gerek yok."

"Onun da işe gitmesi gerekti," diyen Sanem arkadaşının kale-
deki mesailere ne kadar ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bundan feragat
etmesini İsteyemezdi.

"Elbise bulabildiniz mi?"

"Yani işte beyaz bir elbise aldık."

"Anladım. O zaman iki saat sonra odamda buluşalım." Jack'in
bilinci olarak çıkardığı homurtu bu defa Fırat'ı güldünnüştü. "Uyu-
madan önce günlükten birkaç sayfa okuyalım."

Kaderler öylece yaşanırken hayatın karşımıza çıkardıklarının
bir anlamı olmalıydı. Fırat'la yollarını kesiştiren kader bunca güzel
şeyi Sanem'e yaşattığına göre planlarının güzel olduğuna artık tüm
kalbiyle inanıyordu.

Jack'in seğiren çenesi konuşmasına gerek kalmadan hisleri-
u anlatıyordu. Fakat ne düşündüğünü kendisi de kestiremiyordu.
Zehirlemek büyük bir iddia ve olaydı. Onların etrafında böyle in-

sanlar yoktu, olamazdı. Öte yandan konu yok sayabileceği WIMTI geçmişti.

Kendi etrafında bir tam tur dönen Jack, Sanem'in çalışma odasına yerleşmesini gözlemledi. Tablolar, fotoğraflar, notlar... Bu cina-yet meselesini Sanem'in fazlasıyla ciddiye aldığını, İçinde bulunda-ğu odadan anlayabiliyordu.

•Rick çilekleri çalıştığı hastaneye götürecek ama çıkacak sonun biliyoruz.'

•Sence polise gitmemiz gerekmez mi?*

•Spekülasyonlar Fırat'ın hayatı kadar önemli değil ama milyonlarca çileğin dağıtıldığı bir yerde bunun ona yapılmış bir hamk olduğuna ben ikna olmamışken onları nasıl inandıracağız? Ayna markasına zarar verir korkusuyla Alice bunu asla kabul etmez.' Jack dişlerini birbirine sürtüp çenesini iki yana oynattı. *Şu Knox den® adam ne bulacak bekleyelim, sonra onun referansıya ne yapacağımıza bakarız. Tabii bu arada sen de çeneni kapalı tutacak ve Finli bir şey anlatmayacaksın. Ayrıca Alice'e de.'

İçinde uyanan asi Sanem, bu tonda onunla konuşan bu adama suratına dik dik bakıp, "Sen bana ne yapacağımı söyleyemezsin?" demek için çırpınıp duruyordu. Fakat Sanem ona uymayacaktı. Daha sakın ve insani ilişkilerinde dinleyip anlayan ve konuşarak iletişim kuran biri olmak adına kendini yeniden İnşa ediyordu.

'Linda yanımdan etken ayrıldı, yolda kusmuş ve otuz altı saat uyumuş.' Konuyu değiştirerek hem yeni Sanem'in hem de öteki asinin gönlünü aldı.

•Fırat'ın elinde çilek kâsesi görmedim.' Jack durup o anı tekrar yaşıyormuş gibi gözlerini yere dikti. Yanm dakikanın ardından hayal kırıklığıyla başını kaldırdı. "Hadi benim dikkatimden kaçtı. Alçak hepimiz oradaydık. Nasıl oldu da hiçbirimiz görmedik?*

İkisi de bu soruya cevap alabilmeyi umut edercesine bir şart için sessiz kaldı. Ne yazık ki karşılaştıkları derin bir sükûnet oldu

•Fırat'ın aldığı bu pahalı oyuncaklarla biraz araştırma yaptı»' Sanem iki ekranlı bilgisayar masasına geçti. Tek tuşla ikisi de »^

W tarafında bir İmleci dışlayınca renkli yazılar çıktı. Devamında »Haki ekrana fotoğraflar gelmeye başladı.

‘Dünya çapında, sosyal medyada ve haberlerde o güne ve Fırat'a ait fotoğrafları fihreledim.” Sanem durup adama döndü. Takdir içeren bir kelime ya da bakışın peşindeydi ama Jack umursamaz durmayı seçti. “Bunlar çıkış anındaki fotoğraflar. Üç tanesini nrtleştirdim.” Parmağını uzatıp adamın daha iyi anlaması için bir yandan da bahsettiği kısımlara işaret ediyordu. “Ben ve Alice hemen arkasındayız. Doktor ve nefes koçu önde, sen sağ bitişiğinde çeyrek adım arkasındasın. Linda senin önünde ve Fırat'ın yanında. Ancak kimsede çilek yok.”

‘Linda neden onun yanında?’

‘Biraz mecburen oldu. Alice’İN bana patronluk taslama çabası. Fotoğraf çekimi sırasında Fırat'ın neden yalnız kalması gerektiğini anlatmak için beni çektiğinde Linda mecburen yanında kaldı.”

‘Senin yerine geçti yani?’

Bu bir soru muydu yoksa tespit mi?

“Zehirli çilekleri benim için hazırlayıp ama beni tanımayıp onları Linda’ya verecek kadar aptal bir düşman istemem.”

“Neden olmasın?”

Sanem ayağa kalktı. Baş ve işaret parmağıyla çenesini sıvazladı. ‘Aslında haklı olabilirsin. Çilekleri hazırlayan kişi kalabalığın içine girmeyecek kadar akıllı olmalıdır. Onu tanıyabilirdim.” Durdu, onu anladığından emin olmak için Jack’e baktı. “Fakat bize ulaştırması için başkasını göndermiştir.”

“Yani hedef sen miydin?”

Sanem hayır anlamında başını salladı. “Emin değilim çünkü linda çilekleri ona verenin Flrat olduğunu düşünüyor.”

“Düşünüyor da ne demek?”

‘ Kargaşa ve heyecandan dolayı net hatırlamıyor. Bir de aklı hâlâ bulanık.” Sanem, boş ver, dercesine elini havada salladı. “Çilekler ilk olarak Linda’ya gelseydi First yemezdi. Ona gelen çilekleri Fırat'a ikram edebileceği bir ortamı yoktu. Kendi bile sadece bir ısırık aldı.”

Bu defa daha derin ve ağır bir sessizlik oldu. Her İkisi de aynı anda birden çok şey düşünüyor ama hiçbiri sonuca ulaşanuyordu.

•Fotoğrafları inceleyeyim. Belki tanıdık ama orada olmamışı gereken bir yüz görürüm.”

“Tamam, ben de Fırat’ın ağzından laf almaya çalışayım. Baka* hm, çilek yemiş mi? Belki bir şey hatırlar.”

Bir insanın küfesinde onlarca sorun varken nasıl oluyor da tek bir yanıtı bile ulaşanuyordu.

Sanem âdeta süzülende yatak odasının ortasına doğru ilerlerken Fırat oturduğu berjerde dikleşti. Sanem hiçbir şey yapmadan dahi onun rüyalarını süslerken bu şekilde kadınsı işveyle ona doğru yü-Fümesine fazla direnemezdi.

“En son ilkokuldayken saat ondan önce yatağa girdim.”

“Evet ama hemen uyumayı düşünmüyoruz, değil mi?”

Fırat'ın sorusuna karşılık Sanem'in damarlarındaki tüm kanı ısıtarak yanaklarını yakmaya başladı. Aklına gelen görüntü her zer-resine kadar onu titretirken gülümsemeye çalıştı. Hiç utanması ol* mayan biri gibi Fırat'ın çıplak teninin kendi çıplak ve arzulu bedeni-nin üzerinde olduğunu haya) etmeyi durdurabilecek bir nefse sahip değildi. Neyse ki mantığı iradesine üstünlük sağlamaya devam ediyordu. Karmaşıklaşan hayatı ve ilişkilerine bir de seksi katıp her şeyi berbat etmeyecekti. Tensel çekime karşı direnç devam ediyordu.

“Gardiyanımız, ‘İşıklar kapansın!’ diyene kadar dayanacak gü-cün var mı?”

“Yarın muhtemelen dört saat sürecek bir maça çıkacağım.”

*O zaman hangi kupayı daha çok istediğine karar vermelisin.”

Allanmış bir inançla Fırat, “Hile yapıyorsun,” dedi. “Ama sen emin misin?” Gerçi Sanem emin değilse bile şu andan sonra onu ikna etmek için tüm hünerlerini kullanacaktı.

Tişörtümün altındakiyle buraya geldiğime göre...” Sanem genç »dimin önünde durdu. DİHyle dudaklarını ıslattı. Gözlerini kıstı. ‘Peki, sen hazır mısın?’

‘Hem de çok uzun zamandır.” Genç adam ayağa kalkacaktı ki Sanem omzuna dokunup onu oturttu. Elini çekmeden dokunduğu jvrde parmaklarını gezdirmeye başladı.

Sanem’i tanıyordu, her türlü muhabbeti yapabileceği akıllı bir kadındı. Ama saklamaya çalışsa da utangaçtı. Eğer Fırat’la seks muhabbeti yapıyorsa ya kızanyor ya da İşin içine şaka katıyor olması gerekirdi.

Genç kadının a maçının onu yatağa davet etmek olduğunu tercih etse de doğru asla öyle değildi. Sanem’in dudağının kenarındaki tit-reşimden onun ne yapmaya çalıştığını anlamıştı.

Parmaklan hâlâ üzerinde dolaşan Sanem onun erkeklik hor-, omlarını harekete geçirmişti. Bedeni haindi ama aklı onunla iş bir-liği jıptığı için minnettardı.

Genç kadının elini tuttu. Hüzünlü bir tebessümle, “Bunu yapamayız,’ dedi. Şimdi sıra ona geçmişti. Elini Sanem’in kalçasına yakın yere koydu ama parmaklarını özgür bıraktı. Sanem’in İnce tişörtünün altından teninin sıcaklığını hissediyordu. Aşağıya doğru küçük dairesel hareketler çizdi. Sanem’in inlememek için dilini ısırp gözlerini kapatmak üzere olduğunu fark ettiğinde parmaklan genç kadının tenine ulaşmıştı. “Enerjimi heba mı etmeliyim yoksa)nu mı saklamalıyım, diye düşünüyorum.**

Sanem’in anlık yaşadığı değişime karşın kendi suratındaki ifadeyi sabit tutmakta zorlandı. Ama Sanem’in onu itip bir hışımla ayağı kalkmasıyla başardığını anlamıştı.

“Senin beni bu yatağında istememe inadın çok sinir bozucu ve oour kinci.*

“Temas yok* kuralını koyan şendin.*

Bu kuralı yıkmaya gönüllü olacağını söylemiştin ki öyle de ol-au gerekir .

Fırat ayağa kalktı. Kaşlarını çatıp, “Bunu şimdi mi yapmam gerektayor? dedi.

“Şimdi, şu an seçeneklerden sadece biri.”

Fırat sakince bir adım attı. Yüzünü sağa doğru çarpıtıp ona çol yakışan ukala görüntüsünü ortaya çıkardığında Sanem duraksadı. Anladığı şeyin doğru olmaması için dua etmeye başladığında Hıra! elini uzattı. Geniş tişörtünü kaldırdı ve genç kadının sakladığı gülüşü aldı.

“Bizim konumuz günlük değil miydi?”

Gözlerini kırpan Sanem’İN, “Tabii ki günlüktü,” derken sesindeki gerginlik duyulabiliyordu. “Umanm sen başka bir şey düşünmemişsindir.”

“Seninle aynı şeyi düşündüm. Yoksa şakaya giderken şakalaşdağını değil.”

Yarım saniye süren sessizliğin ardından İkisi de aynı anda kahkahaya başladı. Sanem teklifsizce Fırat’a yanaştı ve ona yaslandı. Başını kaldırdı ve adamın tam gözlerini içine baktı. Onu seyretmek keyifliydi, güzel bir histi.

“Ne zaman anladın?”

İşaret parmağının ucunu ona yaslanmış hâldeki Sanem’İN dudağının kenarına koydu. “Buradaki titreşimden.”

“Dudağım mı titriyordu?” Sanem’İN sorusuna karşılık Fırat başını evet manasında salladı. “Bunu nasıl gördün peki?”

“Aleyhimde kullanılacak ise kayıtlara geçmemesini* talep edhorum. Gözlerimi dudaklarının üzerinden çok az süre için çekebiliyorum.” Sözüünü kanıtlamak istercesine Fırat parmağını hafifçe genç kadının dudağının kenarında gezdirmeye başladı. İkisi de aynı anda yutkundu.

Sanki odanın içindeki tüm hava boşalmış gibi nefesleri keşli Arzulan camlarda buhara dönüşmeye başlayacak gibiydi.

Fırat, defteri az Önce kalktığı koltuğa attı. Başını eğdi ve tün açlığıyla Sanem’İN dudaklarını kendi dudaklarının arasına aldı.

Az önceki olağanüstü anın etkisi, yüzlerinde ve hızla kan pompılamayı sürdüren kalp atışlarında devam ediyordu. Normale dönmekri zaman alacaktı. Ne var ki Sanemi kollarının arasına almışken Fırat İçin normal ve sakın kalmak imkânsıza eş değerdı.

Güvenli alanında olan Sanem, "Zehirlendiğin gün çilek yedin ■İ?" diye sorarak köşelerde dolandırmadan direkt konuyu açtı.

¹Bunu bir şey bildiğin için mi soruyorsun?*

‘Sadece alternatifleri değerlendiriyorum.’

‘Bunu daha önce düşünmediğine hatta belki bu gece benimle kalmana sebep olan şeyin bu soruyu sormak olmadığına İnanmamı mı istiyorsun?’

Akıllı bir adamla aşık atarken daha dikkatli olması gerektiğiyle ilgili ilk dersini alan Sanem, “Sadece soruma cevap versen olmaz mı?’ diye sordu.

‘Bana uzatıldı ve ben de bir tane aldım.’

‘Kim uzattı?’

Oluşan birkaç saniyelik sessizlikte Fırat'ın o anı hatırlamaya çalıştığını anlayan Sanem nihayet, “Sanıyorum Undaydı,” diyen adamın sesini duyduğunda buz kesti.

‘Bundan emin misin?’

‘Sana bakmak için döndüğümde çilek kâsesini çantasına tıktığını hatırlıyorum.’

Sanem derin bir nefes aldı. Adamın kollarından sıyrıldı ve yalağa geçip kendini geriye doğru bıraktı. Neden her şey düz ve sade olmuyordu da illaki bir sorunun sonuna yeni bir sorun daha ekleniyordu,

‘Kâseyi Linda’ya veren sen değil miydin?’

•Kalabalıktı ve çok ses vardı. Yürürken önümde belirdi. Bir tane aldım ve yedim. Kimin uzattığına bakacak fırsatım olmadı.” Fırat da

bir an sustu ve kararsız tonla devam etti. “Ayrıca buna ihtiyat ^ duymadım. Her on kişinin dokuzunda o kâsedan vanlı.”

Bu çok anlaşılır bir durumdu ama Linda da ona çileği uzatma Fırat olduğu konusunda emin olmaya yakınken durum anlaşılır olmaktan çıkıyordu.

Çileklerin üzerine zehir serpen kimse kalabalıktan ve kargamdan iyi faydalanmıştı. Kimin ne yaptığı belli olmayan bir ortamda o an için kâseyi uzatan ufak bir detaydı.

Gerçi Sanem’im bir suçlu ilan etmesi gerekseydi hakkını AH* ce’den yana kullanırdı.

Fırat ile dünyanın gözü önünde öpüşmüşlerken ve binlerce fotoğrafları çekilmişken çıkışta birlikte görüntü vermemeleri için Sa* nem’i adamın yanından ayırmasını sadece saçmalık olarak adlandırdı. Ama ya bu davranışı daha korkunç bir şeye hizmet ediyorsa? Sanem’in çilekler konusunda dikkatli davranacağını tahmin ettiği için onu uzaklaştırmadığını nasıl bilecekti?

Kendini azarlayan Sanem, sırf kadının ukalalığına ve güzelliğine tahammül edemiyor diye polisiye roman tadında bir hikâye yazmayacaktı.

12. BOLÜM

Sakin kalması mümkün değildi fakat sakın görünmek için elinden geleni yapıyordu. Fırat'la olmanın ilk kuralı sabah gün doğumuna uyanmak ve bir saat içerisinde de kahvaltı etmektir. Gün her zamanki gibi başlamıştı ama devamı farklıydı.

Kahvaltı masasında beş kişilerdi. Jack, Rick ve John maçtan sonra onlarla gelmiş ve gece kalmışlardı. Fırat dünkü maçı kazanmıştı, keyifler olması gerektiği gibi yerindeydi ve akşam kendilerince ufak bir kutlama yapmışlardı. Ne var ki her zamankinin aksine gün aydığından beri evde derin bir sessizlik vardı. Kimse sohbet konusu açmaya çalışmadı, şakalaşmalar olmadı. Sanki Sanem'in gerginliği-li hissetmişler gibi görünmez olmaya çalışıyorlardı.

Fırat için de aynı yorumu yapabiliirdi. Ona takılmaktan zevk dan adam her göz göze geldiklerinde gülümsemiş ama zorunlu hâller dışında ağzını açmamıştı.

En nihayetinde hayatında ilk defa evleniyordu. Yalnızdı. Korkujordu. Çatacak yer arayışındaydı.

Kendi kendine kaldığını anlayan Sanem dokunmadığı kahvaltı uUğuu ileri doğru itip, "Ben hazırlanmaya iniyorum," diyerek ayaİa kalktı.

“İki saat sonra evden çıkmamız gerekiyor.”

Arkasını döndüğü Fırat’a, “Tamam,” derken ah kata inen merdivene varmıştı. Tek başına hazırlanmak için iki saatten daha futasına ihtiyacı vardı. Keza fotoğraflarda güzel çıkma hayali »uyı düşmüşken en azından sosyal medya yorumlarındaki hobbit gibi görünmese yeterdi.

Unda ile aldıkları matyaj malzemelerini aynanın önüne dizdi. Dolaptan beyaz elbisesini ve kısa topuklu kuş ayakkabılarını çıkardı ama öncesinde bir duş kesinlikle ihtiyaç listesindeydi. Banyoju girdi. Küvet gözüne çok cazip görünse de o kadar vakti yoktu.

Üzerindekilerden kurtulup duşa girdi. Sonuna kadar açtığı suyun tenine vurmasında oluşan masaj etkisinin ona iyi gelmesini hissetmesiyle biraz da rahatladı.

Sadece birkaç dakika için girdiği duşta on dakika kalmasın*şaşırmadı. Hafiflemiş ve hamur gibi esnemişti. Hâlâ evlenmeye huzur olduğunu hissetmese de üstesinden gelebilirdi.

Suyu kapadığı anda duyduğu seslerle hareket etmeyi bıraktı. Ayak hışırtıları, fısıltılı konuşmalar onu meraklandırmıştı. Hırsız olmadığına emindi ki eğer öyleyse dünyanın en aptal veya bahtsız hırsızı o olmalıydı çünkü bu evde girilebilecek en yanlış odaja girmişti

Uzanıp bornozu aldı. Fırat ve diğerleri gelmiş olabilirdi UM duyduğu, kadın sesiydi. Alıce... Ah, asla! Hem o sabah Fırat’ı arayıp konsoloslukta olacağım ama ondan önce ayarlamaları kontrol etmesi gerektiğini söylemişti.

Bornozunu giyip kuşağım bağladığı anda banyonun kapısı açıldı

“Hadi kızım ya! Acele et!”

“Linda!”

Çoktan yanına varmış olan arkadaşının üzerine atlayıp boynun* sarılmak istediğinde Linda onu durdurup elinden yakaladı ve peşinden sürükledi.

“Sonra kucaklaşırız, önce seni hazırlayalım.*

Odaya girdiklerinde büyükçe bir kutuyu açan Emil/i gördükse de mi buradasın?*

“Başka nerede olabilirdim ki?”

Elinde MÇ kurutma makinesiyle bekleyen esmer ve rastalı kız nvy önu taburesini İşaret edip, “Böyle oturun lütfen,” dedi. “Saçlarınla ben yapacağım.”

Hemen yanındaki sarışın kız da büyük boy bir bavulu açıyordu. 'Ben de makyajınızı yapacağım. Tercih ettiğiniz bir ton var mı?’

Sanem'den önce davranan Emily araya girdi. “Sıcak ve doğal okun lütfen.”

Tabureye yerleşen Sanem'in mutluluğu şaşkınlığını bastırınca nihayet gülümsedi. “Bunlan yaptığınıza inanamıyorum. Çok teşekkür ederim kızlar.”

'Bizim fikrimiz değildi. Dün Fırat aradı beni.” Unda takdirini belli eden bakışıyla üst katı işaret etti. “Seni yalnız bırakmamamız için ne yapabileceğini sordu. Biri evine davet etmesi yeterliydi ama o kuaför ve makyöz de ayarlamış. Üstelik sadece senin için değil, hepimiz için...”

Emily önündeki kutuyu açtı. içinden iki kutu daha çıkardı. Taptığımız elbise alışverişinden memnun kalmadığını söylemişsin. Bunun için de bir çözüm buldu.” Gelin çiçeğinin olduğu kutuyu açtı. Bejiz gerçek güllerden oluşan buket sadece baktığında bile insanın içini sıcacık yapıyordu. “Bu zevkli seçim sadece Fırat'ın işi olabilir. Keza biz bu kadarını düşünemedik. Ve...” İkinci kutuyu açtı, içindeki ıjıkkabilan çıkanp havaya kaldırdı. “Sivri burunlu, ince topuklu, saten ayakkabı.”

Sanem şaşkın, mutlu ve heyecanlı olmak gibi ne kadar güzel kjpgı varsa hepsini bir arada yaşıyordu. Dünyanın en şanslı kadım kesinlikle oydu.

"Tabii bitmedi,” diyen Emüy kapıyı açıp koridora çıktı. Sonra da ayaklı elbise askılığını peşinden çekerek odanın ortasına taşıdı. “Beş adet seçeneğimiz var. Bunlar da az önce geldi.”

‘Aman Tanrım! O Armanı mı?’ Unda dayanamayıp elbiseyi askılıktan aldı. Elini kumaşta gezdirdi. “Bu bir rüya olmalı.”

'Ben hakkımı Dİör'dan yana kullanacağım.”

Ayn marka ve modele ait beş elbisenin tek ortak özelliği tam olmalarıydı. Hangi markanın daha iyi olduğunu, gelinin hınpo» giymesi gerektiğini tartışırken Sanem aynaya döndü. Saçı bitmek üzereyken makyöz de hazırlıklarına başladı. Bu sırada Sanem aynada tam kendi gözlerinin içine bakıyordu. Onu ondan iyi tanıyıp, neye ihtiyacı olduğunu konuşmadan fark eden ve sorunun halletmenin bir yolunu bulan Fırat, gözlerindeki ışığın ve mutluluğun kaynağıydı.

Geniş askılı, kalp yakalı, üst bedeni vücut hatlarını ortan çıkarsa da belden itibaren kloş olan ipek elbise içindeki Sanem ne yaptıysa heyecanını dizginleyememişti. Evden çıkarırken de nikâhlarının (ayılacağı konsolosluga girerken de aynı heyecanı devam etmişti.

Evlilikleri sahte olsa da duygulan gerçektir. Fırat'ı seviyor ve görmediği her an özlüyordu. Ve hepsinden önce Fırat'a minnettardı Her ne kadar bu evlilik genç adam için yapılıyor olsa da onu, babasının ruhsal baskısından da kurtaracaktı.

Kendi anne ve babasının evliliği de sahteydi. Yalnızca onlar bir birlerine karşı dürüst değillerdi. Babası onu sevmediğini bildiği bir kadına kendini sevdirmek için çırpınmış ama o sevgisizliğin içinde tüm güzel duygularını zamanla ve yavaş yavaş kaybetmişti.

Annesi istemediği bir hayatı ona yaşatanlara ve kaderine hık karşı gelmemiştir. Ancak ne kendi mutlu olmaya çalışmıştı ne de yanındakileri sevmeyi ve onlarla mutlu olmayı denemiştir.

Abisi, Sanem'e göre daha şanslı ya da daha akıllıydı. Onu neyi* iyi hissettirdiğini çabuk bulmuş ve bu uğurda bir doktor olarak oaa ihtiyaç duyulan neresi varsa oraya gitmişti.

Fırat, yanında duran Sanem'e baktı. Bir an bile tereddüt etmeden kalemi aldı ve onları birbirine bağlayan evrakı imzaladı. Sonra doğruldu ve Sanem'e gülümsedi.

Titrediğini hissettiği genç kadının aksine o mutluydu. Korkmuşu. Saneme 'güveniyordu ve gözleriyle genç kadına da ona güvenmesini söylüyordu.

11er an kaçmaya hazır hâlde kapıya dönük duran Sanem de iradesi dışında gülümsedi. Sonra Fırat elini sırtına koydu. O temasıyla hissettiği tüm karamsar duygular çok daha güzelleriyle yer değiştirdi. Sanem kendine ve kaderine değil ama Fırat'a güveniyordu. Kalemı aldı ve o da tereddüt etmeden evrakı imzaladı.

Güvenlik önleminden dolayı diğerleri dışarıda kalmış, içeriye sadece Jack ve Unda girmişti. Jack tepkisiz kalsa da Linda fotoğraf çekmeye ara verip yeni evli çifti alkışlamaya başladı.

Sanem dudaklarına hafif bir öpücük konduran Fırat'ın göğsüne başını dayadı. Onlar artık Sanem'e aitti.

Keten krem pantolonu ve aynı renk salaş gömleğiyle bir damat gibi görünmüyordu belki ama Fırat imzayı attığı andan sonra değişimi hissetmişti. Bu tutku muydu yoksa aşk mı? Kim bilir belki de saplantıydı. Adının ne olduğu hiç önemli değildi. Bildiği ve inandığı & Ş^y» sonsuza dek Sanem'le olmak istediği. Bunu yaparken de onun mutlu ve güvende kalmasını sağlayacaktı. Çünkü o gülünce Fırat'ın içi ısınıyor ve istemsizce o da gülümsüyordu.

Biraz eğilip Sanem'le yüz yüze geldi Ve işaret parmağını alnına dokundurup, "Artık benimsin," dedi keyifle.

"Bu dununda sen de benim."

"Ondan hiç şüphelen olmasın." Fırat hissettiği o tarifsiz duyguyla Sanem'in etini tuttu. "Birbirine ait bir çift olarak dışarıya çıkıp bunu dâupp duyurmaya hazır mısınız?"

Sanem'in gözleri kocaman olunca onun soru sormaya başlayacağını anlayan Fırat, konuşmasına izin vermeden yürümeye başladı.

Avukat, "Evliliğinizi duyurmayı erteleme sakıncalı olabilir. Gidi kapaklı yapıldığı için kağıt üzerinde bir evlilik olduğu iddia

edilebilir,”dediğinde babasının Sanem’e saldırmaması için Flral her şeyi ayarlamıştı.

Emily ve Unda ile organize olmuş tüm arkadaşlarını davet d* inişlerdi. Fırat'ın da yakın arkadaş kategorisindekileri birkaç dostu ve tabii ekibi vardı. Ancak baş konuk basındı. Türk basını İçin dr i tuttuğu fotoğrafçının çektiklerini kullanacaklardı.

Âşık bir çiftin nikahına w mutluluğuna herkes tanıklık etmeliydi. Bunun için Alice ile aralan bozulmuştu. Hâlâ arkadaş mıydılar, Fırat emin değildi.

Dışarıya adım attıkları an patlayan konfetilere kahkahayla karşılık verdiler. Sanem kocaman gülümsemesiyle çiçeğini havada sallarken Fırat hayranlıkla onu izledi. Çünkü ona bakmak, ona dokunmak ve onu hissetmek hayatta kalma gereksinimiydi.

Gazeteciler on metre mesafelerinde kalmışken arkadaşları onları karşıladı ve sırayla sarılıp tebrik etmeye başladılar. Arabaya doğru giden yolda paralel iki sıra hâlinde dizildiler. Bū güzel bir sahneydi. Ta ki araba görüş alanına girene kadar...

“Hayır, bunu yapmış olamazsınız!”

“Evet, yaptık. Sen yine Jack’e dua et, daha fazlası yapmayalım diye bizi durdurdu.” Her türlü haylazlığın başkahramanı olan dostu Cihan’ın bundan daha fazlasını yapabileceğinden şüphesi yoktu.

Hayattaki kıymetlileri arasında yer alan Lamborghİnİ’sinin arkasına bağlanan teneke kutular ve her tarafına yapıştırılan gelin damat etiketlerinin araca ne kadar zarar verdiğini tahmin etmek dahi istemiyordu.

"Arkadaşlarının espri anlayışı seninkinden daha kötü," diye Sanem ona öyle güzel bakıyordu ki Fırat için konu hemen kapandı.

Arabanın kapısını açıp Sanem’in girmesini bekledi. Semra da hızlı adımlarla şoför tarafına geçti. İçeri girmeden önce, “Ben bu kadar insafli olmayacağım," dedi Cihan'a.

“Bana pranga takabilecek kimse olmadığı İçin rahatım.”

"O iş öyle olmuyor, karşına çıkıyor ve sen prangaya istekle amerrini uzatıyorsun."

Nidalar ve alkışlar artarken Fırat yerine oturdu ve arabayı çahıfırdı. Metal kutulann tangırdayan sesi onları bekleyen yeni hayata habercisiydi.

Yenilen yemekler, kaldırılan kadehler, yapılan sohbetlerle Fırat bir nikâh günü için daha fazlasını hayal edemez, daha güzelini yapamazdı. Tabii Sanem insanları rahat bırakıyor olsaydı herkes de onlar kadar eğleniyor olabilirdi.

Fırat sandalyesinde yan dönüp Sanem'in kulağına eğildi. "Adanın dikizlemeyi bırakır mısın?" dedi ciddiyle.

"Hangisini?"

"Tercihen benim dışındakilerin hepsini."

Sanem de hışımla Fırat'a döndü. "Yani Linda'ya inananuyunun. Bu adam onu iki kere aldattı." Omuzlarını silkip yüzünü ekptâ. "Şimdi şu hâline baki Buraya getirdiği yetmiyormuş gibi bir de güzümün önünde adamın ağzının içine düşecek."

"Birlikte gelmek için senden onay aldım sanıyordum."

"Marda aramızda bir seçim yapmasını isteyecek değildim, ken&mi o adamın seviyesine indiremem. Ayrıca gözümün önünde olwılır."

"Entrika, ihanet, hırs ve gözyaşı..."

"Asıl entrikayı Emily'nin yanındaki bu tipi çözdüğümde gör? Emily flört aşamasını geçtiği yeni erkek arkadaşı Glen ile mutlu görünüyordu. Yan yana oturan çift geldiklerinden beri hiç ara vermem sohbet ediyorlardı. "Kibar bir tip ama onda beni rahatsız eden bir şey var.*

Fırat önüne dönüp arkasına yaslandı ve çaprazlarında oturan hay/e baktı. "Seni neyin rahatsız ettiğini söyleyeyim. Kız arkadaş*mun erkek arkadaşı olmak gibi bir hatası var."

"Ay ne kadar da sevimsizsin."

"Senin kadar şanslı değil diye onları yargılayamazsın." Sanem geniş bir gülümseme eşliğinde cevap vermek için dudaklarını anıyordu ama Fırat İşaret parmağını genç kadının dudağının üzerine kopıp onu durdurdu. "Bugün seninle didişmeyeceğim."

Fırat'ın çocukluk arkadaşı Cihan ayağa kalkıp çatalıyla bardığına vurdu ve herkesin susmasını bekledi. Tüm gözler ona döndüğünde, "Uzun bir konuşma yapmayacağım," dedi. "Gelin ve damadı Ömür boju'yu mutluluklar dileriz."

Tüm kadehler havaya kalktığında yanaktan kızaran Sanem bakışlar üzerinde olmadığı için memnundu. Bahsi geçen gelinin kendisi olduğunu bilmek onu keyiflendiriyordu.

Aniden ortaya çıkıp sol tarafındaki boş sandalyeye oturun Unda artık çok daha iyi görünüyordu. Sebebinin Mart olduğunu bilmek ise Sanem'in keyfine gölge düşürüyordu.

"Mutluluklar arkadaşım." Linda başını eğip Fırat'a baktı. "OM iyi baksan iyi edersin yoksa karşında beni bulursun."

"Tabii benî de!" diyen Alex uzanıp Sanem'in elini yakaladı w öptü. "Tebrikler, harika görünüyorsun."

"Teşekkür ederim, en çok da beni yalnız bırakmadığınız için"

"Fırat Dağı'nın düğünündeyim. Bunu kaçırır mıyım? Rüyamdı görsem inanmazdım."

"Linda! Senden nefret ediyorum."

Sohbete dâhil olmak için onlara dönen Fırat genç kadına, "Dûfru taraftasın Linda," dedi.

Dudaklarını büzen Sanem, Alez'e yalvarırcasına baktı. "Yanında olduğunu söylemene ihtiyacım var."

•Öyle değilsem bile tabii ki yanında olduğumu söyleyeceğim '

"Sen yapma bari Alez!"

"Artık zengin ve ünlüsün. Yani tercih ettiğim arkadaş türü* Alet gülümseyip Sanem'e göz kırptı. "Hep yanındı olacağım en w arkadaşım."

"Hey! Kıskanmaya başlıyorum," diyen Unda yerinden küş

Alevin koluna girdi. “Gelin ve damadı yalnız bırakalım ve şu en iyi uhde} tanımının detaylarını konuşalım.”

Arkadaşları gülerek yanlarından ayrılınca Sanem de derin bir iç çekti ve arkasına yasladı. Geniş yuvarlak masada oturanları, dans edenleri, mum, beyaz gül ve tüllerle süslenen küçük mekânı inceledi. Düşlerindeki kadar çok daha fazlasıydı.

Fotoğrafçı yeni bir poz için onlara yöneldiğinde Sanem de Fırat'a doğru eğildi. Başını adamın omzuyla göğsünün birleştiği yere koydu. Çok rahat ve huzur doluydu orası. Fırat'ın elini sırtına koyduğunu hissettiğinde fotoğrafçı da deklanşöre basmıştı bile.

Kafasını kaldırdı. Hisleri onu gafil avlamış, adama dokunma ve ağınma ihtiyacı duymuştu ama şimdi utanmıştı. Gururunu kurtarmak adına başını kaldırıp yüzünü Fırat'a döndü.

“Yeni evli çift pozumuzu da verdik,” dedi Sanem en tatlı hâline bürünerek. “Yani bilmesem ben bile bu sahte evliliğe inanır, âşık bir çi/hn kavuşması, derdim.”

Fırat'ın önce gülümsemesi silindi, sonra etini genç kadının üzerinden çekti. Sanem'in sözlerine mi yoksa gözlerine mi inanması gerektiğine dair vermesi gereken zor bir karar Fırat'ı bekliyordu.

Ne olursa olsun Sanem, "Tamam," diyene kadar yanında kalacak, ODU koruyacak, iyi ve güvende olduğunu garantileyecekti. Fakat bu ergenvari duygular işini zorlaştınyordu.

Pencere kenanna geçmiş ama yüzünü mekâna doğru çevirmişti. Dimdik, ulaşılmaz ve tehlikeli görünüyordu. Sanem üe Emily kafa iâp vermiş hararetle bir konu hakkında kritik yaparken, Glen adlı »dam sıkıldığı gizlemeye çalışmadan önündeki aperatif tabağını temizlemekle meşguldü. Bedava içki ve yemek bazıları için baldan tadı oluyordu.

Yanlarındaki Alex garip bir tipti. Sevimli, konuşkan, derli toplu

bir adamdı. Fakat Fırat ona pek ısınmamıştı. Gerçi o da Fırat'a pd dost canlısı gibi bakmadığı için olabilirdi. Hatla biraz daha ilen ği- dip onun Sanem'den hoşlandığını ve tepkisinin kıskançlığının yan- sması olduğunu söylemeye hazırdu.

“Yeni damat olmuş birisi için fazla düşünceli görünüyorsun.”

Aniden yanında beliren Alice tebessüm ediyor olsa da ses ' öfa ve gerginliğini ele eriyordu. Fırat'ı asla affetmeyecek ama hasar ok- rak addettiği konulan yakın zamanda çözecekti.

“Artık düşünecek daha fazla şeyim var.”

Alice kadehini adama doğru uzattı, sonra koca bir yudum iü “İşte şimdi evli bir adam gibi konuşun. Dilerim» pişman olmazsın’

İşte yine başlıyorlardı. Fırat genç kadına doğru döndü. Genç bir arkadaş grubu vardı. Herkesle kolayca İletişim kurup sohbet edebilen biri olan Fırat'ın dost dediği insan sayısı kısıtlıydı. Kendini paylaşıp açık etmekten hoşlanmazdı. Yine de sürekli bir arada ol- duğu ve özenle kurduğu ekibindeki her bir bireye çalışanı değil de aileden biri gibi davranmaya özen gösterirdi. Ne var ki Alice'in SON günlerdeki tavn ve söylemleri ona bu tutumunu sorgulatiyordu.

“Alice? Verdiğini karan sorgulamaktan artık vazgeçmeni rica edeceğim.”

“Amacım sorgulamak değil anlamak.” Fırat'ın sağ kaşı hafifçi yukarı kalktığında Alice buruk bir tebessümle başım öne eğip gözle- rini kaldırdı. “Tamam, anlamam da gerekmiyor.”

“Seni kırmak istemem ama artık bu konuyu kapatalım. İşinde çok iyisin ve benim sana müdahale etmek gibi bir niyetim yok. Ne var ki sürekli tekrarladığım cümleyi son kez yineliyorum. Ununa beni bir daha da söylemek zorunda bırakmazsın çünkü 'so)iene yeceğim. İşini yaparken sonsuz kredin var, ne istersen yapabilirna ama ailem tüm bunların dışında kalacak ve onlara göre hareket ede- ceksin. Ve artık Sanem de benim ailem.”

Fırat'ın ikazı o denli açıktı ki Alice'in anlamaması imkinuü Kibar ve sakın konuşuyor olsa da adamın sesindeki gizli ama hisse dilebilen tınıyla kanı buz kesti.

*Bilgili bir . tenisçi, yakışıklı bir adam olmanın ötesinde akıllan Fırat. Üç yıldır seninle çalışıyorum, özenle kurduğun ekipni bitler yatınm hamlelerinle yaş ve tecrübene rağmen edindiğin servet, menajerinin getirdiği işlerdeki seçimlerin ve karar verirken gözlemlediğin detaylarla bir dâhi gibi hareket ediyorsun. Oyu şimdi gözün hiçbir şey görmüyormuş gibi davranmanı anlıyorum."

Fırat genç kadının omzuna dokunup gözlerinin içine bakb. 'Maddi konularda formüle uygun hareket etmekte sorun yok. Ama ide ile ilgili düşüncelerimi az Önce söyledim."

Alice belli ki duymaktan en çok koktuğu şeyle karşılaşmıştı. O da akıllı bir kadındı, yanlışlığı seziyor ancak yorumlayamıyordu. Ayrıca Fırat duygusal anlamda ona bugüne kadar hiç farklı davranma* nuş olsa da Alice'in şu ana kadar hep bir umudu vardı.

'Sabah kahvaltım hazır olsun isterim. Suyumu ılık, akşam kahvemi de sütlü tercih ederim."

Fırat yeni edindiği alışkanlıkla Sanem'e evlilikleriyle ilgili talihnuktan hoşlanmaya başlamıştı. Genç kadın hem kızıyor hem de bzanyordu. Bu görüntü de Fırat'ı hem tatmin ediyor hem de keyiflendiriyordu.

Önünden geçen Sanem, dağınıklıktan hoşlanmadığını bildiği iduu isyan edercesine yürürken önce çantasını, bir ?dım sonra sağ ayakkabısını, bir sonrakinde de sol ayakkabısını bıraktı. Elindeki çiçeğe biraz daha nazik davranarak yere koydu.

Ardında ekmek kırıntısı bırakan Hansel'i takip eder gibi yürüylen Fırat'ın çarpık gülüşü gelecek olan kasırgaya hazırlıklı olduğunu MD işaretliydi.

Salonun ortasına varan Sanem ellerim iki yana açtı ve kaşlarını çattı. 'Yılda dört prim, iki defa zam ve mutlaka Özel sağlık sigortası

isterim."

****Şu anda neyin pazarlığını yapıyoruz?"**

•Senin bakıcın olacaksam kazancımın ne olduğunu haytan W-mek isterim."

Fırat sağ kaşını havaya kaldırdı. "Sen biraz paragöz müsün?*" diye sordu merakla.

•Hayatta kalmanın şartlarını yerine getiren biriyim."

"Anladım. Neyse ki fazla kahve tüketmem, suyu antrenman s*rasında İçerim, kahvaltı da çok gerekli değil."

"Daha işe alınmadan kovuldum yani?"

önce genç kadının evin içine dağıttıklarını teker teker toplayıp kenara koyan Fırat, sonra Sanem'in karşısına geçti. Ellerini pantolonun ceplerine soktu ve omuzlannt kaldırdı. "O zaman diğerleri gelmeden kan koca olma şartlarımızı konuşalım."

"Anlamadım," diyen Sanem tam da söylediği gibi bakıyordu.

"Öncelikle minnettar olduğumu ve sonsuza kadar sana borçlu hissedeceğimi bil."

"Düğüne çağırmadığın Barış arayana kadar bekle bence. Hem i biliyorsun bu evlilik şeyinin benim bayatıma da katkısı var."

Fırat dudaklarını sağa doğru kıvrıp öyle tatlı güldü ki Sanem şeker olsa karşısında erirdi.

"Bu evlilik şeyi için," diyen Fırat nihayet oturdu. Aralarındaki büyük sehpa güvenlik duvarı görevi görüyordu. "Detayları konuş* Imakta geç kaldık, biliyorum."

"Bir sözleşmeden bahsediyorsan hemen imzalarım."

"Hayır, bir sözleşme olmayacak. Her şey sen nasıl istersen öyie i devam edecek."

"Doğru, bu konuyu konuşmuştuk Duracak, dinleyecek ve atlayacaktık. Sonra da sonrasına bakacaktık ve ben Öyle yapıyorum. Sana da aynısını yapmanı tavsiye ediyorum."

"Ben ne istediğimi biliyorum. Sadece şeninkini anlamakta aurlamyonım."

Gergin Sanem en tehlikeli Sanem türüydü. Söyleşine güzel bir gün geçirip şimdi neden bu konuşmayı yapıyorlardı? Bedenini ileri doğru itip koltuğun ucuna ilerdi.

'Çoğu zaman ben de beni anlamakta zorluk çekiyorum. Bu yüzden ilişkimizde yeni bir hata yapmaktan kaçınıyor, kendimi dinleyip mhmıya çalışıyorum.'

'Zamana mı ihtiyacın var?'

Aslında Sanem şu ana kadar bir zamana ihtiyacı olduğunu düşünmemişti ve zaten söylemek istediği de o değildi. Fakat karşındaki adam Fırat gibi görünse de onun gerçek Fırat'tan farklı olduğunu, kafasının itiraf edemeyeceği bir noktaya takıldığını görebiliyordu. Uzaktı. Hayranı olduğu gözlerindeki o sıcaklığın yerinde şimdi dipsiz bir boşluk vardı.

Yanm dakikanın sonunda Sanem ayağa kalktı. "Sanıyorum bizim de zamana ihtiyacı var. O yüzden artık birbirimizi kırmadan önce günü burada bitirelim. İyi geceler."

Başlangıçları anlaşmalı evlilik de olsa gerçeğe dönüşmesini isteyen bir tek kendisi olmadığını düşünerek Sanem hata yaptığını sanmıyordu. Sadece düğün esnasında bir şey olmuş ve Fırat değişmiş, aralanndaki bağ kopmuştu. Görünmeyen bir uçurumun ouhn birbirinden uzaklaştırdığını hissediyordu. Nedenini açıkça saramamıştı çünkü şansının bu noktada bitmesinden ve ondan ayrılmaktan korkuyordu. Çareyi de sohbeti uzatmadan genç adamın cınından kaçmakta bulmuştu.

Sanem'in ardından sadece bakan Fırat, bu gece için aslında çok İrili şeyler planlamıştı. Fırat'ın isteği belliydi; Önce evlenip sonra di siğili olacaklardı. Sanem'in de aynı şeyi istediğini varsaymak (ü bir hatayı ikinci kez yapıyor olmaktan çekiniyordu.

*Fanı bitmesem ben bile bu sahte evliliğe İnanır, "âşık bir çiftin Açması, * derdim.*

Sanem kelimesi kelimesine tam da böyle söylemişti. Fakat Fırat dı bu 'erillğe inanan insan grubundayken durmaya, dinlemeye ve t^uu)i ihtiyacı yoktu.

Bir kere Sanem'in verdiği işaretleri yanlış anlamıştı aynı şey» |
tekrar yaşamayacaktı, öte yandan Sanem'in bu defa hayatından
kolayca çıkıp gitmesine izin vermeyecekti. Ki eğer böyle bir şey ya-
şamak zorunda kalacaklarsa da o zaman genç kadın için her şeyin
doğru ve iyi olduğundan emin olacaktı.

“Gelin hanım yok mu?”

Rahatlamak için havuza giren Fırat sonrasında da artık gecik* ı*
tiremeyeceği telefon görüşmesini yapmıştı. Ekranda gülümsenerek
ona takılsa da Banş'ın hoşnutsuzluğunu görebiliyordu. Fırat için
bu bir sorundu tabii ki ama işin Sanem'e sıçramasına müsaade
edemezdi.

“Var tabii. Müsait olduğunuzda el öpmeye geliriz!”

“Eh, anlaşılan biz gelemeyeceğiz. Siz de birkaç güne gelildiniz.*

Fırat arkasına yaslanıp ekrandan uzaklaştı. Serra*yı göremiyor*
du ama Banş'ın yanında olduğunu ve ona çıkıştığını fısıltı hâlinde
{ duyduğu sesinden anlayabiliyordu.

“Güvenin için teşekkür ederim!”

“Benim güvenime ihtiyacın yok, bugüne kadar da olmadı. Ama
söyleyeyim, sana ve yeteneğine tabii ki güveniyorum. Fakat iki gün-
de bir maç yaparken senin sadece dinleniyor ve antrenman yapıyor
olman gerekir. Oysa özel hayatın vurduğu toplardan daha hızlı*

“Sana hakkımda bilmediğin bir şey söyleyeyim, benim motivas-
yon kaynağım seninkilerden farklı. Eğer benim için endişeleniyor-
san teşekkür ederim ama gerek yok.”

Fırat'ın sert itirazıyla Barış yaptığı gah fark etmiş olmalı ki öne
doğru geldi ve başım ekrana doğru uzattı.

“Lütfen yanlış anlama. Çok emek verdin, çok istedin, çok fe-
dakârlıkla bulundun. Emeklerinin boşa gitmesini istemem.”

Fırat da aynı Banş gibi öne geldi. “Sanem, tüm bu söylediklerin-
im

de* daha değerli. Ayrıca Sanem hepsinin önüne geçmiş olsa da bu demek değil ki diğer her şeyden vazgeçiyorum. Sadece öncelik sıram değişt i ve bu evliliğin ş imdi olması gerekiyordu.”

Banş İki kaş ını birden havaya kaldırıp indirdi, sonra da gülümwdi.

•İşte ş imdi ikna oldum çünkü ne demek istediğini benden daha ş i anlayan olamaz.” Banş ın bakış ları bir saniyeliğine yana kayınca onun Serra’ya baktığını ve sözlerinin ona ithaf edildiğini anlamış tı. ‘Düğün istiyorum. Kupayı ve evliliğinizi kutlayacağımız esaslı bir düğün” Barış elini kaldırıp selam verdi. “Ş imdi gelininin yanına pt/ deyip görüşmeyi sonlandırdı.

Fırat bu meseleyi de halletmiş olmaktan dolayı memnundu. Ba-ş uH çevirip Sanem’İN yatak odasına baktı. Iş ığı yanmıyordu, belli ki çalışma odasıındaydı.

Saat dokuz olmuştu, onun yanına gitmekle biraz daha yüzmek arasında kaldı.

Hayal kırıklıklarımız, kendi eserlerimizdir. Daha önce duyduğu söz ne kadar doğruydu. Fırat hayatında keş keler ve hayal kırıklıklan istemiyordu.

Sanem beyaz elbisesini çıkarıp dolabının dibine sıkış tırmış , eski tayt ve tiş örtlerinden birini giymiş ti. Makyajını temizleyip saç ım teperinde alelade topladıktan sonra çalışma odasına geçmiş ti. Öteliydi ve öfkesinin muhatabının Fırat olduğunu bilse de nedenim çözemiyordu.

Sorun, adamın söyledikleri değildi ki aslında bir şey de söylememiş ti. Yazık ki Fırat’ın gözlerinde ve duruşunda mesafe vardı. Nedenini anlamamak mı yoksa evlendikleri güne denk gelmesi miy-4 Sanem’i öfkelenndiren? Belki bu gece için beklentileri farklı ve özel olduğu içindi.

Jack herkesin kendi evinde kalacağını söylediğinde Sanem onu

başka bir sürprizin beklediğini hayal cımişli. Klasik ve romantik hafif bir müzik eşliğinde, mumlarla ve çiçeklerle tazenmiş bir ortamı gireceklerine neredeyse emindi. Evliliklerini bir de baş başa kutlamalarını beklemek kadar doğal bir şey yoktu. Hele kİ söz konusu Fırat ise...

Göz pınarlarında yoğunlaşıp akmaya hazırlanan yaşlan fark ettiğinde İki eliyle kendini tokatlarcasına yüzünü sildi. Kalbini susturmasının tek yolu beynini meşgul etmektir. Ayağa kalktı.

Panolardaki her şeyin sonu soru işaretiyle bitiyordu. Biri yanıtladığı takdirde tüm sorular aydınlığa kavuşacaktı. Ama cevabını bulacağı ilk soru hangisiydi?

Sanem hepsine arkasını dönüp tekrar masasına oturdu. Eaa alttaki küçük çekmeceyi açtı ve ince bir defter çıkardı. Bu Fırat'ın •en azından şimdilik* görmemesi gereken notları içeren defterdi. Bir olay örgüsü oluşturmuş ve Knox'a vermek için derlemişti. Kısaca yarın Öğleden sonra adamın ofisine giderken yanına alacağı tek şeydi.

Ekipteki doktor Rick'in sayesinde çilekleri incelemeye gönderinşlerdi. Son anda Sanem parmak izi için de inceleme istemişti. Belki şanstın bu seferliğine yolunda gider de çileği getirenin sabıka kaydı olur ve ona ulaşırlardı.

Olay örgüsünü şekillendirmek için yaşadıkları sorunları w Amelia ile ilgili yaptıklarını inci taneleri gibi birbiri ardına sıralamıştı.

Bir düşünce aklınn köşesini kemiriyor ve ona rahat verai)»du. Ama belki de Fırat'ın güçlü Rus rakibinin işidir bu. Sonuçta zehir hikâyeleriyle ünlü bir ülkeden geliyordu.

Deftere ekleyecek fazla bir şey yoktu. Sadece her şeyi tam ve doğru yazdığından emin olmak İstemişti kİ sorun görünmüyordu. Tabii sorunun kendisi dışında...

Boş gözlerle bakıp aklından geçenlerden emin olamayan Sanem ne düşüneceğini bile kestiremiyordu. Bu arapsaçı çözülecek miydi ondan bile ümidi yoktu. Zaten bu gece de çalışacak durumda değildi. Fıratla dargın olup ondan uzakta kalmayı hiç sevmemişti.

* Ameli*... özür dilerim. Sanırım sana verdiğim sözü yerine getirmeyeceğim."

"Es eden bir Sanem, yaradılış amacına aylan!"

Boşlukla yaptığı sohbetten bir karşılık beklemediği için yerinde sıçrayan Sanem kapı ağzında dikilmiş Fırat'ı görünce elini kalbinin üzerine koydu.

"Beni korkuttun."

"Amaom kesinlikle bu değildi. Sana kim olduğunu hatırlatmak istedim."

Ağlamamak için gözlerini kırıştıran Sanem üzgündü ama bu geceyi mahveden Fırat'a duyduğu kızgınlık daha büyüktü. Bir saat-tir kendini yapayalnız, mutsuz ve tükenmiş hissetmesinin acısını Fırat'tan çıkarmak istercesine, "Böyle bir hatırlatmaya ihtiyacım yok," dedi ve aynı sertlikle devam etti. "Hele senin tarafından hiç yok."

Fırat ellerini cebinde tutarak odanın ortasına ilerledi ve Saan'ın tam önünde durdu. Dudaklarına bu kadar yakın olup ona statigince dokunamaması bir çeşit işkenceydi.

"Benimle kavga etmek için duyduğun hevesi biraz bastırabilir BÜSİD?"

Ayarlarını bozup aldı ile arasına giren adama yakın olmak isternejen Sanem yanm adım geri çekildi. Sakin ve sorun yok tavrını erinip yeterince soğukkanlı görünmek için geç kalmıştı. Yine de gurvundan kalanları toplamak için şansını deneyecekti.

"Burnunu kırmadığıma göre seninle kavga ediyor sayılmam." Sanem yüzünü buruşturdu. Yapmaya çalıştığı şaka pek de komik değkh. "Neyse... Neden buradasın? Dinlenmen lazım, sonra Jack'in iriniu çekmek zorunda kalan ben olurum. Ayrıca meşgulüm."

Fırat'ın dudakları küçümseyici bir gülüşle büküldü ve attığı hoş kahkahayla ortamı bir anda yumuşattı. Bir adım daha attı ve Saum'e yaklaştı. "Çok konuşuyorsun."

Düşüğü durumdan derhâl kurtulmak için Sanem bir kez gözlerini kırıştırdı ve onu terk eden benliğini geri çağırdı. Kısacık bâk)işİD ardından geri gelen öz güvenine bir yorgan gibi sarıldı.

Omuzlarını geriye attı, çenesini havaya kaldırdı, dudaklarına yama bir gülüş yerleştirip sağ kaşını hareket ettirdi. Artık resim hazırdı* sesinin de ona ihanet etmemesini diledi. “Bir kadını susturmanın yolunu sana öğretecek değilim.”

“Susturmak İstedğim kadınlarla İlgili sorun yok.”

“Yani sen bana...”

“Evet, devam et. Ben sana ne mi demek istiyorum?”

Başkalarında kibir gibi basit duran ancak Fırat’ın üzerine tını oturan egosuyla adamın etrafına kralın kendisi olduğunu yayan bir enerjisi vardı. Ve o aptal enerji Sanem’i de etkisi altına almıştı çünkü söyleyecek bir şey bulamadığı için susmuştu. Sorun, susmayı bekle* diği şeklin böyle olmamasıydı.

Omuzlan düşen Sanem, “Çok yorulдум,” dedi kısık sesle ve ekledi. “Niçin geldin?”

“Sadece salondaki konuşmamız istediğim gibi bitmedi. Sorunu halletmeden uyumak istemedim. Sabah belki bizimkiler erken gelir ve sen uyanmadan çıkarız.” Huyu olmasa da Fırat konuşmasını uza* tıyor, alacağı dönüşü bilemediği için asıl konuya girmekte tereddüt ediyordu. Fakat bildiği tek şey Sanem’den kolayca vazgeçmeyeceği ve onun da vazgeçmesine izin vermeyeceğiydi.

Sanem kollarını göğsünde birleştirdi. “Ne yani, beni özlersin diye görmeye mi geldin?”

Fırat aniden içinden gelen kahkahayı öksürerek örtbas etti. Bu espri beklenmedikti ama hak etmişti. Genç kadını takdir ettiğini belirterek gözleri etkileyici bir anlayışla Sanem’in gözleriyle buluştu.

“Evet, tabii ki özlerim,” diyen Fırat nihayet elini cebinden çıkardı. Fakat avucu boş değildi. Siyah küçük kutuyu Sanem’in görmesi için elini uzattı. “Küs kalmayalım. Bir de kabul edersen sana bunu vermek istedim.”

İçindekini tahmin ettiği kutuya hayretle bakan Sanem’in gözleri açıldı. “Boyutuna bakılırsa bu tapu ya da hisse senedi değil.”

Fırat kendini gülümsemekten alamadı. “Aslında bir nevi öyle sayılır. Benim tapum.”

Senem çekinerek uzandığı kutuyu aldı ve Fırat'a attığı kısa bakı-
^ ardında n onu açtı. Su damlası şeklindeki taşı parlak ve Sanem'in
kMpbj-amayacağı kadaryüksek karata sahip olan yüzük çok güzel-
i İpi ışıklı, Su damlacığının aşağıya doğru uzanan ucunda yer yer
eşün güzel bir (onu parıldıyordu.

'h . Bu çok güzel.” Tutunmaya çalıştığı öfkesinden ve etrafı-
H ördüğü koruma kalkanından kurtulan Sanem nihayet gülümsedi
Fnt ondan vazgeçip uzaklaşmamıştı.

“Seni yansıtmamı istedin.”

'Bu mu?" Sanem başını kaldırdı. “Benim karşılığım böyle bir
W mi?"

‘Asla. Sadece ufak bir yansıman olabilir. Su gibi duru ve netsin.
Bejiz tenin ve yeşil gözlerinle seni anımsatıyor.”

“Sürekli aklımı ve kalbimi karıştırıyorsun.”

Aslında Fırat'ın amacı karıştırmak değil sürekli kendiyile meş-
pl edip orada yer bulmaktı.

Takmak zorunda değilsin ama takarsan beni mutlu edersin.”

‘Düşünmeme izin verir misin?"

‘İstediğin kadar.” Fırat yeniden ellerini cebine soktu. “Aslında
atta nikâh esnasında verecektim fakat Fransızlar kabul etmedi.” Ye*
&ek de bir seçenektir ama Fuat gösteriş peşinde değildi. Üstelik Sa-
san evliliklerinin sahteliğinin altın) çizerken yüzüğe haksızlık olurdu.

Tukanda bunu mu vermeye çalışıyordun? Eğer öyleyse ben
tamu çok yanlış anladım.”

Tüzüğü verip evliliğimizin benim için anlamını ve senin için ne
tabettiğimi anlatacaktım. Ama bir ilk yaşadım ve cesaret edemedim
çünkü kabul etmezsin diye korktum.”

Teşekkür ederim.” Sanem yine yanaklarının kızardığını his*
(ediyordu ima sorun etmedi çünkü sesinin titremesi zaten onu ele
itmişti. Adamın yanına gitti ve parmak ucunda yükselip dudakları*
M başladığı noktaya kısa ve sıcak bir öpücük bıraktı.

Sevgisizlikle baş etmeye çalışırken kim bilir kaç sevginin yanın*
ta geçip gitmesine izin vermiş ve Sanem onları heba etmişti.

Korkulanı» hırçınlığıyla gizlemeye çalışıyordu. Hu defa y«jm ya çaktı. Fırat onun ihtiyacı olan her şeydi. Ve her şeye karşılık oda Fırat'ı seçiyordu çünkü son bir saattir onsuz kalmanın zorluğuyla yüzleşmiş, kalbi ağırlaşmış, aldığı her nefes canını yakmıştı.

“Gitme!” diyen Sanem’in diline de yüreğine de bu yalvanş ağn gelmemişti. Aksine rahatladığını ve özgür kaldığını hissetti.

“Gitmeme izin vermezsen yapacaklarımın sorumluluğuna almam.”

“Sonsuza dek benim olmayı kabul edebileceksen gitme.”

Fırat iki büyük avucuyla Sanem’in yüzünü yakaladı. "'Sonsuza dek seninle olmak için o yüzüğü sana verdim.”

“O zaman seviş benimle.*

Fırat'ın kasıklarından yükselen ateş gözlerinde alev aldı. Hayat* ta kalabilmek için İhtiyacı olan tek şey Sanem'miş gibi onu öpmeye başladığında genç kadın da hayata tutunur gibi kollannı adamın boynuna doladı ve aynı gereklilikle öpücüğüne karşılık verdi.

Hareketleri bir dans koreografisi gibi ahenkli ve baştan çıkıncıydı. Nazik değillerdi. Acının bağımlısı olmuş ve doymak bilmeyen bir dürtüyle daha fazlası için yakarıyor gibiydiler.

Kafasını Sanem'in boynuna gömen Fırat, aldığı tatla inledi. Sanem başını geriye atıp ok gibi gerildiğinde kulak memesini yakaladı ve dişlerinin arasına alıp onu öpmeye ve emmeye başladı. Genç kadının kokusu, tadı ve yumuşaklığı şehvet canavarını besliyordu. Taytının içine elini soktu. Becerikli parmakları Sanem'in ıslanan girişinde hünerlerini gösterirken ikisi de aynı anda inledi.

“Çok güzelsin,” diyen Fırat onu görmek ve tenini kendininkinde hissetmek için tek hamleyle Sanem'in tişörtünü çıkardı. Ona aynı şekilde karşılık veren genç kadın da Fırat'ın tişörtünden kurtulmasına yardım etti.

Sanem'i kucağına alan Fırat ilk anlarını halının üzerinde yaşa-

«uyacakh. Ama sonra evin her köşesinde, her yerde ve her an bu anlan tekrar tekrar yaşamak hayattaki amacı olacaktı.

Sanem, Fırat'ın beline bacaklarını, boynuna da kollarını dolamış hâlde yatak odasına doğru ilerlerken bile dudaklarını birbirlerinden ayırmadılar. Daha fazlasının peşinde olan Fırat, genç kadının sutyeninin kopçasını açmakla uğraşırken holün duvarına çarptılar. Bu onları durdurmaya yetmezdi ama Fırat, “Lanet duvarlar!” diye çıkıştı.

Haz, arzu ve zevk birleşmiş, kanına karışmıştı. Damarlarının içinden geçip tüm bedenini ateş gibi yakarak hareket ediyordu.

Hızlanan nabızlarıyla yatak odasına girdiklerinde yatağa ulaşmak yerine kucağında duran Sanem'i duvarla kendi bedeninin arasına hapsetti. Sanem'in açık bacakları arasında genişleyen mahrem yerinin dudaklarına parmak uçlarıyla önce nazik dokunuşlar sergiledi. Onu okşadı, parmaklarını ileri geri sürterken şişip kayganlaştığını hissetti. Ardında da kokusunu aldı.

Sanem başını geriye atıp duvara dayandı. Bacakları hâlâ Fırat'ın beline dolanmışken duvardan aldığı güçle yer çekimine meydan okuyordu. Hazzı tüm iliklerinde hissediyordu.

'Daha fazlasını istiyorum.'

Bu onun söyleyebileceği bir şey değildi ama onu konuşturan meme ucunu dişlerinin arasına alıp diliyle dans ettiren ve hâlâ geuitil bölgesinde gezinen Fırat'ın parmaklarıydı. İlk boşalmasını yaşayan Sanem'in kıvranmasını fark etmiş olmalıydı ki bu defa Fırat işaret parmağını içine soktu.

Sanem, ‘Ahi* diye inleyip avuçlarını duvara dayadı. Bu bekleğinden daha fazlasıydı. Fırat tüm hünelerlerini gösterip bir piyanist ustalığıyla doğru tuşlara basıyor, sanki biliyormuş gibi ona zevk veren noktaların üzerine fazladan dokunuyordu.

Kasıklarından başlayıp kann boşluğuna, oradan da beynine sert dalgalar gibi vuran zevk tüm kaslarını germiştir. Fırat'ın çıplak omuzlarına tırnaklarını geçirdi. Sıktı. Acı veren zevke dayanabilmek yada daha çoğunu istemek içindi. Cevabı bilmiyordu.

Parmağını ileriye doğru iterken Fırat ağzının içini Sanma dolgun memeleriyle doldurdu.

"Bunu daha önce yapmadığımıza inanamıyorum."

Fırat dilinin ucunu çıkarıp Sanem'in meme ucunu yalayıp om-la oyunlar oynarken, "Açığı kapatacağıma söz veriyorum," dedi.

"Sana güveniyorum ama ben yine de her saat başı sana hatvU tacağım."

"Unutacağımı düşünürsen beni üzersin."

Fırat ne kadar kararlı olduğunu göstermek istercesine İpM parmağının yanına orta parmağını da ekledi ve sertçe hem de sonuna kadar Sanem'in içine sokup çıkarırken kalçasını da aynı udi hareket ettirmeye başladı.

Dayanma gücü sona eren Sanem'in aldığı zevkin gücüyle haykırmaya başlaması Fırat'ı daha çok tahrik ediyordu. Yine de "İyi misin?" diye sordu.

"Konuşma da devam et! Dilini hissetmek istiyorum."

Fırat ona buyurulam yapmak İçin yay gibi gerilen Sanem'u avuçlayıp ona doğru uzattığı memesini yakaladı. Dilinin sıcakla Sanem'i kor ateş gibi yakıyordu.

Bir kere daha adanun omuzlarına tutunup kendini geriye burkan Sanem'in kasları gerildi, gerildi ve en nihayetinde hırçın ıslaklıkla birlikte koptu.

İkincisi ilkinden daha iyiydi. Derin bir nefes aldı. Boş bir çuval gibi yığılmamak için başım adamın omzuna dayamadan önce tırnaklarıyla kanattığı yeri Öptü.

Fırat'ın işi bitmemişti. Onu yatağa taşıdı ve uzattı. Sanem at» şeyi tekrar yaşamayacağını düşünürken Fırat kulağına, "Şimdi benim için hazır mısın?" diye sordu.

"Bir de bana çok konuşuyorsun diyorsun!"

Bunu, "Evet," plarak kabul eden Fırat önce dudaklarını öptü. Sonra boynundan memelerine, ardından karnına İndi. O, dudaklarını teninde gezdirirken Sanem kanına karışan ateşi yine hissetti Bunun bir kere daha oluyor olmasına hayret edip gözlerini kapattı-

Sonuna kadar alacağı ne varsa hepsine hazır ve istekliydi. Fırat karının üzerinde dili ve dudaklarıyla dans ederken inledi» nefes alışları hırlandı. Göğsü kalkıp inmeye ve bedeni kıvranmaya başladı. Adam dıha aşağıya İnip az önce parmaklarıyla harikalar yarattığı yerde ayın şeyi diliyle yapmaya başladığında Sanem çarşafı avuçladı ve "Fırat!" diye haykırdı.

Buna çok uzun süre dayanamazdı. Sanem son gücüyle, "Hadi artık!" diye inledi. Fırat bu talimata hazırdı.

Onu belinden yakalayıp yukarı çekti ve hafifçe yan çevirdi. Sonra yavaş yavaş içine girerken ateş ve benzinin buluşması gibi alev aldılar. Fırat ileri geri hareket ederken Sanem de ona eşlik ediyordu. Ateş sönmüyor, her darbeye biraz daha harlanıyordu.

Zaman geçtikçe terleri, çılgılık ve inlemeleri birbirine karıştı. Odanın içi seksin kokusuyla doldu. Bir kere daha ama bu defa aynı anda gerildiler. Gerildiler... Ve ikisi de aym anda haykırdı. Fırat son saniyede Sanem'in içinden çıkıp boşalırken gözlerine bakmak için yüzünü kendine çevirdi. Bu duygu, çok az insanın belki de sadece bir kere yaşayabileceği bir ana aitti.

Gülümseyen Fırat, Sanem'i kendine çekip kollar arasına aldı. Birbirlerine sarıldıklarında haz ve tatminle titrediler. Odadaki şehvetin kokusunu da tadını da alabiliyorlardı. Birlikte duş alma İşini Sanem'in dinlenmesinden sonraya bıraktı. Keza çıplak bedenini onunkine dayarken genç kadının birazdan uykuya dalacağını anlamıştı.

13. BÖLÜM

Fırat yüzüne vuran güneşin sıcaklığıyla gözlerini açtığı anda) zünde gecenin güzelliğine vurgu yapan gülümsemesi vardı. Faks saniyeler içinde yatakta yalnız olduğunu fark etti.

Güzel bir seksin en iyi yanı birlikte alınan duştu.

O anları hatırlayınca teni karıncalanmaya başladı. Bu odadaki küçük duşa girdiklerinde sabah için yapmayı planladığı ilk şey Sinemle küvet keyfiydi. Fakat önce genç kadını bulmalı ve ruh hâlini nasıl olduğunu anlamalıydı.

Yatakta doğrulup ayaklarını yere indirdiğinde gördüklerim* şaşkınlığıyla kaşlarını çatı. Gece odanın ne kadar dağıldığını birtiriyordu. Bornozlar, havlular, giysileri ve sevişirken başka bir şeye dikkat etmedikleri için dağıttıkları oda eskisinden daha d* zeuliydi.

Bugün temizlik günü müydü? Hayır. Öyle bile olsa Fırat elden-ken hatta çıplak hâlde uyurken odaya kimse girmezdi. Sanem?

Pufun üzerine düzgünce bırakılmış, kendine ait olduğunu bâkb'ği mavi kot pantolonunu ve daha açık renkteki tişörtünü gördü. V* Sanem'in içine ruh girmişti ya da evde başkası vardı.

Kıyafetleri kaldırdığında çorap ve iç çamaşırları yere düştü, t

çMMİlin çekmecemi mî karıştırdı?” Hayretle söylenen Fırat cevabı Wiywdu. Karıştırmakla kalmamış bir de kombine uygun renklerde «çp getirmişti. Bu kadının hiç utanması yok muydu?

Yine de aslında hoşuna gittiği sağa doğru hafifçe kıvrılan dudak cundan belli oluyordu.

Sanemi ya da onun yerine geçeni görme arzusuyla hızla giyinen Fırat üst kata çıktığında onu daha büyük bir sürpriz bekliyordu.

Yeşil, dar. mini, geniş kare yakalı elbisesiyle mutfakta yumurta çırpın kadın Sanem’e benziyordu ama gördüğünü sorgulamak zornında kaldı.

Salon kısmını aşp mutfak adasına yaklaşınca. “Günaydın,” dedi çekinerek.

Aldığı karşılık parıldayan gözlerle kocaman bir gülümseme oldu. Sonra elindeki kâseyi bırakmadan yanına gelen Sanem adamın dudaklarını öptü.

“Sana da günaydın sevgilim. Kahvaltı birazdan hazır.”

Yeniden ocağın başına gitmek için dönen Sanemi belinden yakaladı. Ada taburesine oturup onu bacaklarının araşıma hapsetti. Elindeki kâseyi alıp tezgâha koydu. Sonra avucunu alnına koyduğu genç kadının ateşini kontrol ederken, “İyi inisin?” diye sordu.

"Sana ilk hazırladığım kahvaltıda neden sadece yumurta yiyip su içtiğini sonradan anladım. Şimdi telafisini yapacağım.”

"Buna gerek yok. Benim...”

"Biliyorum, beslenme uzmanın var. Onunla konuştum. Yarınki uça kadar ne yemen ve nasıl pişmeleri gerektiğinin listesini bana gönderdi.* Sanem adamı yanağından öptü. “Merak etme, her şey kontrolüm altında,”

"Bundan emin değilim.” Fırat başını salladı. “O pişirip gönderiyor zaten.”

"Bana güvenmiyor musun?”

"Onu demek istemedim. Yorulma diye... Hem,” Genç kadını cmuzlanndan tutup başını eğdi ve onunla yüz yüze geldi, “anlamaya phşıyonuu. Sen, pek sen gibi davranmıyorsun.”

Sanem adamın ellerini tutup omuzlarından indirdi amı br*.
madı. "Bu evli bir çift olarak ilk sabahımız. Ve benim olanı ^
davrandığımla ilgili seni uyarmıştım. Şimdi o şekilde davranıyora*
O yüzden keyfini çıkar kocacığım?

"Kocacığım?* Fırat hâlâ uyuyor ve rüya görüyor olabilir miyâ»
"Tamam, ben okayım ama bu şekilde yorulup bir hafta sonra ya ta
terk etmek istersen?*

"Her gecemizin dün gece gibi geçeceğine söz verirsen bir "«oi
hizmetindeyim, bocam.*

"Sen şimdi...*

"Evet Bana, 'Dur, dinle ve anla/ demiştin. Durdum, dinledim
ve anladım. Biz bu kadar gerçekken seninle sahte olan hiçbir py
istemiyorum.* Sanem elini havaya kaldırıp parmağına taktığı yûzâ
gösterdi.

"Hah!* Fırat m güzel gülüşüyle birlikte çıkardığı ses mutluluğu-
nun simgesi gibiydi. Eğilip genç kadının dudaklarını öptü. "Yinede
bunları yapmana gerek yok. Yanımda ol, elimi tut, beni öp, beni ser
ve her gecenin dün gece gibi geçmesini sağla, yeter.*

"Olmaz,* diyen Sanem adamın kollarından kurtulup
kâseyi aldı ve ocağın başına geçti. "Ben istiyorum ve bu şekilde mut-
lu oluyorum.*

"Açıkçası ben de bu şekilde mutluyum, sanırım."

"O zaman keyfini çıkar.*

Sanem hazırlıklara devam ederken Fırat da taburesini ona dön-
dürüp genç kadını seyretmeye başladı. Eğer hâlâ uyuyorsa ve bu bir
rüyaysa uyanmamayı talep ediyordu.

Genç kadının hareket ederken elbisesi bedeninin tüm torna-
lanın gözler önüne seriyordu. Hele İd göğüs dekoltesi sınırlan M*-
luyordu.

"Elbisen,* diye söze başlasa da Fırat devamını nasıl getireceği
bilemedi.

"Yenilenen gardırobumdan."

"Bunun geldiği yerde başkaları da mı var?*

Hindi ve Emily olması gerektiğini söyledi.” Kızarmış glüten-
Mdemekleri servis tabağına alan Sanem başını kaldırdı. “Beğendin
mi?”

‘Şimdi evet. Ancak dışarı bununla çıkacaksan cevabım, hayır!’

*Ne? Fırat Dağı sen kıskanç bir maço musun?”

‘Kıskanç değil senin gibiyim. Benim olan benimdir. Başkasının
tırık dokunmasını, görmesini dahi tercih etmediğimi fark ettim.”

‘Geç kaldın, diğer seçenekler de buna yakın.”

"Tamam, yeniden alışverişe çıkarız. O zamana kadar da tayt ve
tişörtlerin var.**

Sanem gözleriyle çöp poşetini işaret etti. “Artık yoklar. Hem
Ma gidip evimi kapatmamız ve oradakilerden de kurtulmamız
lazım.”

‘Bu duyduğum en güzel şey.”

*Bu arada az çok senin programını ve rutinini gözlemledim ama
daha çok içerisinde olmak istiyorum.”

"Tabii anlatayım.”

"Hayır, duymak değil içinde olmak istiyorum, izin olursa se-
nile konuşacağım.”

‘Aklından ne geçiyor bilmiyorum ama böyle şeyler için izin al-
nına gerek yok. Hayatım senin.” Sanem teşekkür edencesine aldı-
ğı küçük bir parça peyniri yemesi için Fırat'a uzattı. İtirazsız kabul
eden adam sonra, “Ama iç çamaşırı çekmecem sence de biraz abar-
tılmadı mı?”

Sanem iki elini tezgâha dayayıp memelerini Fırat'ın göreceği
füüde eğildi. Bir kadının erkeğini baştan çıkarmanın yolunu biliyor
tius erkeği mücadeleye bir sıfır geriden başlatıyordu. Tüm işve-
8jk omzunu kaldırıp indirdi.

‘Bu da evliliğin bir parçası ” .

Fırat'ın tüm açlığı kaybolmuş, yerini bambaşka bir duyguya bı-
Üuft Avına kilitlenen aslan gibi yerinden kalktı. Sakin ama ya-
üiKÜlar için vaatte bulunurcasına adımlar atıp Sanem'ın yanına

vardı. Pençeleriyle beline sarılıp kasıklarını kendine baskıyordu b*W

Boştaki eliyle tezgâhın üzerindeki! kenara çekti ve Swii oraya oturttu.

“Elbise konusunu örtbas ettiğini sanma. Madem sen yıpmıycaksın, onu ben çıkarırım.”

Sevgiyle şımartılan kadın mutluluğuyla kahkaha alan SİM yaşadıkları için evrene, yaşattıkları için Fırat'a minnettardı

Kendinden başkasının seni mutlu etmesine izin verersen kaderini de ona emanet etmiş olursun. Fakat Sanem düşünmeden kendini de kaderini de Fırat'a teslim ediyordu.

Yarınki maçı da kazanırsa çeyrek finale yükselecekti İd bu üt adım demektir. Ancak rakibi olan tenisçi herkes gibi Fırat için i sürpriz olmuştu. Belirgin bir başarısı yoktu ve turnuvadaki en düşü puanlı oyuncuydu. Kağıt üzerinde kolay bir rakipti fakat Fırat onun yerine güçlü rakiplerden birini tercih ederdi.

Onları tanıyordu. Ne kadar zorlanacağını, risklerinin ne olduğunu biliyordu. Ancak acemi ve tanımadığınız bir rakip için Önlem alamazdınız. Tüm maç spontane ilerlerdi ve hataya aynı hataya karşılık vermeye çok yalan olurdunuz.

Bu, rakibinin izlediği üçüncü maçıydı. Jack, Sanem ile Knos'1 gittiği için antrenör yardımcısı Stev ona eşlik ediyordu. Derledi# maçları izlerken önemli ve dikkat edilmesi gereken noktalarda duruyor, tekrar tekrar oynatıyor ve üzerine kritik yapıyorlardı. Sabah kahvaltı rutinin dışına çıktığı için gerisinde kaldığı programına yetişmeye çalışıyordu. Ancak her anına değerdı ve asla pişmanlık hissetmiyordu.

“Sağ tarafı güçlü yeri. Sol ayağı öndeyken vuruşu yumuşuyor.*

“Adam hep sağ ayağından güç alıyor/ Fırat'ın tespiti tayıyerideydi. Rakibi Niko'nun açığının farkında olmalıydı ki neredeyse tüm oyunu aynı şekilde oynamıştı. Fırat yanıda duran raketi aldı. Ona*

M0 veya soluyla sıkıntısı yoktu. “Seri ve sert vuruşlar yapmam ge-
ıdspr*.

“Aynen,” diyen Stev de ayağa kalkıp diğer raketi aldı. “Öyle seri
(tatlısın ki beynine sağ ayağını hatırlatmasına fırsat bulamadan
Sifonun bedenî doğal akışında solu öne atmalı.”

“Haklısın, başka da bir açığı görünmüyor.” Fırat elini havada
HIIIMI, ‘Neyse... Son maçını da izleyelim, sonra biraz çalışalım.”

‘Gergin misin?’ Stev raketi bırakıp Fırat’la ekranın araşma gir-
di. ‘Eğer öyleysen firikse! egzersiz yerine sauna, masaj, nefes çalış-
EUS yapalım”

‘Gergin değil de endişeliyim. Tuhaf bir şekilde kontrolün elim-
de olmadığını hissediyorum.”

‘Hadi ama Fırat! Kontrol her zaman şendedir. Sadece bu ara
üddü şeyler yaşıyorsun.”

‘Senin de bunu söylemen şahane oldu.”

Fırat kelimelere dökmeden gözleriyle ne duymak istediğini so-
ranca Stev başını çevirdi. Anlatmaktan başka çaresi yoktu.

“Yediğin çilekleri, Sanem’in arkadaşı çantasında saklamış. On-
lan teste gönderdiler. Bir de kimin verdiğini bulabilmek için parmak
izine baktırıyorlar. Dikkatin dağılmasın diye Jack senden gizlemeye
çalışıyor. Bir de şu Knox denen adamdan umutlu.”

‘Jack’ın maç öncesinde bu görevi üstlenmesi dünyanın sonuna
geldiğimizin işareti.”

•Senin İçin endişeleniyor. Biri bilinçli olarak seni zehirledi. Bu
yüzden hepimiz endişeliyiz.”

Fırat konu hakkında yorum yapmayı test sonuçlarının çıkma-
madan sonraya erteledi. Fakat konuyla ilgili duygularını boynunda
ortaya çıkan damarlar ve bir silaha dönüşen bakışları anlatıyordu.
‘Sanemin şu ressamını buldunuz mu?”

“O konuda ilerledik. Sosyal medyada Michael adında resim ya-
pu çok adam var ama bizimkini bulduk. Arthur onunla da ilgileni-
M ama bu ara tüm dikkatiyle Sanem’i takip ettiği için biraz yavaş
Udi. Seşlediğin gibi Sanem’i korumak onun ilk görevi.”

Arthur onun kayıt dışı işlerini yapan korumanı w aynı zam» da şoförüydü. Sanemdin panoya yazdığı, "Beni mi takip o di)wmr yazısını gördüğünden beri bir gölge gibi olmasını söyleyerek adaş Sanem'in peşine takmıştı, Genç kadının bunu kime yazdığını hi» yordu ama notlan birleştirdiğinde Sanem'in katille konuftajai kuvvetle tahmin ediyordu.

"Yetişemiyorsa yanına birini daha alsın. Ama Sanemi hkş etme işini Arthur yapsın, tanımadığım bir adam değil. Knox ne b lacak bakalım, ona göre yeni bir düzenleme yaparız."

•Çevren geniş. Neden yetkililere gitmiyorsun?"

Fırat çok düşünmüştü. Amelia konusunu hem içselleştirip bea de işini yapıyor olmaktan dolayı Sanem kendini iyi hissediyordu Bunu elinden alamazdı. Onun çözmesine izin verecek, sonra da kır şısına geçip mutluluğunu izleyecekti. Fakat Sanem bunu yapuka de ona fazla müdahale etmeden yardımcı olacaktı, örneklerden bin Knox'tu.

Adamın görevi zehirli çilekleri getireni ya da onlan takip edip sosyal medyada fotoğraflarını paylaşanı bulmaktı. Bunu yapaiia de yetki ve becerileriyle Amelia'ya ulaşmasında Sanem'e yardım edecekti.

"Sanem halledecektir, şimdilik gerek yok. Hadi, şu maçı da ii- levelim."

Fırat yeteneğini akıllıca kullanmıştı. Tenisten kazandıktan di yaptığı yatırımlar, aldığı kararlar hep doğru sonuç vermişti çünkü o işini asla şansa bırakmaz ve kontrolü hep elinde tutardı. Bu yünta her bir görev için işinde en iyilerden oluşan bir ekip kurmuştu. F* kat şimdi kararının yanlış olduğuna dair içinde kıpırdanıp duran his onu huzursuz ediyordu.

Ellili yaşlarının başındaki adam güzel yaşlanacağını belli etuür ti. Tam kesim takım elbisesi, kısacık saçlan, parıldayan çakır godr

n0e Knox fam da Sanem'in hayal ettiği gibi görünüyordu. Hareketleri sakın ama aynı zamanda netti.

Ortaokulda müdürün odasına çağırılmış öğrenci gibi gergin ve heyecanlı olan Sanem tüm konuşmayı Jack'e bıraktı. Onlar daha önce hem telefonda hem de e-postayla iletişime geçmişlerdi. Adam bir yere kadar konuya hâkimdi, kısa süren giriş sohbetlerinin ardından asıl geliş amaçlarıyla ilgili de sorular sormaya başladı. Ne de oha o Knox'tu, her saniyesi değerliydi.

Adamı incelemeyi bitirdikten sonra kendi odasını, içinde buhmduklan odayla kıyaslamaya başlayan Sanem sonuçtan neredeyse memnundu. Ama tabii yaklaşık yirmi çalışanıyla üç yüz metrekarelik bir şirket binasında olduğunu hesaba katmadığı takdirde...

"Sizin gibi genç bîr meslektaşım la tanışmak benim için büyük bir keyif."

Knox'un Önce dudaklarının hareket ettiğini görmüş, sonra söylediklerini duymuş olan Sanem kendini daldığı yerden çıkmaya zorladı. Bir aptal gibi görünmek için olabilecek en yanlış zamandı. Yerinde doğrulup gülümsedi.

"O keyif bana ait. Sizin gibi bir duayenle henüz meslektaş olmaya yakın bile değilim." Aynı kibarlıkla konuşmaya devam ederken Jadfin ona dönen şaşkın bakışlarına neredeyse kahkahayla karşılık «erecekti. "İngiltere'de henüz sadece araştırma ruhsatım var. Fransa'daki lisans diplomamın ve aldığım eğitimlerin ayrıca çalışma süremi burada onanması için başvurularda bulundum. Üç yıl çalışma Sırtımın daha ilk yılını tamamladım."

Masasına oturmak yerine karşılarındaki tekli koltuğa oturan «hm arkasına yaslandı.

"Fırat Be/in neden sizinle çalışmamızı sözleşmeye eklettiğini »Udim.* Knox, genç kadının içini okuyabilirmiş gibi bakıyordu, öz pvenlî ve kararlı bir duruşu vardı. "Keza sizinle çalışmak hem işinizi kolaylaştım hem de söylediğim gibi keyifli olur."

Fırat'ın ikinci ve önemli başka bir şartı da olayı Knox takip edeöiti, yardımcılarında biri değil.

Sanem kucagında tuttuğu çantasından Fırat ile ilgili rxlWı yazdığı defteri çıkardı ve uzattı. “İşinize yarar mı bilmiyorum HM başladığını tahmin ettiğim günden itibaren olayların şemasını çıkarttım.”

“Bir de sözlü olarak duyabilir miyim? Siz ne olduğunu d üşeniyorsunuz?”

Sanem içindeki fazla havayı boşaltıp omuzlarını düşürdü. “Amelia konusunu biliyorsunuz»” dediğinde adamı onaylamak içû başını sallayınca devam etti. “Ben Fırat’ın başına gelenlerin onımb ilgili, daha fenası onun katilinin işi olduğunu düşünüyorum. Ancak emin değilim ve doğru olmamasını tercih ediyorum.”

Jack homurdandı ama Knox önce davranıp, “Neden böyle dipnüyorsunuz?” diye sordu.

Dedektifin dikkatini çektiğini anladı. Zira adam yerinde doğrumuş, koltuğunun ucuna kadar gelmişti. Sanem de aynadaki yansınasım takip eder gibi istemsizce aynısını yapıp ve az önce verdiği defteri geri aldı. İlk sayfayı açtı. İki yol çizmişti. Zamanlama ve olaylar vardı.

“Bu yol benim Amelia ile ilgili yaptıklarımı gösteren bir unun çizelgesi.” İşaret parmağını kâğıt üzerinde sürüyüp diğer yolu gösterdi. “Bunlar da Fırat’la yaşadıklarımız. Bakın, Amelia ile ilgili yaptığını her bir hamlemin ardından bir şey yaşadık. Amelia ile tanktım, eş cinsellik haberi çıktı. Hostele gittim Instagram haberlerimi! çıktı. En son Tilgate’e gittik ve Fırat’ı zehirledi.”

“Peki, neden siz değil de Fırat?”

“Öncelikle sizi tabii ki yönlendirmek istemem.”

“Merak etmeyin, beni yönlendiremezsiniz.”

“Oo!” diye bir nida patlattı Sanem. Kaşlarını kaldıran Sanca, “Bunu hak ettim,” dedi.

“İlk ders: öz güven, görünüşünden ve bildiklerinden daha kıymetlidir. Devam et.”

Dersini alıp konuya dönmenin akıllıca olduğunu bilerek Sanca gülümsedi ve devam etti. “Beni en fazla öldürebilir.” Söjiedjguüa

nM^nı onu dinleyen iki adamın da aynı anda yukarı kalkan kaş-
ırmadan anlayınca havayı »Hercesine elini salladı. “Yani demek is-
k^m beni uğraştırıp oyalayabileceği bir hayatım yok. Ama Fırat
ipi sosyal medyada bir fotoğraf paylaşması bile yetti. Tabii onlar
ha durdurmayınca bir adım daha ileri gitti.”

*0 zaman birbirine bağlı iki sorum daha var. Neden zehirledi?
Kadem bu bir katil. Neden en başta seni de öldürüp tamamen dos-
jıjı kapatmadı?"

Jack huzursuzca yerinde kıpırdanıp boynunu sağa sola çevirin-
s Sinem onun için üzüldüğünü hissetse de üzüntüsü Knox ile beyin
jimnastiğini durduracak kadar güçlü değildi.

‘Fuat’ın bedeni direndiği için hastalandı ve zehirlendiği anla-
pH Verilen ilaçlarla da on iki saatte kendine geldi. Ama arkadaşım
Lada hemen kustu. Böylece geride bıraktığı etki hâlsizlik ve uyku
lih oldu. Bu da herhangi bir hastalık ve zehirlenme belirtisi olmadı-
ğı için tedaviye ihtiyaç duymadı.” Konuşmasuun uzadığım fark eden
Sanem hemen sonuca geldi. “Fırat da aynı şeyi yaşasaydı büyük ih-
timalle sıradaki maçına çıkamazdı, çıksaydı da kaybederdi ve şimdi
Türkiye’de olurduk. Ya da katil öyle olacağını planladı. Beni neden
öidürmediğiyle ilgili iki çıkarımım var. O bir seri katil değil, sade-
ce Amelia ile derdi olan biri. O yüzden yeniden öldürmek istemiyor
una bizi oyalamak ve yavaşlatmak istiyor. Açıkçası bunu da başarı-
yor. Tam bir yol bulup peşinden gidiyorum derken bir sorun çıkıyor
•t Amelia konusu mecburen rafa kalkıyor. İkincisi de beni öldürmek
\$o plan yapması gerekiyor. Yani yokluğumu fark edip beni araya-
ak çok insan vardı. Amelia’nın da olduğuna eminim ama...”

‘Uzun sürede yaptığı plan sayesinde ne siz Amelia’nın kimliğini
•ede Amelia’yı arayanlar onu bulabiliyor.” Knox cümlesini tamam-
h)wa Sanem aldığı keyfi saklamadan sırtık ifadeyle arkasına yas-
hadı "Peki ya arkadaşınız Unda?"

Dünyanın en kısa keyfini süren Sanem yerinde dikleşti. Yüzün-
Wi tüm sıcak ifadeleri sildi. “Ne olmuş arkadaşım Unda ya?"

‘Bu çilek alışverişinin başkahramanı o olduğu için arkadaşınızı
da olaya dâhil etmek kadar doğal bir şey yok.”

“Size yardımcı olayım. Eğer Alice beni o sırada konanı çekmeseydi Linda, Fırat'ın yanında olamayacaktı ve bu meselede onun »d* geçmeyecekti. Ayrıca çileklerden o da yedi ve kırk sekiz saat kendine gelemedi. Üstelik çilekleri tahlil ettirmemiz için bana verdi?”

Sanem'in çıkışına sadece yarını bir tebessümle karşılık veren adam ne soğukkanlılığını bozdu ne de tavrını değiştirdi. "Alice kim bilmiyorum ama tabii onu da araştırmak lazım. Kafaya koymuş biri illaki uygun bir fırsat bulurdu. Öte yandan tam da senin böyle düşünmeni sağlamak İçin çileklerden yemiş ve kalanı da sana vermek için saklamış olabilir?”

“Bundan daha saçma bir şey duymadım?”

“Amelia da bir nevi zehirle öldürüldü. Dediğin mantıklıydı aslında. Katil kandan hoşlanan ya da bu konuda tecrübeli olan biri değil belli ki. Dolayısıyla bu teori gayet mantıklı? Sanem adama duyduğu tüm saygıyı geri almıştı. O, kalbi olmayan insanlardan hoşlanmazdı. "Hem parmak izi testini de bu yüzden yaptırmıyor musunuz?”

“Hayır, onu çilek kasesini vereni bulabilmek için yaptırıyoruz.”

“Bir taşla iki kuş vururuz. Başka bir iz bulunursa Linda aklanır, suçlu kim ise bulunur. Ya da Linda şüphelimiz olur? Knox şimdi ifadelerini yumuşattı çünkü ona göre toplantı bitmişti. “İkinci ders sevgili meslektaşım, bir hikâyeyi anlamamanın tek yolu, ne kadar karmaşık görünürse görünsün onu sadeleştirmektir. Ve şimdi üçüncü ders, hikâyeye boyunca duygularını susturup aklını dinle. Hikâyenin sonunda kalanlar senin ne hissetmen gerektiğini belirler?”

Knox ilginç bir durum olduğunu, hemen bir yorum yapamayacağım ama bir hafta dolmadan ilk raporunu sunabileceğini söylemişti. İçtenlikle de eğer konu Amelia'ya uzanıyor ise dosyayı birlikte ele alabileceklerini ilave etmişti.

Sanem buna en fazla minnettar olabilirdi çünkü adam hiç çe-

nwdm den başlımı adı altında ona yetersiz olduğunu ve aslında dedektiflik oynadığını söylemişti. Ne ruhsal anlamda ne Hunim itibarıyla ne de yetkileriyle bu işe uygundu. Tecrübeli de-
Hî/hnu açıkça söylemese de Sanem'ın anlayacağı biçimde izah

edti.

Ve tabii Unda meselesi... Onu iki yıldır tanıyordu. Londra'ya ta ittiği ilk hafta tanışmışlardı. Çalıştığı dış kliniğinin yanında i Ukde işe başlayan Sanem bir ay boyunca ona her sabah kahve orümüştü. Sonra nasıl olduğunu anlamadan her şeyden konuşup BİébtkfıUerini fark etmiş hatta Linda sayesinde Londra'da istediği ipti kurabileceğine ikna olmuştu.

One bir katildi ne de bir hain. Sanemi buna kimse ikna ede-
Kah. Ama kabul ediyordu, durum şaibeliydi ve eğer o çilek kâse* öde parmak izi sonuçlan istediği gibi çıkmazsa işte o zaman bir de hdi'yı aklamak için uğraşması gerekecekti.

"Sanem artık aramıza döner misin?"

Daldığı yer öyle ürkütücü bir derinlikteydi ki sesi takip eden hvm kendini kurtardığı ilk salisede nerede olduğunu anlamaya

abstı.

Jıtkin kağnıdan biraz daha hızlı kullandığı arabayla eve dönü*
atardı.

"Buradayım, sadece kafam çok meşgul."

Telefonun kapalıymış. Açar mısın?"

"öyle nü?"diyen Sanem tam çantasından telefonunu çıkaracak*
t ki durdu. "Hayır." Başını salladı. "Evet. Yani kapalı ama o evde, tiundüi açık."

"Bû daha anlatır mısın?"

Araba kullanırken gözünü anlık dahi olsa yoldan ayırmayan ıtafl sesindeki tını öyle anlaşılırdı ki Sanem, neyi diye sormadı.

Tıllık haberimiz çabuk yayılmış. Sosyal medya canavarlarının*
hı kurtulmamın tek yolu sosyal medyanın yüklü olmadığı tuşlu bir

ıstıma.

ÜM öyte çok taciz edilmişti ki telefonunu kapatmıştı. Fırat'ın

onlara ait olduğuna inanan bir grup insan, ona ulaşmak için ter yok deniyordu. Gerçi onlara direnebilirdi ama annesinin aramasını kışın aynı direnci birden çok kere gösteremezdi. Dayanamaz açar, ır-sini duyunca onu ne kadar özlediğini hatırlardı, içindeki küçük b belki birkaç güzel söz duyarım umuduyla sevinirken annesi kona^maya onu eleştirmekle başladılar. Yine ve yeniden o küçük ku 4I1. Sanem de yol arkadaşı olan öfkeye sığırırdı.

Geçmiş her zaman geri gelirdi. Geride bırakmak İçin uğraştıkları Fırat'la başladığı yeni hayatını kirletmesine izin vermeyecek^ En yalanı on kişinin numarasını tuşlu telefona kaydetmiş ve kM sininki kapatıp odasında, diğerlerinin yanına bırakmıştı.

“Km bana ulaşmaya çalışıyor?”

“Keir Starmer^{1*}.” Jack cık cık diye üç defa tekrarlayıp Sana t döndü. “Kim olacak? Fırat tabii.” Sonra kulağındaki kulaklığı çıkarp gösterge panelindeki telefon uygulamasını aktifleştirip aramı hoparlöre bağladı. “Seni duyuyor.”

“Sanem her şey yolunda mı?”

Arabanın içini dolduran sesle ağlama noktasına gelen Santa regl de değildi ama duygusallığının sebebini anlamıyordu. Yutb-nup sesinin ona İhanet etmemesini diledi.

“Evet, her şey yolunda.”

“Güzel. Eve mi geçiyorsun?”

Bu sorunun cevabı da evetti ama Sanem bunu istemediğini W etti. “Neden soruyorsun?”

“Menajerim aradı. Seninle de konuşmam gereken bir konuur Bir dergi çekimi için...”

“Acil değilse sonra konuşuruz ama senin vereceğin karar besi* için de uygundur.”

“Sen nereye gideceksin?”

“Bir işim var.”

Arabanın içinde ağır bir sessizlik oluştu. Beş saniyelik tuste 14.2024 yılındın beri Bkie0k Krallık Bifbıkanlığı görevi yürüten liyaM^

taamın ardından Fırat, "Tamam, görüşürüz/ derken ses tonu hiçbir duyguyu açık etmiyordu. "Jack biz sahadayız?

"Orada görüşürüz? Jack görüşmeyi sonlandınnca anlayışlı ifa-
deyle kısa bir an Sanem'e baktı. "Linda meselesine mi takıldın? Ada-
sın işi herkesten şüphelenmek, takılma?

Onu anlamaya çalışan Jack'in sözlerinden çok kendinden ödün
vererek onu teselli etmekle uğraşmasına minnettar olsa da Sanemi
İkna etmeye yetmedi.

Teşekkür ederim. Beni burada indirir inisin?"

Jack denileni yaptı ve sadece, "Görüşürüz? deyip arabadan
inen Sanem'in ne yöne gideceğini görmek istedi. Ne var ki işlek cad-
dede arkasında biriken araçlar ona izin vermedi. Kadın için üzgündü
ancak elinden onun için bir şey gelmezdi. Yanıla yanıla yolunu illaki
bulacaktı.

Sanem yeni bir şey inşa etmek için çıktığı yolda yine eskiyle hır-
palanıyordu. Bu yalnızlık ve güven sorununu aşamadığı sûrece hır-
palanması sürecekti. Hem de başkası değil kendi kendine bu eziyeti
yapacaktı.

Ne kadardır yürüyordu? On dakika? On saat? Hangi yollardan
Seçmiş, kimleri görmüştü, bilmiyordu. Çünkü anlamıyordu. Yedi
jıldır özel dedektif olmak için uğraşıyordu. Meğer yetersizmiş. Daha
ta yakın arkadaşım korumayı bile başaramıyordu.

Zihninde ona Linda'nın suçlu olabileceğini, kesin kanıt olmadan
onu aklamamasını söyleyen sesten de kendinden de nefret ediyordu.
Tam kalbiyle aksine inansa da mantığı durmuyor ve Linda'nın adını
tekrarlayıp duruyordu.

Eğilip ellerini dizlerinin üzerine koyup düşmemek için yine
kendiliden destek aldı. Gözyaşları hıçkırığa dönüşürken etrafındaki
Basanlar yanından geçip ondan uzaklaşmaya başladı.

Sevdiği, güvendiği ve iki yıldır tek ailesi olan Unda'nın İni iyin içinde olduğunu düşünmek w duymak istemiyordu.

Bugün Londra'nın sıcak bir günüydü ne var kİ Sanem kutup buzulunun içine düşmüş gibi donduğunu hissetti. İçi ürperdi. Kalbi görevini yapmayı reddedercesine sanki atmayı bıraktı»

Hayatı boyunca hiçbir şeyin hakkını veremeyen Sanem bununla nasıl baş edecekti? O, dayısı tarafından öldürülen Kevin'ın annesi* nin ihanetini bile affedememişti. Bununla baş edebilmek için destek almak zorunda kalmıştı.

Artık kendini taşıyacak hâli ve gücü kalmayınca önce ellerini dizlerinden çekti, sonra da onu taşıyamayan bacaklarını serbest bırakıp yere düşmeyi göze aldı. Her şeye hazırlıklı hâlde yer çekimine karşı yenilgiyi kabul edip kendini boşluğa bıraktı.

Beline dokunan eli, hemen ardından güçlü kavrayışı hisset* tiğinde sanki kafesinden alınıp özgürlüğüne gönderilen kuşun kanat çırpması gibi kalbi yeniden atmaya başladı. O anla birlikte tüm renkler geri geldi. Buna sebep olanı, düşerken onu yakalayanın kim olduğunu görmesi gerekmiyordu. Bu dokunuşu, kokuyu ve hissi biliyordu. Bu, onun yaşam kaynağı olan adamdı.

Fırat için verimli bir gün olmuştu. Yanna hazırды. Hem be- densel hem de mentol olarak. İçinde onu huzursuz eden şüphe ve kontrol sorununu sızı şeklinde hissetse de kendine olanı güvençle üstesinden gelmişti.

Çalışmalarının sonuna doğru verdiği arada avukatıyla görüş* müş, evliliklerinin Türk yasalarına göre de onaylanması için hazır- lıkları hızlandırmasını istemişti. Sonra da Tanem ile iletişime geçip babasına evliliğin bildirilmesi için gerekli belgeyi Sanemce vermesini söylemişti. Fırat veremezdi. Sanem onu dâhil etmedikçe işin içinde olduğunu belli edemezdi.

Geriye adamın karşı hamlesini beklemek kalıyordu ki Fırat'ın femhi »essizce kabullenmesinden yanaydı.

Tanem sürekli ona teşekkür edip durmuştu. Ona buna gerek otadığını anlatmaya çalıştı. Bu karan kendi için almıştı, kimseye şilik olsun diye değil. Sanem'in annesi Nesrin Hanım'ın mutlulukla karışık ağlayıp durduğunu da öğrenmişti bu sırada. Sanem'in hiçbir aranda yanında olmamış bu kadının, kızının nikâhını görememiş otatan dolayı hayıflanmasına üzülemiyordu. Eğer Sanem'i ikna etmeyi başarabilirse Türkiye'de büyük bir düğün yaparlardı.

Genç kadın değişmeye çalışıyordu, bu da herkesle ve her şeyle araştırması için Fırat'a güç ve istek veriyordu. Sanem'in sabahki hâli ben sevimli hem de yorucuydu. Belli ki evliliği çok yanlış yorumlamış, kendini geyşa¹⁵ rolüne kaptırmıştı.

Suratında beliren sırtış Fırat'ın aslında memnuniyetinin nişajı. Sadece genç kadının yorulmasını ve erkenden pes etmesini ödemesi gerekiyordu.

Birbirlerine ait olduklarını göstermenin başka yollar da vardı ve Fırat'ın tercihi onlardan yanaydı. Mesela yataktaki uyumları ilk seçeceği olurdu.

Duygularını uçlarda yaşayan Sanem'i, zor anlarında sığındığı hırçınlığından ayırması gerekiyordu. Bunu yaparken de dikkatli olması şarttı. Yazık ki Sanem duygular konusunda tahmin edilebilir şekilde davranmıyordu.

Diyetisyeninin yerine Sanem'in hazırladığı yeşil renkli suyu içerken tadı ona öncekilerden çok daha iyi gelmişti. Programına hız taneden devam ederken Arthur gününün daha da güzelleşmesini sağlamıştı. Nihayet ressam Michael'ı bulmuşlardı.

Olan biteni artık öğrenmişti. Adamın dolandancı olmadığı orlay çıkmıştı. Evine hırsız girmiş, bu sırada telefonu dâhil her şeyi çakılmıştı. Bu yüzden Sanem'i arayamamıştı. Onu bulmalarından W gün önce bir şekilde Instagram üzerinden arama yapmış ama hç kadına ulaşamamıştı. Üstelik bu sırada canhıraş bitirmeye gay-

^■İyospda 17. yüzyıldan itibaren eğlence hayatında erkeklere eşlik eden, sanat vtak donanmış, hizmet odaklı kadın

ret ettiği çalışma da zarar görmüştü. Ressam, en çok buna sıkılmış çünkü dolandırıcı gibi görünmek istememişti. Bu sebeple adam. St neme' ulaşana dek bu durumu telafi etmek istemişti. Elindeki kartlı imkânlarla Amelia'nın zarar görmeyen bir fotoğrafından önce km kalem çalışmış, sonra arkadaşından ödünç aldığı boyalarla resmi renklendirmişti. Kalan giysilerini de satarak resmi, profesyonel ortamda yapay zeka il canlı bir kadına ait fotoğrafa dönüştürmüştü.

Adamın çabası takdirlikti ve düştüğü durum üzüntü veririydi Bu yüzden Fırat adamın hesabına hatırı sayılır bir miktar para goderdi. Arthur'a da ona bir telefon vermesini ve hattını yenilemesini söylemişti. Ressamdan da Sanemi aramasını İstemişti.

Bu işe karıştığını tabii ki genç kadına söyleyecek değildi ki ta konuda ressamı da tembihlemişti. Geriye Knox ile görüşmeleri beklenenden uzun süren Sanem'in ne yaptığını öğrenmek kalmıştı

Jack ona ıktıklarım ama Sanem'in keyifsizliğini haber \tM mesajı gönderdiğinde onların da kulüpteki işleri bitmiş, sahaya çıkmışlardı. Fırat huzursuzluğuna yenik düşmüş ve Sanem'i aramıştı Telefonu kapalı olunca Jack'e ulaşmış fakat genç kadının eve gelme* yeceğini söylediği sesinin tonundan hoşlanmamıştı.

Sadece üç dakika sonra Jack onu tekrar aramış ve Sanemin alakasız bir yerde indiğini ve iyi görünmediğini anlatmasıyla g«K kadını takip etmesini, ona da canlı konum göndermesini rica etmişti.

Yirmi dakikalık stresli yolcuğun ardından Sanem'i gördüğünde rahatlayacağını sanmıştı. Lâkin genç kadını ellerini dirine dajunş hıçkırıklarla ağlarken gördüğünde hızla gelen bir kurşunu beñse yemiş gibi donakalan Fırat'ın içindeki güdü neyse ki çabuk topar* lanmasını sağlamıştı. İyi ve mutlu olması için uğraştığı genç bAs bu hâlde görmek onu bir kurşun darbesinden daha fazla yarılanış ve fkelenlemiřti.

Akan trafiği umursamadan yola atladı. Arabalara aldırmada» hedefine kilitlenmiş bir ok gibi ondan başka kimseyi görmeden ge* kadına doğru ilerledi. Sanem'in ellerini çekip düşmek üzere olduğunu gördüğünde son üç adımı bir saniyede atıp genç kadını WJB-

den yakaladı. Sonra aynı hamleyle onu kendine çevirip kolları arasını ıMı ve göğsüne dayadı.

Küçük hareketlerle parmaklarını sırtında dolaştırdığı genç kakun kulağına doğru rahatlatıcı ve ikna edici bir şekilde, “Ben ya- undayun. Geçti artık/ dediğinde Sanem ona inanmış olmalıydı ki hem ağlamayı hem de titremeyi bıraktı.

Yolda hiç konuşmadılar. Arthur’un kullandığı arabanın arkasında oturan Fırat, Sanem’i bir anlığına dahi yanından ayırmadı. Öte yandan sakinleşip rahatlamasına izin verdi. Ancak genç kadını neyin bu hâle getirdiğini öğrenmek için duyduğu merak içini kemi- ri)wdü. Güçlü ve dik görünmek için çabalayan genç kadın kendini neden bırakmıştı?

Eve vardıklarında arabadan inerken gözleri elini tuttuğu Sa- nem’in gözleriyle buluştuğu an içinde kopan hiddetli fırtınayı bas- tırması hiç kolay olmadı. Gözlerinin yeşili küçülmüş ve kalanı kıp- kırmızı olmuştu. Beyaz teni İse daha da beyazlamıştı.

Yakınında tuttuğu kadınla eve girerlerken Arthur, “Jack’in ya- nma geçiyorum, birkaç saate hep birlikte geliriz/ dedi mahcup hâl- de. Tann maç günü. Bu gece burada kalalım.*

Fırat başım sallayarak önce teşekkürünü belli etti. “Tamam.”

İçeri girdiklerinde Sanem nihayet hayat belirtisi gösterip durdu re yüzünü kaldırıp Fırat’a baktı. “Yine sorun çıkardım, değil mi?”

Tine. Sorun. Sen? Fırat hafifçe başım eğip gülümsedi. “Haya- tının anlamı, üç kelime?

Sanem de ancak üzüntüyle karışık dudaklarını hareket ettirip, ‘Neyse ki arada bir seni eğlendirebiliyorum/ dedi ve yürümeye baş- Udi. Yüksek tavanlı geniş salondaki uzun koltuğa kendini bırakıp başım geriye attı. “Hayatı boyunca etrafındakilerin başına dert olan biriyim?

*Bu da oldukça istikrarlı ve meziyet isteyen bir iş?

"Değişik bir motivasyon konuşması oldu.**

Fırat genç kadına cevap vermek yerine mutfak bölümüne geçi) onu yalnız bıraktı. Su kaynarken dolaptan kediotu kökü çamlık de bardak çıkardı. Sanem*e büyükçe bir dilim çikolata da iyi geM ama maalesef evinde bulunan bir şey değildi. Acil durumlar için bi-ter çikolatalı bar vardı ki bundan daha acil bir durum olmazdı.

Tepsiye demliğı, bardağı ve çikolatayı koyup tekrar Seneni yamna vardı. Taşıdıklarını sehpanın üzerine bıraktı, genç kadına elini tutup başını kaldırması için onu destekledi.

"Biraz çay iç ve çikolata ye."

"Yarın maç varken sana bakan ben olmalıydım.**

"Evli olmanın güzel yanı da budur. Sıra yok, kimin ibtiyaa vara öncelik onun.⁰

Sanem yalvaran ve hüznünlü gözlerle ona bakınca Fırat Umumi-ye kapılan yüreğinin köpürdüğü hissetti.

Sakin kalabilmek için dişlerini sıkarak Fırat sarıldığı genç kadını göğsüne hapsetti.

Tenine değen rüzgârdan dahi Sanemi korumak için çırpınıza ona yeterince iyi gelememiş olmak Fırat'ı hem öfkeliendiriyor bem de kızdırıyordu.

Bir eli sırtında dururken diğeriyle saçlarını okşayıp sakini ve ge-ven veren ses tonuyla, "Ben yanımdayım. Hepsi geçecek," diye tek-rarladı.

Ufak hareketlerle yanında olduğunu beden diliyle söylercesikK sırtına minik vuruşlar yaptı. İkinci dakikanın sonunda ruhili Sa-nem hayat belirtisi gösterip kıpırdandı ve bir kedinin mayışıklıgñii ses çıkarak adama sokuldu.

Fırat da başının üzerine dudaklarını değdirip kısa tur süre öy-lece bekledi. Kollarını çekip başını eğdi ve göz göze geldiler. Gülü» sedii. Hemen ardından da uzanıp genç kadının dudaklarını IMÜ dudaklarının araşıma aldı. Şehvetten uzaktı. Ona onunla olduğuna diğeri hiçbir şeyin bu andan daha kıymetli olmadığını anlatan W öpücüktü. Sonra onu tekrar öptü.

Sanem'in uçurumdan yuvarlanmaması, onunla kalması için teşvik eden sıcak temaslardı bunlar. Yavaş, nazik ama a lı ı arttıran t erden.

Genç kadının alt duda ını a zının içine alıp emerken nihayet Sanem de ona karşılık vermeye başladı. Birbirlerine   st nl k sa la-
N)3 çalışmadan ahenkle hareket ediyorlardı.

Artık durmalan gerektikleri yeri kaçırmaktan korkan Fırat onu öpmeyi bırakınca nefes nefese kalmış Sanem de durdu. Alın*
lanrı birbirine dayayıp kalp atı larının normale dönmesini bekle-
dikleri yarım dakikanın ardından ilk konuşan Sanem oldu. "Te ek-
k r ederim."

"Hadi artık, so umadan  ayı i ."

Adama bakıp ona uzattığı bardağı aldı. Tadı için i ti i en kötü
 ey diyebilirdi. Ama sıcak sıvının boğazından geçip içinde dola ır-
ken geride bıraktığı his onu memnun edince    büyük yudumu üst
 ste içti ve ardından bardağı sehpaye bıraktı.

Nihayet Fırat, "Ne olduğunu benimle payla acak mısın?" diye sordu.

Sanem onunla paylaşmaya istekli olsa da utancını  nleyemi-
yordu.

" nce annem, sonra babam, ardından  lke de i tirmeye giden
bir depresyon..." Sanem ilk defa yüksek sesle söylediği duygularının
detaylarını duymaktan ho lanmamı tı. Ba ım e di ve sustu. Bir ge-
cede her şeyi terk etmiş ve kilometrelerce uzağa gelmeye karar ver-
mi ti. Zor olacağını biliyordu ama bu kadar zorlanaca ım tahmin
etmemişti.

Devam etmeye gücü yokken Fırat ba ının tepesine bir öpücük
daha bırakıp elini tuttu ve "Yanımdayım," demesine sıktı. Adam bel-
ki koBU manu tı ama dokunu larının sıcaklığı, samimiyeti ve etkisi
onlarca kelimedenden daha güçlüydü.

" ok fazla şey yaşadım ve yaşıyorum." Minnetle Fırat'a bakıp
gülümserken Sanem derin bir nefes alıp devam edebilmek için g  
topUdj. "Ama her defasında yeniden ba lamama tur yolunu bulabil-

dini.” Sanem soluklanmak için kısa bir cs verdi. “Tüm bunların içerisinde belki de hayata devam etmemin sebebi dedektif olma isteğimdi. Fakat Knox ile konuşurken aslında yetersiz olduğumu anladım*

“Adamın senin yaşından fazla tecrübesi var. Onunla kendini b* yaslayamazsın!”

Sanem olumsuz anlamda başım salladı. "Kıyaslamadım. Adam bana öyle olduğumu gösterdi. Ayrıca ona anlatırken emin değildim. Sadece onun karşısında bir şeyler söyleyebilmek için Amelia'nın katilinin seninle uğraştığını anlattım."

“Tabii» adam da sana bunun ne saçma bir fikir olduğunu söyledi."

Bir kere daha kafasını sağa sola sallayan Sanem» "Hayır," dedi ve özür dilercesine devam etti. “Ne kadar mantıklı olduğunu anladun. Senin hayatına girerek başına bela açtım. Bu da yetmezmiş gibi kendi ellerimle Linda'yı Knar'un önüne attım." Dehşetle büyüye» gözlerini Fırat'ın gözlerine diken Sanem o anı tekrar yaşıyordu sanki. “Ve ben onu koruyamadım. Savunacak tek söz söyleyemedim. Daha kötüsü Knox'un beni Linda'nın bana ihanet ettiğine neredeyse inandırması oldu."

Fırat'ın Sanem'e sormak istediği onlarca sorusu olsa da onu yormak istemiyordu. “Amelia'nın bir katili olduğundan emin bile değilken buna üzülmen beni şaşırtmadı," diyen Fırat genç kadının elini tuttu ve ayağa kaldırdı. “Hadi, odanın hakkını vermeye gidiyoruz. Ancak her şeyden önce teşekkür ederim."

“Peşine bir katil taktığım için mi?"

“Evliliğimize beni inandırdığın için»" diyen Fırat'a Sanem beş gözlerle bakınca adam sözlerini açıklamak zorunda kaldı. “Evliliği tam da böyle yapar. Yaşadıklarını, hislerini, aklından geçenleri eşiyiyle paylaşır."

14. BÖLÜM

Hakkını vermeye gittikleri odanın çalışma odası olduğunu düşünmemiştir. Fakat Sanem itiraz da etmedi. Fırat yine aynı koltuğa oturdu ve dersi dinlemeye hazır bir Öğrenin gibi yönünü üç ayn panonun önünde duran Sanem'e çevirdi.

“Bildiklerimi sana özet geçeyim. Düzeltmek istediğin bir şey otursa müdahale et ve sonraki gelişmeleri anlat.” Fırat ayağa kalkıp kutudan bir kağıt ve bir kalem alıp tekrar oturdu. “Bu arada aklımıza takılanları not alalım. En sonunda karşılaştırıp onlara cevap irayalım.”

Kara tahtanın önüne geçen Sanem kendi alanını belirlemek için boş kalan küçük bir yeri çizgilerle ayırdı. “Ben de burayı kullanacağım.*

İkisi de hazır olunca Fırat, “12 Haziran'da Amelia Smith adıyla bir bostele giriş yapıyor,* dedi ve kararlılıkla devam etti. “20 Haziran'da ölü olarak bulunuyor. Sonrasında kendiyile ilgili bilgileri umdurduğunu öğreniyoruz. Elleri yanık ve yüzünde kesikler var. Üzerindeki etek, tişört ve iç çamaşırı haricinde ona ait hiçbir şey bulunamadı.*

Fırat'ın, “Oldu mu?* dercesine baktığı Sanem, “Harika gidiyor-
auu Devam et,* dedi.

“Seçtiğin kelime ve vurgulara dikkat edersen sevinirim.*

Nihayet içten gülüşü geri gelen Sanem tüm kanının yanaManai hücum etmesini önleyemedi. “Dersi kaynatmadan lütfen.*

“Sen ortada bir katil olduğuna eminsin.” Sanem İtiraz etimi İçin hamle yapamadan Fırat cümlesini düzeltti. "Neredeyse emin» Olayların paralelinde yaşananlara geçelim.” Sanem akıllı tahtanı önüne geçerken Fırat da konuşmasına kısa bir es verdi. “Senin An* lia ile tanışman 23 Haziran’da oklu. Biz karşılaştıktan iki gün soon ve ilk randevu günümüzde de...”

Sanem sağ kaşını havaya kaldırdı. “Randevu mu?”

“Kelimelerden ziyade anlatılmak istenene odaklanabilir misin?*

diyen Fırat kaldığı yerden devam etti. “Amelia ile tanışıp benim yıl- lıma geldin. Birkaç gün sonra hostele gittin. O gece biz görüştük, sabahında benim gazete haberim çıktı ki onu turnuva öncesi komplo olarak değerlendirdik. Sonrasında ikimizin fotoğrafları yayıalui Bu arada sen ressam ayarlamaya çalışıyordun.”

Fırat aniden konuşmayı bıraktı. Yazması gereken bir soru okh- ğunu ona fısıldayan içindeki sese odaklanmak istese de aklına res- sam Michael geldi. Sırası değildi ama fırsatını bulup Sanem’e telefo- nunu açtırmak, ressamın ve avukatın ona ulaşmasını sağlamalıydı.

Fırat’ın kaşlarını çatmış hâlde bir detayın peşinden giderke# kaybolduğunu fark eden Sanem dayanamayıp, “Ne oldu?” diye sordu.

Bu soruya bemen cevap vermesi gerektiğini İnlen Fırat adreoık sayesinde zihnindeki soru silsilesinden kurtulup kendini belli etti.

“Amelia 20 Haziran’da bulunmuş ama sen 23 Haziran’da ocuk- la tanışmışsın. Neden?”

önce sorunun ona anlatmak İstediğini düşünen Sanem SODA detaylara indi. “Alex otopsiyi ancak tamamlamıştı ya da sanının dik- katimi çekeceğine ancak karar vermişti.”

“Şüpheli görünmeyen vakalarda otopsi yapılıyor mu?”

Fırat'ın yorumuyla Sanem gerildiğini hissetti. “Yüksek doı sa- kinleştirici ve tek bir iğnç deliği izi... Bana oldukça şüpheli p&’

deden elini beline koydu, çenesini havaya dikti ve gözlerindeki tim sıcaklığın yerini buz gibi bir bakış aldı. “Alex’ten mi şüpheleniyorsun?”

“öyle bir şey yapmıyorum, aklımdaki soruyu dile getiriyorum.”

"Aynısını ben Jack için yapsam ne hissedersin?"

Fırat tek omzunu havaya kaldırıp indirdi. “Eğer bir şekilde şüpheye maruz kalacağı bir durum olsaydı onu aklamaya çalışırdım.”

"Merak etme, ben de aklayacağım." Sanem tam arkasını dönüp tahtaya not alacaktı ki vazgeçti. “Ayrıca bence Jack de gayet şüpheli olabilir. Sürekli yanımızda. Eğer biri bizi takip ediyorsa ondan daha avantajlısı olmaz."

"Fotoğraflarımız çıkana kadar bizi bilmiyordu bile."

“Onun derdi belki de sensindir. Yaşadığı talihsiz sakatlıktan dolayı tam zirveye tırmanırken hikâyesi bitmiş. Oysa daha genç...”

"Hayattan intikam almak için benimle uğraşiyor."

Fırat kesinlikle onunla dalga geçiyordu ki Sanem de ciddi değildi. Sadece düşünürken mantıklı gelmişti, kelimelere dökünce değil. Yine de "Neden olmasın?" dedi.

“Çok fazla dedektif filmi izlemişsin. Üstelik bu tezin sadece senin ne kadar çaresiz olduğunu gösteriyor.”

Başını geriye atıp kahkahası odayı dolduran Sanem, “Nasıl oluyormuş?" derken hâlâ gülüyordu. “İkna edici bulmasan da Jack hak-hoda olumsuz bir şeyler duymak seni sinirlendirdi.”

Fırat da sakince arkasına yaslandı. “Kabul, aynen öyle oldu. O zaman neler olduğunu bulmayız ki arkadaşlarımız temize çıksın.”

"Aslında bizim uğraşmamıza gerek yok. Bir haftaya kalmaz Knox seninle uğraşanı hatta belki Amelia’yı bulacaktır. Adam çok iyiydi ya!"

Kıskançlık canavarı gelip Fırat'ın tam kalbinin üzerine oturunca tekrar yerinde dikleşti.

“Yanımda başka bir adam için, çok iyi ya gibi bir ifade mi kulhadır

“Nasıl bir ifade kullanmamı Önerirsin?”

“Tercihen hiç!*

Sanem Öne doğru bir adım attı. Yine o parıldayan bakımlın pti gelmişti.

“Kıskandın mı?*

“Kıskançlık öz güven eksikliğinin dışı vurumudur. Sence bema bir eksikliğim var mı?*

“Sözlerinle gözlerin aynı şeyi söylemiyor.”

Fırat da ayağa kalkıp bir adım öne çıktı. “Sana ne kadar iyi te adam olduğumu kanıtlamam gerekecek!”

“Her konuda iyi olamazsın Fırat Dağlı.”

“Fırat Dağlı ile olumsuz kelimeleri aynı cümlede kullanmak anlam bozukluğuna yol açar.” Fırat bir adım daha attı. Büyük avuonü Sanemin yüzünün sağ taralını avuçladı. “Hem beni bir başkası^ kıyaslamana izin verecek değilim.”

“Olsun, sen yine de öp beni.”

“Bunu yapacağımdan emin olabilirsiniz!”

Fırat tüm açlığım ve içinde biriken huysuzluğunu bastumâ için eğilip dudaklarım genç kadının dudaklarıyla birleştirecekti M odanın kapısı çaldı. Hemen ardından da Jack'in, “Orada mısnu/ diyen sesi duyuldu.

“Lanet olsun!” Öfke nidasıyla geri çekilen Fırat çok mutsuzda

“Sana onun bizi takip ettiğini ve seni kıskanıp mutluluğuna gör diktiğini söylemişim.”

“İnan, ikna olmak üzereyim.” Fırat geri çekildi. “Gel Jack, buradayız.”

Yann saat 17.00'de Fırat'ın maçı vardı. Adamı daha fada q* Uyumazdı. Onunla beyin jimnastiği yapmak zihnini açıyor oka a Fırat'ın artık gitmesi gerekiyordu.

"Telefonunu aç, sosyal medyadan uzak dur!"

Kapıdan çıkmak üzere olan Fırat'a, "Hayranların çok sinir borucu," diyen Sanem yine öfkelenmişti. "Beni kalmaya çalıştığım hanımefendi çizgimden çıkarmak için zorluyorlar."

"Yazılanlara aldırış etmemen tercihim. Ancak içinden nasıl gelijona öyle davran."

"Alice seninle aynı fikirde değil."

"İyi de ben Alice'e bu yüzden para ödüyorum. Sen yapacaksın, o düzeltecek."

Sanem tam manasıyla sıttı. "Kazandığı parayı hak etmesi için elimden geleni yaparım."

Kapıdan çıkıp gözden kaybolan Fırat, "Telefonunu aç," dedi yüksek sesle. "Ve sosyal medyadan uzak dur."

Bu adam onu deli ediyordu. Hem de her anlamda... Ona söylemeni yapmaya hazır olan Sanem ilk iş olarak telefonunu açtı. Yığılan bildirimleri görmezden gelmek için telefonun sesini kısıtı. Masanın ucuna bırakıp az önce Fırat'ın oturduğu koltuğa yerleşti ve geniş açıyla üç panoyu birden yavaşça gözden geçirdi.

Çok fazla detay vardı aslında -ki çoğunu az önce Fırat saymıştı. Sadece bir tanesinin sebebini bile yakalasa diğerleri de peşinden çorap söküğü gibi gelecekti. Ama hangisi?

İlk turunda zihninin içinde bir şey çağrışmayınca ikinci ve hiç ara vermeden üçüncü kere panodaki fotoğraf ve notları gözden geçirdi

Her defasında aynı sonuçla karşılaşınca sorunun kendinde değil baktığı yerde olduğunu düşünmeye başladı. Yerinden kalktı. Olayları 12 Haziran'dan ya da daha öncesinden başlayarak ele alması ilk halasıydı. Onun 20 Haziran'dan... Başını salladı ve yüksek sesle, "Hayır," dedi. 23 Haziran'da... Amelia'nın varlığının onların haşatını etkilediği günün tarihi.

Yana doğru attığı iki adımla kara tahtanın önüne geçti. Yapılacaklar listesini taradı.

Daha önce karakola gidip vakayla ilgilenen polisle görüşme-

yi düşünmüştü. Sonra bir dosya açılmadığını, polisin olayı hem kapattığını öğrenince bu fikri bir süre crtelemişti. Nihayetinde de tamamen aklından çıkmıştı. Yann sabah ilk iş karakola gidecekti. Sonra Fırat'ın maçım izlemeye yetişirdi.

Bir anda kaybettiği heyecanını yeniden bulan Sanem'in zihninde bir anı belirdi.

Formun fotoğrafım çeken polis iki saa t sonra kızın ölü bedenini torbayla dışarı çıkarırlarken yanımıza geldi ve o söyledi.

Hosteldeki çocuğun -ki artık onun adını öğrenmesi gerekiyordu- cümlesinin öznesi olan polisi bulmalıydı. Belki de onun fark ettiği bir detay vardı. Yoksa neden otopsi işteşindi?

Akşam dokuz, birini aramak İçin geç bir saatti ama o kişi kesiflikle hosteldeki çocuk değildi. Heyecanı azalmadan masanın üzerine bıraktığı telefonu aldı. İnanılır gibi değildi, kısa sürede yine onlara bildirim gelmişti. Merakına yenik düşüp neler olduğunu tararken cevapsız aramaya denk geldi. Nihayet şans ondan yana dönme)» başlıyordu. Arayan Michael'dı.

Başka hiçbir şey düşünmeden onu geri aradı. Ellerin titrediğini ve kalbinin büyüdüğünü hissediyordu. Üçüncü çalışta telefona açan Michael, "Nihayet!" diye karşıladı onu.

"Asıl sana nihayet! Bir günde dönüş yapacağını söyledin, bir hafta oldu. Üstelik sana ulaşamadım. Beni dolandırdığını düşünüp senden umudu kesmiştim. Umarım iyi bir açıklaman vardır. Kıttı daha iyisi, dilerim fotoğraflar hazırdır."

"Seni çekmek için bir biradan fazlası lazım. Ne olur ne obur evren beni ciddiye almasın diye arkadaş olabileceğimizi söylediği* kısmın silinmesini talep ediyorum."

"Sen de benden farklı sayılmazsın." Sanem aklını toplamak btercesine başını salladı. "Neyse... Fotoğraftan hazırladın mı?*

"E-posta adresini kontrol et. Az önce gönderdim * ,

"Nasıl? Paranın kalan kısmını almadan mı?"

"Herkes gibi ben de sosyal medya ve spor haberlerini takip ediyorum. Kim olduğunu biliyorum. Beni kazıklama şansın >4.'

Hemen bilgisayar başına geçen Sanem açma düğmesine basarken, 'Fotoğrafla ra baktıktan sonra havale yaparım/ dedi.

"Yaşasaydı bile daha iyisinin olamayacağını garanti ederim.*

"Söylesene, neden bu kadar geç döndün hana?"

"Uzun hikâye ama benden kaynaklanmadığını bil. Evime hırsız prdi. Her şeyimi çaldı."

"Affedersin, üzıldüm."

"Sorun değil, toparladım." Acelesi varmış gibi davranan Michael konuşmayı sonlandırmaya hevesliydi. "Sen incele, bir şey olursa haber verirsin. Yoksa da paramı gönderirsin."

Sanem'ın, "Hoşça kal," demeye fırsatı olmadan adam görüşmeyi sonlandırdı. Tüm algı ve hevesini, göreceği fotoğraflara yönelttiği için sorgulamadan telefonu masanın ucuna bıraktı.

Yerinen insan, ölmüş demektir. Yetinmemeyi sağlayan güç de umuttur. Sanem çok defa vazgeçmenin kıyısına gelmiş ama yine de umut etmeyi hiç bırakmamıştı.

"Çok güzel." Birinci fotoğrafı açtığında Sanem'ın akimdan geçen ve istemsizce dilinden dökülen ilk kelime bu oldu. Uzun kestane rengi saçları, ela gözleri, buğday teni, çıkık elmacık kemikleri, dolgun ve gülümseyen dudaklarıyla kesinlikle *güzel* sıfatını sonuna kadar hak ediyordu. Portre fotoğrafı o denli canlıydı ki sanki biraz daha zorlarsa onunla konuşabilecekti.

İkinci fotoğrafta ayaktaydı, kollarım yana uzatmıştı. Onu bu duruşla otopsi masasında görmüştü. Oysa şimdi ayakta ve ona, "Hadi, yap şunu!" dercesine bakıyordu. Etiket kesilmiş kot eteği yeni alınmış gibi üzerindeydi. Uzun ve düzgün bacaklarını ortaya çıkarmış, askılı bluz ile kombini tamamlanmıştı.

Sanem elini uzatıp parmaklarını bilgisayar ekranında gezdirdi. Ona sarılmak istedi. Canı çok yanmış mıydı? Korkmuş muydu? Keşke Amelia'ya, "Gececek," diye üsıldayabilse, keşke hepsi geçse de

kötü bir kâbustan uyansa. Turist olarak geldiği ülkeden biriktirA-
ğı güzel anılarla evine dönebilseydi. Saçları lıcyazlayana, pürüizâ?
teninde yaşlılık benleri oluşup kınşana, gözleri kataraktan dolayı
rengini kaybedene kadar ve acı tatlı, mutlu hüznü binlerce anı Ü
riktirebildiği bir hayatı yaşayabil şeydi.

Ağlamak üzere olduğunu fark eden Sanem gözlerini kırıp
daldığı melankoliden kurtulabilmek adına silkelendi.

Saat çok geçti, Fırat'ı uyandırma şansı yoktu ama Tilgate'ltb
Eliz'e fotoğrafı göndermek için büyük bir istek duyuyordu. Hızlı dü-
şünmesi ve doğru karar vermesi gerekiyordu.

Bilgisayara yüklü WhatsApp uygulamasını açıp Eliz'in nı>
rasuu buldu. Hızlı düşünmüştü ama Sanem'den her zaman doğn
karar vermesi beklenmezdi.

*Selamlar, ben Fırat Dağlı. Rahatsız ediyorum ancak yom
maç günü, sizinle iletişime geçemem diye bu saatte ulaşmak zorun-
da kaldım. Aradığımız kadının fotoğraflarını gönderiyorum p»
di. Onu tanıyor musunuz? Değilse de onu tanıyan birini bulabibv
şansınız olursa beni çok mutlu edersiniz.”*

Önce mesajı, sonra da fotoğrafları gönderen Sanem nasıl be
karşılık alacağını bilmiyordu. Fırat artık evli bir adamdı. Ondu
umudu kesen kadın belki de mesajı görmezden gelecekti.

Ekran önünde bir süre bekledi fakat mesajının görüldüğüne
dair bir hareketlenme olmadı. Beklemek ya da devam etmek arasta-
da birkaç dakika bocaladıktan sonra aklına hosteldeki çocuk gütt
Tarayıcıda WhatsApp'ı kapatıp telefonunu eline aldı.

Daha ilk çalışta çocuk, “Ben de seni arayacaktım,* dedi»
ara vermeden devam etti. “Yalnız saat geç oldu diye sabaha b*
Takmıştım.”

İğnelemesi çok açıktı. Sanem ona yenilecek değildi. “ Birbiri»**
istediğimiz saatte arayabiliriz. Ben öyle yapıyorum mesela.*

“Aklımda olacak. Sen beni neden aradın?”

“Amella He ilgili sizinle konuşan polisle görüşmem lazım. Benimle gelir misin?”

•Neden gelmem gerekiyor?”

•Çünkü ben onu tanımıyorum. Fakat sen onu görünce tanırırsın.”

•Haklısın. Hem daha iyisi, adını soyadını biliyorum.”

Sanem sessiz bir çığlık atıp yumruğunu havada salladı. Bu gece muhteşem bir geceydi. “Bunu evet olarak kabul ediyorum.”

"Hımm!" diye anlamsız bir ses çıkaran çocuk belli ki kolayca teslim olmayacaktı. “Bugün, 'Şöyle bir haberlere bakayım/ dedim. Acayip şekilde sürekli karşıma çıktın.”

“Anlaşıldı, yeni bir şey isteyeceksin.”

"Tanınan bir sporcunun gizli sevgilisi olmak başka karısı olmak başkadır.”

Sanem asıl duygunun şu an için paniklemek olduğunu bilse de Fırat Dağlı'nın karısı diye bahsedilenin kendisi olduğunu bilmek su*ra tında apul bir sırtış yaratmıştı.

“Para mı isteyeceksin?”

“Fırat Dağlı ile tanışmak ve seninle vlog* çekmek.”

“İstediğin kadar para vereyim. Nakit. Hemen!”

“Yıllardır fenomen olmak için uğraşıyorum. Şimdi şans kapıma gelmişken onu parayla satmaya niyetim yok.”

Başkasının şansı olmak değişik bir duyguydu ve Sanem'in hoşuna gitmişti.

“Benimle karakola gelip polisle konuşmamı sağlarsan yarınki maça birlikte gider ve benimle ekip locasında oturursun. Ha, bir de beni hostele sokacaksın.”

16. İngilizce'deki "video blog" ifadesinin kısaltılmış hâli. Türkçe'ye "video günlük* olarak çevirmek mümkün, internetin geniş kitlelere yayılması, video pay-kpm platformlarının popülerleşmesi ve pazarlama amaçlı da tercih edilmesiyle birlikte ün kazanan video günlükler, bunun çok daha öncesinde kişisel arşiv aaoüğüia da kullanmıyordu. Kişisel hayatlarını ve ilginç deneyimlerini kaydeden kiplerin yanı sıra iş amaçlı olarak araştırmacılar ve diğer çeşitli meslek gruplarınca 4a tercih ediliyordu. Çok daha geniş konulan içine alan bir içerik türüne dönüşen video günlük tarza televizyondaki reality showlara ve belgesellere benzetilebilir.

"O kolay, zaten ben de seni bu yüzden arayacaktım. Bıbımp-
nın sabah olmayacak. Önce hostele gel. Sonra karakola, oradm k
maça gideriz."

Kulağa mantıklı gelse de uygulamada sorun vardı. Fırat'a bwi
nasıl söyleyecekti? Emily ya da Linda'ya haber vermemişti. Bir kip-
lik hakkını istediğinden yana kullanabilirdi. Hem Fırat ona izin iste-
mesine gerek olmadığını söylemişti.

"Anlaştık. Sabah sekizde yanımdayım." Çocuk telefonu kapata-
caktı ki Sanem, "Sana hosteldeki çocuk demekten yoruldum. Ad»
ne?"

"Hector."

"Memnun oldum Hector." Çocuk karşılık vermeden telefon
kapatsa da bu Sanem'in keyfini bozacak kadar önemli değildi. Yana
bir şeylerin değişeceğine dair güçlü bir inancı vardı.

Uyuyan Güzel masalındaki prenses gibi Sanem de lanetlenmiş
olmalıydı. Hayatındaki güzel şeylerin ömrü bir kelebeğin ki nden bile
kıs oluyordu. Odanın kapısı tıklatıldığında bunu hissetmişti Hiç
istemese de "Gel," dedi. Açılan kapının ardından Jack'i görünce yi*
nılmadığıu anlamıştı. Adam saklamaya çalışsa da iyi haber vermeye
gelmemişti.

Jack çekinerek içeriye doğru adım atarken Sanem, "Sonuçlar tu
çıktı?" diye sordu.

"Çıkan sonuç, çileklerin HAZMATa maruz kaldığı şeklindey-
miş. Parmak izi sana ve Unda'ya ait. Başka iz yok. Örnek için verdi-
ğin makyaj malzemesini de iade edecekler."

"Fırat kâseye dokunmamış mı?"

"Çıkan sonuca göre hayır."

Sanem sol omzunu, *önemli değil*, devcesine salladı. "Zaten Ua-
da kesin konulmamıştı. Önünde belirince Fırat olduğunu düşündü-
ğünü söylemişti." Jack'İN bakışlarını görünce duraksadı. "Fuat dı
ona benzer bir şey söyledi. O da Unda olduğunu sanmış." Stres om
ele geçirince küçük odanın içinde volta atmaya başladı. "Linda w
dan çıkmış balık gibi çok heyecanlı ve şaşkıındı. Fırat da birçok w*

iyi» anda dikkat etmeye çalışıyordu. İkisinin de kafası karışıkı. So-
mn böyle olması normal yani.”

"Tamam Sanem! Ne kendini ne de beni ikna etmeye çalışma. İnanmak ya da inkâr etmek için sebeplerin var. Ama teoriler üretsek yerine hayatı akışında yaşayalım ve bırakalım Knox gerçeği bul*
MD* Adam yorgundu. Kapıya yöneldi.

Jack son sözünü söyleyip çıkmış olsa da sözleriyle ona teselli verdiği için Sanem arkasından, "Teşekkür ederim," dedi. Ancak yıl-
aunuk için daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Hiç düşünmedi. Duraksamadı. Yoklukta süzölen bir hayalet pbi ilerlemeye başlayan Sanem, Amelia, Fırat derken şimdi bir de Hûda'yı kurtarmalıydı. Ne var ki yeniden başlamak için güce muhtaçtı. 0 gücü de sadece Fırat'ın kolları arasında bulabiliyordu.

Salondan geçerken karşılaştığı Rick ve John'a aldırmadı. Fırafın odasına gidiyor olması kadar doğal bir şey yoktu. Sadece iç dünyası dışına yansımış ve yıkık görünüyordu.

Sessiz ve dikkatli olup kapıyı açtı. Sakince uyuyan ve yarın için enerji biriktiren Fırat'ı uyandırmamak için pikeyi kaldırdı ve bir tüy pbi süzölüp altına girdi. Sırtını Fırat'a dayayıp koynuna sokulmak için fırsat beklerken adam bir kolunu altından geçirip onu kendine çekti ve diğer kolunu da üstünden sarıp Sanem'i güvenli alanına hapsetti.

Bedeni esnedi, içindeki savaş sona erdi ve dalgalar duruldu. Kaybettiği huzuru tekrar bulmasıyla gözlerini kapadı. Korkmadan,)inn için endişelenmeden kendini uykuya teslim etti.

15.BÖLÜM

Hayalle gerçek arasındaki o yerde dururken Fırat'ın onu Öpti-
günü, saçını okşadığını fark etmişti. O kadar yorgun ama bir o kadı;
da dingindi ki maalesef gözlerini açıp adama karşılık verememişti.
Daha ilk günden kahvaltı işini ekmişti. Belli İd iyi bir eş olmak için
önce dertlerinden kurtulmalıydı.

Uyandığında ilk iş saate baktı» akrebin dokuza yaklaştığını gö-
rünce önce telaşlanması gerektiğini, sonra da sebebini hatırladı.
Saat sekizde hostelde olması gerekiyordu.

Yataktan fırladı fakat afallaması geçmedi. Yanm saniye sonra
geceyi Fırat'ın odasında geçirdiği fark etti. Önemli bir düzdtmr'.
Burası artık onların odasıydı ve en kısa zamanda eşyalarını bunı
taşımalıydı.

Hışım la odadan çıktı. Önce çalışma odasına İndi. Fırat tedi-
bi spor odasındaydı, sesleri geliyordu. Maç saatine kadar rahatUs*
egzersizleri yapacaklardı. Fırat bol bol protein tüketecekti. Ūwi
panik, stres gibi yorucu duygularla karşılaşmaması, odağındı* i
sapmaması için ne gerekiyorsa yapacaklardı. Buna PES ojiumâin
dâhildi.

Artık rutinleri ve kuralları öğrenmişti. Sanem de ona göre ta-
ranacaktı ama o gün bugün değildi. Fırat'a nereye gittiğini sınıtâe

•adi. öte yandan izleyemezdi de. Maalesef tamamı yalan olma-
W bir bahane bulması gerekecekti. Hepsinden önce telefonuna
il^nusi şarttı.

Çalışma masasının köşesinde duran telefonunda yine bildirim-
er birikmişti.

Cevapsız aramaların üçü hosteldeki çocuğa aitti ki artık adını
Hector olarak değiştirmeliydi. Diğer arama Michael'a aitti. Adamın
parasını göndermemişti.

Hector'u arama tuşuna basıp hoparlörü aktifleştirdi, ardından
banka hesabına irdi. Daha Önce Michael'a gönderdiği paranın işle-
mini bulup rakamı değiştirdiğinde çocuk telefonu açtı.

•Biliyorum, geç kaldım. Uyuyakalmışım. Yarım saate şendeyim."

•Acele etmelisin. Özellikle polis karakoldan ayrılmadan orada
olmalıyız."

Tamam, yola çıktım bile."

Aynı anda parayı da göndermişti. Bu defa eşyalarının olduğu
yatak odasına geçerken WhatsApp'ı açtı. Fırat'a mesaj yoluyla haber
verecekti. Kapının önünden geçerken bu defa kahkaha seslerini duy-
du. İstemsizce ve hiç sırası değilken o da gülümsedi. Ama Fırat'm
numarasını bulamadan Eliz'e ait satırda dört yeni mesaj geldiğini
belli eden okunmamış yazılan gördü.

*Nè zaman isterseniz yazabilirsiniz. Maalesef kızı ben tanıımı-
yorum. Ama tanıyan var mı diye soracağım. Bugünkü maçta kal-
b'en sizinle olacak.*

'Hay senin kalbine!' diye söylene de fikrini kendine sakladı.

Odasına girip elini yüzünü yıkadı. Bir kot şortla tişört giyip sırt
çaoUsuu aldı ve odadan çıktı. Artık iyi görünüp iyi giyineceğine dair
aldığı karan da bugün için ertelemesi gerekti.

"Saat ikide evde olurum."

Fırat'a yazacak bahane bulamamıştı. Döndüğünde uygun bir

açıklama yapardı. Bugün o gündü. Sanem bu inanca sanarak ph
ja geçti ve artık onunmuş gibi sahiplendiği arabaya hindi. Deriah
nefes âldı. Öğreneceği her şeye hazırdı ya da o öyle m n irşerdi.

Hector kızdığını gizlemek ya da durumu kabullenmek gibi d
gun davranışlarla vakit kaybetmedi. Hostelden içeriye giren i-
nem'i, "Şaka yapıyor olmalısın!" diye karşıladı. Yüzündeki ö&a
altına gizlediği endişesini neyse ki Sanem görülebiliyordu.

"Çok haklısın, hiç olmayacak bir şey oldu ve uyuyakakUm.'

"Babam saat on ikide gelecek ama sağı solu belli olmaz. On bir-
de binada⁰ çıkmış olmalısın."

"Bir saatten az var."

"Umanın bunun için beni suçlamıyorsundur?"

Sanem başını sağa sola salladı. "Hayır *,dedi. "O zaman baza
başlayalım."

"Beni takip et"

"Dur. bir dakika! Sırayla ilerlemek istiyorum." Sanem ju
oyuncaklarından biri olan avuç içi boyutundaki kamerayı çanta»
dan çıkardı. Uzun askılığını kafasından geçirip boynuna astır»
desinin üzerine gelen kamerayı çalıştırdı. Hem görüntüleri ben i
konuşmaları kayıt altına alıp kaçırdığı bir şey olmadığı) garaip
mek için sonrasında izleyebilecekti.

Bankonun önüne geldi. Derin bir nefes aldı. Kendi aklı w bi-
bindeki her şeyi sildi. Bomboş bir zihinle Amelia'ya odaklandı.

"Onu odasına sen mi götürdün?"

"Beş yıldızımız varmış gibi mi duruyor?"

Sanem kamerayı kapattı. "Yorum yapmadan sadece sönün*
cevap veremez misin?" Kamerayı yemden çalıştırıp bir kere dik
"Onu odasına sen mi götürdün?" diye sordu.

"Hayır. Ona aibncı kat 26 numaralı odayı bulmasını s^W*'

'Üç kişilik odanın tüm parasını bir aylığına nakit ve peşin öde-â Şaşırmadın mı?"

Sadece kemik ve deriden oluşan omuzlarını silkeleyen Hector, Tapıdan içeriye girdiği ilk an şaşırmaya başladı/ dedi biraz utan-ntş hâlde. "Böyle bir yerde kalacak birine benzemiyordu. Çekinerek yindi senin olduğun yere geldi, durdu ve boş oda olup olmadığını sordu. 'Boş yatak var,' deyip onu düzeltmek istedim ama o, Tok/ dedi ısrarla. Küçük odalardan birini tüm yataklarıyla tutmak istedi* fini söyledi/

'Burası İçin garipbir istek."

'Dedim ya burada olması bile tuhaftı. Onun dışında tanımadığı iki kişiyle aynı odada kalmak istememesini anlamıştım. Para meselesi için de aynı şeyi söyleyebilirim. Para ile ilgili bir sıkıntısı varmış gibi görünmüyordu/

'Param var, belli bir standardım var ama gezmek için geldiğim İngiltere gibi bir yerde varoş ve ücra bir hostel seçiyorum. Bir aylık ima çarpı üç katı parayı da peşin ödüyorum. Büyük ihtimalle aynı rakamla daha düzgün bir hotel ya da otelde kalabilirim. Burayı bile- rek seçtim."

'Benimle konuşmadığım var sayıyorum/ diyen Hector'a cevap olarak Sanem sadece gözlerini devirince çocuk iki elini havaya kal- HL "Fazladan konuşmak ve yorum yapmak yok."

Kanunda korkunç bir hisle Sanem yürümeye başladı. Lobinin bağlandığı uzun ve geniş koridorun sağlı sollu duvarlarında evrensel işaretlerle yeri gösterilen asansörü buldu.

Çağır düğmesine bastığında Amelia'nın gözü ve duygularıyla etrafi incelemek istediye de onun nasıl bir ruh hâlinde olduğunu kemiremedi çünkü artık onun sıradan bir turist olarak burada bu* Ummadığına amindi..

Asansörün kapısı açıldı, içeri girdi. "Ne hissetmeliyim?" diye yük* tek sesle konuşan Sanem doğru duyguyu yakalayamıyordu. Sadece tereye gittiğini bildiği için kamına yer eden o korkunç his vardı.

Hostel temizdi ama eskiliği onu kirli gösteriyordu. Ucuz ve teh*

tikeliydi. Sanem araştırmıştı» Londra'daki standart (İMA hortelhi geceliği on bir poundtan başlıyordu. Oysa burada allı pound» I* yatak bulabilirdiniz. Bu da müşteri kalitesini düşürdüğü içindir» ci, aile ve güvenliğe önem veren turistlerden çok daha farklı hâk sime hitap etmesine sebep oluyordu. Amelia bu dolaylan bilmiş olamazdı.

Rakamları takip edip koridorda ilerledi. Kapının önüne {tâ ğinde Hector anahtarı sokup kilidi açmak için hamle yaparla!» nem yangın merdiveninin olduğu sol uca baktı.

"O hafta bu katta çok müşteri var mıydı?*

"Sürekli müşterimiz de var gecelik de. O yüzden yoğunluğa de- ğişse de hep vardı?

"Katil yangın merdivenine gidip oradan inse..?

"Bu İmkânsız. Daha önce o merdivenden kaçak giren çok kş olunca babam ilk iki kata denk gelen kısmı raylı yaptı. Kumandı i açılıyor?

"Kumandası da sizde?*" Sanem bu detayı hiç fark etmediği* inanamıyordu. Kendine olan kızgınlığını bir kenara bıraktı. 'W bir çıkış yok» öyle mi?*" diye sordu.

"Çıkış olsa da oda içeriden kilitliydi. Kedi değil ya bu çarıkâ kaçıp gitsin?

Hector kapıyı sonuna kadar açtı. Kapalı kapı ve penarthb kuyu içeriye hapsetmişti ve havayla birlikte yüzlerine çarptı Ū kokuya çamaşır suyunun keskinliği eklenmişti. Öğürmemek İpu nem'in kendini zorlaması gerekti.

"Daha sonra kimse kalmadı mı burada?*

"Kliması çalışmıyor. O yüzden ucuz olsa da tercih edilmiş'

Hissettiği şey korku değil dehşetti. Amellâ'nın burada öJduğ* ve ölü olarak günlerce kaldığını düşündükçe nefesi kesildi, iç <4* lan düğüm düğüm oldu.

Küçücük bir odaydı. İki katlı ranza, üç kapılı dolap, bir te* labı ve Amellâ'nın üzerinde olduğunu tahmin ettiği tek kişilik *

Hiçbir şey yoktu.

İnsan burada uzun süre kalamazdı. İçi şişerdi. Klostrofobi so*
nnu yoksa da edinirdi. Odanın ortasında durup yavaş yavaş kendi
ekseninde döndü ve kameranın detayları kaydettiğinden emin oldu.

‘Bilgisayar çantası yoktu değil mi?’

Toktu ama sırtındaki çantaya koymuş olabilirdi.” Sanem’in
ona yönelttiği bakışlardan Hector soruyu anlamıştı. “Büyük ve ağır
görünüyordu.”

‘Belki de bilgisayarı yapacak işleri veya izleyecek filmleri
tartı.*

‘Burada mı?’

Hector soru sormamış, konuyla ilgili yerinde tespiti dile ge-
tirmişti.

‘Amelia öyle yapmış olsa da katili minimum on sekiz saat bura-
da ne yapmış olabilir ki?’

“Katili deyip durmasan mı? Ben burada yaşıyorum. Burada
büyüdüm. Koridorlar benim oyun bahçemdi. Öyle kalmasını tercih
ederim.”

‘Daha önce...’

“Hayır- Hırsızlık, kavga, uyuşturucu partileri, fuhuş oldu ama
ölüm olmadı.”

Bu başka ama önemsiz bir detaydı. Konuyla ilgisi yoktu, sadece
Sanem’in şahsi merakıydı.

MİNİ buzdolabının yanına gidip kapısını açtı. İçi boştu. “Bulun-
duğunda da nu böyleydi?”

“Evet”

“Yemek yenildiğine dair herhangi başka bir şey?”

“Hayır, çikolata paketi bile yoktu. Hatta oda Öncesinden bile te-
mizdi.”

Sanem büyük umut ve heveslerle gelmiş, olayı çözümlemeye
bugün burada başlayabileceğine inanmışta. Oysa başladığı noktanın
da gerisine geçmişti.

Banyo da içerideki durumdan farklı değildi. Duş ve tuvalet alanı

ayrıydı, küçücük v  boştu. Ufak bir penceresi varili ve binadan an- ;
cak bir kedi girip çıkabilirdi. Odaya döndü. Tok kişilik yalağın (ah-
de durduğı pencereyi açmak isledi ama yatağı Icmaa etmekten ha*
 ındı. Huzursuz edici bir duyguydu.

Durumu fark eden Hector yatağı altından tutup odanın ortasuM
doğru çekti ve pencereye geçebilmesi için ona alan açtı.

Sanem konuşmadan tebessümüyle çocuğı teşekkür etti. Etti
perdeyi kenara çekip pencereyi açtı. Geniş kenarlığı vardı.  ndeki
binanın çatısı    kat aşığıdaydı. Oda da hostelin orta bölümünde
olduğı için yan binalardan uzakta. Kedi bile buradan hiçbir yere p-
demezdi.

 Kızın kolunda iğne deliğı irini gören polis de senin gibi dışan*
ya baktı. Sonra,  Kapının içten kilitli olduğına ne kadar eminsiniz?
di e sordu.  Hector iki kaşım kaldırıp indirdi.   ok emindik. Yüksek
doza da o zaman karar verdi. 

Sanem pes ediyordu. Kollan bacakları pelteye dönüştü, t a
kam çekildi Yenilmişti. Don Quixote¹⁷ gibi yel değırmeniyle savaş-
maya çalışmıştı. Umutsuz bir anında, kurtulamayacağına inandı#
bir mücadelenin ortasında ken Amelia'ya tutunmuştu. Tüm man-
tıklı yorumlara kulaklarını kapamış, bir hikay   uydurmuş ve om d 
bir tek kendi inanmıştı.

Kamerayı kapattı. Acıyla g l mse ip,  Teşekk r ederim Hec-
tor,  dedi ve aynı tonla devam etti.  Bana bir tek sen inandın. 

 inandım mı bilmiyorum fakat haklı olmanı istedim.  Hector
başım eğıp önce kendi ayaklarının ucuna, sonra Sanem'in suratını
baktı.  Sanırım karakola gitmeyeceğız. 

17. İspanyol yazar Miguel de Cervantes'in Don QMıxotr dr fa Alondu adlı  ab
eserindeki ana karaktere gönderme yapılıyor. Romanda yaşadığı köyde araka
bir asilzade olan Alonso Q_uijano, o kuduğı şövalye romanlarının etkisiyle imi-
ni  Don Qıiote  adıyla bir gezgin şövalye ilan ediyor ve sadık hizmetkarı Such
Panza de maceraya atılıyor. Don Qpiote bir idealist ama çoğı zaman gerçek d?
bir cesaretle hayali düşmanlarla savaşıyor. En  nl  sahnelerinden birinde  s
Qıisote, yel değırmenlerini dev olarak görüp onlara saldırıyor. Bu sahne,  w
dünyayı algılama biçiminin ve idealist çabasının naifliğinin sembolü olarak w
rumli it

'Gerek olduğunu sanmıyorum." Bu defa bakışlarıyla soru soran fator'un sıkıntısını anlayan Sanem, "Ama akşam maçı birlikte iz-eyrceğU,* dedi garanti verircesine.

Sanem kapıya yöneldi. Mesafe zaten iki adımlıktı. Ama ilk adı-»mı atıp durdu. Odaklandığı noktayı daha iyi görmek için gözlerini atı ve bir adım daha attı. Kapı pervazının kenarından sarkan zinci-jatandı ve sağlamlığını kontrol etti. "Bunlar hâlâ kullanılıyor mu?"

'Hırsızlıklar artınca taktırmıştık. Gece mutlaka takmalarım jöytöyoruz. İşte kız da sözümü dinlemiş ve takmıştı."

Sanem başını kaldınp uzun boylu çocukla göz teması kurmaya ^hşü. "İçeriden kilitliydi derken bunu mu kastediyordun? Anahtar yok muydu?"

"Anahtarı bulamadık."

"Zincir takılıysa siz nasıl girdiniz?"

"Elimdeki yedek anahtar." Hector zinciri taktı, sonra kapıyı açıp ıralanan mesafeyi gösterdi. "Bu hâldeyken babamın bir omuz dar-beş onu yerinden sökmeye yetti. Tabii zincir kırıldığı için yenisini taktık. O yüzden çok emindik."

"Hostellerde her müşteriye oda anahtarı veriliyor mu?"

"Hayır, sadece dolap anahtarı veririz. Ama kız tüm odayı kirala-dığı için anahtarı istedi ve ben de verdim."

Sanem heyecandan titreyen elleriyle yeniden kamerayı açtı ve ühndan geçenleri unutmadan onlara yetişebilmek için yüksek sesle mlatmaya başladı.

"İlk tez: Eşyalarımı hırsız aldı, korktun kapıyı kilitledin. Neden bunun yerine çığlık atıp yardım çağırmadın? Ayrıca o zaman neden ^ nasıl öldürüldün? Yani bu seçeneği eledim. İkinci tez, odaya gelen katiline seni uyuşturacak kadar alan tanıdığına göre onu tanıyordun. , Yoksa bağırır ya da direnirdin ve İllaki sesini birilerine duyururdun. Bu süreç boyunca kimse seni görmedi ve duymadıysa kendinden geçmiş hâlde yattığın içindir. Katilin, ellerini yakıp yüzünü parça-h& ve seni en az on sekiz saat canlı tuttu. Çünkü deformasyonun ölmeden önce başlamasını ve yaraların iltihaplanması gerekiyordu.

tandı mı?” diye «ordu. 'Geçenlerde yaşanan olayla ilgili bir şey
ohrM ona gelebileceğimi söylemişti.”

Kadın konuşmadı, belli belirsiz kafa işaretiyle onaylayıp bekle-
nesim İstedğinde Hector geri çekildi. Kadın da telefona uzanıp bir
tya bastı ve ardından, "Seni görmek isteyen biri var,” dedi. “Hostel-
ıkn geliyormuş.”

Bir dakika süren gergin bekleyişin ardından merdivenden inen
idam, Hector'a yönelince Sanem de aynı anda hareket etti.

'Beni neden görmek istedin?’

"Bizim hostelde ölen kadınla ilgili.” Sanem’e doğru döndü.

•özel dedektif Sanem, kadınla ilgili araştırma yapıyor.”

Cyril yaptığı İşin aksine hayatı çok da ciddiye alan bir tipe ben-
lemiyordu. Suratını çarpıtıp boşa harcadıklarını düşündükleri vakti
için hayıflandı. “Neyini araştırıyorsun?’ diye sordu.

“Kim olduğunu bulmaya çalışıyorum.”

•peki, seni kim tuttu?’

Buna cevap vermezse soru soramazdı. Eğer yanıtlarsa da lisan-
sını göstermek zorundaydı ama o daha bir stajyerdi. Yine de şansını
denenecekti.

"Fırat Dağlı. Zaten sizden çok kısa bir bilg i istiyorum. Tecrü-
belerinize dayanarak ve onu bulduğunuz halinî göz önünde tutarak
buu ne söyleyebilirsiniz?’

"Ne mi söyleyeyim?’ Adamın sesinden de tavrından da alaycılık
abyordu. “Ne düşündüğüm belli ki konu kapandı.”

“Evet, biliyorum. Yüksek doz/ demişsiniz.”

"Ben demedim, toksikoloji dedi.”

•Ama siz bir de intihan eklemiştir.”

Polis ona cevap vermek istemiyordu ama yine de konuşmayı
seçti.

Tekmiş, kapıyı kilitlemiş ve iğneyi koluna batırmış yani intihar
«niş.’

*Bu sizin fikriniz.”

"Zaten fikrimi sormadın mı? Hem aksini gösteren hiçbir km# yoktu."

"Odada şırınga ya da benzeri bir şey bulunmamış." Sanem imar ettikçe adamın gerildiğini fark ediyordu ama bu onu durdurmaya yetmezdi.

"Öyle olduğunu söylediler, ben görmedim. Olay yeri güvenilirliğini kaybetmişti." Polis Hector'a döndü. Üzgün değildi ama huum bakma, dercesine yüzünü çarpıttı. "Benim de öyle bir hostelim olsaydı polis gelmeden önce iyi bir temizlik yapardım."

"Tamam ama otopsisinin bitmesini beklemeden vakayı kapatmışsınız."

"Ona 'otopsi' değil 'toksikoloji raporu için araştırma' denir." Polis öne eğilip suratını Sanem'in yüzüne yaklaştırdı. "Ben o koldaki delikten binlerce gördüm. Bir otelde, bir çöplükte hatta kendi evi ve odasında aynı şekilde Ölmüş onlarca kadın. Raporu beklerken bir dosya açmama gerek yoktu. Zaten haklı çıktım. Eğer daha fazlasını öğrenmek istiyorsan bir dahakine gerekli belgelerinle gel." Tam gidecekken vazgeçti. "Gerçi bundan fazlası yok, boşuna uğraşma. Hem bilgileri sisteme girildi, hâlâ bir kayıp başvurusuyla da eşleşmedi."

Adam arkasına bakmadan geldiği yoldan dönüp gözden kaybolana kadar bekleyen ikili kovulmadan hemen Önce çıkış kapısını yöneldi. Bu olay bir saat önce yaşansaydı Sanem kuduz bir köpek gibi adamın üzerine atlar, onu işini iyi yapmamak ve vicdansızlıkla suçlardı. Fakat şimdi sakince durumu kabullendi.

"Sana yemin ederim, polis gelene kadar odanın kapısında bekledim." Dışarı çıkar çıkmaz açıklama yapan Hector, Sanem'in otu inanmasını istiyordu.

•'Peki ya günlük?"

"Onu sonrasında temizlik yaparken buldum."

Durum şaibeliydi ama Sanem yine de Hector'a inanmayı seçiyordu.

16. BÖLÜM

Maç günlerinde kullandıkları Sprinter minibüs konforlu ve genişti. Stev aracı sürerken Sanem ve Fırat ekibin kalanıyla arkada oturuyordu. Ancak kimsenin konfor düşünecek hâli yoktu. Havayı de geçiren gerginlik ve endişe neredeyse elle tutulur hâldeydi.

Sorun yokmuş gibi davranmaya çalışsalar da beceremiyorlardı. Hepsinin yüz kasları gerilmişti ve sessizliğe gömülmüşlerdi.

Fırat aklını meşgul eden soruların birinden kurtulmak için Sanem'e, "Sabah nereye gittin?" diye sordu. Aslında neresi olduğunu biliyordu, ne olduğunu öğrenmek ve sessizliği bozmak istiyordu.

"Anlatacağım ama önce bu maçı kazanman gerekiyor."

"Şüpheli mi var?"

"Tabii ki hayır. Hatta kazanacağın parayı nereye harcayacağımı bile belirledim."

Arabanın içinde nihayet başka sesler duyuldu ve gülüşmeler oldu.

"Senin bu para sevdan beni çok kaygılandırıyor."

"Öyle ki bu maç sonrası ne kadar para kazanacağımı araştırdım."

İlk tepki veren John oldu. "Yok artık,* deyip kahkahayı bastı.

“Merak etmeyin» masrafların farkındayım. Önlen düşünce ke-
lam benim.”

Bu defa dayanamayan Rick oldu. “Üç sene sonrası için planladığın jübile maçını unut.”

“Yo, hayır! Yeterli sayıda maç kazanırsa üç yıl uygundur. Ama Federer’* özel organizasyonlarda hâlâ oynuyorsa Fırat neden oynamasın!”

“Anlaşılan Federer'in eşinin alacakları henüz bitmemiş.*

Sanem istediği etkiyi yaratmıştı. Gerginlikleri devam etse de ruh hâlleri bir nebze de olsa değişmiş ve konuyla ilgili peşi sıra şah-lar yapmaya başlamışlardı. En azından artık arabanın içinde ölüm sessizliği hâkim değildi.

Fırat ekibi için teşekkür edercesine gülümseyip Sanem’in elini sıkı.

Halletmesi gereken son bir konu daha vardı. Sanemin kulağın doğru eğildi. “Bir daha dışarı çıkarken ne giyeceğine birlikte karar verelim.” Genç kadının mini elbisesinin meydana çıkardığı bacaklara baktı “Taytlarını çok özleyorum.”

“Sanıyorum geldik,” diyen Sanem, Fırat’a bakarken dudaklarına sağa doğru büzdü.

“Konu kapanmadı, ertelendi.”

Minibüs durunca inmek için hepsi hareketlenirken Sanemi yüzünde tatminkâr bir ifade belirdi. Kocas da olsa bir erkeğin onus ne giydiğine karışmasına irin verecek değildi. Ancak bu durum, Sanem’in değişimine vurgu yapıyordu ki bu da onu mutlu ediyordu.

18. Roger Federer. İsviçreli eski profesyonel tenis oyuncusu. 20 Grand SÜa şampiyonluğu ile erkek tenis tarihinin en başarılı oyuncularından biri. ÖMU- le VYimbledon’da kazandığı 8 şampiyonluk ile tanınan Federer, zarif oyun w» ve centilmenliğiyle tenis dünyasında büyük bir saygı kazanmış ve “Büyüktlb* (Federer, Nadal, Djokovk) arasında yer aldı. 2022 yılında profesyonel tenü km yerini sonlandır di e o zamandan bu yana çeşidi organizasyonlarda yer aldı

Arabada değişen ruh hâlleri soyunma odasına da sirayet etmiş* ti, üzerlerindeki ölü toprağı kalkmıştı. Jack ve Stev ona son bilgileri «erirken Fırat da ısınma hareketlerine başlamıştı. Artık Sanem ve gederi durum dışıydı.

Saat 16.00 olmuştu bile. Artık yerlerine geçme zamanıydı. Fakat Sanem'in önce söz verdiği gibi Hector'u alması gerekiyordu.

Ona nerede beklemesi gerektiğini söyleyen Sanem'e yardım eden John oldu. Hosteldeki çocuğa ziyaretçi kartı çıkardılar ve ardından adam, Hector'u bulup getirdi.

Sanem stresliydi. Hector'un kim olduğunu öğrenirlerse düşeceği durum onu huzursuz ediyordu. Onu tammiyordu belki ama hakkında söyleyebileceği ilk şey iyi biri olduğuydu. Tabii Sanem'in bir insan sarrafı olmadığı hesaba katılırsa sözü güvenilir olmaktan çıkıyordu.

Sorumsuz davranmış olmamak için çocuk hakkında ufak bir araştırma yapmıştı. Yasal olmayan hiçbir işe bulaşmamıştı ve söylediği gibi sosyal medya fenomeni olmak için sürekli içerik üretmesine rağmen henüz ortada bir başarısı yoktu.

Heyecanlı, şaşkın ve sersemlemiş hâlde koşuşturmaları takip eden Hector'un başı dönmüş gibiydi. Kısa süre önce onunla aynı hâldeydi. Bu yüzden eleştirecek değildi, aksine ona yardımcı olmak idiûa Sanem, "Sakinleş," dedi.

Korta giden açık alan koridorunda beklemeyi tercih eden Sa-aem gördüğü ilgiye rağmen yerini terk etmedi. Alice ile konuşması gerekiyordu. Fırat'ın olmadığı tek ortam maç öncesiydi ve kadından ta şimdi isteyecekti ya da turnuva sonrasına kadar bekleyecekti.

Ou milyon takipçisi olan Fırat'ın Instagram sayfasında Ameli-ı'no fotoğrafım paylaşmak ona çok fayda sağlayacaktı. Fan grubu, akma yaranmak için postu elden ele dağıtacaklardı. Üstelik Fırat duyanın her yerinden takipçiye sahipti.

Nihayet sapsan saçlarıyla salınarak gelen Alice’l gönlü. Kim giydiği beyaz kot ve tişört Sanem’in üzerinde olsa market kıyafeti gibi duracakken onda kaliteli duruyor» kadını albenili ve şık gösteriyordu. Hayat adil olmayı beceremiyordu.

Sahte gülüşünü yüzüne yerleştirip onu görmezden gelmeye niyetli ve yanından geçip gitmeye hazır olan Alice’in önünü kesti.

“Selam»” diyen Sanem yapabildiği kadar ses tonunu sabit tutmaya çalıştı. Ancak aldığı karşılık devrilen bakışlar ve ekşitilen bir surat oldu. Yüzünü tek hamlede dağıtıp aynı saniyede onu yere delicek güce ve kabiliyete sahip olsa da kendini tutmayı başardı. Vakti ve tahammülü yoktu. “Senden bir şey İstemem lazım.”

Dikkatini çekmeyi başardığı Alice yanındaki fotoğrafçıya dönüp» “Sen geç, birazdan geliyorum,” deyip Sanem’e yöneldi. “Ne İsteyeceksin?”

“BİR fotoğraf ve yazı versem onu Fırat’ın Instagram sayfasında paylaşır mısın?”

“Bugün zaten ikinizin bolca fotoğrafı çekilecek.” Az önce yanlarından ayrılan fotoğrafçının geçtiği yolu işaret etti. “O yüzden gerek yok. Seninle ilgili bir şey yazmak isteseydi Fırat bana söylerdi b nikâh fotoğrafınızın altına zaten yazdırmıştı.”

Sonsuza dek evet.

Yazılanı hatırlayınca gülümseyen Sanem hâlâ bir paylaşım yapmadığı için kendine hak ettiğine inandığı bir küfür savurdu. Fakat zamanı yoktu. Planlanın ve Alice ile ilgili gerçek düşünlerini akımın gerisine itti.

Amelia’yı görmesi için Sanem telefonunu açtı ve ekranı ona j çevirdi. “Turnuva bitene kadar bunu story kısmında paylaşıp ona . tanıyan varsa iletişime geçmesini İsteyeceğiz. Sonra sayfasında paylaşsın.”

“Kim bu?”

Standart bir insanın sabır seviyesine sahip olmayan Suea içinde köpüren ve bir volkan gibi patlamaya hazır hâldeki ö&esiaı bastırmak İçin yutkundu.

'Biliyor olsaydım bilen var mı diye paylaşmanı istemezdim.'

Elinde tuttuğu çantayı dirseğine çekip saçını arkaya savuran Afice, "Paylaşmam," dedi.

Her sabrın bir sınırı vardır ve her volkan patlamaya mahkûmdur, Doğanın kanunu buyken yapacaktan için kimse Sanem'i suçlamaydı.

Kadının üzerine doğru tehditkâr bir adım attı. "Neden?"

Terörist, torbacı, hayat kadını ya da bir katil olmadığından emin misin?"

"Emin değilim ama zaten yazacağım yazı da duruma uygun olacak."

'Böyle bir riski alamam.' Omzunu sallayıp yanlarından ayrılmak üzereydi İd bu defa da dayanamayan Hector kızın önünü kesti.

"Sen ne biçim konuşuyorsun? O Fırat'ın karısı, ondan da isteyebilir ama belli ki önce..."

"Peki, sen kimsin?"

"Arkadaşım. Benimle locada olacak."

"Of!" diye garip tonla nida sesi çıkaran Alice üstünlüğü ele geçirmiş olmanın keyfini sürdürdüğünü gizlemiyordu. "Öyle her önüne geleni alıp Fırat'ın hayatına sokup durma. Onun bir kalitesi ve markan var. Bu son olsun."

İrimi nage", aîkidoda da Sanem'in tercih ettiği ve en iyi yaptığı teknikti. Onu bir kere de Alice'in üzerinde uyguladığını hayal etmesi böe güzeldi. Fakat kadına istediğini vermeyecekti.

Önce bakışlarını yere indiren Sanem, sonra ona arkasını döndü» Alke'e baktı. "Orada bekle!" Talimatı öyle sert ve netti ki kadın tensizce atmaya hazırladığı adımını yanda kesti. "Olmak istediğin yere geçtiğim için bana duyduğun öfkeyi anlıyorum. Ama Fırat beni daha sevilesi bulup âşık olduğu hatta evlendiği için kızgın olman gereken ben değilim. Kendirisin. Ona bu kadar yakinken te onunla bunca zaman geçirmişken neden seni geçmediğiyle il-

19. Karşı Uraâa saldırısını İleri doğru yönlendirerek dengesini bozmaya ve onu *e ifajân»<)« yönelik bir harekettir.

gili başkasını değil kendini sorgula. Bende olup da sende olmayanı bul."

"Ben söyleyeyim. İnsanlık, kadınlık, güzellik..?"

"Tamam, Hector. Eminim Alice de bunları biliyordur? Sanem ufak bir adım daha attı ve çarpık, samimiyetten uzak gülüşünü yüzüne sabitledi. "İşine saygı gösterip tüm kibarlığımla rica ettim. İnan, bu bir daha olmayacak. Şimdi işinin başına dön, paylaşımı ne zaman yapacağını sana haber vereceğim?"

Öfke topuna dönen Alice tek bir söz söyleyemeden yanlarından uzaklaşırken Hector, "Ağızına sağlık ama keşke suratını dağıtmaydın? dedi.

Sıktığı yumruğunu açtı. Engellediği kan dolaşımı özgürlüğüne kavuşunca kolu uyuşan Sanem, "Dürtülerime hâkim olmayı başardığım ilk anın bu an olması çok üzücü/ dedi.

"Onu Fırat'a şikâyet edecek misin?*"

"Hayır, bu denli önemli maçlara çıkarken onu böyle bir konuyla meşgul edemem.**"

Sanem bu anları sevmeye başlamıştı. Galibiyetten sonra herkesin söyleyecek ve gülecek çok şeyi oluyordu. Kahkaha atmak ise ortamın ilk kuralıydı. Çilek olayını sebep gösteren Jack, kutlamaların evde yapılacağına dair aldığı karar aksatmadan uyguluyordu.

Onu en zorlayan maç olduğunu itiraf eden Fırat'ın yaptığı sert atışlar, omzunu beklenenden fazla yormuştu. Bu nedenle de eve gelir gelmez buz kompleksine başlamışlardı. Ertesi sabah için de duvma uygun egzersiz programı ayarlanmıştı.

Sanem hepsini biliyordu çünkü anlamak ve öğrenmek için konuşmalara dikkat kesiliyor, kaçırdığı veya anlamadığı detayları Rick'e soruyordu.

İçecek hazırlayan Sanem de az önce Unda ile konuşmuştu. Ar-

üdaşı televizyonda harika göründüğünü söyleyip sonraki maçta ne pjttejini netleştirmişlerdi.

Beylerin konusu ise yükseldikleri çeyrek finaldi. **Wijnbledon'da ft defa mı çeyrek final oynayacaksın?" diye soran Sanem konuya dâhil olmaya çalıştı.

"Hep bu aşamada eleniyorduk."

Elindeki içecek tepsisini sehpaye koyamadan adamlar teker teker bardakları aldı. "Desenize, şans meleşiniz oldum."

Adamlar kadehlerini havaya kaldırıp hep bir ağızdan, "Şans meleşine!" diye bağırırken Fırat ona aşkla bakıyordu. Sanem de genç adama aynı şekilde karşılık verdi. Fakat asıl merak ettiği Jack'm fikriydi.

"Durun bakalım, bu" unvanı alabilmesi için önümüzde daha üç maç var." Jack onu yanıltmadan fikrinin onlarla aynı olmadığını hemen dile getirdi.

Sanem elindeki boş tepsiyi bıraktı. Koltukta yan yana oturan itliden Önce Fırat'a bakıp göz kırptı, ardından Jack'e döndü.

"Bir anlaşma yapalım. Fırat şampiyon olursa benim ona şans getirdiğimi kabul edeceksin."

Fırat dâhil diğerleri, "Ooo!" diye tezahürat yaparken Jack, "Şampiyonluk İçin şansa ihtiyacı yok," dedi ve nedenini anlatmak için devam etti. "Yeterli kabiliyeti ve isteği var."

Bu defa tezahüratlara alkış eklendi.

"Mızıkçılık yapma ve algı yaratma." Sanem sevimli ifadesiyle Fırat'a döndü. "Özür dilerim sevgilim," dedi ve dikkatini yeniden Jack'e yöneltti. "Kabiliyeti ve isteği olabilir ama belli ki şans eksikti. Yoksa şimdiye kadar çeyrek final oynamadığım nasıl açıklarız?"

Fırat uzanıp Sanem'i elinden yakalayıp yanına oturttu. Sonra Jack'e baktı. "O haldi!"

"Tamam, dediğiniz gibi olsun."

"Bu kadar değil." Sane m tokalaşmak ister gibi elini uzattı. " Şam - piyoöluktan sonra artık gülümseyeceğine söz vereceksin."

"Kabul eti Kabul eti" Hep bir ağızdan yapılan tezahüratlara karşın dudaklarım birbirine bastıran ve kaşlarım çatan Jack'in öfkesi bu defa Sanem'i ürkütmedi.

"Eğer dişlerinde bir sorun var ve onları göstermemek için gül* müyorsan Linda iri bir dişçinin yanında çalışıyor. Sana yardıma ol* masını sağlarım.*

Alkış ve tantananın arasında Fırat sadece Sanem'i seyrederken kalbinin nasıl attığını ve içinin sıcacık olduğunu fark etti. Bu kadının her şeyine âşıktı. Onu her gün şaşırtıyor ve kendine hayran bırakan bir özelliğini ortaya çıkarıyordu.

Direncini daha fazla koruyamayacağını anlayan Jackgenç kadı* nm uzattığı ele karşılık verdi ve tutup silkeledi. "Anlaştık."

"Kendini zorlama, şimdi de gülebilirsin.*

"Tamam sevgilim. Bence bu kadarı bile Jack için büyük ilerleme?

"Haklısın," diyen Sanem Fırat'ı yanağından öpüp ayağa kalktı "Siz keyfinize balan ben aşağıya iniyorum?"

Sanem biliyordu ki erkeğin sevgisi kadını iyi hissettirir, kadının sevgisi ise erkeği İyileştirir. Bu yüzden o artık daha neşeliydi, First da daha başarılıydı.

Hem yapacak işleri vardı hem de bu başarı için uzun süredir birlikte ter döken adamların yanlarında bir kadın olmadan istedikleri şekilde eğlenmek haklarıydı. Yoksa tabii ki çalışma odasında olmaktansa Fırat'la olmayı tercih ederdi.

Sanem ilk iş hostelde çektiği görüntüleri bilgisayarına yüklemek için kamerasını çıkardı ve işlemi başlattı. O devam ederken kendi sosyal medyasına girdi. Amelia'nın üç fotoğrafını da ekleyip altına tasarladığı metni yazdı. Duygusallıktan uzak ve ne istediğini net şekilde anlatan üç cümle yeterliydi.

"Bir hostelde ölü olarak bulundu, hakkında bilinen hiçbir şey

yok. Belki onu arayan ve bekleyen sevdikleri vardır diye kim olduğunu bulmaya çalışıyorum. Eğer onu gördüyseniz ya da tanırıyorsanız hitfen DM'den benimle iletişime geçin."

Paylaştığı postu Emil/ye, Am/ye ve Unda'ya gönderip onlardan destek istedi. Aynısını Hector ve Alex için de yaptı. Bu ikisi sosyal medyada arkadaşlarına nazaran daha aktiflerdi.

Alex, 'Dolandırılmamışsın, sevindim ama umarım bunu yaptın. Ena pişman olmazsın, * diye cevap verirken arkadaşları, "İşlem tamam!" demişti. Emily tanıdığı fenomenlerden de destek istediğini «tonların da paylaşacağını ekledi. Bugün çektiği videoya gelen begeoiterin coşkusu yaşamak için Hector onu aramayı seçmişti.

Eliz'den hâlâ ses yoktu. Unutmuş, ertelemiş ya da atlamış olabilir miydi? Birkaç gün daha bekleyecek, eğer dönüş alamazsa kadını arayacaktı. Yine sonuç çıkmazsa elinde Amelia'nın fotoğrafıyla Tiple'te kapı kapı dolaşacaktı.

Hostele ait kayıt, bilgisayara yüklenince kamerayı çıkarıp yerine koydu. Videoyu tekrar tekrar izleyecekti ama öncesinde alması gereken notlar vardı.

"Çilek = HAZMAT," diye not almak için kara tahtanın önüne R«Çti.

Plastik kâseden parmak izi çıkmasını ummuştu fakat olmamıştı. Şansıya arası düzelmiş gibi görünse de anlaşılan hâlâ limoniydi. Yioe de memnundu çünkü binlerce insanın olduğu yerde ve birden fazla aşamadan geçen kâsede hiç iz olmaması Linda'yı temize çıkarmıştı. O çileği her kim verdiyse kendisinininkilerden kurtulmak için öncesine ait tüm izleri de silmişti.

Konulan gözden geçirmeye devam ederken çalan telefonu dik- k^üü' dağıttı. Arayan Khox'tu.

"Merhabalar.*

"Merhaba Sanem, öncelikle bugünkü başarısı için Fırat'ı tebrik ettiğimi iletin lütfen. Sizi arama sebepim ise...* Bu adam gerçekten umanla yanşıyor gibi yaşıyordu. "Parmak izi sonuçlarım sanırım üUn' Cevap beklemeden devam etti. "Bazı araştırmalar yaptık

ve çıkış anının bir saat öncesiyle sonrasına ait görüntüleri bulduk*

Şaşkınlıkla dili tutulan Sanem, "Nasıl?" dedi ve aynı tonda devam etti. "Ne çabuk buldunuz.?!"

"Size onlan göndereceğim ve incelemenizi isteyeceğim, özellikle yedi ve sekiz numaralı fotoğraflara dikkat edin lütfen. Kalabalıktan kâse görünmüyor ama ilkinin bir gazeteci çekmiş. Fırat çileği yerken diğerinde de arkadaşınız Linda yana doğru dönmüş -ki sanıyorum kâseyi çantasına koyuyor. Arada insanlar olduğu için net bir şey söylemek zor."

Sanem yine sinirlendiğini hissediyordu ve bu defa duyguların saklamayacaktı.

"Sonuçlardan anlamış olduğunuzu umduğum üzere Linda'nın aklandığını sanıyorum."

"Şu anda kimse suçlu olmadığı için aklanan biri de yok. Sadece fotoğraflarda size yanlış gelen veya tanıdığınız birini görmenin umuyorum."

"Bunu yapacağımdan emin olabilirsiniz."

"Birazdan e-posta adresinde olurlar. Bu arada size işimizle ilgili bir not daha vereyim. Birini aklamak için değil kanıtın seni birine ulaştırması için uğraşmalısın."

Sanem yine kendi tuzağına düşmüştü. Öfkesi bakiydi fakat adama duyduğu saygı ve işindeki başansına hayranlığı bir kere daha perçinleşmişti.

"Tamam, bakıp size haber vereceğim."

"Yoğunsunuz biliyorum ama ne kadar çabuk olursa o kadar iyi bizim için."

Adama sadece, "Hoşça kalın," diyebilen Sanem kendini koltuğa bıraktı. İşinin detaylarını öğrenecekti ama bu da hayatındaki diğer her şey gibi zor yoldan olacaktı.

A,

On beş fotoğrafın hepsini her detayına kadar inceledi. Ne var ki kuşku duyabileceği tek bir noktaya bile denk gelmedi. Güneşli bir gündü, herkes şapka takıyordu derse abartılı olmazdı. Zaten Sanem, başka parmak izi olmadığından yola çıkarak eldivenli birini görmeyi ummuştu.

Fırat'ın yerken ve Linda'nın kâseyi çantasına koyarken çıktığı fotoğraflarda bilinenin dışında bir şey yoktu. Kâsenin büyülü olduğu ve oraya uçarak geldiğine ikna olmaya hazırdı.

Gazeteciler çok yakındaydılar, Fırat'ı hep göğüs hizasından görünümleriyle. Belki de uzatılan kâse aşağıda kaldığı için kadrajı girmemişti. Eğer öyleyse ona kızgın olmakla beraber katile saygı durmaya başlamak üzereydi. Yine de hiç fark edilmemeyi nasıl başardığını Sanem sorgulamadan edemiyordu.

Sanem İşi gereği eğitim almıştı ve detayları biliyordu. Peki ya katil, o nasıl biliyordu? Çok mu film izlemişti, arama motorundan mı yardım almıştı? Ayrıca becerikliydi de. Daha önce de Öldürmüş olabilir miydi?

Sorulan tabii ki yanıtsız kaldı.

Jack'e mesaj atıp bilgisayarını açık bırakacağını ve gece onun da fotoğraflara bakmasını söyledi. Belki onun şansı yaver giderdi.

“Gelebilir miyim?”

Sesle birlikte koltuğunu kapıya doğru çeviren Sanem istemsizce gülmeye başladı.

“Gelmekte geç bile kaldın!”

Odanın ortasında buluştuklarında Fırat yüzünü avuçlayıp Sanem’in dudaklarını öptü. Artık bunsuz yaşayanıyormuş gibi de hemen geri çekilmedi.

“Gözler kızarmış, omuzlar düşmüş. Binlerinin mola zamanı gelmiş.”

“An itibarıyla yenilendim, biraz daha çalışabilirim.”

“Yemeden, içmeden ve uyumadan mı?”

Fırat'ın hatırlatmasıyla kanundaki guruldamayı duyan Sanem, “Saat kaç oldu?” diye sordu.

•On oldu bile.”

“Sen neden ayaktasın?”

“Artık kanm olmadan yatağa giremiyorum.”

Sanem kollarım Fırat’ın beline doladı. "Aferin, bensiz hiçbir)» takla işin yok artık."

"Hadi o zaman! Olduğu gibi bırak, sabah devam edersin.”

Sanem sıkıntılı hâlini gizlemeye çalışarak, "Bir saat daha lütfen," dedi.

Fırat kendi belinde duran genç kadının elini tuttu. "Kabul edilmiştir.” Sanem’i kucağına aldı. "Yukarı çıkıp sana bir şeyler yediyoruz, sonra da uyuyoruz.”

Sanem olduğu yerden öyle memnundu ki başını adamın boynuna gömdü. "Umarım menü, işimi yanda kesmene değer."

‘Hangi menüden bahsettiğine bağlı."

“Seçeneklerimi duyayım, lütfen.”

“Bugün giydiğin elbiseyle seni gördüğümünden beri yapmayı tasarladıklarımın hepsini bu gece gerçekleştireceğim."

“Eğer çok hoşuma giderse aynı elbisenin tüm renklerinden almak Zorunda kalacağım.”...

Fırat genç kadını tabureye oturtup dudaklarına küçük bir öpücük bıraktığında serseri gülüşünü ortaya çıkardı ve muzip bakışlarını genç kadının yüzüne dikti.

‘Sınırlarımı zorlamayı seviyorum.”

Adam yanından uzaklaşıp buzdolabına ilerlerken Sanem tüm iliklerine kadar titrediğini hissetti. Fırat hiçbir şey yapmadan onu baştan çıkarmayı başarmıştı. Bu onun tam teslimiyetinin en önemli kanıtıydı.

İki dilim ekmeğe fıstık ezmesi süren Fırat’ı izlerken ne kadar şanslı olduğunu düşündü. Geçmişin telafisi olarak ona Fırat’ı gönderdi ise evreni affediyordu.

Tabağa koyduğu ekmeklerle portakal suyu doldurduğu bardağı

ôMne iten Fırat, “Bugün için bana söylemek istediğın bir şey var «a?*/ diye sordu.

Adamın ses tonuyla birlikte çıktığı bulutların üzerinden sertçe döşen Sanem tam tabirle afallamıştı. Oysa daha az önce evren ve kaderiyle arasını düzeltmişti.

'Ne oldu? Ne yaptım da sana söylemem gerekiyor?’ Sanem adanın suratına bakıp onun neyden ziyade ne kadar öfkeli olduğunu takmaya çalıştı. "Sabah nereye gittiğimi soruyorsan hosteldeydim ama detaylan sana sonra anlatacaktım. Hem maçlarının arasında bu defa bir gün boşluk var ve omzun seni zorluyor. Odağını..."

"Sanem!"

Fırat'ın başka bir şey söylemesi gerekmedi. Vurgusu ve kulhdığı ton öyle açıktı ki Sanem sadede geldi. "Bugün çok şey oldu. Hangisini soruyorsun?"

"Aynı anda yemeğini de ye."

'İştahım kaçtı."

Yerini terk eden Fırat genç kadının yanındaki boş tabureye oturdu. Ekmeği aldı ve ısırması için Saneme uzattı. Bu kesinlikle kabul edilebilir değildi ama Fırat tarafından şımartılmaya alışmıştı. Küçük bir ısırık aldı.

"Benim için önemini sana nasıl ispatlayacağım?"

"Gerek yok." Elini ağzına götüren Sanem rahat konuşabilmek için lokmasını çiğnemededen yuttu. "Bana annem bile yemek yedirmedi. Belki yüzünü hatırlamadığım bakıcılarım yanı`gösteri..." Fırat bir kere daha ekmeği uzatınca Sanem gerildi. "Konuşuyorum."

"Seni öperek de susturabilirim. Ancak o zaman yatağa gitmemiz gerekecek. Oysa ben konuşmak istiyorum."

"Ben öpücüğü seçiyorum."

Fırat gözlerini devirip *hadi*, dercesine işaret verince Sanem mecburen bir ısırık daha aldı.

"Hayatımdaki hiçbir şeyin sensiz bir anlamı yok. Beş yıl boyunca beni görmeni bekledim. Televizyonda, haberlerde, sosyal medyada_. Daha çok tanınır ve bilinir olmak istememin ilk amacı buydu.

Belki bir gün bir maça gelirsın, görür yazarsın hatta belki a ra ram diye umdum. Ama tenis farklı, o benim diğer tutkum. Onun haricinde sahip olduğum her şeye hükmetme gücün var. Bana sorma, kimseye sorma...*

“Alice!”

“Evet Alice, az önce onu kovdum. Yaşadığın sorunu bana anlatan Arthur değil sen olmalıydın.” Fırat cebinden telefonu çıkarıp masaya bıraktı. “Ne istiyorsan paylaş.”

“Fırat çok üzgünüm. Böyle bir şeye sebep olmam...”

“Onu uyardım. Talimatlarıma uymadı, sebep tek başına sen değildin.”

“Şimdi ne olacak peki? Tam da turnuva sırasında...”

“Öncelikle sen yemeğini yerken istediğini paylaşacaksın. Menajerim yeni birini arıyor, birkaç güne bulacaktır.”

Sanem en büyük korkusunu kelimelere dökmekte zorlansa da nihayet, “Artık sensiz bir gün bile geçirmek istemiyorum,” dedi “Ayn kaldığımız beş yıl için çok üzgünüm. Seni gördüm, izledim, takip ettim ama yanına gelme cesareti gösteremedim. Çok pişmanım.”

“Desene hiçbir şey boşuna değildi.” Sonunda Sanem’i güldürmeyi başaran Fırat da gülümsedi. “Acele et, yatağa ulaşmak istiyorum.”

“Yatağa ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum.”

Fırat bir kere daha Sanem’i öptü ama bu defa hemen geri çekildi. “O, evde on adamla birlikte olmadığımız zamanlar İçin geçerli.”

“Hadi, odamıza gidelim,” diyen Sanem genç adamın elini tutup peşinden sürüklerken kendine has kahkahası evin içinde yankılandı.

Sevgisiyle bir erkek tarafından şımartılan kadının mutluluğu onu diğerlerinden ayırır, gülüşüyle etrafına ışık saçar, kendiyse beraber herkesi aydınlatırdı.

Sanem tam olarak Öyleydi. Yüzündeki kaslara yer eden mutluluğu sayesinde sürekli gülümsüyordu. Erkenden kalkmış, Fırat'ın kahvaltısını ve gün boyu içmesi gereken sulan hazırlamıştı. Onlar egzersiz odasına geçtiklerinde adamın bugün ve yann giyeceklerini kombinlemiş, havlusundan çorabına kadar yanında taşıdığı çantasına yedeklerini koymuştu. Sponsorun gönderdiği maç sırasında giyeceği kıyafetleri de güzelce asmıştı. İşi erken bitince marka yöneticisi araştırıp bir tane bulmuştu ve bilgilerini menajere göndermişti.

Son olarak da Fırat'ın sosyal medyasından Amelia'yı paylaşmıştı. Sonuç beklediği gibi olmuştu. İlk on dakikada beş yüzden fazla kez yeniden paylaşılmıştı.

İşleri bitince alışkanlık edinmeye başladığı gibi hafif bir makyaj yapıp saçlarını şekillendirmiş, yazlık kumaştan mini şortunun üzerine İnce penyeden bir bluz giymişti. Fırat'ın eşi olmak yorucuydu fakat Sanem buna kolayca alışıyordu.

Çalışma odasına girdiğinde hedefi gün boyu çıkmamaktı. Knox'un gönderdiği fotoğraflarda dikkatini çeken biri olmadığına dair Jack mesaj atmıştı. Sanem aksinin olmasını beklememiş ama ummuştu.

Koltuğunu iyice masaya yanaştırıp hostelin videosunu izlemeye başlayan Sanem'in aklına yeni bir şey gelmedi. İkinci kere izlediğinde de sonuç değişmeyince bunun zamanını boşa harcamak olduğu kanısına vardı.

Ekrana arkasını dönüp panolara yoğunlaştı. Keşke Fırat olsaydı da yeni hikâyesini ona anlatsaydı. Aklından geçen düşünceyi tamamlamaya fırsatı olmadan kapı çalındı ve hemen ardından açıldı. Aral'ı eşikte gördüğünde yerinden fırladı.

'Aklımdan geçen istekleri de mi duyuyorsun?' Sanem mutluluğunun yönlendirmesiyle adamı öptü.

•Bu karşılamaya bakılırsa öyle yapıyorum."

•Ara mı verdiniz?"

•Birkaç saatlik boşluğum var ve onu en iyi şekilde değerlendirmeye geldim."

'Harikasın,* diyen Sanem, Fırat'ı elinden çekiştirip kofluğa oturttu. "Dûn öğrendiklerimi sana anlatmak İstiyorum."

"En iyi Şekil derken bunu kastettiğimi samlıysan yanıldığını söylemek isterim."

"Sevgilin* seks önemli ama..."

"Çok önemli!"

"Evet sevgilim, çok önemli ama benim şimdi buna ihtiyacım var."

"Menüde çilek olacak mı?" Sanem anlamadığını belli eden bir ifadeyle bakınca Fırat panodaki yazılan işaret etti. "Gündem oymuş gibi duruyor-'

"Çilek yok! Yok çilek! Onu hayatımızdan çıkardık."

"Panonun her yerinde çilek yazarken bu nasıl olacak?"

Sanem, "Haklısın," diyerek adamı onayladı. "Knox bu konuda da bana ders verdi."

"Onu da nu kovmam gerekecek?"

"Hayır, üzülüyor olsam da adam haklı ve işinin ehli. Onu bir görsen tarzı, tavrı, duruşuyla ne demek istediğimi anlarsın."

Kaşlarını çatıp arkasına yaslanan Fırat uzun bacaklarını öne doğru uzattı. "Nasıl demiştin? Yak, kes, öldür ve çık mı? Böyle mi yapmam lazım?"

"Bu sabah pek şakacısın!"

"Lütfen ağzının kenarından akan salyaları sil ve benden başka bir adam hakkında konuşurken kelimelerine dikkat et."

"Tamam," diyen Sanem masasının üzerindeki ekranı Fırat'a çevirdi. "Hadi çalışalım."

Yirmi dakika boyunca ikisi de sessizce hostel videosunu izledikten sonra Fırat, gördüklerinden edindiği ilk intibahı anlatma)* başladı.

"İnsan bilmediği bîr yere konaklamaya gittiğinde bir aylık öde-meyle giriş yapmak yerine önce bir iki gece kalır, sonra karar verir. Ayrıca çocuğun dediğine göre direkt boş oda sormuş. Kahvaltı saati,

kurallarıyla ilgili hiç soru yok. Ve artık kimse internetten araştırmadan bir yere gitmiyor -ki araştırsaydı genç bir kadının tek başına onda kalmayacağını..."

"Biliyordum ama önemsemedi." Fırat'la aynı anda aynı cümleyi kuran Sanem, "Başka açıklaması olamaz," dedi. "O hostele tesadüfen girmedi."

"Dediğin gibi tanıdığı biriyle odasında buluşmuş olabilir. Öncesinde içeceğine kattığı ilaçla kızı uyuşturdu. En son da koluna iğne yapan..."

"O kişi tarafından öldürüldü." Yine aynı şey olmuş son cümleyi birlikte söylemişlerdi.

Sanem durumdan almaya başladığı keyifle sözü devraldı ve konuyu toparladı. "Tanıdığı biriyle bu hostelde görüşmek için randevulaştı çünkü o çevredeki güvenliği düşük, kalabalık ve en büyük bosteldi. Amelia'nın odasında buluştular. O kişi yani katili, Amelia'nın bardağına sakınleştirici kattı."

"Eğer İkinci bir iz daha olsaydı ya da iz kolunda değil de boyunda bulunsaydı kolayca intihar denemezdi."

"Sonra parmaklarımı yakıp yüzünü kesti. Amacı ölümünden sonra kimliğinin bulunmasını engellemekti, acı vermek değil. Amelia uyuşmuş ve yaralı hâldeyken katili, anahtarla odaya girip çıkabildiği için kızın eşyalarını rahatça dışarı taşıdı. Katilinin olmadığı bir zaman diliminde kendini biraz toparlamış olmalı ki Amelia kapının zincirini kapatıp onun içeriye girmesini önledi." Sanem dudaklarını büzdü. "Gerçi neden dışarı çıkıp yardım istemediğini anlamadım."

"Katiline yakalanmamak için olabilir. Sonuçta gücü tam olarak yerine gelmemiştir."

"Doğru ama ben yine de sürünerek koridora çıkıp bir kapıyı yumrukla veya yere uzanarak birinin geçmesini beklemeyi seçtim."

Sanem'in sözlerini değerlendiren Fırat, "Ya katili oradaysa?" diyerek fikrini dile getirdi.

"O zaman korkardım. Hele yan odadaysa..." Sanem ne kadar

doğru olabileceğini düşündü. Sonra İkna olmuş hâlde üç hızlı adımı» Fırat'ın yanına gidip adamı öptü. "Hoslık rahatça girip dolaşması* nın, Amelia'nın koridora çıkmak yerine kapıp kilitlemesinin başka açıklaması olamaz. Hem Hector» 'Bir defadan fazla binaya girip çık* mışsa onu fark ederdik/ dedi."

"O zaman daha büyük bir öpücüğü hak ettim."

Sanem adamdan uzaklaşıp kollarını göğsünde kilitleti. "Hadi, şuna da cevap ver ve hayatının Öpücüğünü al."

"Daha iyi teşvik primi olamazdı. Sor gelsin."

Fırat yerinde dikleşti ve tüm dikkatini genç kadına verdi.

"Kapıp madem içeriden zincirle Amelia kapattı, nasıl oldu da yüksek dozdan öldü?"

"Çok kazık soru."

"Odada şırınga bulunmadı. Yani Amelia kendi kendine yapma-
dı." Sanem sağ kaşım havaya kaldırdı. "Beni ne kadar istediğini ka-
nıtlama zamanı."

Fırat dişlerini birbirine geçirip çenesini sıkı. "Amelia kendine iğneyi yaptı, sonra şırıngayı pencereden attı." Sanem'in bu cevap*
tan hoşlanmadığını görünce ikinci tezine geçti. "Katil minimum on
sekiz saat boyunca Amelia'p uyuşturup odada rehin tuttu. Çünkü
deformenin başlayıp hızlanması için yaraların iltihaplanması gere-
kiyordu. Bu arada Amelia'nın eşyalarını ve çöpleri dışarı çıkardı. Ke-
siklerden dolap kan olmadığına göre bir de odayı temizledi ve son
olarak öldürücü iğneyi yaptı. Ardından da zinciri kapatıp pencere-
den yan odaya geçti."

"Ah sevgilim," diyen Sanem kollarını çözüp adamın yanına gel-
di. "Çok etkileyici ama zorlama. Çünkü videoda gördün, pencereden
yan odaya geçmek neredeyse imkânsız."

"Belki dağcılık ve tırmanma eğitimi almıştır."

"Tamam sevgilim, çaban bir ödülü hak ediyor."

Fırat vakit kaybetmeden onu kucağına oturtup öpmeye başladı.
Dudaklarını genç kadının dudaklarının üzerinde yavaşça gezdirir-
ken elleri sırtında dolaşıyordu.

Zaman ve mekân kavramlarını kaybetmiş ve birbirlerinde kaybolmaya hazır olduktan anda Sanem'in çalmaya başlayan telefonu büyüğü bozdu. Ne yazık ki ısrarla çalan telefona kayıtsız kalamayan Sanem kendini genç adamdan ayırdı. Ancak tutku başını döndürmüştü, Toparlanabilmek için bir süre nefestendi.

Telefonun susmasından saniyeler sonra mesaj geldiğini haber veren sesler duyuldu.

"Git, o dense haddine bildir/ derken Fırat da Sanem ile yerinden kalktı.

Uygulamayı açan Sanem keyifli bir çılgılık attı. "Eliz, yaşlı komşularından birinin kızı tanıdığını yazmış ama durum biraz karışıkmiş."

"Karışık olmasaydı şaşırırdık, değil mi?"

"Hadi lütfen, Eliz'i ara ve bugün oraya gidebileceğimi söyle."

Sanem ilk defa Amélia'nın kim olduğunu bulacağına dair tam bir inanç hissediyordu. Yalnızca öğrenecekleri onu ne kadar mutlu edecekti, ondan emin değildi.

17. BÖLÜM

Eliz'i aramakta tereddüt etmeyen Fırat'ın kadınla görüşmeleri konusunda da ikna etmesi zor olmamıştı. Hemen ardından da zaman kaybetmeden evden çıkmışlardı.

Kalbi göğüs kafesinde büyümüşü sanki. Nefesi daralırken aynı zamanda aceleliydi. Günlerdir sırtında ve göğsünde taşıdığı yük nihayet hafifleyecekti. Mantığı öyle olmayacağını haykırırken Sanem, içindeki iyimser tarata inanmaya çalışıyordu.

Tilgate tabelasını gördüklerinde direksiyon başındaki Fırat dayanamayıp, "Kadın seksen beş yaşındaymış," dedi ve aynı anlayışlı üslupla devam etti. "Bunamaya başlamış. Bu da demektir ki anılan güvenilir değil."

Sanem önce cevap vermedi. Hikâye anlatıcısı gibi sürekli bir şeyler uyduruyor ve sonra da onların doğru olduğuna dair kendini ikna etmek için uğraşıyordu. Başkasından gerçek olan bir şeyler dinlemeye ihtiyacı vardı.

•Amelia günlüğün sahibini Tilgate'te anyordu. Cevap orada." Bu, Sanem'in mantığından uzak tutmaya çalıştığı savdı. Hiçbir destekleyicisi yoktu. Ancak artık inandığı buydu.

"Buna ne zaman karar verdin?" Sanem sessiz kalınca Fırat ko-

sunun üzerine gitmeye devam etti. “Daha az önce odanda konuşuyorduk ama sen bunu ilk defa söylüyorsun.”

‘Adres olarak Tilgate’i yazmış olmasının bir sebebi var. Grafbg farklı kelimelerle bir anlamda bunu teyit etmişti. "Yazdıkları yalan değil. Ancak doğru olduğu da şüpheli/ demişti. Rastgele bulduğu bir hostele girmediğini de sen teyit ettin.”

‘İpuçlarını birleştirdin, öyle mi?’

Sanem gözlerini yoldan ayırıp Fırat'a döndü. “Sadece ipuçlarını değil.’ Dört parmağıyla önce şakağına vurdu, sonra kalbinin üzerine götürdü. 'Her ikisi de bunun doğru olduğunu haykırıyor bana.”

"Bir şey daha olduğu belli. Onu da söyle bana!”

İçinde biriken ve canını yakan fazla havayı boşalttı. “Günlüğün sahibi son cümlesinde hamile olduğunu yazmıştı ya...” Sanem devamını getirmede. Duraksadı.

"Ne düşündüğünü bilmek istiyorum.”

Sanem yutkundu ve salladığı başını öne eğip birbirine doladığı parmaklarına baktı. “Amelia günlükteki kadını arıyordu. Katili, bulunmak istemeyen o kadın olabilir.”

"Çünkü sen olsan öyle yapardın!” Sanem hızla başını kaldırıp soran gözlerini ona diktiğinde Fırat açıklamasını sürdürdü. “Günlüğün sahibi aşkını, kandırıldığını ama hainin kendi olduğunu anlatmıştı. O günlüğü bulan sen olsaydın sonrasını öğrenmek için peşine düşerdin. Amelia ile kurduğun bağ, sana onun da aynısını yaptığını düşündürüyor.”

Sanem itiraz etmeye yeltenmeden bir kere daha önüne döndü ve girmek üzere oldukları Tilgate yoluna odaklandı. Sessizce düşünüp yüksek sesle söyleyemediklerini Fırat dile getirdiğinde fikrinin saçma değil aslında kulağa ne kadar doğru geldiğini duydu.

Fırat'ı kurdun önüne atmıştı. Eliz onu bakışlarıyla yiyordu ve Sanem'in elinden bir şey gelmiyor, kadının süzdüğü gözlerini çı-

karma ve saçlarını yolma dürtüsünü bastırmak İçin çabalıyordu. Konu Amelia olduğu ve bu anı uzuu zamandır beklediği İçin direniyordu. Ancak sıkıldığı dişlerinin çenesinde yarattığı ağrı giderek artıyordu.

Eliz» sokağın başındaki eve yürümeyi teklif ettiğinde Sanem şaşırmadı. Tüm mahalleye hava atma fırsatını tabii ki kaçırarak değildi.

“Mary bir yıldır bunamadan muzdarip. Beş yıldır da tekerlekli sandalyede. Uzun yıllar merkezde büyük bir bankada yönetici olarak çalışmış fakat aile evi hep açık olduğu için gidip gelmiş. Altmışlı yaşlarının başında işten ayrılmış, anne ve babası ölünce tekrar buraya yerleşmiş. Hiç evlenmemiş, çocuğu ve kardeşi yok.”

Eliz’in anlattıklarını dikkatle dinleyen Fırat, "Kiminle kalıyor?*" diye sordu.

"Uzaktan kuzeni olan Pat ve ailesi hem Mary'ye bakıyorlar hem de sahip olabileceklerinden daha iyi bir yaşam sürüyorlar.”

Pat ve ailesinden bahsederken sesindeki küçümseyici tınıyı duyan Sanem dişlerini biraz daha sıkı. Onlarla aynı havayı solumaktan memnun olmadığını gizleme gereği bile duymayan kadın bir kez daha Fırat'a bakıp gözlerini süzdü.

"Instagram paylaşımınızı gördüm,” diyen Eliz san, gösterişli evin Önünde durdu. “Yaptığınız çok anlamlı. O kızı bekleyen bir ailesi varsa bilmeyi hak ediyorlar.”

Bahçeye girmeleriyle Pat olduğunu tahmin ettiği adam, evin kapısını açtığında Sanem kalbinin boğazında attığını hissetti. Nihayet sona giden ilk adımdaydı.

Pat onları sevinçle karşıladı. Fırat'ın elini uzun uzun sıkı. Sanemle tanıştığı için memnun olduğunu belirtip içeriye davet etti.

Geniş, güze) ve zevkle döşenmiş salona girdiklerinde tekerlekli sandalyedeki Mary'yi pencere önünde buldular. Pat'in eşi olduğunu söyleyen kadın yerini Sanem e bıraktı.

"Çabuk yoruluyor ve sonra huysuzlaşıyor. Hemen konuşmaya başlamalısınız.”

'Merhaba Mary, ben Sanem. Öncelikle beni kabul ettiğin için
ntUiil ederim.*

Mary geçirdiği yorucu hayatın izlerini taşıyan gözlerini ona yö-
Rktiğjnde Sanem kötü bir başlangıç yaptığı fikrine kapıldı. Fakat
uw Mary onu rahatlatırcasına gülümsedi.

'Sen onun kızı mısın?"

Sanem kadının sorusunu anladıysa da sorudaki gizli iki özne*
sn kimliğini çözemedi. Çantasından Amelia'nın fotoğrafını çıkartıp
Mır/nin görebileceği şekilde uzattı.

'Ben bu kızı bulmaya çalışıyorum."

Kınışmış elleri titreyen kadın fotoğrafı aldı, daha net görebilmek
için yüzüne yaklaştırdı. Aralarındaki yaş farkı hesaba katıldığında
Mary ve Amelia'nın birbirlerinin hayatlarına nasıl ve ne zaman do-
kunmuş olabileceklerini kestiremedi. Amelia daha Önce buraya gel-
miş olsaydı Mai/nin yanındakiler onu görmüş olmaz mıydı?

"Dışarıya çok çıkmazdı ama çıktığında gözler hep ona dönerdi.
Hele market sahibi..." Mary duraksadı. "Adını hatırlayamadım. Ama
bir keresinde onunla peş peşe markete girdik. Ona nasıl baktığını
görüyordum. Kasayı soyup gitsem adamın ruhu duymazdı."

Sanem'in yüzü asıldı. Belki o bir şey anlamıştır diye kapıya ya-
kın ve ayakta duran Fırat'a baktı. Adam ona güç verircesine gülüm-
sedi vedudaklarını oynatarak, "Devam et," dedi.

"Bu ne zaman oldu?"

Pat soru ona sorulmuş gibi, "Mary yıllardır evden çıkmadı,"
dedi

"Annemin durumu ağırlaşmıştı. Hafta sonları geliyor, market
ahşverişlerini yapıyordum."

"Doksanlı yılların ortasıydı." Pat bir kez daha araya girmek zo-
nuıda kaklı.

Sanem omuzlarını düşürdü ve oturduğu koltuğa gömüldü. Bir
bmuma hastasından medet umması çaresizliğinin altını çizmekten
başka bir şey değildi. Üzüntüsü hırsa dönüşmeden önce Mary*nin
Uçağında duran elini tuttu. Amelia'nın fotoğrafını bırakma niye-

tinde olmayan kadının anılarının tadını çıkarmasına izin veri

“Sizin için hatırlaması zor zamanlar olmalı.”

“Sinir bozucuydu. Kadınlar annemi ziyaret etme bahanesi bizde toplanır ve sadece bu zavallı kızın dedikodusunu yapa Hini Onu orospulukla, koca avcısı ve para peşinde olmakla suçlayıp dara ama kimse ona bunu yapandan bahsetmezdi.”

“Neyi yapandan?”

“Tek başına hamile kalmış olacak değil yal” Mary öfkelenmişti. “O fakir, göçmen bir hizmetçiydi. Evlerden birinin beyinin om hamile bıraktığını, cahilliğinden yararlandığını, o adama neda kimsenin kızmadığını sordum.” Mary öfkeli gözlerini Sanem'e dAh “Onun kuyruk salladığını, bu mahallede onlarca hizmetçinin çab^ğını ama kimsenin bu duruma düşmediğini söylediler. Bunun ons başına gelmesi, onun aç gözlülüğünden dolayıymış. Güzel ya kıskıydılar. Çoğu da bebeğin babası kendi kocası çıkar diye korkmuştu.”

Günlüğün sahibi hizmetçiydi. Göçmendi ve hakkında bUdüb-ri son şey hamile olduğuydu. Konunun Amelia'ya bağlanacağında» emin olan Sanem, susan Mary'nin anlatmaya devam etmesi İçin teşvik edici bir sesle, “O kıza ne oldu?” diye sordu.

“Diğer hafta sonu geldiğimde gitmişti. Eline para sıkıştırmış* dışarı atmışlar.”

“Bebegin babası kimmiş?”

“O evden biriydi herhâlde, emin olamadık. Zaten bir yıl içerisi» de evi satın taşındılar.”

“Hangi evdi?”

“Bransonların evi.”

“Burada öyle bir aile yok” Bu kez araya giren Eliz oldu.

“Otuz üç numara, sokağın en büyük ve güzel evi. Ancak sığıyordu. Bir sürü çocuk vardı o evde ve çok gürültücüler. Gitmek» ne sevenlerin sayısı fazlaydı.”

Mary anlatırken Sanem yüzünü Eliz'e dönünce ona ne sonâk günü anlayan kadın, “Orada Martha ve ailesi yaşıyor.” dedi.

Sanem konuya tekrar dönecekti. Maryanın kucağında tuttuğu bftotnbn ucuna dokundu. “Onun bu kız olduğuna emin misin?”

Kadın fotoğrafı kaldırdı. Bir kez daha yüzüne yaklaştırdı uzun nahaktı.

'Burada daha yaşlı. Son gördüğümde yirmi yaşında bile yoktu. Seylan daha açık tondaydı. Bir de burun kemiğinin ortasında çıkıntı «di Hatırlıyorum çünkü tek kusuru oydu ama o bile yakışıyordu m, keşke estetik yaptırmasaydı.”

Sanem başını çevirip Fırat'a döndü ve onun da aynı şeyi düşölüp düşünmediğini görmek istedi. Fırat hafifçe başını eğip nihayet todia'yı bulduklarını teyit etti.

Mar/nin anlatacakları bittiğinde yorgunluğun tesiri olarak huy-azluğu baş göstermişti. Kadına minnettar olan Sanem bir sonraki krağa geçmek için sabırsızlanmıştı. Fırat onu anlamış gibi kapıya çıktıklarında Martha ile görüşüp görüşemeyeceklerini sormuştu.

Küçük kızı hasta olduğu için onlara katılamayan Martha İle kapı önünde ayaküstü sohbet etme şansları olmuştu.

Ebeveynleri boşanırken babası 1998 yılında bu evi almış ve onlara vermişti. Annesi iki yıl boyunca boşanmamak için direktikten sonra ancak taşınmışlardı ve o zamandan beri Martha'nın jvısı olmuştu. İki kızı ve kocası ile yaşıyordu. Braosoulan tanı-ıyordu ve haklarında hiçbir şey duymamıştı. Babası bir, annesi ûa yıl önce ölen Martha onlara ne şekilde yardım edebileceğini bilemediğini söylemişti. Zaten kızı onu çağırınca sohbetleri kısa sürmüştü.

Arabaya kadar yanlarında duran Eliz bir kez daha Sanem'i gör-«ezden gelip Fırat'a, “Ama bu kadın yeni bulunmadı mı?” diye sor-4L 'Mayı neredeyse 30 yıl önceki bir hikâyeden bahsediyor.”

Bilgi almak için bilgi vermek zorunda olduğunu bilen Fırat tem- Udi de olsa kadının sorusunu yanıtladı. “Tahmin ediyorum ki bizim

aradığımız kişi. Maryanın anlattığı kadının bebeği. Anne ve km* bulabilmek için Bransonlara ulaşmak zorundayız.”

“Olayı hatırlayabilecek olanlar ya öldü ya da Mary’nin dan-
mundalar. Bizim gibi genç kuşak da olayla ilgilenmediği ya da yad-
ımızda konuşulmadığı için bilgi sahibi değiliz. Yine de soruştur**
ğım ve size haber vereceğim.”

Eliz’in bu iyiliği niçin yaptığı tahmin edilebilirdi. Fakat niyeti*
olursa olsun Sanem ondan gelecek bilgiye muhtaçtı. Sadece kanı-
ğında Fırat’ı vermeye niyeti yoktu.

Yola çıktıklarından beri susmayan Sanem’in heyecanını anla-
yan Fırat hem arabayı sürmüş hem de genç kadının söyledikleri*
yorum yapmıştı. Bransonlar kimdi? Onları nasıl bulacaklardı? Ko-
nunun özeti bunlardı.

“Bransonlar hâlâ orada yaşıyor olsaydı ne güzel olurdu!”

Sanem’in dileğine karşılık Fırat, “Hamile kalan göçmen birb
dini evlerinden kovduktan sonra onlar neden gitti?” diye aklını kur-
calayan soruyu dile getirdi.

“Kadın kocasını terk etmek yerine genç kadını kovup yeni bir
başlangıç için muhit değiştirmek istemiştir.”

“Bilinen hikâyelerde böyle oluyor. Ancak bu tarz insanlar Kök-
lerini iflasın eşiğine gelmeden satmazlar. Çoğu kiraya bile VOM
boş saklar.”

“Bransonlar neden sattı? Evlilikleri ne kadar sürdü? Göçma
kadın ne yaptı?” Sanem cevap ondaymış gibi Fırat’a döndü. ‘Ame-
lin, annesinin intikamını almak için mi geri gelmişti yoksa anaesai
bulmaya mı?”

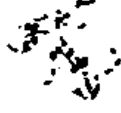
“Olabilir. Kendi hikâyesinin başladığı noktaya dönmesine k#
se şaşırmaz.”

“Amelia belki de babasını arıyordu. Bu durumda katil değkjâ
Bransondan biri olabilir mi?” Sanem’e cevap vermek yerine M

irtksiynnu sağı kıvınp yoklan saptı. “Ne oldu, nereye gidiyoruz?”

'Biraz ara vermeye ihtiyacımız var.”

Sanem karşı çıkmak için ağzını açtı ama sonra kapadı. Ufak bir ra,durmadan çalışan ve senaryolar üreten zihnine iyi gelecekti.

Aziz James Parkı'na gitmek Sanem'in umduğu değişiklik değili. Yine de boşuna gittiğini itiraf etmeliydi. Ördeklere yem atmak, aşan kovalamak, at binmek, ormanlık alanda yürüyüş yapmak ve ir saati dondurma yiyetek tamamlamak güzel bir kaçamak olmuştu.

Yaya yolunda el ele ilerlerken Sanem eriyen dondurmasını ağzı-
la götürdüğünde Fırat'ın onu seyrettiğini fark etti ve elindeki külahlı kûmdan uzaklaştırdı.

'Seninle dondurmamı paylaşacak değilim. Boşuna bakma."

'Bir dondurma yiyecek olsam o asla muzlu ve limonlu olmazdı."

“Bu da damak tadının ne kadar yetersiz olduğunun göstergesi."

Fırat başım salladı. "Dondurma denilen şey çikolata ve karamel-
im ibarettir. Muz yemek istersen muz yersin. Ne diye dondurmayı
i)u edersin ki?"

'Çocukluğunda da mı yemedin?"

'Babaannem limonlu severdi, bana alıştırmaya çalışmış ama
başaramamıştı * Sanem yürümeyi bırakınca Fırat da onunla durdu.
*Ne oldur

'İlk defa geçmişinden hatta kendine ait bir anıdan bahsedince
şaşırdım."

“Özel tercihim değil. Yoğun gündemimizden sıra gelmemiştir."

Sanem öyle olmadığı biliyordu. Fırat dışa dönük, ikili ilişki-
lerinde başarılı, ne konuşacağım bilen bir adamdı ama kendinden
bahsetmeyi sevmezdi.

Merakına yenik düşen Sanem, "Babaanneni özleyor olmalısın,"
dedi.

"Çok özlüyorum. Hayatımdaki eksiklikleri tana hıMrılİrmedn güzel bir çocukluk geçirmemi sağladı? Fırat, genç kadına *hadimcesine* işaret verdi ve adım atmaya başladı. "Seni tanısaydı severi Birbirinize benziyorsunuz? Sanemin bakışlarından soruyu anlıya Fırat konuşmaya devam etti. "Hesaplı yaşayan bir kadın dejüli Kızınca kızıyor, mutlu olunca mutlu oluyordu. Aklından geçen i ündeydi. Sektiklerini kendinden önceye koyardı ama sevildiğinde asla emin olamadı?

"Gerçekten benziyormuşuz? diyen Sanem durdu ve ona dōna Fırat'ın dudaklarını öptü. "Şanslıyım ki karşıma sen çıktın. And kendimi değerli ve sevilesi hissediyorum?

"Daha dur, seni dünyanın en mutlu kadım yapmak gibi birle defim var?

"Öyleyim zaten. Sen yanımda oldukça da öyle kalacağım.*

Sanem'in yüzünü örten duygu gülüşünü gölgeleyince Fim ~Yine ne oMu?" diye sordu.

"Peki ya annen? Onu affedebildin mi?*

"Bunu kendi annenle kıyaslamak için soruyorsan tarha hikâyesi farklıdır?

"Ama bıraktığı duygu aynıdır?

"Duygunun adı aynı olsa da her kalbin hissedışı farklıdır. S» beni doğurdu diye onu affetmem ya da onu bir duyguyla ödûSta dirmem gerekmedi. Keza onun da öyle bir beklentisi olmadı çûak hayatımda hiç yoktu, varmış gibi bile yapmadı. Ama uzun yılı herkes benim gibi sanıyordum. Sonra anlıyorsun ki bu seninki yatın?

"Haklısın, tüm anneler ikiyezli değil?

"Benimkisi ilk gün nasılsa hâlâ aynı ve bu beni memnun edta O bu diyorsun, bir şeyler değişti diye değişmiyor? Sanem ıshaa gözlerini kaçırmak için yüzünü çevirdiğinde Fırat onu çenesi yakaladı. "Unutma, eşinle duygulannı konuşabilmek evliliğini&bı falıdır?

Dilinin ucuna kadar gelen kelimeleri yutan Sanem, hhui

•Sem «eriyorum Fırat Dağı,” yakarışını sadece kendisi duysa da bir pın bağırarak adamın yüzüne de söyleyeceğini biliyordu.

‘Bankta oturalım da dondurmanı bitir.’

Sanem dondurmasına karşı ilgisini kaybetse de oturma teklifini kabul etti. Peçeteyle şekerlenen elini silmeye çalışırken Fırat onun yerleşmesini bekledi. Sonra peçeteyi aldı. Genç kadının ellerini sil-di. Ardından dudaklarıyla Sanem’in dudaklarında kalan dondurma derini temizledi. Geri çekildiğinde kendi dudaklarını dişlerinin ara-«ıu alarak genç kadından kalan tadı ziyan etmedi.

Çabuk toparlanan Sanem dondurmayı ağzına götürmek yerine dudaklarının üzerinde gezdirdi. Bakışları işveli-ydi, ne istediğini belli «fiyordu.

Fırat’ın hoş kahkahası yankılandığında o da aynı tonla adama «şirketti.

‘Uygunsuz davranıştan bizi içeri mi atsınlar istiyorsun?’ Sa-ûem’in dondurmasını alıp elindeki peçeteyle bir adım ötedeki çöpe itti ‘Hem sadece dondurma olsa neyse» senin tadın ondan daha şe-kerli ve maç öncesi bu kadar fazla tatlı tüketemem. Fakat son maçı, seni dondurmaya bulayıp sonra sadece dudaklarımla temizleyerek kutlayacağım.”

‘Dondurma partisi yani.’

‘Dondurma, çikolata, belki bal?’

•Bal olsun, temizlemesi zordur.”

Sanem’in telefonu çalmaya başlayınca keyifli gelecek planları-m konuşmayı ertelemek zorunda kaldılar. Tüm neşesi kaçan Sanem endişeyle Fırat’ın gözlerinin tam içine baktı. “Fransa’dan,” dedi. ‘Avukatım arıyor.’

‘Aramayı cevaplandır ve hoparlörü aç!’

Fırat’ın isteği net, tavn sertti. Sanem’i tedirgin eden arayandan

çok onun hâli oldu. Yerinde dikleşip tüm kanlan stresle gerilen IV rat'a ayak uydurmaya çalıştı.

Telefonu çekinerek açtığında sadece, "Alo," diyebilen Sanem abk Fırat'a değil, önündeki kaldırım taşına bakıyordu.

"Merhabalar, nasılsınız?" Avukatın dingin sesi ve tavrı Sanem'i sakinleştirdi.

"İyiyim. Dilerim vereceğiniz haberdan sonra da iyi olmaya devam ederim."

"Babanız sizinle görüşmek istediğini ilette."

Sanem, "Hah!" diye anlamsız bir ses çıkardı. "Beni aramak içış sizi mi araya koydu?"

"Eşinizle tanışmak ve sizi görmek için İngiltere'ye» yanınıza gelmek istiyor."

Şaşkınlık kelimesinin tam karşılığını yaşayan Sanem kocamın açtığı gözleriyle Fırat'a baktı. Sonra ayağa kalktı. Bir şey söylem» gerekiyordu ama konuşma yeteneğini kaybetmiş gibi dudaklımı oynatıyor ancak ses çıkarainıyordu.

Genç kadının hâlini anlayan Fırat da kalkıp, "Merhabalar,* dedi avukata. "Ben eşi Fırat Dağlı."

"Merhaba Fırat Bey, tanıştığımıza memnun oldum."

"Ben de öyle, teşekkür ederim. Haftaya sah günü kendisini beklediğimizi ve uçuş bilgilerini bizimle paylaşırsa havaalanında OM karşılamak istediğimizi iletir misiniz?" Konuşurken çene kası seğiren Fırat, görünenin aksine sesini stabil tutmayı başardı. "Ve lütfet bir dahaki sefere Sanem'i kendisinin aramasını rica ettiğimizi iletin."

"Sanem Hanım'ın nasıl tepki vereceğini kestiremediğim İp aramayı ben teklif ettim."

Sanem'in elinden telefonu alan Fırat, "Siz kestiremiyor olabilir siniz," derken bu defa sesine hâkim olmaya çalışmayınca öfkesi çok net duyuldu. "Babası olarak onun bilmesi gerekirdi."

Nihayet toparlanan Sanem, Fırat'a döndü. "Gelmesini islediğene emin misin?"

Avukatla sohbeti sonlandırmak için, “Haber bekliyoruz,” diyen pıra! telefonu kapattı.

Banktaki çantasını alıp omzuna asan Sanem’i bileğinden tutup kendine çevirdi ve bakışları buluşana kadar bekledi. Sürenin bir dakikası aşması Fırat’ı huzursuz etti. Sanem’in aklından ne geçtiğini doymadan gitmeyeceklerdi.

İkinci dakikanın sonunda konuşmazsa yola devam edemeyenlerini anlayan Sanem, “Babam hayatım boyunca beni ya utandırdı ya da üzdü,” dedi. “Bu defa ikisini birlikte yaptı.”

“Sana bunu yapmasına izin verme. Artık kendine ait bir hayatın var. Yanında olmak isterse ona yer açarız. Yoksa ben sana yeterim.”

Sanem bir süre daha sadece yüzüne baktığında Fırat, neyin yanlış olduğunu çözmeye çalıştı.

Nihayet her şey yolunda, gülüşünü yüzüne yerleştiren Sanem adamın elini tuttu. Yanağını öptü ve “Teşekkür ederim,” dedi. “Peki, neden salı günü?”

“Normal bir aile olabilmek için üç aşamayı halletmemiz gerek, tüm kupayı kazanıp turnuvayı bitirmeliyim. Sonra baban meselesini halledip Amelia’ya yoğunlaşırız ve akabinde baş başa kalırız.’

“Sence normal olmayı başarabilecek miyiz?”

“Önce normal tanımlaman gerek.”

Yürümeye başlayan genç kadının peşine takılan Fırat gördüklerinden memnun olsa da hissettikleri farklıydı. Eski hâline dönmüş gibi davransa da az önce Sanem’e bir şey olmuştu ve Fırat onun ne olduğunu çözememişti.

18. BÖLÜM

Beş saat yirmi dakika süren ve sonucu son dakikaya kadar befii olmayan maçı Fırat kazanmıştı. Hem kendini hem rakibini zorla)!! genç adamın çektiği acıyı ise Sanem görmüştü.

Fırat raketini her havalandırdığında onunla vuruş yapıyonoii gibi gerilmişti. Yine de beş saatin bir saniyesinde bile Fırat'ın kaybedeceğini düşünen olmamıştı. Acıdan yüzünü buruştursa da saykal olarak geriye düşse de duruşuyla yenilmez olduğunu hem izleyenlere hem de rakibine hissettirmişti.

Maçın sonunda kutlamalar yapıp basın toplantısına katibisinin ardından eve geçtiklerinde saat gece yansını geçmişti. Ancak kimsenin keyfi yerinde değildi. Fırat'ın omzu şişmiş ve morarmada! Önceki evrede olduğunu belli edecek biçimde kızarmıştı.

"Sadece buz kompleksi yeterli olmayacaktır. Bir gün sonra yan final maçına çıkacaksın."

Endişeyi tırmandıran doktoran yorumuna karşılık ortamda sakın görünen tek İtişi Fırat'tı. "Kolum kopmuş gibi bakmaya bana."

"O kolla maçın sonunu göreceğine senden başkası inanmıyor ."

"Hadi ama Jack! Bu ilk defa olmuyor."

"•Öylesi İlk defa. Hem kim bilir yan final maçı kaç saat sü-
«wkr

Sanem ekipten uzakta başparmağının yan etini kemirirken Fırat'ı seyrediyordu. Ona bir şey olmasına ayn, binbir emekle çıktığı yeden hakkı olanı alamadan İnmesine ayn üzülüyordu.

"Baksanıza, şans meleğim de kanatlarını kapatıp köşesine çekil-
d\$ne göre bu iş bitmiş."

Fırat'ın sıcak ve sevgi dolu bakışları istemsizce Sanem'in tebes-
sôm etmesini sağladı. Yerinden kalkıp Fırat'ın yanına oturdu. Om-
umdan dolayı dirseklerini aşan tişört giymişti. Sanem yavaşça kolu-
na sıyırdı, bir saat öncesine göre durum daha vahim görünüyordu.

Ürken Sanem hâlini belli etmemeye çalışarak, "Bu gidişle erken
jübile yapacaksın," dedi ve aynı sevimli tonla devam etti. "Daha ala-
caklar listemin başındayken buna irin veremem." Fırat hariç kimse
gülmedi. "Bir çaresi vardır ve siz de onu biliyorsunuzdur."

Soruyu Jack'e sormuştu ancak cevap veren Fırat oldu. "Havuz-
inelim, sonra omuzluk takıp dinlendirelim. Yalnız da küçük hareket-
He egzersiz yaparun."

Fizyoterapisti, "İki saatte bir yapılacak bir program hazırlaya-
yım,* dedi ve Jack'e döndü. "Havuz suyunu on altı derecenin altına
düşürelim."

"Aralarda da masaj yapar, biriken kanı dağıtırız."

"Pardon da neden hastaneye gitmiyor ve başta ağrı kesici olmak
üzere ilaç vermiyoruz?"

"Aslında MR çeksek iyi olur."

Söyleyen doktor da olsa birinin mantıklı bir öneride bulunması-
na Sanem, "Yani," diye karşılık verdi. "Olması gereken de bu."

Fırat özür dilemesine Sanem'e döndü ve güven vermek için elini
tuttu.

"Eğer bir sorun yaşadığımı rakiplerim öğrenirse tüm maçı solla
oynamak zorunda kalırım." Sanem ısrarla anlamamış gibi bakma-
ya des-am edince Fırat ayrıntıya girmesi gerektiğine kanaat getirdi.
'Hastaneye gidersem haber yayılır ve durumumu öğrenirler. Ayrıca

ilaç alamam, ağrı kesiciler ve iltihap sökücüler doping testinin ,m
cunu şaibeli hâle getirebiliyor,"

Sanem küçük ve narin parmaklarıyla Fırat'ın güzel yüzüm fo-
kundu. Adamla birlikte canı acıyordu ama o Fırat'ın aksine bunu w
gizleyebiliyor ne de hissettiği dehşeti bastırabiliyordu.

"Daha kötüsünün yaşanabileceğini bilirken o maça çıkamazsa.*

Fırat yüzünde duran Sanem'in parmaklarını tuttu, dudaklara
götürdü. Bir süre bekledi. Sonra öptü. Kendinden çok Sanemi tarih
ediyordu. "Omuz ağrısı tenis oynayanların sıklıkla yaşadığı durum-
dur. Benimkisi sadece sınırın aştı ve beklediğimizden erken başladı'

'Benim yüzümden oldu. Hayatının rutinini bozdum..."

'Sanem!'" Fırat bir kere daha yapmıştı; sadece adını söyleme-
siyle genç kadını durdurmuş, akmaya hazırlanan yaşlanna bile hük-
metmişti. "İşimin parçası olmak istemiştin. Bu da hayatımın gerçe-
ği, ilk defa yaşanmıyor ve son da olmayacak* Fırat elini bırakmada
Sanemle ayağa kalktı. "Kaslarım sertleşip şişmesin diye yatmada
önce biraz yüzmem gerekiyor. Biz havuza geçelim, sen de çalası
odana git Bransonların vârisine bakacaktın.* Fırat başıyla ekte
hareketlenmelerini işaret edince hepsi yürümeye başladı. "Hem sos-
yal medyadan bir şey çıktı mı diye hiç kontrol etmedin."

"Beni başından mı atıyorsun?*

"Hayır, 'Rutinimize devam edelim,* diyorum."

Fırat itiraz istemediğini öyle net belli ediyordu ki Sanem sade-
ce boyun eğmek zorunda kaldı. Ancak Fırat'ın *problem yok*, tavra
kanmıyor, sorunun büyük olduğunu görebiliyordu. En Önemli kut
tı da Jack'ti. Her konuda söyleyecek bir şeyi olan adam göz teou
kurmadan kaderini bekleyen idam mahkûmu gibi köşesinde dikili-
yordu.

Adamlar havuz başına geçince Sanem de odasına girdi. Fuat'ı»
yardım kabul etmeyişi, sıkıntısını, acısını paylaşmaydı ve ser^

hn^inu hiç bozmayışj Sanem'i üzmenin yanı sıra ayrıca öfkelen-
diriyordu.

Sessizliğin İçinde bahçede neler olduğunu anlamaya çalıştı. Altı
«hm bir aradaydı ama tek bir ses bile duymuyordu. Oysa havuz ha-
şada parti yapıyor olmaları gerekirdi.

Yerinden kalktı. Duygularını susturup kendini toparlamasının
faklını meşgul etmekten geçiyordu. Katilin, Amelia ile aynı za-
■anda hostelde ve özellikle yan odalardan birinde kaldığına karar
vermişlerdi. Bu durumda yardım istediği kişi Hector olmuştu.

12 Haziran'da hostele giriş yapıp o odalarda kalmış herkesin
giriş fonnlannın fotokopisini istediği Hectorla yarın buluşup hep-
sini inceleyeceklerdi. Bunu yine yapacaktı fakat ne zaman olacağı
hni'in durumuna bağlıydı.

Bransonlar elindeki en İyi ipucuydu. Sanem tapu servisine git-
miş, dilekçe yazmış, yalvarmış, rol yapmış ve nihayetinde bir ad-
resle isme ulaşmış ve internetten de araştırıp bir vâris bulmuştu.
Bu aşamada Fırat'ın emlakçısından aldığı yardım, işini çok kolay-
laştırmıştı.

Branson ailesi doksanlı yıllann ortasına kadar kalabalık bir
evde yaşasa da artık sayılan parmakla sayılabilecek kadar azdı ya
da Sanem ancak o kadarına ulaşabilmişti. Gazete ve dergilerde de
aklıkla haberleri yapılan bir aile değillerdi.

Yarın oraya da gitmeyi planlıyordu fakat şimdi ondan da emin
değildi.

Umudu neye bağlıydı diye sorsalardı Sanem sosyal medya der-
di. Ne yazık İd henüz bir netice yoktu. Buna rağmen umudu hâlâ taze
ve canlıydı. Çünkü her geçen gün Amelia sanal dünyada yayılmaya
ve duyulmaya devam ediyordu. Doğru anda doğru kişiyle buluşaca-
ğına tüm kalbiyle inanıyordu.

Sanem pes etti. Odaklanamıyordu. Kendini daha fazla zorlama-
) vakti.

Odadan çıktı. Üst kat merdivenlerini tırmandı. Salonu aşip ya-
Uk odasına girdi ve pencere kenarına ilerledi. Fırat havuzun için-

deydi. Yüzmüyor, sadece suyun üzerinde ufak harckctleryapıyonh Yakın mesafesinde iki kişi vardı, diğerleri kenarda kalmayı seçmiş Konuşmuyorlardı. Bahçe aydınlatmasının gölgesi yüzüne vuran fr * rafın gözlerindeki kararlılık Sanem'in içinin buz kesmesine sebep ' oldu.

Sonunda kolunu tamamen kaybetmek de olsa onu yolunda* kimsenin döndüremeyeceğini ve pes etmeyeceğini âdeta haytan* yordu.

Londralı zenginlerin yaşadığı Kensington, Sanem'i şaşırtmamıştı. Sessiz, temiz ve İngiliz tarihini yaşatan güzel bir semtti.

Neogotik²® tarzda, gri, dört katlı evin önüne gelen Sanem, Branson vârisine ulaşacağına dair taşıdığı küçük umudu, çalmanın açılan kapının ardındaki adamı gördüğünde kaybetti.

"Birine mi bakmıştınız?"

"Sana da selam," diye mırıldanan Sanem yutkundu. 'Ben Sinem Moreau Dağlı. Bay Alfie Branson ile görüşmeye geldim."

"Geleceğinizden haberi var mı?"

Önünde dikilen iki metrelik siyahi adam, "Hayır," demesiyle kapıyı Sanemin suratına kapatacak gibi duruyordu.

"Tilgate'teki eski evleri için buradayım."

"Bir dakika," deyip içeri giren adamın geri geleceğinden emiş olmasa da Sanem bekleyecekti. Gerekirse tutuklanmayı göze alıp sonlannı durduğu yerden haykıracaktı.

Gerginlikle ayak topuğunu yere vurarak geçirdiği üçüncü d** kikanın sonunda kapı yeniden açıldı ve aynı adam karşısını kildi.

20.19. yüzyılda gelişen bir sanat ve mimari tarzıdır. Mimari alanda biffhjuı' lup, daha sonra edebiyat ve diğer alanlara da yansıdı. Orta Çağ' ın Gotik üua^ sini idealleştiren bu tara, 1830-1900 yılları arasında alim çağını yaşadı 'Un* dışında edebiyatta da etkisini gösterdi

'Sizi tanımıyor ve beklemiyormuş. Ancak görüşmeyi kabul etti.'

Bu kadar kolay ve çabuk mu? Sağ tarafına dönüp görünmeyen «değine teşekkür eden Sanem adamın peşine takıldı. Evin içerisinde neye dikkat etmesi gerektiğine dahi karar veremedi her gördüjüye ağız biraz daha açılıp gözleri büyüdü.

Onların aile evi de genişti ama babası modern tarzı severdi. Bir de gösterişli... Ancak bu evin önünde Sanem müze bileti kesse herkesi ikna ederdi.

Evin aksine günümüz genç patronlarının tercih ettiğı şekilde dekore edilmiş çalışma odasına girdiler. Alfie Branson tam bir İngiliz'di. Sarışın, mavi gözlü, soğuk ve mesafeli.

Koltuğına yaslandı ve içeri giren Sanem'e, "Kimsiniz? Ne istiyorsunuz?" diye sordu.

Odanın ortasında duran Sanem korkmadı ama öfkeleni. Neyse ki şu anın öfkeli olmak İçin doğru zaman olmadığını biliyordu.

"Birini arıyorum ve süreç beni size getirdi." Alfie sessiz kalınca Sanem konuşmasını sürdürdü. "Tilgate'teki evinizde çalışan bir kadim anyonun. Maalesef ismini bilmiyorum. 1997 yılında yanınızdan ayrılmış. Ebeveynleriniz hayatta olmadığı için -ki ayrıca başınız sağ olsun- size geldim. O dönem çocuk yaşta olduğunuzu tahmin ediyorum. Ancak belki hatırlarsınız veya beni yardımcı olabilecek birine yönlendirebilirsiniz diye umut ediyorum."

Sanem anlatacaklarını bitirip Alfie'nin ne söyleyeceğini duymak için sustuğunda çok beklemesi gerekmedi.

"Yıllar önce yanınızda çalışmış bir kadını arıyorsunuz ve bana yktini?, öyle mi?"

Adam soru mu soruyor yoksa konunun Özetini mi geçiyordu. Sanem için anlamak zordu.

'Bu şekilde anlatınca tuhaf ve hatırlamanız mümkünmüş gibi durmuyor. Ancak bir skandala sebep olmuş. Evli değilmiş, yaşı küçükmüş ve hamileymiş. Yanınızdan gönderdikten kısa süre sonra da siz taşınmışsınız." Alfie'nin yüzündeki hiçbir kas hareket etmiyordu. Süseni bunu iyiye yoramazdı. "Tahminen on yaşlanndaydınız yani

ailenizde böylesine köklü bir değişikliğe sebep olan olayı ve kl^ mutlaka duymuş hatta unutmamışsınızdır.”

"Neden arıyorsunuz onu?"

“O bebeği doğurmuş, bir kızmış ama maalesef kız yakın tarihte öldürüldü, morgda bekliyor. Annesini yani yanınızda çalışan k*dnn bulup ona haber vermek istiyorum.”

Yarım dakika boyunca odanın içinde tek ses çıkmadı. Sonra Al he hatifçe toparlandı ama gerginliğinin yansıması olarak gülümsedi "Cesaretinizle beni etkilediniz." Koltuğunda ileri doğru kaydı. Kofta-nnı masaya dayadı. "Evet hatırlıyorum." Sanem de gülümsedi ana Alfie mutluluğunun devam etmesine izin vermedi. “Fakat onu nasıl bulacağının bilmiyorum.”

"Hatırladığınız detaylar nedir?"

“Israrcısınız bir de. Tamam. Türk'tü. Dilimizi bilmediği İçin sadece mutfakta çalışırdı. Güzeldi. Çok gençti. Belki benden beş ah yaş büyüktü. Yani evet, ben de on yaşındaydım.” Alfie çenesini sıvazladı. "Son gecesinde annem onu çok dövmüştü. Bebeği düşürsün diye hep karnına vurdu. Dadım kardeşimin dadısına anlatırken öyle demişti. Gerisini bilmiyorum. Sonra bizi odamıza çıkarmışlardı. Sabah da yoktu. Bir daha da o konu açılmadı. Gerçi dediğinize göre bebek kaderinden kaçamam ı ş, yıllar sonra da olsa ölmüş. Üzüldüm.*

“Üzülmeniz normal, ölen sizin kardeşiniz de olabilir.”

"Onu becerenin babam olup olmadığını soruyorsanız, »ih bilmiyorum.”

“Sizce çok açık, değil mi?”

“Anlatacaklarım bu kadar. Artık gitmenizi istemek zorundayım.*

“Ben olsam merak ederdim. Belki o zaman bir şey yapamazdı® ama hep aklımda durur, erişkin olup ailemin serveti bana geçtiğinde peşine düşerdim.”

“Ben merak etmedim, sorduğunuz buysa. Öncesinde de sofrasında da mutlu bir hayatımız oldu. Trajik kazaya kadar... Nede* peşine düşeyim!”

Alfie haklıydı. Anne ve babası uçak kazasında hayatım k*)W

arifti. O güne kadar da mutlu pozlarla belgeledikleri bir evlilikleri olmuştu.

***0 uman neden evi satıp taşındınız?"**

"Korkarım bu sorunun cevabını ikimiz de hiç öğrenemeyeceğiz.*"

Belki haklıydı fakat Alfie bir şey saklıyordu. Ona zorla söyletmeceğine göre gitmekten başka çaresi yoktu.

Amacı teşekkür edip ayrılmakken bilinçaltının yönlendirmesiyle kendini, "Kaç kardeşsiniz?" diye sorarken buldu. Mary evin kalabalık olduğundan bahsetmişti.

"Madem tüm sorularınıza cevap verdim... Bir kız kardeşim var w güzel haber şu ki o hayatta."

"Tuhaf çünkü evinizin kalabalıklığından ve ikiden daha fazla çocuk olduğundan bahsettiler."

"Size ayırdığım sürenin dolduğunu az önce söylemiştim," diyen Alfie konuşmanın bittiğini net şekilde belli etmek için bilgisayarını açtı, **"Eğer orada dikilmeye devam ederseniz üzülmeye güvenliğe haber sermek zorunda kalacağım."**

Bir kapı daha istediği sonucu alamadan yüzüne kapanmış olsa da Sanem, Branson evinden iyi bir plan ve hikâyeye ayrılıyordu.

Bugün Londra'da sıcak ve güneşli bir hava vardı. Sabah tüm ekipmanları bahçeye çıkaran Jack'in kelimeleri aksini söylese de tedirginliğini gizleyememişti. Sanem'in ısrarlarıyla onu rahatsız eden derdini, "Yan final maçım kazansa bile Fırat'ın final maçmda şansı jdc' diyerek açıklamıştı.

Bütün günü evde Fırat'la geçirmek yerine kendini dışarıya atmaya Sanem o anda karar vermişti. Üzüntüsünü saklayamayan bir Sanem'in Fırat'a iyiliği dokunmazdı.

Alfie'den sonra Hector ile buluşmuştu. Ancak görüşmeleri sade-

ce on dakika sürmüştü. İlk bir dakikası giriş formlarım almak ve eksik olmadığına dair Hector'a güvenmekle geçmişti. Geri kalan doktu dakika Sanem için kısa bir mola gibiydi. Çocuğun sosyal medyada kazandığı ünle böbürlenmesine izin vermişti.

Eve dönüş yolunda aradığı Knox'a onunla konuşmak istediğini söylediğinde adam öğle yemeğini birlikte yemeyi teklif etmişti. Fakat Sanem onu eve davet etmişti. Hem odasındaki notlarını göstermek hem de Fırat'a yakın olmak istiyordu. Akli sürekli onda oluna bedenini uzun süre Fırat'tan uzakta tutamıyordu.

Sitenin girişinde beklediği Knox ile eve girdiler. Sanem yemek siparişi vermeyi önerdi ama adam, "Sonra," dedi.

Odaya girdiklerinde kara tahtanın önünde duran Knox, 'Her şeyi görebileceğin bir yere yazman iyi fikir,' diyerek konuşmayı başladı.

Adamın yorumuyla algılarım toplayan Sanem de ana döndü.

"Konu hakkında düşünürken aklıma bir şey geliyor ama eğer yazmazsam o andan çıktıktan sonra unutuyor, o neydi? diye düşün* nüp duruyorum."

"Bu hepimize oluyor." Knox sözlerini doğrulayan bakışlanyı Sanem'e yöneldi. "Böylece senden ilk dersimi aldım. Ben de aynısını yapacağım. Peki, ben neden buradayım?"

"Eğer kabul ederseniz sizden yardım isteyip birlikte çalışnup teklif edecektim. "

"Fırat Bey sözleşmemize, sizden istek geldiği takdirde birlikte çalışacağımız: ekletmişti."

Hiç şaşırmayan Sanem'in gülüşü bu defa hüzünlüydü. 'İstek benden gelmediği sürece uzak durmanızı da İllaki söylemiştir."

"Tam da öyle yaptı. O yüzden sizi arayamadım. Çünkü tıkladık." Knox ziyaretçi koltuğuna oturdu. "Haklıdınız, yaşananlar Amelia ile ilgili."

"Bundan emin..."

"Evet, eminim. Beş gündür bakmadığım şey kalmadı. Fırat Be)' ^ etrafından kimseye ulaşamadım. Bir ipucu hatta kuşku bile yok*

Sanem de adamın karşısındaki diğer ziyaretçi koltuğuna otur-
de. Aklındakini yüksek sesle söylemeye korkuyordu ama başka ça-
rtsi de yoktu.

‘Aslında sonuçtan emindim ama yanılmayı umut ettiğim için
ne bulacağınızı beklemek istedim. Artık bekleyemem. Bugün ka-
tile çok yaklaştığım bir an yaşadım. Bizi oyalamak, belki de kor-
kutmak için Fırat'a altından kalkamayacağımız bir zarar verme-
sinden endişe ediyorum.” Sanem üzüntüsünü dindirip öfkesini
öne çıkarmak için yutkundu. İtiraf etmesi zor olsa da görüşme-
lerinin asıl sebebini söyleyecekti. “Ne katili ne de Amelia’yı sizsiz
bulamam.*

Yetersiz olduğunu dile getirmek Sanem için çok zordu. Yine de
gururunu dert etmeyecek ve Fırat’ı koruyabilmek için her şeyi yap-
cak, gerekirse Amelia’nın peşini bırakacaktı.

Bir saniye düşünen Knox, “Sizi dinliyorum,” dedi.

Alex’in onu aramasıyla başlayan hikâyenin detaylarını atlama-
dın anlatan Sanem tıklandığı yerde panolara bakıp yardım alırken
jyrumJ arını da eklemeyen duramamıştı. Nihayet bugün tanıştığı
AKE ile konuşmasına geçtiğinde duruşu değişti. Dikleşti, çenesini
kıldırıldı. Sanem'e göre düğüm orada çözülecekti.

“Belki yalan söylemedi ama doğruyu da anlatmadı. Tilgate evin-
de kimlerle yaşadıklarım sorduğumda cevap vermek yerine İngiliz
Hbadığı ile beni kovdu.”

“Katili bulduğunuz takdirde yardım ve yataklıktan onu suçla-
yıp mahkemeye çıkarmamanız için susmuştur. Yalan söyleyip sizi,
doğruyu anlatıp katili kızdırmamak için sessiz kaldı. Bu da katilin
kimliğiyle ilgili iyi bir tahmini var demektir.”

“Ve korkuyordu. Ardımdan onu arayıp evine gittiğimden bah-
setmiştir. Zaten beni içeriye yanıt vermek için değil Tilgate adını du-
yunca kendi merakını gidermek için aldı.”

"Sizi de bu korkuttu. Katil oraya kadar gittiğinizi ö^nl^n* rii» verebileceği zararın dozunu arttıracakını düşünüyorsunuz."

"Yani sadece Tilgate'e gittik diye Fırat'ı zehirlediğini hesaba katarsak Branson ailesine ulaştım diye kim bilir ne yaparl*

Knox öne eğilip ellerim ' dizlerinin arasında birleştirdi. "Araştırmalannızı inceleyeceğim. Ancak ne olduğunu düşünüyorsunuz? Aklınızdakiler benim için onlardan daha kıymetli. Acemisiniz a mı birkaç tecrübeden sonra aranılan isim olacaksınız."

Sanem böyle bir övgü için hayatının yedi yılını harcamış, onlar* ca kez hayalini kurmuştu. Ne yazık ki şimdi ne mutlu olabiliyor M de heyecanlanıyordu. Sadece korkuyordu.

"Günlüğün sahibi genç kadın, Türkiye'den İngiltere'ye gelmiş Mutfak hizmetlisi olarak çalıştığı evin beylerinden birine âşık olup hamile kalmış."

"Bunu açıklar mısınız?"

"Bebeğin babası Alfie'nin babası değil ama kim olduğunu biliyor." Sanem doğru kelimeleri bulmak için kısa bir es verdi. "Biz de o evde tek yaşamadıklarını biliyoruz. Zaten Alfie bunu inkâr etmedi sadece cevap vermekten kaçındı."

"Anladığım kadarıyla soyadı Branson olmayan başka bir aile* den bahsediyorsun."

"Emin değilim, Branson ailesinin küçük bir kısmına ulaş* bildim. Belki ulaşamadığım başka Bransonlar vardır. Hatta bîr süreliğine onlarla kalan ve sadece arkadaşları olan başka bir aile bile olabilir. Sonuç olarak hamile kalınca evden kovulan hizmetçi ülkesine dönüp kızını doğurmuş. Yıllar geçmiş, kızı yani Ameli* günlükle beraber hikâyeyi öğrenmiş. O da babasını bulmak için araştırma yaparken uzaktan bu işi yapamayacağını anlayıp Londra'ya gelmiş. Nerede kalacağını önceden ayarlamış kİ bu kişi Ame-Ha değildi. Ona yardım ediyormuş gibi görünen ama aslında katili olan biri Tilgate'e yakın bu hosteli özellikle bulmuş. Eğer babası gerçek bir erkek olsaydı ve annesine sahip çıksaydı o, Tilgate'tebüyüyecekti. Kızın kendine seçtiği İngiliz ismi de Amelia olmuştu. 0 yüzden giriş formuna o bilgileri eklemiş ama evin kapı numarasın

bilmiyormuş çünkü orayı satıp taşınmışlardı. O da kırk üç yazmış.”

Onu sessizce dinleyen Knox, “Kim ve neden?” diye sordu. “Bu hikâyede bir katil olacaksa o Amelia olmalıymış gibi geliyor bana.”

"Hayatı değişen sadece Amelia ve annesi değildi. Ayrıcalıklı bir hayat yaşarlarken küçük bir hizmetçi ve karnındaki bebeğinin bu imtiyazı ellerinden aldığı aileye ne olduğunu bilmiyoruz. Branson-Unn böyle bir skandala kanşmamak için evi satıp onlarla ilişkilerini kestiğini düşünüyorum. Para varken ihaneti affetmek kolaydır, yoklukla kimse kimseyi çekmez. Ailesinin düşüşüne neyin sebep olduğu nu bilen bir çocuğun büyüdüğünde alacağı intikam Amelia'nın- kinden sert olur.”

“Yani diyorsunuz ki Amelia babasını ararken karşısına çıkan kardeşi tarafından öldürüldü. Ama bu durumda babasını arayan Amelia iken intikam alan kardeşi oluyor. Amelia bir arayışa ginseseydi hâlâ yaşıyor olacakmış gibi anlattınız.”

‘Mantıklı sorulardan nefret ediyorum.’

*0 zaman şöyle diyelim mi? Bir şekilde katili olacak kardeşiyle yollan kesişmiş.”

“Daha mantıklı. Bu arada katilin Amelia'nın odasına rahatça girip çıkabilmek için hostelde kaldığına inanıyorum. Bu yüzden onunla aynı zamanda, özellikle yan odalarda kalanların giriş formlarım aküm. Büyük ihtimalle bilgiler sahtedir ama göz atmakta fayda var.”

“Desene işimiz çok ama kaybedecek bir saniyemiz bile yok.”

“Aynca Amelia, 12 Haziran'da saat 14.25'te hostele giriş yaptı ve az önce aktardığım tezime göre de baştan beri orada kalacağı belliydi. Yani uçaktan iner inmez hostele gelmiştir. Sırtındaki ağır çantayla dolaşmış olamaz. Hem Londra'ya gezmek için gelmemiştii. En önemlisi ben Türkiye'den geldiğine inanıyorum. Kısaca 12 Haziran'da takriben saat 13.00'ten önce Türkiye'den Londra'ya gelen uçuşlarda tek başına seyahat eden 25-30 yaşlarında bir kadın yolcu aramalıyız.”

“Ortada bir katil olduğuna ne kadar eminsiniz? Amelia gerçekleş uyuşturucudan ölmüş ve bu Hector denilen çocukla babası tüm

eşyalarını çalmış olamaz mı? Hostel ruhsatlarında sorun yaşamamak için de şırıngayı ve diğer her şeyi atmışlardır. Oranın nasıl bir yer olduğunu siz anlattınız. Polisle karşı karşıya gelmek istememişlerdir.”

“Olabilir çünkü Hector’un sözünden başka gözümle gördüğüm bir şey hatta olay yeri fotoğrafı bile yok ki görüştüğüm polis de ayşeyi söyledi.” Sanem durdu ve onu anlaması için kararlı ifadesiyle adamın gözlerinin içine baktı. “Ama ben içimdeki sese ve Hedefi inanmayı seçiyorum.”

Sadece bir saniye düşünen Knox, “Ben de size inanmayı seçiyorum,” dedi.

19. BÖLÜM

İnsanın doğaya ve doğasına uygun yaşaması gerekir. Esmer bunu ancak Mehmet Sancaktar karşısına çıktığında anlamıştı. O güne dek aşk için yaratıldığını, bir erkek tarafından sevilmenin onu mutlu edeceğini bilmiyordu. Ve aile her şeydir. Bir gün herkes gider ama yanında kalan ya da gitse bile dönen sadece ailen olur.

Kendi ailesine sırt çevirmiş ama arkasını her döndüğünde on-
Un yanında bulmuştu. Bir de sonradan edindiği Sancaktar ailesi uıdt Onlar biraz daha farklıydı. Sancaktar ailesi gitmiyordu. Vazgeçmiyordu. Birbirilerini öyle çok seviyorlardı ki hayatlarına giren herkes o sevgiyle büyülenip kolayca bir parçası olabiliyordu.

On gündür tek gündemleri Fırat'ın başarısı ve Sanemle evlenmeleriydİ. Her konuda aynı fikirde olmasalar da orta yolu bulmayı başaran Sancaktar ailesinde işler yine değişmemişti. Evliliği onaylayanlar olduğu kadar sevinenler de vardı.

Başını kaldırıp pencereden görünen manzaraya baktı. Tüm Sancaktar ailesi baba evinin görkemli bahçesinde toplanmıştı. Anne Şükran Sancaktar herkesle tek tek ilgüleniyordu. Çocuklar da eğlen-aa ama ayakaltında olmasın diye park kurulmuş, palyaçolar özenle seçilmişti.

Fırat'ın maçı birazdan başlayacaktı. Dev ekranın karşısına çiftlerin oturabileceği geniş ve rahat şezlonglar yerleştirilmişti.

"Neden bahçede dediktin? Bir sorun mu var?*

Sancaktar kızları peş peşe mutfığa girdiğinde Esmer de toparlandı.

"Annen bizimkileri arayıp çağırmamı istedi ama gelmiyorlar.* Esmer artını dayadığı tezgâha bardağını bırakıp kolları göğsünde birbirine doladı. "İkisi de yüzlerce adama hükmediyor ama buldum-cuk obnuş gibi eşlerinin sözünden çıkmıyorlar."

Bir kolunu mısırla koyup kaşlarını havaya kaldıran Serra tepeden tırnağa suadığı Esmere, 'Bu çok tanıdık geliyor,* dedi.

"Ne! Bana mı iaf atıyorsun?"

"Şöyle söyleyeyim; ben ortaya koydum, sahibi de lafı aldı, kabul etti?"

Esmer göçlerini devirdi. 'Hadi ama Serra, bana haksızlık ediyorm' Ben Mehmet 'i değiştirmeye çalışmıyorum."

"Mehmet oğlunuzu halka açık parka götürmüş. Boy boy fotoğrafı yayınlandı' .

1yi de bunda ne var? Çocuğu üe parka gitti."

Takun ehtei bir Mehmet Sancaktar'ın oraya yakıştığını söylemişim'. Sem çenesiyle annesinin bahçeye kurdurttuğu etkinlik Maa gösterdi. "Biz böyle büyüdük. Mehmet'in o parka gitmesinin buta >ç> ne demek olduğunu una anlatamam."

*İMME peki ama siz onu ne zaman arasanız ne zaman ihtiyaç ÜŞMMİ Ün ek kanda da olu koşarak gelir. Yanlış anlama şikâyet aa^orua. örnek veriyorum.'

"Fakat ihtiyaç am dışında öylesine kahveye çağırırsam ve senin cama gelmek Mtemau gelmez. Ha, yanlış anlama şikâyet etmiyorum, benimkimi de bir örnek "

fitindi mamadığım çui değil tanışımız olan çocuk öldürülüşü «e çak etkilenmiştin; *

'Ağabeyicnnınafkırui de etkileyen bir şey olmuştur belki. Hem Gêtr'ii) eşi lutua. «muini burada olmayı çok islerdi.*

Anbnnnda durduğu ikili arasında bakışlarını gezdiren Asya, '-CÖÜYW musunuz yoksa tartışıyor musunuz? Ona göre müdahatdectgm,' dediğinde duruşunu değıştiren Serra oldu.

'Sadece kadınların eşleri üzerinde kardeşten daha çok etkisi kh^ou ve şikâyet ettiklerini bizzat bizim de yaşadığımızı anlatının'.

Teki ya Ahmet?" Esmer kolayca pes etmeyecekti. "O değışmişe kenemiyor."

'Çünkü Sena farklı. Mesela o, onu etkileyen olayları bizimle paylaşmayı sever." Serra anlayışlı bir ifade ile gülümsedi. "Gerçi Sena hayatımıza girdiğinde beş yaşındaydı, sadece Ahmet'in eşi defti bizden biri." Serra bakışlarını bahçeye çevirdi. "Maç başlıyor, gidelim."

Esmer hırsından dudağının iç kısmını kemirmeye başladı. Ser-n'ın her konuda haklı olmayı başarmasına deli oluyordu.

Esmer'e biraz sert çıkıştığım bilse de Serra pişman değildi. Kendisi de Mehmet'in artık evli ve başka bir hayatı olduğunu kabullenmekte zorlanmıştı. Esmer de aynı yoldan geçiyordu. Amacı onun daha çabuk anlamasını sağlamaktı.

Bahçeye çıktığı an dev ekranda Sanem'i gördü. Artık alışkanlık olmuş, Fırat'ın maç yayını Sanem'in görüntüsüyle başlatıyorlardı. Her defasında genç kadının saçının, makyajının ve giydiklerinin nasıl değıştiğine şahit oluyordu. Her mutlu ve âşık kadın gibi güzelleşiyordu.

Devamında korta giren Fırat'la birlikte tribünde yükselen allaş sesleri spikerin sesini bastırdı. Aynı tepkiyi onlar da vermiş, çocukların da katılımıyla bahçede alkış tufanı kopmuştu. Hemen sonra tuhaflığı sezen Serra yanına oturduğu Banş'a yöneldi.

"NeoMu?"

"Bîr gariplik var, Fırat iyi değil. Çok gergin."

"Yan Anal maçına çıkıyor. Endişeli olması normal"

Banş bakışlarını biraz daha ekranda tuttu. Fırat'ın her detayını

dikkatlice izledikten sonra emin olduğu fikrini, "Yolunda olmayan bir şey var? diyerek dile getirdi.

"Stnertcn dolayıdır. Yapma?

"O bir boğa değil aslan. Saldırmaz. Sadece bakışları ile kralın kendim olduğunu anlamayı sağlar?

"Şimdi ne değişti peki?"

"Tereddüt ediyor, huzursuz. Göllerini kaçırıyor ve raketi hep Mğ elinde tutuyor?

'Jidi'ı arayalım n?~ diye soran Sem da kocasının sıkıntısına ortak otaHişti.

"Şimdi olmaz ama seni dinlemeyeceğim ve yanına gideceğim?

Sem itiraz edemezdi. Zaten Banş'ı hiçbir şey yolundan çevire-
■Madı Güderindeki endişeyi görebiliyordu. Sem sadece her şeyin ydmdı otamam unut edebilirdi.

Fırat » bunu nasıl yaptığını asla bilemeyeceklerdi. Tüm maçı sağ ita oynadı derse Sanem'i kimse yalancılıkla suçlayamazdı. ^Is^ii^ı^ı^ıttı lûü vurmak zorunda olduğu toplardan dolayı sayı kaybetmişti. Fırat iteneğinin yanında aklını da kullanmış, rakibi dıtnMMMu tutamasın diye sağ ile de sayı vermişti. Son set hariç. Durum 2*a iken Fırat tutu hüner ve gücünü ortaya koymuş ve so-İİİH gnieruştu.

Kıtata durama fark ettiğinde artık çok geçti. Ama bir gün son-rah Ünal maçı onetmode artık herkes Fırat'ın zaafım biliyordu.

Sporcular* ayntan bölümün Önünde beklemeyi seçen Sanem tebnktan kabul «tarta» çantasında titreyen telefonu hissetti. Önce umursamamayı seçti ancak önemli olabileceğini düşünüp telefonu çıkardı Ekranda Atice ta adı vardı. İşine dönmek için arıyorsa artık çok geçti Sanem'in seçtiği yem marka sorumlusu bugün işbaşı yapauştı GiMbotat ve sosyal medyaya söz geçiren Tom'dan da memnundu .En buyul memnumyati uuuoyrt inden dolayıldı. Fı-İM

, ^itide dolaşan yeni bir sarışın kadına daha katlanamazdı,
yunayı meşgule atıp -kİ bunu yaparken de sıntmıştı- telefonu
r çantasına koydu.

İ^tprip girmeme konusunda tereddüt eden Sanem telefo-
to tekrar titrediğini hissettiğinde bu defa çantasını hışımla açtı,
â ılan kendi telefonuydu ve arayan Unda'ydı.

yüzü aydınlandı. Ona iyi gelecek bir ses duymaya ihtiyacı vardı.

Sinem, 'İzledin mi maçı?' diyerek selamladı arkadaşını.

beredesin sen? Dışarıda seni bekliyoruz.*

Hiç düşünmeden yürümeye başlayan Sanem kapıya çıktığında
ala, Emily, Amy ve Alex sırtarak onu bekliyordu. İlk koşan Unda
ds.

Son sıraya kalan Amy ise, "Tam bir moda ikonu gibi görünüyor-
#,' dedi hayranlıkla.

'Beyaz giymekten nefret etmeye başladım.*

"Sık dışını bir maç kaldı.*

Sanem şaşkınlığım üzerinden atınca "Neden haber vennedi-
aTdiye sordu. "Dışarıda bekleyeceğinize size bilet ayarlardım *

Akx gururla öne ıktı. "O işi hallettik, hem de üst locadan iz-
ledik Ábım davetliydi, yer olduğunu söyleyince sana sürpriz olsun
üye ben de kızlan topladım*.

"Haber vermek istedik ama koşuşturma ortasında bizi dert
etme diye sonraya bıraktık*.

Unda hâlâ açıklama yapıyordu ancak Sanem'in algısı bambaş-
ka noktaya takılmıştı. "Nasıl? Ábım burada mı? Hani nerede? Neden
beni tanıştırmıyorsun?"

Ünlü roman yazar Conroy Thought'ın hayran listesinin ilk sıra-
şada Sanem'in adı yazıyordu. Nerede olduğunu unutan genç kadın,
öcüne gelen bu fırsatı kaıramazdı.

'Reklam yüzü olarak geldi. Biz de nimetinden faydalandık.*

Adam ilah gibi. tinâa'nın yorumu, Sanem hariç herkesi gül-
dürdü.

"Yani ben peşinde gezerken sizin onunla benden önce tanıştığınız olmanız büyük haksızlık."

"Doğmama..."

"Fıratla bir araya gelmesinden daha iyi reklam mı olur?"

Sanem ber şekilde şansını deniyordu. Ancak Atat umutsuzca başını salladı.

Tek kadınların finalini İzleyecek ve kazananıyla basının karşısına çıkacak."

Tabii ya başka ne olacaktı?"

"Sanem, seni bekliyoruz." Tom'un sesiyle nerede olduğunu hafı fırlayan Sanem telaşlı görünen adama döndü. "Basın toplantısına izleyici olarak katılman gerekiyor." Tom' ondan anlamasını beklermiş gibi gözlerini kıstı. "Sonra da gitmemiz lazım."

Zaman kaybetmeden eve dönüp Fırat'ın koluyla ilgilenilmek gerekiyordu. Arkadaşlarını da çağırmak istedi ki onların da içinde Sanem'in olduğu bir plan yaptıklarını görebiliyordu. Ne var ki bir şeytan riskle atıp Fırat'ın hayatına fazladan müdahale edemez ya da onu bırakıp eğlenmeye gidemezdi. Hele ki bu aşamada ve artık değil.

"Özür dilerim, gitmem gerekiyor." Arkadaşlarının yüzlerindeki hafıl İankbğuu görse de Sanem'in seçme şansı yoktu. "Final günü gelecek misiniz?"

"Bilmiyorum, Cooroy bir şey söylemedi."

"Öncesinde haberleşelim olur mu?" diye soran Sanem, başlarını sallayan arkadaşlarından istediğı cevabı alınca Tom'un peşine takıldı.

Fırat'ın yanında olma isteğı her şeyin önüne geçmiş, Sanem'in öncelikleri w seçimleri değişmişti. Aşk insanı böyle yapıyordu. Sen fark etmeden sana, senin için neyin önemli olduğunu öğretiyordu. Kendine hükmedemiyor, duygularının peşinde sürükleniyordun.

Acı ve aşk gibi güçlü duygular insanı değiştirir. Sanem de değişmişti w bu değişikliğı büyük bir olgunlukla kabul ediyordu.

Endişeli olmaktan nefret ediyordu ki hayatında çok az şey için idişeknirdi çünkü her şeyi çözmenin bir yolunu bulurdu. Şimdi »amen çaresizdi. Kontrol onda değildi. Kolu Fırat'ı yan yolda bır-hifken deseçeneksizdi.

Hastaneye gidemez ya da maçtan çekilemezdi, öte yandan yüz-eotui hareket kabiliyetini kaybetmiş bir kolla da çıktığı maçı ka-aaunazdı. Yine de deneyecek, şansını sonuna kadar zorlayacaktı, âbt final rakibi yılların kurduydu. Wİmbledon ve Avustralya Açık hunuvalan'm toplamda dört kez kazanmıştı. Eğer bir çözüm bula-nırsa ondan saklanamazdı.

•Nasılsın? Ne düşünüyorsun?”

Sanem'in sorusuyla Fırat'ın kaşlarının arasında bir çizgi belirtti. Cevap için doğru kelimeleri bulmak zordu.

‘Evrenin garip bir mizah anlayışı var. Final için gerekirse bir kolumu feda ederim derken dilekte bulunmuyor, hislerimi ifade et-wjt çalışıyordum.”

Geniş bahçe salıncağındaki Fırat'ın yanına oturup elini tutan Sanem, ‘Aynen," dedi. “Karmaşık bir davanm peşinde gezerken keş* te İstedğim karmaşanın derecesini bildirseydim.”

"Nasıl gidiyor?”

"Pek gitmiyor, Knox'a devrettim gibi bir şey.”

“Neden öyle bir şey yaptın?”

"Mecburdum, tıkanıp kaldım. Ama tamamen devrettim sayıl*suz, yardım istedim.” Fırat'ın omuzlukla göğüs hizasına tutturulan koluna baktı. İyileştirmek ister gibi hafifçe ona dokundu. "Sen anlat. Akimdan ne geçiyor?”

"Şimdilik bir şey yok. Dinleneceğim ve neler olacağını yaşayıp göreceğiz”

"Bana söz ver, «ulandığın yerde bırakacaksın.” Kelimeler ağ*

andan çıkar çıkma? Sanem pişman oldu. Şiirlerinde gilvenörJlk | vardı. Oysa tek isteği Fırat'ın zarar görmemeliydi. "Gerçi sen nerede durup ne zaman devam edeceğini bilirsin."

Sanemle birlikte geriye yatıp kafasını sırtlığa dayayan Fırat te* pelerindeki güneşin onları iyileştirmesini diler gibi yüzünü gökyüzüne çevirdi.

"Dün maç* arkadaşların gelmiş, onları göremedim."

"Bana da sürpriz oldu. Maç sonu öğrendim ve sadece beş dakika görebildim." Sanem başını kaldırdı. "Alex'ın abisi çok başarılı ve önemli bir yazar. Ayrıca film artisti ya da yok, manken gibi yakışıklı, onunla gelmişler . Gerçi ben tanışmadım..."

"Sanem"

Beklenildiği gibi Fırat'ın adım söylemesiyle Sanem sustu. Adamın bunu nasıl başardığını öğrenemedikçe talimatlara uyan bir finodan farla kalmayacaktı. Öte yandan adını Fırat'ın ağzından duymakta büyük keyif alıyordu.

"MMB, yine heyecanlandım w çok konuştum."

"Saatlerce konuş sorun değil. Ancak..." Fırat da yerinde doğruldu ve Sanem'in yüzüne kaşlarını çatarak baktı. "Benim yanımda başka bir adamı överek konuşmandan, salyalar akıtmandan hoşlanmıyorum. Hem senin başarılı adamlara karşı ne gibi bir zaafın var?"

TIME kadınsı işvesiyle gülümseyen Sanem önce diliyle dudaklarını Miattı 'Buna cevap vermem gerekiyor mu? Zaafımın ne olduğunu kendinden anlamadın mı?"

'Açıkçası mahran sadece bana karşı olduğuna inanmaya devam etmek «terdim '.

"Mank etme, bepa toplansa bir Fırat Dağlı etmez."

Fırat 'm Unem'in dudaklarına bakan gözlerinde arzudan daha öte bir w vardı. Uzandı ve dudaklarını genç kadının dudaklarıyla buluşturup içinde binken şehveti bastırmayı diledi. Ne yazık ki görünlü arama geldiğim belli edan telefonun «eriyle geri çekildi.

"Evren arak komik utmaktan çıkü."

"Banşanyor."

Sehpanın üzerindeki telefona bakan Sanem'ın sesindeki telaş a bir hastalık gibi Fırat'a geçmişti. "Lanet olsun! Dn korniştik, bugün de aradığına göre kesin bir şey oldu." Omuz askılığıaret edip, 'şunu çıkarmama yardım eder misin?" dedi Sanem'e.

Fırat kolunu sıcak tutmak için raketini elinden bırakmıyordu, boda aşağı yukarı yürürken raketi sallıyor ma sırasında yaşadeceği ihtimalleri gözden geçirip hamlelerini belirlemeye çalı«do.

Ma saat 17.00'de oynanacaktı ve hâlâ on saati vardı. Dn ekiiji iş çıkarmıştı, Sol eliyle atışları istediği sertlikte olmazdı fakat jf ölçüde gücünü geri kazanmıştı. Yine de sağ eli hem kendi grini yapacak hem de sola destek verecekti.

Mutfak adasındaki yüksek taburede oturup ona bakan Sanem'ın hjetle perdelenmiş gözleriyle karşılaştığında durdu. zerinde adi tişrtlerinden biri, altında da uzun bir şort vardı.

'Benim yerime maça sen mi çıkacaksın!" diyen Fırat yavaşdunlarla gen kadının yamna gidip kokusunu içine çektikten sonra ou boynundan öptü.

Gıdıklanıp kıkırdayan Sanem, Fırat'ın boynuna sanlıp gitme-ne izin vermedi. "Elinde raket varken tahrik olduğumu söylemiş ■ödün?"

Fuat belinden yakaladığı Sanem'i kendine çekti ve bir kere de dudaklarından öptü. "Gözlerindeki o bakışı siL Belki sana kupayı gettreetueyeceğim ama bana da br şey olmayacak."

"Sana bir şey olmayacağını ve o kupayı ne olursa olsun alacağım bitiyorum."

"Sana inanayım mı?"

"Gerginliğimin sebebi... Jack mesaj attı. Uak inmiş, birkaç sa-Ue burada olurlar."

"Seni Serra'dan korurum."

Sanem «a* kaçım hava kaldırdı. “Serra'yi benden koruman daha mantıklı olur*”

“Olur, öyle yapanm.”

”Hain »eni” diye çıkışan Sanem artık gülümsemiyordu. “İyisin, debimi?”

•iyiyim.’ Fırat akhnı kurcalayan soruyu sonraya bırakmıştı ama şimdinin uygun bir autun olduğunu fark etti. “Bir süredir durgun-sun. Bana anlatmak istediğin bir şey var mı?”

“Bu normal, değil mi? Kolun, final maçı, Amelia, az sonra gelecek olan Sena.*”

Fuat hayır, anlamında başını salladı. “Avukat arayıp babanın geleceğini söylediğinden beri Ciridisin. Eğer karşılaşmak istemiyordu OM reddedebiliriz .”

Sateni bezmen cevap vermedi. Bakışlarını kaçırıp gözlerini yere dikti Fuat onun cevap vermeyeceğini düşündü ama genç kadın, “TİM bunları yaşarken beni gözlemlediğini fark etmedim,” diyerek OM yanılttı .

“Sanem!’ Fırat genç kadının çenesini parmaklarının arasına dg başını kaldırdı ve kendisi hafifçe eğildi. Göz göze geldikleri ilk bukaç saniye sessiz kaldı. “Bir ölçüsü ve karşılığı olmadan seviyo-nn SOL Seni görmek, dokunmak ve hissetmek benim İçin bir ib-öyaç. bunu sana neden anlatamıyorum?* Sanem ne diyeceğinden anın âeğuat de konuşmak istedi ama Fırat onu öperek susturdu. Gen çatarken. “Belki benimkisi gibi tutkulu değil,” dedi, “ama se-MG çantadan sevildiğimi hissettiriyorsun. Kimi zaman bakışlann-ia. doiütMŞ ya da ilginle.” Fırat susup Sanem’in hislerinin aşkla ilgili Mduguac söylemesin bekledi. Ancak aldığı karşılık yine kaçırılan bakışlar ve auakunluk oldu.

(MM Udim zorlamak istemeyen Fırat yaşadığı hayal kırıklığını pikoa çw pn çekilecekti ki öne atılan Sanem, “Seni seviyorum Faai İkğlı.’ dedi Artık gozleruu kaçırmıyordu. “İçinde aşk, tutku, « uûemİMi ibtıyaç var Hepw var.’

Muta oimau gerekirme öyle hissetmeyen Fırat yeniden Sa-ene’ donda “Borun ne peki?”

‘Bt^mli olmaktan korkuyorum. Sana ve bu sevgiye.”

londa kötü bir şey görmüyorum.”

Sanem' in duyguları netti, sadece aldı karışıkta. Bir rüyanın deydi ve uyanmak istemiyordu çünkü gerçekliğe döner, aklının söylediklerini dinlerse kaybeden duygulan olacaktı. O yüzden itli ilişkisini zamana ve olurlarına bırakmıştı. Yoksa çoktan avunu arar, evlendiğini ona haber verenin kendisi olmadığına göre sin söylediğini sorardı. Sormuyordu çünkü haberlerden duyduu inanmak istiyordu.

Eninde sonunda evlilik evrakının babasına ulaşip ulaşmadığını inecekti. Elektronik postayı hazırlamıştı ama taslaklarda dururdu, göndermeye cesaret edememişti. Eğer o evrak babasına ulaştıysaydı sebebini yapabilecek tek kişi Fırat'ta. Oysa adam konu hakkında rtayb bilgiye sahip değildi ve süreci yöneten kişi Sanem'di ya da jk sanmaya devam etmek için direniyor, sorgulamaktan özellikle içmiyor ve sorun yokmuş gibi davranmaya çalışıyordu.

Konuşmayı sürdürmek istemediğini belli eden Sanem tabure-Jen indiğinde Fırat da sustu ama bu defa genç kadına arkasını dönmek için önce onun gitmesini bekledi.

Sorun ne Amelia ne de Fırat'ın omzuydu. Sanem'in aklını da bibini de kurcalayan, onu özgür bırakmayan bir şey vardı. Fırat bunu görebiliyor ama anlamıyordu. Sanem'in içini kemiren kurdu bulup ondan kurtulmalıydılar. Yoksa Sanem'i sadece sevgisiyle durduramazdı ki bugüne kadar da genç kadını durdurabilen olmamıştı.

Kalbi uzun zamandır bu denli telaşlı atmamıştı. Tenis oynamasunun nedeni buydu, adrenalin ve heyecan. Ama aynı anda telaş ve Uygh olmak Fırat için yeni bir şeydi

Serra ve Banş'm gelmesi, beklemediği şekilde iyi hissetmesini sağlamıştı» Serra yine anaç tavrıyla dununa el koyup Banş'la arasın-

d* köprii olmuş, ürkütüp kaçırmamak kin merhabalaşmak dışında Sanem'e müdahale etmemişti.

Barış her zamanki gibiydi. Koluyla ve yapması gerekenlerle İl* gili nutuk çekmeye hazırlanırken. Fırat bu defa ona İzin vermemişti. Baş büyük bir futbol takımının teknik direktörüydü, kriz anında soğukkanlılığını koruyup çözüm odaklı düşünebiliyordu. Fakat Fırat artık eski Fırat delildi. Tek başına geldiği zirveden düşecekse bunun sorumluluğunu şine tek başına alacaktı.

Barış w Sert*. Türkiye Tenis Federasyonu başkanı İle tribünde* ki «timni alırken büyük bir basın ordusu ve tenis meraklısı da onu seyredecekti

Soyunau odasında maç saati ni beklerken nabzını kontrol alton- da tutabilmiş olsa da korta çıktığından beri yakasına yapışan telaş ve kaygı ikânuu susturmaya çalışıyordu.

Tribünleri selamlarken sahaya çıkan rakibine sol dine aklıgı ra- keti hır sûah gibi uzattı ve gülerek, "Hazır mısın?" diye sordu. Karşı* kğmda ma dolu bir sırtıp aldı. "Senin İçin her zaman." Rakibi tabii la fiOfuuM bitiyordu una Fırat'ı yeterince tanıımıyordu.

Rakibi bugün burada kazanacaksa da Fırat onun İçin kolay ol- ■Mii ma vermeyecek, öncesinde çok ter akıttığından emin ola- caktı.

Üç M M baş dakika, toplam dört settir korttaydılar. Dunun a-a iten aoc aeru Fırat \$-3 geriye düşmüştü. Rakibine puan ver- Mln üst uu- uç oyunu alacağına kendisi bile inanmakta zorluk çekiyordu

Adan çak iyiydi-

Mülf soluna çalışmıştı ama Fırat üç maç önceki rakibinden caldtğı laktikle tun topüm sağıyla vurmak için çaba göstermişti. Bu çalıştünau. IUMI yapılacağına önceden bilinmesi gereken bir tak* attı Aacak iux w aynı umanda »olu zayıf olan rakibinin maçla-

üterken bilgi küfesine attığı taktikti. Şimdiki rakibi ise solunda ıdduğunu bilse de daha sert ve seri atması gerektiğini henüz amipti. Çünkü tenisçiler maç esnasında taktik değiştiremezdi, i w bedeni birbirlerine alıştığı şekilde komut verirdi.

Köşedeki havlusunu alıp gözlerini yakan terini sildi. O esnada ıdtrden biri, "Sol kolunu evde mi unuttun?" diye bağırdığında t senen hâlini ortaya çıkarıp onu çektiğini bildiği kameraya gü- «di. Raketi sağındaydı, ispata ya da inatlaşmaya kalkışıp gösteri Kıyacaktı. Aksine vücudunu sola doğru eğip omzundan kopmuş i kolunu sallandırdı.

On beş bin kişilik tribün aynı anda kahkaha atıp alkışla tempo saya başladığında Fırat başını çevirip Sanem'e baktı. Bir tek o Jack gülmüyordu. Gözlerindeki bakış, yüzlerindeki donuk ifade rkunçtu.

Fırat derin bir nefes aldı, içine çektiği havanın ciğerlerini şişirsin! bekledi, sonra onu bıraktı. Seti başlatacağı noktaya gitti. Kaş-tım gözlerinin üzerine düşürüp yüzündeki tüm yumuşak ifadeleri ram ortaya koyan çok güçlü bir duyguyla gölgelendirdi.

Sağ elinin parmakları ile raketini sıkıca kavradı. Sol avucundaki opı üç defa üst üste yere vurup zıplattı. Çıt çıkmayan kortta herkes riesini tutmuşken topunu havaya attı. Tüm gücüyle hayatı bu atışa tabıymış gibi top düşüşe geçmeden raketini savurdu. Kimse topun pdişini çıplak gözle görmedi.

Top rakibinin bir metre yanına düşüp zıplarken on beş bin kişi ipğa fırlayıp alkışlamaya ve ıslık çalmaya başladı. Bugüne kadar 263 kilometre olan hız rekorunu egale ettiğini bilen Fırat gözlerini ekibine sabitledi. Onu sarsmış ve korkutmuştu. Toparlanmasına iâö vermeden üst üste sayılar almayı başarırса adam tekrar toparlanmaz ve kazanan Fırat olurdu.

Durumu 6*5 yapmayı başarmıştı. Dört sayı alan bir oyun puanı almayı, böylere wditt,yükselip kupayı kazanmayı hak «İçrekti.

Dişlerini birbirine geçiren Fırat isyan eden kaslarını duyuyor, hmediyor. «w, sonuna kadar yaşıyordu. Ama gülmeyi, ona laf atan acnralerle didişmeyi rakibine gözdağı vermeyi ihmal etmiyordu. Takındığı maskeyi uran süre koruyamazdı. Direnirdi ama acı onu bayıltmak üsareydi.

Bir here daha Saneme baktı. Genç kadın onun ne yaşadığını hnardiyordu. O yünden gülümsemesi hiç ikna edici olmadı. Karne* talar onları doğra çevrilmişken Fırat tüm baştan çıkancılığı İle göz kırptı. bana pntn diyordu ki Fırat bugüne kadar Sanem'e verdiği toderı tutmuştu. Gerilen ve seri bir atışla oyunu başlatmaya hazır* lanın rakibine döndü.

Bu deoii seri bir atış yapacaksa soluna atacaktı. Ya Fırat'ın böyk k düşüneceğini bildiği İçin aslında topu sağa gönderecekse? Yüzde A şanaı vardı. Sağ mı yoksa sol mu?

Soe sayı ton puan ve son setti.

Sağ m sol m?

içgüdünü 00u ne yöne gönderecekse Fırat onu takip edecekti.

Udb raketini tartarcasına salladı. Topu yere çaptı. Yakalayıp havaşa hrhft. Ve raketini kaldırıp olanca gücüyle vurdu. Soluna Mrifi Hay», top sağa geliyordu. Sağ nu, sol mu?

Fırat raketim kaldırdı Topu görmüyordu ya da görüyorsa da imada HM .

iririt¹ rahstiaia bir şeye çarptığını hissetti. Derin bir ses- «di ■# iki k saniye...

Alkış.üük ve çığırsılar. Ne olmuştu, kim kazanmıştı?

Bana una anrıldı, bonraJack'i duydu. 'Başardın!*

20. BÖLÜM

•Seninle gurur duymam senin için ne kadar önemli bilmiyorum Msöylemek istedim."

Fırat'ın canı hâlâ yanıyordu ve çok yorgundu. Yine de bugüne ölge düşürmemek, ekibinin ve yanında olan herkesin dilediklerince aşarının keyfini çıkarmaları için ne omuz askısı takmış ne de hasta-»eye gitmeyi kabul etmişti.

Yann yeni bir gündü. Devamına o zaman bakacaktı.

Tem saate aldırmadan havuz başında ufak bir parti düzenleyip eğlenmeleri için tüm detayları düşünmüştü. Dostlarının içki içip dans etmelerini, havuza atlayışlarını oturduğu köşeden izlerken yanına gelen Barış, giriş cümlesiyle onu şaşırtmıştı.

Altan bakışlarını kaldırmadan Banş'ın aklından ne geçirdiğini anlamak isteyen Fırat, "Hakkımda ne düşündüğün benim için önemli," derken abartmıyor, hislerini dile getiriyordu. "Bunun gurur olması da benim için ayn bir mutluluk."

Fırat geniş ve rahat koltuğun ucunda oturmuş, açtığı bacakla* nam arasında ellerini birleştirmişken farkında olmadan Banş da onunla aynı duruşu almıştı.

"Hem bu gururu yaşattığın hem de düşüncelerime önem verdiğin İçin teşekkür ederim."

“Senin gibi başarılı bir adamla ayın kant taşıyorum.”

Banş yan döndü. Fırat’ın güzel yüzünü incelerken kendi yüm de biraz üzüntü biraz da hayal kırıklığı vardı.

“Ben başarıya giden yolda yalnız değildim. Babam yanımdaydı Ama sen başanlarını tek başına, kimseye İhtiyaç duymadan yokta var ettin.”

"Günah çıkarmana gerek yok. Bir keresinde bana, ‘Zirve yalanlıktır ve tehlikelidir,’ demiştin. Üstelik bana hep iyi örnek oldu’ Fırat hafifçe dudaklarını büzdü. "Peki, kolum için nasihat vermek yok mu?"

“Bu kolla maça çıkman aptallıktı. Ama zirveye sadece aptaAar çıkar. Akıllı bir adam kendini heba etmez. Fakat ilk işin onunla üçlenmek olsun. Avustralya Açık’a sadece altı ay var.”

Fırat kafasını geriye götürüp kahkaha attı. "Beni yanıltmadan için teşekkür ederim.”

Bu defa Barış bakışlarını barda içecek ikram eden Senamı çevirdi. “Seni ve Sanem’i rahat bırakmış olması çok tuhaf. Buı sadece yüz kelime konuştu. Günlük beş binin altına düştüğünü hiç görmemiştim.”

"Deli deliyi görünce çomağını saklarmış.”

Banş ani bir heyecanla Fırat’a dönüp, "Birbirlerine çok beno- yorlar, değil mi?” diye sordu. "Sanem de aynı onun gibi sadece yanında oldu. Sanki orası için yaratılmış gibi.”

Unda ve Emily ile sohbete dalmış olan Sanem’e bakarken bf kında olmadan gülümseyen Fırat, "Sanki değil,” dedi, "o benim ip» yaratıldı.”

Serra’dan uzak durmakta zorlanan ve ne yapacağına kartı ve- remeyen Sanem’i gördüğünde bir araç ayarlatmış ve arkadaştan getirtmişti. Fırat böylece bu karmaşanın içinde yalnız ve ürkmüşü rünen genç kadının iyi hissetmesini sağlamıştı.

Fırat’ın kalbindekilerinin yansıması yüzüne vurunca ita* "Türkiye’ye gelecek misiniz?” diye sordu.

JSO

'Bakan ödöl töreni organize ettiklerini söyledi. Sanemle konup-
pp ayarlayacağım."

'Güzel? Barış ayağa kalktı. "Uçağımıza üç saat var» şimdi çıksak
«Kik yetişiriz?

'Geldiğiniz için sağ ol. Buna ihtiyacım vardı."

Ayaklanan adamlann yanma gelen Serra teklifsizce uzanıp Fı-
rat'a sanldı. "Bugün harikaydı» sen muhteşemdin. O atmosferi asla
unutamayacağım? Geri çekilen Serra göz ucuyla Sanem'i işaret etti.
*0M iyi baktığın için de sana hep minnettar ve borçlu kalacağım?

Fırat'ın boyun damarları anlık bir refleksle ortaya çıktı. Öfke-
îmi dindirmek için yutkundu. Sanem gibi güçlü ve özel bir İcadının
başkasının bakımına ihtiyacı yoktu. O düşse de kalkmasını bilirdi.
Fırat her ne yapıyorsa kendisi için yapıyordu.

Kerem dağlan Aslı için delmemişti. Aslı'ya olan ihtiyacından
dolayı kendisi için yapmıştı.

Sanem'in sıcak nefesi ve çikolata esansı kokusunu her zerresiy-
le hissederek güne uyanmak yeterince güzelken gözlerini açtığında
karşılaştığı ilk şey kazandığı kupa olunca Fırat gülümsemeden ede-
medi O evrene sadece mesaj göndermemiş, ne kadar istediğini çok
çatışarak ve asla vazgeçmeyerek belli etmişti. Kısacası Fırat'ın ka-
rarlılığına karşılık evrenin ona istediklerini vermekten başka çaresi
kalmamıştı.

Fırat kıpırdanıp kolların sıktı ve bunu yaparken Sanem'i biraz
daha kendine çekti. İkisi de cenin pozisyonunda ve neredeyse tek
beden hâlindeydi. Fakat sızlayan kastan hayatın gerçeğiyle sert şe-
hide yüzleşmesini sağladı.

Her hareketiyle omzuna bir bıçak darbesi iniyordu.

Sanem'in yüzüne düşen saçlarını geriye itti. Parmaklarının ter-
syte tenini okşadığı Sanem mırıldanıp, "Günaydın,* dedi ama göz-
lerini açmadı.

“Turnuva bitti diye artık kahvaltı yok mu?”

•Acıktın mı?”

“Bir kurt kadar ama güne tathıyla da başlayabilirim.”

“Dondurma sözün vardı. Buzluğa iki kutu bıraktım.” Dudaklarını sağa kıvrıp meydan okurcasına gözlerini kapatan Sanemaptan çıkmaya niyeti yoktu. Fakat çalan telefonu ilk saniyede puf-larını bozdu.

Fırat geriye çekilip kendini yastığının üzerine bıraktı. "Ona im-zanın payını mutlaka ver ” .

“İzle ve gör.*

Baş ucunda ısrarla çalan telefonda Alex'in adını görünce ÜU n çatılan Sanem bunu neye yoracağını bilemedi. Yorum yapmada aramayı cevaplandırdı. Keza konuşmaya fırsat bulamadan da Ala öfkeyle sitem etmeye başladı.

“Bunu neden yapıyorsun? Sana ya rdım ederken aldığım kaışU burnu?"

“Neden bahsediyorsun?"

“Kim bu Knox? Neden beni rahat bırakmıyor ve tuhaf sonıİK soruyor?"

Knox*un adını duymasıyla birlikte oturur durama geçen Şuta, “Knox’un seninle ne ilgisi var?" diye soruya soruyla karşılık verdi

Öfkeden sesi titreyen Alex kolay kolay sakinleşmeyecekti. 'Ba de onu öğrenmek istiyorum. Seninle çalışıyormuş, Amelia veya hı li, önce hangisi olursa onu arıyormuş.*

“Evet, doğru da neden sana gelmiş?"

“Bunu bana mı soruyorsun? Neden Amelia’ya otopsi yıpbjei öğrenmek istiyormuş. Evet, tamam. Sorusu mantıklı ama konuşur-ken İti tavrı suçlayıcı ve aşağılayıcıydı.*

“Peki, sen ona ne dedin?"

İki saniyelik duraksamasının ardından Alex, “Neye ne dedi»:' diye sordu.

Sanem sanki onu görebiliyormuş gibi adamın kafasını kaşındı-
wn gözlerini belerttiğini zihninde canlandırabiliyordu.

***Yini senden otopsi istememişler, sadece toksikoloji raporu ta-
lep etmişler.*** Sahneler gözünün önünden gelip geçerken dayanama-
W Sanem yataktan çıktı. Bir elini beline koyup odada volta atmaya
başladı, ***Ama sen midesi, beyni ve genital bölgesi ile ilgili bir şeyler
«gitmiştin. Ayrıca evet onu T şeklinde dikmiştin.***

'Sanem sana inanamıyorum. Ama yanlış anlama sorduğun so-
ruya değil, sesindeki o vurguya... Ne ima ettiğinin farkında mısın?*

Sanem akimdan geçenlerden kurtulmak istercesine başını sal-
ladı. Göderini kapatıp açtı. Polis memuru, "*Otopsi değil toksiko-
İûji raporu istedim?*" demişti. Ama Alex'in otopsi yaptığını Sanem
bizzat görmüştü. Belki kafası meşgul olduğu, belki de Alemin yan-
bş bir şey yapmayacağına duyduğu güvenle düşünememişti. Knox
notları okurken Sanem'in dikkat etmediği bu detayı tabii ki fark
etmişti.

'Özür dilerim Alex, bir şey ima ettiğim yok. Polis sadece toksi-
koloji raporu istediğini söyledi. Sen bir şey fark etmiş olmalısın ki
otopsi yaptın. Sadece onun ne olduğunu bilmek istiyoruz.*

"Of!" diye uzattığını duyduğu nidasının ardından Alex yine bir-
kaç saniye sustu. "Ben küçük, önemsiz işlere bakıyorum. İki yıldır da
sana gösterdiklerimden bunu anlamışsındır.*

Sanem voltasını kesip odanın ortasında durdu. Alex haklıydı.
Amelia gelene kadar, sadece beş adet dosya göstermişti ona. Üçü so-
kakla yaşayan evsizlerdi. Biri soğuktan, ikisi kalp krizinden Ölmüştü.
Sokakta bulunduktan için adli morga gönderilmişlerdi. Geri kalan-
lardan biri hırsızlık yaparken düşüp ölmüştü. Diğer de müşterisiyle
parada anlaşılamayan hayat kadınıydı.

'Doğru haklısın ama...*

"Aması şu, evsiz ve kimsesizlere yetkililer istese de istemese de
otopsi yapıyorum. Elimi ve bilgilerimi sıcak tutup tecrübe kazan-
sam gerekiyor. Amelia senlik diye düşünsem de önce otopsisini
>>ptım. Tecavüz, bağımlılık ya da başka bir şey çıkarsa seni ara-
■tayacaktım. O zaman ne olduğu belli olacaktı. Ama kız tertemizdi.

Şimdi eğer izinsiz otopsi yaptığım ve sivillere bilgi verdiğim inha
hrsa kovulurum.”

20 Haziran'da bulunan Amelia İle neden 23 Haziran'da tım^
ğını böylece Sanem öğrenmiş oldu. Şimdinasıl yapacaktı emin de-
ğildi ama arkadaşının gönlünü alacaktı.

“Söz veriyorum» Knox seni tekrar rahatsız etmeyecek*

Sanem ne yaptığını görmek için bakışlarını Fırat'a çevirdi. Se-
tini yatak başlığına dayamış hâlde o da Sanem'e bakıyordu. Sona
yok, dercesine hafifçe başını eğdiğinde Sanem, Fırat'a güvenmek
istedi.

4 '

Fırat belinden yakaladığı Sanem'i üzerlerindeki pijamalarla ya-
tak odasından çıkardı. “Sütlü kahve içmek istiyorum.”

Aklı telefon görüşmesinde kalan Sanem, “Sen sutlü kahve it-
mezsın*, diye karşı çıktı.

“Yanlı şevgilim. İçmiyordum ama bugün içeceğim.”

“Ne yani, kupayı sütlü kahveyle mi kutlayacaksın?”

“Alo ay sonra çok daha büyük bir turnuvaya katılacağız.”

Sanem hayretle bakışlarını adama çevirdi. “Bunu gerçekten ya-
pacaksın, değil mi?*

“İlk sekize girmem yetmez. Dünya birinciliğini almadan Julh-
nndan çekilmeyeceğim.”

Fırat yeni bir konu açarak Alex ile yaptığı görüşmeye takıhp kıl-
mam ası için Sanem'in aklını meşgul ediyordu. Ne var İd genç kadıa
onun ciddi olduğunu görebiliyôrdü.

“Ama kolun ne olacak? Üstelik o denli yoruldun ki altı ay >ıt»1
ancak dinlenirsin.*

“Şu hâle bak,* diyen Fırat genç kadını bıraktı. “Parti bizden a»
ra da devam etmiş.*

Rick ağzı açık hâlde uzanıyor, John sarıldığı sırt yastığıyla keyf-
îm

kapıyordu. Ridon ve Stev aynı yerde sızıp kalmıştı. Etrafa dağılmış teşhir* gişelerini saymak ise zaman alırdı.

‘Jack koltukların altında olabilir mi?’

*0 herkesin uyuduğundan emin olduktan sonra odasına inmiştir.”

‘Ne yapalım?’

‘Hadi, üzerimizi değiştirip sitenin restoranına gidelim. Bugün içinde yumurta olmayan güzel şeyler yemek istiyorum.’

Sanem kararsızdı ve bunu da, “Peki ya kolun?” diyerek belli etti. ‘Hastaneye gidecektik.’

Fırat mindere sarılmış Rick’e baktı. “Doktor ayılınca gideriz.”

Yerlerinden kımıldama şansları olmadan alt kattan kapı çarp*ma sesi duyuldu. Ardından da koşan adımlar... Nihayet merdivende beliren Jack görüş alanına girdi.

‘Lanet olsun! Lanet olsun!’ diye tekrarlayan Jack tüm kontrolünü kaybetmişti.

Onunla göz göze gelen Fırat midesinin kasıldığını hissetti ve *Ne oldu?’ diye sordu.

Jack bir şey söylemeden telefonunu açtı ve ekranı Fırat'a çevirdi.

Bu bir fotoğraftı. Nîkah yemeklerinde çekilmiş herkesin bir irada olup sohbet ettiği güzel bir kareydi. Editör de öyle düşünmüş olmalıydı ki dikkat edilmesi gereken kişinin kafasını yuvarlak içine almıştı. O, Emil/nin yeni erkek arkadaşı Glen’di.

Çenesi seğiren Fırat alfanda yazılanları okumak için bakışlarını iadirdi.

Uyuşturucu madde bulundurmak ve temin etmekten sabıkası bulunan, satışı yasak steroid kullandığı için üyesi olduğu spor salonundan atılan Glen Ostra'nın, Fırat Dağlıyım düğün kutlamasına katılması kafaları karıştırdı. Sol omzunda sıkıntı olduğu bilinen tenisçinin gösterdiği yüksek performansı hesaba katıldığında akıllarda hoş olmayan sorular belirdi.

Etkin ve saygınlık uyandıran duruşunu bozmayan Fırat'a duygularını açık eden patlamak üzere olan boyun damarlarıydı. Konuşmak için henüz hazır değildi. Dişlerini birbirine geçir*. Haber çok zekice hazırlanmıştı. Yalanlayabilecekleri ya da dm açabilecekleri herhangi bir itham yoktu. Sadece suyu bulandırmışlardı.

Glen denilen adamın hakkında yazılanlar doğru ise kİ Fırat'a göre bu yüksek bir ihtimaldi, kazandığı kupa şaibeli hâle gelmiş. Şimdi herkesin aklında inanmak istemese de aynı soru olacaktı.

"Menajerin bir basın duyuru hazırladı. Ayrıca son doping fesinin sonucunu yayınlayacak."

Jack'in konuşmasından cesaret alan Sanem, "Buna kimse in»» mayacaktır," diyerek fikrini söyledi.

Öfkeyi, üzüntüyü, ihaneti ve bunlar gibi diğer tüm duygulan İçinde tutup hepsini bastıran Fırat hata yapmak istemiyordu. Detaylıca düşünmesi, önce olası hasarları, sonra da nasıl toparlayacak bulması gerekiyordu.

"Biçki kaldır da hastaneye geçelim." Şimdilik önceliğini omzundan yana kullanan Fırat'ın sesi duyanın içinin ürpermesinesebep olacak türdendi.

"özür dilerim Fırat," diyen Sanem konuşmaya devam etmek istediğinden emin değilmiş gibi duruyordu.

Fırat hızla başını çevirdi ve bir adım yanında duran genç karının cümlesini bitirmesini bekledi. Ancak karşılık alamayınca, *Bı özür ne için?" diye sordu.

Sanem omuz silkti ama umursamaz gibi değil de konuyla ilgi mahcubiyetinden kaynaklıydı.

"Benim yüzümden. Emil/i ve Amelİa'yı hayatına ben soktum"

"Yeter Sanem!" Fırat agresileşmiş, korkutucu bir öfkeye bürümüştü. "Sorunsa ikimizin sorunu. Üstlenip durma!" Fırat saHotar mek adına kısa bir mola verdi ve genç kadının yanına gitti. "Süitti seni telkin edip önemli olmadığını, seni her şeyinle istediğimi uk mak zorunda bırakma beni."

Fırat'ın sesi yumuşamış olsa da tavrı sert ve gergindi. Sanem yanım yapmaya cesaret edemedi. Sadece adamın dokunuşlarına ıpy şekilde karşılık verip o da kollarını Fırat'a doladı.

Menajerin yayınlıyacağı basın duyurusunu iptal ettiren Fırat'ın aklından ne geçtiğini kendinden başkası bilmiyordu. Odalarına çekildiklerinde Tom'u aramış ve gazetecileri yaşadığı sitenin önüne çağırmasını söylemişti.

Fırat hafta sonuna uygun koyu renk jogging pantolon ve üzerine daha açık tonda tişört giymiş, şapkasını takmış, güneş gözlüğünü de dine almıştı.

Bakışlan hem acımasız hem de kararlıydı. Fırat tam bir muammaydı. Sanem o izin vermedikçe genç adamın ne hislerini ne de aklından geçenleri anlayabiliyordu.

Genç kadın da Knox'u aramak ve beklediği darbenin geldiğini haber vermek istiyordu. Fakat Fırat'ın öfkesini yeniden alevlendirecek bir şey yapmaktan kaçınıyordu.

Hastaneye gitmek için hazırlardı ama öncesinde onları sitenin çıkışında bekleyen gazetecileri Fırat'ın neden çağırdığını ve onlara ne söyleyeceğini herkes gibi Sanem de merak ediyordu.

İkisi de hazır hâlde odanın ortasında buluştuğunda. Sanem, 'Gazetecilere açıklama yapmak istediğine emin misin?*' diye sorarken sesi titreyen bir fısıltıyla çıkmıştı.

Dengesiz bir gülümsemeyle Fırat dudaklarını genişletirken gözlerini bir eğlence pırıltısı renklendirdi. Genç adamın bir planı olduğunu ve sonunun tahmin edilebilir olmadığını anladı.

Sanem'in elini tuttu. "Herhangi bir açıklama yapmaya niyetim yok?"

Sabit ve ölçülü adımlarla odadan çıkarken Sanem'i de peşinden sürükledi. Salonda onları aynı endişeli bakışlarla bekleyen Jack ve diğerlerine de gelmelerini söyleyip dışarı çıktılar.

Sitenin yürüyüş yolunda |ieş peşe İlerlerken Sanemin aU damadan gümbürdeyen kalbiyle senkronice şekilde titreşerek bq ağasını tetikledi ve içindeki öfke büyüdü.

Kendisi bu hâldeyken Fırat'ın nasıl sakın kalabildiğini aslı n-lamayacaktı.

Güvenlik görevlisinin sitenin büyük kapısını açmasıyla beraber gazeteciler üzerlerine doğru gelmeye başladı. Hepsi aynı anda konuşuyor ve aynı şeyi soruyordu.

“Doping haberi hakkında ne söyleyeceksiniz?”

Fırat, “Bir şey söylemeyeceğim,” dedi keskin bîr ifadeyle. Gü-lümsedi ve nabız hoplatan bir an boyunca bakışlarını kısıp sessü kaldı. “Yapacağım herhangi bir açıklama turnuvayı organize edenle-re ve onları destekleyen kraliyet ailesine saygısızlık olur.”

Biten bir filmin donan son karesi gibi konuşmalar kesikli w herkes hareket etmeyi bıraktı.

Şu an Fırat için kullanılmayacak kelimelerin liste başındı tû ve sempatik vardı. Nezaketi ile birleşen sertliği, akıllı hamlesi, hita-bet gücü ile darbe yapan bir lider gibiydi.

Sanem boynundan yukan çıkan bir kızanklık hissetti çünkü a* itibariyle istediği tek şey Fırat'ın dudaklarına yapışmaktı.

Nihayet konuşmaya cesaret eden acemi bir gazeteci öne çıktı “Neden öyle dediniz?*

Yanındaki daha kıdemli olduğu her hâlinden belli olan başka bir gazeteci ona bir bakış attıktan sonra gülme krizi geçirmece baş-ladı ama kafasını çevirip kendini gizlemeye çalıştı.

“Yüz elli yıldır düzenlenen bu turnuvanın sorumlu ve yetkilileri sizce yasaklı madde kullanımını fark etmeyip önlemini almamış * uygun olmayan birinin katılımını engelleyemeyip bir de kazanması-na izin mi vermiştir?*

Fırat başım sallayıp gü-lümsedi ve gözlüğü** taktı. “Ben böyle bir iddiayı ortaya atacak kadar cesur değilim. A>n-ca onların önüne geçip açıklama yapacak kadar densiz, hiç değilim-’

Az önce gülme krizine tutulan gazeteci toparlanıp, “Peki, si» neden böyle bir haber yapıldı?*

'Bunu size sormak lazım. Yazılana inanıp buraya gelerek mesai harcayan sizlersiniz."

"Aslında inandığımızdan değil. Sizin ne yorum yapacağınızı merak ettik.*

"Turnuva başında eş cinsel denildi, sonunda da keş." Fırat ser-seri gülüşüyle dudaklarını sağa çarpıttı. ^MEn azından bir kişinin ben-den pek hoşlanmadığına artık hepimiz eminiz."

"Kim olduğu hakkında bir fikriniz var mı?"

"Muhakkak var tabii ama sizden bu konuda yardım isteyebilirim. Haberi ilk yayınlayan kişiye, bilgi ve fotoğraf kimden geldi?"

"Düğün fotoğraflarınız zaten servis edilmişti."

"Eşimin arkadaşının sevgilisi Bay Glen'i kim niçin bir hafta sonra araştırma gereği duydu?" Fırat, Sanem'in elini tuttu, nezaketini hiç bozmadan gülümsedi. "Hatta bu bilgiyi getirene hem para ödülü sereceğim hem de bir gün boyunca çekim yapacağız."

Kemirici düşünceler akımı ele geçirince Fırat'ın bulduğu en iyi yöntem buydu. Eğer Sanem haklıysa ve onunla uğraşan Amelia'nın katili İse bu hamlesi işe yaramadığında ne kadar ileri gidebileceğini kimse bilemezdi, katilin kendisi bile. Fırat onu durduramıyorsa yemleyerek üzerine çekmek ve ağına düşürmek akıllıca değil ama etkili yöntemdi.

21. BÖLÜM

Sanem'i ilk arayan Emily oldu. Glen'in geçmişi hakkında büps olmadığını, onunla konuşup söylenenlerin lise yıllannda ablaktı yaşadığı berbat mahalleden kalma kötü bir leke olduğunu ve yıllardır temiz kalmayı başardığına dair yemin ettiğini söyledi."

Her şeyin yolunda olduğunu ve yanına uğrayacağını garanti'ni veren Sanem telefonu kapatıp Fırat'a döndü. Ne yorum yapacağın merak ettiği genç adam hafifçe başını salladı.

"Emily'nin bir suçu olmadığını zaten biliyorduk. Glen'i öaüü düğüne getirip sonra da kendilerini ele verecek değiller."

Hastane odasındaki yatakta uzanmak yerine konuk koltuğuoda oturan Fırat'ı sanki daha önce görmemiş gibi inceleyen Sanem, "Demek böyle görünüyordum," dedi.

"Mesela ne zaman ve nasıl?"

"Linda'yı Knox'a karşı savunurken." Sanem bir adım öae çil Fırat'ın karşısına dikildi. "Ya Glen tam da söylediğin gibi düşül*-miz için fotoğrafı yayınlamaktan çekinmediyse?"

"İnandığın bu mu?"

Sanem başım salladı. "Hayır. Peşinde olduğumuz ya da pe? mizde olan kişi akıllı, planlı ve programlı. Yakalanmamama yolr

nnı iyi biliyor. Oysa Emİly romantik komedi dışında ne film izler ne de kitap okur. Üstelik yalan söylemeyi beceremez."

‘Onu az tanımama rağmen seninle aynı fikirdeyim."

Sanem beynini kemiren düşüncelerle pencerenin önüne ilerledi. Gkn için bir şey söylemesi mümkün değildi ama Emil/ye kefildi. Yine de önce delilleri bekleyecek ve sonucun onu nereye götüreceğine bakacaktı. Ön yargı tanımını yakın zamanda hayatından çıkar-mıştı.

Düştüğü derin ve karanlık çukurdan onu kurtaran, odaya dalan Jack oldu.

‘Menajer aradı. Haber ilk olarak Latest UK’in internet sitesine yüklenmiş. Editör gece ona bir e-posta geldiğini ve bir suç teşkil etmediğini düşündüğü için haberi yayınladığını söylemiş.” Jack heyecanlıydı ve bu hem sesine hem hareketlerine yansiyordu. Masanın üzerinde duran Fırat’ın telefonunu aldı. “Yayınlayacakları Özür yazışma karşılık dava açıp açmayacağım sormuşlar."

Fırat yerinde diklendi. “Gelen e-postayı gönderdiler mi?"

‘Evet, menajer sana yönlendirdi." Telefondan e-posta uygulamasına açtı. “İşte burada."

Sanem de Jack’in yanına varıp omzunun üzerinden ekrana baktı. “Gönderen Alfie Branson mu?"

“O kim?"

Afallamış hâldeki Sanem, Fırat’a döndü. “Tilgate’teki otuz üç numaralı evin eski bir sakini ve Bransonların vârisi." Sanem ilk birkaç saniye düşünme yetisini kaybetti. “Bu olamaz."

Genç kadının aksine duyduklarına gösterdiği kayıtsız tepki ile Fuat ayağa kalktı. “Onun göndermediğine bahse girerim."

Yaşadığı panikle körleşmiş, korku ve şaşkınlıkla beyni uyuşmuş hâldeki Sanem, “Oraya gittiğimi ve Alfie ile görüştüğümü bildiğini bilmemi istediği için Alfie’nin adıyla gönderdi," dedi. “Yoksa haberin işe yaramayacağının farkındaydı. Bizi tehdit ediyor."

Dehşet duygusu Sanem’i avucunun içine almıştı. Şüphelenmek,

hikâyeler uydurmak başka, emin olmak çok lûşkaydı. Katil niha^t kafasını gizlendiği yerden çıkarmıştı.

Genç kadının durumunu görüp anlayabilen Fırat onu koHırın araşma aldı. Bu dokunuş, iki ayn parçayı birbirine bağlayan düğâa gibiydi.

"Bir şey çıkmayacaktır ama yine de Knox, 1P adresi İçin editörle irtibata geçsin."

Sanem sesinin titremesini bastıramayacağı için cevap olarak sadece başını sallayabildi.

Güvenli alanındaydı. Ancak açılan kapının sesiyle Fırat'tın ayrıldı. Profesör doktorla içeri giren Rİck'in kaçırdığı gözleri verecekleri haberin iyi olmadığını zaten anlatıyordu.

"Fırat Bey sonuçlarınız çıktı. Omzunuzda rotator manşet yırtığı *' var maalesef."

İlk tepki, "Biliyordum," diye hayıflanana Jack'ten geldi.

Profesör anlayışlı bir ifadeyle konuşmasını sürdürdü. "Ameliyat olmanız gerek. Eminim biliyorsunuzdur, ameliyat süresi loşadır. Sıkıntılı bir rahatsızlıktır. Ancak talimatlara uyarsanız tedavisi kolaydır. Ameliyat sonrasındaki dört hafta içerisindeki bakım ve fizik tedaviyle daha iyi olursunuz."

"Teşekkürler doktor. Şimdilik çıkışımızı yapalım. Ameliyat ipi size haber vereceğiz."

Sanem, Rick ve Jack öne atılıp ibraz etmek istediye de baht* lanyla onları durdurdu. Her şey sırayla gidecekti. Şu an için Fırat'» öncelikleri farklıydı.

Hastaneden sonra geçtikleri evde yalnızlardı ve Sanem'e göt bu, kavga etmek için uygun bir zamandı.

21. Rotator manşet yırtığı olarak da adlandırılan rotator cuf sendromu, rota* cufT kasları ve tendonlarının yırtılmasıyla omuz ağnana ve kolu kulhamaMi neden olabilecek şekilde etkileyen bir yaralanmadır.

'Bana böyle bir sorumluluğu nasıl yüklersin? Birlikte konuşup Urar almadan kendi başına ameliyatı nasıl ertellersin?'

"Sana herhangi bir şeyin sorumluluğunu yüklemiş değilim."

Çalışma odasını hızlı ve büyük adımlarla arşınlayan Sanem, Fırat'ın karşısına geldiğinde durdu. "Eğer babam geleceği için ameliyatı erteliyorsan bana da sormalıydın."

"Hazırlık aşamasını Türkiye'de geçirmek ve ameliyatı orada olmak İstiyorum."

Fırat'ın sakince sarf ettiği sözler Sanem'in kaşlarının hafifçe çatılmasına sebep oldu. "Sen kesinlikle takım oyuncusu değilsin, banlan..." Sanem bir elini beline diğerini ensesine koydu ve öfkeyle kararan gözlerini Fırat'ın gözlerine dikti. "Gelecek planlarım bana şimdi mi söylüyorsun?" Tavrının aksine sesi yumuşak ve üzgündü.

Ayağa kalkan Fırat, Sanem'in yanma gitmek yerine geri çekildi. İki elini yana doğru açtı. Gizlemeye çalıştığı kızgınlık hâli için biraz demek hafif kalırdı.

•Sence öyle yapmış ve sensiz bir gelecek mi planlamışımdır?"

*Bu bir soru bile olamaz, yapmışsın işte."

•Evet, Türkiye'ye gitmek istiyorum,' dedim. 'Gideceğim,' demedim. Çünkü önce seninle konuşacağız. Yalnızca bir karar almak için doğru anda değiliz. Ayrıca doktora da haber vereceğimizi söyledim, gelmeyeceğimi değil. Eğer sen Türkiye'ye gitmek istemezsen ameliyatı burada olup sonra ben. gider, oradaki işlerimi halledip dönerim."

Fırat'ın dikkatli bakışlarından kaçmaya çalışan Sanem yüzünü kapattı. Artık hissettiği tek şey üzüntüydü.

"Neden konuşmama izin verdin? Bunu yarım saat önce söylemeliydin."

•Çünkü öfkелisin, korkuyorsun ve endişelisin. Zehrini dökmen gerekiyordu. Ama beni sensiz bir gelecek planlamakla itham ettiğinde sessiz kalamadım*.

Tine düşünmeden ve sormadan sonuca varıp uygulamaya geçtim, değil nü?*

“En azından kendini biliyorsun.”

Sanem başını salladı. "Ama yine de MİA sana kızgın olmak 1^ geçerli bir sebebim var."

“Bana kızgın olmayı seviyorsun. O yüzden illaki bir bahane» vardır.”

"Bahane değil sebep. Ertelemek yerine şimdi konuşabiliriz. Neden bekliyoruz?”

Firat genç kadının yanına vardı. "Çünkü yaptığım anlaşmalar, katılmam gereken organizasyonlar var. Buna ek olarak sürekli koşturma halindeyiz. Birkaç gün bekleyelim, biraz durulalım. Soorra Türkiye konusunu konuşuruz. Şimdi bana ne yapmak istediğimi söyle.”

Güzel başlayan gün, her şeyin tepetaklak olduğu uzun bir güne dönüşmüştü. Sanem’in istediği şey uyumaktı ama babası gelmeden önce yapılacaklar listesi oluşturmalıydı. Gözlerini kaldırdı, gülümsemi ve Firat’a, "Beni dinler misin?” diye sordu.

Genç kadının isteğini yerine getirmek için çalışma odasını indiler ve her zamanki ziyaretçi koltuğuna yerleşen Firat arkasını yaslandı. Sanem ise elindeki tebeşir kalemle iki dakikadır tahtama Önünde sadece dikilirken aniden gelen bir dürtüyle ellerini açtı.

“Kendini nasıl bu kadar iyi saklayabiliyor?”

"Şansı yaver gitmiştir."

Sanem hızla başını olumsuz anlamda salladı. "Bunun için şans-tan daha fazlasına ihtiyacı var. Püf noktaları biliyor, onu arar. ee sorulacak sorulan tahmin ediyor ve hepsini cevapsız bırakmak içi» hamlelerini önceden ayarlıyor. Böylece de bir adım önde olma başarıyor."

"Araştırmıştır, yapay zekaya sorup cevap alamayacağın bir ŞO yok."

Sanem düşüncelerini takip edip onu nereye çıkaracaklarını bekledi- 'Belki polistir ya da avukat, belki de uzun zamandır cinayet işleyen bir seri katil.'

"Buna sevinelim çünkü arkadaşlarımızdan hiçbiri bunlardan biri defti "

"Doğru değil ama belki bir yardımcısı ya da ispiyoncusu vardır."

Fırat kaşını havaya kaldırdı. "İspiyoncuyu bulmak onu bulmaktan daha mı kolay?"

Sanem yüzünü panolanna döndü. Çok fazla soru işaretiyle biten cümle vardı. "Glen'in kim olduğunu biliyordu ama kullanmak için doğru anı mı bekledi? Üzerinden bir hafta geçti."

"O gün yirmi altı kişiydik, herkesi tek tek incelemesi belki bir hafta sürmüştür." Sanem cevap vermek yerine bilgisayarının başına geçince Fırat, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Bakalım, Google sorulan her şeye cevap veriyor mu?" Ekrana Glen Ostra yazdı ama çıkan sonuçların hiçbiri onun aradığı Glen ile ilgili değildi. "'Glen Ostra, Londra, oto tamir/ diye eklememe rağmen bir şey yok. Instagram'ı var ama X hesabı açmamış.'" Sanem anma motorundaki ikinci ve üçüncü sayfaları da inceledikten sonra boynunu uzatıp Fırat'a baktı. "Seninle İlgili haberi elelediğimde geriye hiç kalıyor. Bir de Ostra biber cinsiymiş, o bolca var."

"Bununla nasıl bir sonuca varacaksın?"

"İnternette Glen'in on beş yıl önceki suçlarıyla ilgili bir şey bulamadım. O nasıl buldu?"

"Diyorsun ki o bilgiyi başkasından aldı."

"Belki doğru yere bakması için elinde önemli bir bilgi vardı."

"Peki, bu bizim ne işimize yarayacak?"

Sanem yüzünü çarpıtıp, "Mantıklı sorulardan nefret ediyorum," dedi. Ajağa kalktı. "Yirmi altı kişiydik. On kişiyi çıkarsak bile geri kalanları araştırmak zahmetli iştir." Sanem daha net ve sağlıklı düşünebilmek için volta atmaya başladı. "Polise gitsem bir hadi iki kişi için yardım alırım anı en az on altı kişi hakkında bilgi istersem beni tutuklarlar."

*Yı kimi ıreşhnKilbnı biliyor ya da pota kaynaklarını istediği gibi kullanabiliyor."

Fırat'a yönlendirilen Alfie Branson imzalı elektronik postayı kendine de göndermiş olan Sanem yorum yapmadan yeniden bilgisayar batın* geçti E-pcvtasmı açtı. Görsel ekini açıp yazıcıdan çıktısını aidi ve panonun üst tamındakileri sıkıştırdı. Oluşan boşluğa da fotoğrafı raptiyeledi

Ogün, piMİ bir gündü. Küçük bîr mekândı ve bu, ortamın daha «mimi olmasını sağlamıştı. Güller, mumlar, tüller ve müzikle bir masal bahçesinin içindeydiler sanki.

İ'arii bu fotoğraflardan yüzlerce çekilmişti. İçlerinden en İyi* İm Ak» bmu servis etmiş ve hemen her mecrada yayınlanmışlardı Ayna kendisi ve Alice hariç katılan diğer yirmi dört kişi de «mİ medyatannndanogüne ait paylaşımlar yapmıştı.

Fotoğrafa yaldaştı. Elips şeklindeki masanın etrafında toplanm|M Kimse poz vermiyordu. Gülenler, konuşanlar, yemek yi- «■* ve içenler günün tadını çıkarıp anlamına uygun olarak gü- kmMrıtı.

Gkn oradaydı. Sanem ve Fırat'ın karşı çaprazında Emily ile sohbet adıyordu. Tüm odağı ya yemeğinde ya da Emü/de olan ada- ■m dikta çeken bir hâli yoktu.

Tk daşuMfyomın?*

"Ne diifuuMa gerektiğini bulmaya çalışıyorum."

ta gece yansım geçti Artık uyuyalım mı? Sabah devam •hant.

tava başıyU onayladı "Sabah Knox'u da çağırırız.*

‘Ağuaıa tatanodac »alya akıtmayacağına söz verirsen—*

"Elurden gelen yapacağım."

Faal genç kadını çekip betim unıdı ve kendine yasladı.

Odadan çıkariaritaο Fuat yüzüne baktığı Sanem’e, "Dondurma j partisi yapalım «'< diye urdu Buhaç «dun boyunca göt göze kalddar tar* ıtai aynı anda. "Hayır." dedi ve juldüler.

Merdivenlerinin yarısına vardıklarında Fırat duraksadı. “ Aslın-
todurma partisi için her zaman enerjim vardır ama sen yorgun
büyorsun.*

•Yorgunluk sorun değil de sabaha az kaldı. Yani bir dondurma
(tisi yapacaksak en az on iki saatimiz olmalı/

'Sana kesinlikle katılıyorum?

'Peki, yatağa girer girmez uyuyacak mıyız?”

Genç kadının belinde duran elini tişörtünün altına doğru kaydı-
; tenini okşadığı Sanem'in kulağına doğru eğilen Fırat, “Dondur-
uuz bir partiye ne dersin?” diye sordu.

Sanem kıkırdarak Fırat'ın dudaklarına bakarken kendi du-
âJannı yaladı. Fırat da arkalarından yatak odasının kapısını ka-
nttı.

Günün ilk ışıklarıyla yataktan kalktı. Sanem istemiş olmasma
rağmen bu defa aradığı huzuru Fırat'ın kollarında bulamamıştı. Gü-
zel, sakın ama ateşli bir sevişme vücudunu esnettiyse de ruhunun
gerginliğini azaltamamıştı.

Bazen bir bazen on dakika boyunca gözlerini kapatmış, ne yazık
ki her defasında kulağına olası tehlikeleri fısıldayan sesle yerinden
sıçrayarak kalkmıştı.

Fırat yorgundu, çok düşünüyordu, hayatındaki herkese özenli
davranmak için çabalıyor ve on yıl sonrasını şimdiden hesaphıyordu.
Bir de beden yorgunluğu vardı ki adamı uykunun güvenli alanında
tutan da oydu.

Kendine sert bir kahve hazırlayıp koltuğa uzandı. Amelia'nın
sosyal medyada yayılan fotoğrafına gelen yorumları kontrol etmeye
başladı ki bu, kafasını meşgul edecek ama yormayacak en iyi seçe-
nekti.

Paylaşan ve yorum yapan hesapların sadece yüzde birlik kısmı
Türkiye'ye aitti. Çünkü Amelia, İngiltere'de bulunmuştu. Sanem de

yansında. emin olmadıkları için Türkiye ile bağlantılı olabileceğini belirtmeyerek yönlendirme yapmaktan kaçınmıştı. Fakat şimdi emindi. Amelin Türkiye'den gelmişti.

Koltuktan kalkıp pencereye ilerledi. Bir süre yağmur damlalarının havuz suyu ile çarpışarak kavuşmasını izledi. Sonra kararnı verdi, bunu yapacaktı.

Fırat'ın telefonunu açıp Serva'nın numarasını buldu. Kendi telefonuna kaydedip Sena'ya 'Selam.' yazıp gönderdi. Sonra da AmeÜa'ın fotoğrafını ve eklenmesini istediği yazıyı iletip paylaşmasını rica etti. O. Sem Sancaktar Dağlı'ydı. Takipçilerinin değil ama Ser*ra'nın elinden gelenin fazlasını yapacağına emindi.

Sem'ya gönderdiği mesaj onun İçin ayrıca bir zeytin dalıydı. Sanem artık kavga ve gerginlik istemiyordu. Ayrıca Serra'ya ya da diğerlerine gerçekten kızgın olmak ve öyle kalmak İçin İyi bir sebebi yoktu. Ea azandan artık yoktu.

Annesi onları terk edip ilk sevgilisiyle evlenerek Türkiye'ye dönmeyi seçtiğinde Sanem tabii ki üzölmüştü ama o ağlamak yerine lürçifi olmayı seçmişti. Daha on altı yaşındaydı ve Sancaktar ailesi onu tanımıyordu Buna rağmen Sanem'i anlamak yerine suçlamışlar w taraflı davranmışlardı. Yanında olmaları gereken kişi Sanem iken ^ Maeau desteklemişlerdi.

Canı yandıkça Sanem kendini yalnızlaştırmış, geçen dokuz yıl buğraca da aralarındaki gerginlik ve mesafe iyice artmıştı.

İMMU büyütüp değiştiren hatta olgunlaştıran her zaman üzüntü w Malar olmuyordu Sanem şimdi mutluydu. Onu sevgisiyle şımartan. ona değer katan Fırat sayesinde durulmuş ve sakinleşmişti. Anık Sancaklar üksnden gelecek ilgiye ve sevgiye muhtaç değildi. Atıl MM da buydu . Onlara ihtiyacı varken istediği şekilde yanla* naka olmayan oaeÜde Serra, Asya ve Tanem'in bu muhtaçlığı an-imMMÜtı iç» banan gerçek hislerini gizleyerek öfkeye sığınmıştı.

Şimdi at yapacaktı? İşi tamamen Knor'a bırakmak ve adam aiNUMa varana kadar Fırat'la evde beklemek kulağa oldukça iyi gebyorie

GÖMİ bw hayaldi ama gerçekçi değildi .

Nereden başlayacağını bilen Sanem'in yapması gereken özel bir iş vardı. Hâlâ düğün fotoğrafını sosyal medyasında paylaşmamış-
1 Bunun sorumlusu da FDFC (Fırat Dağlı Fan Club) kadınlarıydı, hamından sonra alacağını tahmin ettiği yorumlar onu ürküt-
jordu.

Telefonun galeri bölümüne girdi. Aşağılara inip düğün gününe
ih fotoğrafları buldu. Ne var ki sayılan azdı çünkü o gün hiç fotoğ-
nf çekmemişti. Alice de sadece birkaç tane göndermişti. Unda ve
EmÜ/den mi istemeliydi? Onların arşivinde onlarcası olduğunu bi-
hwdu.

Saat sekizdi. Tom'u arayabilirdi ki Sanem de öyle yaptı. "Gü-
yyin Tom," diye keyifli bir tavırla genç adamı selamladı.

"Günaydın, erkencisin."

•Senden bir şey isteyeceğim."

"Söylemen yeterli patron."

"Benim için düğün günü fotoğraflarından paylaşabileceğim iki
üne seçer misin?"

"Birazdan e-posta atarım sana."

"WhatsApp'tan gönder."

"Görüntünün kalitesi düşün istemem. O yüzden e-posta ata-
cağım."

Sanem gülümsedi, küçük detaylar büyük sonuçlar doğurur.
"Tamam, nasıl dersen."

Telefonu kapadıktan sonra çalışma odasına inip kafa patlat-
makla Fırat'a kahvaltı hazırlamak arasında seçim yapmakla vakit
kaybetmedi. O odada çok zaman geçirmiş ama hiçbir işe yarama-
mıştı. İyi bir kahvaltı, güne iyi bîr başlangıç yapmanın sırrıydı.

"İP adresiyle ilgili tür şey bulunmaması sürpriz olmadı," diyen
Kona gergindi. Otuz yıllık tecrübesinde onu en zorlayan vakalar Us-

taam' yıpM ilk be^e bunu kayardı. "Tanı bir şey oluyor ve "Tamam, yakaladım imi!' diyorum ama sonram kapı duvar."

"Kulübe h<n geldin!" Sanem omuz silktili. "Alfie Branaon İle görüşebildin mi?"

■Avukatından ihtar yazısı ve ekinde e-posta adresinin sahte ol* duRuna dair belge aldık.'

Sanem Oe KROK sanki yer değiştirmişti. Yenilgiyi kabul eden Sanem m-urriçi koltuğunda otururken öfkeli ve hırslı görünen Knox odanın ortasında dikiliyordu. Hâlâ kontrolünü kaybetmemişti ama ta ama sürecekmış gibi durmuyordu.

"Onun olduğunu anlamamız için e-postayı Alfie'nin adıyla göndermesi mantıklı gibi görünse de neden? Yani biz şimdi polise gitsek tahkikat taşlatmak Alfie bu davanın ana kaynağı olur. Tüm sülalesini acUtf otuz yıl öncesine gider ve onu buluruz."

"Çok mümkün değil ama tabii bu da bir olasılık."

"Bu. katılımlar, almayacağı bir risk." diyen Sanem panoları işa- te etti. Temkinli adımlar atıyor ve üzerinde düşünölmüş hamleler npwı Nedeo şimdi böyle bir e-posta gönderdi?"

Tü kadar akıllı olduğunu faik ettikçe hoşuna gitmiştir. Daha çek fMk daha çok eğlence."

"Ma. Gia ile ilgili ne düşünüyorsun?"

t* unla görüştüm ve hakkında araştırma yaptım." Knox ellerini etene soktu ."Kötü bir çocukluk geçirmiş fakat kendini kurtarmış. Ün İM) yıldır temiz Mali durumu iyi iş yapan bir oto tamircisinin otaab garetcoğı gabi. Beyıboi tutkusu var. Arkadaşın Emil/ye aşık."

* Anladım. kaolının hata yapmış ve yanlış adamı seçmiş."

'Astada o fotoğraftaki tek doğru »dam Glen'dİ. Kimse uyuşturu- rucu geçmiş ota tanımı temizlendiğine inanmaz."

tanese u&utMU gocuıuyordu 'Geçmişini bulunca Glen'inşim- di ar yaptığım araştırmadı ou diyorsun?"

'ArsştviuMUİ ^rek yoktu çünkü bu defa amacı başımıza ço- rap örmek değildi- Yakumuuda olduğunu w ne yaptığımızı bildiğini bilmiyoruz."

Ifsirlikie seninle aynı düşünceydim."

**'Ama asıl sora ne biliyor musun? Bu araştırmaları yapmak be-
f çñbile zorken o nasıl yapabiliyor? Polis olabilir mi?"**

Sinem 'in mantığı bu tezin doğruluğunu kabul etmiyordu. Aynı **Ujı dñn akşam o da sormuştu. Başını salladı. "Birinden yardım
ÜEDİ düşünüyorum."**

Sanem 'in telefonuna gelen mesaj sesiyle ikisi de durdu. Mesaj
'co'dandı ve İstedığı elektronik postayı gönderdiğini haber ve-
jordu. İlgili dosyaya ulaşamayınca fotoğrafçıdan yeni bñr fatura
andığında tekrar istemek zorunda kaldığı için geciktiğini de not
öpüştü.

'Ne oldu?'

**Korodun sorusuna cevap vermeden önce iyice düşünmek zo-
ruada olduğunu bilse de Sanem bu işte hiçbir zaman iyi olmamıştı.
'Afice!"**

'Bu ismi çok duyuyorum."

**"Yakın tarihte Fırat onu işten kovdu. Ve şimdi öğreniyorum ki
düğün fotoğraflarımızın olduğu dosyayı ya imha etmiş ya da yanında
götürmüş."**

**Odanın içine ağır bir sessizlik çöktü. Sanem bakışlarını Knox'a
dikmiş hâlde adamın aklından geçenleri anlamaya çalışıyordu.**

**Knox, "Gidip Alice ile tanışayım ve fotoğrafları ne yapmış öğre-
neyim," dedi.**

—

^

**Knox'un ardından ne yapacağıyla ilgili hiçbir fikri olmayan Sa-
nem, sıkılmak için kendine izin verecekti kñ Eliz aradı. Telefonu aç-
mayı çok istese de kadının amacına ulaşmasına irin verdi ve cevap-
landırmayı Fırat'a bıraktı.**

**Mary. dñn gece ölmüştü. Kalbi duran yaşlı kadının ölümü kim-
se için sürpriz değildi. Ancak Pat öyle düşünmüyordu. Polise ısrarla**

anıştırmalarını m̈lcmifli ama gerekçe olarak bunamış, yüzde elli engelli, urban beş yaşındaki kadının .saflığında sorun olmadığım iddia etmişti. İkna edici olmasa da polis otopsi yapılacağına dair söz vermek zorunda kalmıştı. Ancak şu an için delil yetersizliğinden ve şüpheli durum olmamasından dolap bir araştırma yapamayacaklarına dair ısrarcı davranmışlar.

Pat w ailesine iyi dileklerini sunmak ve ne olduğunu anlamak için hemen yola çıknlar.Nevarki evden çok uzaklaşmadan da avu* kattan haber geldi.

SanemİN babası Gage, salı gecesi 20.00 uçağıyla gelip ertesi gun dönecekti.

Anlaşılan bugün, sıkılmayı seçmek için doğru gün değildi.

Dnha önce bulundukları salona girdiklerinde Sanem üzüntüyü itösrtti. Cenaze evlerinin ağır havası kendini belli ediyordu.

Sanem, "Çok üzgünüm," diyerek perişan hâldeki Pat'in yanına oturdu. 'Onu tammış olmaktan dolap memnunum.'

"Huysuz, disiplinli ve kuralları olan bir kadındı. Fakat iyi bir ~~insan~~."

Fıl'i oûi)ii)in eşi de ağlamaklı sesle araya girdi. "Kalp kırmazdi. oodan önce çocukların ihtiyaçlarını karşıladığımdan emin olmak aerii.' Kadın koltuğunda Sanem'e döndü. "Ona bakalım diye bizi yuuM almış ama bize gerçek ailesi gibi davranmıştı."

Sanem ve Fırat karşılıklı oturup acılı ailenin konuşmasına izin Merdi. Ön beş dakikanın ardından elinin tersiyle gözlerini kurulayan Pat. 'Geldiğiniz için teşekkür ederiz," dedi.

"Cenaze törenine katılmayı da çok isteriz."

"Polis otopsi istediğini için biraz bekleyeceğimizi söyledi."

Sanem besinin gür ama kinci çıkmaması için boğazını temizledi."Neden otopsi istediniz?"

' Bunan aştı ve yuruyemiyordu. Başka sorunları da vardı ama kalbi—' Pat duraksadı şuura daha güçlü bîr besle tekrar konuşmaya haşladı."Kalbi sağlamdı, hiç bürün yaşamadı-'

Mırç seksen beş yaşındaydı. Kalbinin yeterince iyi olduğunu

«kior değil mi?»

Ffit'in amacının öğrenmek olduğunu fark eden Pat ona doğru

k

‘Gece «ve biri girdi,” Pat susup derin bir nefes aldı. “Uykum j değÜdir. Ayak seslerini, sonra da fısıltıyla konuşan birini duy- L Çocuklar da olabilirdi ama yine de kalktım.”

‘Bir şeye ihtiyacı olursa diye birim odamız Maiyettin odasının nda.’

Pat sevgiyle karısının elini tuttu. “Mar/ye baktım, evi dolaştım, jçeje çıktım ama kimseyi bulamayınca yanıldığımı sandım. Dik- li olmalı ve Mary ile kalmalıydım.”

‘Buna kim, niçin yapsın?’

"Mar/nin öz kuzeninin torunu, onu Ölmemekle suçluyordu. Sü- ib kumar borcu oluyordu ve Mary bir süredir ona para vermeyi sinişti.”

“Dur Pat, Önce polis ne diyecek bekleyelim.”

Sanem ve Fırat aynı şeyi düşünüp düşünmediklerine dair bir- irine baktı.

Sanem huzursuzluğunu bastırıp Fırat’tan aldığı güçle, “Başka bir şüpheli durum var nu?” diye sordu. “Bir ses duymuş olabilirsiniz taü ama yine de emin olamayız, değil mi?”

Cevap Pat’ın eşinden geldi. “Her gece Mar/nin baş ucuna su dolu bir bardak koyanm. Ama sabah yoktu. Hatırlıyorum, sürahiden doldurup her zamanki yerine bıraktım. Yine de mutfığı kontrol et- tim. O bardaktan beş adet var, akıncısı kayıp. Biri kırıp çöpe mi attı diye bile baktım ama yok?

Mary'nin evinden çıkar çıkmaz Fırat, Londra Polis Müdürü lan Dyson ile görüşmek için araya koyduğu tanıdıkları sayesinde

iki saat Minrası için randevu timi, ve görüşmeleri üç saat sürmüştü.

Knox işinde İyi, Sanem hevesliydi. Fakat Sanem'in kendini ispat etmek için başladığı Amelia dosyasında iş çıktından çıkmıştı. Fırat artık köşesinde bekleyemezdi. Bu iş zaten hiç eğlenceli olmamıştı, şimdi ise korkutucu hır hâl almıştı.

Fırat geçmişten gelen kötü deneyiminden dolayı üzgün, kızgın ve kendini haklı gören birinin neler yapabileceğine şahit olmuş, o hikâyenin kahramanı olan Hakan'ın iyi niyetinden dolayı ne yaşadığını görmüştü. Bunun bir kere daha olmasına izin veremezdi.

İlan Işımı önce şüphelerini, sonra yaşananları antetti. Düğümün Ah» Branson' da çözüleceğini de özellikle ima etmişti. Ama adamın her rütbe te milletten oluşan bir avukat ordusu vardı, onu konuşturmak hır şana ona ulaşmak herkes için zordu.

Şimdi genye polisin ne bulacağını beklemek ve kendini Sanem'e affettirmek kalmıştı.

Ceue evinden dönerken polisle konuşma kararını açıkladığı geni Udu ona şiddetle karşı çıkmıştı. Korktuğunu ama başarısızlığı kabul etmeye hazır olmadığını söylemiş, ona ve Knox'a biraz daha zaman tanınması için diretmişti. Fakat Fırat daha ısrarcı davranmışta.

Katilin Mary'yi öldürüp Alfie'nin adıyla elektronik posta göndermesi ter Mpat ya da oyun değildi. Alfie Branson İçin gözdağıydı. E^er konuşursa neler olacağını ona biç dokunmadan Alfie'ye göstermişti Bu son hepé için geçeri ydi ve Fırat uyarıyı dikkate almayı seçw#1

Akşamın karanlığı çökmek üzereyken girdiği ev sessiz ve dağınıktı Dmodı olmaktan boşlanan Fırat'ı cezalandırmaya bu şekilde başlayan Sanem' in devamında ne yaptığını tahmin etmek dahi islenuyocdu. derç kaçıp gitmediği sürece Fırat hepsinin üstesinden geletiiİMdi.

Sanem'in çalışma odasına indi. Ancak kapının kolu yerinden kımıldamadı.

'teom kapıyı açar autu?*

'Açmayı dene Ah ama o ocu uzla biraz zor, değil ıaj?| *

Tkden kendimi yorayım? Yedek anahtarlar var.*

Tnt Dağı, bir süre seni görmek ve sesini duymak istemiyorum."

Kıpı pervazına yaslanan Fırat gülümsedi. Sanem'in kızgınlığı im; ima öyle kalmak için kendini zorluyordu.

*Ne kadar bir süre? Yatma saati gelene kadar uygun olur mu?"

'Ben bu gece burada kalacağım."

"Yıtağa sensiz girmem, çıkacağın zamanı sana haber veririm, oha kapıyı yerinden sökmem gerekse de yaparım." Fırat susup BIÇ kadının cevap vermesini bekledi ama aldığı tek yanıt sessizlik ik 'Şimdi gidiyorum ama döneceğim."

"Polis ne dedi?"

"Şimdilik bir şey yok. Önce ellerinde ne var, ona bakacaklar."

"Onlar neye bakmaları gerektiğini bulamadan ben katili yaka* bacağım."

Fırat yüzünü çarpıtıp gülümsedi ama genç kadına karşılık vermedi Kendisinin de neler yapabileceğine bakacak ve Knoz'uzı öne* tisiyle bir kere de o Alice ile konuşacaktı.

22. BOLÜM

Primrose PiD Park'a gelmek özel tercihi değildi. Beyninin içi o denli kalabalıktı ki kafatası kemikleri dahi sızlıyordu. İçini boşaltmak ve ona yük olanlardan kurtulmalıydı.

Sanem'in yaşadıkları yetmiyormuş gibi bir de babası gelecekli, tki yıl sonra ilk kez karşılaşılabilecek olmaları bile tek başına depresyta sebebiydi.

Sabah çisesinin hâkim olduğu park, saatin erken olmasında dolayı nispeten boştu. Buraya gelmesi büyük aptallıktı ya da özel tercihi. Eğer katil onu takip ediyorsa, belki ağaçlığın içinden çıkar ve karşısına dikilir diye umut etmiyorsa bile Öyle bir beklentisi vardı.

Çok kolay olurdu. Lakin Sanem hayatta sahip olduğu hiçbir şeyi kolay kazanmamıştı. Zaten bu yüzden sahip olduğu çok az şey vu&

Tek tempolu yürüyüşünü durdurdu.

Tırmandığı küçük tepenin ıslaklığına aldırmandan yere otum# kollarını doladığı dizlerini göğsüne çekti. Şehrin büyük kısmının p ründüğü manzaraya baktı.

Bir şey arıyordu, onu sonuca götürecek ne olursa. Her saat baş» telefonu çalıyor, olaylar oluyor, düşünceleri akıp gidiyordu. Bir aok

adan sonra aklı sürekli çalışsa da zihni onu idrak edemedi konu fiyordu.

Öncelikle özeliyle işini birbirinden ayırmalıydı. Mesela Fırat iyle yapıyordu.

Adını anması bile içinin ısınıp yüzünde tebessüm oluşmasına sebep oldu. Ona, “Evet,” demek, hayatında verdiği hatta vereceği M kararlar içerisinde en doğru olanıydı.

Sırtüstü uzandı. Ne yapabiliirdi? Sorusunu tamamladığı an bili düşün fotoğrafını paylaşmadığı aklına geldi. “Fan girl” ekibi MU bu konuda da ağır şekilde eleştiriyordu. Her yere, “Lütfedip bir paylaşım bile yapmadı. Kendini ne sanıyor?” diye yazanlar çok haklıydı.

Bulutlu gökyüzü Sanem’in içinden daha kasvetliydi ama yerin* de doğrulup telefonunun galeri uygulamasına girdiğinde gördükleriyle kalbi ritmini geri kazandı.

Tom’un gönderdikleri gayet uygundu. Birinde konsolosluğun öcünde Fırat’la birbirlerine aşkla bakarlarken uzaktan çekilmişti. Diğer kutlama sırasında dans ederlerken yakalanmış güzel bir andı. Başını Fırat’ın göğsüne yaslamış adam da onu bir ömür bırakmayacağına dair söz verircesine Sanem’e sarılmıştı.

Lioda’ının gönderdikleri de vardı ki anladığı kadarıyla Linda on-hnn her anını kayıt altına almak istercesine fotoğraf çekmişti.

Merakına yenik düşen Sanem sosyal medyada yakınlarının paylaşımlarında ne yazdığına bakmak istedi.

Fuat’ın arkadaşı Cihan’inkisi açık ara en iyisiydi.

Aşk olmaz denileni öldürür ve Fırat Dağlıcı bir kadına köle tapar.

Adamın yorumu Sanem’i gülümsetti. Fotoğraf da çok güzeldi. Masada yan yana otururlarken Fırat aşk dolu bakışlarını ona sabit* İtmişti. Portreydi. Onları gölgeleyen kimse yoktu, sadece ikisinin okfejğu bir dünyadaydılar.

Ekran görüntüsünü aldı. Bunu paylaştıracak.

Parmakları coşkuyla hareket ederken beynindeki pusula yavaşça yakın tarihli bir anı ortaya çıkardı. Tom'un, "Görüntünün kahini düşün istemem," diyen sesini duyduğunda parmakları hareketletmeyi, zihni de düşünmeyi bıraktı.

Mümkün değil, çıplak gözle aradaki farkı göremezdi ama işi edecek birini bulurdu.

Tek bir fotoğraftan ne sonuçlar çıkacağını Sanem çok iyi biliyordu. O da öyle yapacak, Alfie Branson imzalı elektronik postadaki fotoğrafın peşine düşüp onu nereye götüreceğini keşfedecekti.

Bir kere daha olmuş, vazgeçmeye hazır olduğu noktada tüm becerisini bir su şelalesi gibi onu içine çekmişti.

Konumundan bulduğu yazılım Arması uzakta değildi. Yürüyerek vardığı ofise girdiğinde Sanem'i karşılayan danışmadaki kadını bu şekilde gelip soru sormayacağımı anlatırken adımın Alvia olduğunu söyleyen genç adam araya girdi»

"Tam olarak ne istiyorsun?"

"Sadece fotoğraf kalitesiyle ilgili bilgi almak istiyorum."

İşaret parmağı ile gözlüğünü geriye doğru iten Alvin "1. kakar mı yoksa 2. kalite mi?" gibi bir şey mi?" diye sordu.

Yüzündeki ifade ve sesindeki ton aksini söylese de Sanem, aritmin şaka yaptığına inandı.

"Bir fotoğrafın telefonda ekran görüntüsü alınarak mı, herhangi bir yerden indirilerek mi elde edildiğini yoksa bizzat mı çekildiğini öğrenmek istiyorum."

Düşünmesi bir saniye süren Alvin yürümeye başladı. "Besi takip edin."

Sanem ona söyleneni yaptı. Adamın peşinden küçük, serinli *

•endeyse boş bîr odaya girdi. Keza devasa ekranlı bilgisayar o denli yer kaplıyordu ki başka bir şeye de gerek yoktu.

Alvin koltuğuna oturdu ve “E-posta adresimi söylüyorum/dedi.

Sanem, Alfie Branson imzalı elektronik postadaki yazıların ta-Rummı silip sadece fotoğrafı bıraktı ve ekran görüntüsünü aldığı başka bir taneyi de yanına ekleyip Alvin’e gönderdi.

Yaptığı hiç etik değildi ama alacağı cevabın doğruluğundan rain olabilmek için en azından bir fotoğrafın nasıl temin edildiğinin cevabını biliyor olması gerekiyordu.

İnandığı şey Alice’in bir katil ya da katilin yardımcısı olması değildi. Sanem’e olan öfkesi onu yanlış bir karar vermeye itmiş olabilirdi. Kadın kovulmasının suçlusu olarak gördüğü Sanem’den intikam almak için hayatına yanlış insanlar soktuğunu Fırat’a göstermek istemiş olabilirdi -ki Sanem, adamın hayatına çok insan sokmuş olsa da hiçbirini yanlış değildi.

**Her önüne geleni Fırat’ın hayatına sokup durma. Onun bir kalitesi ve markası var. Bu son olsun.” tülce aynen böyle söylemişti.*

Alice’in öfkeli olduğunu fark eden katilin, onu kandırması zor olmamıştır. Zaten kayıp fotoğraf dosyası ispat arayanlar için en önemli delildi. Ayrıca bu durum, elektronik postayı göndermek için neden bir hafta beklediğini de açıklar. Kovulmasaydı Alice asla Fırat’a ihanet etmez ve o fotoğrafı katile göndermezdi.

Topuğunu yerden kaldırıp sürekli bacağını sallayan Sanem gözlerim Ahinden ayırmıyordu. Bu kadar uzun sürmesi normal miydi?

On beşinci dakikanın sonunda parmaklarım klavyeden ayırıp kucaklarında birleştiren Alvin koltuğunu ona doğru çevirdiğinde Şa-sem dikkat kesildi.

Akinln, “Bu,” diyerek gösterdiği, Sanem’in ekran görüntüsü aldığı fotoğraftı. “Çok kötü. Ona gerçek bir fotoğraf denemez. Şöyle İd orijinal değil telefondan ekran görüntüsü alınmış.”

Sanem dudaklarını büzüp kaşlarını yukarı kaldırdı. Alvin testi geçmişti Bundan sonra söyleyeceği her şey kesin bilgiydi.

"İkinci fotoğraf orijinal. Bir telefon ile çekilmiş amıtl^ tirmiş."

"Bunu açıklaman gerekecek."

Alvin bilgisayarının yanındaki telefonunu aldı, tavanın tooj' rafını çekti ve görmesi için ekranı Sanem'e çevirdi. "Bu orijinal fotoğraf."

"Aynca öğretmen de olabilirmişsin."

"Sadece Tamam/ deme n yeterli."

Tamam."

"Şimdi, eğer bunu sana gönderirsem şendeki halî de orijini! ama el değiştirmiş olur. Bendeiken fotoğrafın coğrafi konumundu çekilme saati, yeri ve telefon markasına kadar hepsini görürüz. ADI sana geçince işler değişir. Bazı Özellikleri kalır bazıları kaybolur. Ayrıca piksel açıklığıyla ilgili de söyleyeceklerim var ama teknik kaslara girmeye gerek yok."

Sanem yeniden nefes almaya başladığında omuzlarını düşünö Teşekkür ederim. Bana ne kadar yardımcı olduğunu asla bilemesin. Borcum ne kadar?"

"Burası markete mi benziyor?" Alvin ayağa kalktı. "Girdabı gd meyeceğini söz verirsen ödeşmiş oluruz."

"Yani bana öylesine mî iyilik yaptın?"

"Hayır, ben bir FDFC üyesiyim, bunu senin için değil Fırat ip yaptım ".

"Ama sen kadın değilsin!" Boş bulunan Sanem yine çenesi * akh arasındaki köprüden kaçak geçiş yapan düşüncelerini durdurt manıştı.

"Eee yani, tenisi sadece kadınlar mı takip eder?"

"Çök özür dilerim ve çok teşekkür ederim," diyen Sanem kapu yöneldi. Ancak son anda döndü. "Gruptakilere aslında benim MU dar cici olduğumu söyleyebilir misin?"

"Yalan söylemek huyum değildir. Hem ne bulmaya çalıştgMM* farkındayım. O haberi gördüm."

***Yine de sağ ol,” diyen Sanem konuşmanın uzamaması için kendai ofisten dışarıya attı.**

Caddeye çıktığında serin havanın yüzüne vurduğunu hissetti. Derin bir nefes aldı. Alice o fotoğrafı kime gönderdiğini söyleyecek-6,gerekirse ona işkence yapacak ve bundan da büyük haz duyacaktı.

Keyiflendiğini hisseden Sanem elindeki telefondan Knox’a ait numarayı bulmak İçin hamle yaptığı ilk saniye duraksadı.

Alvin fotoğrafın telefonla çekildiğinden ve coğrafi işaretten bahsetmişti. Bu bir sorun muydu? Alice’i aklar mıydı?

Fotoğrafçının değil de telefonuyla çektiklerinden vermiştir katile. İki avucuyla yüzünü kapadı. Hayır» hiç mantıklı değildi. Alice sadece Fırat’ı kadrajına alırdı. Sanem’in içinde olduğu bir görüntüyü görünün önünde ve elinin altında tutmazdı.

Düğün günü bile hâlâ Fırat’la bir şansı olduğuna inanan kadın, ‘İleride lazım olur,” diye düşünüp böyle bir fotoğraf çekmemiştir.

Ayaklarındaki güç kesilince geriye doğru sendeledi ve önün* de durduğu binanın merdivenine oturdu. Dikkatini toparlayıp al-phnnı geri çağırarak için kendine talimat verdi. Derin bir nefes daha aldı ve gözlerini kapadı. Alice’i suçlamak kolaydı ve işine gelmişti.

Telefonundan fotoğrafı buldu ama göremedi. Sanki önünde bir perde vardı. Zihni görmeyi reddedince gözleri görevini yerine geti*renüyordu. Ama bulmak ve anlamak zorundaydı.

Kararlı ve İstekli hâlde gözlerini açtı. Herkes oradaydı. Ortamın tadım çıkarıyorlardı. Kameraya bakan yoktu. Herkesi tek tek incele*di Abce pencerenin önünde Fırat’la konuşuyordu. Sanem, kızlarla kafa kafaya verip Glen ve Marc’ın dedikodusunu yaptıkları andaydı*hr. Akı yakınlarındaydı ama sohbetten uzak duruyordu.

Cihan ve yanındaki grup Fırat’ın liseden beri tanıdığı arkadaş*bnydı. Jack dâhil ekip de oradaydı. Sanem fotoğrafı büyüttü. Bazı*hnmn yüzü görünmüyordu. Ya tam olarak kadraja girmemişlerdi ya «la arkanan dönüktü veya önlerinde biri vardı. Fakat Sanem onların lû* olduklarını biliyordu.

Hepsini saydı. Tam yirmi altı kişi. '

Fotoğrafın açısı rastgele değildi. Tüm mekânı görmekle ülmüş, herkesi aynı kareye sığdırmıştı. O zaman kim? Herkes bu fotoğrafta olduğuna göre onu telefonuyla kim çekmişti?

Garsonlar.

Ama nasıl? Katilin, garsonu önceden bulup para karşılığında fotoğraf çekmesini istemesi mümkün değildi. Mekânı sadece süte önce Alice ayarlamıştı. Ve yine Alice!

Beyni zonklamaya başlayan Sanem ne yapacağını bulmaya çalıştı. Parmaklarıyla piyano çalışıyormuş gibi alnına hızlı dolamışlarla vurmaya başladı. "Düşün Sanem," diye kendine komut 'ıtrı Ancak ikinci kere yapmasına gerek kalmadan neye bakması gerektiğini buldu.

Fırat'ın eşi gibi görünmüyordu. Üzerinde topraklı taytı ve taltali tişörtü vardı. Makyajsızdı, saçları dağılmıştı hatta parası bile yoktu Sabah sadece bir matara su, cep telefonunu ve kulaklığını almıştı O yüzden Tom'u aramış ve yerini söyleyip yanına gelmesini istemişti.

Eve değil onun ofisine gitmek istediğini söylediğinde Tom boadan pek hoşlanmamıştı. Fakat saygılı olması itiraz etmesini fok*ınıştı.

Menajerlik ofisindeki odasına girdiklerinde genç adamın »i*bu fikirden hoşlanmadığını anlamıştı. Alice'in eski odası hâlâ^âlce'in odası gibiydi.

"İşe başlayalı kısa süre oldu ve tam turnuvanın ortasın* tef tüm. Yapacak çok işim vardı, odayla ilgilenemedim.*

Kaygısı diğer tüm duygularının önüne geçmişken Tom*un un*açıklamasının sadece başını duyabilmişti. "Sorun değil,* di) vb S**nem taşıdığı endişenin etkisiyle salgıladığı adrenalin, yerinde^kalmasını engelliyordu.

Pembenin her tonuyla döşenmiş küçük odada köşeye sıkış»*

İÜ hissedenden Sanem'in donuk gözlerine bakan Tom nihayet doğru mpı sordu.

'Sana nasıl yardım edebilirim? Neden buradayız ve bu hâlinin lir açıklaması var mı?’

'Son sorunu cevaplamak istemiyorum. İlk iki soruna cevabım hdâğün fotoğraflarının hepsine bakmak istiyorum.’ Sanem telefon inflını Tom’a gösterdi. “Bunu çeken arıyoruz. Hatta sadece çeldi* d# bu köşede duran birini bulsak da işimi görür.”

'Oradaydın. Hatırlamıyor musun?’

'Evli olmadığın belli. İnsan düğününde her şeye ve herkese bayyor una asla görmüyor.’

Sanem hatırlamaya çalışmış ama bulamamıştı. Aklında kalan tek görüntü, onların mutluluğuna ortak olan ve çok eğlenen dost* hnydı. Ama şimdi kime değilse de nereye bakması gerektiğini bili* yordu. Fotoğrafın çekildiği köşe belliydi. Ve o köşenin içinde olduğu diğer fotoğraflara bakacak ve orada kimin durduğunu bulacaktı.

'önden buyur,’ diyen Tom’un sesiyle Sanem derin bir nefes üdü, içinde tuttu ve sonra bıraktı.

‘Sanem çok yoruldum. Daha bir şey görmüyorum» bana göre «tık hepsi aynı.’

Temellerini ensesinde birleştirip arkasına yaslandı. Sesi kadar görüntüsü de bitkin hâldeydi. Bir saattir durmaksızın bin altı yüz kırk sekiz fotoğrafa bakıp duruyorlardı.

Sanem de aynı bitkinlikle arkasına yaslandı. Eve gitmeliydi. Fı- «fi mesaj göndermiş ve yakında yanında olacağım söylemişti. Ama o gakinın üzerinden epeyce zaman geçmişti. Ve Tom haklıydı. Son ymm saattir aynı fotoğrafa bakıp duruyormuş gibi hissediyordu.

'Bir kahve mi içsek?’

Ters manyel” yapıp votka içsek sanla daha kurtarıcı olur.” Tom şaka yapmaya çalışmış ama becerememişti. “Neyse... Gidip kahveleri getireyim.”

Telefonla sipariş etmek yerine gidip almayı tercih eden Tom’un odayı terk etmek için hevesli olduğu belli oluyordu. Sanem de bu durumunu görebildiği için itiraz etmeden geriye çekildi ve genç adamın gitmesine izin verdi.

Sanem’in mutsuzluğu aynı anda yorgun hissetmesine sebep oluyordu. Arkasına yaslandı. Bekledi. Parmak uçlarını dudaklarına bastırdı. Zihnini temizleyip algılarını açmayı denerdi.

“Şimdiki hamlem ne olmalı?” Sorusuna mantıklı bir karşılık almayı çok isterdi.

Gözlerini bilgisayara dikmiş hâlde durdu. Ekranda on beş adet fotoğraf vardı. Soldan sağa üçerli ve yukarıdan aşağıya beşerli sıra hâlindeydiler. Ah ekran çubuğuna da Tom’un bakmaya fırsatı olmadığı elektronik postalara yenilerinin eklendiğini haber veren bildirimler geliyordu.

Gözlerini tekrar yukarı kaldırdı. Ekranda gezdirdi. Zihni orada bir şey olduğunu ve daha dikkatli bakmasını söylüyordu.

Gözlerini siloca yumdu. Beyninin içini tamamen boşaltıp kendini tüm duygulardan arındırdı. Sonra yavaşça gözlerini açtığı anda yana çekilen tiyatro perdesinin ardındaki sahne ortaya çıktı. Beyninin içindeki »es ona nihayet görmeyi başardığını haylonyordu.

Titreyen elleriyle masanın üzerindeki fareye uzanırken sandalyesini ileri çekti. Hareket edebiliyorsa sebebi, içini yakıp kavuran panikti.

Düğün mekânındaki elips masanın karşısında duran uzun vazonun içindeki yirmi adetten fazla beyaz gülün üzerindeki siyah ve dikdörtgen şeklin anladığı şeyle aynı olup olmadığını görmek için fotoğrafı açıp büyüttü.

Yanılmamıştı. Cep telefonuydu. Ekranı açık. Net seçemese de

22. Kırp tarafı yanılmaya yönelik yapılan bir davranış biçimi.

endeki renklerden orada ne olduğunu görebiliyordu. Aradığı fotoğrafı çekilme anıydı.

Fotoğrafçı aslında dans eden Rick ve sevgilisini çekerken beyaz pUcin arasında duran telefon da kadraja girmişti.

Geriye o telefonun sahibini bulmak kalmıştı. Artık bunu istedi* pta eskisi kadar emin değildi. Vazgeçmek için hâlâ vakti vardı ve pöreceği şeyden öyle çok korkuyordu ki olduğu gibi bırakıp gitmeye azadı

Yapamazdı. Tüm İyi ve kötü duygulannı susturup devam etti. 0 telefonu oraya koyan İllaki fotoğraflardan birinde görünüyor ol- aıhydı.

Bilgisayarın ona ait olmadığını Önemsemeden ekranı kapadı ve tayanın ilk hâlini açıp fotoğrafların kronolojik sıraya göre dirilme- mi sağladı. Hemen sonra Rick ve sevgilisinin dans ettiği fotoğrafı boldu.

Öncesindeki İlk elli adete baktı ama telefonu çiçeklerin arası- sı koyana dair bir şey göremedi. Kulağına fısıldayan ses, sonrasına bıkmaması söyledi. Sanem de öyle yaptı. Yeniden Rick ve sevgilisinin fotoğrafına geçti ve sonraki üçüncü görüntüde aradığım gördü.

Vazoda sadece beyaz güller vardı. Artık telefon yoktu. Davetli- llerden bir kişi de vazonun yaklaşık bir metre ötesinde ayakta dikil- miş elindeki telefona bakıyordu.

Bu olmasından en çok korktuğu senaryoydu.

Dehşet duygusu Sanem'i avucuna aldı, kalbi göğüs kafesini kır- nıp yerinden çıkacakmış gibi zonklamaya başladı. Yaşadığı panikle b rleşmiş, korku ve üzüntüyle beyni uyuşmuştu.

Sanem donan filmin son karesi gibi durdu. Bakışları keskindi. Elmacık kemikleri belirginleşip duruşu dikleşti.

Şimdi ne yapacaktı? Gördüğüne inanmadan önce bir bilgiyi daha teyit etmeliydi.

Kızacak, üzülecekti ama hepsini sonraya bırakan Sanem ekranı tıpa tıp Tom'u beklemeden kendini dışarıya attı.

Sanem onun için bir proje ya da başarı hanesine atacağı bir çentik değildi. Sanem, onun İçin her şeydi. Serra'nın yanında onu ilk gördüğü anda, içindeki tüm güzel ve daha önce varlıklarını fark etmediği duygular onu genç kadına itmişti. Fırat da itiraz etmemiş, tanıştığı güzel hissin onu ele geçirmesine izin vermişti.

Anılan güzel, acı, yoğun ve yorucu da olsa azlardı. Fırat tüm ömürlerini birlikte geçirip çok daha fazlasını yaşamak istiyordu. H ifnalarına ~~sağam~~ mayacak ve bir kısmını unutacak kadar çok am biriktirmek için ilk adımları atan Fırat hepsinin güzel olmayacağını biliyordu ti öyle bir iddiası da yoktu. Fakat böylesini aklına dahi getiremezdi.

Sanem iti saattir ortada yoktu ve telefonu kapalıydı.

Fırat, genç kadınla sesli tek konuşmasını sabah yapmıştı. Sanem yürüyüşe gittiğini söylemiş ve televizyonda canlı yayına katılacak olan Fırat'la evde buluşacaklarını teyit etmişti. Sonrasında sadece mesajlaşmışlardı.

Arthur da genç kadını sabah parktan çıkarken yakalayabilmişti.

Uğradığı yanlış firmasının ardından Sanem, Tomla birlikte ofise geçmişti. Bir süre sonra kahve almaya giden genç adam, Sanem'in yanına hemen dönmemiş, mutlakta karşılaştığı arkadaşıyla sohbet etmişti. Döndüğünde Sanem gitmişti. Aramıştı ama genç kadının gitmesi gerektiğini söyleyip destekleri için teşekkür etmişti.

Acı tesadüf şuydu ki Sanem, Tom'un ofisine girdiğinde Arthur dı bankaya gitmişti. Dönüp yerini aldığı uzun süren beklemişti. Ancak Sanem çıkmayınca Tomu aramıştı ve bir süre önce genç kadının oradan ayrıldığını öğrenmişti.

Sonrasındaysa Sanem'in nerede olduğunu kimse bilmiyordu.

Yetiştin bir kadın îti saattir ortada yok diye hiçbir güvenlik kurumu peşine düşmezdi. Ama onlar bilmiyorlardı. Sanem ona bunu yapmaz, Fırat'ı habersiz bırakmazdı. Hiç olmadı onu özler, sesini

uymak isterdi. Eğer Sanem aramıyorsa bu arayamıyor olduğu an-
unına gelirdi.

Öte yandan Sanem'ın kimseye değilse de kendine kendini is*
Atlamaya duyduğu ihtiyaçla düşünmeden hareket ettiğine emindi,
rltafi korkutan da buydu.

Menajерinin güvenlik ofisinin kamera kayıtlarındaki Sanem,
onu kovalayan birinden kaçıyormuş gibi dışarı çıkıyor, sonra durup
oe yöne gideceğine karar veriyor, ardından da sağa yönelip gözden
kayboluyordu.

'Şu anda nerede olabilir?'

'Sanem her neredeyse öncesinde kendisinin de bunu tahmin
edemediğine eminim.'

Sanki onu ilk defa görüyormuş gibi Tom'un suratına bakan Fı-
rat, "Ne demek bu?" diye sordu.

"Bir şeyin peşindeydi ama ne olduğunu Sanem de bilmiyor gi-
biydi. Her hamlesi bir sonrakinde ne yapacağım belirliyordu sanki."

Fırat yerinde hamleleriyle tanınan biriydi. Ancak Sanem öngö-
rülen ve kararları tahmin edilebilen biri değildi. Bu nedenle yapamı-
yor ve nereye bakması gerektiğini kestiremiyordu.

Tırmanan paniğini bastıramayan Fırat düşünmeden Knox'u
aradı.

"Sanem yazılım firmasına neden gitmiş, öğrenebildiniz mi?"

"Doping haberindeki fotoğrafı göstermiş ve orijinal olup olma-
dığını sormuş."

"Sonuç neymiş?"

"Orijinalmiş."

"Bu bilgi ne işine yaracaktı?"

"E-postadaki fotoğraf herhangi bir mecradan indirilip alınma-
mış, cep telefonu ile çekilmiş."

"Düğünde yanımızda olan biri çekip paylaştı veya paylaşana
ulaştırdı, öyle mi?"

Knox söyleyecekleri için özür dilercesine, "Eğer katilimiz zorla

almadıysa,' dedi ve aynı sıkıntılı tonla devam etti. "Ya oradaydı ya da oradakilerden biri çekip ona verdi?"

'Buraya gelin, Sanemin parası yokmuş. Onu alması için başkasını aramış olabilir."

Sadece Knox'un onu onaylamasını duyacak kadar bekleyen Fırat telefonu kapatıp menajerine döndü. Ona yardım etmek İçin hazır olduğunu belli eden bir duruşla bekleyen kadına söyleyecek bir şeyi yoktu. Yeniden Tom'a yöneldi.

'Bana baktığınız şu fotoğraftan göster."

Emre itaat eden Tom'un peşinden genç adının odasına doğru giden uzun koridoru geçtiler.

Odaya girdiklerinde dosyayı açan Tom, geri çekildi. Bir süre ne yapacağını düşünen Fırat'ın ne bulması gerektiği hakkında hiçbir fikri yokken odan incelemesi boşuna zaman kaybı olurdu. Yeniden telefonunu çıkardı. Düşündeki herkesi arayıp sormak çok daha iyi bir hamleydi. Önce Sanem'in arkadaşlarından başlayacak, ilk kişi de Unda olacaktı.

İkinci çalışta telefonu açan genç kadına detay vermeden Sanem'in yanında olup olmadığını sordu. Unda bugün onunla hiç konuşmadığını ve onu görmediğini söylediğinde Marc'm numarasını istedi. Unda bu isteğe şaşırsa da denileni yaptı.

Pes etmeden herkesi arayan Fırat önünde duran listedeki üzerini çizmediği isimlere baktı. Telefonları açmadıkları gibi nerede olduklarını da bulamamıştı.

Glen, Emüy, Alice, Alo, Jack ve iki tane de garson kalmıştı.

Düğün mekânının sahibi o gün görevli olan iki kişi haricindeki herkesin işinin başında olduğunu söylediğinde Fırat adamdan onları arayıp işe çağırmasını, eğer gelmezlerse haber vermesini istemişti. O yüzden İki garsonun yanına işaret koydu.

Endişeyle karşısında dikilen Arthur'a bakan Fırat listedeki diğer bir ümi silmek için, "Jack nerede?" diye sordu.

"Ne ons ne de Kell/ye ulaşabildim."

'ArthurT Fırat'ın sesi buz gibiydi. "Bana Jack'i bul?"

Fırat'ın tek istediği Jack'in üzerini çizmekti. Onun bu işte parmağının olmadığına emindi, aksini kendisi düşünmediği gibi kîmsecin düşünmesine de irin veremezdi.

“Tamam, patron. Sana haber vereceğim.”

Arthur'un kapıdan çıkıp gözden kaybolmasıyla Fırat menajeri'ne ve Tom'a döndü. “Sizden de Alice'i bulmanızı rica ediyorum.”

Geriye üç isim kalmıştı. Eğer Emily kafede ise telefonunu neden açmadığı anlaşılır bir durumdu. Arama motorundan kafenin numarasını buldu. Uzun uzun çaldıktan sonra telefonu açana, “Emily ile görüşebilir miyim?” diye sordu.

“Biraz bekleyin.”

Çok da sempatik olmayan kadın onu beklemeye aldı. Bir dakikanın sonunda görüşme yeniden aktifleşip Emil/nin sesini duyduğunda rahatladığını hissetti.

Genç kadın ise Fırat'ın çıkan haberdan dolayı aradığını düşünüp konuşmaya özür dilemekle başladı. Fakat Fırat'ın kaybedecek zamanı yoktu.

Sıkıntısını belli etmeden her şeyin yolunda olduğuna dair bir ton yerleştirdi sesine. “Glen'in numarasını ve iş adresini verir misin?”

Panikleyen Emily, “Bir sorun mu var? Ne oldu, yeni bir haber mi çıktı?” diye sordu.

“Haberi kimin yaptığını bulmaya çalışıyorum. Belki Glen'e yakın olan birinin işidir.”

Genç kadından aldığı bilgileri bulduğu not kâğıdına yazdı. Emil/ye sonra görüşeceklerini söyleyip sonlandırdığı aramanın ardından Glen'in numarasını hışladı. Ancak her saniye önemliydi. Karşı hat çalarken bir el hareketiyle selâmlaştığı ofis çalışanlarının yanından ayrıldı.

Ona aman vermeyen zihni tüm kötü senaryoları gözünün önünü getiriyordu. O yüzden sürekli düşünmesi ve hareket hâlinde olması gerekiyordu.

Otuz üç numaralı Tilgate evinde Bransonlann kimlerle yaşadığını bulmak için daha çok uğraşmalı ve hayatlarındaki herkesi araştırmalıydı. Sanem kilit noktanın Bransonlar olduğunu bilirken üzerine yeterince gitmediği için kendini asla affetmeyecekti. Knox ve Fırat ise henüz acemi olduğunu, birkaç tecrübeden sonra aranan dedektif hâline geleceğini söyleyecek ve onu teselli edeceklerdi.

Ağa, ayaklan ve elleri bağlı hâlde yattığı yatakta kaderini beklemek kimsenin değil, kendi hatasıydı. Sanem işini yeterince ciddiye almamış ve cevaplan daha iddialı kovalamak yerine ona gelmelerini beklemişti Nihâyetinde de kaybeden tarafa geçmişti.

Kimse ona değer vermezken o kendini önemli ve değerli kılmak için çırpıyordu. Ne var ki sevmek ve sevilme aileden öğrenilen bir duyguydu.

Sanem hiçbirini yaşamamıştı. Değer görmemiş, özel olduğunu hissetmemişti. Bir İdi Fırat, onu koşulsuz sevmiş ve önemli biri gibi hissetmesi için fazlasını yapmıştı. Ama Sanem işte buradaydı. Tom'un yanından ayrıklıktan sonra Fırat'ı aramamasının izah edilecek bir yanı yoktu. Tek açıklaması, Sanem aptalın tekiydi ve burada ölürse Fırat onu asla affetmeyecekti.

İki saat Önce yaşananları değiştirme şansı olsaydı o telefonu asla açmazı. Veeğer kader bir şekilde ona istediği İkinci şansı sunacak olura kendine söz veriyordu, değişecekti.

ÜÇ SAAT ÖNCE

Red isimli dijital kafenin adını çok duymuştu. İnternete düş-
DÜŞ her şeyi bulmalarıyla ünlülerdi ve Tom'un ofisinin ardında Sa-
nem oraya geçmişti.

Gençlerden birinin hesabına iyi bir havale yapmış ve ondan
Branson ailesinin hayatına değmiş herkesi bulmasını istemişti.

Önündeki A4 kâğıda genç dâhinin söylediği isimleri yazmaya
başladığında umudunu canlı tutmak için çabalıyordu çünkü onlar,
Sanem'in de bildiği ama bir şey çıkmayan isimlerdi.

Kısa süre sonra Sanem'in karnının acıktığını İşaret eden gu-
ruldama sesini duyan çocuk, Z kuşağının ukalalığıyla ona bir şeyler
yemesini söylediğinde İtiraz etmedi. Yeni bir havale karşılığında al-
dığı büyük boy tost ve patates kızartmasını yerken ilerisinde duran
internet kafedeki çocuk belirsiz aralıklarla kâğıda isim eklemeyi sür-
dürdü.

Tom'un bilgisayarındaki görüntü gözünün önünden gitmiyordu
una kalbi doğruluğunu kabul etmiyor, bir açıklamasının olduğuna
İnanıyordu. Fotoğrafı o çekmiş ve katile göndermiş olamazdı. Zaten
kmi, A4 kâğıdına yazılmazsa Sanem duyacağı her türlü açıklamaya
kanacak onu kemirip duran şüpheden kurtulacaktı.

Ya ismi o listede olursa?

Mantığının sorduğu soruyla yüzünü sıvazladı ve gözlerini kapatıp açarak cevabı geçiştirdi. Emin olmadan o ismi yüksek sesle söyleyemez ya da ona herhangi bir damga vuramazdı.

Döndüğünde çocuk on altı yıl öncesine kadar ilerlemişti. Aralık işinin daha zor ve yavaş olacağını söylediğinde Sanem de kâğıttaki isimlere baktı.

Baştan on dört, sondan üçüncü İsmi gördüğünde kalbi atmayı, aklı düşünmeyi kesti. Damarlarında kan yerine akan lavlar kalbine ulaştı ve orayı yangın yerine çevirdi

Düşünemedi. Nefes alamadı. Olduğu yere yığıldığında genç çocuk onu kendine getirtmek için Sanem’İ sarstı.

Belki on saniye belki on dakika boyunca dünya onun için durdu. O yoğun duygular arasında aklına Fırat geldiğinde ise göz kapaklarını kırıştırmaya başladı.

Çocuğun suratına baktı. *Bu isme nasıl ulaştın?” diye sordu.

“İyi misin?”

*Bu ismi nasıl buldun?”

Çocuk yerine oturdu. Ekranı işaret edip, “İşte burada,” dedi. İlk kitabının tanıtımına Branson kardeşler de katılmış. İsimleri geçmiyor ama oolan yüz tarama uygulamasıyla yakaladım.”

‘Arkadaşlar mıymış yoksa sadece tanıtım için mî oradalarmış?’

Çocuk parmaklarını hızla klavyesinin üzerinde gezdirdi. Geçmeyen beş dakikanın sonunda da, “Anneleri kardeşmiş,” dedi.

Bu da Sanem’in neden şimdiye kadar onlan ilişkilendiremediğini açıklıyordu. Soyadları farklıydı ve belli İd uzun yıllardır ortak bir paydada buluşmamışlardı.

Bransonlar ve Thoughtlar kuzenmiş. Alex düğün günü gizlice bir fotoğraf çekmişti. O fotoğrafın gönderildiği elektronik postada da onlara gözdağı verilmişti.

Sanem’in yüzündeki kan çekilmişti. Teninde hastalıklı, grimsi bir solgunluk bırakmıştı. Bu en kötü kâbuslardan daha kötü, en karanlık düşüncelerden daha korkunçtu.

Sanem iskambil kâğıtlarını topar gibi anılarını topladı.

Amelia'nın fotoğrafını paylaştığında Alex, bunu yaptığına pişman olmamasını dilerken aslında Sanem'in başına ne geleceğini biliyor muydu? Ve en başta abisiyle tanışmak için altı ay beklemesine gerek olmayacağını söylerken Alex bugünü öngörerek mi konuşmuştu?

Bu işte abi kardeş birlikte miydi?

Eğer öyleyse Cpnroy Thought, yazdığı kitapların kurgusunu genide bırakacak bir gerçeklik yaratmıştı.

Anlamadığı şey, neden Sanem'i bu oyuna dâhil ettikleriydi. Amelia sessizce kimsesizler mezarlığına gömülseydi Sanem şimdi Fırat'ın yanında olurdu. Onu çağıran ve Amelia ile tanıştıran Alex'ti. Üstelik ortada bir katil olduğuna Sanem'i ikna eden de Alex'ti.

Ruhu çekilmiş boş bir bedenden ibaret olan Sanem, çocuğa teşekkür edip ayağa kalktı.

Dışarı çıktı. Temiz havanın onu kendine getirtmesini bekledi. Fakat ona artık hiçbir şey iyi gelmezdi.

Ve Sanem yine düşünmeden duygularının onu yönlendirmesine izin verip Alex'i aramış, Fırat'la tartıştığını ve gelip onu almasını istemişti.

Bir planı yoktu, nereden başlayacağını ve ne diyeceğini bilmiyordu. Sadece polise gidemezdi. Elindeki kanıtların hepsi dolaylıydı. Zaten polise gitmesi gerektiğinden de emin olamıyordu.

Knox neden otopsi yaptığını sormak için onunla iletişime geçince Alemin ne kadar korktuğunu hatırladı. İşini seven, kendi hâlinde ve Sanem'in dost dediği bir adamdı. Üstelik Amelia'yi onun hayatına sokan da Alex'ti. Bu çok saçma bir ikilemdi ve Sanem'in kesin bir yargıya ulaşmasını engelliyordu.

Alex ve Conroy, ikisinden birini katil olarak seçmesi gerekiyorsa

Sanem. Conroy'u seçiyordu. Adama üten hayrandı ki katil dediği kişiyv de aynı hayranlıkla yaklaşmaya başlamıştı.

Yine de mantığı kabul etmiyor ve her altmış saniyede bir aynı soruyu sorup dımnwdu. Kendisi ya da abisi bu işin içindeyse Alex neden Sanem'i çağırımış re Amelia'nın peşine düşmesini sağlamıştı. Üstelik OM yardım bile etmişti.

Elektronik postadaki fotoğrafı çekenin Alex olduğuna emin sayılırdı ve onlar Branson ailesiyle akrabaydı. Bunlar şüphelenmek için yeteiıydi ki banlan için bunlar kesin kanıt bile olabilirdi.

Sadece on beş dakika beklediği Alet arabasıyla önünde durduğunda ondan korktuğunu hissetti. Bu çok acınasıydı.

Arabaya bindi ve ona uzanan Alexle selâmlaştı. "Beni eve bırakır nusui?"

Bu ona çok akıllıca gelmişti. Hem Fırat'a gidecek hem de Aki tte emin olmasını sağlayacak bir şeyler duymayı ümit ediyordu. Başlangıç olarak da Bransonlardan ve son gelişmelerden bahsedip Alex'in tepkisini gözlemleyecekti. Eve gittiğinde de Fırat ve Knox ik konuşup ne yapacaklarına karar vereceklerdi.

Ama Sanem gerisini hatırlamıyordu. Sonrası boşluktu. Gözlenm açtığında eski evindeki eski yatağında elleriyle ayaklan bağlı ve ağzı banlı hâldeydi.

Tepinip ses çıkarmaya çalıştı. Tek isteği Fırat'ın yanında olmaıtı ama Aler veya Conroy da işini görürdü. Yalnızlık ve sessizlik onu ürkütüyor, hayatı için korkutuyordu.

Un yılının ber gecesi bu odada geçmişti. Artık giymeyeceğine söz verdiği kıyafetleri, çocukluğundan kalan birkaç eşyası ve kullanmaj'acağı mobilyaları hâlâ duruyordu. Kira sözleşmesini iptal edeceğine dair ev sahibine mesaj atmıştı ama süresi henüz bitmemişti» burası hâla onun eviydi. Kendi anahtarı Fırat'la evlerindeki gerekti eşyalar çekmesinde olduğuna göre buraya nasıl girmişti?

Bir ara kendinden geçmiş olmalıydı. Gözlerini tekrar açtığında akşamın karanlığı içeriyi doldurmuştu. Fırat... Bu saate kadar ondan haber alamayan adamın paniklemiş hâli gözünün önünde belirince» •Olgünüm sevgilim," diye mırıldandı.

j söylemişti, “Nereye gidersen git, bana haber ver,” diye ponu.

radan çıkamayacak ve Fırat’tan özür dileyemeyecekti.

ikmaya çalıştı. Olmadı. Ayak bileklerindeki bağ yatağın baca* Jen’de duvara çakılmış çiviye uzatılmış iplere bağlıydı.

tanca gücüyle ipe asıldı. El bileklerinin acısından dolayı göz* İd yaş gelene kadar öne doğru uzandı ve çiviye yerinden sök* çalıştı. Bileklerinden kan gelene kadar devam etti. Yoruldu ve etsiz kaldı. Neden evden ses çıkmıyordu. Yalnız mıydı? Alex eğitmişti? Ne kadar zamanı kalmıştı?

Çektiği acıdan ve içinde dönüp duran korkudan kurtulmak için linin kapanmasına ve tekinsiz uykuya dalmak için kendine izin i

Uyanmıştı ve yalnız değildi. Bunu biliyordu ama gözlerini aç* 4. Fırat’la yataklarında olduğunu hayal etmek çok güzeldi. Ora- ı çıkmak istemiyordu.

Ancak, “Aç gözlerini,” diye ona emir veren sesi duyduğunda gü* I rüyanın içinden çıktı ve göz kapaklarını daha sıkı bastırdı. Sesin ine ait olduğunu biliyordu.

ConroyThought...

Hayranı olduğu polisiye gerilim kitap yazan, Amelia’nın abisi, itil deyip durduğu ve günlerdir aradığı adamdı.

“Benimle tanışmak için hevesli olduğunu duydum. Hadi tanı* ah.’

Görmeyi reddeden Sanem tepki vermedi. Fakat önde hareketli- liği hissetti. Sonra acıyı duydu. Dudaklarını kapalı tutmak için yüzü- nün yansını kaplayan bandı tek seferde çeken adam Sanem’in canı- h acımasından ve gözlerini açmasından memnundu.

Nefeslenip normale dönmeyi başarması çeyrek dakika sürdü.

“Sen kimsin?’ diye soran Sanem e kendi sesi yabancı gelmişti. Boğuk ve titrekti. "Saygıdeğer yazar Conroy Thought mı yoksa kardeş katili Conto) mu?”

‘Aslında her ikisi de... Polisiye yazan ve kusursuz cinayetin kahramanı.*

'Ama başaramadın, seni yakaladım."

'Ab çorak! Hâlâ yanlış yorumhayyorsun. Hâline bak ve kim kimi yakaladı bir daha düşün.'

Adam çok rahattı. Yüzünde narsistlere has o gülümseme, bakıştandı ukalalık vardı. Daha önce bu gülüşe hayran olan Sanem'in şimdi midesi bulanıyordu. Boğazına kadar gelen tost ve patateslerin tadını alabiliyordu.

“Amèiu seni nasıl buldu?”

'Bağırıp yardım istemek yerine sohbet mi etmek istiyorsun?"

"Bağınrsâm biri yardım etmeye karar verene kadar beni Öldürmüş olursun.'

‘Akılbsui.Obeni bulmadı, beni bulmasını sağladım. Meraketti&a çok şey var, değil mi?"

‘Kurgularına hayrandım. Açıkçası bu, kitaplanndan bile İyiydi. 0 kadar çok sorum yanıtsız ki sen söylemezsen cevaplarını asla bulurui.'

Sanem sadece bir narsisti beslemekle kalmıyor, eğer sonu garip bir ironiyle geceleme kimsesizliğine hayıflandığı yatağında olacaksa ban cevaplar alıp gitmeyi hak ediyordu.

Conroy bacak bacak üstüne attı ve ellerini geriye dayayıp yataktan destek aldı. “En baştan mı başlayayım?"

Anlatmaya ve yaptıklarıyla böbürlenmeye hevesli olan adam, konuşturmak için Sanem'in sadece, “En baştan ve tüm detaylarıyla," demesi yeterli oldu.

‘Onu ana rahmine düştüğü günden beri tanıyorum. Babam annesini becerirken onları seyrederdim. Bir gece babam ona, 'Kaçalım,' dediğinde anneme haber verdim ve ortaya çıktı ki kız hamileyäüş Yaşı küçüktü, Albenin babası bela olmasından ve duyulma-

andan korktu. Sonuçta aramızdaki zengin ve itibar sahibi tek kişi fiu. Kıza para verip gönderdi ama çok kızgındı. Benim babamsa aldırmaş gibiydi. Sürekli kavga ediyorlardı. Artık o evde kalamazdık. Eri satıp payımızı verdiler ve böylece Branson ailesiyle bir bağımız ülmadı.”

•Asıl hikâye de bundan sonra başladı sanırım.”

“Ben on iki, Alex yedi yaşındaydı. Küçük bir eve taşındık ve artık devlet okuluna gidiyorduk. Evden gelenden başka paramız yoktu. Babam Branson şirketinden de kovulmuş ve işsiz kalmıştı. Annem de ayyaş ve kişiliksiz bir deli olmuştu. Bir gün beni ve Alex’İ odasına çağırıldı. ‘Bunu babanıza anlatıp onun yüzünden olduğunu söyleyin,’ dedi ve şişedeki ilaçları içti.”

“Onu kurtaramadınız mı?”

“ölüp rezil hayatından kurtulmasına irin verdik çünkü biz onun ölüşünü bir kere seyretmişdik. Yerine gelen o kadım tanımıyor ve sevmiyorduk.”

“Öylece seyrettiniz nü?”

“Gücü azaldığında telefonu istedi ve dışarı çıkıp birilerini çağırmamızı söyledi. Onun artık gittiğinden emin olunca yardım çağırdık Sonrasında babam işlemlerle uğraşırken biz de aylar içerisinde çöplüğe dönüşen evimizi temizledik. Artık güzel bir evimiz ve hayatımız vardı. Babam da annem gidince rahatlamış ve işe girmişti. Ama tabii güzel şeyler uzun sürmüyor, onun hizmetçiyi bulduğunu Öğrendim. Kızı doğmuş, beş yaşına gelmişti. Gidecekti.”

“Onu da mı öldürdün?”

“Bunu benim yerime Tanrı yaptı. Kanseri olmuştu, sadece sekiz ay daha yaşayabildi. Ve on yıl sonra ilk kitabımı çıkardım. Liste başı oldu. İyi para kazandım ve Türkiye’ye gittim. O hizmetçi kız artık başkasıyla evli, üç çocuk annesiydi. Peşlerini hiç bırakmadım. Biz mahvolmuştuk ama onlar mutluydu. Hayat onlara iyi davranırken bize...” Conroy iradesini kaybettiğini hissedip duraksadı. Bakışları çok daha başka ve ürkütücüydü.

"Ama sen adaleti sağlamayı başardın."

Sanem'in hamlesi işe yaramış, Conroy'u döndürmeyi başar*
arıştı.

'Artık param vardı, ban zamanlar ne yaptıklarını görmek için Türkiye'ye gidiyordum. Sosyal medya çılgınlığından sonra buna gerek kalmadı. Deniz Yıldırım yani kız kardeşim bir kitap kurduyda. Profilinde sürekli okuduğu kitapların yorumlarını paylaşıyor*do. Kitaplarımın telif haklarını Türkiye'deki bir yayınevine sattım ve yarım yamalak da olsa Türkçe öğrendim. Yayınlanan ilk kitabımı okuyup beni de etiketleyerek yorum yaptı. Artık benim hayranındı. Ona mesaj atıp teşekkür ettim. Zamanla da konuşmalarımız aklaştı.'

*OM öldürmeye o zaman mı karar verdin?"

"Astada hedefim annesiydi. Sonra bir noktada vazgeçtim. Ölüp hemen kurtulmasını istemedim, bizim gibi acı çekip bedel Ödediği bir hayaC otaalrıydı."

"Kurgu işinde iyisin.'

"Haktan. 'Bu bir kitap oka nasıl yazardım?' diye düşündüm. Önce ana hatlarını sonra da detaylarım oluşturdum. En sonunda da menajerini ve yayınevine yazacağım kitapla ilgili yapmam gereken ngınuaf için bana kaynak bulmalarını söyledim."

*Bu yüzden tüm detayları biliyordun. Glen'e de öyle ulaştın."

"On iki tane kitap yazdım, İnan bana zaten senden daha fazla-
MUtayortan* .

"Aadi jı yani Deniz i, 'Londra'ya getirtmeyi nasıl başardın?"

*1# etkinlik düzenleyip kazanan şanslı kişi davetlim olarak Londra'ya gelecekti. Tabii ki o şanslı kişi Deniz olacaktı ama buna gerek kalmadı. Türkiye'de çıkan son kitabımı okurken annesi adı-
mı sorup beni hatırlamış. Kadın o anı bekliyormuş gibi ona gün-
lüğü verip geçmişi anlatmış. Deniz de annesinin hikâyesindeki
CMNyTbuuıthi olup olmadığını sorduğunda önce paniklediğimi
Uta tayurum Suara bunun çok iyi bir fırsat olduğunu anla-
4*a.' CMUV/UB gözlerinde zekâ ile sapkınlığın karışımı garip bir

iş vardı. “Beni kandırıp kandırmadığına dair iyi bir rol yaptım, unda da bilmediğimi ama eğer gelirse birlikte araştırabilece* izi, kimseye anlatmamasını çünkü bir skandala ve o kişi ben jlse büyük bir kanışıklığa sebep olabileceğini tembihledim, la koşulsuz inandı ve ailesine tatile gideceğini söyledi. Ona a gönderdim. Biletini aldı, ona kalacağı hostelin bilgilerini at- L İndiğinde beni aradı, acil bir işimin çıktığını ve kalacağı odayı □a bildirmesini, orada buluşacağımızı söyledim. Ama ona ra- ıtça görüşüp konuşabilmemiz için tüm odayı kiralamasını tav* jettim.”

‘Harika plan. Sen de hostelde kalıyordun, değil mi?’

‘Beş parasız bir keş olarak hem de!’

“Hemen mi harekete geçtin?”

“Yanına gittim, tanıştık ve kitaplardan bahsettik. Sonra hoste- in uzun süre kalmak için doğru yer olmadığını düşündüğünü hatta ıraştırmak yerine ikimiz de bir aradayken DNA testi yaptırarak he- nen sonuca ulaşabileceğimizi heyecanlı heyecanlı anlattı.” Conroy kaşlarını çattı. “Onu onaylamamı bekliyordu ama ben, ‘Kola içelim/ dedim. Çantamdaki biri onun için hazırlanmış iki şişeyi çıkardım. İttikten beş dakika sonra kendinden geçti.”

“Kapı içten zincirlenmişti. Oradan çıkmayı nasıl başardın?”

“Yaralan ölüm sonrası deformeyi hızlandıracak seviyeye gelmiş ve iltihaplanmaya başlamışlardı.”

“Evet ya! Neden yanık kremi sürdün?”

“Çok acıdığını tahmin edersin, sürekli inliyordu. Sesini kesme- sinin en iyi yolu kremdi.”

“Devamını duymak için sabırsızlanıyorum!”

“Bizim gibi korkmuş ve acı çekmişti. Her şey de tamamdı. Ge* tide tek bir İz ya da delil bırakmadım. Her şeyi temizleyip odadan çıkarmıştım ve artık gitme vakti gelmişti. Ona hap vererek bir çılgınlık yapmasını önlüyordum. Hapların uyuşturma süresi sekiz sa* attir ama altıncı saatten sonra etkisi azalmaya başlar. Ben yedinci Yani ayaklanabileceği saati bekledim. Yardımcım, yan odadaydı.

Kavga varmış gibi ses çıkarmaya başlayınca Deniz'e İğneyi yaptım ve ne olduğuna bakmaya gideceğimi ama hemen döneceğimi söyledim. Kapının önünde bekledim. Dışarı çıkarsa ayn, kapıyı nınarkrM?» ayn yedek planlanın vardı. Ama o tam da istediğim gibi zinciri kapattı. Kendini biraz daha iyi hissedene kadar İçeride kalacağını sonra dışın çıkıp benimle mücadele edebileceğini ya da yardım alacağım sandı. Oysa kendini mezanna kilitledi. Basit akıl* hhnı basit işleri!'

Tia bunları kimliği bulunmasın ve sana ulaşılmasın diye mi yaptı?

'Dir kısmı evet ama asıl sebebi, annesi annem gibi çıldırmadan ölmesin dıyeydL Türkiye'de her yerde lazım anyor. Öyle ki annemle aynı aşamaya gelmesine çok az kaldı. Aslında ilk amacım o bulamasın (Üyeydi*

'Anlamadığım tek şey, Alex neden bana bu dosyayı verdi?'

*Akx hiç erkek olamadı!' Başını sallayan Conroy'un suratında imdi küçümseyici ve onaylamayan bir ifade vardı. "Ona planımı MiUmgınKİt itiraz etti. Kızın suçsuz olduğunu söyleyip durdu. Sonra öğrendim ki Deniz'in bedeni onun Önüne gelmiş ve benim ruh hastası kardeşim kız kardeşimizi kesip biçmiş. Bu komikti ve ben de komik şeylere gülmek severim." Ürkütücü bakışlarını Sanem'e dia Gmroy hiçbir duygu belirtisi göstermeden gülmeye başladı.

"Ona lor kardeşimizi daha yakından mı tanımak istedin?' dedim. Bence güzel espriydi ama AJex gülmedi. Yine kavga ettik ki biz bunu hep yaparız. Ona korkak olduğunu ve daha başka şeyler de söyledim. Artık çok geçti ve benim suç ortağındı. Tabii o küstü ve gitti. Birkaç gün sonra Deniz'in neden defnedümediğini sorduğumda salak kardeşim sanki büyük bir zafer kazanmış gibi karşıma geçti ve ne yaptığım anlattı."

"Çok kızmış olmalısın.*

"Sana haber vererek işin içinde olmadığım, kendince bana ceza verdiğini ve korkmadığım kanıtlamak istedi. Ama aslında onlann bu enayi hak ettiğini benim kadar biliyor ve korkuyordu. Yoksa seni değil gerçek bir polisi arardı."

Sanem acıyla dudaklarını hareket ettirdi. “Sonuca ulaşamayacağımı düşündü.”

‘Buna benzer bir şeyi sen morgda fotoğraf yaptırma fikrini ortaya attığında söylemişti. Yine de sana zarar vermemem için yalvardı, fende karşılığında senden bana bilgi getirmesini istedim. Bir süre eri takip ettim. Boş boş koşturuyordun, sonra başına birkaç çorap jrdüm. İşin ilginç, kedi fare oyunumuz eğlenceli olmaya başlamış «boşuma gitmişti. Ama sana kötü bir haberim var, eğlence bitti ve tlö artık sana ne yapacağıma karışmıyor.”

•Onu korkuttum.”

#Knox denilen adam neden otopsi yaptığıyla ilgili onunla konuştuğunda çok panikledi. Sonra seni aradı ama yaptığı açıklamama seni ikna etmediğini Alex’e anlatmak zorunda kaldım.”

“Ona inanmıştım.”

•Biliyorum.”

Adam ayağa kalkıp cebinden şırıngayı çıkardığında Sanem çılgınlık atmak yerine -ki onu da yapacaktı- “Daha sorulanm bitmedi,” dedi. “Çilekleri görünmeden nasıl verdin?”

“O işi yardımcım halletti çünkü o yüz yirmi santim boyunda ama otuz yaşında bir adam. İç içe girmiş o kalabalığın arasında sadece uzatılan bir kâse çilekten ibaretti. Elleri bile minnacık, dikkatli bakmazsan göremezsin İd o esnada orada olmayan tek şey dikkatti.”

“Mary... Onu niye ve nasıl öldürdün?”

“Zaten çok bile yaşamıştı ve fazla gevezeydi. Sana söylememiş, büyük ihtimalle unutmuştur ama annemle aralan iyiydi. Biraz daha yaşasaydı kesin hatırlardı.”

“Hatırlaması senin için hoş olmazdı.”

“Hem de birileri gözdağını hak ediyordu. Ama ölümü acısız oldu. Suyuna ilaç kattım ve ona içmesini söyledim. Beni Pat sandı. İtirazsız içti ve kalbi durdu. Otopsi yapsalar da ona verdiğim ilaç kana karışınca bulunamaz ama bardakta kalanı acemi laborant bile anlar.”

“Bardağı o yüzden yanına aldın?”

•Geride delil bırakmayı sevmem.*

•Sen i hiç kızdırdım mı?’

Conroy ağzını açıp tüm öfkesinden kurtulmak İçin ciğerlerindeki havayı dışın verdi. "Vazgeçmiyordun. O lanet olası ressamın elindeki her şeyi aklığında durman gerekiyordu. Ama ne sen ne de o durdun uz.’

"Onun evine giren sen miydin?"

"Oraya ev denemez." Conroy elindeki şırıngayı Sanem’in yüzüne doğru salladı. *Alex bana planını anlattığında ressamla arayı iyi tutmasını ve hakkında öğrenebileceği ne varsa öğrenmesini söylerdi. O fotoğrafı yaptırmamalı, durman gereken zamanı bilmeiydin.’

TTı Ala? O benim anladığımı nasıl anladı?*

"Bugün sen onu aradığında sesinin iyi gelmediğini söyledi. Fırat’la kavga edip onu aramış olmana da inanmadı. Linda’ya sordu, o da kavgadan haberinin olmadığını ve seninle hiç konuşmadığını söylemiş. Riske atamaydık Zaten Knox denilen adam Alex’i ürkütmüştü. ruh hâli iyiye gitmiyordu. Ona içi sakinleştirici dolu bir şıngı verdim. Seni gördüğünde anladığını anlamış olmalı ki sana iğneyi yapıp beni aradı.’

"İğneyi boynumdan yaptı.” Hayal gibiydi ama Sanem ince sızı şeklindeki anlık o duyguyu anımsadı. “Peki, buraya nasıl girdik?”

"Ben kiraladım Kontratın sonlanmamış ama İki katı fiyat teklifan ev sahibini ikna etti.*

Sanem paniklemeye başlamıştı, hayatta kalmasının tek yolu yaptıklarıyla böbürlenene adama soru sormaktı ama aklına artık bir şey gelmiyordu.

‘Alev nerede?’

‘İçeride. Seni görmek istemiyormuş.’

‘Peki, benden nasıl kurtulacaksın? Benim cinayetimi nasıl örtbas edeceksin?*

‘Mihul yoksa suç da yoktur. Bu kadar yeter!’

'Fırat pekini bırakmayacaktır.'

**Sanem için ılık atmanın tam zamanıydı ama üzerine doğru
tu adam ondan daha hızlı ve güçlüydü. Avucuyla ağzını kapatan
tro/un iğneyi ona saplamasını engelleyememişti.**

23. BÖLÜM

Doktor kontrolüne gittikleri için Jack'io ulaşamaz olduğunu öğrenmek Fuat için başka bir üzüntü sebebi olmuştu. Aileye bir bebek dahi geliyordu ama KeU/nin yaşı sebebiyle hamilelik riskliydi. Bunu onlarla konuşacaktı fakat hepsini Sanem'i bulmasından sonra btraktL

Üstedeki son ve ulaşamadığı kişi Aler'ti. Evinde değildi, iki gündür işe gitmemişti. Kimse nerede olduğunu bilmiyordu. Adamın abt& Conro/a ulaşmak ve kardeşinin nerede olduğunu sormak için yayınevine başvurmuşlardı. Ancak o da ulaşamayanlar listesindey* & Yayınevi yarın saat 00 ikide imza günü etkinliği olduğunu söyle-niş. Ne var ki Fırat o kadar bekleyemezdi.

Bakılabilecek bir yere bakmış, sorabileceği herkese sormuştu.

Fuat'ın paniği onu tamamen ele geçirmişti. Saatlerdir sakın ka-lıp doğru yere bakmak için mücadele vermiş ama artık tüm imkân-ları hıbnmijti.

'Polisten yardım isteyip telefonlarının son çektiği yeri buldura-uz nuyu?*

Sorusu Knox*aydı ve adam umutlu görünmüyordu. "Prosedür uzun sürecektir."

Knox'un odasında ileri geri yürüyüp, "Neredesin Sanem?" diye

Idandı Fırat. "Nereye bakmam lazım?"

Hava kararmış, gün çoktan bitmişti. On iki saat önce evden n Sanem beş saatten fazladır da kayıptı. Gerçek korku, en sert (Hıktan daha güçlü ve süratle gelen bir mermiden daha öldürdü.

Knox'un çalan telefonuyla olduğu yerde kalan Fırat kelimenin ianlamıyla perişan görünüyordu. Sessizce ve umutla adamın göanesini bitirmesini bekledi.

"Sanem'in internet kafede görüştüğü çocuk Branson ailesini içtirdiğini ve son olarak Conroy Thought adını bulunca araştır-ay bitirdiğini anlatmış. Sonraki kamera görüntüsünde Sanem dı n çıkmış ve birisini aramış. Gelip onu alan kişi Alex Thought'mış. izeye doğru gitmişler ama devamındaki görüntüleri takip etmemiz iman alacak."

"Katilin Thoughtlardan biri olduğu ihtimaline ulaşmış ve Sa-em yine de onu mu aramış?" Fırat elini saçlarının arasından geçirip alasını geriye attı. "Aklından ne geçiyordu Sanem?"

Durup bekleyemez ya da öfkeye zaman ayıramazdı. Linda hem Vez'in hem de Sanem'in arkadaşıydı. Gerçeği ve şüphelerini anlatıp >ndan yardım isteyecek, nerede olabilecekleri hakkında fikri olup olmadığını soracaktı.

Telefonu, "Selam," diyerek açan Ünda'nın sesi tereddütlü geliyordu. "Ben Sanem'in aksine arkadaşlarımın ilişkisine karışmam ama sana yardımcı olabilirim."

"Nasıl, anlamadım?"

^Pardon, özeline girdiysem özür dilerim." Kısa bir sessizliğin ardından Unda devam etti. "Sanem'e ulaşmak için aradığımı sandım."

"Aslında bu yüzden aradım, Sanem sana ne anlattı? Ona ulaşmıyorum, siz ne zaman konuştunuz?"

Fırat temkinliydi, detayları anlatma kararım şimdilik erteledi. Duyacaklarına göre yeni bir yol izleyecekti.

uğraşmadan polis hızla organize olmuştu. Yoksa hâlâ karakolda Sanem'in neden bir tehditle karşı karşıya okluğunu anlatmaya çalışıyor ol araklardı.

Bakıştan donuklaşan komiserin kulaklığından gelen sesi duymuş ama anlamamışlardı. Fırat'ın korkusu beyninin içinde uğultuya sebep olmuştu, artık kendi düşüncelerini bile duyanıyordu. Bir ateş topunun içinde yandığını hissetmekten başka da bir şey algılayamı-TOfdU.

Tamım, herkes yerini alsan. İçeriye giriyoruz.” Komiser bir kere daha onlara döndü. "Ne duyarsanız duyun, lütfen buradan ayrılmayın."

“Ne demek bu?”

komiser, Fırat'ı tutup tutamayacağını sorarcasına bakışlarını KMK' a çevirdiğinde adam *olumlu* anlamda başını salladı. “Ev giriş kattı olduğu için fazla yaklaşıyoruz. Ama avuç içi sessiz drone ile inceleme yaptırarak ve içeride ilâ adam olduğu teyit edildi.”

“Peki ya Sanem?”

Fırat'ın sorusuna cevap vermemeyi seçen komiser, “Adamlardan biri salonda,* dedi İhtiyatla. “Diğeri yatak odasında.” Komiser durdu ve Fırat'a yöeldj. Onun neler yapabileceğini görüyordu. Yakın mesafedeki polis memuruna eliyle gelmesini işaret etti. “Beni endişelendiriyorsunuz Fırat Bey. O yüzden kusura bakmayın.” Komiser. memura döndü. “Yerini terk etmek İsterse gerekirse zor kullanıp araca kelepçele."

Fırat sayla gülümsemekle yetindi. Kendine hâkim olabileceğinin sözünü veremezken emre karşı çıkamazdı.

Birlikte arabanın arka tarafına geçtiği Knox konuşuyor, bir şeyler anlatıyor ve onu anda tutmaya çalışıyordu. Fakat Fırat'ın Sanem'i hissetmeye ihtiyacı vardı. Onun iyi olacağına inanmaktan başka bir şey de düşünmek istemiyordu.

Beynindeki uğultunun arasında etrafındaki sessizliği duydu. Kana susmuştu Fırat başını kaldırdı ve polis memuruyla göz göze geldi Genç adam her an üzerine atlamaya hazır hâlde dikiliyordu.

pannı çevirdi. Peşi sıra hâlinde köşeyi dönen Özel kuvvet ekibifdü. Operasyon başlatılmıştı.

Arat nasıl bir tepki verdiğini fark etmemişti ama Knox onu ko-in yakalama gereği duymuştu. “Seni anlıyorum, burada böylece temek zor ama Sanem’e yardımcı olmanın tek yolu bu. Adamlamacım, yanlarında nasıl silahlar olduğunu ve ne kadar ileri gi-ileceklerini bilmiyoruz. Olabildiğince sessiz ve ürkütmeden içeri neleri lazım.”

Bunu tabii İd biliyordu ama iradesine hükmetmeyi başarama-j Fırat, Knox’u dinlemeyi bıraktı. Adamın dudaklarının hareket iğini görebiliyor fakat algıda sorun yaşıyordu.

Hayatının en uzun on dakikasının ardından sessiz sokakta ani-a bağırışlar ve siren seslerini duydu. Artık bekleyemezdi. Bede-ne bir komut vermeye fırsatı olmadan koşmaya başladı. Sokağın ger girişinde bekleyen sağlık görevlilerinin de binaya doğru hızla ellediğini gördüğünde kalbi atmayı bıraktı ama koşmaya devam i

Biri onu tuttu. Sağlıkçılar içeri girdi. Onu iki koluyla yaptığı ergde hapseden Knox’a kan donduran bir sesle, “Bırak beni,” diye uyurdu.

Sağlık ekibinin binanın uzun giriş koridorunda durduğunu gö-ünce Fırat da durdu. İçerisi henüz girilmeye hazır değildi.

Evin giriş katta olması işlerini kolaylaştırmıştı. Bir ekip salo-oun, başka bir ekip yatak odasının camını ve aynı anda daha kalaba-hk bîr grup kapıyı kırıp içeri girmişlerdi. Salondaki Alex ağlayarak Jtre yatmıştı ama Conroy çabuk teslim olmayacaktı.

Genç kadına uyuşturucu iğneyi yapmasını engelleyememeleri bir yana Sanem’i rehin almadan da onu etkisiz hâle getirmeyi başa-tamamışlardı.

Genç kadının iplerini kesmek için yanında tuttuğu bıçağı şimdi Sanem’in boğazına bastırıyordu. Ama duruşundan dolayı üstünlü-ğün onda olmadığını farkındaydı.

Sanem hâlâ yatağa bağlı hâldeyken o ayaktaydı. Ve elindeki bı-

çıf kadının boğazına değıdirebilmek için yana doğra eğilmişti. Daha beteri pencerenin dnü xr kapının girişı polis doluydu. Yaptığı sadece bîr gösteriden ibaretti. Yoksa bu sahnenin daha İyilerini çok kez yazmış w yazarken zihninde yaşamıştı.

Kafasını hareket ettirmeden bakışlarını aşağıya, Sanem'e doğru indirdi Hepsi onun suçuydu. Kusursuz cinayetini lekelemiş ve şimdî başına dertler açmıştı. İlacın kanına karışmasını ve kurtulamaz aşaman gelmesini bekliyordu. Böylece kazanan yine Conroy Thought olacaktı

Akimdan geçen son şey buydu. Kelepçeleneceğı hastane yata- . padı göaierini açana kadar ne yaşadığını anlamayacak, kaçak boğalara yapılan sakinleştirici kurşunlardan birini yediğini bilmeyecekti.

Ot matkap aynı anda kafatasında delikler açarken başında oluştta ağnyı tarif edemezdi. Koca koca fillerin oturduğu göz kapaklarını ise içmiş mümkün değildi.

Geceden kalma mıydı? Öyle olmalıydı yoksa ağnlanrı başka türta açıkiayamazdı. Maalesef ki hafızası bomboştı, İçinde kalan ve hatırladığı tek duygu korkuydu. Onu takip eden üzüntü İse gözyaşlarını hareketlendiriyor ama sebebini anlamıyordu.

Panikleyen Sanem kımıldamaya başladı. Bu, bedeninin tepkisiydi çünkü kapalı olan bilinci herhangi bir komut veremezdi.

Korku kıyıya vuran sert dalgalar gibi ona saldırıyordu. Kurtulamayacak ve suya kapılıp okyanusta kaybolacaktı. Onu ele geçiren panikle birlikte sarsıntı şiddetlendi.

Sonra özlediğı ve bir daha asla yaşayamayacağını sandığı o dokunuşu hissetti Dalgalar geri çekildi ve sular duruldu. Sonra fısıltıyı duydu. 'Geçti, ben yanıdayım,' diyordu. Sanem ona İnandı. Sakinleşti ve tüm olumsuz duygular yerini yumuşak bir hisse bıraktı.

'İyisin, hepsi geçti* Kulağına fısıldamaya devam eden Fırat'ın MİDİ takip edip kaybolduğı karanlıktan çıktı. Gözlerini açtı.

«m'in gördüğü ilk şey Fırat'ın güzel yüzüydü. Gülümsemiş t bakıştan onun da korktuğunun altım çiziyordu.

pmn içi kupkuru olan Sanem yine de, "Alex ve abisi..." diye-

liliyorum."

anem, "Nasıl?" diye sormak istedi ama bu defa konuşamadı, avucuna aldığı genç kadının ellerini öptü. Bileklerindeki ya* bandajlanmıştı. Bu yüzden olabildiğince nazik davranıyordu, pn kenanna oturdu ve Sanem'in saçlarını geriye doğru götür- lu daha çok güç vermek adına yapılan bir hareketti. "İkisi de landı."

*Ne diyebilirim?"

"Özür dilerim Fırat/ kulağa hoş geliyor." Şaka yapmıyor olsa da (gülümsedi.

"Özür dilerini Fırat."

Kendini kontrol etmeye çalışmadan Sanem ağlamaya başladı, lar yüzünden aşağıya hızla ve peş peşe akarken rahatladığım his- iAlex hayatındaki en büyük ihanetti. Çok üzgündü. Ama en çok kızgındı ve kızgınlığının tek muhatabı kendisiydi. O aramayı asla pcnamalı ve Alex'in arabasına binmemeliydi.

Conroy ona iğneyi batırdığında kendine verdiği iyi insan olma tüyle birlikte artık düşünmeden hareket etmeyeceğine dair iyi bir »s almıştı.

Hayat denilen mucize acısız değildi. Fakat her acıyı unutturabi- «k kadar güzeldi.

Anndırma işlemlerinin ardından yapılan son kan testi temiz çı- Qnca Sanem eve gitmek istediğini söyledi ve Fırat da itiraz etmedi. İki gündür üzerinde aynı giysiler vardı» yemek yememişti, kolu afe- hyordu, uykusuzdu. Bunların hiçbirisi şimdiye kadar önemli değildi, ühna bile gelmemişti. Sanem yeşil gözleriyle onun gözlerinin içine

•Bileklerimi sorarsa ne diyeceğiz?*

“Benim yaptığımı söylem.’

Sanem hafifçe başını kaldırıp ciddi olup olmadığını anlamak için Finli baktı. Karar verememiş olacak ki, "Peki, nasıl yaptığını sorarsa?*" dedi.

“Aşk oyuncaklarım sevdiğimi ve eğer isterse ponponlu, kırmızı kelepçemi ona hediye edebileceğimi söylerim.”

Sanem gülümsedi. Bu seferki gerçek mutluluktandı.

•Ya isterse?’

“OM veririm.*

“Gerçekten öyle bir şeyin olduğunu söyle lütfen!”

Fırat başını eğdi, dudakların) sağa doğru çarpıtıp serseri hâlini ortaya çıkardı. “Seni tatmin etmem için oyuncaklara ihtiyacım olduğunu düşünürsen beni üzersin.”

“Eğer varsa onlardan kurtulmanı çünkü ihtiyacın olmadığını »demek üzereydim!’

Fırat genç kadının başına bir Öpücük bırakıp boştaki eliyle saçlarını okşadı. Aralarındaki kasvetli ve ağır sessizliğin sona ermesi onu nurdu etmişti. Sanem’in suskun kaldığı her anda yaşadıklarını tekrar tekrar düşündüğüne emindi. Bu da onu hem üzüyor hem de kızdırıyordu

Fransa uçağının iniş yaptığını ve yolcu aktarımının başladığını haber veren anonsu duyduklarında göz göze geldiler. Fırat, “Hazır mısın?” diye sorduğunda Sanem ayağa kalktı.

‘Hadi, bunun da üstesinden gelelim.”

Fırat da ayağa kalktı. Sanem'in elini tuttu ve yürümeye başladılar. Kapının önüne geldiklerinde onları bekleyen Arthur kucağındaki bir buket çiçeği Sanem'e uzattı.

"Babana vermek istersin diye düşündüm.”

Sanem ber defasında bundan daha fazlasını yapamaz dedikçe Fırat hem daha fallasın) bem de daha güzelini gerçekleştiriyor ve onu şaşırtıyordu

“Teşekkür ederim.”

Buketi Sanem’e teslim edip yanlarından ayrılan Arthur’un ardından kapı açıldı ve insanlar gelmeye başladı. Sanem’in gerilip titediğini hissedince babası Gage’i gördüğünü anladı. On beş metrelerden onlara doğru gelen uzun, ince ama yapılı adam belki gülümsemiyordu ama Fırat onun da hevesli ve bir o kadar gergin olduğunu görebiliyordu. Adam kapıdan geçtiğinde aralarındaki mesafe beş metreye düştü.

"Git ona. Sonuç ne olursa olsun, ben yamadayım."

Sanki Fırat’tan beklediği talimat buymuş gibi hareketlenen Sanem ilk adımını yavaş ama devamındakileri hızlı attı.

Birbirlerine değmelerine yarım adım kala her ikisi de durdu. İki yıldır hiç görüşmemiş olan baba kız, ilk olarak ne söylemeleri ya da ne yapmaları gerektiğini bilmiyordu.

Gage, dik başlı olmasıyla ilgili kızına söyleyeceklerini aslında kafasında tasarlamıştı ama ağzını açıp tek kelime edemedi.

Sanem hep böyleydi. Düşeceğini, şanslıysa sadece dizindeki kanamayla kurtulacağını bile bile merdivenlerin tırabzanlarından kaymayı on üç yaşına kadar bırakmamış bir çocuktü. Tehlikeler onu istediği şeyi yapmaktan alıkoymaya yetmezdi.

Sanem hariç etrafındaki her şeye hükmü geçen bir adamdı Gage. Onu ne öfkesi ne de otoritesiyle dizginlemeyi başarabilmişti.

Sonra baba kız ilişkilerini unutmuş ve aralarında durduramadıkları bir çekişme başlamıştı.

Şimdi tam önünde duran kızının yüzüne bakarken gördüğü tek şey, dört yaşındaki küçük kızı Sanem’di. Eve döndüğü her akşam Sanem ona bu ifadeyle bakıp kelimelere dökmeden onu kucağına almasına beklerdi. Gage’in zamanı yoktu. Bazen sadece saçını okşar ve yoluna devam ederdi. Bazı anlar ise daha kötüydü, acelesi varsa ve kafası başka şeyle meşgulse kızına gülümsemeyi bile unutturdu. Sonra hangi ara olduğunu hatırlamadığı bir noktada Sanem onu kapıda karşılamayı ve yolcu etmeyi bırakmıştı. Birbirlerinden koptukları zamanı bile hatırlamaması çok acıydı. Kaçırdıkları onca güzel gün

vp yaşayabilecekleri binlerce güzel an varken ellerinde kalan ölke ve hatırlanmaya değmeyecek berbat ve boş anılandı.

Eki telafisi olmanın büyük pişmanlıkla ise ancak üçüncü evrede kanser olduğunu Öğrendiğinde yüzleşebildi, ölümle burun buruna geldiği ilk an. hayatını sorgulamıştı. Gage o güne kadar ne yapmıştı ve ölmeden önce ne yapmak İstiyordu?

Birçok şeyi başarmış ama baba olmayı becerememiş, çocuklarının en güzel anlarını kaçırmıştı. Geçmişle savaşıyordu ama bundan sonrasının iyi hatırlanması için keyifli anılar biriktirebiliyordu. O ymden buradaydı, ölmeden önce çocuklarıyla olmak ve özür dilemek istiyordu.

.kızı hiç tereddüt etmeden Sanem'e sarıldı. Kızını çok özleyen bir babanın duygusallığıyla da onu göğsüne bastırdı.

Bir kadının ilk kahramanı ve ilk aşkı babasıdır. Sanem hep anasını suçluyor olsa da tüm bocalaması babasının verdiği güvenin bağlamında eksik olmasıydı. Söylenmeyen tüm sözler aralarında aşılması zor uçurumlar yaratmıştı. Ama bir dokunuş, bir gülüş ve küçük. tek bir adım tüm uçurum ve engelleri kapatmıştı. Kazanan aile ve sevgi olmuştu.

Artbur'un kullandığı minibüse önce Sanem'in, ardından Gage binmesini bekleyen Fırat adamın nereye oturacağını gözlemledi çünkü bundan sonrasını ona göre belirleyecekti.

Gage bir saniye için bile tereddüt etmeden Sanem'in yanına geçip oturduğunda Fırat da karşısına geçti. Adamın kavgaya etmeye değil kızını görmeye geldiğine de bu hareketiyle karar verdi. Bundan sonra Fırat'a düşen, bir babaya kızının iyi olacağına dair güvence vermektir.

Yol boyunca küçük bir kız çocuğu gibi babasına sığınan Sanem, onlar tenis hakkında konuşurken sessizce adamları izlemişti.

Gage bir tenis tutkunu değildi ama kızının kiminle evlendiğini

Şenince araştırmış ve ortaya çıkmıştı ki o aslında bir Banş Dağlı hayranıydı.

“Türkiye-Fransa maçında attığı gol hâlâ hafızamda” diyen «lam oldukça samimi görünüyordu. “Yarım dakika boyunca onu «Haşladık diye futbol federasyonu seyirciyi kınadığına dair bir yazı yayınlamıştı.”

“Eğer programınızı ayarlayabilirsiniz eminim Banş sizinle tanışmak isteyecektir.”

"Çok sevinirim» mutlaka ayarlayalım.”

"Bu arada sizi evimizde misafir etmek istiyoruz. Ancak otelde...”

Fırat’ın cümlesini bitirmesine izin vermeyen Gage, “Bu harika olur ” dediğinde rahatlayan Sanem istemsizce gülümsedi.

"Keşke daha fazla kalabilseydiniz. Gerçi yakın zamanda Sanem de uygun görür ve siz de kabul ederseniz Fransa’ya gelip büyüdüğü yerleri görmek isterim.”

Fırat’a cevap vermek yerine Sanem’e dönen Gage, kızıyla yüz yüze geldi. “Benim kabul edeceğim bir durum yok. Orası Sanem’in evi ve hep de öyle olacak. Ne zaman ve ne kadar isterse gelip kalabilirsiniz. Zaten ben hep kalmasından yanayım.”

Adamın yorumuyla Sanem ve Fırat aym anda gerilip yerlerinde dikleşti.

“Tüm kız babalan gibi dileğinizi anlayışla karşılıyorum ama eşi olarak ben de aym şeyi, Sanem’in benimle olmasını istiyorum.” Fuat saygıyla tebessüm etti. “Tabii bunlar bizim isteklerimiz. Oysa karar verecek kişi Sanem’dir.”

“Ben bencil bir adamım, kendi İsteklerime öncelik veririm. Böyle geçen gençliğimde çocuktanım hayatımdan uzaklaştırdım. Onlar gidince de geri getirmek için sevgimi değil hırsımı kullanıp bildiğim yoldan ilerledim.” Gage bir kere daha Sanem’e yöneldi. “Seni korumak ve yanımda , tutmak için uğraşırken sana verdiğim zarar için Özür dilerim.”

“Şu an bunun için doğru zaman mı?*

Sanem duymak ve konuşmak istemiyordu ama babasının ko-

nuyu hemen sonlandırmak için hevesti olduğunu görebiliyordu. Du-
•m çok döşemiş olsa do neticenin nereye varacağını bildiği için
Sanem avuç içleriyle kulaklarını kapatmamak için direniyordu.

"Sadece on İki saatimiz var. O yüzden şimdi halledelim ki kalan
süreyi keyifle geçirelim.' Gage göz ucuyla Fırat'ı takip etse de tüm
dikkati Sanem'deydi. "Yaptığın evliliği anlamak ve seni görmek is-
tedim. İki vüm. bir babanın kızıdan ayn kalması için uzun bir süre
okluğunu da seni görünce anladım. Fırat iyi bir evlilik için ideal biri»
oysa evlilik belgenizi aldığımda aklımdan çok başka şeyler geçmişti."

Ve işte Sanem duruştu. Neden böyle oluyor ve her mutlu anı
bir karanlığın gölgesiyle lekeleniyordu. Babasının aldığı o belgeyi
gönderen Sanem değildi.

Birkaç gün önce ölümle burun buruna gelmiş, sonrasında ise
hayal gibi bir gece geçirmişti. Babasıyla birlikte geride bıraktıkları
yirmi beş yılın hesabını görmüş, karşılıklı yaptıkları hatalar için
ösürler dilemiş, hasretleri bitmese de gelecek güzel günler için söz-
ler verilmişti

Sabahın ilk ışılatma kadar yaptıkları sohbette zaman zaman
seslen yükselse de üstesinden gelmişlerdi. Çünkü artık konuşmayı
ve içlerinden geçeni söylemeyi öğrenmişlerdi. Gerçi bu zor yoldan
edindikten bir ders olmuştu.

Gage birkaç saat uyumak İçin misafir odasına geçtiğinde Sanem
de kendi eski odasına girmiş ve kahvaltı masasına kadar Fırat'la kar-
şılaşmamak için çaba sarf etmişti.

Devamında yılların açığını kapatırcasına Gage, havaalanının
gidiş yolcu kapısından geçip gözden kaybolana kadar yan yana kal-
mışlardı Tüm konulan bitmemiş olsa da sık sık görüşeceklerine
dair sözleşmişlerdi. Babası, ona kalan mirası eğer boş boş hesabında
tutuyorsa bunu yapmamasını, eğer isterse finansçısının onu araya*
bileceğini söylediğinde Sanem gülümsemişti.

‘Çok da değişmediğin için teşekkür ederim baba,’ diyen Sanem derinde samimiydi.

Gage görüş alanından çıktığında Fırat gerçeğe döndüklerini, arakola gitmemiz,” diyerek hatırlattı.

Sanem çeyrek dakika boyunca adamın suratına baktı. Öfke, kırık ve üzüntü... Kendinde aradığı duygular bunlardı ama karşılaş-; derin bir girdap oldu. En dibinde de ihanet vardı. Sevgi ve aşk ise Jdydi. Fırat’ın her zerresine ve gülüşüne âşıktı.

“Tamam.”

“İlaçların yanında değilse onlan almak için eve uğramamız ;rek*

“Yanımdalar.”

Sanem şimdi mi konuşmalıydı? Babası ile geçirdiği saatler ona â gelmişti ama karakolda onu zor zamanlar bekliyordu. Araya bir e bunu sıkıştırmak istemiyordu. Üstelik hâlâ Fırat’a ve ondan baş-4 yerde bulamadığı güvenli huzura ihtiyacı vardı.

Karakoldan sonra konuşmak daha uygun olacaktı.

Genç kadının dalgın ve üzgün hâlinin babasının gidişiyle ilgili ol- luğuna inanmak için Fırat’ın geçerli sebepleri vardı. Ayrıca yaşadık- annı atlatmış değildi. Sadece Gage’in varlığıyla ötelenmişlerdi. Üs* elik karakola gitmeleri gerekiyordu, bu da başka bir stres sebebiydi.

Fırat ikna olamıyordu. Bir süredir Sanem’in devam eden tuhaf hâli artmıştı. Nasıl izah edeceğini bilmiyordu, Sanem farklıydı ve Fırat onu tuhaf olarak nitelendiriyordu. Fakat içindeki ses yakında Öğreneceğini söylüyordu.

Eski acılann ağırlığından kurtulmak Sanem’e iyi gelmişti. Ba- bası da o da kavga etmeye hazırlanırken temas ettikleri an buna ne kadar ihtiyaçlarının olduğunu anlamışlardı. Geçmiş telafi edemezlerdi ama yeni ve güzel anılann getireceği duygular eskinin acısını unut- tutabilirdi.

Havaalanından sonra geçtikleri karakolda işleri uzun sürmüştü. Sanem her şeyi tekrar tekrar anlatmıştı ki AmeKa ile ilgili kısmı KNI da ondan önce birkaç kez aktarmıştı.

Hector'un da ifade vermesi gerekecekti. Onun başına dert açmamış olmayı umuyordu.

Mağ ile ilgili Pafin söylediklerini ve Conroy'un itirafını son anda batırtası da ifadesinde yer vermeyi başardığı için sevinmişti.

ASeVi de ihmal etmemiş, konu hakkında bilgisi olduğunu söylemişti. Adama bir şey yapmazlardı belki ama onu uğraştırmak ve Cooroy ile aile bağlanın ortaya çıkarmış olmaktan dolayı memtuodu.

Mahkeme olursa -ki avukat, olacağına emindi- Sanem'in o zamana kadar ber ikisiyle de karşılaşmak istemediğini söylemesi herkes tarafından uygun ve anlaşılır bulunmuştu.

Conroy'un delilik yasasını kullanacağını tahmin ediyordu. Göz-i-enai yakından görmüş biri olarak Sanem'den bu konuda tanıklık etmesi istenirse yemin etmesine gerek kalmadan deliliğin) teyit edebilirdi. Ama Aleit İçin aynı şekilde konuşamazdı. Neler yaptığını biliyordu ama görmemişti. Keşke görseydi. Yine de abi ve kardeşin yaşadıklarından sonra seçtikleri meslekleri ikisinin de aynı ruh hâline ve aynı deliliğe sahip olduğunu gösteriyordu.

Biri ölümü araştırıp yaşıyormuşçasına yazıyor, diğeri ölü bedenlerle zaman geçirip hikâyelerini bulmaya çalışıyordu. Sadece biri diğerine göre korkusuz ve doyumsuzdu.

Sanem yanında Fırat, Knox ve avukatlarla karakoldan ayrılırken iki polk eşliğinde geleni gördü. Sanem başını çevirdiğinde aynı anda ona dönen KDOK, "Ben onu hatırlıyorum," dedi.

'Hangisinde bilmiyorum ama çilekleri araştırırken onu gördüğüme eminim.'

Fotoğraflara baktıklarında aradıkları şey yüz yirmi santim boyunda bir adam olmadığı için onu görmüş ama üzerinde tek bir saniye bile düşünmemişlerdi.

'Gidipofotoğrafları bulacağım.'

Knox'un heyecanı hiç azalmamıştı ama Sanem yorgun ve üz-
dü. Amelia yani Deniz, ölümünden sonra bile huzura erememiş,
t olduğu yeri bulamamıştı.

Bedeninin yeniden otopsi masasına dönmesi için polis işle-
ri başlatmıştı. Kimliğinin doğrulanması ve ailesinin bulunması
in Türkiye'deki yetkililerle iletişime geçeceklerini izah eden mü-
îttiş sürecin uzun olacağını anlattığında Sanem üzülmekten ede*
içmişti.

Fırat, Sanem'in yanında kalmak için tüm işlerini ertelemişti.
uçak bekletemeyeceği tek şey Jack'ti. Nasıl olduklarını ve onlara
e şekilde yardım edebileceğini öğrenmeliydi.

Sanem'in ise konuşmayı bir kere daha ertelemesi gerekti. Şu an
•ncelik Jack'indi. Ama gece bitmeden evliliklerinin asıl sebebini ve
ırafın ona oynadığı oyunun hesabını soracaktı.

Telefonu çaldığında eve varmış ama henüz arabadan inmemiş-
erdi. Genç kadın ekranda gördüğü isimle tekrar yerine oturdu. Fı-
at'a baktı ve "Serra arıyor/ dedi.

"Amelia'nın fotoğrafıyla ilgili bir şey bulmuş olabilir/

Aynı düşünceyle Sanem beklemeden aramayı cevaplandırdı.
'Selam."

' "Sana güzel bir haberim var." Serra coşkuyla ve duraksamadan
konuşmasını sürdürdü. "Kadının annesini buldum. O da her yerde
kızını arıyormuş. Adı Deniz Yıldırım'muş. Gerçi kadın kızını İzmir'de
saniyormuş, yine de Londra'da olduğunu söylediğimde şaşırmadı.
Fakat ölü olduğuna inanmak istemiyor. Onun için üzüldüm ve de-
tayları bilmediğimi söyledim. Önce seninle konuşup ne yapacağımı
söylemen daha doğru olur, diye düşündüm/

"Teşekkür ederim Serra/

"Henüz bir şey yapmadım/

Sanem yüzünü çarpıttı, "Kadın seni bulana kadar çok şey yap-

tıgına eminim,* dedi hissettiği inançla. 'Aynen önce bana sormayı seçmen de büyük incelik.*

‘Kadının adı Zehra, bugün İstanbul'a geliyor. Onunla görüşeceğim. Ne yapayım?’

Onu buraya getirebilir misin? Böylece işlemleri hızlandırmış ve sonuca daha çabuk ulaşmış oluruz. Sanem gözlerini kaldırdığında karşılaştığı Fırat'ın şaşkınlığı onu gülümsetti. 'Geldiğinde de sana detayları anlatırım.’

“Onunla geleyim mi?’

“Gelirsen sevinirim ama gelemeyecek gibiyse...”

•Yo, yo, yo! Gelirim. Hatta Tanem de bana çok yardım etti...”

Senanın sağ kaşının havalandığını hayal edebilen Sanem, •Şansını zorlamış seviyorsun," dedi.

‘Fırsatım varken neden olmasın?’

‘Ben de aynısını yapardım. Fırat sana çok benzediğimi söylerken haklıymış.*

‘Bir Sem dan daha iyisi İki tane Serra’dır.’

‘Lütfen beni korkutma."

D zaman ne yapıyoruz?’

Sanem gülümsedi ama gülüşünün çoğunluğu hüznü doluydu.

‘Gelebileceğiniz en hızlı şekilde sizi ve Tanem'i bekliyorum.’

"Zehra birkaç saatte İstanbul'da olacak. Vize sorunu için davayla ilgili bize bir celp gönderirlerse hemen yola çıkarız."

Sanem telefonu kapatıp arabadan inmek istedi ama Fırat onu bileğinden tutup durdurdu ve öptü. Ayak parmaklarına kadar bütün vücudunu harekete geçiren hoş bir öpücüktü.

‘Değişiyorsun.*

Sanem iki omzunu birden kaldırıp indirdi. “Beni değiştiriyorsun.”

‘Sana tekrar tekrar Aşık olmam İçin bana sebepler veriyorsun,"

Sanem küçük avucunu genç adamın yanağına bastırdı. Yüzü

«k güzel, gözleri derin ve anlamlı, gülüşü sıcacıkta. En önemlisi Fırat varlığıyla içinde bulunduğu her yeri dolduruyor, dikkatleri üzerine çekiyor ve kendini hemen fark ettiriyordu. Bunlara ek olarak picü, güveni, başarı ve fedakârlıklarıyla da Sanem ona kolayca âşık olmuştu.

Fakat insanın aşkı da gerçekleri de zamanla değişebiliyordu çünkü zor zamanlar zor kararlar getirirdi.

24. BÖLÜM

Sanem uzun süre Zehra İle Deniz için ağladı. Ona artık Amelia demiyordu. 0, Deniz olarak doğmuş, kısa ama güzel bir hayat geçir-
u#L Çünkü Zehra, çocukları için yaşayan annelerdendi. Bunu öyle güael belli ediyordu İd aksini düşünmek mümkün değildi.

Deniz'in kimliğini belirlemek için morga girdiklerinde kadının ayıkta kalacak gücü tükendi. Koridorda bekleyen Sanem onun acı dok feryadını duyduğunda iki eliyle kulaklarını kapattı ama sonra Sem ve Tanem onu kollanıyla yaptıkları güvenli çemberin içine aldı w tek kelimeden etmeden dokunuşlarıyla ona güç verdiler.

Sonraki işlemler de uzun sürdü. Zehra'nın birçok yere imza atması ve DNA teati için örnek vermesi gerekti.

Zehri polise bildiklerini anlatırken Conroy ve Mex'in son hâllerinin neye benzediğini bilmediğini söylediğinde on yaşlarında birçok çocuğun fotoğrafını getiren polis müfettişinin sınavını zorlanmadan geçti; iki 'Ibought kardeşi teşhis etmişti.

İşleri bittiğinde hepsi çok yorulmuştu.

Zehra için güzel bir otelde konforlu bir oda ayarladılar. Böyle bir aodan sonra en azından bu kadannı hak ettiğine inanan Fırat tüm masrafları karşıladı.

Serra ise kadını yalnız bırakmak istemediğini ve onunla kalamadığını söylediğinde Tanem tereddüt etti. Sanem de ikinci kere düşünmeden Tanem'e onunla eve gelebileceğini söylediğinde içinde »ulunduktan ana ters düşse de gülümsediler.

Gece yansından sonra otel odasına girdiklerinden Zehra ile Deniz'in ne kadar benzediğini düşünen Sanem saygıyla yalan tarihteki »ir anıyı hatırladı. Mary iki kadını karıştırmakta çok haklıydı. Üstelik yıllar Zehra'ya iyi davranmıştı. On altı yaşında babasız bir çocuk doğurmasına rağmen sonrasında güzel bir hayat geçirmiş, esasen Conroy'u da delirten bu olmuştu.

Tüm hikâyeyi duymak için sabırsızlansa da sormayan Sanem'i anlayan ama daha çok onun bunu hak ettiğine inanan Zehra oturma bölümündeki tekli koltuğa geçti. Bedeni onlarla birlikte olsa da aklı ve duygulan uzak geçmişe dönmüştü.

Annemin kaderini yaşamamak için tek şansım babamdı. Yoksa dört çocuklu, kırk yaşındaki adamla evlendirilecek ve daha çocukluğumu yaşamadan onların kölesi olacaktım. Ne anneliği ne de kadın olmayı biliyordum. Gerçi çocuk olmak nasıl bir şeydi, bilmiyordum.

Annem köye jandarma olarak gelen babama âşık olduğunda sadece on yedi yaşındaydı. Babam askerliği boyunca annemle görüşmüş, birlikte olmuş fakat terhis olmasının ardından üç yıl boyunca annem ondan haber alamamış.

Daha fenası annem bana hamileymiş, yediği dayağa rağmen inat etmiş ve beni doğurmuş. Sonra da annem bir adamın üçüncü kansı olmuş. Onlar böyle diyor ama aslında annem bir köleden farksızdı.

Babam yeniden* ortaya çıktığında çok geçmiş. Açıklaması, işçi olarak İngiltere'ye gitmesiymiş. İyi bir otelde kat temizlikçisi olarak işe başlamış ve kazandığı ilk parayla dönüp anneme ve bana borcunu ödemek istemiş.

On dört '■aşına gelene kadar benim bu hikâyeden hiç haberim olmadı. Sonra annem kan kusmaya başladığında bana bir adres ve telefon verdi, ona bir şey olursa babamı aramamı söylemesinden iki ay sonra da öldü.

Baba dediğim ama aslında hiçbir şeyim olan adam bana bakmak istemediğini açıkça söyleyince üvey annem bana kısmet buldu. Köyde süregelen verem salgını annemle birlikte başkalarının da hayatını almıştı. Evleneceğim adamın karısı da onlardan biriydi. Biri benimle yaşıt olan üç çocuğa annelik yapacak ve babamdan daha yaşlı olan adama eş olacaktım.

Köy muhunna gidip yalvardım ve ona öz babama, annemin öldüğüne haber vermek istediğimi söyledim. Kabul etti. Babama ulaşmam üç gün sürdü. Ama nihayet otel vardiya saatine denk geldim. Ona vah irdim, bana babalık yapması gerekmiyordu, beni oraya alması ve işe sokması yeterliydi.

Umudum var mıydı? Yoktu galiba, sadece denemek istemiştim. Ama işe yaramıştı. Gelip beni aldı.

Bransonlann evinde bulaşıkçı olarak işe başladığımda her şeyin çok güzel olacağına dair kendime söz verdim. Fakat kaçtığım kadere yakalandım. İla çocuk babası, evli bir adama âşık oldum. Aslında çocuk vaştaydım ama hiç çocuk olamadığım için çocuklar ne yapar ne hisseder, bilmiyordum. Dean çok güzel bir adamdı. Bulaşık yıkamaktan dolayı kuruyan ellerim İçin bana krem verdiğinde kendime toz geçiremedim.

Sonrası hem çok güzel bem de utanç doluydu.

Conroy'ı unutmadım, unutamazdım. Bakışlarını hatırladığım şu an bile tüylerim diken diken oluyor, korku başı sonu belli olmayan bir yılan gibi içimde dönüp durmaya başlıyor.

Dean ile ilişkimiz ve hamile olduğum ortaya çıkınca evin asıl hanımı beni dövdükten sonra bir çanta parayla kapı dışarı attı.

Oo ata yaşındaydım Nereye gideceğimi, ne yapacağımı bilmiyordum. Bildiğim tek şey o paraya sahip çıkmam gerektiği idi çünkü o para, yaşayamadığım çocukluğumun bedeliydi.

Market sahibine gittim. Ona bir deste para verdim ve beni İstanbul'a göndermesini istedim. Çok İnsafli değildi ama o mahallede Jean'den sonra benimle iletişim kuran tek kişiydi.

Hamile olduğumu söyleyince neyse ki sadece para vermem ona etmişti. On beş gün beni evinin kulübesinde tuttu. Arada bir uğrap yemek getirdi. Ümidi kesip beni kandırdığını ve daha çok para isteyeceğini düşünmeye başlamıştım ki bir gece beni İstanbul uçanına bindirdi.

İlk işim bankaya gitmek oldu. Ancak yaşıam küçüktü; parayı bankaya yatıramıyordum. Ne ev alabiliyor ne de kiralayabiliyordum.

Bakırköy'de mahalle arasında bir otel buldum. Bir yılhk parayı ödedim. Olur da çaldırırsam en azından kalacak yerim olsun istedim. Kalan parayı da yatağı kesip içine doldurdum.

Sonra lazımı doğurdum.

Sürekli değışseler de otel çalışanlarıyla arkadaş oluyor ve hep aynı hikâyeyi anlatıyordum. Babam İngiltere'de çalışıyordu, bana para gönderiyordu. On sekizimde beni yanına alacaktı.

Sonraki dönem için altı ayı peşin ödedim ve otelde çalışmaya başladım.

On sekiz yaşıamı doldurduğumda ise bir ev aldım ve kalan parayı bankaya yatırdım. Ancak otelde çalışmaya devam ettim. "Babam çocuğum olduğunu Öğrendi ve beni yanına almaktan vazgeçti," demem onları ikna etmişti.

Kızım beş yaşına geldiğinde Dean beni buldu. Yanıma geleceğini söyledi. Bu defa ona inanacak değildim. Zaten birkaç görüşmeden sonra da tekrar aramadı. Bu arada harika bir adamla tanıştım. Otele temizlik malzemeleri satan yerin sahibiydi. Bekâr dı, gençti ve her şeyimle ilgileniyordu. Deniz her hastalandığında yanımdaydı, yorulduğumda ona sırtımı dayamama ve dinlenmeme izin veriyordu.

Yirmi yaldır evliyiz. Bir oğlumuz ve bir kızımız daha oldu. O hâlâ aynı güzel adam. Bir gün bile ne beni ne de Deniz'i kırdı.

Onun j«lek babası olmadığını Deniz biliyordu ama yeni babasını o kadar çok seviyordu ki merak edip de detayları hiç sormadı. Ben de anlatmak istemedim.

Kardeşleri gibi sosyal değildi. Üniversiteyi bitirmişti ama çalışmıyordu. bir hobisi de yoktu. Sadece kitap okuyor, film ve diâ izliyordu Mutluydu ama eksikti, görebiliyordum. Sanki tamamlanmak için beklediğı bir şey vardı.

Sonra okuduğı kitabı gördüm. Bu kader miydi, neydi, bilmiyorum Yazarın adını fark ettiğimde onun tanıdığım Conroy olduğundan emin değildim. İnandığım tek şey, susmayı tercih ettiğimiz konulan artık konuşmamız için bu tesadüfün bir işaret olduğuydu.

Hkbir şeyi atlamadan ona geçmişimizi anlattım. Sakince dinledi. Üzüntü, hayal kırıklığı ya da öfkeyle ilgili herhangi bir belirti göstermedi Bana söylediğı tek şey, “Conroy Thought benim abim mi?” diye sormak oldu.

Bunun cevabını bilmiyordum. Fotoğraflarını gösterdi, benziyor gibiydi ama yıllar geçmişti. Emin olamasam da ona, “Hayır,” dedim.

Sonra Deniz, kendinden daha çok benim İçin üzüldüğünü söyledi. Hep çok mutlu olduğuna, başka bir baba ve aileye hiç ihtiyaç duymadığınâ dair konuşurken belli ki beni geçiştiriyordu çünkü onun Londra ya gitmesine asla izin vermezdim.

Birkaç ay sonra kitap yazmak istediğini, bu yüzden bir süreliğine İzmir'in küçük bir kasabasına gideceğini, yerleşince haber vereceğini söylediğinde çok sevindim. Hatta buna konuşmamızın sebep olduğunu düşünüp anlatmamın doğru karar olduğuna inandım.

Benden günlüğü istedi. Hikâyesinin çıkış noktası o olacakmış. Verdim, onu öptüm, kokladım, şans, haşan ve bol ilham dileyip yolcu ettim.

Ama sonra aramadığı gibi telefonu da kapalıydı, hk İki gün endişelenmedim ama sonraki her saniye sanki bir kâbusun içinde allışıp kalmıştım ve oradan kurulamıyordum.

Dördüncü gün kayıp ihbarı yaptık, telefonu hiç açılmadı ve sos-

medyada hiç paylaşım yapmadı. İzmir'e gittim. Otobüs terminalini gezdim. Yapabileceğim ne varsa yaptım.

Aklımı yitirmiş gibiydim ama iki tane daha çocuğum vardı. Çok rkmışlardı ve üzgünlerdi. Hem onlar için hem de Deniz'i bulmak n ayakta kalmaya çalıştım.

Sonra bana yardım eden Deniz'in kitap kulübündeki arkadaşla-
tinlû futbolculardan birinin paylaşımını gösterdi.

Serra Sancaktar aradığı kızın kim olduğunu bulmak için zengin, Jü, kim varsa hepsine paylaşım yaptırmış. O an anladım aslında na inanmak istemedim. Biz onunla hayata tutunmak için çok sa-
ştık, zor sınavlar atlattık. Ben onu büyüttüm, korudum; o da be-
im için aynı şeyleri yaptı.

Başıma bela olanlar, sarkanlar, tuhaf tekliflerle gelenler olmuş-
ı ama kızım beni hep kurtarmıştı. Hamile bir kadına ya da kucağm-
a bebek olan birine kimse bulaşmak istemezdi.

Ben onu büyütürken o da bana çocukluğun ne demek olduğunu
iğretti.

Böyle bitmesi kaçamadığımız kaderimizin işi değildi. Bazen
loğru bir tane olmuyordu. Herkesin, her hikâyenin ve her duygunun
tendi doğrusu vardı.

W

Hikâyenin her ant üzücüydü. Kimse hayalini yaşayamamış hat-
ta çoğu hayal kurmaya cesaret edememiş. Yarım kalanlar, yaşan-
mayan ve yaşanmak zorunda bırakılanların ardından geriye kalan
sadece elem olmuş. Ve bu hikâyenin kaybedeni aslında en masumu
olan Deniz'di.

Sanem az Türkçesi'yle anlamadığı kelimeleri duygulan sayesinde
sadece dinlemiş yaşananları tüm kalbiyle hissetmişti.

Günlerdir özenle koruduğu günlüğü çantasından çıkardı. An-
lattıklarından sonra Zehra'ya söyleyebileceği bir şey yoktu -ki zaten
hiçbir şey kadını teselli edemezdi. Acısını yaşayacak, yasını tutacak

ama asla unutmuyacaktı. Sadece yaşamaya devam etmenin bir yolunu bulacaktı. Sanem'in onun için yapacağı son şey de günlüğü iade etmektir.

Yerinden kalkıp kadının yanına gitti. "Deniz son anına kadar onu korumuş." dedi. 'Anılarınızı Conroy'a teslim etmeyerek size geri gelmesini sağladı '

Günlüğü alan Zehra omuzlan sarsılarak ağlamaya başladı. Onun yeni hali artık buydu. Fakat Sanem dram kotasını doldurduğunu ama kendisinininkinin hâlâ olduğu gibi durduğunu hissedince Tanem'e dödü.

WnmT

'GiddinL' diyen Tanem ayağa kalktı. Konuşmak ve vedalaşmak kattan atasına saygısızlık olacağı İçin kapıya varana kadar kimse «çakamadı.

"Yann öğleden sonra dönmemiz gerekiyor.*

Sem 'nın bitoiatmâsyia Tanem içinin burulduğunu hissetti. "Sabah burada olurum."

Asansöre doğru sessizce ilerlerken Sanem tuhaf ortamı bozmak için, "Senanın onunla kalmak istemesi büyük incelik," dedi.

"Yumuşak kalbini göstermek istemediği için cadı gibi davranır."

"Kadım döve düve kendine getirmese bari."

Tanem, "Söz veremem," dedi.

"Bu arada geldiğin için teşekkür ederim."

'Asıl davet ettiğin için ben teşekkür ederim."

Asansörün kapısı açılmış olsa da İkisi de içeriye girmedi. Yüzlerini birbirlerine döndüler. Söylemek istedikleri çok şey vardı ve konuşmaya başlayan Sanem oldu.

"Sanıyorum nihayet büyüdüm."

'Sen büyürken yanında olamadığım, seni anlamak yerine sürekli yargıladığımı için hem kendim hem de tüm aile adına özür dilerim.'

'Benim de kendimi doğru ifade ettiğim söylenemez."

Tanem önce yere, sonra tekrar Sanem'in gözlerinin içine baktı, srin anne peki? Onunla görüşecek misin?"

"Yavaş ve sırayla gitmek istiyorum." Yeniden asansörün çağır* düğmesine basan Sanem, "Bana ulaşmayı denemekten vazgeç* liginiz için de teşekkür ederim," dedi.

"İhtiyaç duyduğun zamanlarda yanında olmak yerine karşında duğumuz için yaşadığımız pişmanlığı sana keşke anlatabilsem. İki artık bize ihtiyacın yok ama benim bu özrü dilemeye çok ihti- am vardı."

Tanem, kucaklaşmak istedi ama attıkları büyük adıma rağmen inem'in henüz buna hazır olmadığını görebiliyordu. Genç kadının îdiği gibi her şey sırayla ve yavaş olacaktı.

Araya sanki hiç yıllar ve kırgınlıklar girmemiş gibi konuşmaya .evam edip asansöre bindiler. Konuyu geçmişten ve bugünden uzak utarak otelin dekorundan, Londra'nın havasından bahsederek bi- lanın dışına çıktılar.

Görevliden taksi istemek için yönelen Sanem hamlesini ta* tnamlayamadan önlerinde duran arabayı gördü, sonra Özlediği o sesi duydu.

"Bu iki güzel hanımefendiye araç mı lazım?"

Fırat indiği arabanın önünden dolaşarak yanlarına gelirken Ta* nem, "İhtiyaç anında ortaya çıkan adam gibisi yoktur," dedi.

Fırat gülümsedi. "Her zaman ve her daim hizmetinizdeyim."

Gün boyu Sanem'i görmemişti, gözleri karşılaştığında tuhaf bir rahatlama ve mutluluk hissetti. Yanına vardı. Olmak istediği yer bu* tasıydı. Onunla ve sonsuza dek...

Başta genç kadını öpmeyi planlamamıştı ama o anda o kadar öpülme ihtiyacı içinde görünüyordu ve Fırat onu Öpmeyi Öyle çok istiyordu ki Sanem'i kendine doğru çekti ve yüzünü iki elinin arası* na aldı. Dudaklarının buluşmasında tutku ve şehvet yoktu. Yalnızca şefkat ve paylaşılan sıcaklık vardı. Ama sonra başka bir şey oldu ve kuru çıraları tutuşturan bir kıvılcım gibi alevlendi.

Sonrası durdurulmayan bir dürtüye dönüşmek üzereyken Fırat

Sevgi sevgiyle çoğalır, söner her şey sevilmezse...^ Uzun bir şi-
^ hayatın Özetini anlatan tek bir mısrası gibiydi onların sevgisi,
ivgileri yine sevgiyle çoğalıyor ve iyileştiriyordu.

FİNAL

Bir haftadır hayadan aksiyondan uzak olunca geriye tuhaf bir sıradanlık kalmıştı. Fırat böylesine alışık değilmiş gibi hissediyordu ama «e yandan da memnundu. Sanemle olmak yeni bir şeydi fakat her şey Öylesine hızlı gelişmişti ki sanki ondan öncesi yoktu ve bun* dan sonrası da onsuz olamazdı.

Daha fazla geciktiremediği için Türkiye'ye gidip tebrikleri kabul etmesi gerekmişti. Gitmişken de tavsiye edilen bir doktora omzunu göstermişti. Ameliyat ve hazırlık aşaması için orada olmak istiyordu. Fakat Sanem ve Jack onun kesin bir karar almasını engelliyordu.

Yanında olmayan Sanem sürekli aklında olacak ve odaklanama* yacak, onu özleyip merak edecekti. Zaten tam da bu yüzden Türki* ye'de kalma süresi yirmi dört saati doldurmadan dönmüştü.

Londra'da olmak evde olmak gibi değildi. Sanem'e yakın olmak ise ait olduğu yer gibiydi. Çocuksu telaşı ve heyecanı da bu yüzdendi. Onsuz herhangi bir yatakta uyumaktan nefret ettiği İçin hiç uyumadan dönüyordu.

Saat gece yana öçtü. Arthur onu evin önüne bıraktığında sadece, 'İyi geceler,' dileyip hedefine ulaşmak için acele eden aslan gibi sakrn ama kararlılıkla yürümeye başladı.

Gözü kara ve korkusuz diye tanımladığı Sanem’de yaşadığı kötü peyimin ardından yalnız kalma fobisi oluşmuştu ki bu çok anlaşılabilir bir durumdu.

Linda ve Emily onunla kalacaktı. Aynı odada uyumadıklarını illeyerek anahtar kartını çıkardı. Eğer öyleyse Sanem’i kucaklayıp dalanna taşımak için mecburen yanlarına girecekti.

Ne var ki evden içeriye girdiğinde üst katın karanlığına rağmen İt katın ışıklarının açık olduğunu gördü. Bahçeden gelen gülüşme seslerini takip edercesine yürüyen Fırat da istemsizce gülümsedi. İralarından Sanem’in kahkahasını seçebiliyordu. Dünyanın en güzel melodisi gibi içine işliyordu.

Alt kata inip bahçeye çıkan Fırat önce kendini belli etmedi. Yan yana koydukları şezlonglarda uzanmış kızların yanındaki boş şişeler, cips poşetleri ve tabaklar partinin sonuna geldiklerini belli ediyordu. Ne konuştuklarını duymuyordu ama eğlendikleri belliydi.

Daha fazla özellerine müdahale etmek istemeyen Fırat, “Bensiz parti hal** diyerek öne çıktı.

Önce gülüşmeler kesildi, sonra kızların tezahüratları duyuldu. "Eniştemiz gelmiş?

Fırat sadece başını sallayarak onlara cevap verdi. Yürümeye devam etti. Her zerresiyle özlediği Sanem’den gözlerini ayırmadı.

Şaşkınlığının yerini mutluluğun alması uzun sürmeyen Sanem yerinden kalktı. Onun adımları biraz daha hızlıydı. Fırat’ın önüne geldiğinde durdu.

"Hoş geldin? Son kelimeleri ağzından ufak bir fısıltı şeklinde çıkmıştı.

Fırat genç kadının gözlerindeki hüznün perdesinin gerisindeki ni görmeye çalıştı ve yumuşak şekilde, “Sana inanayım mı?” diye sordu.

Sanem şüpheye yer bırakmamak için genç adama doğru uzandı ve kollarını boynuna dolayıp onu kendine doğru çekti. Dudakları bu-

luştu. Sanem^ınkikr umutsuz bir arayış içindeyken Kırat beklenmedik bamkve ödeminin yönlendirmesiyle ona ateşli bir açlıkla cevap verdi.

Parmakların Sanem'in saçlarına gömüp onu kendine bastırdı ve kokusunu içine çekti.

"Gitmelerin sevdiğim yanı, sonrasındaki kavuşma anı."

Sanem kollarına sığındığı Fırat'ın göğsüne yanağını dayadığında adamın kalp atış sesinde sadece kendi adını duydu. Gözlerini kapadı ve gülümsedi. Gitmelerin güzel olan hiçbir yanı yoktu. Bunu çok defa deoeşimleyen biri olarak biliyordu.

'Lâtfes ışığı kapatır mısın?'

'Senin için ber şeyi yaparını ama bunu yapamam.'

Kıfasını yastığın altına sokan Sanem, "Hadi ama Fırat!" diye inledi 'Kapat ışığı.'

"Senin için güneşe hükmetmemi istiyorsan sevgimin büyüklüğüne ikna otmuşsun demektir."

Sanem birkaç saniye hareketsiz kaldı. Sonra kafasını çevirip tek gözünü açtı 'Sabah mı oldu?'

Sırtını yatak başlığına dayamış hâlde sıntan Fırat, "Ben öğleden sonra tabirini kullanırdım," dedi. 'Ama sen sabah demek istiyorsan ~~seni~~ iortoam.'

Yüzünü sıvazlayıp saçlarını karıştıran Sanem de yerinde doğrulup Fırat'la aynı duruşu aldı.

* Benim için güneşe hükmedip anı değiştirebileceğine sorgusuz inanırım."

Bu, konuşmak için doğru zaman mıydı? Sanem bir kere daha ertelemek için yeni bir sebep aradı. Yoktu. Zaten kendine son kez söz Kornışti, Fırat Türkiye'den döner dönmez konuşacaktı. O an bu andı MU ya biç konuşmamayı seçse? Fırat'ın onun İçin yapamayacağı şey

yoktu kİ buna evlenmek de dâhildi. Ama o, yalan söylemişti, kendi için olduğunu söyleyerek Sanemi kandırmıştı. Vesayet davasını ona nasıl anlatacağını tasarlayıp yerin dibine girmeye hazırken Fırat aslında hepsini biliyordu.

“Belli ki bu cümlelerin bir aması var.” Fırat yüzündeki tüm yumuşak ifadeleri sildi. “Kararsızsın.” Sırtını yatak başlığından ayırıp Sanem’e döndü. “O ‘ama* bir süredir aramızda duruyor. Söyle, kurtul ve aramızdaki her şey temizlensin. Anlaşılan onunla yol alamayacağız.”

Sanem tek söz etmeden Fırat’ın yüzüne baktı. O da sırtını yatak başlığından ayırıp yan döndü ve bağdaş kurdu. Bakışlarını Fırat’ın gözlerine sabitledi.

“Beni istediğini, bana değer verdiğini sadece hissetmiyor, biliyorum. Çok kez söylediğin için değil ki zaten çok da söylemiyorsun.” Acıyla tebessüm etti. “Dokunuşlarıyla, bakışlarıyla, yaptıklarıyla öyle güzel anlatıyorsun ki duymaya ihtiyacım yok.”

Sanem susup Fırat’ın bir şey söylemesini bekledi. Ancak genç adam dişlerini birbirine geçirip çene kaslarını sıktı. Konuşmayacaktı. Konunun ne olduğunu duymak istiyordu.

“Pekâlâ,” diyen Sanem yutkundu. “Yine sarhoş olduğum bir gecenin sabahında evlenmeye karar vermiştik. Ve yine evliliğimizle ilgili konuşmamızın böyle bir sabaha denk gelmesi garip bir tesadüf.” Hafifçe başını salladı. Uzatıyordu çünkü başlarsa sonunun nereye varacağım kestiremiyordu. ihtimaller onu korkutuyordu. “Evlilik onayımıza ait evrak hâlâ e-posta taslaklarımda duruyor. Ama o evrak babama ulaşmış. Onunla iletişimde olan tek kişi benim avukatımdı ve sen dondurma yediğim gün avukatımla yeni tanışıyor gibiydin.” Sanem durup Fırat’ın inkâr etmesini bekledi. Aldığı tek karşılık derin bir sessizlik oldu. “Cevap versene!” Elinde olmadan öfkelenen Sanem sesini yükseltmişti.

“Neye cevap vermemi istiyorsun? Daha soru sorma kısmına gelmedin kil”

“Avukatımı önceden tanıyor muydun?”

“Hayır”

Sanem ona kesinlikle inanmamıştı. “Hah!” deyip yataktan çıktı, öfke girdabı onu kine doğru çekiordu. ‘O zaman o evrak babama nasıl ulaştı?*

Fırat inkâr ya da yalana başvurmuyacaktı. Aralarındaki tüm amaUnn temizlenmesi gerekiyordu. Üstelik Sanem ilk andan beri her konuda şeffaf davranmışken Flrat’ın da aynısını yapması gerekiyordu.

*Avukatlarımız iletişim halindeydi ve benim avukatımdan evrakı sana ulaştırmasını istedim. Belli ki talimatımı tam anlamamış, evrakı hem sana hem de avukatına göndermiş. Açıkçası taslaklarda beklettiğini hiçbirimiz tahmin edemezdik. Keza senin avukatın da bu detaya dikkat etmemiş ve senden e-posta gelmediğini fark etmede bizim gönderdiğimizizi babana ulaştırmış.”

Sanem omuzlarını düşürdü. Kollarını iki yana açtı ve “Ne zaman öğrendin?” diye sordu.

"Gece pikniği yapmamızdan saatler önce.”

“Bunu neden yaptın?”

*E*rak erkenden ulaşırsa sen de rahat edersin diye düşündüm.”

Sanem başım salladı. “Onu sormuyorum. Benimle neden evlendin?*

Fuat çeyrek dakika boyunca Sanem’e baktı. Bekledi. Anlamaya çalıştı. Sonra yerinden kalktı ve genç kadının bir metre kadar önünde durdu.

“Bunu gerçekten soruyor musun?”

"Evet, bunu gerçekten soruyor ve gerçek olan cevabını duymak istiyorum.'

'Beni yalan söylemekle, seni kandırmakla suçla. Neden evliliğimizi ve duygularımı sorguluyorsun?’

‘Fark eder mi? Bir yalancıysan ve beni kandırmışsan duygulandın De kadan gerçek olur?’

'Daha beş dakika önce senin için neler yapabileceğimi kendin söyledin.*

"Çünkü böyle oluyor. Yaşanılan ve inanılan binlerce güzel şey, şık bir yalanla temelinden sarsılıyor. Sonra o bozuk temelin üzerine inşa edilen her şey bir gün illaki yıkılıyor."

"Anladım." Fırat bir adım geri gitti. Yüzündeki her kasta öfke /er etmişse de gözlerine hâkim olan hüzündü. "Evet, babanm açtığı lavayı ve evlenirsek ondan kurtulacağını biliyordum. Bu da evlenim dememin sebeplerinden sadece biriydi."

Sanem'in gözlerinde yaşların oluşturduğu ışıltı vardı ama onlan dökmemek için çabalıyordu. "Bana yalan söyledin."

Göğsündeki ağırlık Fırat'ın nefes almasını güçleştiriyordu. 'Sana evliliğimizin sebeplerinden birini söyledim. Diğerlerini önemsemiyor musun?"

"Kahretsin Fırat!" diye çığırın Sanem yere düşmüş yastığı alıp adama fırlattı. "Bunca zaman beni aptal yerine koydun!"

"Ve seni hiç sevmedim, istemedim, Önemsemedim, değer vermedim mi?"

"Bu yaptığını affettirir mi?"

"Bilmem, bunun kararım verecek olan sensin." Fırat az önce Sanem'in fırlattığı yastığı alıp yatağın üzerine bıraktı. Sonra uzun bir adımla Sanem'in tam önüne gitti. "Bîr kere daha ama son kez söylüyorum, seni ilk gördüğüm günden beri istiyor ve seviyorum. Büyük ihtimalle de bir ömür boyunca da böyle devam edecek."

"Lütfen! Konumuz bu değil!"

Fırat hafifçe başını sağa doğru eğip kaldırdı. "Tamam, evlilik vesayet davası için kesin çözümdü. Ancak seni yanımda tutmak, sana kendimi ve duygularımı anlatmak için de iyi bir fırsattı. Her ikisini de başardığımı sanıyordum. Ama evet, yalan söylediğim, seni kandırdığım için özür dilerim. Fakat hâlâ kendimi ve bende ki seni sana anlatamadıysam üzgünüm."

Sanem, "Yine aynı şeyi yapıp haklı çıkmaya çalışıyorsun," diye bağırırken aynı anda gözyaşları akmaya başladı.

"Özür diliyorum, üzgünüm. Kendimce gerekçelerim vardı ve o an için en mantıklı yol buydu ki asla pişman değilim. Yine olsa

yiM yaparım. Ama madem beni affetmeye ihtiyacın var, söyle ne istiyorsun?’*

“Sm güvenmek!’

*BİM güvenmek mİ?’ Fırat ellerini beline koydu, yarım tur döndü ve tekrar durdu. ‘Umarım bunu kızgın olduğun için söylüyoraundur.’

•Sen. istediğini elde edene kadar savaşırsın...’

‘Doğra tanımışsın beni ama eksik, İstedığimi elde edene kadar savaşına ve onu elimde tutmak için de savaşıma devam ederim. Tıpkı sende yaptığım gibi...”

‘Bone demdi?*

‘Artık yamayacağım. Ben ne istediğimi biliyorum ve bunun ça mücadele verdim.’ Fuat parmağını Sanem’e doğru uzattı. “Se-ia de ne istediğine karar vermen ve bana güvenmeyi öğrenmen ge-Rkçünkü benim de sana güvenmeye ihtiyacım var.’

‘Ben sana hiç yalan söylemedim.”

"Doğra. Ancak Sanem yine bir gün çekip gider mi?’ diye düşünmekies de beni kurtarmadın. Bu yüzden karar verecek olan senan*

*W söylediğin yalanı yüzüne vurdum diye beni cezalandın-
«nMr

Nmr, beni ve bizi sorguladığın için düşünüp karar vermeni ntiyvrum.’ Fırat genç kadının yanından çekip gidecekken durdu. ‘Neden biliyor musun? Ben olsaydım nasıl başladığından daha çok nasıl dram ettiğine bakardım. Tatmin olursam da sormazdım. Aynca bir düşün, sana, "Vesayet davası için evlenelim/ deseydim ne olundu? Yine bir düşün. Neden seni önemseyip tam da zirvedeyken evleneyim?

Fırat onu kısılacına alan öfkeden sıyrılmak için derin bir nefes aklı, sonra bıraktı ve yüzünü Sanem’e yaklaştırdı.

‘Benden özür dilememi mi bekliyorsun?’

‘Katar vermeni ve bizden emin olmanı istiyorum. Bunu yapar-keo de Jaoet’i düşün.”

Fırat için konuşma bitmişti çünkü daha İleriye gitmeleri de*

mek birbirlerini daha çok kurnaları anlamına geliyordu. Kızgındı ima daha çok üzgündü. Sanem'i göğsüne bastırıp yaşanılanların geçmişte kaldığını söylememek için diremişti. Ama Sanem sorusunda ve isyanında haklı da olsa genç kadının affetmeyi öğrenmesi »erekiyordu.

Sevgi, her şeyin üstesinden gelmeyi kolaylaştırmazdı. Sevgi, felakârlık isterdi. Kendinden ödün vermeni talep ederdi. Sanem'in de apması ve öğrenmesi gereken buydu.

Fırat kızgınlığı ve kırgınlığıyla birlikte endişeli olduğunu da üssediyordu. Sanem öğrenmek yerine bir kere daha mücadele et-neden çekip gitmeyi seçerse diye içi içini yiyordu ve bu ona aman /ermiyordu. Öte yandan Sanem kalmayı ve affetmeyi seçerse bu bir laha hiç gitmeyeceği anlamına gelirdi.

Eğer tercihini gitmekten yana kullanırsa da zaten bir gün illaki gidecekti demek olurdu.

Sanem ilişki insanı değildi. Geçmişinde bununla ilgili örnekler verebilirdi. Ama Sanem geçmişini temize çekip yenileniyordu. Hem de Fırat ve onun sevgisi sayesinde...

Adamın sevgisinden yana şüphesi yoktu. Ağrına giden şey yapmaz dediği tek insan tarafından kandırılmış olmaktı.

Becerememişti. Kırgın olmak yerine kızmıştı çünkü korkmuştu.

Fıratla yüzleşmeyi ertelemesinin nedeni de korkuydu. Duyacaklarından, söylemek zorunda kalacaklarından korkuyordu ve sonunda korktuğunu da yaşamıştı. Fırat, kendini affettirmek ve "Bana güven," demek yerine ona seçenekler sunmuş, ondan karar vermesini istemişti.

Adamın banyoya girmesinin ardından kendini dışarıya atan Sanem yanm saattir yürüyordu. Görmüyor, hissetmiyor ve anlamıyordu.

Sanem adımlarını hızlandırdı. Düşünmek ve karar vermek is-

taniyordu. Konuşup halletmeleri gerekiyordu ki konuşmanın ilişkilerdeki önemini de yeni öğrenmişti.

Şimdi karar verecekti çünkü kırılmış ve haya) kırıklığına uğramıştı.

İlk gerçek tartışmalarında Fırat onu anlamak yerine arkasını dönmüştü.

Kulaklığını takıp telefonuna indirilmiş şarkılardan en sevdiği olan ite Belle *Histoirt** şarkısını açtı, önce mırıldanmaya, sonra da hızlandırdığı adımlarıyla orantılı olarak yüksek sesle söylemeye başladı. ‘Şüphesiz şanslı bir gündü. Avuçlarının içindeydi gökyüzü, Tanrı’nın hediyesiydi. O hâlde neden yannı düşünelim.’ İlk gözyaşı tanesini akıtan Sanem kendini uçsuz bucaksız bir buğday tarlasında hayal etti. ‘Bu güzel bir roman, güzel bir hikâye. Sislerin arasında evine dönüyordu. Sabah olduğunda birbirlerini terk ettiler. Şanslı gün bitmişti.’

Son nakarat ile durdu.

Sanem sadece Fırat’ın yanında olmak istiyordu. Evi orasıydı. Şansının bitmemesini diliyordu. Fırat’ı seviyordu ve şimdiden mahvolmuştu. Sanem doğularını susturup mantığını konuşturunca ondan da duyduğu şey aynıydı. Fırat’ı seviyordu.

Sanem’is temize çekmeye çalıştığı geçmişinde çok fazla gidişler «e terk edişler vardı. Hâlen de gitmeye meyilliydi.

Oysa Fırat’ın amacı onunla kavga etmek, konuşmak, halletmek ve sonra da banşıp belki de sevişmekti. O yüzden Sanem’i kıskırtmış ve zorlamıştı çünkü Sanem’in ne yapacağını görmek istemişti.

Peki, Sanem ne yapmıştı? Fırat’ın anlatmaya çalıştığını dinlemek islemediği için onu anlamamıştı. Üstelik Sanem haklı olduğunu ispatlamak için konudan uzaklaşmış ve güvenden bahsedip adamın sevgisini sorgulamıştı. Ve nihayetinde yine kapıyı çekip gitmişti.

Oysa Fırat ondan sadece affetmeyi ve kalmayı öğrenmesini istiyordu.

UMtd^FupHMHduu 1990

Janet. Onda da Sanem*in niyeti iyiydi. Yolu hatalıydı ama başka iresi yoktu.

Aniden duran Sanem etrafına bakındı. Siteden dışarıya çıkma-
lını görünce rahatladı. Dönüş yolunu bulmak için arkasına baktı,
d arabalık düzgün yoldaki evleri görünce gülümsedi. Bir saatten
iladır yürüyordu ama elli metre ilerideki evlerinin içinde bulun-
jğu alanın etrafında dönüp duruyordu.

Gitmiş ama uzaklaşamamıştı.

Adımlarını hızlandırdı. Fırat'a onu kandırdığı için kızacaktı ve
ir daha bunu yapmamasını isteyip sonra da boynuna sarılacaktı,
jny kavgadan sonra` yapılan seksin ne kadar ateşli olduğundan
ahsederdi. Sanem de onun ne kadar haklı olduğunu anlayacaktı.

Fırat'ın evde olduğunu umarak koşmaya başladı. Ön bahçeden
irdiği anla birlikte kapı açıldı ve Fırat karşısına çıktı. Hiç durmadı,
bendini adamın kollarına attı.

"Beni mi bekliyordun?"

"Terastan seni izliyordum. Karar vermen ve anlaman çok uzun
sürdü."

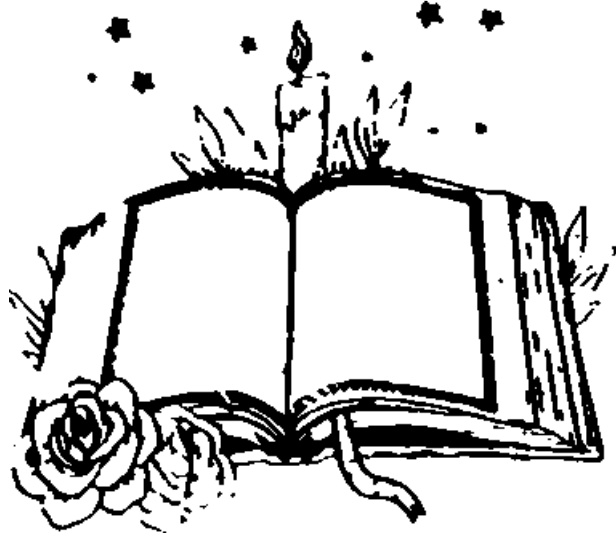
Sanem geri çekildi, adamın elini tuttu. "Sonra kavgaya devam
ederiz, hadi şimdi barışalım." Kabaran arzu dalgasının karşısında
korku ve kızgınlıkları yok oldu. Dudakları arzuyla Fırat'ın dudakla-
rıyla buluştu.

Hafif inilti ve hoş sesler çıkarmaya başlayan Sanem*i kucağı-
na alan Fırat içeri girip ardından kapıyı kapattı.

Duygular, aşk ve diğerleri diye ikiye ayrılırdı çünkü her duygu-
nun içinde illaki biraz aşk olurdu. Korku, nefret ve sevgi gibi en güç-
lü duyguların başladığı yerd aşk.

Ne güzel söylemiş şair, kırıksıklığı görmezdi aşkla bakan.

Sanem diğer duygulan yaşayıp nihayetinde aşka kavuşurken
Fırat tüm duygulann arasından önce aşkı seçmişti. Şimdi birbirle-
rine aşkla bakıp geçmişle uğraşmadan yeni hikâyeler ve güzel anılar
yazacaklardı.

SON SÖZLER (YENİ HAYATIN İLK ANILARI)

I AY SONRA

Sonbaharın neden en sevdiği mevsim olduğunu anlaması için Pnt 'm «nfuu bakması yetertiydi. Yeryüzünün rengi değişiyordu UM onun için artık tek renk vardı, o da Sanem'in gözlerinin yeşiliydi.

Sem İle Barışta Şile'deki evlerinde geçirdikleri dördüncü haftaydı. Ve her gün bîr öncekinden daha kalabalık oluyordu ki bunun için sadece Sancaktar kardeşlerin bir araya gelmesi yeterliydi.

Fırat m da kalabalık bir aile olmak gibi henüz Sanemle paylaşmadığı güzel bir planı vardı.

İlk kavgaları ve ateşli barışmalarının ardından yaptıktan ilk iş İstanbui'a bilet almak olmuştu.

Sanem, "Londra'da bir evin yok çünkü burada yaşamayı hiç düşünmedin,* demiş ve aynı kararlılıkla devam etmişti. "Hadi, al şu biletleri ve nereye dersin oraya gidelim."

"Yanımda sen olacaksan nerede yaşadığının bir önemi yok."

Fırat söylediğinden çok emindi ve Sanem de ağlayarak karşılık vermişti ona.

Dedikleri gibi yapmışlar ve üç gün sonra İstanbul'a gelmişlerdi. İki gün sonra da Fırat ameliyatını olmuştı. Fizik tedavisi devam »diyordu. Stev ve fizyoterapisti de gelmişti. Diğerleri de haftaya geleceklerdi ve Avustralya Açık'a yine birlikte hazırlanıp yine birlikte katılacaklardı. Bu yüzden Sanem bir haftadır herkesin sığabileceği güzel ve büyük bir ev arıyordu. Ancak bu defa evi kiralamayacak, satın alacaklardı.

Geçen hafta da Deniz Yıldırım'ın cenazesine katılmışlardı. Sonunda Sanem başarmış hem kendine hem de Amelia'ya verdiği sözü yerine getirip sonsuza dek Deniz Yıldırım olarak kalacağı yere onu defhettirmeyi başarmıştı.

"Nasıl gidiyor?" diye soran Serra yanına geldiğinde Fırat başını kaldırdı ve gülümsedi.

Evin arka bahçesindeki koltukta oturan Fırat bir süredir Sanem'i seyre dalmıştı. "'Onu nasıl durdurabilirim?' diye düşünüyorum." Çenesiyle Sanem'i işaret etti. Üç saattir köşedeki masada bilgisayarda araştırma yapan genç kadın bu sürenin yansını da telefonda geçirmişti.

"Ne yapıyor?" Serra da yanına oturdu ve aynı Fırat gibi bacak bacak üstüne atıp kollannı göğsünde birleştirdi.

"Esmer aklına girmiş, kayıp şahıslar bürosunda polis olacaktım. Aslında uğraşacak bir şey bulmuş olmasına sevinmeliyim. Yoksa terler hasta olurum diye benim yerime maçlara çıkmak isteyecek diye korkuyorum."

"Biraz fazla üzerine düştüğünün farkındayım."

"Biraz mı?" diye kinayeye soran Fırat'ın kelimeleri aksini söylese de yüzündeki her bir kasta aldığı keyfin izi duruyordu. "Sosyal medyam, beslenme uzmanım hatta herkesi saymayayım, düşün ki Jack beni arayıp onlan ne kadar daralttığından bahsetti. Tüm programımı, yaptığım ve yapacağım her şeyi bilmek istiyormuş."

"Sen ne dedin?"

'Patronun o okluğunu." Duraksayan Fırat sonrn elini kaldırdı. *Am* bu sabah girdiğini ayakkabının sağlığını İçin güven verici olmadığını söyleyerek ileri gittiğini kabul ediyorum."

"Hey, sizi duyabiliyorum!"

"Bilimim «vpüm."

Fırat'ın gülüşüne aynı şekilde karşılık veren Sanem yerinden kalktı. Uzayan saçlarını tepesinde toplamış, hafif bir makyaj yapmış ve yenilediği gardırobundan giydiği pantolon, gömlek takımıyla hem şık be m de göz aha görünüyordu. Ama onu bu denli farklı ve güzel kılan değişen Ura ya da tavn değil, mutluluğuydu.

'Avustrağa Açık için kalacağımız yeri buldum. Jack'e gönderdim, o da uygun olduğunu söyledi.*

"Ama daha dört ay var.*

"İyi yerler kapılmadan Önce en güzelini bulmak istedim." Yanma oturduğu Fırat kolunu ona doladı ve Sanem'i göğsüne dayadı.

"Sırada ne var peki?" diye soran Fırat boştaki eliyle Sanem'in çenesini tutup kaktırdı ve dudaklarına güzel, kısa ama sıcak bir öpücük kondurdu.

"Buradaki aile evimizi bulacağım."

"Eminim ki hayat karşımıza o evi çıkacaktır."

"Bu arada Avustralya Açık sonrası Fransa'ya gidelim. Büyüdüğüm yerlerde seninle olmayı çok isterim." Sanem tekrar başını Fırat'ın göğsüne dayadı Kollarının arasına sığındığı 'adamin sıcaklığını hissedip kalp atışını dinledi. "Belki dönüşte babam da bizimle gelir. Onunla konuşurum ve tarihleri senin..."

"Sanem!"

Bundan nefret ediyordu. Tam heyecanla anlatmaya başlamıştı ki Fırat'ın ona adıyla seslenmesiyle yine susup kaldı.

'Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Seni susturan ben değilim. Aslında sen susman gerektiğini bildiğin için duruyorsun."

Sanem omuzlarını kaldırıp indirdi. “Hiç de değil! Ne güzel planlarımı anlatıyordum.”

“Yapma, bırak hayatı akışında yaşayalım. Mesela ben üç ay önce bugünler için çok başka şeyler planlamıştım ama şimdi hayal bile edemeyeceğim şekle dönüştü. Bir aradayız, bu da bize yeter. Sorunlarımız, üzüntülerimiz hatta kavgalarımız olacak ve istemediğimiz yerlerde bulunmamız gerekecek.” Fırat kısa bir an duraksadı. “Ama yanımda sen varken hepsinin üstesinden gelirim.”

Karşılık vermek için bir an bile düşünmeyen Sanem bakışlarını kaldırıp parlayan yeşil gözleriyle Fırat'a baktı. “Üzülürüm, ağlarım, yıkılırım ama yanımda sen varken hepsiyle savaşıp baş edebilirim.”

“O zaman bırak, aşkla ve karşımıza çıkacak diğer tüm duygularla birlikte hikâyemiz akışında devam etsin.”

Yeniden birbirine sığman iki âşık, gelecekte sadece birlikte olmayı diliyordu.

Verdikleri tüm savaşları aşkla kazanıp kaldıkları tüm karanlıklardan aşkı takip ederek çıktılar. Bundan sonrası da aynı olacak, hikâyelerini hep el ele yaşayacaklardı.

SON